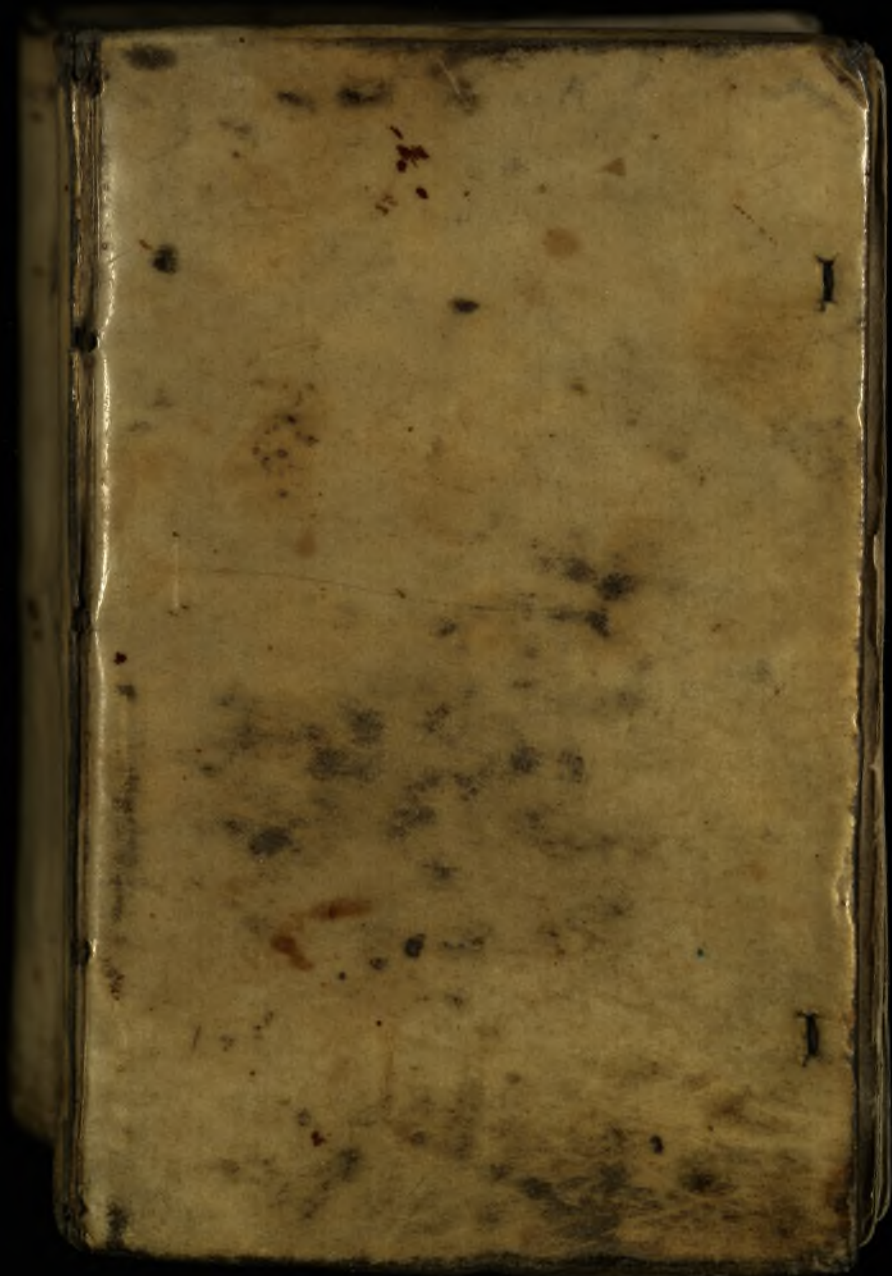

list. str. 108

140 st

IV 50 5/66 C

1524
„Pierwszy kamieniatnik, którego był (w Bregu)
w Ischama r. 1673 przez Jana Acoluthus
rodem z Kluszborka. 82 ob. Benthomski t. I
236. Izabela 1121 stron. Ciekawa jest przedmowa
Acolutha, który w łacinie liter łus polską
nad inne polubił sobie. Umarł zaś w Wrocławiu
d. 3 maja 1689 r.”

(S. Banasik, Hist. drukarni w Polsce, t. III, 45)

— Acoluthus Jan, kamieniarz w Wrocławiu,
żył od r. 1628 do 1689. Wydał polską kam-
mieniat w Bregu 1673 r.

(Benthomski)

na wezwanie potrzebnych
Bogu w Trojcy S. Jedynce
mu na Chwałę / a Kościołowi prawos-
wiernemu na Zbudowanie
Wy-Drukowane
w Brzegu
Przez Księcia Eschorną.
Roku Pańskiego. 1673.
Schrage. Ostronellu.

Dostonały
KANCYONAL
POLSKI

zawierający w sobie

Pieśni/Hymny/Psälmy

Chrześcijańskie/

Torunskich/Gdańskich/Królewieckich

starzych y nowszych Kan-
cyonalów

zebrane y częścią poprawione/

a z Przydatkiem

Święto-przedumagonych

Wiosneczek

także

Katechizmu y Modlitew S.

nawet y Rejestrów potrzebnych

Bogu w Troję S. Bedyne-

mu na Chwałę/ a Kościołowi prawos-
wiernemu na Zbudowanie

Wy-Drukowane

w **Brzegu**

Przez Księcia Tschorná.

Notu Pamiętego. 1673.

Schlage. Ostroroch.

50
M V 5 66 C

**Bożonemu Domownikowi
Witamy!**

Bóg Bojowu niech cie zupełnie
poświęci: a cały Duch twoy y Duszę y
Ciało niech beda bez Nagany na Przysięcie
Pana naszego Jezusa Chrystusa
zachowane. Amen!

Nierwożony Pomoc
zaniec Boży Jozafat / pod
Czas Wiergnięcia Wojsk
Pogańskich / do Poparcia Boju w Si-
lach własnych nieznajdując Moc / us-
cieleś się ze wszelkim Poddaniem do
najwyższego Pomocnika przez ogólne
Posty / gorące Modlitwy / a osobliwie
przez nabożne Pieśni. Wszedłszy bowiem
w Nadsz Ludem / postanowił Spiewać
Et Panu / ktorzyby go chwalił w Świe-
tobliwość idąc przed uszykowaniem do
Bitwy y mówiąc: wyławiajcie Pana /
D: C ij áboz

abowiem na Wieli Miłosierdzie jego /
 a w ten Czas gdy oni zaczęli Spiewanie
 y Chwały/obrocił Pan Zasadzkę na Sp-
 ny Ammonowe y Moabowe y na Dby-
 watele Gory Sejr / Ktora przysła by-
 ła przeciw Jidzie y bili się sami / aż się
 spólnie pobili. Wier pomieniony Król
 jako pożył w niebezpiecznym Pana
 chwalić Ucisku/ tym wielkiy do dalszego
 Dzielczynienia wyjął Pochop z otrzymać
 nego Zwycięstwa y zebrał się z Ludem
 Dnia czwartego w Dolinie Beracha /
 błogosławiąc Pana. Przetoż nazwał
 Imię Miejsca onego/ Vallem bene-
 dictionis, Dolina Błogosławień-
 stwa. Dopieroż gdy powrócił do Jeru-
 zalem z Teyumsem / z Arsam / Eyras-
 mi y Erabami do Domu Pańskiego
 wjeżdżał / jako o tym Duch S. obfer-
 niey świadczy w Księg. II, Kroniki w
 Rozdz. XX. potwierdzając napewnie-
 że w cieśkich Przypadekach Niebieskie
 Pośilki / z Ktorych Nieprzypięcie Ludu
 Bożego Wstyd y Pogroźenie / a Wierni
 Pański Ratunek y Poćiechy odbierają /
 sam nawet Bóg Dzieki powinne sobie
 przypisuje. Drazprzy tym potomnym
 Wier

Wielom y nam wspaniałym bając znać /
 iże w Doległościach wspaniałych / Posty y
 Modlitwami y Piesni Duchowne Su-
 rowość meciwego ubłagac Sedziego/ tu-
 dzież unijającym się Miłosierdzie jego
 Drocowskie przywracać y przypłaszczac
 zwykły. Posty / ale nie takie/ na Kto-
 re się Pańskie Usta przegrążają : Sto
 w Dzien Postu waszego przewodzić
 Wola swoje wspaniałe Prace swoje wy-
 ściągać : oto pościecie na Swary y na
 Swady / y bjećcie Piesćciemi miłosćmi :
 nie pościecie jak się godzi tych Dni / aby
 był spłakany na Wysokości Głos wasz.
 Izali to jest takowy Post jakim obrat / a
 Dzien w Ktoryby trapił Człowiek Du-
 še swoje ? Zeby zwiesił jako Sitowiec
 Głowe swoje / a Wór / y Popioł sobie
 podsćlelał ? Toż to nazowieś Postem/ y
 Dniem przyjemnym Panu : Ef. LVIII.
 Non est per se satis temperare a ci-
 bis, sed verum jejunium est, a vi-
 tiis immunem esse : mowi Bazyl
 S. nie dospć na tym wstrzymywac się
 od Pokarmu / ale to jest Post prawdzi-
 wy / Grzechów bydy przynym. Jeju-
 nium

Basil. O-
 rat. II. de
 jejun. Op.
 P. 134.

nium est quod probat altissimus;
non solum intermissa corporis re-
fectio verum etiam a malis actibus
facta discessio, itaque si neque mens
tua gravetur oppressa Peccatis neque
animus tuus vitiorum illecebris
delectetur, & digna exolvisti Jeju-
nia.

Augustin.
T. 10. p.
273.

Post taki podobna sie Naywysza
keta / pise Augustin S ktorym nie tyl-
ko Pokrzepienia upomujemy Ciastu / ale
ktory zarowno w Odskapieniu zlych
Spraw zawieszujecie. Jezeli tedy Ser-
ce twoje nie bedzie obciazone Grzechami /
a Mysl twoja nie zechce hukac Kosciolem
w Nieczystosci / Takie Post godny przy-
jemny Bogu sprawisz. Przyjemny gdy
Dusza y Ciało oraz w Trzeźwości odpo-
czynac / a tym sposobniejszymi Dboje
beda do gorliwych Modlitew według
Napomnienia Apostolskiego: Trzeźwo-
mi bądźcie y czystymi ku Modlitwom I.
Pet. IV. 7. a jako Samuel zgromadził
wszystki Izraela do Názfá gępiących
Wode y wplewających onę przed Panem
do Modlitew złożonych z Postem przy-
naglat

naglat I. Sam. VII. 6. jako Daniel
Prorok o sobie samie pisał: obrócił. O-
bliże swoje do P. Boga hukając go w
Postcie w warze / w Popiele Modlitwy
y Prosbami Dag. IX. 3. Tak po nas
wszystkich Boże Rozkazanie rowney służy-
by wyśłaga: Nawróćcie się do mnie są-
mego całego Sercem swoim y w Postcie
y w Płacz y w Kłóceniu / niech z wami
Kaptani Studzy Pańscy mówią: prze-
puść Panie Ludowi twemu a nie daj
Dzielnictwa twego na Wobanbienie / aby
nad nimi Pogańskie panować mieli:
Przez chęć mówiono między Narodzy:
gdzie jest Bóg ich? Joel. II. 17. Si-
cut enim sine potu non est plena
refectio, sic & jejunium sine ora-
tione non potest animum perfe-
cte nutrire. Nie może Post bez Mo-
dlitwy Duszę zupełnie nasyć / jako
nie Człowiek bez Napoju doskonałe nie-
może pościć. A takie Modlitwy trzeź-
we dopieroż Niebo przenikają: jeżeli nie
z nimi Rodzi Dźwięk wdzięcznych zjed-
niony Wierzą. Jozafat Spiewał
postanowiwszy bez Wacpienia Psalmu
):(is Dawid

Augustin.
Tom. 10.
Serm. 230.
p. 1096.

Dawibowe ná Chwale Pánstá onyma
že glosić rozkazat / y rozumieja /
máże uczent jákoby Psalm 136. (Kores
go zá Wniesieniem Skrzynie Przy
mierza do Domu Pánstkiego / ogym
II. Kron. V. 13. także przy Poswies
centu Kościoła podług II. Kron. VII.
Conf. I. 6. zwylk Lud Boży używać) pod Czas
Esr. 3. II. wojennej Poeyzki gorliwie śpiewano.
A luboć Rozumowi Ludzkemu zdáloby
sis nie do Rzeczy Piosnkami przy Boju
čas trawie / bo wedlug Swiatowego
Sposobu / ogromny Beben / Krzysli
wa Tróba / woytkowa Muzyka swoje
w takich Názlech mája Zalecenie / y po
kazuje jednák szesliwy takowy Zaa
wzrostóci Pożytek / że Król Bogoboyny
y Natchnienia Duchá S. Hymnów śpiez
wántenakazat / á otrzymat zátym nies
rychane y Pogánistwa Zwyciestwo / nie
bez Porátowania Kościoła y Stáwy
Pánstkiej. Jákie tedy y Śpiewania
takiego Bóg miał Upodobanie w Nie
bie / tym wielkzy nam do podobnego
Postępu dáje Powod przez Roza
kazanie swoje / cudziej S. Przy
kłady

klády á niemniej przez Stulec
wyrażony. Rozkaz Bdy
tak jawny že nie tylko w starym Za
kone Duch S. napomina : śpiewajcieś
Bogu / śpiewajcie. Śpiewajcieś Kró
lowi nášemu / śpiewajcie. Abowiem
Bóg Królem wšyśtkiej Ziemi : śpiez
wajcieś rozumnie P. XLVII. 7. 8.
śpiewajcie Bogu / śpiewajcie Psalm
Imieniowi jego P. XLVIII. 5. wes
sola śpiewajcie Bogu Mocny nášey /
wykrzyskajcie Bogu Jákobowemu / wes
micie Psalm / przypadajcie Beben y
wdzieczna Hárse y Lutnia P. LXXX.
I. 2: áleć y pod čas nowego Przymiez
rza Apostol S. powierzone sobie Dusze
przycheca aby náuczaly y napominaly
same siebie przez Psalm y Hymny y
Pieśni Duchowne / w Sercách swoich
wdziecznie śpiewajoc Pánu Koloss. III.
16. á zwłaszczá gdy sie zchodza aby ká
dy z nich miał Psalm I. Korynt. XIV. 26.
O Przykłady nie trudno / gdy
wiemy / że ob samego Poczetku Swiá
cá Anjelowie S. S. Chwalenia Pán
stkiego nam podáli Wzór ná sobie. Gdzies
): (9 że

Jeś był / mowi Pan Bóstypow do Jo-
bá / kiedy ja zakładam Grunty Zie-
mie : gdy wespół śpiewały Świątoby
zaranne / a wesełili się wszyscy Synowie
Boży. Job. XXXVIII. 7. wiec y Spos-
sob Śpiewania świętych przydatych Sers-
finów podał nam Czajasi Prorok C. VI.
3. Ktory pisał przykladowo : Światey /
Światey / Światey Pan Bóstypow / pe-
na jest wszystkich. Ziemia Chwały jego /
nie wspominając Zabawy onychże w Nie-
bie wieczney / o Ktozey Jan S. w obja-
wieniu S. wyrażnie świadczy / że w Śpie-
waniu y Chwaleniu Boga zawisła w
Kozdż. V. XV. XIX. Ktoży to Kán-
torów gęsnych naśladować Proroków
S S. Pobożność / gdy po Zaciopieniu
Páróna Mojżesz y Marya Prorokini
Pieśń zaśpiewały Pánu ozym II. Ks.
Mojżesz. XV. gdy napotym Lud Izra-
elski około Świdnie od Ks. i. ożot wykopá-
ney głosił Piosnkę : Wystop Świdnie
śpiewajcież o niey w IV. Ks. Mojżesz.
w Kozdż. XXI. 17. gdy nawet po Zacie-
szeniu Hetmána Wopłá Sifary / De-
borá y Bárał piosnką Nebuláskáwos-
mu Dzielci zpmili Psálmem w Ks. Sa-
dżiów

dżiów w Kozdż. IV. y V. á świętego
Dáwida żarliwość w Śpiewaniu Ktoż
godnie wypłowi : wdzięcznym go mia-
nuje Duch Páński w Piesniach Izra-
elskich II. Sam. XXIII. 1. y chwalił to
o nim / iż nie tylko w Namiecie S. po-
stánowił Śpiewaki z Lewitów Instru-
mentami muzycznymi / Lutniami / Cy-
trami / y Tymbalami aby słyszany był
wypnieszony Głos z Beselem. I. Ks.
Kron. XV. 16 ále że oraz z nimi na-
teżże Słubie Páńskie przestawał. Przy
Każdey Sprawie swey dawał Chwałę
świątemu na wysłchemu Słowy chwałę-
nemi / że wszystkich Sercá uwielbił y
miłował Stworzyciela sw. go y postá-
nowił Śpiewaki przed Oltarzem aby
Głosy swoimi wdzięcznie śpiewali : á
dzieli ode dntá Śpiewaniem swoim
Boga chwalił według Eklezpástyká
Kozdż. XLVII. 9. 10. 11. Cantu
David oblectabat & mulcebat ca-
rum pecus in pascuis : cantu du-
ra didicit superare bellorum : can-
tu meruit ducere Populos ad Sa-
lutem : cantu valuit vocare gen-
tes,

cit. Cor-
nel. & Lap.
in h. l.

tes, reducere Judæos, fugare Dæ-
mones, DEIQ; filios ad supremi
Patris obsequium revocare, piſe
złotousty Chryſolog. Piosnkami Dá-
wid Łochaney Łagodzil Paſie Trzodzie.
ſpiewaniem wojenne przewyſzyl Trudo-
noſci. Spiewaniem zdarzyſto mu ſie
Łud prowadzić do Zbawienia: Spies-
waniem nawet powabił na ſwoje Strone
Poganiſtwa / nawracał Zbdy / pogroził
Diabły / niemniej Syny Boże pod Po-
ruſzeniſtwa Niebieſkiemu podbiyal Dye-
cu. Zachećcił tymże jawnie Potomki
ſwiatoſłowne Ekorzyc ſie do Proroka E-
zajafka w Rozdz. XLII. 10. do Jeres-
miasza podług Rozdz. XX. 13. Do
ſławnych Makabejczyków I. Ks. Mak-
abejſ. IV. 24. Serceſem wdzięcznym /
Uſty głoſnym / cał przywiozali byli /
iſe Czasy pozniefſzymi w Radosney De-
choćie wſtemu Swiácu zalećili niebieſko
zewſhod Hármoniję. Gdyż y my de
Hymnis & Plalmis canendis ipſi-
us Domini & Apoſtolorum do-
cumenta & exempla & pracepta
habemus utilia y z Przykrádu y
Koz-

Rozkazania Pánſkiego y Apoſtołów S.
S. uczyc ſie możemy / jakim Sposobem
nie bez Pożyciu Hymny y Pſalmy ná-
ſie ſpiewac mamy / jako o tym Auguſtin
S. piſe. Wierze że Chryſtus Pan idac na
Smierć poprzedził Bdy Ewángy Pies-
nia ſpiewając Głoſem łáboćim według
Zwyczáju Synowskiego wielkie Hálleluja
Matth. XXVI. 30. tym właſnie po-
ſwiećcił wſpółſkich cał Apoſtołów / jako
inſzych Doktorów Koſcielných y innych
wierných ſwoich muzyczne Zákamli / Eto-
re ob Wielu do Wielu w Koſciółce Bo-
żym bráty Pomnozenie. Ktożby chciał
poznać od Juſtyna Męczennika nar-
dárſkiego między Doktorami Greckimi
á od Tertulliana przodkujacego Łácin-
ſkim Dycem obogá ſwietnych aż do Łac-
náſych wprowadzić Pieſni nabożnych Hi-
ſtorio z Komuſy miſo nie tylko podle-
ſzego Scanu ale też nąwypyſe między
Kántorami ná Swiećcie Głowy (do
ktorych Theodozypuſ á młodszy Socra-
tes, á Károłá wielkiego / Cránzius
Kládzie) drugim ſeregiem liczyć z jeſe-
liby też ná oſtátek Etoſowieli chciał wy-
wodzić że nie tylko w jáwnym ſwietnych
Zgromá-

hymn
ſpiew
Poloſe

Epist. 119

ad

Drusus &

Paulo

Burgens

Observ.

lib. 7. c.

15. P. 156

Justin

Martyr

quæſt. &

Reſp. ad

Orthodo-

xos quæſt.

CVII.

Tertullia-

nus de ve-

land. virg.

p. 501. &

ad Uxor-

l. 11. p. 534

Socrat.

Hiſt.

Eccl. 1. 7.

c. 22. p.

403.

Cranz. l. 2.

Gerhard
in Epist.
ad Coloss.
p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

p. 139.

Zgromadzeniu : ale je y w Domkach
osobnych śpiewać gorliwi Studzy Pań-
scy Pieśni zwykli już od Początku ście-
pionego Kościoła / latwiej o tymże
współli obferney doćleć : Dziejopis
św. także : Doktorów Kościelnych Wia-
domości : aleć nam dosyć na tym / iże
po dżis Dzień Psalmów Hymnów i Psi-
má S. cudziej y z Dpów S. zebrane
y przekumaczone na Chwałę wielkiego
Boga y Kościoła Nycerującego Zbu-
dowanie znaczne / roznego Narodu Jes-
zyplem niemniej pieknymi ozdobione Me-
lodjami / śpiewane bywają między na-
mi. Nie bez osobliwego Pożytku.
Excitat enim Cantio piśe namiętno-
Justinus Martyr, cum Voluptate
quadam animum, ad flagrans e-
jus quod carmine celebratur de-
siderium : Affectiones & Concu-
piscencias Carnis sedat : Cogita-
tiones malas Inimicorum quos
cernere non est suggestionem obo-
rientes amolitur : Mentem ad
Fructificationem divinorum bo-
norum

norum rigat : Pietatis decertato-
res generosos & fortes per Con-
stantiam in rebus adversis efficit :
omnium rerum, quæ in Vita tri-
stes & luctuosæ accidunt, Piis af-
fert medicinas. Gladium Spiritus,
hoc Paulus appellat in Armamen-
tario, ubi contra invisibiles Ad-
versarios milites veræ Pietatis su-
is instruit Armis. Verbum namq;
DEI est, & id quod Animi Co-
gitatione quod Carminis Prælu-
dium, quod Carmine ipso cele-
bratur : ac Dæmones fugat de-
pellitq;. Et in rebus deniq; om-
nibus, quæ Piis eveniunt, Animus
veræ Pietatis Virtutibus per Car-
mina Ecclesiastica perficitur. Pos-
rusa bowiem Pieśń Lubieznosci swo-
ja Duchą do gorącego Pożądania tych
Nicz y / Ecore w Hymnie chwalemy. U-
śmierza Bądź y Chęćności cielesne : ob-
dala Zamyśły złe a z Poduszczenia po-
chodzące. Przejawiając niewidomych :
pokras

po Kráplu Umyst / do Sbbierania ży-
nych z Dobre Niebieskich Swocow :
Sprawuje w przypływach Niemczasich
Nestwo y Sile Nacęzno w Nycerzách
Pobożności: w Przypadkach wśelakich
smutnych y żalostnych / Boga sie boja-
cym przynosi Lekarstwo. Miecz Dus-
chą według Pawła S. z Pánstkiep
Zbrojowni podaje w Nocy bojującym
przećiw wśelkim Zasadzkom tajemnych
Nieprzyjaciół. Dwa / Boże jest Slo-
wo / co Rozmyślanie / co Przegráwa-
nie / co Spiewanie samymże Pa-
włem / cym piekielne odganiamy Po-
kusz / w Łájdym nawet Trufunku Mysł
pobożnego w Enoy Krześcianskie / przez
Kościelne Piesni zbawiennej nabywa
Dostojności. A jeżeli o Muzyce In-
strumentálney Duch S. potwierdza / że
nie głąjacy Hárstá Duchá Proroc-
kiego wzbudził w Elizeusu Mezu Bo-
żym II. Król w Rozdz. III. 15. a roma-
nym Sposobem Dawid ob Saulá Kró-
lá Duchá ztego odganiał. I. Samuel.
XVI. 23. zwłastá gdy do Hárty /
przysłał Psalm który słowił o Wro-
ciahu Mocarzu y Burzycielu Złości
Diabla

Diabelskieg / toć nie mniejsza Moc Pies-
ni z Serca nábożnego przez Wargi o-
głoszone mieć musá: Które záiste / já-
ko inne Gorliwości / niebá sięgają / Mle-
kosterdzia Pánstkiego nabywają / tudzież
przysposabiają spiewających do Sdnie-
sienia po ostatnim Boju samopożadá-
nego Zwycięstwa / gdy z Doliny do
Gygyny przeprowadzeni Piesni
nowy / Bogu y Barankowi ná Stáwe
z Stárymi tu záczeta / w objaw. Janá
S. w Rozdz. V. 6. śczesliwie znowlájac /
á wielkim Głosem / jáko Głosem wielu
Wód / y jáko Głosem mocnych Gromów
mowić będą: Amen. Halleluja! Chwale-
cie Boga náшего wśyscy Słudzy jego /
y ktorzy się go bojićie / y máli y wielcy /
iż ujął Królestwo Pan Bóg wśedmo-
gocy / weselmy się y raduymy się / á daj-
my mu Chwałę. Bo przysłał Wesele
Barankowe á Maszonká jego nágotó-
wala się &c. w Objaw. Janá S. w
Rozdz. XIX. Jáko tedy wśyscy w Po-
czci trzumiących Mieszkánców Nie-
bieskich wyletemi będą / serdecznie śpiewa-
my sobie / cym bárziej sámá nam dorá-
dza Słusznosc pod ostatnie te y zámiesza-
ne

ne Czasy / z bojującem Kościołem / go-
reczym odprawować święte Nabożeń-
stwo Serce / zwiastują kiedy surowa
Pańska Sprawiedliwość Nieprzypa-
dom Prawdy dopuszcza wrogów małuc-
kiey Trzodzie / p niezgodzi się na Am-
monitach / Moabczykach w tym podob-
nych Przestawionikach ze wszystkich oł-
brzących / aby Krew niewinnych wy-
lali okolo Jeruzaleim jako woda: Psalm.
LXXIX, 3. dla tego w Serce swym
mowa: Podźcie a wytrąćmy ich: niech
nie beda Narodem: tak żeby w nie wpos-
minano wiscey Jamienia Izraelskiego.
Psalm LXXXIII. 5. w wiek co Pan
Bóg jeżeli pogranicznymi Trwogitutey-
miescam nie beda Cieżarem / bo snad-
ziej samże Bóg w Mągogobrozcę świę-
tych Drogę zamysla p ono straszne Pro-
roczwo niejakoby dopełnia się: Biada
nieśląjącym na Ziemi p na Morzu / iż
złotil Diabeł do was mając wielki
Gniew / wieźąc iż króci Czas ma. w obj.
6. Jan w Rozdz. XX, 9. XII, 12. Lubo
tedy nie wosptamy / iże Jednostadca
Napotylnych / Bogasfatom Krze-
ściánim / Pomagającym swoim /
boda

boda Duchą Rado p Mocy / me-
nego Serca / Zastępów od Bołu swego
ognistych / a zacych sprawi Królom Zwyc-
cisstwo Ps. CXLIV. potrzeba nam jed-
nak z nimi jednostajnie zaprawować Re-
ce nasze do Boju / nie jakoby Broni Zos-
nierstwa naszego miała bydź cielesna /
gdz z Boga tylko mocno jest / pise Ap-
postol S. w Listie II. do Korynt. w
Rozd. X. 4. ale żebyśmy do Poko-
w Modlitew spot. sprężonych przyda-
li Rodkobrzmiące Pleśni / w nimi tak
dlugo czili p błagali Droc namis-
kościwego / aże nam Zwarz kassawo po-
kaze / aż nawet w wiecznie Zwycięzami
nas uczyni wszystkich Przeciwników na-
stych. Im tedy pracowitemi byli
Przodkowie świętobliwi w Podawo-
niu Sposobu Poko- Prozb / ze-
branego z Pisma S. p Doktorów Ko-
ścielnych / nie bez zbawiennych Duch od-
pionych Poćciech: toć p ci rownego godny-
mi stali się Pochwalenia / ktorzy Psalm
Dawidowe także Hymny p Pieśni in-
stych Droc S. S. (jakimi byli Am-
bro.

brosius, Augustinus, Paulinus Pro-
sper, Prudentius, Sedulius, Beda,
część do Używania Zborom Krystu-
sowym zalecili / część przestawiają / y
Hymnem uduśnym ozdobili; y chociaż in-
sze Dārody puszcimy mimo się / które je-
zyciem domowym / Bogą w Tropcy S-
Tedynego Piosnkami wystawiają / nie-
możemy wszdy zamilżec przysległy Ko-
rony Polskiej / która szcudroblność gō-
na / za Dwieceniem wielu Zpolscy / Mā-
uczycielami czułyymi y Hymnopsami znācz-
nymi obdarzyła / którzy od pusturowi
Lat Słowem Niebieskim y Sakramen-
tami swietemi / według Ustaw Krystusa
Pānā wlewnie śafowali / a przypę-
wiesni y Hymny / cōrem idęc Stāro-
życności / pieśnie złożyli / tudzież z Łā-
cińskiego / Czeskiego y innych obcych Je-
zyków przekładane / y od Czasu do Cza-
su poleconieysze / do Używania nam Por-
tomkom w wielkiej Dobrości zostawili.
Tāl / że Kancyonatami w Toruniu /
Gdańsku y Krōlewcu roznymi Łatp drus-
kowānemi / Sleszakom potąd się wyga-
dzało / którzy też dwójim Językiem / co
jest Niemieckim y Polskim Stuyb Pān-
sko

sko obprawować zwykli / y dotąd obpra-
wują : y niezgodność u nas uczonym y
doskonalieyszym nigdy na Exemplarzach /
bo Kōkolwiel tylko chciał / łatwo nabył
z Prus Księżel potrzebnych do Spie-
wania. Ale że tym mniej Pożytku lub
pospolity y Ubogi po Wioskach się na-
lajacy odbierał / kiedy się Piosnek z s-
mego Słuchania jako rāko nauczył / cho-
ć nie rozumiał / ābo też / kiedy jemu / o-
ne / Klechā Dłuek / (Słowa Kpm y
Sens posłushowawsz) przepisał / y tāl
Prostał Prostałā w wielko wprawił
Niemiejerność : Przetoż wielebne Du-
chowieństwo zabiegając w śelākiemu dals-
szemu Zgorzeniu serdecznie pragnęło wis-
dziec y mieć doskonały Kancyonat Polo-
ski / którzyby zbawnieyszych zebrāny y do
Pisicemnych Duchā S Świādectw / ā
nie mniej do Augspurskiej Konfessy-
nie odmiętonęj stosowane / Koscem mār-
tym tāl Bogatemu jako też y Ubogie-
mu mogł bydy pożytecznym ; aby nāpo-
zym wszyskie Zbory Ewājelickie jedn-
nomyślnie miedzy sobą według Krystu-
susa Jezuśā / jednomyślnie jedny-
mi Ustawami wystawiały Bogā y Dycā Pān-
sko

na naszego Jezusa Chrystusa. w. L. do
Krym. w. Kozd. XV. s. 6. wiec nie
była takowa Sadza daremna / bo wzbu-
dził Patron Kościoła swego wszechmoca-
ny / znamienita Osoba miłdy Pány
Wroclawskiem / ktora odważywszy się /
o nie upierując. Przywarę / poddala ta
Prace dalszemu Rozsadkowi Slug Bo-
żych / ktorzy Polski umieją Jezyl / y za-
chcą onychże Przykładem Dobroczy-
ności swojej / do Zabarwki tej / ktorej
Znak przytomna Księga wystawia Łą-
demu przed Dzy. Przypis tedy zna-
mi / ktorzykolwiek Polskie Kochają Piosn-
ki / słuszną Dzieła Dobrodziejowi nie-
żałującym Kosci do Wypraw tej
Księgi / a przypis do Boga / aby
Jemu y Jąmilcy Jego sławie U-
czynność takowa / forta dożesnie y
wiecznie oddał Nagroda : A gdy po-
strzeżesz że Pieśni niemało w tej Cdy-
cey do Kupy zebrano / y po czci we-
dług sław y nowych Pruskiej. Exem-
plarów dwopnasob wydrukowano / tak-
że świeżo przekładanych pod Znakiem
* niemało przydano / y wspaniale Re-
jestrami potrzebnymi opatrzone / nawet
Katechyz

Katechyzmem y Modlitwami S. S.
dokonczono / przypisze tym wspaniałym za-
robkiem / a wstrzymując się ob-
Grzechu przez Duchowny Post
codzienny / modl się y aptemay
Pány ochotnie / upewnionym bywszy / że
jeżeli Zbożysty Wynalazkiem Gła-
diana Biskupa / Pionkami Dzielności
mi był ubłagany / kiedy się wzgardy swo-
jej mocie opierał na Surowiskach Ana-
tychenskich / bo wspomina Sozomenus,
Imperator humanitatis affectu per-
fusus & Misericordia superatus,
confestim iram posuit, & Psalmo-
diis Urbi reconciliatus, Phialam
quam manu tenebat, lacrymis o-
bortis irrigavit. Skoro Modlitwie
zaspiewali Litania / alzy Cesarz na Kre-
ludzie zająłony / takowosci y Milosiera-
dzie Affektem ujęty / Miastu darował
Wina / y tak był Spiewaniem przekona-
ny / że Łzami rzęsistemi Kostruchan oba-
lewał : coć się daleko pocieszenie Król
Królom dobroclim / do nas Milosiera-
dzim swoim nakłoni / y pokaje Litaci
)i: 10 240

náb námi jáko Solec náb Džlaskami swoimi storo
mu zaśpiewamy / pekaże zaśte kiedy Zapedy. Nie
przyjaciół naszych zmnoży / założy Kolce swoje za
Nóżdża ich / a Wedźido swoje wprawi w Sebe
ich / y wroci je to Droga ktora przypisli II. K. Krol.
XIX. 28. Nam zaśte przypisli Zbawienie y Wes
sele że ciał w Dolente Pláczu jáko y w Gyo
czynte radosney Psalm Džitelczyntes
nia śpiewać y mówić będziemy: wykrzykajcie Pá
nu wšyška ziemia / Rużcie Pánu z weselem: przygo
dźcie przed Oblizę jego z Radoscią. Psal. C.

Wadź: Cześć Chwała bez Prześlania
Tobie Bogu naszemu:

Zatwe wšyške Zlitowania

Ku ludzkiemu Plemieniu

O Świsty / Świsty / Świsty

Panie Ciebie nieobjety! Amen.

Tát żyjemy / tát prosimy od Bogá

We Wrocławiu

Roku P. 1673. dnia 6. Czerwca.

Tobie

Modlitwami y usługami świętobliwymi
obowiązani / zostając

Johannes Acoluthus, SS. Th. D. Pastor ad D. Elisabeth.

Johannes Herden Archid. & Senior ad D. Elisabeth.

Carolus Fridericus Bisław ad D. M. Magd. Diaconus.

Matthæus Klippel / ad D. Bernhard. Diac. Senior.

Adamus Regius Pastor ad D. Christoph.

Lá.

Laskávyvy Czytelniku.

Luboćesmy wielka Pilno
śćta stárali ście o to / żeby
w tym Nowym Kán
cyonale omyleć nie było znácz
niebnych / yżad zádwoja Koro
rektura przytrudnił y zwlo
kła ście tá Bracá pobożna:
daremne jednák w tym przed
śiewzięcia uznasz Stáranie
náše / gdyś ście tu y owdzie
zbladziło / czego jasny dowód
ná ostántej Kárcie postrzęgo
by / dárui Laska Drukárza:
uważając / że dosyć sławy
Niemcomt jeżyłá nášego nie
rozumiejącemu jead urosto /
ktedy ście odważył Polskim
Zborom ná Bożyteel / e Kte
): (v ge

ge Charaakterem niegorbym
y cypelnym wystawic. Za
ktorey Dokonaniem w Panu
zasnal / y doead zbawienie
odpoczywa. A poniewaz miej
scia na Wapierze czczego tro
che zbywalo / cudziez sie
wzgle dem Tureckiey Napas
sci / okolicznie ponawtaja
Trwogi / westchniye tedy ze
mna gorlwie do Boga / albo
zaspiewaj według Mocy

CCCCLVIII. P.

albo Psalmu

LI.

Wschod

Wschod

Siedmocy Mocarzy / Bo
ienusciwy :
przesie wiody Poganinzu
by naszy chciwy
gora biorac / strasnym ma
bydz swiatu wshodzie
Dobrze uragac Krze
scianstwu bedzie.

Jak Pies szuka sierwy / jak Wieprz ostro
zuby

Nazdoby w strylosci cyha miedzy Doby

Tatei wystawione Bisurnianskie

Groty

Szukajac Krwie naszy / znosza Polcy
zloty.

Czy nie dosc / ze Bachmat Tatarski Po
dole

Wolny y w serz zmierzynszy / samopuste
pole

Z Ludu Wybra Mioset / y miast
obnajone

Z Popiolem pomieszal Dymem przysy
fuszono

Czy

Czy nie dość że Turcyjn Szable obosied-
ney
Dobrywſzy rąz na rſeś / wynioſł ſie bez-
pieſny?
Gdy západł pod náſe / ſwym Woj-
ſkiem Gránice /
Y oſiadeł ſwietego dſiedſietwa ſtraż-
nice?
Oſiadeł nie bez Lupu w Niewola zábrá-
nych
Ná wleſne Poddáſtwo : Ptoż pomordo-
wanych
Ar ſeſcian wyliſy Kupy niezliſone /
Zelázem / Poſtrſalem / Dgniem zágu-
bione?
Ależ tego Ludyſcie Grzechy nárobily /
Y ciekſcie do Pomſty Niebo pobudſily:
Wiac iſ nas ſamychſe odwiobly od
Boga /
Zátymci, Saſiedzka do nas zbliża
Trwoga.
A Pto wié / jeſli nas Dekret nápiſany
Niepoda w nieſeſne Peta y Karbany?
Albo teſ że náſe Sproſno ſiámi
Anieje
Zmázane / Tyráſki Mleſz Krwia nie
poleje? Poſtrſe.

Poſtrſegamy ſie w tym Sadſio ſpráwie-
dliwy /
Y ztad chcąc uchodſić karze / Gtos rſew-
liwy
Podnoſim tu Tobie / ſtropiwſzy
Twarſz ſiámi /
Arzyſymy : Ach Pánie! zmiſuj ſie
nád nami!
Niech Gniew twój zádzierſy Miłóſierdſie
twoje :
Niech z dawney Miłóſci hojne plyná
ſdroje
Ná Serca twych Dſiatek w Pokorſe
ſruſzonych /
Y bez tego zewſad ſalem Uciſnio-
nych.
Dowroćſe od náſych ſwe Oblige / zbro-
dni :
Boſmy dla nich / Dſe / Láſki twej nie-
godni :
A odpuſć nam winy dla Syná wlaſ-
nego
Zá námi do ciebie Dredniácego.
Pomieſaj złe náſych Prſećiwników / Nády /
Kozpłoſ Wojſt niewiernych złupione gro-
mády :
Niech

Niech Machomet przescha przed ukrzy-
żowaniem /
Y użna go samym Wiernym Tworcy
Pánem.

Niech promień Srogości twej Niegęty
spali /

W Niezyc w Głęboką Ciemność się po-
wali;

Tym gorliwiej wszyscy w spólney
Bezpieczności /

Śpiewamyć Boże Psalmy z Dźwięka
w Radości!

J. H.

po

Porządek Rozdziałów, do snád-
niejszego znalezienia Pieśni,
różnym czasom służa-
cych, przy-
należyty.

Pieśni Abwentowe pokaze Kartę 1
O Narodzeniu Syna / ic. A 34 y 1009
Na Nowe Łato / A 87 y 1010.
Na Trzy Bróle A 97
O dżlecinnym wleku P. A 104
O Pracach y Cierpliw. P. A 109
O Młocy y śmierci Pánst. A 122 y 1013.
Na Bwietna y Niedziela A 164
Na wielki Ciwartek / A 168
Na wielki Piątek / A 173
O sławnym P. J. A. Sm. A 192 y 1019.
O w Niebowstapieniu P. A 231
O Duchu Świstym / A 293
O Troicy Przenaświets. A 296
O Ugynkach y Opátrzn. A 294
O Anjelech świstych / A 329
O Kościele Bożym / A 340
O Słowie Bożym / A 365
O Dżiesięciorgu Prżykaz. A 385
O Wierze Krześcianskiej / A 395
O Modlitwie Pánstkiej / A 404
Litania / A 418
O Krżcie

Pieśni O Arście świętym: R 433
 O Wieszery Pańskiej / R 441
 O Pokucie / R 458 y 1022.
 O Pokuszeniu Arystu y Utrapie-
 niu / R 489
 O Sposobie Zbawienia Ludzkie-
 go / R 520
 O Błogosł. P. Marycy y Świętych
 Bożych / R 534
 O Stanie Duchownym / R 545
 O Zwierżchności / R 548
 O Makkenstwie S. / R 550
 W dżeńskiej Przygody / R 557
 Pod czas Wojny o Pokój / R 564
 Czasu Powietrza mor. / R 507
 W Niedostatku y Głodzie. / R 594
 W Niepogodzie / R 595
 W Suszy / R 599
 W Prześladowaniu od Po-
 gan / R 603
 Poranne / R 608
 Przed Obiadem / R 627
 Po Obiedzie / R 631
 Niesporne y Wiegorne / R 638 y 1033.
 Psalm Dáwidowe / R 651 y 1029.
 O Śmiertelności / R 859 y 1033.
 Pogrzebne / R 905
 O Świątym Dniu / R 927 y 1034.
 Pospolite / R 952 y 1036.
 Zbiór Pieśni zapamiętanych / R 1042. Pieś

— 68 (1) 60 —

Pieśni Adwentowe:

To jest:

**O Zstąpieniu Syna Bożego z Nie-
 ba / y o jego świętym Wcieleniu / przez
 Ducha świętego / w Synocie cystey
 Marycy Panny.**

Pieśń I.

Sławmy wszyscy z Serca szynego /
 wielce cennie Przyście z Nieba na
 świat Syna Bożego: Przyśledź tu
 z Wysokości / aby nas przeniosł do swej
 wieczney Radości: On jest Król nasz / y
 Bóg na wszelki Czas / przetoż mu wszyscy
 spoleganie / śpiewamy serdecznie / mówiac
 Halleluja.

II.

Porocy / wołali Pana mówiac we
 Dnie y w Nocy / o Niebiosą do nas
 się skłóńcie / y Koss obiecana urońcie.
 A wy wysokie Dłoko / spuśćcie Spra-
 wiedliwego bez Dłoko / otworz się szes-
 nie Ziemi / iż wznidzie Odkupiciel / Pan
 Jezus nasz Zbawiciel.
 Nieba dziwna Boża Chwała opowia-
 bają / a Moc Kamienia Pańskiego / y Pe-
 wność

wność Obietnic Jego / Zbory świętych
ponawiają.

Chwała y Cześć bądź Bogu Dycu /
y Synowi / bądź Chwała Czasy wieczny-
mi / y na Niebie y na Ziemi / Bogu święte-
mu Duchowi.

III.

Ryrie / Dyże nas miły / Ty Boże jedy-
ny / Tobie my grzeszni dziękujemy /
Kleizon.

Tys dla nas / Syna twójego / z Nie-
bą wysokiego / zesłał dla Zbawienia nasze-
go / Kleizon.

Stodnico / wielkiej Miłości / wyzwól
nas od Złości / a przywiedź do twojej Ła-
dności / Zmiłuy się nad nami.

IV.

An Bog wszechmogący / śluby swe
pełniący / posłał Posła swego / Arch-
anioła cnego / do Miasta Galilejskie-
go. Imię mu Gabryel / Mocny Bożey Po-
sła / z Dworu niebieskiego / z Koru Aniels-
kiego Sługą wierny Pana swego.

Wszedł do cyskiej Panny / od Boga
wybranej / wyrzekł nie słychane / Ludziom
niespodziane / Słowa pożądane. Bądźże
pozdrawiona / z Łaski ulubiona / Pan z To-
bą:

ba: świętego / Ozdobo wszystkiego / Po-
głowa żeńskiego.

Ktora to / biorąc te Słowa / w uszy
swoje / troskliwie ugiwie / im się dziwowa-
ła / pilnie rozmyślała. Anioł Ja pocieszał /
by się nie lekła / ale to wiedziała / iż Łaska
swojego / ma Tworcy wiecznego.

Tak Bóg postanowił / na to cie wy-
zwolił / pośpiesz Jezu Kryśta / y porodź się
cysta / Syna nasławnego. Ktoremu Pan
Bóg da / Majestat Dawida / on Krolować
będzie / mieścić z nim nie będzie kto nie wie-
rzy w Niego.

Moc Boża w tym dziwna / baż i cy-
sta Panna / zachowana będziesz / bo tym Pło-
dem zaydziesz / przez Ducha świętego. Gdy
to usłyszała / te Odpowiedź dała / jam jest
Służebnica / bądź ta Tajemnica / według
Słowa twego.

Bożych się Słów iela / Jezusa pozeła /
Ktorego serdecznie / prosimy / że społecznie /
złagay z sobą wiecznie. Day nam Jezu Panie /
w Niebiesich Mieśkanie / Amen.

V.

Posłan był od Boga Anioł / Ktoremu
Imię Gabriel / a to Imię ma od nie-
go / wyklada się siła jego.

Do Kraju Galilejskiego / Nazaret Mias-
ta

sta sławnego / gdzie była Marya Panna /
Jozefowi poślubiona.

Y wszedł do Niey Anioł silny / Poset
Pana swego pilny / pierwey niż Poselstwo
sprawił / takie Pozdrowienie stawił.

Zdrowa bądź pełna Miłości / toż Bóg
wskazał z wysokości / Synowi cie swemu
obrał / by w Twym żywocie Miejsce miał.

Panna gdy to usłyszała / wielce się temu
zdumiała / jakoby to wždy Poset był / co Ja
tak dziwnie pozdrowił.

Nie boj się / rzekł Anioł do Niey / to za
pewne Poselstwo mtey / niech twoja ustepl
Erwoga / znalazłaś Łaskę u Boga.

Poznać Ty Syna Bożego / Jezus
będzie Imię Jego / ten będzie wiecznie trzo-
wał / nad Ludem swoim panował.

Ja Sprawa Duchą świętego / porodził
Syna Bożego / Moc to sprawi Nawyższe-
go / zacięni cie Łaska Jego.

Abyś w tym nic nie wąpiła / oto żelz-
bietą pogasa / prawie już w swolej Staro-
ści / smutna będąc z Niepłodności.

Miesiąc kasty jest żelzbiecie / jako po-
sta w żywocie / bo u Pana wszechmocnego /
niemaś nic niepodobnego.

Wierz że już Panno Słowom tym / przy-
mi je Sercem dusiowym / co ja mówię to zo-
stanie / że się Bóg Człowiekiem stanie.

Pana

Panna zątym pozwoiliła / Pann się swoe-
mu poddała / otom Ja jest Sługa jego /
stań się podług Słowa twego.

Tamże w Jey świętym żywocie / nad
Zwyżay było Pożęcie / Bóg się w Czło-
wieczeństwie stawił / Pannie Pánienstwo
zostawił.

O Krycie bła Nas wtieleony / w żywo-
cie Maryey Panny / rás pogat w Nas dobre
Sprawy / atóns y w wiedz do twej Słó-
wy. Amen.

VI.

Pofian Archánioł Gabriel przezwany /
do Maryey w Nazaret cney Panny /
Uciwosćia od Boga samego / tak
sprawując Poselstwo od Niego.

Bądźże zdrowa z Łaski umiłowana /
PAn Bóg z Tobą / jesteś poznaczana / po-
gawszy / zrodził Syna Bożego / a nazowia
Jezus Imię jego.

Panna się nad to Powiesćia zdumiała / z
Podziwieniem tak odpowiedziała / jako be-
de Matka Syna tego / gdyż nienazwana
Mieja żadnego.

Powiedział Anioł : wstąpi w cie Duch
światy / przez ktorego będzie Płod zacięty /
Moc cie zacięni Nawyższego / Bogu nic nie
jest niepodobnego.

Wszak y żelzbieta z jego Wszechmocno-
ści /

ści/zaśla Płodem w zgrzybialey Stárości/
kosty młesiac jak Syna posła / chociaż do
tad nieplodna slynka.

Ketka Panna Jam Sluga Pána mego /
stanie m sie podlug Słowa twego / zacy m
wedlug Kaystiey Dbietnice / zacył sie Syn
w Zywocie Dziewice.

Dzielnymyż wšyscy Dycu niebieskie-
mu / y jego Synowi namilskemu / Cześć od-
daymy swietemu Duchowi / wiegnemu Sie-
mie y Nieba Krolowi.

Je nas racyl Syn Boży poratować /
je Nam racyl Zbawienie zgotować / is
Nam Utrate Kaysta nagrodził / je Nas z
Dycem swym wiegnie pogodził.

A na Pamię Prac ktore podeymował /
Stół swoy swiety sam Nam nagotował /
bym Ciałem Jego karmieni byli / zároveň
y Krew Zbawienne pili.

Jeżu przez Przyjęcie ciała ludzkiego /
nys Nam Uzesnictwa swietego: Day
bym sie tu dobrze sprawowali / daybym w
Niebiesich z Tobą mieskali. Amen.

VII.

B An Bog w Sprawach swych skuteż-
ny / postanowił w Kadzie wieśney /
nad Grzesnymi sieżmiłować / Zywot
wiegnym Im darować.

Ktory Adam z Ewa stracił / gdy sie z
Sz

Szatánem pobacił / Jego złey Kady flu-
chając / Kada Boża pogardzając.

Abowiem z zakazanego / jadł Dwoc
Dżewá Kaystiego / nie przestając na tym co
miał / zegoś wieśnego seśze chciał.

Przetoż z Kaju był wygnany / y w Wie-
dy wielkie podany / w Smierci wpadł przez
swoje Zgrzeszenie / a Nam sprawił Potępienie.

Leż Bog z Miłosierdzia swego / użalił
by sie Grzesnego / posłał Syna swego z Nie-
ba / gdy tego było potrzeba.

Ktorego zdawna żadali / y o Nim proro-
kowali / swięci Boży / mówiac Panie / speł-
ni skub twoy / słys Wołanie.

Tenże przyszedłszyżiał Ciało / w Pán-
nie co Grzechu nieznalo / w Ktorem sie na
Swiecie stawił / z Smierci wieśney nas wy-
bawił.

A ulesywszy Grzesnego / wrocił sie do
Dycy swego / do siebie wšyskich zabierze /
ktory trwaja w Jego Wierze.

Kryste ktoryś w Pannie swietey / Du-
chem wiegnym jest pożyty / day byśmy tu
Przyjęcia twego / wdzięgni byli z Serca
swego.

A przez twe swięte w cielenie / day Nam
w Wierze Pośilenie / bym w niey do Końca
wytrwali / potym z Tobą krolowali.

VIII.

Wesoło śpiewamy / Bogu Dycę
chwalimy / że On Syna swego / jed-
norodzonego / dał na wykupienie /
przełudzkie zbawienie.

O Przyjściu Krystowym / świadczy Piś-
mo o Nim: Pierwsze że jest w Ciele / a dru-
gie w Nas całe / trzecie przy Skonaniu / gwar-
te ku Sadzeniu.

Pierwsze Przyście Jego / jest przednie
dla tego / by Poselstwo sprawił / wesele Nam
zjawił: do Pokuty wołał / wiele Jch uzdra-
wiał.

Tak mówiąc ugiął sam / Przykład moy
dał wam: tak jakom Ja zginął / żem Za-
kon wypełnił / także y wy zginiecie / Wola dy-
ca pełńcie.

Wola Dycę swego / zginąć dla Grze-
snego / Proroctwa nie wzruszał / bowiem ciera-
pieć musiał / tak swoy Lud wykupił / Pieńko
wszystko z kupił.

Wtore Przyście Jego / do Serca ludzkie-
go / przez Ducha świętego / wchodząc do
Grzesznego / co Pokuta czyni / Jego Wola
pełni.

O tym sam powiedział / y Obietnice
dał / gdzie się z Nauki mey / zeyda dwa albo
trzey / jam jest między Nimi / przebywając z
Nimi.

Nie

Nie opuszczając Jch / do mnie wołają-
cych / ale chce być z Nimi / Każdey Jch Bo-
dziny / wsego Udrażenia / aż y do Skonania:

Trzecie Przyście Jego / do Smutku każ-
dego / przetoż Nam gnie kazał / Odkazaw-
żakazał / bowiem niewie Czkowiek / gdy zey-
dzie Jego wiek.

Przetoż się staramy / a nie obciążamy /
Serc naszych Odkazawstwem / ani też Piłani-
stwem / roztosy niechamy / Pana w tym
słuchamy.

Czwarte Przyście będzie / gdy na Sad
zasiądzie / tam będzie Dzień dzwony / Nie-
zbożnym przeciwny / tam by się rad Sły-
skrył / by przed Panem nie był.

Wszyscy Aniołowie / niebiescy Posłowie /
na Sad z Panem przyda / wielkie Cuda beda /
niż na Sadzie siedzie / Ziemia się trząsć
będzie.

Dzień tym straszny będzie / dzień Sme-
tuny / Nadze / co się Pana przeli / za Nim iść nie
chcieli / Swiatu pochlebując / Ludzi nęśla-
bując.

Dla tego powstanmy / wsech Złości prze-
stańmy / tak Pana getaymy / na Modlitwach
trwaymy / w Grzechow swych Uznaniu / w
światym Obcowaniu.

Każde sprawi Panie / w Nas Upamię-
tanie / bym pobożnie żyli / a na Cie patrzyli /

A s

Pana

Pana kłótwego / w Dzień Przyscia twójego.

Albo według starey edycyey.

Wesoło śpiewamy / **W** Dnia Dycę
chwalmy / że nam Syna swego / jed-
norodzonego / dał na wykupienie /
prze Ludzkie zbawienie.

O Przysciu Krystowym / gworo Pismo
o nim; Pierwsze w swoim cieie / drugie jest
wnascale: Trzecie przy Skonaniu: gwar-
tu Sadzeniu.

Pierwsze Przyscie jego / jest przodkiem dla
tego / by Poselstwo sprawił / wesele nam zja-
wił / tu Pokucie wołał / wiele ich uzdrowiał.

Takimowiac użył sam / Przykład mo-
daje wam / tak jakom ja żył / zem zakon
wypełnił / także y wy żyćcie / Wola Dycę
pełnić.

Wola Dycę konał / grzeszne k sobie wo-
łał / Proroctwa nie wzruszał / bowiem cier-
pieć musiał / tak swoy Lud wykupił / Piekło
wszystko z kupił.

Wtore Przyscie jego / w Myśl Serca
ludzkiego / przez swe święte Słowo / wcho-
dzi do Grzesznego / co Pokute syni / Słownu
jego wierzy.

O tym sam powiedział / y Obietnice dał /
gdzie się w naucemey / zeyda dwa albo trzey /
jam jest między nimi / przebywając z nimi.

Nie

Nie opuścić ich / do mnie wołających /
ale chce być z nimi / każdey ich Godziny / wse-
go udrężenia / aż do skonania.

Trzecie Przyscie jego / do śmierci każ-
dego / przetoż nam que każal / Obżarstwa
zakazał / bowiem niewie Czkowiek / w kto-
ry Smierć przydźle wiek.

Przetoż się wiarzymy / a nie obciążamy /
Serc naszych obżarstwem / ani też Pija-
ństwem / Kosztoży przestanny / Pana w tym
słuchamy.

Czwarte Przyscie będzie / gdy tu Sadu
siedzie / tam będzie dziwny Dzień / gdy w
staniem z grobow wien / tamby się rad Zły
skrę / by przed Panem nie był.

Wszyscy Aniołowie / Krystowi Posłowie /
na Sadz Panem przyida / wielkie Cuda be-
da / niż na Sadzie siedzie / ziemia się trząsć
będzie.

Dzień tym straszny będzie / Dzień Smet-
tu y Nędzy / co się Pana przeli / za nim iść nie
chcieli / Swiatu w tym folgując / ludzi nasła-
dnice.

Przetoż się przyprawimy / wsech złości
przestanny / tak Pana ciekamy / na Modli-
wach trwamy / y w Pokutowaniu / w świe-
tym obcowaniu.

Każde sprawi Panie / w nas Pokuto-
wanie / żebyśmy tak żyli / a ciebie widzieli /
Pas

Pana kaskawego / na Dzień przyszcia twego.

IX.

Coś Nam szpitalny / Dyz wleżnie żywy /
Czesćci oddawamy / bo ob Ciebie mamy /
twego jedynego / Syna namilsego.

Nad wszystko Mniemanie / także Zmłowanie /
bo miasto Dłrości / przeciw ludzkiej Słosci na wszystkie Narody /
sprawił Bóg swe Gody.

Co gdy ułożono / wnet Czas naznaczyć /
no / w tajney Radzie Jego / Czas perony /
ktorego / miał przysć Chrystus w Ciele / na
ludzkie wesele.

Saraz o tej Sprawie / dano znać kaskawie /
w Raju Adamowi / wiec Abrahamowi /
potym Patriarchom / y Judskim Monarchom.

ci wleżać ścieganie / a pragnac serdecznie /
Boga widzieć w Ciele / wołali Nam śmiecie /
mowiac wspomni Panie / na swe Dbiecanie.

Kozedrzy Niebios / niech zbawienna Kosa /
upadnie na Ziemi / niech Pannienkie Plemie /
przydźie y na Słowe / zetrze moc wężowe.

A Gdynamieniony / Czas był wypełniony /
Syn Mądrość wieżnego / Dycaniebieśkiego /

kiego / jak rzekł tak się stawił / y Lud swoy wybrał.

Bógprzystał Bstał Sługi / Sługzych płacac Długi /
by nas z Dycem zgodził / z Panny się narodził /
nasze pros Grzesności / miał wszystkie Własności.

Kowny Bostwem swemu / Dycu przedwieżnemu /
gym nie był / tym się stał / gym był /
bydź nie przestał / wzniost przez swe Zniżenie /
ludzkie Pokolenie.

Chwała Chryste Tobie / wodziwoy twej osobie /
z Dycem / z Duchem świętym / w Bostwie nieposatym /
w wiedź nas z swej Miłosci /
do wieżney Radości Amen.

X.

Syn Boly z górnego / Brań Niebieśkiego /
tu się na Świat stawił / w Ciele ludzkim ział /
by Nam dać Zbawienie / z Grzechow uwolnienie.

y dziś się przechadza / a Ludziom bo radza /
aby się uznali / Grzechow poniechali /
Błedy porzucili / a Prawdy się jeli.

Co go poważa / a w nim się Kocha /
przyimua z Dufnością / z wierna Gotowością /
Tych on Grzechow Długi / znośi z swej Zaslugi.

Tacy / Społeczności / Kryśia Użeczności /
Ciała prawdziwego / y Krwie świętej Jego /
w Prawdzie pożywa / siebie posila.

Tacy weni w ściepieni / y w Nim w forze-
nieni / do Niego się mają / Dwoć wydawają /
z Nim też do Radości / przydaż tej Niskości.

Przy ostatnim Zgonie / Pan Sam / przy-
dże po Nie: A wziąwszy Je z tego / Świa-
ta obłudnego / Duszą Ich z Anioły / da
Pobyt wesoty.

Potym Dnia sadnego / Dnia wielce stras-
nego / gdzie się Pan postawi / siłą swym Se-
dząc stawi: Wszyscy powstaniemy / a przed
Nim staniemy.

Tam rożnie stawieni / bądźsiem osadzeni /
Dobrzy do Radości: A zli do Żalności / po-
da / potępieni / gdzie beda draseni.

Panie nasz Jezusie / prosim Cie zmiłuy
się: Day bym się uznali / w Czas pokutowa-
li: Dym w Wierze w Ufnosći / przeszli do
Radości Amen.

XI.

Wzydy o Zbawienie Pogańskie! Jezu
Dziecie Panienskie / niech się temu
Świat dziwuje / że Bóg dziwna Rzecz
gotuje.

Nie z Krwie / nie z Ciała Męskiego / ale z
Ducha świętego / Bóg się dla Nas Człowie-
kiem stał / Matkę syna Pannę obrał.

Tegoż gdy Panna pozela / Paniensstwa
nie straciła / Łaski Bożej wsech Cnot pełna /
nad wsę Niewiasty dostojna.

Wy.

Wyśedł z Jey Zywota cnego / z Pałacu
przegysłego / prawdy Bóg / Człowiek
prawy / podjął się straconey Sprawy.

Przyśedł od Dycy wiecznego / y zaś od-
śedł do Niego / potłumił piekielne Mocy /
jest u Bogana Praxicy.

Ktoryż rowny Dycu swemu / pomoż En-
dowi twemu / aby twa Łaska Moc wieczna /
wszystkim była pożyteczna.

Twe Jaskła niech świeca jaśnie / Zorza
jasna niegasnie / Ciemność temu niezaśt odży
Co w Światłości Wiary chodży.

Bądź Chwała Dycu wiecznemu / y Sy-
nowi rownemu / także Duchowi Świętemu /
Bogu w Trocy jedynemu Amen.

Według starey edycyey.

Wzydy Zbawienie Pogańskie / Jezu
Dziecie Panienskie / niech się temu
dziwuje Świat / że się Bóg narodził
tak.

Nie z Krwie nie z Ciała Męskiego / ale z
Ducha świętego / Bóg się dla Nas Człowie-
kiem stał / Matkę syna Pannę obrał.

Tegoż gdy Panna pozela / Paniensstwa
nie straciła / Łaski Bożej wsech Cnot pełna /
nad wsę Niewiasty dostojna.

Wyśedł z jey Zywota cnego / z Pałacu
przegysłego / prawy Bóg y Człowiek na-
zwan / tak Droga się spieşył nam.

Cne

Tuż nam od Dycy przybieżal / do Dycy
sieżaś wezbrał / potłumił piekielne Mocy /
jest u Boga na prawicy.

Ty ktoryś rowien Dycu sam / pomóż nam
wiele jako Pan / aby twa Łaska Moc wię-
dz / nam wsem była pomocna.

Twee Jaskółka nam świeca jasnie / Zorza
jasna nie zagaśnie / Ciemność też nic nie usy-
ni / nam / gdyż w Ciemności wierzymy.

Bądź Czesć Chwała Bogu Dycu / y
Synu jego miłemu / Także y Duchu święte-
mu / Bogu w Trojcy jedynemu.

XII.

Wesel się Corto Syoniska / wespoleł
Corto Jerolimiska / nierzymownie
sieraćujac / w Sercu swym wyśpie-
wujac.

Oto Król twoy Tobie przyszedł / na Zba-
wienie twoje z Nieba wyszedł / cichym a ubo-
gim będac / y na Dół się ledząc.

Wysłuchaj mu się z Sercą poddała / niemaś
gemubys się lekac miłka / nie jest nad swymisłu-
rowym / leż im z Łaską gotowym.

Proszę Nieprzyjacieli / ktorych ty maś
Utrapienia wiele / Możliwość jego niestanie /
y w Sercach Pánowanie.

Narodom dam Pokoy jego / bo on we
Brzu Testamentu swego / wyzwolodźi swe
z wie-

z więzienia / gdzie są Wody Pragnienia.

Dziękujmy Pánu naszemu / a Chwała
wszyscy wdawamy jemu / bo Nam Syna
swego posłał / aby w wszystkim Żywot dał.

XIII.

Jest się Corto Syoniska / Cerkwi Chrze-
ścijańska / Z Przyscia Gościa wielkiego /
Zbawiciela Twego / raduy się Serdce
nie / śpiewaymu wdzięknie / z niebie wszystkich
Sprośności / zrzuciwszy Ciemności / bierz
Szate Światłości.

Zatrzy Pamięć więzienia / Dół / Utra-
pienia / miasto Trenu Żalności / zagni Pieśń
Radości / boć się już Bóg stał / by cie wy-
bawił: On bez twojej Żaslugi / spłacił za cie
Długi / wylawszy Sposób Skut.

Król ktoryś Niebiosa wyszedł / po ciemną
Świat przyszedł / uwolnić cie z ciemnego /
Jazyma Zakonnego: Krwia swoja popła-
cił / co Adam stracił / więc y z wielkiej Dbo-
ty / swoy Strój / swe Roboty: dawac za Bles-
noty.

Dziwne Tituty jego / ciesze Miernego /
Król cichy / sprawniedliwy / Zbawiciel praw-
dziwy / Pokoj zwiastujący / Łutę kruszący / a
Kob Krolestwa jego / przez Świat do same-
go / Morza ostatniego.

Wszystkich do siebie Ludzi woła / śpieć
budzi /

budzi / nie odrzuca żadnego / by też naliż się go /
do Niego kłanicy / podźcie Pragnacy / cieża-
ry swe na Niego / kładźcie / biorąc z Niego /
Moc i ycia wieznego.

Pełen Bóstwy Miłości zstąpił z Wyso-
kości / Córko Syonśka Tobie / ku rodziśney
Dzдобie / by pogromił śmieie / Nieprzysia-
ciele / a ty bierz Pełni jego / Miłość o Do-
brą wśego / za Dar Łaski jego.

Zdawną Patriarchowie / Prorocy Kro-
lowie / z Poćiecha go ożękali / serdecznie żada-
li / by Niebo przełomil / na Świat się sko-
nił / już spełnił / Jch żadości / ku naszej Ka-
dości / z swej szerey Miłości.

Uprosimyż Króla swego / z Sercą dusi-
wego / by Nas w swej Wierze chował / Du-
chem swym sprawował / z Miłosierdzia swe-
go / broniąc od Złego : Dayże Nam miły
Panie / w twym Spokku Mieszkanie / z To-
bą Królowanie Amen.

XIV.

W Jerną Duszę światego / przyjmij Kró-
la swego / poddaj się Woli jego / od-
nowco jest w Tobie starego / ożęka-
maj Przysięcia drugiego / mając Ujęśnictwo
pierwszego.

W ściech wiernych Serce cieś się / z jego
Nawiedzenia : z pokornego wcielenia / z pra-
cowi

cowitago Umęgienia / Chęć a pragni Miło-
ści jego / a mierz też Sercą uprzejmego.

Dla Nas się na Świat śpieszył / aby
Nas ucieszył / Pokoy wieśny Nam sprawił /
śasinnonym Wesele zjawil / cięsktęcy N ewo-
li Grzechów zbawił / Przychytil w Sercach
naszych sprawił.

Moca swa Nas ratował / gdy Diabła
zwojował / Moc Szatanśką zepsował /
swym wiernym Łaskawą Pćmiec dał / z tego
Nas był Czart w Raju kupił / przywrócił
Nam / gdy Nas odkupił.

Boże wyniż się / tam niezajdźcie Żorzą
Światła jego / Kryśta Słońca wiegne-
go : Dni oświeca wierzącego : żadna
Noc / nie żadne ciemności / niezaćmnia nigdy
tey Jasności.

Wszyscy się tym cieszyli / y o tym światle
mowili / Prorocy święci / żądając Go z Ser-
deczney Chęci / aby wszystkich ciemności
oświecił / a toco przychlecał ziscił.

W świetle chodząc niebłądźmy / Kryśtu-
sem się rządzmy / w Prawdzie się mu pod-
dajmy / żadości w mi Sercem molamy / że
by z Nam zawserasy : bydź a swęca Miło-
ści obdaż.

Byśmy już w niej społecznie / mieszkali
statecznie / y tak do Konca trwali / potym z
nim wiecznie przebywali : day Nam to o

Kryste kasty / Królu y Panie wiegney
Sławy.

XV.

Witay Jezu Kryste / z Niebieskiej Ka-
dości / witay z Panny gysley / na te
ziemskie włości / przyszedłeś od Dy-
ca / Jegowiegny Kayca / Cobyś się cieśymy /
Czystego wielbimy / Kryste Królu nasz.

Nawiedziłeś Grzeszne / w cieśkim jch
wzięciu / z swej Czystej niezmiernej / wśch-
tu wykupieniu / bogaćtu Ubogim / Bogact-
waś przyniosł Im : byś Drug nasz zapłacił /
y psodrzej bogact : Kryste Królu nasz.

Cyś Król nasz dośtoyny / Syn Wśch-
mogacego / Pan Bóg w Czystej ho-ny / nad
ci nicwistego : abyś nas ożywił / w cieś się
Nam starość / stałeś się podobnym / Nam
tym Grzechu rownym : Kryste Królu nasz.

Coż się porużyło / żeż się tak umiżył /
Coż się / zniwoliło / abyś Grzesznym służył /
Jedno Sprawiedliw-ść / pszera tu Nam
Miłość / z ktorej się Nam dawaś / Jedna-
gim się stawaś : Kryste Królu nasz.

Grzech nasz nie zabronił / byś Miłościw-
nie był / Sad twoy nie przeszkodził / Czyste
nie zamierzył : Dzięwna Miłości / troy
naszej Godności / ktoras swym pokazał Cie-
dys się w Niedzi wdał : Kryste Królu nasz.

Byś

Byś Niebo przełomił / Prorocy żada-
li / byś się na Szwiat skłonił / wierni cie wo-
kali : Zebyś Jch ratował / Zwoćstwem
dawał / Moc / Diabła / tak że Śmierć / ra-
gyleś sam zetrzeć. Kryste Królu nasz.

Gdyś się stał Człowiekiem / wśystoś
Nam wypełnił / co jedno przed Wiekem /
Dziec Tr. oy zaślubił : Człowieku grzesz-
nu / w Kaju zwiędzionemu / Cyś go Sam
wybawił / Śmierci wiegney zbawił. Kryste
Królu nasz.

Kazałeś zwiastować / aż do Granic zie-
mie. Wśystim obwoławac / że w Tobie
Zbawienie : porzedzcie troskliwej / cney
Torze Sionskiej / Dto Króltwoy idzie / a
z Poćiecha przydzie : Kryste Królu nasz!

D Córko Syonśka / Chrześciański Zbo-
rse / Oblubienko Państwa / witay w swiatym
Korze : Na Czesć Króla twego / spiernay
pokornego / ktory ci nawiedził / Czysta swa
poprzedził : witay Królu nasz.

Powstań z Kadością / w nidy przećiro
Niemu / przyimi Go z Wdziękością / day
Czesć Panu swemu : Każda Duszo wterna /
bogaćtego wdzięgna / mów / ragnie nie zbá-
wie / a w Kadości stawić : Kryste Królu nasz
Amen.

W ii

Przy-

XVI.

Wyszedł do Nas Odrzym mocny /
Wesraś Nam pomocny / Krystus
wieczny Król Izraelski / Który jest Bóg
prawy i Liebieści.

Ten się Ci Kowietem ukazał / mocniejszy
go Świat nie miał / walcząc z Diabłem
przygotowany / ludzkim Przyrodzeniem
odsiłane.

Osoba Syna Bolego / Przyrodzenia
dwojogo / pełny Prawdy / Sprawiedli-
wości / przyjął na się Kształt śmiertelności.

By wnieć z Śmiercią dwojną sobną /
cielesną i duchową bojował / y Diabła
zwycięził / aby on Panem żył wotą był.

Nawiedził Nas w tej ciemności / będąc
pełen Jasności / oświecając / Ludzi każdego /
na świat nadozny przychodzącego.

Naprawdę tu dla tego mieszkał / by Nas so-
bie pozyskał / a woli Bożej wszystkich użył /
y fundamentem Kościoła był.

Chorągiew swoją wystawił / chcąc by każdy
pod nią był / bo dla tego Dłec go posłał /
aby w nim wszelki Obrona miał.

Statkiem Możliwość swoją objawił / gdy
cudą wielkie sprawił / nad Diabły Moc
dotkując / Słowem je z Ludzi wymiatując.

Wież swój ostrzy na złościwe / Przyka-
żanie

żanie strasliwe / wyćwagał / by je sobie pod-
bił / a ten i otknie w wszystkie skonił.

Sady swoje sprawiedliwe / jak strząsy
popadliwe / wypuścił przeciw Sercu zle-
mu / Boga Prawdę odpornemu.

By się wszyscy przestraszyli / do Niego
pospieszyli / pod Chorągiew Słowa swie-
tego / do wojska Króla Niebieskiego.

Tak Pan Bóg karze Grzesznego / obja-
wia Złości jego / Zardę odrzyna sprawiedli-
wie / Powolne przyjmuje chętlwie.

We wszystkich co Go miłują / Słowa
jego przyjmują / gini Przyb: tek swój ro-
koszny / aby w nich miał Byt swój ucieśny.

Duchownie Moc swoją objawia / do Serc
ludzkich się stawia / smutnych Sumienia
poćieszając / Zaskugi swe im udzielać.

Ścieżki y co Mu powolny / będzie od
Grzechów wolny / w takowych chce mieć swe
Miejskanie / da im wiesne Odpoczywanie.

Którzy będą obfitować / w Prawdę aż
do Konic trwać / dośda Poćieszenia wielkie-
go / przy skoneniu Żywota swego.

Bo im Pan Niebo otworzy / użyty jasnej
Zorze / y poymie z śmierci w Żywot wieczny /
gdzie już jest Przybytek bezpiecny.

Ytaje Im odpoczywać / tamże będą za-
żywac / Poćiech Dusze / co Dnia sądnego / cie-
kają Przysięcia Pana swego.

B jv

Gdy

Gdy się z Niebą na Sad wroci / wstąpi
Pim żywot przywroci / ukąże się dziwnym w
światych swych / budzie się mścił każdy
Arzwydych.

Tam Słowy swoje podniosł / Sława
wieczna odniosł / bo tu z Krystusem umiera-
li / aby z nim wiecznie przebywali.

Bądź pochwalon Panie z tego / Dobro-
dziejstwa wielkiego / żeś tu raczył z Nami
przebywać / day z sobą w Niebie przemieszki-
wać.

Błogosławiony coś wyszedł / z Niebą a
na Świat przyszedł / day byśmy się Ciebie
trzymali / a na twą świętą Ewarj pątrza-
li Amen.

XVII.

Muż wszyscy Arześcianie / wesoło śpie-
wamy / a Przysięcie Pańskie na Świat /
rozpamiętywamy : w którym Mi-
łość nawiąza / Nam jest pokazana / od Bo-
ga wszechmocnego / e naszego Pana.

Ten się z Łaski zmiłował / nad Ludźmi
grzesznymi / a widząc a ono Szatan / pami-
jenad nimi : ktorzy przez Grzech pierwszego /
Adama zwiędzieli / przez wtórego Adama /
znowu się zrodzili.

To co Pan Bóg od wielkóm / w swej
Radzie ukazał / a co w zupełności Czasu /
cney

cney Pannie przedłożył : kiedy posłał Anjo-
ła / do Niey z Wyśokości / by Jey zwiasto-
wał nowe / na świecie Radości.

Przyszedłszy Anjół do Niey / wdział się
Ja pozdrowił / a. a Poselstwo od Boga /
tymi Słowy sprawił : Bądź pozdrowiona
Panno / z Łaski ulubiona / tyś między Nie-
wiaściami / ubłogosławiona.

Panna się temu wielce Poselstwu zdus-
miała / a. bo wiek tańtego przed tym / nigdy
nie słychała / Anjół rzekł / to się stanie Mo-
ci Boga twego / bo nie maś Zamierzenia
Wszecmocności jego.

Pród światy w twym żywocie / będzie
zwan Syn Boży / a. Na którego Bóg O-
ciec / Mocą Czesć się włoży : Na Tronie Da-
widowym / by wiecznie królował / Lud
usprawiedliwiając / z Grzechu rozwiązuwał.

Tak Panna wierzywszy / na to przyzwo-
liła a. aby już tak zaczęto / Syna Matka
była. A z swej wielkiej Pokory / tak cpo-
wiedziała / Anjółowi / co przeto Posel-
stwo miała.

Otom ja jest pokorna / Sluga Pana me-
go / a. stan mi się Pośle wierny / według Sło-
wa twego : wnet w jey gystym żywocie / ra-
czył się Pan wielic / który nas z śmierci wiecz-
ney / miał możliwie wyzwolic.

Tam Bogu ustąpiło / Prawo przyrodzo-
ne /

ne / *A* Pánienstwo zostáło / Pánnie nie-
wzruszone: Bożwo to tak zác miko / bo nie
ma Pogátku: tak Bóg wziął ná sie ciáto /
w tym dżiwym Porządku.

Przetoż to już perwie wiebz / wśelkie
Potolenie: *A* Ji sie Bóg stal Człowiekiem /
prze ludzkie Zbáwienie: Na świecie z ludz-
mi będąc / w Potórze przebywał / straconych
Darów nabył / Nam z nowu nabywał.

Chwalmyż Boga wieżnego / wespół
śpiewając / *A* w swym Sercu radośnie /
Chwałemu wdawając: z tak zbawienego
Daru / Syna wcielonego / bądź ná wielki
chwalebne / Imię święte Jego.

XVIII.

Płk wieżna Bóg jedyny / zjawił się
Nam náder dżiwny / kiedy rączył z Nie-
ba zstąpić / áz Namí sie spolem złączył.
Chcąc byż Zbawicielem ludzkim / po-
stał się w ciele Pánienstwu / za Spráwę Du-
cha świętego dla Wykupienia nášego.

Słowo ciálem wnet się stało / Pánnie
Pánienstwo zostáło / z Moc to jest Náwyż-
šego / ná Bieg Rozumu ludzkiego.

Bo gdy Pánna uwierzyła / Moc Ná-
wyžšego sprawiła / weyrżał Bóg ná Jey
Zniżenie / Duch święty sprawił wcielenie.

Gdyż się Pan tak dżiwie stawił / Bo-
giem

giem będąc w ciele zjawił / zádżiwny się stał
dy temu / to służy Bogu samemu.

Wyśedł od Dycá wieżnego / wśedł do
Domu Świátá tego / za Zbroję wziął Ciáło
z Pánny / dla nášey obrony dány.

Wyśedł z Jywotá żywego / jał z Pálá-
cu Królewskiego / Dbrzym potężny do Bo-
ju / szukał nášego Pokoju.

W zwyciężył Diabla złego / Śmierć /
Pieńko / wśysk Moc jego / gým był wśy-
śiet Świát zaráził / y ná wieżne Meki wró-
ził.

Ktoryś rowny Dycu swemu / pomoż
Przyrodzeniu młdemu / uleż sam náše Nie-
mocy / z trojey niestronionej Moccy.

Bogu Dycu Niebieskiemu / jego Syno-
wi miłemu: tak że Duchowi świętemu / bądź
Chwała Bogu jednemu Amen.

XIX.

Adámowym Zgrzešeniu / náše
Ciáło w Zatráceniu / było y z Duszą
zrácone / y ná wielki potapienie.

Bo nas Śmić / Strách ogárnał / i z
Śmiercią Grzech do nas wtárgnał / przetoż
my w Pieńko n-pádali / Pomocy żadney nie-
znali.

Bóg patrząc ná ludzkie Spráwy / y ná
to

to kto mu jest prawy / szukał Czekła po swej
Woli / co by nie żył Ciału i Woli.

Bo w Adámie światobliwość / Bogo-
ność / Prawda / Sprawiedliwość / utracił
Potomek jego / Który się narodził z Niego.

A Pan widząc naszą Żalność / wspomnia-
ł w syna swoje Miłość / iż Pomocnika nie wi-
dział / Który by nas ratować miał.

Kieć Miłosierdzie objawił / Syna swe-
go na Świat stawił / a tenich będzie Zbawie-
niem / wiernych swoich Pocięseniem.

Y Przystał Abrahámowi / tak że / też y
Dawidowi / obiecując Syna swego / temu
Światu pomocnego.

Proroctem tak że objawił / y przez ich Usta
oślawił / Ktorego Patriarchowie / zdawna
czekali Dycowie.

Choć tegoż Sercą żądali / przecie go nie
ogladali / leż w tym mieli Pocięsenie / że mia-
ło przysię Odkupienie.

A gdy zupełny Czas nastał / jako Prorok
przed tym znać dał / że była Panna wybrana /
Mężowi ślubem oddana.

Wniey Pan Mocą swoją sprawił / że
Arwie Pamięskiej wystawił / to Dziecię bło-
gostawione / w Którym Zbawienie sprawione.

O Jezu pełen Miłości / Któryś się po-
gał w Czystości / błogosław Nam / bron od
Złego / domieść Królestwa wiecznego Amen.

Chwała

XX.

Czwalebny jest Pan Bóg Narodu Iz-
raelskiego: iż nawiedził / a uczynił Od-
kupienie Ludu swojego.

Y Podniósł upadłą Moc Zbawienia na-
szego: w Domu Dawida Sługi swego
wiernego.

Tak jako był objećcał przez Usta swych
świetych: Ktorzy byli od wieków / onych
Proroków wziętych.

Iż Nas miał naszych Nieprzyjaciół wśel-
kich pozbawić: y z Kłótliwych Ktorzy nas tu nie-
nawidzili wybawić.

A chcąc użyć nad Dycy naszymi Miłosier-
dzia swego: nie rósł zapomnieć Testamentu
swego świętego.

Przystał swą / Która był przysięgał A-
brahámowi / Dycu naszemu: ziszcil / speł-
nił w syna Ludowi swojemu.

Abysmy będąc z Kłoty Nieprzyjaciół na-
szych wybawieni: mogli samemu służyć / nie-
głym niestrąszeni.

W światobliwości y w Sprawiedliwo-
ści / przed nim zawsze chodząc: przez wśyst-
kie Dni nasze Żywot pobożny wiodąc.

A ty Dziecię będziesz nazywane Proroctem
nawysze: poydź się przed Obliznością
Państwa / gotując Drogę jego.

Ugac

Ugac Wjadowości o Zbawieniu Ludu Bo-
żego: Przez Odpuszczenie Grzechow / z Łas-
ki świętey jego.

Przez niezmierne Miłosierdzie Pana
Boga naszego: ktorym Nas nawiedził z wy-
sokości Majestatu swego świętego.

Aby oświecił wszystkich ktorzy w cieni-
nościach siedzieli: y w cieniu Smierci / aby
Pociechy mieli.

Sprawniac Nogi nasze Czasu wśelacie-
go: ku Drogam Zbawiennym Pokoju wiecz-
nego.

Wadź je z niegna Chwała Bogu Dycu
naszemu: y Synowi jego / tak że y Duchowi
świątemu.

Tak jako zazwidy była od Wiekności: nie-
chay będzie y teraz y zawsze jego Wielmożno-
ści Amen.

XXI.

Czwalebny Bóg Izdejski / Stworzy-
ciel świata: niebieski / iż nawiedził y dał
swemu / Odkup Ludowi wiernemu.

Wydzwignawszy z Potępienia / wysta-
wił Nam Bóg Zbawienia / w Domu zacnym
Kochanego / Dawida Sługi swego.

Jak rzekł pierwszemu Człowieku / w Ka-
juna pogatku wieku y jak ponarwiał przez
świète / z Usi Proroctkich Słowa wzięte.

Is

Is te co Nas jeli śmieje / miał zgromić
Nieprzyjaciela y odjąć / A ki każdemu / nam
Dobrego zaprzacemu.

Jako Łaska nad Przodkami / tak zażył y
nad wnukami / ścześnie w ściecy Boskiej
Wierze / pomniacną swiète Przymierze.

Co przysiągł Dycu naszemu / Abrahamo-
wi wiernemu / to dał z Miłosierdzia swego /
świątym Potómkom jego.

Is padł Nieprzyjaciela srogi / a my be-
dac prośni Trwogi / dobrowolne Służby
swemu / dajmy Panu dziedzicznemu.

We wszelkiej Świątobliwości chodząc y
w sprawiedliwości przed jaśnym Oblizem
jego / po wszystkie Dni Życia swego.

A ty Synu pożądany / Proroku Bogu
Kochany / idź przed Twarzą Najwyższego / a
rozprawny Drogę jego.

Opowiedz Boże Litości / podaway u-
miejstności / zwiastuy Ludowi Zbawienie / y
od Grzechow Uwolnienie.

Klenot nieoficowany / Skarb Łaski w
Bogu schowany / z ścapijacy z Wysokości na-
wiedził Światkie Litości.

Ten świeci siedzącym w cieniu / z Smier-
ci wiodac ku Zbawieniu / Droga Pokoju
wiecznego / wiedzie Pan z wiernych każdego.

Chwała Dycu y Synowi / Chwała
świątemu Duchowi / jednemu Bogu naszemu
na Wieki Eternie / Amen. Na

XXII.

Marya święta Dziewica / cieszac się
Królowica / niebieskiego Matka była /
tym Psalmem Boga chwaliła.

Wielbi Ducha moją Paną / do zących
Pociech wezwana / Duch mój Zbawiciela
swojego / niech się cieszy łaską swego.

Ji opróż mojej zaśluga / weprzał na Nisi
Pocę swej Sługi / z kad Mnie Lubię błogo-
sławie / a Chęć Boga będą sławić.

Dziwna Kses. we Mnie się stała /
Wielmożność się okazała / Mocarza namoc-
niejszego / miew Czesć święte Jmie jego.

Panście trwa Wielki wiecznymi / Miko-
sierdzie nad wiernymi / co się Go jak Dycia bo-
ja / a przy jego Słowie stoja.

Wielka Moc swoje objawił / dzielne Na-
mie swe wystawił / pysnych Serce rozwił
Kozumy / y ich marnie zniżył Dumy.

Ztracił z Stolicy pysznego / Mocarza
hårdomownego / a te zaś wywyższył raczył /
w których ciche Serce bazył.

Łaskacie nasycił swymi / Dobry nieprze-
placonymi / a Bogasę gę odprawił / ni im
Stąborow swych objawił.

Przyjął mimo inſzych wielą / Sług swo-
go Izraela / wprowadził wſy do Pamięci /
Upominki swojej Chęci.

Co

Co mówił z Dycy naszymi / z Abrahá-
mem y z drugim / to Nam ziscił wnukom je-
go / dawſzy na Swiat Syna swego.

Chwała Dycu y Synowi / Chwała
świętemu Duchowi / jednemu Bogu naje-
mu / na wielki królujacemu Amen.

XXIII.

Panie Jezu Kryſte / przez twoje wciele-
nie: racz Nam dać proſimiy / Boſkie
Pożegnanie: Day byſmy się z ciebie /
tak rozmikowali: Zebyſmy Cześć / Chwa-
ła / ſamemu wzdawali. XX

A potym Żywocie / przyimi Nas tu so-
bie: gdyż naſa Nadoſieja / położona w to-
bie: bym Ciekam ſzeſliwie / Panie oglada-
li: Czegoſmy z Nadoſcia / tu oſetawali
Amen.

Y. Gotujcie Droge Pánu wiecznemu.

R. Naprawcie Ścieſki Bogu náſtemu.

Modlitwa.

Okaz Pánie Moc twoje, a powſtań
y przydź, abyſmy z ci ſkoſci Grze-
chów náſzych, Záſługa twoja będąc

C

wy-

wyzwoleni, przez cie jako Jednacza
prawdziwego byli zbawieni który z Oy-
sem z Duchem świętym krolujesz, Bóg
święty y błogosławiony na wieki wieków
Amen.

Pieśni o Narodzeniu
Syna Bożego.

XXIV.

Dziecie się narodziło / które obiecane
było / Krolestwo nam niebieskie ot-
worzyło: Dziatki Niemowiatka / z
małego Dzieciatka / cieśnac się spiewaycie /
Bogu Czesć dajcie Halleluja / chwała Bo-
gu.

XXV.

Dziecie wielobne narodziło się nam / a
Syn prawdziwy prawdziwego Bo-
ga / z niebieskiej Wysokości nam jest
dan: Co dziedziśnie / Krolestwo osiągne / na
Kamieniu swym piastuje / wszystko wśedzie
sprawuje. Boga zwąc Imię jego / dziwny /
Czartom przeciwny / Księca Prawa wielkie.
go!

go / w Niebiech zagajonego / Pan Bóg moc-
ny / wszystkim wiernym pomocny / Dziec
Wieczności / Król Sprawiedliwości / staśca
Boju / Książę nieśmiertelnego Pokoju.

Spiewaymy na Czesć Panu swemu
Piosnkę nową / chwalc go Myśla Sercem /
Hymnem y swiętą Nową / bo dziwnie nży-
nił Kzesć nową.

Chwała bądź wiečna Ojcu / bądź cześć
jego Synowi / Cześć od nich pochodzącemu
świątemu Duchowi / Cześć wiečna wiečne-
mu Królowi Amen.

XXVI.

Anie nasz / Studnico Dobroci / D-
ze wieczney Mocy / od ciebie wszystko
Dobre przychodzi / zmiłuy się nad na-
mi.

Panie nasz / ktoryś wszystko sprawił /
Mocą swą wystawił / Łaski twej od ciebie
żadamy / zmiłuy się nad nami.

Panie nasz / Boże wszechmogący / kto-
ryś nam z swej Mocy / posłał Syna jedno-
rodzonego / zmiłuy się nad nami.

Kryjcie jedyny / Boga Dica zplodzony
ciebie / Panny narodzonego / Świata potrze-
bnego / opowiadali swięci Prorocy / zmiłuy
się nad nami.

Kryjcie nasz miły / o Boże wielkiej Si-
ły /

ty / z dawna żądany / od Królów cnych / od
Proroków wiernych / byś zstąpił / a one wy-
tupił / zmiłuj się nad nami.

Kryście niebieskie / Światło / także y ziemi-
skie / Tyś dla nas przyszedł z Wysokości /
cierpiełeś Bolesci / na swym Ciele nasze
Grzechy nosił / zmiłuj się nad nami.

Panie nasz Dniu niebieski / day w Ser-
ca Płonien twej Łaski / byśmy wszyscy zgo-
dnie / śpiewać Tobie Panie mogli godnie.
Zmiłuj się nad nami.

Panie nasz Uciechy cielu / Dusz wiernych
Pożwieści cielu / ty dawasz swe Dary / swym
wiernym według twej świętej Miary / zmi-
łuj się nad nami.

Panie nasz / dżiwona Miłości / ty oży-
ścaś ludzkie Żłości / z tego jest Uperwienie /
żec y nam odpuszcisz Przewinienie. Zmiłuj
się nad nami.

XXVII.

Ludzie wszyscy weselcie się / Syn Boży
dzisiaj narodził się / z dawna nam obie-
cany / już jest na Świat posłany.

Narodził się w Bethlehemie / Pan Je-
zus Pánienskie Plemię / a Augusta Cesarza /
weskła ta jasna Zorza.

Pannać go nam porodziła / y w Pielus-
ki go powiła / powiósł w Żłob włożyła /
bo w wielkiej Niedzy był.

W

W ubóstwie się narodził / Ktorego wszy-
stek ten Świat był / a każdy niemiał / gdzie-
by Słowa skłonić miał.

Na gołej Skonie leżał / wżgárdy swia-
ta zaraz doznał / Jezu drogi / tyś dla nas
był ubogi.

Narodziwszy się płakał / oświadcając
iż cierpieć miał / za Występek / Który popeł-
nił Człowiek.

Podziękujmyż wszyscy temu / Synowi
Światu danemu / Który się dziś narodził / a
nam śmiertnym dogodził.

Śpiewajmyż mu z Aniołami / z tmi
światem Duchami / Panu temu wiecznemu /
dzisiaj nam narodziłemu.

Który nam jest objawiony / w Bethle-
hemie ogłoszony / onegoż przywitamy /
Pieśni wdzięczne śpiewamy.

XXVIII.

Ale Pan Bóg ten nadzwy Świat umi-
łował / i Syna jednorodzonego po-
słał.

Posłał go nam z niebieskiej Wysokości /
oproś ludzkie Żądanie z siłerey Miłości.

Aby każdy Któryby weni uwierzył / nie
zginał / ale przezeń zbawiony był.

Łukasz święty piśe w Ewangelicy / że się
Pan Kryśtus narodził z Maryey.

C ij

Kiedy

Kiedy był Augustów Mandat wydany/
aby o k. w. wszystek Świat popisowany.

A na pierwey ten Szacunek ustawił/gdy
w Syryey/Cirinus Starosta był.

Szedł każdy Człowiek dla Szacunku
tego / z tad gdzie był Rodem / do Miasta
swojego.

A Józef z Powiatu Galilejskiego /
szedł z Nazaret do Kraju żydowskiego.

A szedł do Bethlehem Dawidowego /
Miasteczka / i był z Pokolenia jego.

Abym go z Maryą Matką jego / popi-
sano / brzemienią Czasu tego.

Wstało i kiedy oni tam byli / że się Dni
Porodzenia jej spełniły:

Tam je porodziła Syna swojego / y po-
wiła Pieluszkami onego.

A wziąwszy go we Żłobie położyła /
abowiem Miejsca w Gospodzie nie miała.

Byli też Pasterze w Kraju oney / snu-
jąc w Noc nad Trzodą z każdej Strony.

A stał Anioł Boży przy nich z nagłą /
a Światłość wielka koło nich się z mógła.

A jaż wielka Pasterze ogarnęła / kiedy
się Jaśność Boża rozświeciła.

Ucie bożcie się / Anioł / Pasterze cieśny /
oto Bóg z wielkim Weselem przyspieszył.

To Wesele będzie Światu wszystkiemu /
a na Świecie Człowiekowi każdemu.

Bo

Bo się wam narodził dzisiaj Zbawiciel /
Pan Chrystus całego Świata Dokupiciel.

Narodził się w Miasteczku Dawido-
wym / co jest Świadectwem prawdziwym /
a nowym.

A toć znamie dawam waszey Osobie /
nawdziecie Dzieciatko leżące w Żłobie.

Świątem się niebieście Księże / zebrały / a
chwaląc Boga / tak Głosem śpiewały.

Wadź je Bogu Chwała na Wysoko-
ści / Pokoy Ludziom w tej tu Ziemiśkiej
Niskości.

Łedwie Anieli do Nieba wstąpili / tak
Pasterze między sobą mówili.

Podszmyż / a to o czym Anioł powiedział /
starymy się / aby każdy z nas wiedział.

A przysli na Miejsce prętko z weselem /
naleźli z Maryą Dziecie w Bethlehem.

To Dzieciatko Pasterze oglądali / każ-
demu co widzieli powiadali.

A wszyscy / którym o tym znać dawali /
żo wielki Dzw to sobie pokładali.

A wrócili się do Stada swojego / chwa-
ląc Boga z takowey Łaski jego:

Podziękujmyż wszyscy spółnie jemu /
Pannu a Bogu Dycu niebieskiemu.

Tego bowiem Syn się na Świat na-
rodził / a nas z Nocą Szatanśkiej wyśwo-
bodził.

C ju

Chryste

Kryjcie przez twoje święte Narodzenie /
raz poświęcić grzeszne nasze Narodzenie.

Bysimy się zawsze znowu odradzić / a
starego Adama umartwiać.

Cobie Kryjcie tu wieczny Cześć śpiewa-
my / dobrodziejszemu Two święte wyśławia-
my.

Każ je swoim wiernym twoją Łaskę da-
wać / żeby mogli tu y wiecznie Cześć rozda-
wać Amen.

XXIX.

Narodził się nam Zbawiciel / Jezus
Krytus Wykupiciel: w Bethlehem
mieście żydowskim / na Zbawienie
nam wszystkim.

Marya Panna przegysła / porodziła
Jezu Kryta. Tegoż w Pieluski powiła / a
do Złobu włożyła.

Boj Pasterze pasci w Nocy / stanał
Anioł wielkiej Nocy: ktorzy widząc Jas-
ność Boga / bali się Boiażnią cięską.

Ażek im Anioł nie bojęcie się: ale ow-
sem weselcie się. Narodził się wam Zb-
wiciel / Pan Jezus Odkupiciel.

Tedy Anieli śpiewali / a wielkim Gło-
sem wołali: Chwała Bogu z tej Miło-
ści / w Niebie na Wysokości.

Chwała Dycu niebieskiemu / Chwała
Synowi

Synowi wiecznemu / Chwała świętemu
Duchowi / jedynemu Królowi Amen.

XXX.

Narodził się Syn Boży / nam Grze-
snym na Radość: A Dzieciaktem
się okazał / z Nieba posłany Boże:
Być był do nas nie przyśedł / nigdyby był
nie wyszedł / nadzany Człowiek z Grzechu:
O nas wiastę Jezusie / nad Grzesznymi zmi-
łuy się / do ciebie wołamy Amen.

XXXI.

Zaczyna to była Nowina / kiedy Na-
rodzenie Bożego Syna: święci An-
ieli / Pasterzom w Polu weseli opo-
wiadał / a tak śpiewali.

Zwiastujemy wam Radość wielką /
sprawioną na Świątą Krainę weselką:
Dziś wam jest dany / Zbawiciel on obiec-
ny / Plemię niewieście / w Bethlehem Mie-
ście.

Podźmy oddać Pokłon Bożemu / Sy-
nowi jednorodzonemu: Panu temu / nawi-
semu / we Złobie leżacemu: Z Anioły
chwalmy Króla swego: w Sercach śpiewa-
jąc / wyśławiając / wyznawając święte Imię
jego.

Chwała Bogu na wysokości / z tak wiel-
kiej

Kiey jego Uczynności: iż nam swego / namięt-
nego / dał Syna jedynego: o Dzieciąto-
chane serdeczne! Daj mi na Ziemi / jednoś-
cie z twymi / wybranymi: a w Niebie Chwa-
ły wieczne Amen.

XXXII.

Odsuchajcie z Weselem / co się Dnia
tego / Czasu dawnego / w Bethlehem:
Za pierwsze stało / a już podało / Lu-
dziom wsem.

Narodził się Chrystus Pan / z ubogiej
Panny / Ktory nad Panny Panem sam: nie-
miał Wszędności / by wieczne włości / spra-
wił nam.

W Stajni Połóg leżał / a / swięta Dzię-
wica / gdy Królowica trzymała: do Niem-
ca indziej / gdzie marni Ludzie / niemiła.

W Pieluchy uwiniony / a do Jaziołek /
gdzie Wół / Osielek / włożony: Dla nas
Lichota / Niedza / Sromota zniżony.

O Synaggu jedyny / toś w ludzkim
Ciele / ucierpiał wiele bez Winy: wstydkie
trzymając / y w Mocy mając Krainy.

Niebem nieogarniony / w bydlęcym
Złobie / w lichy Osobie złożony: masz Byt
na Ziemi / z Synu ludzkiego / wżgardzony.

Ty / Ktory przyodziwiasz / wstydko
Stworzenie / sam Simno / Drzenie / w Zy-
sku

sku masz: niedziś ty / Ktory / niebieskie Ro-
ty rozdawaś.

W świątyni obrał Podłoseć / sobie Ro-
dzice / gysła Dzierwice / w Niskości: ro-
wny wielkiemu / Dycu swojemu / z Wiecz-
ności.

A to wszystko nam t woli / by z ostatecz-
ney / nas wysłał wieczney / Niewoli: A nas
sam sobie miał / tu Dobre / po woli.

Insi nikt / tylko ty sam / nas porato-
wać nie mógł / ni nam dać / co Adam / prze-
Grzech utracił / ten Dług zapłacił / Chrystus
Pan.

Odjął nas dośkonałe / Ciaru srogie /
Piektu strasnému / y cale: sprawił Zbá-
wienie / y Uwielbienie / w swej Chwale.

Nadziemyś my wdziesiąni tego / iż Zbá-
wiciela / odkupiciela pierwszego: Jezusa ma-
my / znany / dusamy w samego.

Chryste nam narodzony / a od Aniołów
niebieskich Posłów / zjawniony: Tyż Pieśń
wdzięcznych / Czei y Chwał wiecznych do-
stojny.

Przyjmi do swej Dpieki / nas Niewola-
nki twe Służebniki / zec Dzieci: tu : a gys-
nasy / w Niebie splewamy na Dzieci / Amen.
Nasza

XXXIII.

Nastal nam Dzień pożądany / w ktorym się nam z cyster Panny / narodził Syn Boży / przezeń się wsem wierzącym / Zbawienie mnoży.

Ktoemu Słońce y Miesiące / y Gwiazdy niebieskie świecić / służą Czasu swego / a synia Rozkazanie / tu Chwale jego.

Chwalmyż go z takiej Miłości / w braterskiej naszey Jedności / serdeczną wdzięcznością / iż nas raczył dąrować / boską sięgo dobrocią.

Do się nam w nim okazała / Miłość / Ktora się nie stała / ni taka słychana / że nam Ociec niebieski / dał swego Syna.

W który to Człowiek słychał / by się tak sam Bóg zniżyć miał / y całe się nam dał? Sam się dla nas poniżył / y Sługa został.

Przedzironaż to Łaska jego / że się Bóg sam dla grzesznego / zniżył niegodnego / przetoż go za to chwalmy / z Serca szczerego.

Widząc Pan ludzkie Zgrzeszenie / tak że wielkie Żalwiedzenie / wiodące w Stracenie / a od Chwały niebieskiej / przez Oddalenie.

Do żadna tego Świata Moc / ani też Anjel-

Anielska Pomoc nie mogła ratować / aż się sam Bóg nad nami / raczył zmiłować.

Y weyrzał na nas Pan z Nieba / gdyż tego było Potrzeba / aby nas ratował / dla tego się tak zniżył / y wylugował.

Do zniezmierney swej Miłości / odstąpił wielkie Ciężkości / rozmaite Trudności / w jakie nas wprawił Adam / te zgładził Złości.

Dla tego się chciał narodzić / y na Świecie widziany być / aby nas wybawił / z Grzechów / z Śmierci / y z Piekiła / Nieba nabawił.

A przetoż my tu na Ziemi / z Aniołami niebieskimi / Chwałę mu wdawajmy / bez Prześtania go wielbiąc / wdzięcznie śpiewajmy.

Dziękujmyż Miłości jego / że z Brolestwa Diabelskiego / wyrwał nas w swej Moccy / abyśmy mu służyli / we Dnie y w Noc.

Wadź Chwałę Dycu wieśnemu / y Synowi wszechmocnemu / Duchowi świętemu / Panu Bogu naszemu / w Trzycy jedynemu Amen.

Albo według starey Ewangelii.

Nastalci nam dzień wesóły / w nim się nam z cyster Panny narodził Syn Boży / przezeń się wsem wierzącym Zbawienie mnoży.

Kto

Ktoremu księżyc y Słońce / Gwiazdy
niebieskie świecące / służą na Czas y swe / a
synia rozkazanie na jego Zdanie.

Chwalmyż go z takiey Miłości / w brá-
terstwiej naszej jednoś / serdeczną wdzięcz-
nością / iż nas raczył obdarzyć / Wostą sko-
rością.

Do się nam w nim okazała / Miłość /
ktora też nie była takowa Słychana / iż dał
Dziec niebieski nam swego Syna.

Y któryż to Człowiek słychał / by się
tak sam Bóg zniżyć miał / y k temu się nam
dał / sam się dla nas poniżył / Sługą uczy-
nił.

O przedziwnaż to Łaska k nam / że się
Bóg dla nas zniżył sam / zegośmy niegod-
ni / przetoż mu za to wszyscy Chwała wzda-
wamy.

Widząc Pan ludzkie Zgrzeszenie / y też
wielkie Śawiedzenie / idąc w Zatrącenie / a
od Chwały niebieskiej przez Oddalenie.

Do żadna tego Świata Moc / ani też
Anielska Pomoc nie mogła ratować / aż się
sam Bóg nad nami raczył miłować.

Y wyrzał na nas Pan z Niebá gdyż
tego było potrzeba / aby nas ratował / dla
tego się tak zniżył / Sługą uczynił.

Do z niezmiernej swey Miłości / podsta-
wił wielkie Ciężkości / ro lię Trudności / iż
co Adam zasłużył / na sobie nosił.

Przetoż

Przetoż się raczył narodzić / a na świe-
cie widziany bydz / aby nas wykupił / z Grze-
chów / Śmierci / y Pięką wiecznie wyba-
wił.

A przetoż my tu na ziemi / Cześć / Chwa-
ła jemu wdawamy / ze wsemj Anioły / bez
Prześlania go chwalać / wdzięcznie śpiewa-
jąc.

Dziękujemy Miłości jego / że od Dia-
bla przekletego / wyrwał nas z swey Mocy /
abyśmy mu śluzili / we Dnie y w Nocy.

Wadź Chwała Dych wiecznemu / Syn
nowi jedynemu y Duchu świętemu / Panu
Bogu naszemu / w Trocy jedynemu.

XXXIV.

Z Samego Niebá wychodzi / z Nowina
z dobra przychodzi / ktoram też gotow
zwiastować / y z Weselem oniey śpiewać.

Narodziło się Dnia tego / z Sywotą
Panny czystego / Dzieciatko ze wśch Miat
ślięne / na Wesele Świātu wiecne.

Jezus Krystus Imię jego / Ten Was
uwolni od złego / Zbawicielem waszym chce
bydz / y od wśch Grzechów was omyć.

Niesieć wam wśch siłim Zbawienie / kto-
re wam Bóg Dziec perwie / zgotował przys-
sobie wiecnie / byście z nim żyli bezpiecznie.

Patrzaj

Patrzący na znaki tego / na Żłób / na
Pieluśki jego / w których to Dzieciatko le-
ży / co mu Kład Świata należy.

Z tego się wszyscy weselmy / a z Pasterz-
mi się pospiesmy / ogladamy co tam Bóg
dał / Syna swego nam darował.

Poprzyj me Serce uważaj / co w Jas-
liżkach leży patrząj / czyż to wdziane
Dzieciatko / to Namilże Niemowiatko?

O Stworzycielu / nasz Panie / jakież to
twoje Zniżenie / że na Sienie gołym leżyś /
Stajnia Żłobem się nie brzydzisz.

Być ściekroć był rozszerzony / Świat
kostownie ozdobiony / wszystkichoby to za-
nic było / aby cię ogarnąć miało.

Twój Jedwab kostowne Szaty / Pie-
luśki / Ciano / Wławy / na gym Królu od-
pozywaj / za Królestwo je sobie masz.

Wszakżeś tak Panie sam młec chciał / a-
byś nam w Prawdzie ukazał / iż wśe
świeckie Majetności / przed Tobą nie są w
Zachodzie.

Ach Jezu moje Kochanie / ugnij się sobie
Mieśkanie / w moim Sercu abyś przebywał /
bym cię nigdy nie zapominał.

Żebyś z tad zawsze wesół był / a ciebie
z Radością chwalił / piastując cię w Sercu
moim / Doca twego / z Duchem twoim.

Bóg Bogu Ciesze / Chwała z tego / i
nam

nam posłał Syna swego / y Anieli Radość
mają / nowe nam Łato śpiewają Amen.

Albo według ślęcy Ebycey.

O Samego Niebą ide k wam / Nowiny
dobre niosę wam / ktorem też gotów
zwiastować / y z weselem o nich śpiewać.

Narodziło się wam Dziecko / z gylley
Panny o tym wieście / Dzieciatko tak białe
30 ślęzne / z niego się wszyscy weselcie.

Jezus Krystus jest mu Imię / Ten was
z wśego Żłoga wyrwie / Zbawicielem was-
zym chce być y od wśech Grzechów was
omyć.

Nieście wam wszystkim Zbawienie /
ktore wam Bóg Dćre pernie / zgotował
przy sobie wierne / abyście z nim żyli wiecz-
nie.

Patrzący na znaki pilnie / na Żłób
na Pieluśki nadznie / w których to Dzieciatko
leży / ktore wszystkim Światem rządzi.

Z tego się wszyscy weselmy / a z Pasterz-
mi się pospiesmy / ogladamy co tam
Bóg dał / Syna swego nam darował.

Spoprzyj me Serce ogladaj / co w
Jasliżkach leży / patrząj / czyż to młec Dzie-
ciatko / to namilże Niemowiatko?

O Stworzycielu nasz Panie / jakież to
twoje Zniżenie / że leżyś na sienie gołym /
nie brzydząc się w Stajni Żłobem?

D

Być

Był siokroć był rozszerzony / Swiat w
Ubiór drogi przybrany / wsiyskoć by za ma-
ło było / aby cie ogarnąć miało.

Twój Jedwab / Szaty rozkoszne / są
Pieluski Siąno ostre / na tym Królu zaci-
ny leżyś Królestwem je sobie wazysz.

Wszakżeś tak przeto udziatał / abys mi
w Prawdzie okazał / iż wse świeckie Mą-
jetności / przed tobą nie są w Zaczności.

Ach Jezn moje Kochanie / usynje sobie
Mieśkanie / w moim Sercu abys przeby-
wał / bym cie nigdy nie zapomniat.

Żebyś z tad zawse wesół był / a cie-
bie z Nadożcia chwalił / Kołysac cie w Ser-
cu moim / z Dycem twym y z Duchem swie-
tym.

Badz Bogu Cześć / wiečna Chwała /
iż nam zesłał swego Syna / y Anieli się ra-
dują / nowe nam Łato śpiewają.

XXXV.

Aniołowie Aniołowie zaśpiewali / a
Pasterzom zwiastowali.

Kryśta Pána / Kryśta Pána Naró-
dzenie / wsiyskim wiernym Pocięsenie.

Słychali Eto / słychali Eto / od wiecz-
ności / że Bóg zstąpił z Wysokości.

Immanuel / Immanuel to jest / z nami
Bóg Człowiek między Sługami.

Izajasz

Izajasz / Izajasz to zwiastował / o nim
z dawna prorokował.

Mowiąc że się / mowiąc że się / narodzić
miał / Bóg wleśny nas nawiedzić chciał.

Z Potolenia / z Potolenia Królewskie-
go / Dawida Męża Bożego.

Na Zbawienie / na Zbawienie Ludu swe-
go / z Mocy Diabła okrutnego.

Światłem Bożym Światłem Bo-
żym / oświecił nas / Ciemność Głęboką za-
gnał od nas.

O Miłości / o Miłości Boża wielka!
Jes Człowiekiem dla Człowieka!

Żoynies nam w tym / boynies nami w
tym sam posłużył / gdyś się tu dla nas poni-
żył.

Przetoż wsiyscy / przetoż wsiyscy z tej
Miłości / chwalmy Boga z Wysokości.

Badz Cześć Chwała / badz Cześć
Chwała Niebieskiemu Bogu w Trójcy je-
dynemu Amen.

XXXVI.

Aniołowie zaśpiewali / Nadeść wielka
Pasterzom zwiastowali.

A. Kryśta Pa-
na Narodzenie / a ludzkiego Narodu

wykupienie: O wesolaś to Chwila! Pa-
na Syna powiła / przecie Pamienszwa swe-
go nie straciła: Nadeść się śpiewamy / Bo-
gu Cześć Chwała wzdajmy.

D i j

Imma

Immanuel Pan Bóg z nami / Król nie-
bieści stanął między Sługami: A. dla grze-
nego się narodził / Człowiek / by go z Grze-
chu wyzwolodził: Przyśledł na te Nisko-
ści / niebieskiej Wysokości / y przyniósł nam
nowe z sobą Radości / radując się etc.

Pasterze wy powiadać / w Betlem co
syni Marya / znać dajcie: A. Zbawiciela
Świata wsęgo / w Pieluski powiła naro-
dzonego: Anieli powiadali / w Betlehem na-
kazali / bysmy tam sli / a Króla przywołali:
Radując się etc.

Witajże Królu niebieski / Zbawicielu
posłany na Brag ziemski: A. Tyś posaty
Człowiek iśty / narodzony z Żywota Pá-
ny gystey: Kás w nas zawię przi ywać /
Wola swą wykonywać / w Sprawach do-
brych na Pomoc nam przybywać / Radując
się.

Kás nas bronie wsęgo złego / Miesá /
Głodu / Powietrza morowego: A. Day
Pokój a z Świata tego / róg nas przysię /
do Żywota wiecznego: Chwała WGB
wiecznemu / w Niebie królującemu / Pokój
stały Rodzajowi ludzkiemu. Radu-
jąc się śpiewamy / Bo-
gu Czesć Chwałę
wzdajmy,

Dziś

XXXVII.

Szien się wesół zjawił / z Wschodu
Królewskiego: A. Bo się Żywota
stał / na Świat pánienkiego: Syn
z dawna pożąany: Gość przedtym nie wi-
dany / względem Człowieczeństwa. Ktory
jako Posatnik ani Wielów Szczętu /
niema względem Bóstwa.

Z Maryey gystey Panny / Syn Boga
Żywego: A. jest dla Doku dany / Rodzaj
ludzkiego. By był na Świat nie przy-
śledł / niżby z nas był nie wyszedł / z pie-
kielnych Trudności. Przez twoje Narodze-
nie / o pánienste Nasienie! Weźm nas do
Radości.

Jak Słońce przez Szkło w wodzi /
Prómię swej Jasności: A. tak Panna Sy-
na rodzi / króm skazy w Czystości. o Bogu
ukochana / z Łaski umiłowana / Matko Dy-
ci swego: Tyś w Żywocie nosiła / y Pier-
siami karmiła / Żywot Świata wsęgo.

Pasterzom przez Anjoly / Pasterz obja-
wiony: A. tym naprzed hymn wesół z
Nieba ogłoszony. Ci w Słobie leżącemu /
Monárse niebieskiemu / dali Chwały win-
ne. A Król zaś bojaźliwy / Herod niemilo-
śny / z bit Dziatki niewinne Amen.

Dziś

Bóg

XXXVIII.

S Dy się Krystus narodził / Anioły
rozweselił / z radością mu śpiewali /
Bogu Cześć / Chwałę dali: Panna
świata y cyta / porodziła nam Krysta / nie
straciła Panienstwa.

Anioł się z Niebą stawił / Pasterzom w
Polu zjawił / iż się Krystus narodził / An-
ioły rozweselił: Panna swiata y cyta / po-
rodziła nam Krysta / nie straciła Panienstwa.

Z Wschodu Skonca Miodcy sli / cię
Dzieciatku przynieśli / Myrry / Kadzibo-
z Skolem / rąjąc go tymi Aienotem: Pan-
na swiata y cyta / porodziła nam Krysta /
nie straciła Panienstwa.

O narodzone Dzieci / zgładź Grzechy
prośimy cię / dla Lasti Dobroci twej / przys-
mi nas do Chwały swej: Panna swiata
y cyta / porodziła nam Krysta / nie straciła
Panienstwa.

Dajże nam bysiny miernie / żyli / słu-
żąc ci wiernie / w Miłości / y w Cichości / g-
jąc ci na wysokości: Panna swiata y cyta / po-
rodziła nam Krysta / nie straciła Panienstwa.

XXXIX.

Bożego Narodzenia / dla ludzkiego
Zbawienia / Anieli radość mają / Do-
gu na Cześć śpiewają: Panna Syna
pożęła /

pożęła / Krystusa porodziła / cyta Pan-
na została.

Ażek Anioł nie boście się / Pasterze we-
selcie się / do Bethlehem poydziecie / Nie-
mowiatko znaydziecie: Panna Syna po-
żęła / Krystusa porodziła / cyta Panna zo-
stała.

Pasterze się wezbrali / Prawdy Słowa
doznali / Dzieciatku Chwałę dali / Głosem
wielkim śpiewali / Panna Syna po-
żęła / Krystusa porodziła / cyta Panna została.

Przetoż my z Aniołami / Bogą g-
mymy Chwałami / Bogą na Wysokości / Pokoj
mając w Niżkości: Panna Syna po-
żęła / Krystusa porodziła / cyta Panna została.

Albo według stare Ewangelii.

Bożego Narodzenia / wesela się Anie-
li radując się śpiewają / Bogu Cześć /
Chwałę dają / Panna Syna po-
żęła / Krystusa porodziła / cyta Panna została.

Ażek Anioł tu Pasterzom: Wesele ob-
jawiam wam / oto w Bethlehem Mieście /
Niemowiatko narodzić się / Panna Syna po-
żęła / Krystusa porodziła / cyta Panna zo-
stała.

Pasterze tam bieżeli / Prawde Słowa
uznali / Dzieciatku Chwałę dali / Głosem
wielkim wołali / Panna Syna po-
żęła / Krystusa porodziła / cyta Panna została.

D i v

Prze-

Przetoż my też z Anjoly B Dgu Cześć
Chwale dajmy / B Dgu na Wysokości /
Połoy Ludziom w Niskości / Panna Syna
posłała. Krystusa porodziła / gysła Panna
zosiła.

XL

B An Bóg wszechmogący / Królując od
Wieku / raczył swoy święty Asfalt
wypaść w Człowieku / nad wszystko
stworzenie / stworzył spániałego / żeby znał
y chwalił Pana Boga swego.

Wnet mu Diabeł zayrzał / takie ścieś-
liwości / zwiódł Go stary Klamca / z szerey
swojej Szosy / i nadwola Pana Stworzy-
ciela swego / powazył się z Drzewa jeść za-
kazanego.

Tu na nieśczęsnego / przysła wielka
Trwoga / gdy widział iż wypadł z Łaski
Pana Boga / przez wszystko Stworzenie
od niego uciekło / tuż nad Syją widział /
Czarta / Smierć / y Piekło.

Wszak go litościwy Pan Bóg nieprze-
baczył / ale go z Łaski swej / tak uciekły ra-
zył / nie lekay się / damci niewieście Nasie-
nie / ktore możnIE zekumi Weza Potolenie.

Ciesząc potym Dnś / Człowieka nadz-
nego / ażto Slub powtarzał / przymierze
swojego / przez Słowo swe święte / zwołał

ga

ga Abramowi / a potym y Slubze
swemu Dawidowi.

Je się z ich Potomstwa / miał Krystus
narodzić / ktory Czarta złego miał Mocą
pochodzić / Smierć wieczną / Swiat / Pie-
kło / jak mocny Pan stroić / a nam wieczny
Żywot stracony przywrócić.

Otoż się narodził / Krystus obiecany /
Syn Boga żywego / Pan nad wsęmi Pa-
ny: Przysła na się miłe nasze niedzne Ciało /
aby się w nim za nas / Dycu dosyć stało.

O jakos niezmierna / ty boska Miłosći!
żeś tak przebaczyła / naszym Wskętności /
bo dla Przypodobienia naszego krewniego / zel-
żyłaś Stan Syna swego namilszego.

Oto leży w niednym / y w plugawym
żłobie / Syn miły a rowny / wieczny Bo-
że Tobie / ktorego wszystko Swiat ogarnąć
nie może / ma w jasney Stajence swe Kró-
lewskie Łoże.

Wszystko to Pan podał / Człowiekę
dla ciebie / aby cie przywabił kaskawie do
siebie / podźcie do mnie wszyscy / woła na nas
wszędzie / pewnie ten nie zginie / kto mym
Slugą będzie.

Przetoż święty Dycę my Dziatę
twoję / wznosimy do ciebie / dżisja Głosy
swoje: Kąże nas wysłuchać / przez Syna
swojego / wsakęs nam obiecał / wszystko dać
dla niego.

D v

Kag

Naz Panie rozmnożyć Słowo twoje
światłe / a znas wytorzenie Kacerstwo prze-
klate / bysiny tu na Świecie / w światley zgo-
dzie żyli / a tobie samemu prawdziwie słu-
żyli.

A po tych Nierozgłosied / żebyśmy spo-
legnie / w niebieskiej Radości / Królowali
wiecznie / z tobą wiecznym Bogiem / y z
Kryjusem Panem / także z Duchem świa-
tym / day to Boże Amen.

XLI.

Krystus SYN Boży / grzesznym Rá-
dosc mnoży / Urodzony z cielecia / Sy-
wota Maryey Pamienskiego.

Radost Proroków / Prawde swych Wy-
roków : Bóg Dziec spełnił miłe / dawszy
nam Syna swego tej Chwile.

Przetoż mu każdy / wierny / dziękiy zaw-
żdy : z Dáru náder drogłego / chwalać bez
Przestania Imię jego.

Do nazacnieyszy / Klenot náznienicyszy :
y nieosłacowany / z boskiej skarbnice Świa-
tu wydany.

Sławni Królowie / y Pátryarchowie :
z Dusze widzieć żądali / Ktorego Pasterze
ogładali

Ráduj się temu / Człowiecze Kto-
mu /

mu / Bóg dał : iż widzisz swego / Zba-
wiciela / y cielesz się z niego.

W nim wielka Bostka / zjawia się Łas-
ka : lud ziemu Pokolemu / wiodąca tu wiec-
nemu Zbawieniu.

Przetoż my tego / wdzięczni z Sercą swo-
go : Żadamy Uczestności tych Skarbów /
drogiey boskiej Miłości.

Je da w dobrym stać / y do Kónca wy-
trwać : a potym nam u siebie / da Miest a-
nie / wiecznie trwałe w Niebie.

Tam gdzie Króluje / Kedy się raduje : z
wybránymi świętymi / z Anioły Miestka-
cy niebieskim.

Bogn Kochany / a nam dąrowany : Znay
Jezu Sługi swoje / zaprowadź nas w
niebieskie Pokoje Amen.

XLII.

Sz Słońce z Niebá wyszło / radujcie
się Ludzie / a ná ten tu Świat przy-
szło / z nim Zbawienie idzie / w nim
wszysto wypełnienie / drogie Zaslubienie.

Proroctwo się spełniło / Zdarła obwo-
łane / co się w Káju zągło / Prorokom po-
dane / że pośle z Wysokości / Bóg SYNá
wieczności.

Mówiac : Pámná porodzi / Świátu
Zbawiciela / a On Lud wywobodzi / ob-
Mi

Nieprzysiąciela / Żywot z Żywota wyszedł /
by nam Żywot przyszedł.

Przedzłiwne Narodzenie / prze nasze Zbawienie /
Kryśtusa Umorzenie / dzłiwne Poníženie /
ludzkiemu Pokoleniu / tu ich Uwielbieniu.

Ten ać Bog ać Dyc ać miał / mocnego na niebie /
na Świecie Matkę obrał / ubożuchną sobie /
aby nas ubogać / Dług za nas zapłacił.

Kryśtus dla nas pracował / Głód / Pragnienie /
cierpiał / y Męki podstępował / wstyżł /
co cięcho znaszał / by Pokarm / Napój / sprawił /
Żywot wiečný stawił.

Wadźmyż my wdźleżni jego / dla nas
Narodzenia / by nam ułysyć swego / raczył
Pożegnania / z świątymi niebieskiego / Mieszkanie
wiečnego Amen.

XLIII.

O Wschodu Słońca jasnego / do
Kongyn Gruntu ziemskiego / co żywo
Cześć Pannu swemu / dał z Panny narodził.

Twórcą Kręgu niebieskiego / przysiał
Rzstakł Sługi podłego / Ciałem swym Ciałem
to ratował / tak nas bardo umiłował.

Płodne Łaska z Wysokości / niósł pamięśkie
wnetrżności / przed tym Naturze
nie znany / Klenot nieobacowany.

Stał

Stał się Gmach Serca czystego / Koniem
Boga żywego / ta ktora Maza nie
znała / wierząc Słowom Syna miała.

Jak rzekł Anioł / tak się Czekiem / stał
Bóg / ktory jest przed Wiekiem / ktorego w
Matce Jamnioney / witaj Jan Duchem ruśfony.

W lchym Złobie y na śienie / leży niebieskie
Imię / na troskę Mleka przestawa /
ktory wszystkim Dbrak dawa.

Anieli pełni Radości / chwala Boga z
Wysokości / a Pasterzom znać dawają / i z
Pasterza Świata mają.

Miej Chwałę na wszystkie Strony /
Panie z Panny narodzony / z DUCŁEM y
Duchem społecznym / jak od wieku / tak y wiecznie.

XLIV.

O An Bog się raczył umiłowac / nam
Łaskę darrowac / weselmy się wszyscy z
tego / bawmy Chwałę Imieniomu jego.

Gdyż już mamy Zbawiciela / nas Dba
kupiciela / ktory się dla nas narodził / a nas
z Łaski swej z Bogiem pogodził.

Bo króm Zbawiciela tego / nie ma
Świat innego / on nas cieśy w Doległościach /
y ratuje we wszystkich Ciężkościach.

Dn

On nas z Dycem swoim zjednał / Gniew
jego przejednał / na którymś zarobili / Sto-
sca go do Pomsty pobudziłi.

Teraz mamy Upewnienie / wesołe Sum-
nienie / bo przez Przystanie Syna jego / wole-
niśmy już od Grzechu naszego.

Dziękujmyż jego Miłości / z szczerą u-
przejmomości / dziękujmy z Serca Wdzięko-
ści / bądź Chwała Bogu na Wysokości
Amen.

XLV.

W Og wszechmogący / Dziec nasz nie-
bieści / nas umiłował / z wielkiej swo-
jej Łaski / dawaj nam swego / Syna
jedynego / Boga prawdziwego.

Ten się narodził / z Maryey Dziewicy /
dla ciebie cierpiał / o grzesznych Człowiecze!
Krew swoją wylał / że nas umiłował / y z
Dycem zjednał.

Y przewycięzył / przez gorzką Śmierć
swoją / Grzech / Diabła / Piekło / zbawił
Duszę twoją / to wierząc / y my / Serce du-
chownymi przewycięzimy.

Dla tego wszyscy / Chwała mu wzdá-
waymy / wesołym Głosem / z Anioły śpie-
waymy: Chwała bądź Bogu /

Dycu niebieskiemu / Pa-
nu wiecznemu
Amen.

abo

abo według stare Ewangelii.

W Og wszechmogący / Dziec nasz Nie-
bieści / nas umiłował / Syna na Świat
zesał / którego Piśmo święte tak wy-
kłada / jest znami Pan Bóg.

Ten się narodził z Maryey Dziewicy /
dla ciebie cierpiał / o grzesznych Człowiecze!
Krew swoją wylał / że nas umiłował / y z
Dycem zjednał.

Y przewycięzył swoją gorzką śmiercią /
Grzech / Diabła / Piekło / y temu Śmierć
wieczną / to wszystkim / też my wierząc / Słowa
jego / przewycięzimy.

Dla tego wszyscy w Duchu się wesela-
my / a prawym Sercem z Anioły śpiewa-
my / Chwała bądź Bogu Dycu niebieskie-
mu / na Wysokości.

XLVI.

C hwalmy wszyscy z weselem / Stworzy-
cielą swego: A. Bo chcąc być zbaw-
icielem / Narodu ludzkiego: Dzieciątkiem
się narodził / a Proroktвом dogodził / swo-
im Narodzeniem / dżiwne to Narodzenie /
bo się stało Złazienie / Wostwa z Człowie-
czeństwem.

Niesłychane wcielenie / jest Syna Boże-
go: A. przedżiwne Narodzenie / Króla An-
ielskiego: radujcie się Anieli / śpiewający we-
seli / Pannu Twórcy swemu / bo ludzkie Po-
olenie /

Folenie / przez to swe Narodzenie / odjął
Diabłu zlewnu.

Czaiąc przedwiedział / iż się miał na-
rodzić: A Anjół Pannie powiedział / że go
ma urodzić. O ścieśliważ to Panna! iż jest
na to obrana / z Kobi Królewskiego: by
Matka Boża była / Króla nam porodziła /
Dworu niebieskiego.

Gdy Świat popisowano / z Dekretu
Augusta: A tym Pannie iść kazano / do Bet-
lehem Miasta: Powiatu Żydowskiego / po-
rodzić Syna swego / bo już Czas przycho-
dził / aby się ten narodził / co z dawna obie-
can był / od Dycy wiecznego.

Tam tedy porodziła / Panna Syna swe-
go: A y w Pieluski powiła Panną tak wiel-
kiego: w Jąslech ułożonego / złożyła Sy-
na swego / z Niebą posłanego / gdzie się
Chwały Anjelskie / y śpiewania niebieskie /
bez Żalu wśhelkiego.

Patrzyła Anjeloż / Króla tak racnego:
A. Choćiaż w Niebie Wielmożność / za-
wždy sływie jego: A wždy wstajni nocnie /
ten co wszystkim panuje / Nadroż Dycy
swego / Króla Kwiatkom dawając / y Ptast-
wo nasycając / z Miłosierdzia swego.

Anjół Pasterzów ciepył / nad Stadem
gających: A. O Pol Nocy objawił / Kró-
la Królujących: w Jąsłach leżącego / w
Pie

Pieluski powitego / Pannę z tego Świata /
rewolwie płacącego / wżajni nie mając
swego / przez wszystkie swe Lata.

Chwała Bogu naszemu / Anieli śpiewa-
li: A. Pokój z Ładzi każdemu / mile zwiasto-
wali: Gwiazda się ukazała / jasna Świat-
łość dawała / nad swe Przyrodzenie / tak by-
ła Znakiem tego / Przyjścia Syna Bożego /
na nasze Zbawienie.

Nadrey to obaczywszy / Krapiąc się we-
zbrali: A. Gwiazda się uciechy / do Pa-
ni jachali: Gwiazda je uprzedzała / Ktora im
Znak dawała / aż do Miejsca tego / gdzie
się Chrystus narodził / Ktory nas wyzwobo-
dził / z Przeclecia wiecznego.

A potym wespół wśkli / do Domu
pewnego: A. gdzie Dzieciatko należeli / tak-
że Matka jego: tam przed nim upadając /
y Chwałę mu wdawając / Panem się cie-
szyli / Skarbów swych dobywali / Jemu je
darowali / do swych się wrocili.

Przypatrujmy się pilnie / z Nadrey Pa-
ni swemu: A. a oddajmy użilnie / Czesć flu-
żącą Jemu: Pokłon mu wyrządzać / a
Chwałę mu wdawając / z serdeczney
Wdzięczności / wzorem ich postępujemy / a z
Potora hołdujemy / Królowi Wdziękości /

Chryste Królu niebieski / ob Dycy posła-
ny: A. Odkupicielu ludzki / narodził / z
Panny:

Panny: raz nam Pokój sposobie / a Duchem Ust swych zabie / Zwodźciela złego: wypadz przez wszelkie Błedy / a Prawde rozumnoz wsady / Stróżu Stadka twego Amen.

XLVII.

Czwalać już bądź Jezu Kryście / Nasze ludzkie iście / narodzony z Panny sy-
stei / nam tu Skłonie wiekniście / Kyrielejzon.

Dycowskie niebieskie Dziecie / oto w Złobie naydziecie / nasze Ciało / y Krew nasze / Syn Boży przyoblek na sie / Kyrielejzon.

Ktorego Świat nie okraży / ten u Maryey leży / na Łonie małe Dzieciatko / ktore w swej Mocy ma wszystko / Kyrielejzon.

Wiegna Światłość do nas idzie / oświeca ten Świat wszędzie / a świeci nam y w Ciemności / gynieć nas Dziećmi Światłości / Kyrielejzon.

Syn Boży do nas już zstąpił / Gościem na tym Świecie był / y wywiodł nas z więzney Nędzy / każdy wierny z nim żyć będzie / Kyrielejzon.

Ubogim się we wszystkim zjawił / miłością wym się stał / w Niebie nas sam ubogacił / z Aniołami równo uscił / Kyrielejzon.

A toć nam wszystko pokazał / by swa Łaska okazał / z tego się wszyscy radujmy / y serdecznie mu dziękujmy / Kyrielejzon.

Abowiedugstären Edyep.

Czwalać już bądź Jezu Kryście / Jes się stał / Cytowietem iście / narodzony z Panny systei / z tego się weselmy w sy-
cy / Kyrielejzon.

Dycowskie rodzone Dziecie / oto w Złobie naydziecie / nasze Ciało / y Krew nasze / Syn Boży przyoblek na sie / Kyrielejzon.

Ktorego Świat nie okraży / ten u Maryey leży / na Łonie małe Dzieciatko / ktore w swej Mocy ma wszystko / Kyrielejzon.

Wiegna Światłość już z nami idzie / oświeca ten Świat wszędzie / a świeci nam y w Połnocy / gynieć nas Dziećmi Światłości / Kyrielejzon.

Syn Boży do nas zstąpił / Gościem na tym Świecie był / y wywiodł nas sam z tej Nędzy / każdy wierny z nim żyć będzie / Kyrielejzon.

Ubogim się we wszystkim zjawił / aby nam miłością był / w Niebie nas sam ubogacił / Aniołom równe posunął / Kyrielejzon.

A toć nam wszystko nadsiał / by swa Łaska okazał / z tego się wszyscy weselmy / y serdecznie mu dziękujmy / Kyrielejzon.

XLVIII.

Chwała bądź / na wysokościach

Pánu Bogu.

N Ludzjom Pokoj na Ziemi / bo Bóg
dobrey Woli z nami / A. z Kryją Pa-
ną Narodzenia / dla całego Świata
Zbawienia: Ktorego świętego Pána / od
Boga na to wybrana / porodziła cysta
Panna.

Dycom świętym obiecany / był z Łaski
ten Pan nad Pany / A. żeby upadłych rato-
wał / Żywotem wiecznym darował: z wiel-
ką go Chęcią gwałili / widzieć serdecznie
chcieli / weni wierząc Aż otrzymali.

A gdy Czas Obietnic wyszedł / Syn
Boży z Nieba tu przyszedł: A. miłością
nas Zbawiciel / narodzony Odkupiciel: by
wszystkim Poćiechy sprawił / z Grzechu y z
Śmierci wybawił / Sprawiedliwości na-
bawił.

Toteż Nieśraś obiecany / grzesznym Lu-
dzjom na Świat dany / A. ten Kwiatek z
Korzenia Jesse / zbawienny Dwoc nam nie-
ście: Miłość / Łaska Dycą swego / wybawie-
nie od każdego / Grzechu / y Zapłaty jego.

Przetoż wszyscy wyśpiwujemy / a Kry-
stusowi dziękujemy / A. śpiwając z Anioły
wdzięcznie / y wszystkim Ludem społecznie.

O Jezusie narodzony / o Panie błogosła-
wiony / z Serca cynamy Potłony.

Chwałatobie bądź Królu nasz / że się w
nas tak bary: o Kochaś / A. Jesteś nam o swoim
Narodzeniu / daś znać / y o Odkupieniu:
Aż nam Pokoj swoy darować / od Nieprzys-
jaćiel zachować / do wieczney Chwały do-
chowac. Amen.

XLIX.

Muz wszyscy z Serca całego / chwalmy
Pána Boga swego / iż nam Zbawie-
nie / Cztu Zginienie / sprawił przez
swe święte Narodzenie: śpiwamyż z An-
ioły / hymn wesoly w radości: Chwała
Bogu na Wysokości.

Kryśte Panie nasz dźśiedzianny / z Dycem
Chwały godny wieczny: ciebie samego / z
Serca szerego / chwalimy w Gromadzie
Ludu twego. Śpiwamyż z Anioły / hymn.

Kryśte przez cie Świat stworzony / przez
cie Czkowiek uagniony: Ty opatrujesz /
sam o nim gnujesz / y dla niego w Niebie Plac
gotujesz / Śpiwamyż z Anioły. hymn.

L.

Wesolym Głosem śpiwamy / Naro-
dzenie wyśławiamy: Jezusa Syna
Bożego / dla nas wszystkich ubogie-
go: Światu nieznanego.

Który dla nas z Nieba zstąpił / nas w
Winie naszej zastąpił: struszył Kark węża
starego / ztwardził Sercą strasznego: zapo-
mógł wiernego.

Wiesnie z Cienunice wybawit / z fraso-
wanych Kadośc sprawił / Przez sę na swie-
cie Zniżenie / w podłym Chlewie Urodze-
nie: y wśech Nadz sęszenie.

Dziecie się narodziłom nam / Syn najwyż-
szego Ludzom dan / Rzekł Prorok / dał znać
Gabriel / iż Syn Panny Immanuel / Bóg
z nami Zbawiciel.

Coś Pałsterzom zwiastowano / a po Po-
lady obwołano: przez Muzykę: Wysoko-
ści w śród Noey w wielkiej Jasności: dla
wielkiej Kadości.

Co od nas Adam odwrócił / to nam
Pan Jezus przywrócił: Ray rośkośny /
Stróy serdeczny / Żywot od wśech Trwóg
bespieczny: Pobyt z Bogiem wieczny.

Anieli się radowali / wyprawnym Glo-
sem śpiewali: Chwała Bogu niebieskiemu /
Pokój Ludowi wszelkiemu: w Jedności
stałemu.

Chwalmy y my Boga śmielen / iż nam
podał Poćciech wiele: Żywota nieśkońco-
nego / przez Syna swego miłego: nam wśy-
stkim danego.

D Starbie Boskiej Szadości: toż
przy

przyśledł pełen Miłości: Dys każdego udá-
rował / Ktoby cie Sercem gestował: a twe
Słowa chował.

Słońce Domur niebieskiego / oświeć z
nas Serce każdego: twoich wyroków Ka-
zaniem / Darów zbawiennych Nadaniem:
czy w Wiary wyznaniem.

Kas do nas Gościu przyspiesz / ras
nas w Sumnieniu ucieisz: Twoja święta
Ucieśność / Zbór twego Społeczności:
niebieska Kadość.

Dym Cieru Wiara poznali / potym w
Niebie oglądali: Króla swego najwyższego /
po Prawicy siedzącego: u Dycy wiecne-
go. Amen.

L I.

P Jeszcze śpiewamy / na Chwałę Kró-
la najwyższego: Anaboznie w Sercach
gramy / bo się Bóg Upadku naszego:
użalił / w który nas srogi / Czart wraził /
Naród ubogi.

Z ssercy Miłości / oprós wszelkiej
Ludzkiej Zasługi: nie koniac Sprawiedli-
wości / dał Nasienie w Swiata Długi: po-
placiwszy / Leb srogięgo / ztarto Wzja pie-
kielnego.

Abrahamowi ponawiał Obietnice swo-
je: także też Isakowi / rzekł / rozmnoż
Po.

Potomstwo twoje: y w nim beda Kraje
Swiata / szesliwie na wieczne Lata.

Israel swiety / upewnil Syny swoje o
tym: Ze nie miał bydz Scepter odjety / ni
Ksiedza od Judy napotym: azby sie Syloh
objawil / a Pród paniencki nam stawil.

Moyesz na Puszcy / przyrzekl: iz Pro-
roka wielkiego: Mial dac Izraelckey Eru-
saly / Wog z Milosierdzia niezmiernego: kto-
regu posluchac mieli / jesliby Smierci nyac
chcieli.

Da vida sobie / wybral Wog podlug
Serca swego: Slubniac w Boskiej osobie /
wzbudzic Pród z Wlodz Zywota jego: ta-
ci / co w Sprawiedliwosci / mial krolowac
do Wiecnosci.

Tajne wyroki / Nad bozych dzia sa ob-
jawione: co Wog mawial przez Proroki /
już nam jest wszystko uiszone: mamy już
požadanego / Mesyasa niebieskiego.

Dzia mamy Gody / dzierwie rozkosnie
zgotowane: na ktorych wszystkie Narody /
przez Ewangelia wolane: Czesnje Wog
Cialem swego / y Krwia Syna namilskiego.

Juz sie radujemy / z takiej boskiej ku-
nam Milosci: a Panu Wogu dziakujemy / ze
nam wesplo Slonce w ciemnosci: przez ktore
odkryte wszedy / Losci / y smiertelne Wlady.

Wadz z tego Chwala / tobie Panu Wo-
gu

gu dobremu: coby na wiel wiekow trwa-
la / zes dal Syna Ludowi swemu: o raz
nam pomoc / przez niego / do Królestwa nie-
bieskiego.

L II.

Dzieda niebieskiego / chwalmy / z tej Mi-
losci R. Jez nam Syna swego / poslal
z Wysokosci: w Boskiej sobie row-
nego / jednorodzonego / ktory w Czasu Pe-
nosci / na sie oprós Losci / wziat ludzkie
Krewkosci.

Narodzenie swiate / w Niedzy a w Po-
porze. R. U Swiata niewziate / slawne w
Wozym Zborze: swietci Patriarchowie / y ro-
rory / Królowie / nadzieie w nim skladali /
na Swiat go zydali / na z Chacia getali.

Alle im nie dano / Woga widziec w Cie-
le: R. na inke chowano / takowe wesele: Pa-
sterzom w Dawietnosci / Aniol z Wysoko-
sci / do Bethlehem isc kazal / na Pielnski
wsta al / to Dziecie ukazal.

Ktore Dycy w Niebie / a Matka na Zie-
mi: R. Majac / wladnie z siebie / Kory An-
ielskimi: Mesasowe Sprawy / sa jego Za-
bawy / juz Chromi postepuja / slepy wzrocl
przy muja / Niedzni sie raduja.

Wiele ich zydalo / na Swiat Przyscia je-
go: R. nie wiele poznalo / Bytnosc Twor-
cu

ce swego: Kęs ci co go przysię / te Moe z
niego wzięli / że przysposobionymi / przezeń
dziedzianymi / są Synmi Bożymi.

Ktorzy go miłują / Wola swą poddają /
R. Skutkiem naskładują / a pod Krzyżem
trwają: Ci pożywają z niego / Sumienia
zysłego / przysięgają się za nimi / nie sądzi się
z nimi / y jest zarożdy z swymi.

O jednorodzony / Synu najwyższego: R.
bla nas narodzony / z Żywota zysłego: Kęs
nas odrodzić sobie / daj że służyć tobie / Praw
twoich przestrzegamy / w Wierze się zmac
niamy / a przy Prawdzie trwamy.

Czegośmy już doszli / z twej ksercy Mi
łosci: R. Daj byśmy w tym rośli / z Wiary
y Szerości: Światło ktores zaświecił /
ktores w Sercach wzniecił / daj by się po
mnażało / by go Świat y Ciało w nas nie
zagapało.

Daj nam Cześć o Panie! w niebieskiej
Radości: R. daj wieczne Mieścianie / gdzie
niemaś Ciężkości: gdzie Cie chwala Anieli
niezmiernie weseli / daj bym z nimi /
tąm byli / w Twarżtwoje pa
trzyli / wiecznie Ciebie chwa
lili. Amen.

Tuż

LIII.

Nuż teraz wszyscy śpiewamy / a! Kry
stusa wyławiamy / bo on nam rasył /
przez Narodzenie / sprawił od Diabła
Wybawienie.

R. Zaspiewamyż mu już wdzianie /
chwalmy go wszyscy serdecznie / dla Zmłó
wania / y wykupienia / ktere mamy z jego
Narodzenia.

Temuż Kęs słuźna / śpiewać z Anioły
w Radości / Chwała Bogu na Wysokości.

R. Kryśte jedyny nasz Panie / Dycę swo
jego Kochanie / ciebie my Niedźmi / z Serca
chwalimy / ze wszystkich twymi wybranymi.

R. Do przez cie Świat usyntony / y
każdy Czkowiek stworzony / ktego żywiś /
y zachowyrwas / bo w swej Mocy Niebo y
ziemię mas.

Tobieć Kęs słuźna / śpiewać z Anioły
w Radości / Chwała Bogu na Wysokości
Amen.

LIV.

Nuż my Działki zaspiewamy / z we
selem / że Pan Krystus jest naszym Zba
wicielem.

Ktory się Dnia dzisiejszego narodził / a
tym Serca Ludzi wszystkich ochłodził.

Dajmy

Dawny z dawna Prorocy powiadał /
Przysięcie jego od wleśców zwiastowali.

Ji zysła Panna Syna posać miała / kto
raby Męka nigdy nie uznała.

Tego Syna Immanuel zwąc mają / Pan
Bóg z nami / to Jmie wykładają.

Bowiem przez jego święte Narodze-
nie / posatek wzięło ludzkie Odkupienie.

Z Bogiem Dycem nas wszystkich Sied-
nienie / a wieźnego Żywota / Naprawienie.

Bądźcie jemu Chwała na Wysokości /
z tej Łaski / a niewymowney Miłości.

A nam tu na Ziemi w tej Smiertelno-
ści / Pokój w dobrej Woli / także w Jedno-
ści Amen.

L V:

Wszelny sie wszyscy z tego / chwalać
Boga wszechmocnego / iż się nad na-
mi zmiłował / Zbawiciela nam da-
rował.

Ktorego Mária Panna / od Boga na
to wybrana / gdy pojąwszy porodziła / w
nędzne Pieluski powiła.

Ten leżał pokornie w Żłobie / Zbawi-
cielem dany tobie / który wszystkim Światem
rządzi / wszystkie sprawiedliwie sądzi.

Bądźcie Chwała uwielbiony / Który
SŁE z Panny narodzony / z Dycem także

z DUCZŁM świętym / Panem Bogiem
wiecznie wziętym Amen.

L VI.

Xadośnie śpiewamy / w Sercach Pa-
nu grajmy / poważajmy sobie / leżące-
go w Żłobie / nad Słońce jaśnieją-
cego / Syna Pamienskiego / wdzładnie witaj-
my / Pokłon mu dajmy.

O Jezu maluszy / Zbawicielu ludzki / o
nasze Wesele / day Krzyż noście śmiecie / poeja-
gni nas za sobą / day mieć Czaszka z toba /
w Wierze / w Miłości / w wieźney Kado-
ści.

O wielka Łitości! o dziwna Miłości!
Twa / Jezu / y twego / Dycą / łaskawego /
żes miasto osadzenia / miasto nas stracenia /
nam do Żywota otworzył Wrotą.

Gdzież wietka Duchą / wiernych Ludzi
Duchą? w Tobie Jezu samym: Ktoż
twym wybranym / są napewnieysze Bocy?
Jedno twoje Grody / gdzieś cie Anieli / chwa-
la weseli.

O Synu Kochany! Królu Świata da-
ny! rządz nas twe Poddane / Jednoście ob-
dane / niech cie z wiernych twych Ładzy /
zna na Świecie / zarodzi / potym
a niebie / day nam Byt w
Niebie Amen.

LVII.

Puer natus in Bethlehem, in Bethlehem, unde
gaudet Jerusalem, Hallelujah, Halle, Halle-
lujah.

Narodził się Syn w Bethlehem /
Syn w Bethlehem: weseli się Jeru-
salem / Hallelujah / halle / Hallelujah.
Assumpsit Formam hominis, Formam hominis,
Verbum Patris altissimi, Hallelujah, halle, Hallelu-
jah.

Wzięto na się Ciałowięczeństwo / Czo-
łowieczeństwo / najwyższego Boga Bóstwo /
Hallelujah / halle / Hallelujah.

Hic jacet in Præsepio, in Præsepio, qui regnat
sine termino. Hallelujah, Halle, Hallelujah.

Narodzony w Żłobie leżał / w Żłobie
leżał / Który od Wielkoroślowat / Hallelu-
jah / halle / Hallelujah.

Cognovit Bos & Asinus, & Asinus, quis sit ipso-
rum Dominus, Hallelujah, Halle, Hallelujah.

Wół y Dział dziedziąnego / dziedzią-
nego / poznawa Panną swojego / Hallelujah /
halle / Hallelujah.

Magi de Saba veniunt, veniunt, Aurum, Thus,
Myrrham offerunt, Hallelujah, Halle, Hallelujah.

Medrey z Saby, przyjął / przyjął /
li / Żłoto / kadzidło / Myrre dala / Hallelujah /
halle / Hallelujah.

Intran-

Intrantes Domum invicem, invicem, salutant
novum Principem, Hallelujah, halle, Hallelujah.

Wszedłszy do Domu społecznie / społecz-
nie / wyrządzą mi Cześć wdzianie / Hal-
lulujah / halle / Hallelujah.

De Matre natus Virgine, Virgine, sine virili se-
mine, Hallelujah, halle, Hallelujah.

Młotko jego Panna była / Panna by-
ła / Która Młotko go porodziła / Hallelujah /
halle / Hallelujah.

Sine Serpentis vulnere, vulnere, de nostro venit
Sanguine, Hallelujah, halle, Hallelujah.

Od Którą Jadu wężowego / wężowego /
jest Ciekliem z Ciała naszego / Hallelujah /
halle / Hallelujah.

In Carne nobis similis, similis, Peccato sed dis-
similis, Hallelujah, halle, Hallelujah.

Stał się nam w Ciele podobnym / po-
dobnym / ale w Grzechu niepodobnym / Hal-
lulujah / halle / Hallelujah.

Ut redderet nos Homines, Homines, DEO &
sibi similes, Hallelujah, halle, Hallelujah.

Aby nas uczynił równe / uczynił równe /
Bogu y sobie podobne / Hallelujah / halle /
Hallelujah.

In hoc Natali Gaudio, Gaudio, benedicamus
Domino, Hallelujah, halle, Hallelujah.

Tego Czasu wesolego / wesolego / chw-
myz Boga wszechmocnego / Hallelujah / hal-
le / Hallelujah.

Laud-

Laudetur sancta Trinitas, Trinitas. DEO dicamus gratias, Hallelujah, halle, Hallelujah.

Bądź Cześć / Bogu najwyższemu / najwyższemu / w Trojcy świętej jedynemu / Hallelujah / halle / Hallelujah.

LVIII.

Wznawajmy / wyśławiamy / Króla swego : w Bethlehem narodzonego. R.

Pánu swemu / najwyższemu / Słońce / Mesiąc : świty w Dnie w Noc swiećcie. R. Zwolennicy / Mieszkańcy chwała Ciebie / Królu wszechświatu twoim Niebie. R.

W my z nimi / serdecznie głosy swoje mi : śpiewamy tu Cześć na Ziemi. R.

Bogu Chwała / wiecznie stała w Wysokości : iż poyrzał na ziemskie Włosce. R. Amen.

LIX.

Nunc Angelorum Gloria, hominibus resplenduit in Mundo : R. Quam celebris Victoria recolitur & corde letabundo : Novi partus gaudia, Virgo Mater produxit, & Sol verus in tenebris illuxit : Hujus sit memoria.

Magnum Nomen Domini, Immanuel, quod est nobiscum Deus, R. Culpa datur hodie, remissio, laetetur Homo reus : Hic est Dies & Annus jubileus : Hujus sit memoria.

Pastor.

Pastores palam dicite, in Bethlehem quem genuit Maria ? R. Deum verum et Hominem, errantium qui est Salus et Vita. Lux de luce claruit, pace jam reformata Et genitrix permanet illibata : Hujus sit memoria.

Rex Regum nate hodie, de Virgine, conserva nos constantes : R. Ut post hanc vitam, fragilem, sempiternam simus participantes. Laus, Honor, & Gloria, sit Deo in excelsis, hominibus pax bonae voluntatis : Hujus sit memoria.

LX.

Grates nunc omnes reddamus, Domino Deo, qui suam Nativitate, nos liberavit, de diabolica potestate.

Hic oportet, ut canamus cum Angelis semper : Gloria in excelsis :

LXI.

Narodziło się nam dziecię / Maryey synu / dźiwo / prany / Czkowiek / prawy / Bóg / by nas wybawił / w wielkich / trwogach : dźiwnym / Rayca / go / zowie / my / bo w nim / Łaska / znajduje / my.

Możże co chwila / lepszego / Bóg nam dać / nad Syna swego : Który z niezmierną / miłością / zniósł / wpytkie / z nas / Nieprawości / a / podał / nam / swej / ręki / wykupić / od / wiecznej / meki.

S

Wesel-

Weselcie się Chrześciane! chwaląc Bo-
gą w tymże Panie: zaniechawszy wszelkich spros-
ności / chodźcie w Cnotach y czystości / tym
nowonarodzonego / sząc Zbawiciela dro-
giego Amen.

LXII.

* **R**zesz bärzo dziwna się stała / Panna
Syna porodziła / żadnym nieznaj-
jąc Bolesci / Swiatu tu wieczny Ká-
dości.

Co Zaiasz opiewał / y co Archánjól
związkował / to się wszyscy wypowiadali / a
dziś Eudziom wyjawilo.

Anjól do Pasterzów śpieszył / y ta je No-
wina cieślił / narodził o się wam Dzieciá / w
Bethlehem wzgardzonym Mieście.

Ktoż Eud ten godnie wypowieć wy Pá-
sterze wy Królowie / widzieliście Króla te-
go / nad wszystkie Króle w swego.

Mieście mu Czesć oddali / więc y my bę-
dziem Wódz bráli / z waszej świętej Liay-
ności / witając go z Wysokości.

Niech tylko Jezu kaskarrie / co nasz Je-
zył twojej Starwie przypłakasz / przyja-
będzie / zatóż Dzieciá dam / wpradzie.

Swłashesá gby twoe Narodzenie / w kto-
rym mamy Odpuszczenie wszystkich naszych
Nieprawd / odrodzi nas do Wieczności.

Tym

Tymi śasy będziesz trwała w ustach ná-
sych twoja Chwała / Jes nam od Boga po-
slany / że przez Ciebie Bóg pojednany Amen.

LXIII.

* **W**eselmy się wszyscy wierni / Czasu
dzisiejszego / zaśpiewamy Panu
Bogu / sławiac Łaskę jego / boć Ma-
rya Panna czysta / porodziła Jezu Krystá /
Duchem świętym gdy poczętaniego / niego /
niego / w Pieluchy liże powiła / a do Jó-
bu położyła Syná / Syná / Syná / o jąt
wodzięzna wsemu Światu tá Nowina.

Wiedziaki to zdawna Prorok Zaiasz
święty / że się z Panny miał narodzić Pá-
ten nieposłaty / że miał piekielną wzięcie / ze-
trzeć Mócá swóją Słowa / a wydrze mu
zatrącone Dusze / Dusze / Dusze / więc y Ga-
briel posłany potwierdził / Przywilej dany
Słowy / Słowy / Słowy / i nam przez
niego w Niebie jest byt gotowy.

Dziś Pasterze swe Dwiegki w Polu zo-
stawił / a z Dchotą do Bethlehem hurmem
przybieżeli / znaleźli Immanuela w śedmioc-
nego Zbawiciela / D jąt młke y Kochanie
Dzieciá / Dzieciá / Dzieciá / Lub w ubóstwie
poniżony / leży Bóg błogosławiony / ale / ale /
ale / nie zchodź mi na wysokości Pańskiey
Chwale.

A pasterzaj Krystus na się przyjał /
Człowieczeństwo / y tym nam wyjednał o-
cowskie Błogosławieństwo: Zład jako go
górne Chory / nawet wszystkie inne Two-
ry / z weselem witają Pana swego / swego /
swego / tak za nimi postępując Hallelujah
wyśpiewując jemu / jemu / jemu / unioży
Pokłon dajemy samemu Amen!

*

LXIV.

Mając spolne w Sercu Poćieszenie /
chwalmyż Boga a wesoło sławmy
Paukie Narodzenie / boć nam zjełan
jest Syn Boży na Odkupienie.

Aniołowie niebiescy weseli / Pasterzom
Dziwowski Betlemskie na Polu zjawili /
y do Pokłonu onych mile zachęćli.

Trzy Mędrcy z daleka przyśiachali / za Po-
wodem Gwiazdy Panienskiego Syna oglą-
dali / Skoto / Myrty / Kędzidło jenny dą-
rowali.

Je Adam był Niebo w Raju stracił /
dła tego się Mesyas wcielony ze Światem
pobrać / aby wielki Dług za nas Krwią
swoją zapłacił.

Gdy go Matka w Uboſtwie powiła / y
w Stajence na chropawym łożu do Żłobu
włożyła / w ten Czas Dzielność jego wy-
stąpiła / a wyjawiała.

A jak niegdys Dycowie wołali: Ah!
rozdrzej Niebo / a zstap Panie / drugosny
zstąpił: Coż tymesmy się od nich przesli-
szymi stali.

Nie tylko że przyśedł poſadany / Bóg
nad Bogi / Król nad wszystkie Króle / Pan
wielki nad Pany / ciążem naszym smiertelnym
jawnie przyodziały.

Ale y po dſis dſień w nas się rodzi /
gdy pod liche Serce naszych Przykrycie mi-
łosćmię wchodzi / a wierzącym w się pra-
wde / Łaska swoja siodzi.

Ci nawietſzy Stuleć z niego mają którzy
Ciała y Krwie w Sakramencie jego poży-
wają / zwłaszcza gdy Wiara Uzytkami o
świadcza.

Przez twe Jezu Świato Narodzenie /
raż nam wszystkim / dobrotliwie dawoſy
Grzechów Odpuszczenie / potym w Niebie-
siech zjednać wieczne Uwielbienie.

LXV.

Zładoſci zaſpiewamy / Arzeſcianie spo-
kiesnie / a Chwała oddawamy Jezu-
sowi serdecznie / Który się z Panny nara-
dził / y Ktoſz znaſ przed tym ſłyſzał / o takiej
Sprawie.

Który wſemu Stworzeniu / sam Poży-
wienie daje / a mając na basieniu Człowie-
ka /

ka / nim przestaje / narodził z gysley Mat-
ki: Daj nam pożyteczne Przychylenie jego.
Temu to Niemowlętku / Ktoremu nie
rownego / wszystko musi do świątku ustąpić
z Gruntu swego / i emu służy Aniołowie /
przed nim już stał Diabeł y Moc jego.

Narodziłeś się do niego Grzesznicy ob-
wsech Skłóci / niech Drzwi nie stoją jego
otwarte po Prognost: a tak wy seśnie y
wiecznie Chwała ze wsem Nieszczęściem prze-
wyć życie.

Nasienie Słowa twego na Ziemi w
nas obwaruy / tu jest Imienia twego twa
Jezu Łaska daruy / a zdarz by two Słowie
genitwo nam wiesnie dopomogło do two-
jej Chwały Amen.

V. Słowo wieczne / Które stał Ciątem. Hallelujah
R. Wnieśliś nas między nami. Hallelujah

Modlitwa.

Wspomóż nas, y day Panie, abyś
my chwalebne Narodzenia Sy-
na twego, uczestnikami będąc. Przy-
rodzenia stare składali; a znowu, przez
Dn-

Duchá świętego narodzeni będąc, Grze-
chom amierali, y w Nowości Żywota
przed tobą chodzić mogli. Przez tegoż
Syna twego namięłnego, dla nas z Pán-
ny narodzonego Amen.

Pieśni Na nowe Lato.

LXVI.

Wdmóście mi wysławiać / namięłne
Dziękę R. Chwałę Bożą rozgła-
szać śligniem Piosnek / tak jako się
godzi / boe już stary Rok mija / Słońce się
wzgórę wzbija / a nowy nadchodzi.

Najprzód wsi ser rozważmy / wielką Do-
broć jego / R. a tak lekce nie ważmy Dobro-
dzie; stwa jego / badźmyś wdzięčni tego /
wiedząc że tego Roku / dał Żywności Czo-
wieku / bronił wsego Ślego.

Stan Duchowny zachował / w Poko-
ju z Miłości / R. Starem y Młodem dodał /
Dostatek Żywności / z swej Szczęśli-
wości / żywił nas przez cały Rok / nasz mi-
łosierny Pan Bóg / aż do Sytości.

Nad nami się zlitować / raczył z swej
Miłości / R. ażeby nas był mógł karać / z
wiel-

wielkich naszych Złości / a według zgrzesze-
nia / miał Bóg Przyjamy wielką karę nas
Plaga wielką / z tego to Gorkienia.

Oycowskić nam Serce ma / z Miło-
sierdzia swego / R. iż kto swe Grzechy wy-
zna / wierzy w Syna jego / szczerze pokutu-
je / Grzechy winę obraca / Pomsta swoją
odwłaga / z Niewoli wyjmie.

Dyś za twe Szgodrości / Niebą wy-
sokiego / R. dziękujemy z Nadości przez Sy-
na twójego / y prosim serdecznie / day przy-
jęty Koł spokojny / oddał Głody y Wojny /
iż w nas szgodrobliwie Amen.

LXVII.

Nobie bądź Panie / Chwała wszystkim
go Świąta / żeś nam dał dojechać no-
wego Łata: Day abyśmy się wszyscy
odnowili / Grzech opuściliśmy / w Niewin-
ności żyli.

Użyj Pokoju / użyj twej świętey Zgo-
dy / Niech się nas boja / Pogańskie Naro-
dy / a ty nas niechciesz / odstępować Panie /
ale nam raż dodać Pomocy na nie.

Łaska twoja święta / niechaj już będzie z
nam / boć nie dobrego / nie użniem sami /
mnoż w nas Nadości / przysporz prawdy
Wła

Wiary / niech rozeznamy / prawdziwe twe
Dziś.

Błogosław Panie ziemi / z swojej szgo-
drości / niechaj nam doda Dostatki żywno-
ści / uchronaj Głodu / y Powietrza złego /
day wszystko dobre z Miłosierdzia swego
Amen.

LXVIII.

Chwała Tobie święty Panie / za wiel-
kie o nas staranie / żeś nas w przeszłym
Kołu chował / od wśpęgo Złego zachow-
wał.

Prosim Cię też Kołu tego / broń nas od
wszystkiego złego / Pokoj / Zdrowie raż daj
rować / tu swej świętey Chwale chować.

Raż Serca nasze odrodzić / a do świę-
tych Spraw pobudzić / aby w nich Kołu
nowego / nie było kwaśu starego.

Day byśmy się odnowili / to jest / ze
złych dobrzy byli / poprzestawszy pierwszych
Złości / tobie służyli w Czystości.

Niech ma swoy Przybytek wziaty / w
Sercach naszych twej DUCH święty / aby
w nich : a wśpę panował / według woli twej
sprawował.

Błogosław (Książce naszemu) / day
Pomoc Ludowi swemu / day Miłość / y
Śwista zgodę / zprzeciwna stronga Ugoda.

Od Niezbożnych Ludzi Buntów / strzeż
Kościół twego Gruntów / odbijaj katan
kie Strzaty / nie day burzie twojej Chwały.
Zgromszo wolnych Ludzi Dumy / po
stron wykrętnie Rozumy / nie day Stowem
twym wicherować / obśedliwych Sekt budo
wać.

Niech nie będzie zamieszanie / (w Księżstwach
Ślonkich) Rozewanie / pobąmuy bystrych
w m) Rozewanie / pobąmuy bystrych
Pierzchliwość / day Zgoda / a znieś Niesfor
ność.

Strzeż Panie (Dyżyny nasze / niech
sie twojej obrony ciepy /) badź Strożem we
odeymuy swej Obrony /) Dnie y w Noc / od nieprzyjacielskiej Mocy.
Przetoczonym Sprawę dobrą / day Zgo
da y Rada mądra / niechay swa Powinność
znają / na złych Obmowy nie dbają.

(Cesarza Pana naszego /) Rade y Wy
serstwo jego / błogosław na długie Lata / Nie
bą / Kroli / Rządco Świata.

Niechay też beda wiodzowie / Ewangel
licy Strożowie / by sie wszędzie rozszerzają /
a Niezgoda nieniszą.

By Potomstwu zostawili / jako od Dr
ców nabyli / te sławna (dostojaść Głaska /)
za twoja Obrona Boga. Day

Day im Panie Ducha twego / by byli
Serca jednego / spoleganie / i miłowali / Prze
ciwnikom Dopór dali.

Niech Sługa zna Pana swego / niech
sei Syn Dyea własnego / Posłuszeństwo
niechay będzie / w każdym Stanie y Urzędzie.
Broni od Głodu / Niesza / Mota / po
wszedniego twego Zboru / Zachoway nas
Stoku tego / od wpyślitiego Kłysie Złego
Amen.

LXIX.

B Chwalmy wszyscy spolem / Pana
Boga : tego / R. Ze na Świat posłał
rasyl / Syna jedynego : Tegoż Panna
pogła / w Bethlehem porodziła / Jezusa
milęgo / y w Pieluski powila / a w Ślobie
położyła / Króla Niebieskiego.

Bylić w onej Krainie / Pasterze pász
cy / R. y stanął Anioł przý nich / tak do nich
mowiacy : Wesele opowiadam / narodził
sie Krystus wam / ten znać mieć będziecie /
gdy do Miasta zajdziecie / w Ślobie leżące
Dziecie / powite narodzić.

Sprattá z onym Aniołem / Zastępy nie
bieskie / R. Z niewymownym Weselem / Ja
zyki Anielskie : Pana Boga chwaliły / a tak
Głosem mówiły / badźcie Czasę y Chwałę
Bogu na Wysokości / Ludziom w ziemi
skiej Niskości / Połój / dobra Wola.

Amen

A Medrey na Wschód Słońca /
Gwiazde widali / R. przyśli do Jeruzalem /
o nim się pytali: Potym do Betlehem šli /
tam Dzieciatko znaleźli / modlili się jemu /
dali pochte wdziedzna / Szoto / Bądź się do
Myrra / Królowi wiegnemu.

Jako było w Zakonie / Zybom przytła-
zano: R. By każde osmego Dnia / Dzieci
obrzezano: Pana też obrzezali / Jezus mu
Imię dali / on jest nasz Zbawiciel: Dla tego
się narodził / aby nas wyzwolił / wier-
ny Odkupiciel.

A gdy go do Kościoła / stawili Boże-
go / R. sprawiedliwy Symeon / wziął go na
Łokcie jego / chwalać Boga / rżekł jemu /
już puszc w Pokoju Panie / Służebnika two-
go / abowiem już poznały / Day moje wi-
dziąły / Zbawiciela swego.

Przed okrutnym Herodem / Zdzierżaroy
Dycowskiej / R. uciekał do Ziemi cudzych /
Monarcha niebieski: By Adama pierwsze-
go / z niedzym Potómsstwem jego / przynto-
cił do Nieba / Dług którym Ray utracił /
Adam pierwszy / tym zplacił / Pan jak było
trzeba.

Z Doktory siadł w Kościele / Kółu
brunastego / R. śmieje im pokazyjąc / Zmył
Pisma świętego: ci którzy go słuchali / w
Sercu się zdumiewali / nad jego nadro-
żcia / bo Stárce w Żadawaniu / y im w Do-
powiadaaniu / przechodził Biegłość.

Zbawicielu nasz światy / narodzony z
Panny / R. przyjęty od Pasterzów / Jezusem
nazwany: Day się z Medrey chwaliśmy / od
ciebie się użymy / Rozumu Zdrowego:
Zgróśni twe Prześkadowniki / prowadź swe
Służebniki / do Raju wiecznego Amen.

LXX.

Rzekłszy stary skęgły: a nowysmy już
zasiłali: R. dożekawşy Czasu tego:
Bądź Chwała Bogu ztego. Ten
niech nam da Dnówienie: niech nam da do-
bre Sumnienie / y Szwota Polepszenie.

Twojey o Boże Obrony / doznaliśmy z
każdey Strony: R. tego już przeszłego Roku /
miałaś nas na Dostim Dku. Za coś słusnie
niemożemy / dziękować / y nie umiemy: Prze-
cie Imię twoe wielbiemy.

I niegodnişmy twey Litości: twey Dy-
cowskiej Opatrzości: R. Serce twoje
znięść niemoże / gdy nas co dółega Boże. D-
byşmy to uważali / a koniec swoy rozmyśla-
li / Grzechów całe poprzeszali.

Insi Głodem y Drogością: Miesiąc
trwawego Sregości: R. wielce byli ndre-
żeni / y Nieśczęściem ogarnieni. Ale uznay-
my to sami / że się Bóg karkawie znami / ob-
szedł y z Domownikami.

O Boże wielkiej Litości / odpusć nasze
Nieprá.

Nieprawości: R. Day nam Dobre Sko-
wa swego / y tego Roku nowego. Pokaż nam
wesołe Lice / z swojej niebieskiej Swiatni-
ce / podwroć Jalterszów Stolicę.

Wysnułże swoje Łamie: pokaż Łas-
twojey Znamia. R. day nam powszedniego
Chleba / y tego więcej potrzeba. Day
Miaśn y Zwierzchności / z swojej swietey
Opatrzności / Pokój Zgoda / wśe Radości.

Za co my wszyscy społecanie / chwa-
lić cię będziemy serdecznie: R. y na Rok bę-
dzący / y zawieszę Doże swiate / y tu
tey ziemskiej Miłości / y w niebieskiej Wy-
sokości / z wielkiej Serce naszych radości.

O Jezu na Świat posłany / nam za Zbaw-
iciela dany: R. Ciebie samego wzywamy / do
Ciebie się uciekamy. Uchowaj nas wśe
z tego Roku będnącego / y potym Ch-
stu wśelkiego.

LXXI.

Dla twego Obrzezania / odejm od nas
Jezuzle Kochania: obrzez Serce N-
szemności / a użyj swietey Godności
nam do Pożywiania / nadroźnego Brzo-
twojey Przelania.

Dla twego Imienia / użyj nam spo-
koynego Sumnienia: Zbawiciela Łaskawy
błogosław wiernych twych Sprawy / a po
Śmierci day Radości wieczne Amen.

Syr

LXXII.

Synu Boży Panie młody / Zbawiciel
nasz wśe młody / ktoryś przez D-
brzezanie / zniósł nas wieczne Karanie.
Daneć Imię Jezus młode / Imię swie-
te / Imię sławne / toć jest pełne Zbawienia /
dusznego Ucieśnienia.

Prosimy Imienia twego / użyj Roku
będnącego / byśmy weni usli z tego / cse-
go y wiecznego Amen.

LXXIII.

Czwalamy wszyscy Boga za to że nam
dał pokorne Łato. Innym potkało
dość z tego / tego to Roku przez tego / a
names / o Doże żyły! dał przezły Rok u-
rodliwy.

Inni są pomordowani / myśm o to!
zachowani. Innym dość Dobre poginało /
nam nie Ucieśnienie nie wśe. Inne Mias-
ta / Wsi spalane / nasze są nienaruszone.

Inni się dość naskakali / a myśm nie
chorowali / indziej Radości pobrali / wier-
ne Radości z wyganiali / a names two Ugy-
ciele / zostawił w twoim Radości.

Inni zmarli / leżą w Grobie: a my tu
bujamy sobie: a to wśe z twoy Miłości

o Bp.

o Boże na Wysłuchaj: za toć wszystko dzi-
kujemy: a daley Ciebie też prosimy;

Day nam Lato mrodlive/spełoyne/do-
bre/sięsliwe/oddal od nas Szkoła wśel-
ka/niekarż Głodem/Woyna wielka. Day
nam latoś Lato zdrowe. Oddal Powietrze
morowe.

Cieś nas w Krzyżu swoje Slugi/a ob-
pusz nam stare Długi. Day byśmy się od-
nowili/a pobożnie zawsze żyli. Day nam
Panie miłośnicy/Pokoju światy a prawe
dziwy.

Użyj nam twej świętej Zgody/Stum/
niepokoyne Narady. Ktorzy się w Wo-
ynie Kochają/a o Pokoju nic nie dbają. We-
rzy na nasze Kościóły/day nam wierne
pastory.

Niech twe Słowo y Świętości/u nas
zostaną w Cierpieniu/aż do skonania naszego/
nie bierz nam pres Słowa twego. Day
naszej miłej Zwierzchności Pokój/Zdro-
wie/Broni Koźności.

Zachowaj ich Kościu tego od Szkoły y
wśego Złego Day też tym ktorzy nas rzą-
dzą/dobry Kościu; niech nie bradzą spraw-
aby wśelki Poddani wiernie miłowali swe
Pany.

Błogosław też Stan domowy/day
Gospodarzom Kościu zdrowy: Użyj im wle-
ney Cieladzi. Day Slugy/co robią radzi-
Błogo

Błogosław nas z swej Szédrości/użyj
pomiarciem żywności.

Każ nam dać dostatkiem Chleba/y to-
żego nam potrzeba. Pożegnay też nasze Po-
le/y to/co mamy w Stodole. Niech wśe-
lakte Prace swoje/zagynamy w Imię twoje.

Kto w Imieniu twym pracuje Bóg go
dobrym Koronuje. O dayże nam w twym
Imieniu: przysć ku Brzechow Odpusze-
niu. A gdy Ktowieć umrzeć mamy/niech w
Imieniu twym skonamy.

O Jezusie Boże żywy! Day nam wszy-
stkim Kościu sięsliwy. Każ pożegnać Kse-
mieszniki Młodź/Cieladź/y Kobotniki. A
na Koniec Jezu Kryste! Day nam Lato wie-
kuiste. Amen.

Pieśni na trzy Króle.

LXXIV.

BJedy Król Jeród Królował/nad ży-
dy panował/tedy się Krystus naro-
dził/a swoje wierne mile ochłodził.

Tegoż też Mędrcy szukali/po nim się py-
tali/aż do Jeruzalem przyszli/tamże nie mi-
li/a/co mieli w Myśli.

Mówiąc gdzie jest narodził/on Król
uwielbiony? widzieliśmy Gwiazdę jego/zac-
zym pragniemy cieścić się z niego.

G

Przyś

Przyśliszmy się jemu modlić/ jako Bogu
chwalić/ bo iż to wieżny Pan/wieemy/prze-
toż mu oddać swoy Pokłon chcemy.

Gdy to Król Heród usłyszał/ a sprawę
zrozumiał/przelektło się Serce jego/y z nim
Miaśta Jerozolimskiego.

Tedy/zebrawszy Biskupy/y Księża do
Kupy/badając się od nich pytał/gdzie się
ten Król/Krystus narodzić miał.

Kżeli iż w Bethlehem Mieście/
wiedz to Królu iście/tamci się Krystus na-
rodził/jak o tym Prorok Micheas twierdził.
Wziawszy Król Mędrcy osobnie/pytał
ich łagodnie/ chcąc aby mu powiedzieli/ kie-
dy wżdy one Gwiazde widzieli.

A gdy się od nich dowiedział/żaraz je
odesłał/ do Bethlehem/by pytali/pilnie
Dzieciatką tego szukali.

Y rzekł im: gdy je nabydziecie/znacie mi
o nim dajcie/ja też do niego przyjadę/wspe-
go dobrego winnować będę.

Gdy od Króla odszali/Gwiazde ogle-
dali/ktora świecić przed nimi sta/a prawi-
naś ono Miejsce przypisał.

A gdy tam do Domu weszli/Dzieciat-
ko znaleźli/Pana Jezusa miłego/a Pannę
Maryę Matkę jego.

Tam na Kolana pabali/jemu Cześć da-
wali/z Skarbów swych Skoto podali/Ka-
dźidło/Myrra ofiarowali.

A Bóg im te Przeszroge dał/y we Śnie
na pomniat/żeby Heroda mijali/a inśa Dro-
ga do swych jachali.

Gdy to Król Heród usłyszał/bárzo się
rozgniewał/do Bethlehem w Śniowie po-
słał/Dziatki niewinne mordować kazał.

Tam było Łamentowanie/rżewne Ła-
żekanie/ubogich y śmiatnych Matel/gdy ja-
łowaly swych miłych Dzieciat.

Prosimy cię Kryste Panie/miej o nas
Staranie/użyj nam swojej Miłości/ktor-
as pokazał Mędrcom w Żywności.

Wyśmij w Ciebie Serca wierzili/a tobie
słuzili/ciągni Nas z Łaski do siebie/day bym
yli z toba wiecznie w Niebie Amen.

LXXV.

Srodzcie przez się Judozkiego/bosk
Króla ubogiego/nie wydzierać świec-
kich Włosei/Dawca Królestwa Wie-
ności.

Jdźcie się szliwi Mędrcom/po Gwiaz-
dzie y Panskim Skowie/do Bethlehem o-
systego/Miaśta Mesjaszowego.

Skotem Króla wyrażajcie/Myrra o Me-
ce znacie dajcie/Kadźidło zaś jak wiegnemu/
w Dary dajcie Bogu swemu.

Heroda się nie lekajcie/do swych Bra-
jów

jow pospieszajcie / mnie Dbrona macie
 Boga / nie tknie sie was zadna Trwoga.
 * A ty Medrcm obwieſzgony / Panie / w
 Jordanie otrzgony / coſ ugiął / Wino ;
 Wody / zdobiac Kananeyskie Gody.
 Nawroc bledne / strac Grzesniki / po-
 gna z nas swe Zwolenniki : Grzech zmyw-
 sy / day nam wonisc smiele / przez Smierc na-
 wieczne Wesele Amen.

LXXVI.

Radny sie z tego wierny / ze nas na-
 wiedzil / Bog milosierzny : Z Nieba
 na Swiat zstapil / a syta Pam-
 na ulubil / z ktorey w jey Czystosci
 przyjal / krom Grzechu ludzkie Bzewlosci.
 Choć o nim niewiedzieli / ci w go nachat-
 niey witac mieli : jednak sie on wyjawil /
 Anioły z Nieba Swiadki stawil : Gwiazda
 nowa sprawil / by swe Przyacie dalem ob-
 jawil.

Medrcy ja obaczyli / na Wschod Slonca
 po niey sie znaczyli : Droga trudna jachali
 w Jeruzalem Pana szukali : nie w tym nie-
 watpili / iz sie narodzil / smiele swiadzyli.

Herod az sie nie slozil / jednak soba o
 Krolestwo trwozil : Duchownych sie do-
 kladal / Doktorow / y Kascley sie badal :
 oni znac dali / ze z Bethlehem Jezusa getali.
 Droga

Droga Medrcm spisawſzy / Wieysze Nas
 rodzenia zrozumiawſzy : rzekl im / idac py-
 tajcie / a nalazſzy / mnie znac dawajcie : Ze
 Narodzonemu oddam Poklon Krolowi
 Judzkiemu.

Z Jeruzalem slawnego / do Bethlehem
 Mastecka podlego : Gdy sie Medrcy uda-
 li / z Gwiazdy sie uradowali / za wodza ja
 mieli / az Krolowica w Domu uyrzeli.

Szodry Dar / Skoto dali / Wyrre Ka-
 dzidko ofiarowali : Klaniajace sie malemu /
 Dzieciatku / a Bogu wielkiemu : co Sercem
 wierzyli / to Upominkami wyrazili.

Bog przez te Swiadki swiadczy / juz
 Syna swego poslac racy : Ktorego w
 Judztwie stawal / a po wſyskim Swiecie
 objawil : zeby juz inszego / nikt nie getal / ale
 przyjal tego.

Day bogoslawione / wſyskich / ktore
 na to sporzadzone : By : Wiara ogladaly /
 w Ciele na Ziemi Pana Chwaly : Day
 KAYSEK ze y my na cie przez Wiara zy-
 wa patrzmy.

Ktorys dzwony w Sprawach swych /
 o Boze badze tobie Chwala z nich : Day
 bysmy / Cie w nich znali / coſ nam zgo-
 towal / pozywali : w Nadzieje

na Swiecie / a po Smierci
 w radosnym Zywo-
 cie. Amen.

LXXVII.

S zgodry Wieszór zgodry Wieszór /
Królu Niebieski / dayże nam dzisiaj
zgodry wieszór.

Boże Dyse / prośim cię / Królu nie-
bieski / raz nam użyjcie twej świętej Łaski.

Wiegny Panie słysz Wołanie / nasze po-
torney / nie raz opuść nas swe Stworzenie.

Weyrzy na nas / a ciesz się nas / z naszych
wszystkich Smaz / przez twój Syna Na-
rodzenie.

Bysiny tego / Syna twego / z Chwały
szukali / Królem go niebieskim bydyż uzna-
wali.

Ślotem Króla / Wyrna Męka / bysiny zna-
syli / prawego Kapłana / Kędzidłem szelli.

Duży święty / szodroblivy / budyż
nam dzisiaj zgodry / boś ty zawsze jest PRA-
bązo dobry.

Każ tolać w Sercu Chyściańskie / Do-
ry swe święte / niech jemi zawsze buda życie.

Syn Boży / narodzony / z Panny Ma-
ryey / raz być Przygynca z naszej Strony.

Bysiny Grzechów / prośni byli / ich po-
niechali / a za nie wiernie pokutowali.

Day to Dyse miłosierny / y dobrotle-
wy / prośi cię Lud twój bązo miżerny.

Bysiny

Bysiny ciębie / z Synem twoim / y z Du-
chem świętym na Wieki z Anioły chwaliłi.
Amen.

LXXVIII.

Drogą przyjemne / Kwiatki! nowona-
rodzone Dziatki! ledwieście Swiat
przywitały / gdyście przez Śmierć
Gardła dały.

Wąsów niewinna Krwawo wały / Bethle-
hemskie się płakały / a Mátel Lament gło-
sili / górne przechodził Obłoki.

Rachel wnuków swych płakała / ani
się utulić dała: iż je zbity dojednego / z Ro-
stązu Herodowego.

Jest / o Dziatki / Krystus z wami / z swo-
mi Nowiennikami: Choć on dla pewney
Obrony / ułapił w Egypckie Strony.

On jako Król / y Dóg prawy / nągląda
w Swiatowe Sprawy: Rozumem swym /
a Krew jego / Gruntem Kościoła świętego.

Żyja Dziatki snem zmorzone / Sława
wieczna ozdobione: zego im tu nie dosta-
ło / to się im Niebem naddało.

Kryte Boże pożegnany / dla nas w
Dzieciństwie wygnany: zawładny o nas
Łaskawie / y postaw nas w wieg-

ney Sławie Amen.

G ja

Mebrey

Y. Medrey z Saby przychodzą Háll.

R. Złoto / Kádźidło / Myrra / niośce Háll.

Modlitwá.

Sercá náše, prośimy Cię PAnie,
Swiátłóścía Słowa twego, świętego,
racz oświecić, abyśmy od Ciemności
Swiátá tego wolnymi będąc, Jásność Oj-
czyzny wieczney ogladali. Przez Je-
zusa Krystusa, Syná twego, dla nas z
Panny narodzonego AMEN.

Pieśni o dziecinnym Wieku
Páńskim.

LXXIX.

Dob się stał Ciałem / a jest nášim
Brátem!
Ten / ktory władnie wszady wšy-
stkim Swiátém.
Już się narodził Syn Doga wiecznego.
Z Panny / za Spráwá Ducha nášwól-
nego!

Z tego się Niebo y Ziemiá weseli!
Y wšyscy święci / y w Niebie Anieli
Y nam się Ludziom należy weselić!
Do się Syn Dóży dla nas raczył wcielić.
Dla nas się zniżył / y nam się narodził.
Abymy grzeszne z Dycem swem pogodził.
Czemuż: byśmy się radować nie mieli?
Gdyżemy z Bogiem Pokoy odzierżeli.
Już ma Dóg swoje w nas Upodobanie.
Dóć nam dać raczył swe miłe Kochanie.
Dał nam z nim wšytko / gdy go posłał z
Niebá

Czego nam kólwiek zbáwieniu potrzeba.
Narodziwszy się Pan Krystus w Bethlehem
Pokazał że jest nadznych Dobrodziejem.
Narodziwszy się z Żywota cystego /
Pokazał że nas obmył z Grzechu wšego.
Narodził się nie we Dnie / lecz w Noc /
Abymy wyrwał z ciemney Diábla Nocy.
Leżał we Żłobie / obwinion w Pieluski.
Używał Słomy na miejscu Poduski.
Głód / Żimno cierpiał / żył w wielkiej Po-
trzebie!

By nas zbogacił swem Ubóstwem w
Niebie.
Weselić się już małuchne Dzieciaki.
Narodził się nam małuchny z Dzieciakami.
Y wy Pánienti radować się macie
Dóg się w was Kocha / z Maryey poznacie.
G s Y my

Y my się Starzy weselić możemy /
 Bóg nas miłuje z Jozefą to wiemy.
 Dla tego wszyscy z Anioły świętymi
 Wzdaymy Cześć Pánu Bogu / usły swoymi.
 Chwała bądź Bogu Dycu z Wysokości /
 Ze nam dał Syna z swej łgercy Miłości.
 Chwała bądź tobie Pánie Jezu Kryście /
 (Chwała bądź) za twe Narodzenie gysie.
 Użyj się sobie Łóżko z Sercą mego /
 Włóć się z twojemi Klenoty do niego.
 A day nam przez twe święte Narodzenie
 Wszech Grzechów Odpust / y duszne Zbawienie. Amen.

LXXX.

Narodzenia Bózego Pámięć odnawia-
 jąc / rżemy na Chwałę jego wesoło
 śpiwając / Pánie nasz narodził / z
 Bogą wiecznie spółdzony / Królu miłościwy
 rozbudź w nas serdeczne Pienię / przez twe
 Narodzenie.

Otoś nam Cudá nowe / toś nam Chęć
 oświadczył / kiedyś Abrahánowe Plemię
 przyjął razyl / byśmy cie mając w Ciele /
 wieczne mieli Wesele / Królu miłościwy
 złącz nas z swą Osobą / day bydz wiec-
 nie z toba.

Żaden tak pożądaný / na Ziemi nie przy-
 szedł / jakoś ty z gysiej Panny / słizny Bwia-
 tel

tel wyszedł / bez wśeláctey Grzeszności / pe-
 ten Świetobliwości / Królu miłościwy / day
 nowe Odrodzenie / przez twe Narodzenie.

Cy przebywając w Niebie / w Chwa-
 le Dycá swego / uniżyłś sam siebie / dla
 Cieká grzesznego / Wátkaś podług wziął so-
 bie / leżałś w lichym Złobie / Królu mi-
 łościwy / day serdeczne Zniżenie / przez twe Ná-
 rodzenie.

Wędrcy od Wschodu Słonec / gdy
 Gwiazda uprzeli / wodzą do ciebie Goncá
 niebieskiego mieli / przed toba upadali / to-
 bie Dáry oddali / Królu miłościwy / day / bym
 cie nąydowali / yćelli / wyznawali.

Dobrzy cie dośkazy z ciebie radość
 mieli / niezbożni niepoznawszy zagubić cie
 chcieli / jedynymś na Powstanie drugim na
 Upadanie / Królu miłościwy wydzwigni
 nas z srogiego Upadku Kayskiego.

Prosimy słys nas Pánie dziś z Przyby-
 tku swego / day godne Używanie Odkupie-
 nia twego / bym z nowu Odrodzeni / z toba
 wiecznie złączeni / Królu miłościwy wybá-
 wieni od Złości / przyszli do Radości. A-
 men.

LXXXI.

Mieście Betlehem Efrátá zśawitá
 się Stawá Światá / Hallelujáh kto-
 ra trwa na wieczne Látá.

Przepo-

Przepowiedzieli Prorocy co się stało
o pot Noey / Hallelujah Bóg przysłał ludz-
kie i niemocy.

Panna SYMA porodziła / powiwszy
w żłob położyla / Hallelujah Dziewictwa
nie utraciła.

Anioł Gabryel zwiastował / Józef
Kryśtusa płasował / Hallelujah á Syme-
on opiarował.

Nowa Gwiazda w swej Jasności /
oznamiła / Wysokości / Hallelujah naro-
dzonego w Łuskości.

Nia się Pogańie znawali / daleka Dro-
ga trąśli / Hallelujah do Jerozalemi przy-
byli.

Słysząc z Micheasowego / Proroctwa
nieomylnego / Hallelujah sli widząc Wo-
dza pierwszego.

Kościół złożony opuścili / do Betlehem
się spieszyli / Hallelujah tam się z Pána u-
cieczyli.

Do Króla Dziecie witali / Dary mu
Wiara oddali / Hallelujah z Radością w
swoy Kray jachali.

Heród chce zabić nowego / Monarche
Izraelskiego / Hallelujah zgładził Nowien-
nika jego.

Józef we Snie przesłrzęzony / udał się
w Egypckie Strony / Hallelujah tak Pan
z Matką ochroniony.

Koń

Koń Wieku dwunastego / Bedł Bóg do
Kościół swego / Hallelujah w Sprawie
Posłusztwa nowego.

Brat wzrost w Wieku y w Mądrości /
w Boskiej y ludzkiej Miłości / Hallelujah
Matka swa miał w Łasności.

Posłuszny był mniemaniu / Józefowi
Dycu swemu / Hallelujah leś barżey Bo-
gu samemu.

Jezu tyś wieszczym Hetmanem / Dok-
torem / Królem / Kapłanem / Hallelujah day
nam Gore nad Szatanem.

Uś nas niebieskiej Mądrości / zgładź
Grzechy / uleś Krewkości / Hallelujah pro-
wadź do wiecznej Radości. Amen.

Pieśni o Pracach á Cierpliwości
Pána Jezusa Kryśtusa.

LXXXII.

Syn Boży Dycu Kochany / Światu da-
rowany: niech od nas Cześć zá swe
sprawy / ma Pan nasz łaskawy.

O sławny Królu Mądrości! toś w Uni-
joności: twoje młode trawil Łata / w mę-
dłym Kraju Świata.

Matce swej y mniemaniu / Dycu jaś
własnemu: posłuszny był / w:rost / w Mą-
drości / biorąc y w Starości.

A przy

A przyszedłszy do mestejgo / Roku trzys-
dziesiego: do Jordanus wstąpić rasył / tam
Cie Jan obasył.

Tam Dostley Sprawiedliwosci / dość za-
Łudzie Złosci / Czyniac / we Chrścieś po-
kazywał / żeś swe umiłowal.

Chrzątem tym y Modlitwa zjety / Nie-
bo Dziec swiety: otworzywszy / wolał hoy-
nego / na Cie Duchą swego.

A w głos z Majestatu wołał / żeś mu się
podobal: Chrac / by Cie Swiat jedynego /
słuchał Mistrza swego.

O Baranku bez Nagany / Bogu uko-
chany: przez Cie my Dycą wiecznego / ma-
my za własnego.

Ty z swojej Krwie Dostojności / zmy-
wał Swiatą Złosci: Tyś w Niebo Wramo
nieznanemu Potomstwu Kayskiemu.

Kładź nas przez Duchą swietego / w
puszcy Swiatą tego: a po Zwyciestwie nas
w Niebie / ras stawie u siebie.

LXXXIII.

An Krystus Przyklad zostawil / y w
nim Naukę wystawil / Potory y Cier-
pliwosci / ktora pokazył z Miłosci.

Chciał się w Uboſtwie narodzić / tym
nas z Niebże wyswobodzić / musiał z Matką
swoą uciekać / gdy go Herod kazał kłać.

A gdy

A gdy już dwanaście / Lat miał / z Dor-
tory w Bościele siedział / Tajemnice im wy-
kładał / że mu się każdy dziwował.

Potym był w Jordanie ochrzczon / od
Ducha na Puszcy wiedzion / tamże niżli się
objawil / w Poście czterdziesti Dni strawil.

A gdy już taknal Zbawiciel / przyszedł
do niego Kusiciel / kusząc go fortelnymi swe-
mi / ale nic nie wstóral nim.

Cierpiat wielkie Ubragienie / sprawując
nasze Zbawienie / Goracość / Głód y Praga-
nienie / y od wszystkich Pogardzenie.

Wielkie Uboſtwo tu cierpiat / że gdzieś
Głowy sklonić niemial / w Drógach Głód /
Prace ponosił / Niewyspanie / niewygias
znosił.

W Poście / w Plagu / w Pracy trwając /
owiec straconych szukał / ktore na Kamio-
nach nosil / do wdzianych Pajtwist przy-
nosił.

Kastawie do siebie wzywał / by z nim
bli rozkazywał / podjęcie wszyscy obciążeni /
nuna bedziecie ochrodzeni.

Krzyż swoy dobrowolnie znosił / kazał
by go każdy nosil / bo przez Droga Krzy-
ża tego / wśedł do Chwały Dycy swego.

Day byśmy Krzyż swoy dzwigali / przed
Swiatem ciewyznawali / nie day nas w Pa-
sę z kłemu Krowi Diabłu okrutnemu.

Day

Day byśmy z Serca prawego / chwali-
li cie Pana swego / bron nas od Czarta chy-
trego / Nieprzysiaciela naszego.

Dobry Chwała Dycu wiecznemu / y Sy-
nowi namilskiemu / także Duchowi swiete-
mu / Bogu w Trojcy jedynemu.

LXXXIV.

Dziatom nie podległy / ni żadney Ob-
mianie; Jezu Kryście na Wielki pożeg-
nany Panie.

Przez cie ziemia y Niebo / y co w nich
stworzone: Przez cie upadłe ludzkie / plemia
wydzwignione.

Tys Słowo / tys jest on Syn / Boga
nawyszego: Jasnosc chwały / tys Dobra
jest Jasnosci jego.

Tys z Nieba na Swiat przybedł / sja-
rey swej litosci; Chcąc nas wygnance Kaja-
kie / miec w wieczney radosci.

Bez Grzechu / y bez zlamy w Cakowie-
genstwie swietym; Byles Ofiara Bogu y
Warankiem wzietym.

W trzydziestym Roku przy chrzcie / cie-
bie Syna swego; Zalecił Bog / y kazal sja-
chac glosu twego.

Tys odebrałszy Ducha swietego / bez
miary; Użył w Dycu y w siebie; Swiat
prawdziwey wiary.

Ty

Ty wiodac Lud do Boga / Apostoly
swoje; Rozeslales / by Swiatu prawa dale
twoje.

Pan Krystus wielki Posel / Monarchy
wiecznego: Przybedł / aby był Sluga / Ko-
dza ju ludzkiego.

Pasterz dobry owiecel / szukał rozpro-
sionych: wołal do siebie wszystkich / ludzi
utrapiionych.

Potym do Nieba wstapil / aby Kosciol
z niego; w Niebie mógł miec Kaplana / y
Krola wiecznego.

Tam o swych rzesz sprawnie / tam sia
Pan za nami; Jako jedna przysynia / z
winowaicami.

Y ktoz juz bedzie skarzył / na Panstwie
wybrane: kto potapi od Boga / z Grzechom
twitowane.

Przysynia sie Zbawiciel / Pan Jezus
za nami; Duch swiety twierdzi / jesiny Bo-
zymi dzialkami.

Tym w Niebie odlozona / Korona ra-
dosci; Slawy nie wystawionej / y wscch
szesliwosci.

Tobie ntek bedzie Chwała. Panie nasz
nad Pany; z Dycem y z Duchem swietym /
wiecznie pozeegnany.

z

Day

Day nam przy prawdzie twojej / zbawienie
wolenne wytrwanie: Day nam Panie Jezus
sie szczęśliwe skonanie.

LXXXV.

Bawicielu Kryste nasz Panie / najlepszy
znad wsze stworzenie / Day doznac do-
broci twojej / z łaski twojej.

Boć wielka jest łaska twoja ku nam / kto-
ras hojnie okazał sam / przyjąwszy nasze
cierpliwosci / z swej miłości.

Uciekałeś przed złym Tyránem / poty-
kałeś się z Szatanem / natarłeś na jego zło-
ści / z swej miłości.

Upodobało się też tobie / przebywać w
nędzy w chudobie / w głodzie / w smutku / w
prac wielkości / z twej miłości.

Niewgas wielkiś w drogach swych wy-
stał / dobrzesz gnić nam nie przestał / bez
względu na ludzkie złości z swej miłości.

Słowoś kazał / y cudaś czynił / zakonem
wszystek wypełnił / a wzdzyśli przegzyli z zło-
ści / z twej miłości.

Twoje święta Prawda ganiłi / przed
Sadem na cie skarzyli / przeżąc z Uporu ze
złości / z twej miłości.

Wydano

Wydano cię y pojmano / zeplwano / ubi-
gowano / nie miał żaden w uściskach /
twey miłości.

Day byśmy cie prawdztwie znali / coś
ucierpiał uważali / dziełując z serca wdzięcz-
ności / twej miłości.

Pogrzebiony / do piekłaś zstąpił / w trze-
ci dzień z grobuś wystąpił / wywiodłeś wier-
ne z ciemności z swej miłości.

Każ nam też wszystkim przybywać / pro-
śby nasze wysłuchywać / daj słyszeć w unio-
ności / twej miłości.

Kryste jaś się podobą tobie / radźże nas
sprawować sobie / żebyśmy dosli radości / z
twey miłości.

Gdy przyjdzieś sadzić sprawiedliwie /
tym się ukazujeś strasliwie / co nie oddaś
wdzięczności / twej miłości.

Ktorem rozkaześ przez ob siebie / błada-
m będzie bez ciebie / szczęście co dojdzie w
wielkości twej miłości.

Beda na cie zawzdy patrzyli / na wielki
wielkość chwalili / mając wszystkiego w hoj-
ności / z twej miłości.

Jezu Kryste Boże prawdzisty / z Dy-
cem z Duchem wleśnie żywy / bądź chwala
na wysokości / z twej miłości.

S ij

Spies

LXXXVI.

Sławmy pieśń radości / że nam Bóg
dał z wysokości. Syna swego mi-
łego / nadeń nie drożego / nie mając u
siebie sam: wielki Pan / posłał go na świat
nam.

Widział Bóg / yż nadzmemu / utracił co
wi Królestwu: Nikt nie mógł dać pomocy /
ni Człowiek z swej mocy: Mógł się odjąć
Czartowi / grzechowi / Bożemu sadowi.

Bo Książę świata tego / zbrojny mo-
carz gwałtu swego: zdrada ludzi groź-
zawo / w niewola zabrał: Pod su-
nę straż chował / ścował / jako chęć pa-
nował.

W Grzechu Dycą pierwszego / zabrał
wszystkie dzieci jego: A z śmych szczę-
ści / w prawil w te trudności: Ktore nas do-
legają / ścisają / y w ziemię wpięają.

Zá tym wleżna śmierć sroga / y oddale-
nie od Boga: Sad straszny / z le sumnien-
piekielne płomienie: A zgoła co cieplego /
strogiego / to z grzechu Książęgo.

Z tego by nas ratował / Boży Syn /
nie litował: w ludzkim bez grzechu cie-
le /

ciele / jak się Czarta śmieie: A przez swe u-
mieszenie / wstrzeżenie sprawił nam Zbawie-
nie.

W nim usprawiedliwienie / poświęcenie /
odkupienie: w nim Bóg złożył drogiego /
śmierć bogactwa swego: w nim sumnienie
bezpieczne / w nim wiecznie: dśiedziectwo spo-
teżne.

Ktorzy w Boga wierzymy / y świat o-
blitwie żyjemy: Pieczęć Łaski chrzest mamy /
na toż pożywamy: z rąk poselstwa Boże-
go / Krwotego / y Ciała świętego.

Dadź tobie Chwała Panie / zá takie
udzielenie: zá Syna namilsego / y zá do-
bra jego: Nas nas w jego godności / z mi-
łości / przyjac do Radości.

LXXXVII.

W Trzydziestym Roku Krystus Pan /
przyszedłszy gdzie płynie Jordan /
Chrzest ob Janá przyjął Stugi /
Dmywając nasze Długi.

Tam zjadł przez Ducha świętego / w
puszczy wiedzien / by od złego / Kusićciela
był Łusony Biskup / we wsem doświad-
siony.

Gdy Post audowy odprawił / z chytrą
i iij mowa

Nowa Czart sie stawil / Jesli Synem na
wyższego / użył Chleb z Kamienia tego.

Na co Pan rzekł / napisano / iż nie sam
Chleb Ludziom dan do Posiłku; lecz Czeł
żywie / Słowem Ust Bożych prawdziwie.

Potym go Czart wżiwłszy śmieie / na
śatym stawil Kosięcie / chcąc by się spuścił
wsy z niego dowiodł Synostwa Bożego.

W Piśmie mowi napisano / iż cie Anjo-
łom oddano / byś kiedy o Kamień frogi /
marnie nie otracił Nogę.

Lecz Pan znówu z zupełnego / Pisma
zraził Wykret jego / rzekł; Pisano nie kusi
Boga / by na cie nie przysła Trwoga.

Satym Szatan na wysoko / wzniosł go
Góra / gdzie seroka / Skłama Swiata ukła-
za / dać za Uklon obiecnje.

Tam dopiero Pan surowie / podł pre-
sdrayco / się ozowie / bo napisano Same-
go / będziesz głę Boga wiecznego.

W tym pośedł Czart przestraszony / Pis-
mem y Bostwem zmożony / Anjołowie przy-
stapili / by Panu swemu służyli.

Panie ktoryś w Niedzy / w Skobdzie / chciał
bydł kusić w ludzkim Rodzie / iż młodość
wielka / ratuj Boże / ktoż nam bez ciebie po-
może?

Ty

Ty wsem władaś / tyś Zetmámem / w
Niebie / w ziemi / w Piekle / Panem / znaj się
do Stworzenia swego / a bron od wszystkie-
go Złego.

LXXXVIII.

Jezus Chrystus miłosierny / Dycá Syn
posłusznie wierny: za nas Prace wiódł
śłatecznie / bo nas umiłował wiecznie.

A z tey swej wielkiej Miłości / rażył
z niebieskiej Radości: na opłakany Swiát
zstąpić a nas we wszystkim; aśtąpić.

Grómił Grzechy / grómił Błedy / a Uka-
nie rozestął wśedy: By Dzień Łaski zwiá-
stowali / a do Pokuty wołali.

Z Trwożonych wabiąc do siebie: Do-
pożynek pereny w Niebie: obiecował tym
co jego / noszą Krzyż Jazgma wodzkiego.

Wiary y Sprawiedliwości / Czystości
Serc / Cierpliwosci: Ukaz dał na sobie w bó-
ry Uniżenia y Pokory.

Mawiał / iż kto się wynosi / cieśli Upa-
dek odnosi: A kto jest niskim u siebie / że
będzie wywyższon w Niebie.

Z Panem y Piotr święty twierdzi / iż
się Bóg hárdymi brzydź: A Łaska dawa
każdemu / przed nim w Serca skruszonemu.

i jv

Pan

Pan Jezus Baranek cichy / umarłszy za
nasze Grzechy: wstał dla usprawiedliwie-
nia / Adamiowego Plemienia.

Wstańmy y my na Czas jego / do Ży-
cia światobliwego: Sława / Sławy / Zo-
na Dzieci / miejmy dla niego za śmierci.

Kto wleżąc w Syna Bożego / postępuje
Droga jego: ten w Duchu Opozycynienia
w Niebie najdzie dobre Mienie.

Alto zaś żyje w Marności / w świę-
skiej Sławi y w Łubości: y ten co w Wo-
rze nie stał / nie uwrznie niebieskiej Chwały.

W Krystusie Gruntu niemając / Naby-
jego nie słuchając: źle umrze / y z Pánstwy
Nici będzie dan na wieczne Męki.

Gdy przydzie Sedzia straszliwy / da Na-
chunek każdy żyć y z wszystkiego / jał czyni
wiele / mieściąc w śmiertelnym Ciele.

Zachowaj nas Potępienia / dodaj do-
brego Sumienia: Daj Dyt po Śmierci
szczęśliwy / o Jezusie miłościwy.

LXXXIX.

Amiataj Dawco Żywota / Jesiny
Rat twoich Robot / ras miłe Obla-
de swoje / obroci na Dziełki twoje.
Odpuszcze nam Winy nasze / Którymi
gnie-

gniewany zawoła / Dobroć y Wielmo-
żę twoją / ukáže nam Łaskę swoją.

Pomni na Śmierć Syna swego / Jezu-
sa Pana naszego / Który ja dla nas podsta-
pił / od Gniewu twego zastąpił.

Nie dawaj na Potępienie / Dusz naszych
na Zatrącenie / mamy Zastępcę pernego /
Krystusa Pana naszego.

Który tobie dość ugiął / za to co w
Naju przewinął / Czkowiek Który z Niewin-
ności / wypadł dla Szatańskiej Złości.

Wszak nam to twój Syn powiedział /
z Śmierci wieśna zwyciężyć miał / nas zto-
ba Dyle pojednać / Grzech znieść / a Żywot
wieczny dać.

My temu śpyrże wierzymy / Śmierci
nie już nie bojimy / ani Grzechu / ani Dya-
bla / bo już ich Siła upadła.

Jest Janani / Kycerz mocny / JEZUS
Krystus Pan waleczny / Który to wszystko
zwyciężył / Moc ich Podnośkiem położył.

Chwała bądź Dyle wiecznemu / z Sy-
nem Duchowi świętemu / za to / że nas za
swe przyjął / y z Mocy Diabelskiej wyjął.

Jakana Pesatku brata / taka by wieg-
nie slynęła: na Chwałę Imienia jego / Je-
zusa Pana naszego. Amen.

V: Strzeż nas Pánie / jako zżenieś Dłá swego
R. Pod Cieniem Skrzydeł twoich / zachoway nas
 Każdego.

Modlitwa.

W Szeczmogacy Oycze wieczny Bo-
 że, któryś Syná swego miłego nie
 litował, áleś go ná Śmierć hániebna
 wydávšy z mocyś Bátáńskiey Świat wy-
 rwát: spraw to w nas, prosiemy cię po-
 kornie, abysmy z Grzechów nášych po-
 kutówáli, odpuszczenie z nich otrzymá-
 li, á ciebie więcej nie gniewáli, Przez
 tegoż Syná twego miłego, páná náše-
 go Jezusá Krystusá, z którym żywiešy
 królujesś ná wieki. Amen.

Pieśń o Męce y Śmierci Pána
 Jezusá Krystusá.

XC.

Rybie z Łáská niezmierny / Dyśe náš mi-
 łosierny /

łosierny / raż odpusćcie Grzechy náše w Eto-
 re wpadamy zámśe: weyrzy ná nas / á uleś
 nas / bądź miłostíw / ná wśelki Czas.

Kryste Pánie Jednagu náš / prošim
 cie wysłuchaj nas: Przygyn się do Dycá
 swego / tys ubłagał Gniew jego: Bóg zá-
 słuzyl / gdyś zranion był / wiesnieś nas so-
 bie wykupil.

Rybie / Dyśeraż weyrzec / ná Syná swego
 poprzec / dla Cłowiekámizernego / táł bar-
 zo zranionego: Wty wierzymy / że bądźsiemy /
 w Niebie z twymi Wybránymi. Amen.

XCI.

B Aráńku Boży niewinny / ná świętym
 Krzyżu rozbity. Zámśeś náleżon cier-
 plivy / choćas ty był złym brzydlí-
 wy: Náśeś Grzechy sam wygládzil / z Ko-
 spasyś nas wybáwil / Smilny się náś ná-
 mió Jesu: /: day nam swoj Pokoy ó Jesu!

XCII.

Rozpominaj każdy wierny / Trud y
 Łázy Páńki niezmierny: y niewin-
 na śmierć jego.

Uważ / Słóś Świátá całego / uważ
 Grzech Dycá pierwszego: Etoży w Kajupó-
 pełnił.

Uważ jáł Bóg sprawiedliwy / y jáł je-
 go Gniew stráśliwy: Etoży ná Grzech wy-
 lewa.
 Pátrz

Patrzy jako bardo / zmagony / Syn ob
Dyca opuścony: dla naszych Nieprawo-
ści.

Grzechy Świata na się włożył / Duszę
swą za nie pokłócił: Królewic wiecznej
chwały.

Do Królestwa y Lubu swego / y ob Piłata
Pontyckiego: Skazany na śmoga Śmierci.

Zelżony / ubiczowany / Cierniem ukoro-
nowany: Dokonał w Poszód Lotrów.

Y ktożby go niemikował: y ktożby
mu medziewował: Za takie Użyteczności.

Jż brzoć nad światem Świątym / nam
i woli stał się przekletym: By nas ubło-
goślawił.

Chryście miłosierny Panie / dajże nam w
Sercach zstąpienie: Pamiętka Śmierci two-
jej.

Raz Sercą nasze zapalić / by się zawa-
mogły chwalić za twoje Dobrodzieństwo.

Użytki Szatańskie skąpił / y Śmierci
śmierci swą poraził: wspaniałe rzezy na-
prawił.

Naprawny nas swą Miłością / obroń
od Błędów y Złości: dlagorskiej Młoty
twojej.

Gdy przyjdzie nasze Stonanie / raz nas
przyjść Chryście Panie: Do Zboru Anielskie-
go. Amen.

XCIII.

Odwstań każda Duszo wierna: Albo
wiem Dobroć nieznierna: Okażaj
ścis tobie.

Pan Bóg twój wamierelnym Ciele: Za
cie cierpiat bardo wiele / chcąc cie wiecznie
wielbić.

Dla nas znośił pośmiewanie / Zamb-
y Koronowanie. Baranek Boży światy.

Ktoż to co Prasa Bożego / kłósy Gnie-
wu surowego: Król / y Pan wiecznej Ślá-
wy.

Panie światy nad Świątym / czemuś
miedzy Niezbożnymi: Lotry się dał za-
wieścić.

Tys żadney nie dał Przyginy / leg w
tymnake były winy: o Łaski niewymowne.

Al iżes za nas tak wiele / znośił / pro-
siemy cie śmieie: uzdrów nas z Grzechów
naszych.

Czymes był bardszy zelżony / tym się
nam daj z każdej Strony: nad wszystko
kochać wtobie.

Obierz Gmach Sercą naszego / daj
Chęć do Krzyża twojego: że z nim poy-
dziem za toba.

Chryście przy naszym Stonaniu / okaż się
w mocy

w mocnym Kamieniu: Na Pościechu ser-
deżna.

A gdyś ty / day bysiny byli / a ciebie
wiecznie chwalili: w Dziedzictwie nieśmier-
telnym. Amen.

XCIV.

Mece Pána našego / Prorocy za wie-
ku swego / tak właśnie prorokowali /
jakoby na nie patrżeli.

Gdy przeciw Pánu radzili / tak Zydzi
na społ mówili / podźmy na sprawiedliwe-
go / a wymyślimy nań co złego.

Wszak przez to Zakón nie zginie / y Pro-
roctwa Zmysł nie minie / nie spełźna nam
Boże Słowa / choć tá legnie jedna Słowa.

Podźmy nań ostrych Słów Sztytem /
pokonamy go Językiem / choć Prawde mo-
wi nie dbajmy / Sprawów jego nie słuchaj-
my.

Nazywa się Chlebem żywym / y Sy-
nem Bożym prawdziwym / uchwały na-
se zniwaza / o Grzechy Pomsta przegraża.

Niechce ustąpić niżego / potężnie dowo-
dzi swego / jakaś ma Postawa dziwna / a we
wszystkim nam przeciwna.

Jeśli go tak zamiechamy / nikogo nie o-
trzy-

trzymamy / bo już wszyscy do jednego / u-
wierza Nańce jego.

Na go jedno pojmajmy / a na srogi
Krzyż podajmy / snadnie doświadczymy te-
go / jeśli Synem najwyższego.

W tych Namowach náš Pan miły / mo-
gac użyć własney Siły / wdał się w Mękę /
a światemu / tak się modlił Ojcu swemu.

Słóń Pánie Oblize swoje / patrż na
Przeciwniki moje / Ktorymiś szukał dobre-
go / jak wioda w Dół Ducha mego.

Twarzy mojej nie użęli / nie litosćiwie
mie bili / srodzem od nich obelżony / y po-
wszech Czkłonkach zraniony.

A jako natwardza Stalá / Twarz ma
miedzy nimi Stalá / leż oni z moich Ciep-
łosci / nie nasycili swej Złosci.

Sprawiedliwy Sedziowieśny / ty znaś
moy Ucisk serdeżny / Krzywda moja zlecami
tobie / a Słowa wznieś tuż sobie.

Y my w Jorem Pána swego / Krystu-
sa Syna Bożego / Krzyż podstepajmy ciera-
pliwie / Pánu ufając dusliwie.

Day JEZU dla Męki swojey / użę-
ność Zasługi twojey / w Świecie użyć Ciera-
pliwosći / a w NIEBIE

własney Nadości.

Amen.

Madrość

XCV.

Nadrosz Dycą wszechmocnego / Kry-
stus on wieżny Syn jego / Przyszedł
w Miłkość Świata tego / według
Piłną Proroctiego.

W wielkiej Pokorze / w Cichości / nie
zbraniając się Trudności / dla Narodu sło-
wieżego / widząc wielki Upad jego.

A z oney Boskiej Miłkości / przypisał na-
szą naszą Słotę / podjął Miłką dobrowol-
ną / prze naszą Krewkość swowolną.

O gdyby to kto obaczył / co ten PAN
uczynił naszy / i dla Czwolnika nadznego /
nie litował Ciała swego.

Stał na Krzyżu zawieszony / wyszedł
Świata Krwi skropiony / wołał / pragnie
Dobrodziejstwa / żyjąc Ludziom y Zbawieniu.

A w oney swej srogości Młacie / rościła
gnatwość swoje Kłace / wołał podziękować
mił / bycie się mna ochłodził.

A my nic nie bacząc tego / Dobrodziejst-
wa Pana swego / wolemy Światu folgować
wac / jego zły Sprawy naśladować.

Tak się barzo rozbujało / w Grzechu / na-
szę marnie Ciałko / które swowolnie / Kochamy /
o Pana Kłace nie dbamy.

Ano Pan swe Świete Ciałko / dał / aby za-
nas

nas cierpiał / żyjąc nam Miłkością onego /
przez Adama straconego.

A tak wszechmogący Panie / rąć dać z
Kłaci swej Uznanie / byśmy się prawie po-
znali / Woli twej naśladowali.

Każ nas przez swą srogość Młacie / przy-
jąc pod swą miłką Kłac / boć o nas się z
Każdej Strony / nie bądźli twej obrony.

Je wszad Nieprzyjaciół dosyć / y gdyż
nam swe Kłace wznosić? Jedno tu tobie
naś Panie / gdyż w tobie naszą ufanie.

O Dycę naszą dobrotliwą / rąć nam
bydź miłkościwy / marnotratne Syny two-
je / Przyjmi w Świete Kłace swoje.

Wem wielce wyszy / zgrzeszyli / Młacie-
st twoj obrażili / wszakże z swej Boskiej
Miłkości / rąć odpuszczyć naszą Słotę / a przy-
jąc nas do Kładości. Amen.

XCVI.

Rozmyślajmy dziś / wierni Krześcia-
nie: R. Jako Pan Krystus / cierpiał
za nas Kłany: od Pojmania / nie-
miał Odpocznienia / aż do Skonania.

Naprzód w Ogroju / wziął Pocako-
wane: R. Toć Judaś Zdrajcą / dał był
Sydom Znamie: Oto Sydowie / mego
Mistrza młacie; tegoż imajcie.

J

Wnet

Wnet się rzucili / jako Lwi okrutni: R.
Apostołowie od niego uciekli: Tam z wiel-
kim hurmem wiedziono do Annasza / Po-
ciecha nasza.

Pierwszej Godziny / przed Piłatem
stawion: R. Nieprawiedliwie / od Żydów
oskarżon: Rozkazał Piłat / aby był bię-
towan / ten Niebieski Pan.

Arzytneli wszyscy / o Godzinie trzeciej:
R. Niechcemy swojej / Arzywdy cierpieć
więcej: Niechaj na Arzyżu / swoy Symon
położy / ten to Syn Boży.

Z ostrego Ciernia / Koronę uwoli: R.
Nasennu Pannu / na Głowe włożyli: Po-
smierwając się / przed nim się klániali / Kró-
lem go zwali.

Szedł z Arzyżem z miasta / Pan fiolety
Godziny: R. Żydowie z niego / Odzienie
złożyli: Potym na Arzyżu okrutnie przybi-
li / Dctem pojili.

Dycu się modlił / za swe Arzyżowniki:
R. Opuść im Boże / a baż te Nadzmił:
Ktorzy nie wiedzą / co mi wyrządzą / bo
mianie znają.

Matka pod Arzyżem / stojąca obaczył:
R. Janowi one / w Dpiele / porużył: Oto
Niewiasto / maś Syna swego / dźwierżąc
się tego.

Y wzięt

Y wziął Apostoł / Matka Pana swe-
go: R. Szedł z nią od Arzyża / do Domu
swojego: Jako Syn własny / one opatr-
jąc / y w Smutku ciesząc.

Polecił Duchu / Bogu Dycu w Rece:
R. Wolając umiark / zaczęło się Skoniec:
Ziemia się trzęsła / dźwierżąc Godziny / nie
bez Przygyny.

W tym się Kościelna przerwała Zasto-
na / wiać y Skal twárdych Moc była stru-
siona: Ciało umarłe / z Grobów powsta-
wały / widzieć się dały.

Nikodem z Jozefem / usynili Prośby: R.
By ciało z Arzyża / bezpiecznie zdyć mo-
gli: Piłat ich Prośby / niwosym nie przeba-
szyć / bo tak Bóg rażył.

Czasów nieśpornych / był z Arzyża
zdeymowan: R. Przez swoje Stugi / wśre-
go Stworzenia Pan: Pannie też swiate /
tam zdaleka stały / na to patrzący.

Drogim Bálzámem / Ciało pomaza-
li: R. A z nabożenstwem / w Sindon uw-
łali: włożyli je w Grób / ostatniey Godzi-
ny / Placz usynili.

Pląsmyś dziś wszyscy / wierni Arze-
ścianie: R. Dziękując Pannu / za nadrośbę
Kany: iż za nas rażył tak okrutnie cierpieć /
chcąc nas sobie mieć. Amen.

T ij

Rozmyś

Nico odmieniona.

XCVII.

Rozmyślajmyż dziś wierni Krzesła-
nie: R. Niewinna Męka / y utrzyma-
wanie / Pána naszego / y Śmierć je-
go świętą / dla nas podjętą.

Naprzód w Ogroju / Zbawiciel kłosa-
wy: R. wielkie Ciesności cierpiał / y Pot-
krawny: y od Judasza przez Pocławo-
nie: zdradnie wydanie.

Kuili się nań żydzi / jak Ciwi wście-
kli: R. Apostołowie ob niego uciekli / Po-
tym go z hurmem / wiedli do Annasza / y do
Kajfasza.

Pierwszej godziny / przed Piłatem sta-
wion: R. Nieprawiedliwie ob żydów os-
karżon / Kazał Piłat / żeby był bijowany /
naś niebieski Pan.

Krzyknali wszyscy / o Godzinie trzeciej.
R. Krew jego na nas y na nasze Dzieci.
Niechaj na Krzyżu / swój Żywot położy /
ten to Syn Boży.

Z ostrego Ciernia / Koronę uwili: R.
Nasemu Pánu / na Głowę włożyli / Po-
śmierając się / przed nim pokłakali / Królem
go zwali.

Szedł z Krzyżem z Miasta / Pan koster
Godziny: R. Osadzón na Śmierć / bez
wspela

wspelać Winy. Potym go na Krzyż / o-
rutnie przybili / Dtem pojili.

Wisał na Krzyżu / z swych Szat obna-
żony: R. Od Wierchu Głowy / Krew
święta kropiony: o Suknia jego / żołnierze
zuchwali / Losy miotali.

Dycu się modlił / za swe Krzyżownicy:
R. Dopusz im Boże / a bóg te niedzieli:
którzy nie wiedzą / co mi wyrządzą / bo
mnie nie znają.

Matka pod Krzyżem / stojąca obażył:
R. Ktora ułaniowi swemu / oddać raczył.
Potym zawolał / iż się wykonało / Co się
stać miało.

Na Koniec w swojej / niewymownej
Mace: R. Poletel Ducha / Bogu Dycu w
Mace / y tak nasłuchił / nachyliłszy Gło-
wy / dokonał Mowy.

Jak prętko umarł / naś Zbawiciel mi-
ły: R. Wielkie się cuda / na Świecie zjawi-
ły. Słońce zagasło / ziemia drżała / Stępy
w Grób się padały.

Wszystko niebieskie y ziemskie Stworze-
nie: R. Swoy oświadczało / Żal / nad Przy-
rodzenie / z mąkłych przed Łaty / Cnych
świadców Doby / wydały Groby.

Pożewy Joseph / y niestrąsiony: R.
Proś o Ciało Pánskie / Chwile oney / Kto-
regu

J u j

rego Prośby / Pisał nieprzebagył / bo tak
Bóg rasył.

Czasem niespornych / był z Krzyżem
zdejmowan: R. Przez swoje Sługi / wse-
go Stworzenia Pan / przybył Nikodem /
na Pogrzeb zmarłego / Mistrza swojego.

Drogim Balsamem / Ciało pomazali:
R. Y w Prześcieradło / gysie je ubrali / Kto-
re gdy z smutkiem / do Grobu włożyli /
Płacz użynili.

Uważajcie to / o Ludu wybrany: R.
dziękując Panu / za nadrośnię Kąny. Ktore/
żeby nam / swą Miłość oświadczył / pono-
noście rasył.

O Panie Jezu / Boże wszechmogący:
R. Wyśłuchaj Lud swój / na cie wołający:
Każ nam odpuszczyć / wszystkie nasze Złosci/
wiesz do Radości. Amen.

XCVIII.

JEZUS Chrystus Bóg Człowiek /
Mądrosć Dycy swego / rasył tu wie-
le cierpieć w Ciele dla grzesznego: W
Niedziela przed swą Męką / Miasto opła-
kiwał / przychodziła wielka Noc Śmierci
ożekliwał.

Wyšli z niemu przed Miasto / Czesć mu
uży

użynili / nišli mną Dzien trzeci / bąszo się
zmienili: Odjedł Judaś Szkarjot / Pana
swego przebał / za trzydzieści Pieniędzy / ży-
dom go złym wydał.

We Czwartek po Wniebrszeniu w Ogro-
dzie z swymi był / Bogu Dycu się modlił /
by Kielich oddalił: Po trzy Kroć o to pro-
śac / by go odjać rasył / na jego Wola pu-
ścił / a Królowie się poći.

Przypadli nań we Zbroję / jakoby na
złego / Judaś Pocłowaniem / zdradził Pa-
na swego: Gdy nań Nocy wrzucił / chciał
Piotr Pana bronić: Młachowi ucho nęcił /
chcac Żydy pogromić.

Do Biskupów go wiedli / po swej Wo-
li mieli / całą Noc z nim nie spali / bijąc ja-
ko chcieli: Cwarsz naswietła zeplwali / Do-
gry zawiązali / Poliski mu dawając / gadać
mu kazali

Tu Piotr nim Kur zaśpiewał / do Kła-
zu trzeciego / zapisał się z Przeklinaniem /
Zbawiciela swego: Na Dzien pierwszy
Gobziny / wiedzion do Piłata / od Księżey
oskarżony wiezany Sedzia Swiatą.

Niechciał go Pilat sadzić / widząc go
bez Winy / krzyknęli ta Krew na nas / y na
nasze Syny: do Stupa przywiązali / bicz-
uac

wać nagiego / nie zostawił na nim / Człone-
ku nie bitego.

Cierniowa Pan Korona / ukoronowa-
ny / odnożył Pośmiewiska / był na Śmierci
skazany: Szostek na Dzień Godziny / z
Miasła wywiedziony / z wielkim Postromo-
ceniem / Krzyżem obciążony.

Nieście Panie płakały / yż cierpiał bez
Winy / rzekł im / nie płacicie na mnie / ale na
swe Syny: był tak bardo strapiony / y
Krzyżem zemdlony / aż mu go nieśc Syme-
on / był przyniesiony.

Na Krzyżu go rozbito / gorzki Napoj-
dano / o Sukię Łós miotali / jak proro-
wano: Janowi porządził Pan / swoja Miał-
ka młka / gdy / już Śmierci naćierał / nań
wszystka swa siła.

O Dzierwiątey Godzinie / Krystus wo-
tał Eli / Boże moy / o Boże moy! a Żydzi
nie śmieli / Eliaf ten woła / aby go zach-
ował / patrzymy jeśli Eliaf / będzie go rato-
wał.

Zawołał Głosem wielkim / do Dycy
w Bolesnościach / Ej! czemuś mnie opuścił /
Boże w tych Ciężkościach: Nieprzysię-
żoni / Dycy / by Winy odpuścił / prosił / sło-
wami Głowa / Dusza swa wypuścił.

Gdy nasz młki Zbawiciel / dołonywał
ręczy!

rażył / Skonce się wnet zacięło / Dłete
Gniew oświadczył: Za takim Odrucenie-
mem / co się nad nim stało / w ten Czas też
z grobów swiatych / Ciało wiele powstało.

Zasłona się przerwała / Skąły się pada-
ły / niewinney Śmierci jego / wielce litowa-
ły: Gdy się Ziemia zadrżała / strach wszy-
stkich napełnił. Potym Komisarz wyzna-
wał / yż Synem Bożym był.

Za takimi Ludźmi / Ludzie się uznali /
żałując Śmierci jego / Bogu Chwały da-
li: Potym jeden z Żołnierzy / Doł otwo-
rzył jego / z Woda Krew wypłynęła / Zba-
wienia naszego.

Tam wycięli Świątości / okupu na-
szego / Woda y Krew poświęcił / Wody
Krztu Świętego: Zjaty był z Krzyża Wie-
gór za Wola Piłata / gdy wszystkiego do-
łonał / Odkupił Świata.

Józef z Arymatyey / co go naglądował /
z wielkiej Eniemu Miłości / w grobie go
swym schował: a gdy było do grobu / je-
go Ciało dano / od swych miłych Przyja-
ciół / Myrrha pomazano.

Ważmyż już Krześcienie / co ten Pan
nasynił / bo wszystko dla nas cierpiał / sam
nie nieprzeżył. Szczęsny co z nim umiera /
znim

znimi też Śmartwych wstanie / bo Niebá bez
wzapienia / znimá się też dostanie.

Gdy nam już umrzeć przysobie / á z Świa-
tem się rozstać / day Pánie naszym Duszami
w twoje się Rece dostać : Kryste dla Umeje-
nia / twego okrutnego / rasc nas przyjac po
Śmierci / do Królestwa swego. Amen.

XCIX.

Krystus nasze zbawienie / w Grzechu nie-
doznany / dla nas jako Słogynca /
był w nocy pojmany : Wiedzion przed
Sad Duchowny / oskarżon fałszywie / ze-
plwan / w zgárdzon / y pośmian / osadzony
zeliywie.

Na Dzień pierwszy Godziny / Jezus
był prowadzony / przed Piłatá Sędzięgo /
jako Zdrajcá oskarżon : Ten go pilnie pro-
bując / nie winnego uznał / przeto go ze-
rodowi Królowi odesłał.

Trzeci na Dzień Godziny / był srodze
biczowany / y cierniową Koroną / na Śmiech
koronowany / gdzie wiele urągania / y po-
słatków znośił / y do Miejsca Śmierci swej /
Krzyż na sobie nośił.

Szostey JEZUS Godziny / na Krzyż
był rozbity / między Lotry jako Mordercy /
będąc srodze zbity : W swym Pragnieniu
Zbá-

Zbawiciel Żołą napojony / jako Baranek
niewinny / dla Grzesnych stracony.

O dziewiątey Godzinie / Duszę swoją wy-
puscił / Eli Grossem wołając / Dycu ja
poruczył : Ziemia się srodze trzęsła / Stoi-
ce się zaćmiło / tam na tych niasł wiele ich /
wniego uwierzyło.

O nieśporney Godzinie / był z Krzyżá
zdeymowany / nasz Zbawiciel namilsky / á
zátym pochowany : tam wiele Ludzi świę-
tych / z swych Grobów powstałi / że Jezus
jest Zbawiciel / to Świádectwo dał.

Przez twoją Matkę niewinną / Kryste Sy-
nu Boży / ciebie prosim niech się w nas / ne-
dznych / Wiara mnoży : byśmy z Grzechów
powstałi światobliwie żyli / á twoj Młci y
Śmierci zawsze wdzięczni byli. Amen.

Albo według starey Ewangelii.

Krystus nasze Zbawienie / który Grze-
chu nieznał / dla nas jako Słogynca /
był w nocy pojmian / wiedzion przed
Sad Duchowny / oskarżon bez prawdy /
uplwan / w zgárdzon / y pośmian jako nam
Piśmo Świádky.

Na Dzień pierwszy Godziny. Jezus
był prowadzony / przed Piłatá Sędzięgo /
jako Zdrajcá oskarżon / ten go pilnie probu-
jąc

jać / niewinnego uznał / przeto go Herodo-
wi Królowi odesłał.

Trzeciemy na Dzień Godziny był srodze
bięgowan / y cierniową Koronę / na Smiech
koronowan / gdzie wiele urągania / y po-
liszów użył / y do miejsca śmierci swej /
Krzyż na sobie nosił.

Szostey JEZUS Godziny / na Krzyż
jest rozbity / między lotry jać morderz wy-
siek podniesiony / w swym pragnieniu Zbá-
wiciel zółcia jest napawan / tak Baraniec
niewinny / dla nas grzesznych strapien.

O Dziewiętej Godzinie dusze swa wy-
paść / zeli Głosem wołając / Dycu ja
porużył / ziemia się tuż zatrzęsa / Stoa-
ce się zaczęło / tam na tych miast wiele ich
w niego uwierzyło.

O nieśporney Godzinie był z Krzyżá
zdeymowan / nasz Zbawiciel namilby / a za
tym pochowan / tam wiele ludzi swiętych z
swych Grobów powstałi / że JEZUS jest
Zbawiciel / to Świadectwo dali.

Przez twa Młot niewinna / Kryśte Sy-
nu Boży / ciebie prosim potornie / nas grze-
ne wspomóż / byśmy z Grzechów powsta-
li / świętobliwie żyli / a z twej

Młoty y Śmierci záro-
wzrostni byli.

Ume

C.

Umieszenie naszego / Pána JEZU Kry-
sta / uwaz sobie wiernego / każda Du-
cho cysta / pogladay na bolesne jego
świato Xány / ktorými nas wykupił /
grzeszne Krzesćiany.

JEZUS od Dycy swego / na niedzny
Świat wyszedł / aby szukał swych Dwiec /
dla ktorých tu przyszedł / Do jako Pasterz
wierny / barzo je miłował / y k woli ich Zbá-
wieniu / Dusze nie żałował.

Jezusa Judas przedał / z Pieniedzy
Chciwości / Dóg Syna swego postął / z
wielkicy swej Miłości / Zydowie go wyda-
li / z Żarliwicy złościwey / Pan za grzesne tier-
pieć chiał / z Miłości prawodżiwey.

JEZUS pierwey wieżerzał / z swym
Zwolenniki / Ciało y Krew rozdawał / cie-
śac tym Grzeszniki / kazał wszystkim pamię-
tać / na Śmierć Pána swego / chciejmy z my-
w tym posłuchać / Jezusa miłego.

Jezus do Ggrojca wszedł / z swym
Zwolenniki / a tam się Dycu modlił / kła-
jąc się Młoty / Krawcy Pot z niego płynął /
dla Strachu wielkiego / Duszo wierna dziś
rozważ / Młoty Pána swego.

Pau

Pana miłościwego / Żydzi posimali /
Baranka / niewinnego / rozłąnie targali /
obie Nace związawszy / Pana niebieskiego /
do Annasza go wiedli / niesprawiedli-
wego.

Jezus tam polisek wziat / od Sługi
Księżego / wiedzion do Kajfasza / Biskupa
przedniego / tam z nim Jgrzysko strojac /
Dsy zawiązali / plujac nań / bijac / hanbiac /
gadać mu kazali.

Kano na Katuś wiedzion / by go Pi-
kat sadził / ten znając iż bez Winy / Pospół-
stwo odwodził / na Wola ich puszczał / co-
goby mieć chcieli / niechcieli Pana swego /
Worderza woleli.

Pikat dla ich Brnabrności / kazał go
bićować / chcąc takowym strwawieniem /
Śmierć ich zahamować / tam Człotki obná-
żone / bez Litości bili / na wszystkich Ciele
Pana / okrutnie zranili.

Gdy go ubijowano / jeszcze nie dość by-
ło / złe żołnierstwo Męki mu / przydać
umyśliło / Koronę nań włożyli / z Ciernia
kolącego / w Purpurę go oblekli / cyniac
Pośmięch z niego.

Jezusa Pikat wywołodł / tak zmordo-
wanego / wyznawając przed Ludem / bydź
go

go niewinnego: Oto macie Człowieka /
nad nim się zmiłujcie / a niewinney Brzois
jego / wzdysia ulitujcie.

Gdy go Żydzi uszeli / spokojnie wo-
kali / aby go utrzymował / Błogosy wynakali
Niechcąc mieć Króla swego / przy Cesarzu
stali / a swym duchownym Królem / z Ksa-
rzi pogardzali.

Pikat na ich wołanie / śiadł aby go sa-
dził / wazac Łaska Cesarza / w Sądzie spro-
nie zbadał / Dmywscy zwierzchnie Nace /
Niewinność pokazał / a prześia niewinne-
go / Pana na Śmierć skazał.

Jezus z Miastą wywiedzion / Krzyż na
sobie bieżąc / zemdloną srodze pod nim /
czstoćroć upadał / wszyscy jego znajomi / zda-
jęć patrżeli / że od Świata potapion / ża-
łosnie płakali.

Jezusa Przyżowano / w jego Niewin-
ności / Nace Nogę przebito / przydano Bole-
ści: Takci on chciał wykupić / ciebie Ducha
mika / niechciejże wiać grze syć / patrzyć by-
woniem ożyła.

Jezus z Krzyżem podniesion / jak Po-
średnik praw / Bogą z Ludźmi jedniac /
by im być kasać / Matka gdy go widzia-
ła /

ła / na Krzyżu w Bolesci / serdeczna żalosci
miała / z tej jego Ciężkości.

Jezusa między Lotry / w porządku sta-
wili / jak Lotra najgorszego / ustawienie i sy-
li / z urąganiem kazali / by z Krzyża zsiępo-
wał / aże Król Izraelski / jaśnie pokazywał.

Jezus się Dycu modlił / za swe Krzyżow-
niki / Lotra w Pokucie slyzał / cieżąc tym
grzeszniki / tak Głowa nakłoniwszy / Dusze
Dycu oddał / w wszystko co tu Zbawieniu /
potrzeba / dokonał.

Jezusa umarłego / Stworzenie płakało /
Pana swego miłego / wielce litowało:
Słońce się wnet zaćmiło / Ziemia bardo
drżała / Niewinność Pana swego / tym po-
kazywała.

Nuż każda Dusza wierna / co miłujeś
Pana / nie gnieway go Grzechami / bad: jemu
poddana: biada: Eto śmiecie grzeszy / Pokuty
nie czyniac / Krzyżując Zbawiciela / musi
wiesnie zginać.

Jezusa Umęczone / w Pamięci trzymaj-
my / żem przez nie wykupieni / z serca wyzna-
wamy / Wiara uścisłami / badźmy
Śmierci jego / Krzyża się nie wzdrygamy /
dla Pana naszego.

Kryte

Kryte przez ciężkie Prace / Umęczenia
swego / po Śmierci raż nas przypaść / do Ka-
ju wiecznego: Bron nas od Śmierci wiec-
ney / piekielney Żalosci / a z Bógrey Łaski
twojej / domieść nas Radości.

CI.

Chwalmy Boga wszechmocnego / Eto
ry dał Syna swego: R. Na okrutne
Umęczenie / zład mamy Wybawienie:
Bo wieczna Śmierć całe skaził / Grzech /
Pieńko / Dyabła poraził.

Gdy Bóg Człeka w Kąj posadził /
wnet go tam Dyabeł zdradził: R. z Poży-
wania Jąbłka w Śmierć wpadł / z wśel-
kiego Dobra wypadł: Miłosć swy nas
Zbawiciel / naznaczył Odkupiciel.

Jak Przeciwnik pełen Złości / zwiódł
Człowieka z Chytrości: R. Tak Pan Kry-
stus z swej Mądrości / przywiódł nas do
Radości: W wszystko zgłębził y zapłacił / co
był Adam Grzechem stracił.

Cierpiał bowiem z tej Przysyny / aby
za nasze Winy: R. Bogu Dycu dość usy-
mił / gdyż sam nic nie przewinił: Żadnym
Grzechem nie zmazany / Jezus Zbawiciel
nam dany.

K

Do

Do Wielkóu Kład ułożony / jako ma
bydź zbawiony: R. Grzeszny Człowiek by
nie wątpił / leż Zbawienia pewien był:
Bo Lekarstwo ma gotowe / przez Kłany
Zbawicielowe.

Boż było potrzebą tego / by cierpiał
dla Grzesznego: R. Dycą swosiego słucha-
jąc / na Krzyżu umierając: Taki miał Ży-
wot nam przyswrocić / Moc Dyabelską wy-
wrocić.

Z Miast wywiedzion fromotnie /
Krzyż swój nosił ochotnie: R. Pod nim z
Bolesci ustawiał / Grzbietu za nas nadstá-
wiał: Twarzy zelzenie ponoził / grzesznym
twoli wszystko znosił.

Na Krzyż z Lotry zawieszony / Dtemi
żołcia pojony: R. W Miekach z Bolem do-
konany: Dycu się osiadował: Boże Dy-
ce w Kace twoje / porusam ja Duszę moją.

Ofira Włógnia Boż mu świeży / prze-
bił Żołnierz przeklaty: R. Krew y Woda
wypłynęła / Śmierć prawdziwą świadczy-
ła: Aż Krwia swa tak Grzech omyle / aby
wiecznie znieziony był.

Przetoż Páná Káskáwego / chwalm y
Sercá fesyrego: R. Jz nas Mocą Bożwą
swego / wyrwał z Plekła frogiego / Śmier-
cia

sta swa Śmierć wiecna zgładził / wierne
do Niebá wprowadził.

Chwała Dycu niebieskiemu / Pánu mi-
łoséiwemu: R. Chwała y jego Synowi /
Świátá Zbawicielowi: Chwała Ducho-
wi świątemu / Bogu w Trocy Jedynemu.

CII.

Uważ to Serce każdego / co maś z Krzy-
żá / Páná tego / ktory się z Pánną náro-
dził / by nas z Grzechow oswobodził.

Syn Boży jednorodzony / nie chcąc mieć
Dwce stráconey / dał się za nas poligro-
wać / y fromotnie ukrzyżować.

Cierpiał Maki y Ciężkości / dla Grze-
chów nászych Wielkości / dał się zabić dla
grzesznego / by ubłagał Dycą swego.

Z tájney Kády Trojce świątey / był ten
Dekret dawno wzięty / by Syn Boży po-
niżony / był / za nas y potępiony.

By nam wiecnego Żywota / otworzył
zámknione Wrotá / Śmierć Śmierciá by-
ła skázoná / Káská Boża przyswrocona.

Krystus w swojey Niewinności / pełen
Enam Uprzejmości / dobrowolnie Śmierć
podstąpił / wiedząc wszystko / nie ustąpił.

Śmierć się do ostatniego / Tę / Ży-
wota

wotą zbolątego / na Twarz padał / Śmierci
srogiego / śmierząc Dycą niebieskiego.

Dobrowolnie sędł w Pojmánie / pod-
stąpił srogie związanie / doznał sadu duchow-
nego / dan w Ace Ludu grzesznego.

Był środze polikłowany / y na Twarz
swey zeplwany / osadzony / potępiony / do
Pilata przywiedziony.

Pilat Stąrgi wysłuchawşy / Jezusá w
biżowawşy / szukał by był wypuśczoney / z
Rat żydowskich uwolniony.

Alle Pospolstwo powstało / utrzymu go
zawołało / Pilat im Przyjaźń okazał / a
Krystusá na Śmierć skazał.

Był w Ace Pogan wydany / a Cier-
niem koronowany / zátym z Krzyżem pro-
wadzony / niewinny na Śmierć wiedziony.

Na Krzyż przybit obnażony / y hánieb-
nie rozciągniony / podniesiony od niewier-
nych / by Grzechy : placił siwych wiernych.

Wisał w Młakach trzy Godziny / po-
śmięch cierpiał od Kłodziny / zemdlony / za-
mordowany / wykupił nas Pan náđ Pány.

Wykonał Wola Dycowską / kiedy nas
kupił Krwią Bożą / starych już Dfiar do-
tonał / gdy na srogim Krzyżu skonał.

Przypatrz mu się Cळेke wierny / bađ
Śmierci

Śmierci / Krzyż Pánski niezmierny / on twym
usprawiedliwieniem / Wykupieniem y Zba-
wieniem.

Uważ każdy swe Grzeszenie / przez Adá-
má Zawiedzenie / chćac z ciebie Długi Ra-
skie zdjac / musiał Syn Boży Śmierć pod-
jac.

Daymyż! wszyscy Chwała jemu / w
Niebieskich Erólujacemu / y Dycu dobrotli-
wemu / także Duchowi świętemu.

Cys Pánie náše Zbawienie / sprawiś
przez twe Umśczenie / dayże nam byđż Uśse-
niti / twej Śmierci y gorzkiej Młci.

Byśmy żywa Wiara mając / do Końca
wniey zostawając / dostąpili twej Sławno-
ści / gdzie mieśkaś w wieczney Kadości.
Amen.

CIII.

W De Dycą wszechmogącego / Krystus
Syn Kochany jego / Zbawiciel náś
miłostíwy / Pan Bóg y Człowiek
prawdziwy / siedm Słów na Krzyżu prze-
mowił / niś ludzkie Zbawienie sprawił.

Pierwsze Słowo łodkie było / grzesnym
Łaske uprosiło / odpusć Dyże Krzyżem ni-
kom / mojim głównym Przeciwnikom / boć
K u j nie

nie wiedzą co działają / niech się z Grzechów swych uznają.

Drugie Słowo zątym wyszło / które grzesznym Serca došlo / kiedy pokutujące mu / Lotrowi społ wstępcem / rzekł / toż mowa za Nęgi perwina / że będziesz dziś w Raju zemina.

Trzecie Słowo gdy przemawiał / Testament Młacie stanowią / oto Niewiasto innego / przyimiż Syna własnego / Janu Kochońca mojego / y Apostoła wiernego.

Czwarte Słowo gdy z Bolesci / Słosem przemawiał w Gorzkosci / mówiąc: Boże mój / Boże mój / y gdzież teraz Ratupek twój? Wszak gdy się kto na cie spusił / tegoś nigdy nie opuścił.

Piate Słowo w wielkiej Niedoli / oświadczył Miał Cięskosci: Pragnę / pragnę / Słosem wołać / gorzkiego Trunku słowak / z Bolesci z Octu zmieszanego / będąc Synem najwyższego.

Szoste Słowo w ten Czas było / kiedy to swoy Skutek wzięło / co o nim prorokowano / gdy mu przykry Napoj dano / rzekł: Już się wszystko spełniło / co do Zbawienia już było.

Siedme / Słowo Pan przemawiał / za którym też Słowe skonił / Dusze Dychu polecając /

lecając / a wielkim Słosem wołając / Dusze Światy / w Kęce twoje / już porucam Dusze moja.

Dla twej Młki Kryste Panie / dayże nam grzesznym uznanie / byśmy światobliwie żyli / twoje światło słowu pełnili / Nieprzysięgali / y miłując / z Lotrem wiernie pokutując.

Day nam pod Krzyżem w Wierze stać / y wszelkie Cięskosci wystać / byśmy do Dycy wołając / Łasce ob niego zabając / Dusze mu nasze oddali / a do Nieba się dostali.

CIV.

ALEŻ na Krzyżu rozbito / na swym Ciele siódze zbity / wymawiał w cięskosci / Kiey Mace / Słowa nam wielce poćiesze / ne / uważ je moje Serce.

Najpierwsze Słowo do swego / wyrzekł Dycy niebieskiego / za swymi Krzyżownikami: Dycze nie wiedzą co czynią / odpuszc im niech nie gina.

Wtore słodkie Grzesznikowi / które wyrzekł tu Lotrowi / o Łasce prośacemu: Dzisiaj zemina w Raju będziesz / przez mi Smierć Grzechów zbędziesz.

Trzecim poleciał w Dpiek / Janowi namilż Młkę / mówiąc: To Młka twoja / prze-

przetoż ja mley w usciwości/oddając
Powinności.

Czwarte jest pełne Miłości/grzeszniko-
wi tu radości/zawolał głosem wielkim/
Pragna: Bo pragnął/naszego/w Młakach
dobrą wleżnego.

W piątym obaś frogosć Młki/w Kto-
rey wypuscił Głos wielki/mowiąc: Boże
moj! Boże/żemus mia w młakach opuscił/
z łaski twojej wypuscił:

Szostym Słowem to pokazał/co nam
swo Smiercią sprawić miał/od Grzechu/
Smierci/wolność/wołając/już się spełni-
ło/co się o mnie mówiło.

Siódme mówiąc/z smiercią walczył/by
nam żywota użytył/sał z światą z chodzie
użył: Dyge oddając Duszę mią/przyjmi
ja w opiekę twą.

Day nam Pante by Smierć twoją/ná-
śa w smierci była zbroją/abym jej wdziać
ni byli/w Serca ja zawsze nosili/á potym
z toba żyli. Amen.

Abowiedlug starey Obpcey.

Edy Jezus ná Krzyż był rozbít/á
ná swym cieie środze zbit/jak mówić
w Ewangelii mace/słowa nam wielce
poćiesne/przyjmi je w swoje serce.

Napiers

Napiersze Słowo: O Dyge/jako
zkrwawili swe ruce/moja Krew ta nie-
winna: Odpusć nie wiedza co czynia/
Przyjmi w Łaskę/niech nie zgina.

Wtore słodkie grzesnikowi/ktore prze-
mowił k lotrowi/o łaskę prośacemu: Dzia-
ze mna w Kaju żyć będziesz/przez mą
śmierć Grzechów zbedziesz.

Trzecim poleciał w opiekę/Janowi na-
milsza Młka/mowiąc: za Syna bądź jey/
już Młka w posciwości mley/choćli do-
znać łaski mley.

Czwarte jest pełne miłości/grzesznemu
Człeku k Radości/zawolał/abyś slysał/
Pragna zbawienia ludzkiego/cierpie młke
dla niego.

W piątym obaś frogosć młki/w Kto-
rey wypuscił głos wielki/mowiąc: Boże
moy Dyge/Czemus opuscił w tej mace/
ciało moje Człowiecze.

Szoste/masj tej młki skutek/przez nia-
dał ten wielki dátek/od Grzechu/śmierci
pomoc/gdy zawołał: spełniło się/przez
miał ludzkie zbawienie.

Siódme mówiąc/z smiercią walczył/
by nas żywotem oddał był/wspieram nam
przykładem był: Dyge oddając Duszę mią/
przyjmiż ja w opiekę twą.

I v

Day

Day nam Panie by Słowa twoje / nam
zawsze były pamiętne / bym tego wdziaszili
byli / miła twoja w sercu nośąc / potym z
tobą wiecznie żyli. Amen.

CV.

Kryste Królu / Stworzyteliu / jedyny
nasz Zbawicielu. Przyjmi od nas
Chwały wdziaszne / y Prośby nasze
serdeczne.

Tys od Boga Dycą z Niebą / widząc
nam tego trzeba: Przyśled do nas w
ten niedziwy Świat / z gysley Dzierwice ślasy
Świat.

W tym światym / Ktoś wstąpił / Ciele /
nastąpił na Smierć śmieci: Ciałem odku-
pując Ciało / aby w Piekło niegorzał.

Zdradzonoś w Ogrodzie w Nocy / bu-
dąc peken Bosticy Mocy: Bo na twe
w: nat padli Słowo / co cie jąc chcieli goto-
wo.

Day Jezu bysiny padali / tobie śle na
Cześć Kłaniałi: Słów twych uprzejmie słu-
chając w Posłuszeństwie Służb twych trwa-
jąc.

Jetyś / byś uwolnił jete / z hańbionys
byś nas przetrze: z Przekleństwa / z Hańby
wybawił / w Pokoju niebieskim stał.

Day

Day twe światło zakryto / Umarz ślasy
Pieśniami bito. Mowiąc / powiedz nam za-
jście / Kto cie bije / Jezu Kryste.

Świeć serdeczne Ciemności / Duchem
swojim / z Wysokości. Bym śle Ciemno-
ścią brzydili / a twym śle Światłem cie-
yli.

Języki na cie fałszywe / Świadoki na-
wiono Kłamliwe: Wzdając na Smierć nie-
winnego / y Dobrodzieja swego.

Day bym śle prawie sądili / Głos
ktuniac w twej Woli żyli: A Dekretem
Gniwu twego / nie sąd nas Dnia ostat-
niego.

Byłeś y Ubogomany / po wśech Człom-
kach zmordowany: Cierniem cie Korono-
wano / a naswietła Krew rozlano.

Kany twe nasze Zbawienie / a Koronę
wzrostbienie: Twój Bóg znał naszey wol-
ności / Skup ztwierdzeniem w Stępczo-
ści.

Na Smierć z Miastą wiedziony / nie-
sieniem Krzyża ztrapiony: Na Którym mie-
dzy Zbojcami / wiśiałeś / Panie nad Pány.

Day Krzyż nasz chacie dźwigamy / za
tobą śle pospieszamy: Nosząc twoje Pohań-
bienie / biorąc ślasy Dokonanie.

Niech cie w Sercach / w Uszach mamy /
o Jezu

O Jezu niech żyjemy: Twojej świętej
Ucieczności / tu dojdziemy y w wieczność.
Amen.

CVI.

Acz na nasze Złoty tośmy strąpili
R. Pełniliśmy krewkości / w Grzechach
zrodzeni. Dla nich podlegamy / Karze
nie Bostiemu / Ace podawamy / Zginieniu
wiecznemu / Kyryel. Krysteel. Kyryel.

Wynisć z Potępienia / swymi Siłami:
R. Wynisć z Śmierci Cienia / niemożem sa-
mi. Przyniosł nam Zbawienie Pan Jezus
swoja Krew: sprawił Uwolnienie / Bosta
swoja Krew. Kyryel. Krysteel. Kyryel.

Gdyby był nie zstąpił / Syn Boży w
Ciele: R. Śmierci nie podstąpił / cierpieć
tak wiele: Wszyscy byśmy byli wiecznie po-
tepieni / Miał byśmy nie zbyli / w Pieńko o-
sądzeni. Kyryel. Krysteel. Kyryel.

Tak nas umiłował Dóce Niebieści: R.
Syna nie żałował / że tu w Kray Ziemi:
przyszedł / y Śmierci podjął / na Drzewie
Krzyżowym / Nas Diabłu odjął / y Miał
surowym. Kyryel. Krysteel. Kyryel.

Cieszymy się serdecznie / już wyzwoleni:
R. Z Grzechów swych skutecznie / już wyba-
wieni: już nie rozpaczamy / ponieważ Kry-
stus

stus Pan / co nam przyznawamy / wszystkim
nas zbawił sam. Kyriel. Krysteel. Kyriel.

Bądźmyż wdzięczni tego / daymy Cześć
swemu: R. BDBU / 3. Serca swego / w
Troyce Jednemu: Prośąc by uchronił / nas
wszystkiego / Złego: By Słowo swe cho-
wał / do Zgonu naszego. Kyriel. Krysteel.
Kyr.

CVII.

KRYSTE tyś ukrzyżowany / aby nam
był Żywot dany: co tu twej Cześci
wyznawamy: za co y Chwałę woda-
wamy.

Prosimy Cię święty Panie / przyjmij usz-
ne to wyznanie: niechay w prawdzie usze-
niti: Bądźiem twojej gorzkiej Męki.

Tys dał Dycu Duchą twego / abyś za-
służył nowego: Duchą wiernym co bojuje /
Grzech: a z toba nas zeymuje.

Atoniema Duchą twojego / niema Dziej-
stwa wiecznego: Aż gdzie mieści Duch
świątły: tam Przyszyte Bogu wiary.

*Panie dla twej Męki frogie y / niechay w
nas ten Duch twoy drogi: burzy Błdy /
tęsi Złoty / z Wiary rodząc Pobożność.

Kryste mimo inie rzezy / miej dziedzic-
two

wo tme na piecy: Niech soba nie rzą-
dżiem sami: Tyś Król nasz / ty właday na-
mi.

Umórż Ciało / posil Duchá / Duchá ciá-
żo niechay słuha: W twoje Ruce / Kryśie
Panie / niechay się nasz Duch dostanie. A-
men.

CVIII.

JEST badż pochwalony / Jęś za-
nas jest umieszczony: Jęś nas Krwio-
swoją wybawił / a Łaski Bożej na-
bawił.

Prośiemy cie Boże żywy / Boże / Czło-
wiecze prawodziwy: obroń nas od Śmierci
wieczney / cieś Godźiny ostateczney.

Uchoway Grzechu sprostego: Poday
Ręki / broń od złego: Bym pod Krzyżem
nie ułali / bym się twoją Młotą wspierali.

Day mocnew sobie Ufanie / że nas nie
opuszczysz Panie: Prośiem przez Krzyż y
Śmierć twoją / day nam wieczną Łaskę
swoją. Amen.

CIX.

Dy Krysius wielkonotnego / Bła-
żanką jadł / a do swego Dycia przez
Śmierć pospłeszał: Usłoniom swym
dał

bał Nápomnienie / by każdy z nich Umie-
nie jego / zawżdy rozgłaszał.

Bo kto Śmierć Pańską uważa / ten swe
Pociędy pomnaja / we wszelkiej Doległo-
ści. Stąd mu Krzyż lekciyszym bywa / na-
wet się z Śmierci nasmierwa / morząc Cła-
dą Lubości.

Storoną Bórze Dłiwney miał Pan: a
synac Bóży dziwny / do Usłoniom się obró-
cił: wy trzezy / rzeże: tu postójcie / a moblac
się ze mną supcie / w tym się Krwio-
Strachu poćik.

Grzech nasz / w tej Walce przedkował /
tuż Szatan w tąż następował. D uprzy-
krzona Chwila! on w tym: Dyże mogli
być / prosi: rąć z tąd nie wyzwolic: w tym
go Anioł posła.

Niech się jednal Wola twoja Dyde
dziej: owo moja Gotowość: rad umiesz-
tam: bo przez Śmierć gorzka Braci mych
wybawiam od Młot Piekielnych y Nieba
im otwieram.

Judas Syn wiecznie stracony Lud ży-
dowski za jufony uzbroiłszy z prowadził:
Który Pana poimanego związał jak Szlo-
synce / bo go Pocałowaniem zdradził.

Piotr w tym Mistrza Miesam broni: A
on

on do niego: w tej Coni/Pietrze biec się nie
trzeba. Ja niecierpię: gdybym ci chciał zni-
ce Aniołów jużbym miał tu mey Potrzebie
z Niebą.

Do najwyższego Kapłana Kaimafę
wiedli Pana/ten się badał od niego o Nau-
ce/tuż o Uśniach/y o różnych wielu Spra-
wach/chciał Sprawę od wszystkich.

Jezus na to odpowiedział: wsakem
Kościółe kazywał/niechżeby tych pytano/
co im się słyseli: ci wiedzą gęgom uszył/niech
powiedzą: w tym mu Polisek dano.

Wiele Świadków przenaśli/ktory
niezgodnie świadczyli/przeciwko niewinne-
mu: wtym go poprzysięgał Kaimaf powiedział/
jeślis ty Mesyas? Zeslan Świata Grzesz-
nem?

Tyś powiedział Krystus mowi/leidy
przysięgał Sadowi w Obłokach miś us-
rzyćcie: nad tym Kaimaf na dwoje rozdą-
sy Odzienie swoje/ręce: blusni/słysz-
cie.

Winnym go Smierci przyznano/y nie
wstydliwie nan plwano/jedni go Poliska-
mi/zatrywszy Oblisze jego zesromocili:
drudzy go słodzy bili Łaskami.

Jako Niecnota/od Kaita związany:
tak

tak do Pilata Jezus był prowadzony: Co
widząc Judasz/samiego siebie obiecał/y z
tego Świata/bedł potępiony.

Ze Stargi Sądzią postrzegat iż PAN
jez z Salsu poblegat/poślał go Herodowi:
z tym się krotko Krystus sprawił: w białym
Dzienie się stawił po wtore Pilatowi.

Ten Barrabasz znáznego Rozbojce
mając Więzniego/pyta: Ktorego chcecie
z tych dwuch/bym go uwolnić miał? Czy
Krystusa? w tym Lud wołał/nienam po
nim na Świecie!

Barrabasz niech wolnym będzie: z kąd
Pilata Sady zaśiedzie: kazał Pana biczować/
z Ciernia Koronę ostrego/włożono na Gło-
wego/chcac żydów Słosć hamować.

Trzcinę mu też w Kłose dano/w bar-
katny go Płasz odziano/Pilat do Ludu
prawi: Oto Czkowie! oto wasz Król: do-
syc skatany/Dwo Ból jego macie na jawi.

Krzyknęli wszyscy/strąc: Krzyżny/u-
krzyżny go: tym piekatny Wiata y Cnota
twoja Karaniem Rozruchu złego: względem
Cesarza naszego wyswiadał Gotowość swo-
ja.

Stłakł się Pilat z tej Przysiędy/kazał
sobie przynieść Wody/Kace nig myjąc/mo-
wił.

wil. Nie jestem ja Śmierci tego y Krwio
winnien / niewinnego / wafś Krzyż nań śmierć
stał wil.

Krew jego / woła żydowstwo nas / y
Dziątek naszych winowstwo niech Pomsta
prześladowuje / gdy niewinnym od nas zginie /
niech nas kara nie pominie / niech wieści
Bóg strofuje!

Gdy z Miastą wyprowadzon był / Lub
go ze wśch Stron otoczył y Niewiaści
pląsace: nie nademna / leż nad sobą y Sy
nów miłych ozdoba / Leżcie Łzy / rzekł: go
rące.

Druh Słósynów z nimi wiedziono /
miedzy nie go zawieszono: w tym Gros w
Moblach wynosi: odpusć Dyse wśch
Słóści / tym / ktorzy z Niewiadomości mi
krzyżowali / prosi!

Kożni mówili z Przeciwnych / wśch
wiele ratował innych niech dziś siebie ratu
je: y Lotr po lewey rzekł z nimi jeźliś Syn
Boży wyrzemy / okaz Moc twą w Potrze
bie.

Drugi Lotr karał go z tego / zebrał
Sercą duszliwego: wspomni na mie o Pa
nie kiedy do Królestwa twego przydzieś:
rzekł: Dnia dzisiejszego Duch się twoy
tam dośłanie.

Gdy

Gdy się w Żegarze wybiło / wśch
śia Niebo zacięło / struchlałe Przyrodzenie
Ziemia Trzęsieniem / tuż Stąły rozpada
w Prawdzie znać dały / to Pańskie Umeje
nie.

Śątym dokonawszy w Młocie Dycu w
przenawiatke Młocie Ducha swego poruszył:
wiele Ciąto umarłe światło / Józef z Drze
wá Krzyża zjęte / w Grobie swym sławie
nżcił.

Dziękujemy Jezn Panie / za wierne o
nas Stąranie / za Młotę y Śmierć frogą:
Która Dycą ubłagałeś / y nami Niebo wy
jednałeś / Ofiarą w prawdzie drogą.

Jezu Baranku niewinny / gdy za nas
nikt niemógł inny prosić ciebie / synie dośł:
Przetoś ty za nas zapłacił a cierpieć żywo
teś stracił: nie day nas Diabłu kusie.

Bron przed nim Kościół twego / bron
y Słowa zbawiennego / świeć się Imię
twoje: gdy nastąpi na nas Trwoga niech
nas Krzyż twoy y Śmierć droga / wiedzie
w górne Pokoje. Amen.

* CX.

Wo twoy JEZUS Człowiecze:
Bóg y Człowiek prawy: Uwaj jak
się w Dgniu pieczę Miłości: jak
Ł ij Erwa

Prawy: O jak wielkie Trudności! cier-
piać za me Złości!

Na Krzyżu był podwyższony / w Cier-
nowey Koronie / wisząc w Bólu obnażo-
ny / Od Leż marzył Stronie: a rzeźbił /
z Potoku Krwie / Krople lał Boku.

Usta jego wygłosiły Poćiecha serdoga-
na: Wszystkie się Sprawy spełniły: mied-
ze Grzeszeń wiegna Dyse / gdy Syn umie-
ra / Szczęśliwość odbiera.

Posłał mi Słowo twoje Jezu naye-
milszy: a w tym wszystkie Żądze moje / na-
wet Duch gęstwiejący / mając Dziedzict-
wo w Niebie gąrnę się do Ciebie.

Day by Kreć / Miła Śmierć twoja
twoją nawet Twarz miła / Kiedy nastąpi
Śmierć moja miła Skutkiem ciebie: Za-
toć Czasy wieszniemi / dam Dank z wierz-
nymi. Amen.

Pieśni na Kwietną Niedzielę.

CXI.

Cześć / Chwała tobie / Któryś Cześć z
Usieniem wiatel wywiódł sobie: o Je-
zu nayeży w ziemi y w Niebie / ser-
decznie do ciebie wołamy / baw nas.

Tys jest Król Izraelski / Syn Dawid
daw /

daw / y Dziedzic Izraelski / dobie z dawna
pożądany / w Imię Pańskie / wiecznie Bóg
pożegnany.

Wszystek Zastęp niebieski / chwali cię
Panie Zbor Anielski / oddawac dziś Dzięk-
zy miennie / Człowiek śmiertelny / y wszystko
Stworzenie.

Lud cię uczył żydowski ściełac Szaty y
Łatoroski: My tobie Królowi swemu /
Sercą bajem / słowu powolne twemu.

Podobalić się Panie / przyjmij y nasze
Spiewanie / Ktorec z Sercą oddawamy /
gdy cię z Nabożeństwem śpiewym wyzwa-
my.

Dziś cię wyławiali / a w Piątek cię
utrzymywali: Uchoway nas Kryste tego /
bym cię mieli w gardzie dla Krzyża twego.

Z Pálkami cię witali / potym się z cie-
bie nasmiewali: O Panie rąk na nas we-
jść / a nie day się nam Prawdy twojej za-
przeć.

Odzienie w Drodze ślali / potym twoje
z ciebie zdzierali: Rąk z nas zdjac odzienie
Złoci / a day nam chodźć w Żywota No-
wosci.

Królem cię swoim zwali / potym się do
ciebie nieznali: Nie day Kryste bym cię swe-
go / mieli się przeć Boga / Króla wiecznego.

Lud cie ten błogosławił / a potym się
przeciwymy stawił: Racz nas uchronić
Złudzenia / ślepego poznanej Prawdy Ga-
nienia.

Day bym ufali w tobie / nie w kim in-
szym ani też w sobie: boś ty jest nasze Zba-
wienie / od ciebie Grzechów wszystkich Od-
puszczenie.

Bądźże Czesć Chwałą tobie na Ziemi
także y na Niebie / tobieć ja słusnie dawa-
my / gdyż od ciebie wszystko / cokolwiek ma-
my. Amen.

CXII.

Kryśte Król u Niebieści / ty prýcho-
dziś na Dtrag ziemski / przez Spra-
wę Ducha świętego / wchodzisz w
Serce do Człowieka grzesznego.

Ty nas sam zastępujesz / w Niebie za na-
mi Drobujesz / tyś jest za Grzechy Zapłata /
przed Dycem twym świętym / wdzięczną
Objąta.

My ciebie Królem znamy / Zbawicie-
lem bydy wyznawamy / ciebie ścimy y chwa-
lemy / przez cie Wykupienie mając / wiel-
biemy.

Z miasto Łatorośli / ścielemyć swe na-
bożne Myśli / do Serca cie prýsimujemy /
gdy Słowu twemu świętemu wierzymy.
Koz

Kozimoz / Miłości swojej / w Ludziach
Królestwo Łaski twojej / racz dać Wolność
Słowu twemu / day by wszyscy byli po-
słusni jemu.

Króluje sam nad nami / a racz mścić
na wieli z nami / wytrać Nacę Satana-
skie / a zapuść w Serca Wyroki swe Pań-
skie.

Niech cie Słowa święta / wyśławia-
my / Panie na Ziemi / day abym cie godnie
ścili / a po Śmierci z toba na Wieli żyli.
Amen.

CXIII.

Ziatki ludu żydowskiego / chwalily
Kryśta Pána swego / w Jeruzalem-
skim Kościele / Erzyśac śmieie / zbaw-
nas / prosim ciebie / Synu Dawidów o na-
wyższy w Niebie.

Książa / Stary / Doktorowie nieprý-
jając tey Dłatek mowie / semrząc z nich /
cie strofowali / zabraniali / niechając by cie
ścili / a tyś im Niebo prýznał Panie mi-
ły.

Z Piśmias dowiodł Prorockiego / że
Pan Bóg wielki dziecinny / starym złym
na Zmiana wieczna / na ślategna / cęć Imie-
nia

nia swego / używa w potężności Bostwa
cnego.

Panie Kryste tak jest wielkie / Imię twoje /
iż Stworzenie wszełkie / ciebie wyśławie nie
może / wieśny Boże / pobudź y Kanienia /
złym na wzgardę / na cześć twego Imienia.

Tobie Pieśń Panie Spiewamy / że też
w twym Królestwie cześć mamy / my dzie-
tki z starszymi troy / i / wybranymi / day rość
tu twej chwały / żeć ja oddamy w Niebie
boskonalę.

Pieśni na Wielki Czwartek.

CXIV.

Nas wtory Adam z Niebą / ile
Ludziom było trzeba / dodał Szodo-
ków do Zbawienia / wywodząc je z
Potępienia.

Dał Sługi / Słowo Świątości / sam
też ludzkie Niskiemności / wewnątrz przez
Duchą świętego / cmywa krowa Boku swe-
go.

Do Śmierci nas umiłowal / na którą
gdy się gotował / rażył ustawić Pieczęci /
swojej tu nam wieśney Chęci.

Zniożył Barankę starego / Stołu No-
woj

wożakonnego / rostkosne obmyślał Boby /
w miednicę wlewając Wody.

Pan nawożył / Bóg nad Bogi / Słu-
gami swym umywa Nogi / zostawując bliż-
ne Wzory / wierney Służby y Pokory.

Zanbiąg cielesne Rozumy / zbija Ugniów
swoich Dumy / pokazując że nie z tego /
Świata jest Królestwo jego.

Do nóg się ludzkich schylają / Ci co te-
go dogladają / w jakiej ich Dwie godno-
ści / do Pańskich idą świątości.

Ci też co pragną Zbawienia / z Kana-
mi swego Sumnienia / do slug Pańskich po-
spieszają / a u nich Kedy szukać.

Łez Piotr Pann Służby bronil / o co
go Pan Skowy gromil : Nie bieleł Nóg
mył tobie / nie uznal Czasłki mey w sobie.

Zrozumiał Piotr iż Pan slugi / myje
Moca swej Zasługi / a iż Wyrażeniem te-
go / jest pozwierżona Służba jego.

Przekł / Kce / Słowa moje / myj a day
mnie Cześć swoję / umyj mnie Panie całej
go / bym zażył Dziedzictwa twego.

Łez iż gysła każda Słowa / Ktora cho-
wa Boże Słowa / powiedział Pan / dośł
że myje / Nogi / ten co Wiara żyje.

Tak Pan Posly Słowa swego / zgotow-
wał

wał do Stolu tego / gódzie dał w Osobie
obojey / pokarm Ciała y Krwie swojey.

Et którzy Boga słuchają / tymże Kształ-
tem żyć mają / z Dzieraniem swej Sproś-
ności / mają zażywać Świątości.

Nła to Klucze dał wternemu / Pan Sz-
farszowi każdemu / by Słuchając w Kszadzie
stali / nie sami sobie Kwić brali.

Dziatki niebieskiej Światłości / nie lu-
bia Światła Ciemności / na jawnym się Sad
stawiają Spraw swoich Poget dawają.

Co powinny Bogu swemu / co słowu je-
go świętemu / co sługam y co Świątości /
to oddawają w śpyrosi.

Wierząc w Boga Słowa słuchają / Bo-
żych Połów poważają / a dla zbawiennej
Pewności / idą : Wiara do Świątości.

Klucze Poselstwa Bożego / y w Pieśni
Łaszi jego / niewiernym niepomagają / lecz je
na ciuży Sad wzdają.

Chwała tobie Panie Kryście / że nas swą
Krwia symy gysie / biorąc do swej Spo-
sętości / przez Sługi / Słowo / Świątości.

Dayże Któż żywej Wiary / bierzemy
zbawienne Dary / we wnętrz Moca swej
Zasługi / ożywać wiecznie nas swe Sługi.

Day Pielgrzymam Światła tego / Po-
karm /

karm / napoy z Stolu twego / racz nas z
ziemskiej Niepogody / przysię na niebieskie
gody. Amen.

CXV.

Ezwal wierny Zbórze świętego / Króla
Zbawiciela swego : Śpieway Pieśń
na Czasę jego.

Jaka możeś day Czasę jemu / bo doś
godno : Czei wiegnemu / Nikt nie odda
Cwarcy swemu.

Powód Chwały osobliwy / podawa z
siebie Chleb żywy : Pokarm niebieski
prawdziwy.

Ktory prży błogosławionym / Stole
dał dwunastu onym : Ugniom na to spo-
rządzonym.

Niechże brźmi / niech się ożywa / Muzy-
ka wdzięcznie krzykliwa : Niech Serce ochot-
nie śpiewa.

Dziś dzień duchownej Radości : Dzień
zaczney Pańskiej Świątości : Krześciańskiej
Spoleśności.

Prży tym stole Król nasz Dary / rozda-
wa swojey Dziary : Zmiesz Cień Baran-
ka stary.

Starość / nowy Kszad nieuje / już St-
gura

gura odstępaje: Jasný Dzien / Noc ciem-
na psuje.

Co Pan synil / to też swemu / Kazał być
nie wybranemu: Zborowi godującemu.

Y my z Kozłazu Pańskiego / Chleb bier-
żemi / y Wino jego: Do Obrota poświę-
nego.

Chleb Ciąłem bydy wyznawamy / a
Wino Krwia: D sym mamy / Słowa /
ktorych się trzymamy.

Czego Dko nie dochodzi / w to Wiara
żywa pogodzi. Ktora Słowo Boże rodzi.

Pod różnymi Osobami / rżesz tajem-
nych Znakami: Wieczny Pan / wiążę się z
nami.

Ciąłem Karmi / Krwia napawa / a Kry-
stus tenże zostawa: Choć się wszystkim ca-
le dawa.

Ażeg niepodległa Smyślowi / y ludz-
kienia Rozumowi: Ktoż to z nas godnie
wysłowi.

Do Ust wzięty bez Struszenia / bez
Starcia / bez Rozdzielenia: y bez wśelkie-
go Strawienia.

Bierze jeden / tysiąc bierze / y on / y ci w
jedney mierze: Spolny pokarm / spolney
wierze.

Zy

Ży y dobrzy pożywają / leś nie jeden
Stutek znają: Do ci Śmierci / ci Żywot
mają.

Chleb Anielski podroźnemu / Pokarm
Dzieciaciu Bożemu: Leś Trucizną nie-
zboźnemu.

Toć Izak ofiarowany / toć Baranek /
toć Dar Mанны: Na puścy od Boga
dany.

Jeżu Pasteru y Chlebie / pász y ży-
was sam dla siebie: Day się nam ucieśyć
w Niebie.

Tys Żywot Świata całego / ty nas z
świtymi do trzega: Przypuść Stoku nie-
bieskiego. Amen.

Ná Wielki Piątek.

CXVI.

W Młakach Krzyżá okrutnego / umarł
Bóg Lekarz grzesznego / umarł ten /
co do żywota / śmierci nam otwo-
rzył wrotá.

Śmierć Twórcę gufo stworzenie / gu-
fo y twarde Kamienie / niebaśni się oba-
kali / obcy Pana wyznawali.

Leś Żołnierz strucha nie zjaty / otwo-
rzył

rzył w ognia boł święty / z którego zdroj
Krwie y Wody / dla wiernych płynął ochlo
dy.

Et zaś / co go miłowali / nań patrząc z
daleka stali / przed strachem w Sercu żal ta
jąc / a ciężko po nim wzdychając.

Judasz gardło odsal sobie / Piotr w
rękawicy chodząc żalobie / jawni się Usnio
wie skryli / tajemni się objawili.

O Święta Boża miłości! to ty doda
waśś śmiałości / Jozeph o starb brosz
Świąta / progi Starosty Piłata.

Nic śmiej ludzki / nic trudności / nic
obelżywy płac łosci / to jego myśl aby cięż
ko / Pánstie słusny Pogrzyb miało.

Pobudził Bóg y Doktor / by nie wy
dał Senatora / obay pod Krzyż przystępu
ją / a Ciało święte zdejmują.

Do Pogrzebu tak zacnego / Nikodem
Kosztu żadnego / nie litując / mści drogę /
stupnje na rany frogie.

Tak nąspół ci Ludzie znają / w ży gias
dobra sprawa bągni / Pannu / co jest wieś
nie żywy / sprawili Pogrzyb ugiwy.

Ciało mścię przysprawowsy / y płot
nem cienkim nakrywysy / do ogrodu w pro
wadzili / a w nowy Grób poróżyli.

W Gro

W Groble z opoki kowany / czemu
rajcy zgotowanym / złożyla śmiertelne Ro
ści / Opoła niesmiertelności.

Chwilo / śmie opłakany / w którym
Syn Boży kochany / umarł / y w Grób po
łożony / kłanieniem był założony.

Zwolennik prozny nądzije / przy ostat
ney służbie młode / jużel po nim / już wpe
teżna / pożarła go nam śmierć wieśna.

Leż Pan / mądry moc żywego / sprawu
je Bostwa swojego / przez przeciwnie które
guje / Chwała swa arżodki gotuje.

Niezbosni Kąsza wspomnieli / co wiec
gęstotroć słyseli / z samych ust nasławiłych
jego / iż miał powstać dnia trzeciego.

Wiac do Starosty biegają / wiac się o
tym naradzają / jakby zabieżeć wiegnemu /
postanowieniu Bożemu.

Samiż Grób zplegutowali y żołnie
rzem warowali / Leż tego Pan z martwych
wstał y / zajął do swojej chwały.

* Śmierć Pánstka my wspominać / a na
Grób wiara patrząc / dziękujmy mu / że
nas młacych pozwiecił y w Grób idac ch

We Chrście będąc umorzeni / z Grze
chem z nim w Grób położeni / już przestani
wpełkicy złości / a żyjemy w światłości.

Day

Day Kryste / bym z Serca głębi / twą
pamięć / y dobr użyli / śmierci y pogrzebu
twego / y w strzeżenia radośniego. Amen.

*

CXVII.

O Żalosci! o Gorzkości! serdeczne nas
mają

kiedy Boga jedynę Dziecię w
Grób składają.

O Niewoli! Bóg atoli na Krzyżu sam u
mierza /

Przez Śmierć swą jedną w Niebo wpy-
skich nas zabiera.

O Grzeszniku! o Nędzniku! twoe Grzechy go
zabiły /

Miało cię utracić Żywot Jezus miły.

O Kochanku! o Baranku Boży Krwią po-
tropiony /

Ktora z Nas twych na wszystkie Ciekła
Świąta strone.

O ciekrowe Krystusowe Usta! jak was ubito

O nasłiznięcia Twarży! Przesze cię
nakryto.

O Dbrazie! czemu staśie podlegaś wdzied-
ny Kwiecie!

Nikt bez Żalu na Krew twą pogląda na
Świecie.

O szczę

O szczęśliwy! Kto te Dziwy rozbić ac w
Dusności.

O Grobu / Pana Chwały / Smak Kości-
je Miłości.

O Jezusie! Ab zmięły się! Day prośbę cię
ze Lzami

Bym do Ciebie aż w sam Grób garnał
się Sadzami.

CXVIII.

Lamentacya I.

Męki Ciekłe Pana niewinnego / Zdrada
y Poimanie jego / Związki y Pogaba-
rowania / okrutne Biegowania / Krwa-
we Koronowanie y Skazanie / na Śmierć /
dłża rozmyślawajmy Chrześciance.

Miłość jego wielka to sprawiła / tak
go na Śmierć dla nas wprawiła / bom nie
mogli swoją Mocą / ni Stworzenia Po-
moca / dostąpić niebieskiego / szczęśliwego /
Żywota / przez Upad Kasy / straconego.

Taki była cięśka Wina / nami wielki-
stych Mał Przygyna / iż niemogła bydz
zniesiona / ni inaszej zplacona / jedno / Krwią
niewinnego / naswietłego / Baranka / przed
Grunty Świąta / zabitego.

m

Adam

Adam Dzieć nasz w Dgrodzie Najści
dał Mieysce Namowam Szatańskim/ Po-
żrzeniem/ Wszę Słuchaniem/ Zada y Po-
żywaniem/ Dwocu pozornego/ wśród Naj-
ściego/ nad zakaż y ostrą Groźbą/ nawyższe-
go.

Daj Pána Chwały ukochane/ ni by co
z tego zawiązane/ z których się częste Łzy la-
ły/ które więc oblewały/ Ludzką Śmierć
Wiedzy/ Złości/ Niewdzięczności/ w Przy-
mowaniu Zbawionego/ Dnia miłości.

Ná Krzyżu Dyma Krwie pełnymi/ á
práwie ledwie widzącymi/ to Krzyżownicy
okrutne/ to zaś obaczył smutne/ Matkę y Ma-
niá swego/ z tych Nagł jego/ niezmiernych/
w Sercu śláchetnym/ twilącego.

Miłosierne Ufity Jezusowe/ na Gros-
utrapionych gotowe/ Wzrastu zbyt przera-
liwego/ Mowienia plugawego/ od Księżey
Uragania/ Nasygrawania/ pełne były/ y
sprasnego/ Przeksydzania.

Zá Zbytki w Wontaniu/ y zá Dumy/
y zá hárde naše Rozumy/ ná Placu Ścier-
wom oddanym/ á trupich Słów nazwa-
nym/ był Pan nasz Obelżony/ Obnażony/
á w Śrząd Zbojców/ by nagorszy zawie-
siony.

Zá Najściego Dwocu Pożywianie/ zá
Opile

Opilstwo y Podpijanie/ wielki Pan postod-
prawował/ kátnał/ się nie śanował/ gdy
Pragnął/ proś gorzkiego/ zmieszanego/ z
Sokiem Trunku/ nie dano mu/ nic innego.

Acce które wszystkie Świat stworzyły/
z bolące/ á zemdlone/ były/ nie miłosierne
związane/ y Gożdżmi przebijane/ Poprzy-
bijane/ Nogami/ prze złe/ Drogi/ y niezbedne
Sprawy ludzkie/ y Nałogi.

Wszystko niewinne á świste Ciało/ nie-
wymowne/ Młeki cierpiało/ od Wierzych
Głowy do Pięty/ zbytnim Bolem był/ zia-
ty/ tak Człowieka grzesznego/ upadłego/
całe wznosił/ do Żywota niebieskiego.

Pánu wszystkich wiernych Zgromadze-
nie/ dziekny/ zá tak drogie Zbawienie/ Czcia-
go rażąc/ z Serc miłujących/ w Dzięność
mu pokazyjcie: Pánie przez Młeki twoje/
ratuy swoje/ zdjawszy z nich Strach Śmier-
ci/ w wiegne bierz Pokoje/ Amen.

CXIX.

Lamentacya II.

Ś Ciec Niebieski/ dał swego Syna/ z
swey Łaski/ Ten chcał wykupić Śni-
żebnika/ podjął Śmierć dla Grzeszni-
ka.

Barzo zgrzeszyło / ludzkie Pokolenie by-
ło / nie mogło dostąpić / Zbawienia / dla
srogiego Zwiedzenia.

Przetoż pracował / Ciała swego nie li-
tował / śmiertelnym się nam w Ciele ży-
wił / by nas z Śmierci wybawił.

Przedziwna Miłość / y Zbawiciela
Przychylności / który Bogiem będąc / w swym
Ciele / podjął Boleści wiele.

Bród Sławy wieczny / Pan wszystkim
Nieszczęśliwym / dla nas Ciężkości wiel-
kie podjął by z nas nasze Grzechy zjął.

Naswieśca Słowem / Miał wycierpieć
gotową Koronę Cierniową z krątona / tym
nam wiečna wrocona.

Oblize światła / zepłwały Usta przeklęte /
stromotnie bez wszelkiej Przysyny / a to dla
naszej winy.

Wzy widzące / wszystko nad jaśniejsze
Słońce / dla naszych Złoty zawiązali / z nie-
go się pośmiewali.

Silar wszystkiego / Budowania niebie-
skiego / do Stupa nago przywiązano / okrut-
nie bigowano.

Od Nóg do Głowy nieznalazła Ciała
nie zdrowy / wszystko Ciało Arwa potro-
pione / na Grzechy ościane.

Jego

Jego Moc / Chwała w ten Czas niby
ustawała / Mocarz ten się niemocnym sta-
wił / by nas Mocy nabawił.

Ace wśedymocne / każdemu Ciele po-
mocne / Grzesznicy na Krzyżu rozbili / byśmy
przez to ożyli.

Na Krzyżu wiśać / z Płazem Ducha
swego prosić / żadał Pojednania naszego /
y Zbawienia wiecznego.

Uży też drogie / słyśały Błusnierstwa
srogie / przecie syni jakby nie słuchał / by nas
Dzieć wysłuchał.

Usta świętego / co Prawdy uga każde-
go / Dctem y Żołcia napawano / Boleści
przydawano.

Namnieyszy Winy / nie miał Baranek
nie winny / dla grzesznych wszystko stromnie
cierpiał / a mogąc się mścić / nie chciał.

Niewysłowiona Łaska / nam niebośce-
gniona / którą D Boże / z swej Miłości / po-
kazał z Wysokości.

Je twój jedyny Syn cierpiał za nasze
Winy / mogąc bez tej wszystkiej Niedze
bydź / w Niebieskiej Kadości żyć.

Miedzy swe własne światło się Słoń-
ce jasne / Ciemności / Swiatła nie poznały /
z Lotry Pana zrownały.

Do nich Proroki / posłał Pan z swymi
m iij Wyroci /

Wyroki / mówiąc: Ludumoy / com użyni /
y w synemci / przeswinił.

Jam Cie z Egypskiej / wywiodł / Nie-
woli / zbył / iasfkiej / Manna przez Lat / gter-
dziesią / spwił / y bez Chleba / pożywił.

Jam wybrał / ciebie / nad / Ludzie / dę-
jąc / na / Niebie / Znał / Zastony / w / Dzień / o-
błogystym / w / Noc / Słupem / ognistym.

Winnico / moja / góziez / Wdżięgności /
góziez / Smak / twoja / Jes / mi / gorzki / Na-
poy / podał / mi / nie / nie / rozradowała.

Cy / Krzyż / na / swego / włożyła / Króla
własnego / na / Smierć / z / Lotry / zaprowa-
dziła / Do / Włoznia / otworzyła.

Krystus / w / swej / Mace / wołał / rozcią-
gać / w / Xce / Dwiec / straconych / nabywa-
jąc / do / Nieba / zaciągając.

Dziwy / nad / Dziwy / że / patrząc / na / to
Bóg / żywy / Syna / widząc / utrapionego / nie
rátował / onego.

Synowi / swemu / stawił / się / jako / Grzesz-
nemu / między / niezbożne / wysławiony / by
każdy / był / zbawiony.

Tam / się / spełniło / co / prorokowano / by-
ło / że / Miecz / ostry / Mátka / miał / przebić / a
Dusze / jej / przeżać.

Przy / Umiegiem / y / przy / Żywota / ston-
geniu /

geniu / Dwce / Pasterza / opuścili / z / Mat / sta-
jego / smęciły.

Bóg / obrażony / był / do / Pomsty / pobu-
dzony / widząc / Syna / tak / żrą / ionego / stawił
Znał / Gniem / swego.

Wszystko / Stworzenie / na / się / żałobne
Odżenie / wziął / żałując / Stworzyciela /
Świata / Odkupiciela.

Jeruzalemie / ty / wszystkich / wierzących
Plemię / nawróć / się / już / tu / Panu / swemu /
Pasterzowi / twojemu.

Który / namilża / Dusze / dał / na / Smierć
nacięża / by / cie / z / Smierci / wiecznej / wybá-
wił / y / Królestwa / nabił.

Każde / to / Panie / sprawi / przez / twoje
Stonanie / byśmy / twej / Smierci / wdzięczni
byli / a / w / Niebie / z / Tobą / żyli. Amen.

CXX.

Lamentacya III.

Rozważajmy / wszyscy / Łaskę / Boga
swojego / Który / Upadku / a / Zatrącenia
naszego / sam / się / ulitował / a / z dobro-
ci / swej / się / smilował : myśmy / Grzechem
zastłżyli / abyśmy / na / Wieki / przeklętymi / by-
li / Łaski / Bożej / nie / użyli.

M jo

Skazal

Darował Łasce swą / darował Syna swego / by Człowiek grzeszny / ufał mu z Serca dla niego / on Pokoj zwiastował / o Łasce Dycorskiej znać darował / Ten który dał Syna swego / jakoż nam z nim niema dać w tego Dobrego / badz mu wierna Chwała z niego.

Dziarsy o Boże nie upodobał sobie / ani Usynki nasze doje gynyli tobie / Synowiś darował / Ciało być się w nim ofiarował: Toć nasze wszystko Usanie / jego święte za nas się Ofiarowanie / Występstwo naszych Zmazanie.

Skonczywszy Poselstwo / Pielgrzymowania swego / Chrystus na Śmierć złożył Krzyża okrutnego / raził się gotować / w Kace grzesznych chętnie się podać: O toć nasz Przyjaciół drcgi / samego siebie dał za nas na Sad srogi / by nas wyrwał z Śmierci Trwogi.

Na nśech Smysłach naszych / Jesteśmy Zaráżeni / a tym w Przeklectwo Boskie słusznieśmy wrażeni / przetoż jego Ciało / wszystko / za nas grzeszne cierpiało: Wina naszą nam włożona / y Kazi za Grzechy nasze nam jest wrzucona / Pomsta na nim wypełniona.

Gdy był wydany w Noc / ludzom złym a niewiernym / ci go związawszy / Biciem trąpili

trąpili niezmiernym / środze biśowali / Cierpiem ostrym koronowali: D niewymowna Miłości: Jez Boże Syna swego dla grzesznych Złości / podał na srogię Ciężkości.

Tęczę osadzono / na Śmierć naofrunka nieyła / z Miastą wiedziono a z Zambą naśromotnieyła: z złymi polizony / w nim Sals żaden nie należony: Na Krzyżu / srogim wzniesiony / Miekami nabołsnieyszymi ścisniony / za grzeszne z Świata zgładzony.

Niewinna Śmierć Pańska / wszystkie guto / Stworzenie / Ziemia się trzęsła / Skońce cierpiało zaćmienie / Stąły się padały / Ciała świętych z grobów wstawaly: Pozajcież ja Serce w Nętrżności / a wdziedzne będąc Prac jego Wielmożności / miejsce w nim wszystkie Usności.

Przyjął Bóg Ofiarę Kapłana naszego / Łaskawie ją wziął / za Grzechy Ludu swojego: w tej Sprawiedliwości / dał Nam dzieje wiernym Radości: Toć to on waży wywyższone / wszystkim zabitym / by żyli / wystawiony Grunt / zbawienno położony.

O Niebieski Dyś / namocnieyszy nasz Panie / ktoż wdy wysłowi / twoje się wnas Zakończenie / swemu nie przepuścić / Synowi / byś nam Dług odpuścić: Modląc się

do ciebie wołał / w Młotach ciężkich pracując
na Krzyżu stonał / a tak wszystkich dokonał.

Boże Dyrze wieczny / nie dosięgły w
Mądrości / w dżięgnisiny Łaszi / y niezmierny
twey Miłości / Ktoras w Synu zjawił /
w nim wiernych Radości nabawił: Prosi-
my cie przez Śmierć jego / ugnij nas ułgiem
Kamień Zastug jego / przywiedź do Królestwa
swego / Amen.

CXXI.

Lamentacya II.

Odsłuchaycie Lamentu Dycy niebieskie-
go / Ktory był Łaskawym Wodzem
Ludu żydowskiego.

Także y Lamentu Jezusa / Syna jego:
Dla ichże Zbawienia / z Niebá na Świat
posłanego.

Nad niewdzięcznym / a niewiernym Lu-
dem żydowskim: Ktory przed tym slynał /
Ludem Bożym Izraelskim.

Ten nie był wdzięcznym / Dobrodzie-
stwá Bogá swego: Sprzeciwiał się / Bem-
rał / y wielce gniewał onego.

Ludu moj.

Jam cie wywiódł z Egiptu / z ciężkie-
go

go Wiążenia: Tyś mnie zelżył / y nie użcił
mojego Imienia.

Dałem ci prawo / Zakonu mego święte-
go: A tyś odrzucił Wolę. Przykazania
mojego.

Abys strzegł Woli mojej / rozkazałem
tobie: Tyś ustawy twoje / bázyley niż me
wazył sobie.

Dałem tobie Mojżesza / za Wodzã wier-
nego: Tyś mu się sprzeciwiał / y chciałeś
zabić onego.

Posyłałem ci Proroki wierne / a święte:
A tyś je mordował / Dokolenie przekle-
te.

Nawet posłałem ci Syna swego miłe-
go: A przecieś nie przyjął wdzięcznie / Zba-
wiciela swego.

Ludu moj.

Jam cie nawiedził / wyszedł od Dycy
mego: a tyś nie chciał poznać / Czasu Na-
wiedzenia twego.

Przez mnie wszystkich Obietnic / stałość się
Spełnienie. A tyś mi za to śmiał pokazać /
wielkie wzgardzenie.

Jam wpośród was Ewangeliey na-
głósł świętey: Aleście wy nią wzgardzili / z
bardości przeklestey.

Jam was jawnie ugnęł / znąc woli Dy-
ca

Jam ciebie na Pustoy karmił / rostkoss
na Manna: A Tyś mie napawał / Żołcia
z Octem pomieszań.

Zakowalem z Płazem wielkim / Skaze
nia twego: Tyś mie na Krzyżu zawiesił /
podle bezecnego.

Jam w swych ciestkich Metách / prą-
gał twego Zbawienia: A tyś nie prześta-
wał z jadu / mego Obelżenia.

Konając porogałem / Dusze Dycu me-
mu: A tyś z Smiechem uragał / Zbawie-
nielowi twemu.

Jam się dla ciebie podjął / Krzyżu o-
prutnego: Aleś ty niechciał bydyś wdziać /
Dobrodziejstwa mego.

Ludu moj.

Y cożbym jeszcze wiecey miał usynić
tobie? Czemuż wždy ciestkiey Prace moy /
nie nie wazyś sobie?

Czeszós doznawał Miłosći Dycá mo-
jego: A tyś mnie nigdy nie pokazał / Serca
wdzięcznego.

Wszyscy Żłosci niewiernych Żydów na-
śladowa: ktorzy za te Dobrodziejstwa / Pa-
nu niedziękują.

A przetoż Krześcianinie / pamiętaj na
to: Abyś serdecznie dziękował / Panu swe-
mu za to.

Nie

Nie wykupił cie Złotem / ni drogim Ka-
mieniem: Leś wylana Krew Pánsta / była
tvoym Wykupieniem.

Każdemu on droga Miłosć swa oka-
zuje / kto jej z Wiary w Sercu pragnie /
wdzięcznie ją przyjmuje.

Panie Kryśte przeż twe niewinne Uma-
wienie: Opuść Grzechy / Spraw ich w ná-
szym Ciele Umartwienie.

A przeż twe wszystkie Prace / srogie Uma-
wienie: Każ nam Grzechy opuścić / a bá-
rować Zbawienie. Amen!

U. Rozdzielili sobie Szaty moje.

N. O Suenie moje miotałi Łosy.

Modlitwa.

R Acz wejrzyć prosimy cię OTCze
niebieski, Okiem Miłosierdzia ná
Lud swój, zá który, jako Syn twój, w
Ręce grzesznych podánym, y krzyżowa
Smiercią zgładzonym, bydyś nie zbra-
niał się; tak day, abyśmy wén mocnie
wie-

wierząc, Smierci się nie bali, y Pokus
Szatan'skich ušli. Przez tegoż Syna
twego miłego, z nas ukrzyżowanego,
AMEN.

Pieśni O sławnym Páná

JEZUSA KRYSUSA

Zmártwychwstaniu.

CXXII.

Kyrie I.

Zmiłuy się Pánie / zmiłuy się Dyże / nad
nami Grzesznymi.

Zmiłuy się Pánie / zmiłuy się Dyże /
nad Syny twojuni.

Zmiłuy się Pánie / zmiłuy się Dyże / nad
nami niedzneni.

Kryste / tys nasze Zmártwych wstanie /
y Żywota naszego Odnowienie.

Kryste / tys sami nasze Zbawienie / z wśy-
stkich Grzechów naszych Odpuszczenie.

Kryste tys nasze Odkupienie / y z Bo-
giem Dycem twoim Zjednoczenie.

Duchu święty rás bydź z nami / y włá-
day naszymi wśystkimi Sprawami.

Oddal

Oddal od Serc naszych Ciemność / á
day Słowa swego zupełną Znájomość.

Duchu Święty / rásże w nas zámwe
przebywać / á w Sercach naszych Wiara y
Zgoda budować: Amen.

CXXIII.

Pánie mocny / tys wśechmocny / Stwo-
rzyćcielu / Świata / Zbawicielu.

Kryste Pánie / náš Zetmánie / day
bym gáli / day bym cie chwaliłi.

Duchu święty / Boże wśiety / Cieszyćcie-
lu / nas Poświećcielu.

Boże w Troy cy świętey / tys Rozumem
niepojęty / usyn z nas Przybytek wśiety.

Weyrzy ná stracone / Grzechem / cieśkimi
obciążone / przed Twarzą twą unieście.

Powstań w swey Osobie / á nas całe
ożywi sobie / żebyśmy służyli tobie.

Gdyż ten to Dzień / Chwały jest go-
dzien / radny niż się / á chwalny Bogá weni.

Krystus moźny / Kámiień naroźny / Ktorym
Budownik wzgardził nieboźny.

Już dźiśia wywyśfony / á Kościół á Gło-
wa zjawiłony / niech ná Wieki będzie pochwa-
lony. Amen.

N

Przez

CXXIV.

Niesz twoje światło Zmartwych Wsta-
nie Boże Synu odpuszcze nam nasze
Zgrzeszenie/wierzym iż Pan Krystus
zmarłych wstał / Żywot nasz naprawił /
z Śmierci wieczney nas zbawił / Pan Bóg
swoją Moc zjawił.

Ten który ukrzyżowan / Krystus zmar-
łych powstał / Pan a jużci siedzi / na Pra-
wicy / na Prawicy / u Boga Ojca swego.
Przez twoje światło Zmartwych Wstanie /

Jużci po wszystkich Świecie wsady
Króluje / za nami w Niebie oraduje / oradu-
je / bo nas wiernie miłuje.

Krystus Sprawiedliwość naszą y Zba-
wienie / ten ci nam daje Zmiłowanie / Zmi-
łowanie / nad Diabłem Królowanie.

Bądźże Chwała tobie Panie Jezus
Kryste / iż ty za nami oradujesz / oradujesz
Duchą świętego dajesz.

Przez twoje światło /

CXXV.

Tędy nam Dzień nastał / gdy
Śmierć Krystus zwyciężył / trzeci
go Dnia Zmartwych wstał.

Tędy

Tędy Dnia wesołego / prośmy Króla
niebieskiego / by nas uchronił.

Od Piekiła gorącego / aby nas domie-
cił / wiecznego / Królestwa wiecznego / gdzie
on sam Króluje.

Wsyny z Grzechów powstałi / Pania
Boga naśladowali / potym z nim w wiecz-
ney Radości na Wieki Królowali.

* Przez twoje Zmartwychwstanie / prosim
ci Jezus Kryste / miłosierdzie nasze Panie.

Daj ostatnię Godzinę / gdy się z
Światem rozstac mamy / w tobie Uśanie.

W dobrej Wierze Skonanie / a po
Śmierci w Radości z tobą Królowanie.

* Nasz miły Zbawicielu / w tego Świata
Dobrocieliu / zmiłuj się nad nami. Amen.

CXXVI.

Jis nam nastał Dzień ozdobny /
Świecenia / Radości godny. Dzień
Pan Krystus triumfuje / y Nieprzy-
jacieli to gnie / Allelujah.

Stary Wąż / Grzech / Śmierć y Pieki-
ło / przed Twarzą jego uciekło. Biedy / Trwo-
gi / dziś ustały : Pan to sprawił / zmartwych
wstał. Allelujah.

Trzy Marye się wzięły / do Grobu / by
nam

N ii

nam

namazały / Krystusa w Grób włożonego /
 aż żył zmartwychwstałego. *Allelujah.*

Czegoż rzekł Anioł sukacie? Nie maś
 go tu / oto macie / Miejsce gdzie Pana zło-
 żono / niech to będzie rozgłoszone. *Allelu-*
jah.

Ta Nowina przerażeni / Ugniewie biał-
 zo strwożeni : z Serca się uradowali / kie-
 dy Pana oglądali. *Allelujah.*

Zdwiema w Dródze Pan rozmawiał /
 wielce się im ludzko stawiał / z Kadości w
 Sercu pałali : w łamaniu Chleba poznali.
Allelujah.

Nas Samson Krystusfrogiego / pobe-
 tał Lwa piekielnego : Bramy piekielne po-
 łamał / y Moc dyabelską przełamał. *Alle-*
lujah.

Jonas trzy Dni był połkniony : trzy
 Dni *XXVSTUS* pogrzebiony / dłużey go
 Śmierć niestrzymała / Moc po temu nie-
 miała. *Allelujah.*

Dzisiaj Żywot Śmierci pąduje / Zado-
 bodziec odejnuje. Krystus wszystkie Mo-
 cy strócił / Żywot stracony przywrócił. *Alle-*
lujah.

Dzisiaj z Egypckiego Wzięcia / doste-
 pnem Uwolnienia : Baranka wielce no-
 nego / dzisiaj pożywamy świętego. *Allelujah.*
 Dzisiaj

Dzisiaj stary Kwaś wyrzucamy / słodkie
 Chleby przybieramy / chodząc w Żywota
 Nowości / w Myśli y w Serca Czyszczeni.
Allelujah.

Mija nas Anioł trujacy / Pierwocrodz-
 two mordujacy. Krwia Krystowa pozná-
 gone / Drzwi nasze są ochronione. *Alle-*
lujah.

Wszystko co się potrwóżyło / Słońce /
 Ziemia / dzisiaj ożyło : legło Księża Świata
 tego / wielka Radość z Zguby jego. *Alle-*
lujah.

Wszyscy się wespół radujmy / *Allelu-*
jah wyśpiewujmy : Miley D *IE*su zmar-
 twychwstały! od nas wszystkich wiesne
 Chwały. *Allelujah.*

CXXVII.

Wesolyć nam Dzień nastał / w Kto-
 rym Pan Życiostwa dostał / trze-
 ściego Dnia zmartwychwstał.

Bo Krystowe Wskrzeszenie / nasze Wsprá-
 wiedliwienie / trostliwych pocieszenie.

Wesolaż to była Noc / w Ktozey Nie-
 przysiaćielom Moc / objął Pan / dał nam Po-
 moc.

Przetóżmy Krzeszanie / przez chwał na-
 bożnych Spiewanie / obchodźmy zmartwych-
 wstanie.

Trzeba bysiny z nim wstali / a stary
Kwas wyrzucali / w dobrym się odnawiali.
Z Barankiem wiegerzając / Ciąka y
Krwie pożywając / Sumnienie gysie mając.
Daj Kryste z Grzechów powstać / a w
Nowości Żywota trwać / z toba wiecznie
Królować. Amen.

CXXVIII.

Radujemy się Krześciane / syniac we
sole Spiewanie / na to Boże zmar-
twych wstanie / Halle-Hallelujah.

Do ten ktory za nas umarł / z Naci
Szatanstey nas wydarł / y wstąpił Mocje
go potarł / Halle-Hallelujah.

Królestwem swym nas obdarzył / wstę-
piego Dobrą nadarzył / gdy Zmartwych
wstanie swe zjawił / Halle-Hallelujah.

To naprzód Anioł powiedział / Ma-
ryam / gdy w Grobie siedział / aby to już
każdy wiedział / Halle-Hallelujah.

Mowiąc: że już zmartwychwstał Pan
Krystus / co tu był pochowany / owo Miejsce
gdzie leżał sam / Halle-Hallelujah.

Odpowiedzcie ugniom jego / że ujrzeli
zmartwych wstającego / w Galilejey Pana
swego / Halle-Hallelujah.

Toż

Toż Żołnierze powiedzieli / Ktorzy u
Grobu leżeli / gdy do Miasta przybieżeli /
Halle-Hallelujah.

Choc Księża przenajmowali / Pieniądz-
ni ktore im dali / by tego niepowiadali /
Halle-Hallelujah.

Wszakże się to rozślawiło / za pewna
Księg wszystkich było / a Biskupy omyliło /
Halle-Hallelujah.

Weselmy się wszyscy z tego / Zwycię-
stwa bardzo sławnego / Krystusa Pana nasze-
go / Halle-Hallelujah.

Bosiny z nim spolem ożyli / cosmy u-
marłymi / byli / niżejmy się narodzili / Halle-
Hallelujah.

Jegośmy Śmiercią zbawieni / Wiara
usprawiedliwieni / y za Dobrze poliszeni /
Halle-Hallelujah.

A tak w nim śanym ufamy / przezeń
wszystkiego żadamy / usych przysyn nie-
sukamy / Halle-Hallelujah.

Przez twe Kryste Zmartwychwstanie /
daj nam już z Grzechów porwanie / bo ty
nas masz w Moccy Panie / Halle-Hallelujah.

Bez ciebie nic nie możemy / Łaski twej
potrzebujemy / ciebie samego chwalemy / Halle-
Hallelujah.

N i

Wyapie-

CXXIX.

Wspierwymy Krześciane / uwaga-
jąc zmartwychwstanie / Krysta ukrzy-
żowanego na Zbawienie nam da-
nego. Hallelujah.

Pożytek ma / trudów Pańskich / znający
w ludziach Krześciańskich / ktorzy nawiedzo-
nia jego / gękali z Serca wiernego / Halle-
lujah.

Tego Pána święte Ciało / naruszenia
niewidziało / lecz zakwitło dnia trzeciego /
wstawy Mocą Bożwą swego / Hallelujah.

Już ma Ciało uwielbione / nieśmiertelne /
nieśkrajone / subtelne / jasne / duchowe /
ziemskiej grubości prożne / Hallelujah.

Stąd nadzieja wiernym dana / że ma
bydź w Ciele odmiąną / równa będzie Ciału
jego w dzień zmartwychwstania naszego /
Hallelujah.

To sam Duch Boży sprawuje / w Ser-
cach wiernych to waruje że w dzień Ciał na-
szych wstąpienia dostapiemy uwielbienia /
Hallelujah.

W jakim Ciele on zmartwych wstał /
w jakim się do Nieba dostał / takim wier-
nych uczestuje / Nieśmiertelność im daruje /
Hallelujah.

Już

Już nad Śmiercią triumfuje / w żywo-
cie wiecznym króluje / dając znać że się toż-
sanie / tym co w nim mają Ufanie / Halle-
lujah.

Już w nim nasze przysrodzenie / ma swe
zaczne wywyższenie / chwala Boża uragone /
bo już w Niebieszech stawione / Hallelujah.

Na prawicy posadzone / Tronem sław-
nym ozdobione / ści nad Anioły dostało /
co się z rady Bożej stało / Hallelujah.

Dana mu Moc Królowanie / na wszel-
kich miejscach panowanie / bo iż Śmierć dla nas
podstąpił / takiej za to Czei dostąpił. Halle-
lujah.

Krystus sam jest Pośrednikiem / naszym
do Dycy Księżnikiem / mocny Król / y Bi-
skup święty / słusnie do tej Czei przyjęty /
Hallelujah.

Tego święte zasłużenie / Grzechów naszych
odpuśszenie / Świadectwem Bożkiej miło-
ści / Prawdy y Sprawiedliwości / Hallelu-
jah.

Bóg to Przymierzem warował / że on
tych w nim umiłowal / co się go wiara trzymają /
w Prawdziwym Kościele trwają /
Hallelujah.

By Stworzeniem nowymi byli / Sy-
nami

N v

namí jego slyali / do Królestwa Niebieskie-
go / dostali się z Synem jego / Hallelujah.

Jego tu Wieśkánia známi / gruntow-
ni są Swiádkámi / Swiátosći / y wyrot
Boży / co Nádzieje w wiernych mnoży /
Hallelujah.

Dá takie nas Opátrzenie / dámy Bogu
Dziękczynienie / Część / Chwałę z Serca g-
stego / przez Krystá Páná nášego / Hallelu-
jah.

Dádamyż jego miłosći / że nam w świe-
tych Spokojnosći / da aż do Smierci Wy-
trwanie / z sobą wieczne Królowanie / Halle-
lujah.

W Dzień zmartwychwstánia sławne-
go / dáj nam dostąpić świętego / Ciáła / D-
ści / Uziębienia nieśkonżonego zbawienia /
Hallelujah. Amen.

CXXX.

Sławne Krystusa Powstanie / wspo-
minając Krześciance / radujmy się
w swoim Pánie.

Ktory od złych potępiony / z Lotry ná-
krzyż zawieszony / od Przyjaciół w Grób
włożony.

Tuz

Tuz wielmożnie powstał zmartwych / a
poćieszył wśech swych wiernych / Nádzieje
sławy spłodził w nich.

Wesołe Pánskie Wkrześzenie / wiernych
dymí Uperwienie / że będzie Ciał ich Wzbu-
dzenie.

Z niego idzie Odnowienie / y w D-
chu Uweselenie / a w Nádziei Utwierdzenie.

W Dzień Zmartwychwstánia Boże-
go / chwalcie Stworzyciela swego / wśel-
cie Stworzenia jego.

Chwalcie go / Anielski Kórże / chwalcie
go niebieskie Zorże / chwał go Krześciane
i Zbórże.

Bo y teraznieysze Czasy / Trawa / Kwiat /
ubrane Łasy / y wyprawne Ptaków Głosy.

Do Chwały Pánskiej wzbudzają / do
Radości nas wzywają / Zmartwychwstanie
wyśławiają.

Wśyscy się z niego radujmy / Hallelujah
wyśplewajmy / Chwała Bogu ofiarujmy.

O Kryste! przez two wkrześzenie / dáj
w Nádziei Potwierdzenie / wieczne z tobą
Królowanie. Amen.

CXXXI.

Wśel się tey to Chwile / ludzkie Poko-
lenie / sław z Pamiątki mile / Krystowe
Wkrześce

Wstrześenie / bo wiem gdy Zmartwych-
wstał / jak Pan wszechmogący / wieżny nam
Żywot dał.

Adámów Kód wykupił / z ciemnego
Wieżenia / Piekło wszystko z kupił / Moc
Umazania / Smierć wieżną przewalczył / gdy
nader sroga Smierć / dla nas podjął rasył.

Nocną Ciemność oświecił / światłem
uśpięsonym / gdy z Smierci ocucił / badac już
wstrześonym / Mocarsą pyśnego / Moc
swą i wyćsił / y wziął Korzyść tego.

Gdy potym do Nieba wśedł / z Zastę-
py świętymi / Zbór Anielski wyszedł / Głosy
ochotnymi / Czasę Chwałę dawając / Halle-
lujah Bogu / wieżnemu śpiewając.

Uweselił smutnego / Piotra z tego Brá-
cia / y niewiaśty co go / mając chętały Ma-
ścia / ich Smutek zepsował / gdy się im po-
w Staniu / często ukazywał.

Wse się Stworzenie śmieje / siły naby-
wając / Etere żmle mdleje / Siłę utracając /
żakosci pozbywa / kiedy Odnowienia / w tym
časie nabywa.

W swojej się piękney Brásie / wśedzie
okazuje / wierny w tym to czasie / wielce się
raduje / w Panu Nadziejania / że przezeń od-
stąży / naprawę otrzyma.

Ptaszko

Ptaszowie na Switaniu / wesóło śpie-
wają / nas wszech tu Powstaniu / Głosem
swym wzywają / bysiny dziękowali / żem w
Krysiusie Żywot / wieżny otrzymali.

Kwiecie się rozkwitawa / Pągorki się
śmieją / zieleni się Trawa / a Drzewa ser-
stwieją / Niebo w swej jasności / pobudza
Myśl naszą / tu prawey Wdzięczności.

Prosimyż tego sławnego / Krysiá Zbá-
wiciela / co nam okrutnego zmógł / Nieprzy-
jaciela / by z sobą rasył dać / gdy zmartwych
wstaniemy / w Niebiesiech przebywać.

Chwała z Serca wdzięcznego / z Anjo-
ły śpiewając / na święta Cwałę jego / po-
społu patrząc / Amen niech się stanie / ra-
że to nam wsem dać / Jezu Krysiu Pámie. A.

CXXXII.

Zmartwychwstanie Pana swego / wwa-
ż Cłowiecze Serca nabożnego : Bóg
Noc te osławił / y nad Jasność dzienną
wystawił : Że co mu wdzięcznymi / Głosy
swymi / Czasę dajmy wieżną / z Chęcią
Serdeczną : R. Wesółe przybyły Casy /
w których niżyny y Góry y Łasy : Wdzięcz-
nie porastają / Słonce grzeje / Ptacy śpiewa-
ją : Wiosna swą Słignością / Zielonością
dobrą

dobra myśli mnoży / tu Chwale Bożej /
z Anioły chwalmy swego / Króla wiecznego:
Bo umarłszy dla naszych Złoci / powstał
w Wielmożności / w Niebie Thron chwale
ma okazały.

Świeci niebiescy Posłowie / zwiastowa-
wali Niewiastom Aniołowie: Ze Pan po-
wstał sławnie / a iś się miał okazać jasnie:
Ligioni swych Zborowi / y Piotrowi / by się
ciepili / co weni wierzyli: R. Ztym światem
ukazał / a Niedostatki ich wiary strofo-
wał: Dni go witali / y nabożnie musie kła-
nieli: Dtoć dostateczne toć serdeczne / po-
ciechy mieli / gdy go ujrżeli / z Anioły chwal-
my swego. 2c.

Wysłuchaj o wieczny Panie! z Przyby-
tku twojego / nasze Śpiewanie: Przez swo-
go miłego / Syna wielmożnie wstąpił
go: W Jedynej Istności / od wieczności /
tobie równego / Boga Prawego: R. Nad
nam tu daj Pomieślanie / Kedy jest Wybra-
nych twoich Zebranie: Nie daj broić Zło-
ści / ale nas rozmnoż w Pobożności: Day
bym oglądali y wstali / co rychły ciebie / w
Dzysnym Niebie / z Anioły chwalmy swe-
go / 2c. Amen.

Witaj

CXXXIII.

Witaj Dniu wielkoćnochy ozdobny /
nabożnego Świątka wiecznie go-
dny / w który Pan nasz / ujętł się ra-
slowie prawdziwym / stawił się i ywym.
Baranek za nas na Śmierć wydany / Król
Królów / Bóg nad Bogi / Pan nad Pány /
Książę Wielów / Lew z pokolenia Judo-
wego / dowództwa swego. Już on
ostrzy bodziec Śmierci jest zstępiony / Waż
wyzadlony / PAN króluje / Pan na Wieki
triumfuje / niech się Niebo raduje / Hallelu-
jah / Hallelujah.

Świątkiem Zmartwychwstania Świąt
Pánstkiego / bo się wzbiła Wiosna z Wrozu
przytętego / jasne Słońce wesółym swym
wzrokiem nas ciepły / a z Nocą się śpięły:
R. Niebo zrzucając żalobne Chmury / jaś-
niejszą Czarą nam pokazuje z Góry /
wodziącym Ciepłym / umarłszy Ziemi o-
grzewając / a Rosą strapiając. * Z zmar-
twych wstaliśmy Pánem / co się jeno rodzi /
wszystko dziś wstodzi / Pan króluje / Pan
na wieki triumfuje / niech się Niebo raduje /
Hallelujah / Hallelujah.

Ziemia kwiatkom z Barwa Wonia
dawa / a wspaniale bujnym Zbożem po-
wstawa /

wstawa / nagle Łasy / gestym się Łasiciem
nastrywają / Ptastkowie śpiewają: R. Nij
my Kwiaty Ptaki przechodzący Śmierci
Bożej Dwoc w sobie gnijący / Zmartwych
wstałem / Panem wesóło powstawamy /
a z Serca śpiewamy. * Dział się stało
Królestwo Boga naszego / wielka Moc je-
go / Pan króluje / Pan na wieki triumfuje /
niech się Niebo raduje / Hallelujah / Hallel-
ujah.

Po wszystkich Stronach Świata wiel-
kiego / rozekła się Wieść Zwycięstwa Pań-
skiego / pełne Nieb / Pana zastępów Wiel-
możności / siły Przeważności: R. Ni Powo-
ny Grób z twardej Dpoki / ni Śmierć ni
piekielny Padoł głęboki / nie mógł w sobie /
zatrzymać Króla niebieskiego / dla nas zabi-
tego. * Zostawo wieczne / śmiertelne Cia-
ło wzbudziło / y uwielbiło / Pan króluje /
Pan na wieki triumfuje / niech się Nieborá-
dnje / Hallelujah / Hallelujah. Amen.

CXXXIV.

Istaj do nas Świeta Wielkonocy /
w ktora wszystkie złe Dyabelskie
Mocy / Krystus poraził / y na wieki
przez swoje Śmierć stał.

Dziwna Łaska Boga w ślepnocnego /

z dać zabić Syna jedynego / dla naszych
Śrości / zgniadość swej Sprawniedliwo-
ści.

Bo każdy Człek z swego Przymrodze-
nia / winien Śmierci / winien Potępienia /
z Dycą pierwszego / spadł na nas Dług /
Przestępstwa Kayskiego.

Skąd Myśl / Wola inne wszystkie Si-
ły / tak się bardo na wszystkim potężny / iż z
swey Skłonności / ciągną zawsze do swej
latkiej Śrości.

Tak nizerne ludzkie Pokolenie / przez
Zakonu Pańskiego zgwałcenie / Śmierć
zaśluziło / a Czartowi w Moc podane było.

Ale Pan z Miłosierdzia wielkiego / uza-
lił się Stworzenia swojego / a z tej Litości /
dał Ratunek upadłym Krewkości.

Desłał na Świat Syna jedynego / ten
wypełnił wszystkie Zakon jego / by Kód zu-
chwały / wybawiwszy / przywiódł do swej
Chwały.

Stała się Bogu słusna Nagroda / już
się wiezna nagrodziła Szkoła / Krew Sy-
na jego / omyla Grzech Człowieka wszelkiego.

Kto weni wierzy a z Serca prawego / uśta-
wicznie pragnie Łaski jego / swe Umaczenie /
przywłaśca mu na wieczne Zbawienie.

D

Choć

Choć wielkim Grzechem obciążony/
 bądź za prawego poligony / by go Sąd
 Boży / nie potępił / Krystus się w to włożył.
 Ukazując Bogu Dycu Kłany / Ktore cier-
 piał za swe Krześciany / tak to sprawuje / że
 Bóg wierne dla niego miłuje.

Podziękujemy Panu z wysokości / że nas
 raczył z wielkiej swej Miłości / powołać kto-
 mu / a gotów jest z swą Łaską Grzesznemu.

Każdy kto za takim Powołaniem / idzie
 za nim z zupełnym Ufaniem / swe zasłużenie
 daruje mu Pan y Odkupienie.

Zwlekłszy z niego Adama starego / obłożył
 go w Człowieka nowego / w wierze / w Mi-
 łości / utwierdza go w świętej Cierpliwości.

Ustawienie martwych jego Ciało / by
 przeżyć Panu nie bujało / z tej Śmierci
 ności / powiedział go do wiecznej Kadości.

Dayże nam to wszechmogący Panie /
 przez chwalebne twoje zmartwych Wstanie /
 byśmy tak żyli / potym z tobą w twym Kró-
 lestwie byli. Amen.

CXXXV.

Krystus Syn Boga żywego / Dnia
 trzeciego z martwych powstał: R.
 Przez to Człowieka w sarkofagu / z Jaki-
 mi

nia okrutnego wyrwał: Książę piekielne
 zabił / Grzech y wieczna Śmierć poraził /
 Zbawienie ludzkie naprawił. Hallelujah.

Bądźmy wszyscy wdzięczni tego / Do
 brodzieństwa y Miłości: R. Jemu z Ser-
 ca ochotnego / śpiewamy Pieśń w Spoleg-
 ności: **O JESU** Synu Boży! niech się
 twoja Chwała mnoży / u nas y po
 wszystkim Świecie / Hallelujah.

Sprawie przez twoje Zmartwych Wsta-
 nie / bym z Grzechów naszych powstał: R.
 Gdyż to nasze jest Ufanie / że tym Krwi
 Grzechów dostali: Bosiny z nich oświe-
 ni / y za żyje poligoni / dojdziem wiecznego
 Zbawienia / Hallelujah.

Gniew Boga Dycy wiecznego / nie
 możemy być ublagani: R. Przez Grzech
 Narodu ludzkiego / a że sam ofiarowany:
 Ty Baranku niewinny / tyś zapłacił nasze
 Winy / będąc **SYN** Boży jedyny / Halle-
 lujah.

Toć była wieczna Ustawa / Ktorey Ko-
 zum niepojmuję: R. Trojce Świętej dzi-
 wna sprawa / wierny się temu dziwuje / że
 Bóg tym obysajem / zjednał się z ludzkim
 Rodzajem / na wieczne Stracenie danym /
 Hallelujah.

Przetoż się mamy dziwować / tym spra-
 wam
 D ij wam

nam Pana naszego: R. Za te Miłość mu
dziękować / że nas do Królestwa swego:
Chciał łaskawie powołać / y w S.M.
swym umiłować / ztąd mu słusnie mamy
śpiewać: Hallelujah.

CXXXVI.

KRYSZTUS w Noc Smierci leżał /
za nasze Grzechy wydany: R. Ten
już Wielmożnie z martwych wstał /
przez niego nam Żywot dany / ztąd się wspi-
scy weselmy / wdzięczni będąc / Bogu chwala-
my / śpiewając Hallelujah / Hallelujah.

Nikt nie był coby poraził / Smierci /
ludzkiego Potolenia: R. Gdyż nas wspi-
stych Grzech zaraził / dla Najświętszego Prze-
winięcia: Ztąd Smierci na Świat wtro-
syla / y nad nami przewodziła / dźwierzając nas
w swym Królestwie / Hallelujah.

Jezus Chrystus Bóg prawdziwy / na
nasze Miejsce nastąpił: R. Ten Grzech ob-
dalil skutliwy / gdy Smierci okrutną pod-
stąpił: Odjął jej Władzę wślektą / y stró-
cił jej hardość wielką / Ztąd swe już stró-
cił / Hallelujah.

Dziwnyż to Pojedynek był / gdy Smierci
z Żywotem walczyła: R. Żywot wielmoż-
nie zwyciężył / Smierci wszystkie Moc utra-
cił /

cił / Bóg tak był postanowił / by Chrystus
Smierci / Smierci zgładził / Smierci już
wciążnie pobąbiona. Hallelujah.

Tę Baranek wielkonocny / przez Dła-
ty wyrażony / R. Ten jako Zbawiciel Moc-
ny / na Krzyżu był wywyższony: Arwa
drzwi Serca naszych znaczy / w tym Wiara
Pożytek bazy / trącący Anioł nas minie /
Hallelujah.

Świecimyż to Świto radosne / z Dcho-
ta y z radością: R. W którym Bóg Bo-
dywieczne / nam zjawił swoją Światłość /
Promieniem swej jasności / wiedzie nas z
wiecznych ciemności / żyjąc nam wiecznej
radości Hallelujah.

Nuż z radością używamy / Baranka
Wielkonocnego: R. A kwias stary odrzu-
camy / Żywota niepochoźnego: Chrystus
Potarim prawdziwy / który Dusze nasze ży-
wi Wiara / na tym niech przedstawia / Halle-
lujah. Amen.

Albowiedług starey Ebycey.

KRYSZTUS leżał w Noc Smierci /
za nasze Grzechy wydany / Ten też
zaś mocno wstał Smartwych / y przy-
nosi nam Żywot wieczny: Ztąd się wspi-
scy

scy weselmy / Bóg chwalc wozdżęni
bądźmy / spiewając Allelujah / Allelujah.

Nikt nie był coby Śmierć zgładził / ze
wszystkich Synów ludzkich / R. Toć nasz
Grzech ciężki sprawił / bo nam niewinność
utracił / Zład Śmierć frogaprzypadła y nad
nam prawo wziął / dżierżąc nas w swym
Królestwie. Allelujah.

JEZUS Chrystus sam Syn Boży / na
miejsce nasze zstąpił / R. Tenel sam Grzech
przez oddał / sym Śmierć okrutną ży-
cieżył / Odjął jej gwałt / Moc wielką / że
ledwie trzyma podstać swą / żądło swe już
stracił / Allelujah.

Przedziwna to wojna była / gdy Śmierć
z Żywotem walczyła. R. Żywot Żywie-
stwo otrzymał / gdy Śmierć frogą podę-
tał / Wstać to wola była / że Śmierć dru-
ga pozrzyć miała / by posromocenie wziął /
Allelujah.

Toć Baranek wielkonocy / o którym
Bóg Przekazał / R. Ten dla nas z wiel-
kiej miłości na Krzyżu jest ofiarowany / Krew
jego dom nasz znaczy / sym się wiara wielce
ciepły / zarażenie nas nie ruszy / Allelujah.

Świętymyż to Święto wielobne / z mi-
łością y z radością / R. Ktore nami Bóg
sprawił ninte / bądźcie niebieśką Świątkością /
promie-

promieniem swej jasności / wiedzcie nas z
wielkich ciemności / żyjąc nam Niebieskiej
radości / Allelujah.

Nuż radością używamy / wśech potraw
Wielkonocnych / R. A Kwas stary przez o-
rzuemy / od spraw ludzi pobożnych / Kry-
stus nasz Pokarm będzie / nasycając nasze du-
še / w tym Wiara niech przestaje Allelujah.

CXXXVII.

Wstał Zmartwych Pan Chwały /
Żywiećca okazał / Potomek Dawi-
da enego / Wstał dowiodł wie-
nego.

Noc ciemna y żalosa / sprawił weso-
ła / jasną: Z tarcieciem Mocarza pysnego /
podziękem Łupów jego.

Nastał nam Dzień wesoly / zkrzyżni-
my z Anioły: Trąmf który przez Kray
Świata / zabrzniął na wiegne Łata.

Gdzież jest Śmierć Duzość twoją?
Gdzież jest Plekło twa Zbroja? Chwała
bądź Bogu że y my / sobie dobrze tużymy.

Ciesząc się Ludzie święci / do wiegne-
Stawy wsięci: Spiewają Cherubinowie /
y wszyscy Aniołowie.

Idarż Jezu że też y my / z Zbory na
Dziś

Siemi

Siemi twym: Czujem Moc Triumfu
twego / w Niebiech tak wstawionego.

Byśmy wszyscy serdecznie / twoje w Słrże
fencie spoleganie: y Jezykami wysławiali /
y w Sercach tobie grali.

Hallelujah śpiewając / y Moc twoja wy-
znawając: Ktora niech złości y Biedy /
niścy / serżąc się wśedy.

A my w twojej Świątkości / y w Zy-
wota Nowo ści: Tu dożeśmy chwalić cie-
bie / y wiecznie będziemy w Niebie. Amen.

CXXXVIII.

Krystus Pan Śmartwych wstał / a nam
na Przykład dał / że też mamy Śmar-
twych wstać / z Bogiem wiecznie tró-
lować. Kyrielejzon.

Cezal trzy Dni w Grobie / dając
przekroczyć sobie / Boż / Kce / Młodze obie /
na Wybawienie tobie / Kyrielejzon.

Trzy Marye posły / drogę Maści mło-
sty / chciały Krysia pomazać / winną mu
Cześć / Chwałę dać / Kyrielejzon.

Gdy na Dróbce były / tak z sobą mo-
wiły / Ktoż nam Kamien odłoży / Ktoremu
Kryt Syn Boży. Kyrielejzon.

Gdy nad Grobem stały / rzekł im
Anioł

Anioł biały: Nie bójcie się Marye /
Pan JESUS wiecznie żyje / Kyrielejzon.

Bądźmyż już weseli / jak w Niebie An-
ieli / zegofimy pożądał / tegofimy dojechali /
Kyrielejzon.

My się weselemy / Bogu Cześć dajemy /
i Krysus Śmartwych wstał / wiedzie nas
do swej Chwały / Kyrielejzon. Amen.

CXXXVIII.

JESUS Krysus śmartwych wstał /
Pociechą wiernych Bról Chwały /
Hallelujah / Hallelujah Ktory sroga
Śmierć podstępil / aby tak Lud swój zasta-
pil / Hallelujah / Hallelujah.

By nie Pańskie śmartwych Wstanie /
gotowa Śmierć / wieczne Kanie / Hallelu-
jah / Hallelujah / leż iż śmartwych powstał
sławie / wiedzie Triumf z Diabła jawie /
Hallelujah / Hallelujah.

Marye do Grobu posły / drogę Maści
z sobą niesły / Hallelujah / Hallelujah / Szu-
kając Pana swojego / w ciemny Grób poło-
żonego / Hallelujah / Hallelujah.

Nie bójcie się o Marye / rzekł Anioł /
Krysus Pan żyje / Hallelujah / Hallelujah /
D v Dpo

Opowiedźcie Usionom jego / Chwalcom
Zboru powszechnego / Hallelujah / Hallelu:

Do Galilejey zmierzajcie / tam żywego
ogladacie / Hallelujah / Hallelujah / Tam was
jako rzekł uprzedził / aby Słowa swe w
twierdził / Hallelujah / Hallelujah.

Tego Czasu wesolego / chwalmi Ky-
stia Pania swego / Hallelujah / Hallelujah.
Dyca y Duchu swietego / Bogu w Trocy
jedynego / Hallelujah / Hallelujah. Amen.

CXL.

Krystus PAN z martwych wstał / a
nam na Przykład dał / że też mamy
z martwych wstać do Nieba sie do-
stać / Hallelujah Kyrielejon.

Dyś miłosierdy / Działkom swym
żyłiwy / day bym pobożnie żył / Wola twa
pełnił / Hallelujah / Kyrielejon.

Kryś Zbawicielu / nasz Odkupicielu /
użyj nam Łaski twojej / podaj Łaski swo-
jej / Hallelujah / Kyrielejon.

Duchu swiety Boże / Moc twa nas
wspomoże / byśmy w Bogu wierzyli / Biedy
opuścili / Hallelujah / Kyrielejon. Amen.

CXLI.

Jis KRYSZTUS Król wieśney
Chwały / wiedzie Tryumf okazały /
Halle

Hallelujah / Hallelujah Pozorny wślisney
Koronie / odbiera Czesć na Syoncie / Halle-
lujah / Hallelujah.

Bożesz teraz Smierci Smierć twoją
Kedy twa Szatanie Zbroja? Hallelujah
Hallelujah: Należedł mocniejszy Zbrojnego /
Mocarza / y wziął Łup jego Hallelujah /
Hallelujah.

O JEZU na wiegne Łata / Dzobo-
cącego Swiata / Hallelujah: Halle: ZŁa-
sti przypuść nas do swego / Zwyctwa
nieśmiertelnego / Halle: Halle.

Niechay Szatan co chce broji / z wter-
nych Nikt sie go nie boji / Halle: Halle: Pá-
dło Piekło z Woyski swym / a myśmy
Dziećmi Bożymi / Halle: Halle.

Stad na Ziemi chwalmi ciebie / Kto-
go Czei pełno w Niebie / Halle: Halle: Ci-
nie Swiat / ratuj swych Panie / a day z nim
ślesne Kóstanie / Halle: Halle.

Chwała wiegnemu Królowi: Bogu
Dyć / y Synowi / Halle: Halle: Chwała
Duchowi swietemu: Jednemu
Bogu naszemu / Halle:

Halle: Amen.

Bara

CXLII.

Błagaj nas Wielkonocny / Chrystus
Jezus Bóg wszechmocny / sam się za
nas ofiarował / nas Żywotem udra-
rował.

Jego nas wstąpił Dziś / jako w tym
upewnienia Wiara / od Grzechu nas uwolni-
ła / Smierci wiecznej pozbawiła.

Niechże od nas wiecne Chwały / Jezu-
Chryście zmarłych wstąpi / któryś z Dy-
cem z Duchem świętym / w Trojcy Boga
głównym niepojętym / Amen.

CXLIII.

Chrystus Pan Zmarłych wstał / Ży-
ciestwo otrzymał / bo zbawił Smierci
drogą / swoją Smiercią drogą / Hallelu-
jah: Kyrieleyzon.

Zwalczył Czartą złego / a stary Głowa
jego / Cielowietę grzesznego / wydrż z Mo-
cy jego / Hallel. Kyrieleyzon.

Wiecznie Grzech poraził / a Moc jego
stał / Żywot nasz naprawił / to z Łaski swej
sprawił / Hallel. Kyrieleyzon.

O Chryste nasz Panie / przez twe zma-
rłych

tych wstąpienie / daj nam z Grzechów po-
wstać / Łaski twojej dostać / Hallel. Kyrie-
leyzon.

A po tym Kłopotie / daj w wiecznym
Żywocie / z tobą Królowanie / nasz wszech-
mocny Panie / Hallelujah / Kyrieleyzon.

CXLIV.

Jezus Chrystus nasz Zbawiciel / Smierci
ci zwyciężył / już zmarłych po-
wstał / y Grzechy sam pojmował / Ky-
rieleyzon.

Grzechu nigdy nieznając Pan / Boga
Gniew nosił sam / tak nas pojednał / iż nam
Bóg swa Łaska dał / Kyrieleyzon.

Smierci / Grzech / Czart y Piętko ktemu-
sa poddane jemu / tym nic nie płodzą / co za
Panem swoim chodzą / Kyrieleyzon.

Albo według starego Ewangelii.

Jezus Chrystus nasz Zbawiciel / który
Smierci zwyciężył / już ci zmarłych
wstał / y też Grzechy sami pojmował / Ky-
rieleyzon.

Grzechu nigdy nie znając Pan / Boga
Gniew nosił sam / tak nas pojednał / iż nam
Bóg swa Łaska dał / Kyrieleyzon.

Smierci /

Smierci / Grzech / Czart / Żywot y Pie-
kło są poddane jemu / tym nie niespodz-
co za Panem swym chodzą / Kyrieleyson.

CXLV.

Krystus wstał Sławnie / za nas na
Krzyżu zabity jawnie / Hallelujah.
Nieprzysięgiom swym na hanie-
wiesną / wiernym swym na radość serdecz-
ną / Hallelujah.

Dnia trzeciego / dowiódł swego: Hal-
lelujah / Smiluy się nad twymi Jezu / wy-
branymi / Któryś z martwych wstał / a nam
z martwych wstania wzór dał / y Księgę do
żywota / otworzył wrotą.

Smierci zholdowana / droga Nowa zgo-
towana do Dziedziectwa wiecznego / przez
cie samego.

Raduy się Pański / wtermy Ludu Krze-
ściński / boć się stało zbawienie / y wykupie-
nie.

Przez Pana tego / dla ciebie z martwych
wstałego / Który Dyabła Zwojował / był
nie Panował.

Spiwamyż jemu / jako Zwycięzcy wiel-
kiemu / iż ba pomoc że y my / grzechy zku-
miny.

przez

Przez zmartwych wstanie / day zwycię-
stwie Czarta Panie / bym na swobodzie zgo-
dnie / Czili cie godnie.

Bądź Jezu twej Sławności. Czesę
w wieczności. Amen.

CXLVI.

Jezus Nazareński / dla nas ukry-
zowanego / w trzeci Dzień Dógi wzbud-
ził sławnie / y światu stał jawnie.

To powstanie wystawiając / z wdzięk-
ności je wspominając / Hallelujah wyśpie-
wujmy / a z Serca się radujmy.

On jest pierwszy z martwych wstały /
Pierwszy Dziedzic wiecznej Chwały / w
jasnym uwielbionym Ciele / nasz Żywot y
Wesele.

Abowiem też tak przysłało / aby Swie-
te Boże Ciało / pożyte bez Grzechu z miązy /
w Grobie nie znało skaży.

Tuż nas z Smierci wywobodził / w
Nadzieję żywą odrodził / Dusę Żyjących
Uwielbienia / y Ciało zmartwych wskrzeszenia.

As teraz w Niepoteżności / w skażitel-
ności / sprośności / idą w Grób Ciała smier-
telne wstań zaś nieśmiertelne.

Stora zabrzmi Głos Anielski / na
Sąd

Sad przyjdzie PAN Niebieski / stana po
jego Prawicy / wiecney Sławy dziedzi.

Tam ustatie wselkie kłanie / Kłopot / zal
y na rzekanie / Pan wierne zgromadzi kaje
w nich sie dzirny ukaze.

Ci co sie tu w Prace wdaja / niosac Krzyz
sia zapieraja z plagem giarnektu / Cnot sie
ja dobra stoja Nadzieja.

Wezma za pewne nadgroda / za kazda
dozeshna skoda / ich trud / Dol / Lament / ja
zości / przemienia sie w radości.

Juz wiacey kłanac nie beda / Pragnie
nia / niewgafow zbada / przyda do izrodel
wod zywyh / do Koscioły prawodzywyh.

O tym radoznym wstrzeżeniu / Apostol
siedzac w Wiezieniu / pisze Tymotheuszowi
przerazliwymy slowy.

Pomni iz wstal Dnia trzeciego / Syn
Pan Dawida cnego / niech sie sie juz co chce
dzieje / ty nie trac w nim Nadzieje.

Nasladny Sprawiedliwosci / pobożno
ści y miłości / syn powinności z kazdey miar
ry / Bojuz dobry Bóg wiary.

Czyn co nalezy wiernemu / Szafarzowi
Niebieskiemu / pas trzoda zlecona żywie /
Krzyz swoj nos Cierpliwie.

Bo jesli my z nim pomrzemy / z nim
radość

radośnie Dzyjemy / jezeli tu z nim cierpie
my / z nim Królowac bedziemy.

Te poliech uwazajmy / w Prace dobra
sia wdawajmy / niós sie kazdy w Łasce
wsiatey / postapuy w Cnocie swiety.

Bo tak zbawienia pewnego / na Gru
nie Pana naszego / dojdziem / y nieśmiertel
ności / y Korony radości.

Chwalmy Dycę Niebieskiego / ze nas
dozmarowych wsta tego / Syna swego przy
prowadzil / a w jedności posadzil.

Ten Smiercia Smierci objety / z
marowych wstaniem swoim swietym / wzbu
dzil wasy nas w jasnym Ciele / wiecne spra
wi wesele.

Pann Czesć / Pann Cesarstwo / Pann
wiecne dygnitarstwo / Sercem / uszy przy
znawajmy / Hallelujah spiewajmy. Amen.

CXLVII.

Skryste wstrzeżony / tyś Król wywyż
szony / moźny zwyciezyciel / z grzechow
wybawyciel / ktoryś Smiercia swoja
droga / tego / co nas wdal w Smierc stro
ga / na glowe Wesa start noga.

Bron za swego Panstwa / wsego Krze
sciństwa / zwlaszcza osobliwych / slug Du
chem

chem twym żywych / w ścieżce / y Czasu w ścieżce
Piego / y tego wielkonocnego / Duchem rządzą
a zbaw od złego.

W ten Dzień Wielkonocny / Pan Jezus
Bóg Mocny / Światła Odkupiciel / a
Piekką zburzył / z martwych wstając siroję
stworzył / Piekką y Szatana zburzył / a
Chron swój w Niebie założył.

Już na Wysokości / panuje w jasności
wywyższonej / dostojnie / ubogacem / hojnie /
Bóg nie słusnie osadzony / jest Sędzia po-
stawiony / na powstanie Światła strony.

Panie wznies do siebie / Serc naszych /
bym w Niebie / swe Kochanie mieli / za toba
bieżeli / tu twej Chwale z martwych wsta-
li / Mał Piekielnych nie uznali / a w sławie
twey królowali.

Dyś / Synu / Święty / Duchu nie ob-
jęty / żadnymi Chwałami / zmilkaj się nad na-
mi / day bym w twym Kościele byli / na
Świecie tobie służyli / a w Niebieściech się
cieszyli / Amen.

CXLVIII.

Jezu Kryste Wypicieliu / w stałes
z martwych nasz Zbawicieliu : Do wier-
nych się spieszył / żebyś je ucieślił :
R. Naprzód Paniam cię szukającym / po-
tym

tym Usłoniom porzecznia / acym : Stawiles
się radośnie / cieszyłeś je głośnie / Mistrza
swego / znajcie / mnie się nie Lekaycie : Patrz-
cie na me Rany / Pan ukrzyżowany / Pokój
wam zwiastuje / wiegnośc gotuje : Tak cier-
pieć było trzeba / abym ujedł do Nieba.

Apostołowie go widali / y dla niego
gárdła składali : Day nam Krzyż niegdy dla
ciebie / day się ugrzeć w Niebie : R. Gdyż
królujesz w swej wielmożności / Kedy jest
skład wszelkich radości : Szczęśliwi ktorzy
swoje / mają tam Pokoje / w twym Króle-
stwie wiecznym / na placu bezpiecznym : Kę-
dy nie morduje / Śmierć / ni kza Panuje / leż
wzrost wdziałny Boży / mnostwo Dobr
mnoży : Radość niewysłowioną. Sławie
nieśkonogą.

Dyś / Synu / Duchu świętego / Chwal-
my wszyscy z Sercą prawego : Bo nam
Pan z martwych wstał / dał przysygnę
Chwały : R. Śmiercią swoją / Śmierć
wiegna stał / gorzka Męka Czarta pora-
ził : Zstąpił do Piekką śmieć / nabrał Lu-
pów wiele / zmąkłym do żywota / Ciało mi
otwórz wrotą : Ci po wstaniu jego / do
Miasta Świętego / przychodząc znać dali /
że zmartwych wstali : Day Jezu i też y my /
z toba ożywiemy.

Wnieśmyż Serca do wyższych włości /
gdzie jest Chrystus w nieśmiertelności: kady
Święci Anieli / są zawsze weseli: R. Tego
co jest wzgórze szukaemy / o Niebieski Zbór
sie staramy: Tak na wielki świąteczny / da
Pan Bóg bodziemy. Cieszymy się z ciebie /
Panie / któryś w Niebie: A ty nas do swe-
go / Królu Dziejśnego / bierz je cie Ser-
decznie / ujęćmy wiecznie: z Anioły Niebie-
skimi / y z chwalcy ziemskimi. Amen.

CXLIX.

Surrexit Christus hodie, Hallelujah, Humano pro
solamine, Hallelujah.

Chrystus Pan dzisiaj z martwych wstał /
Hallelujah / Ludziom smutnym ra-
dosę zjednał / Hallelujah / Hallelujah.

Mortem qui passus pridie, Hallelujah, Miseri-
mo pro homine, Hallelujah.

On śmierć cierpiał w Piątek wielki /
Hallelujah / i był zgrzeszył / Czwartek wese-
li. Hallelujah.

Mulieres ad tumulum, Hallelujah, querebant
Christum Dominum, Hallelujah.

Marye Grób nawiedzały / Hallelujah /
Chrystusa Pana szukały / Hallelujah.

Mulieres o tremulae, Hallelujah. In Galilaea
pergite, Hallelujah.

O nie

O niewiasty nie bójcie się / Hallelujah /
do Galilei spieście się / Hallelujah.

Discipulis hoc dicite, Hallelujah, quod Surrexit
Rex Gloriz. Hallelujah.

Zwołenniom tak powiedziecie / Hallelu-
jah / wstał Pan z martwych / peronie wie-
cie. Hallelujah.

In hoc paschali gaudio. Hallelujah, Benedi-
camus Domino. Hallelujah.

Tego Dnia Wielkonocnego / Hallelu-
jah / wysławiamy Pana swego / Hallelu-
jah.

Laudetur Sancta Trinitas, Hallelujah, DEO di-
camus gratias, Hallelujah.

Daymy Chwałę Panu swemu / Hallelu-
jah / Bogu w Trójcy jedynemu / Hallelu-
jah.

CL.

Chrystus Pan z martwych wstał / wsta-
ł / i tak wstał: zjadł mamy Po-
ściech wiele / Jezus nasze wesele / Wyrie-
lejsz.

By nie był z martwych wstał / Świąt-
by się nie ostał: Leż je rasył z martwych
wstał / Słusna mu na Cześć Spiewać /
Wyrielejsz.

P lii

Halle

Hallelujah/ Hallelujah/ Hallelujah/ Dzię-
ma Świat Poćiech wiele/ Jezus nasze we-
sele/ Byrielejsen. Amen.

CL I.

Victimæ Paschali laudes immolant, Chri-
stiani.

Wielkonocna wszechmocnemu/ dajmy
Cześć BDBU swemu.

Agnus redemit Oves, Christus innocens
Patri, reconciliavit peccatores.

Darunek Dwoce wybawił/ Krystus Ła-
stę przeprawił/ u zagniewanego / D' Nie-
wiesznego.

Mors et Vita duello, conflixere mirando, Dux
Vitæ mortuus, regnat vivus.

Śmierć y Żywot to oboje/ stożyło
dżiwne Doje/ Śmierć się Śmiercią truje/
Żywot króluje.

Dic nobis Maria quid vidisti in Via? Sepul-
chrum Christi viventis, et gloriam vidi resurgentis.

Marya prawdziwie/ powiedz jeśli Pan
żyje? Żyje i bompromy Grób jego/ y
Chwałę widział wstrzęszonego.

Angelicos testes, sudarium et Vestes? Surrexit
Christus Spes mea, præcedet vos in Galilæam.

Widział

Widziałam Odzienie / y Anielskie Zja-
wienie. Wstał Krystus Zbawienie moje/
uprzedzi do Galilejey swojey.

Credendum est magis soli Mariæ veraci, quam
Judæorum turbæ fallaci.

Wiecey się godzi wierzyć/ Maryey Pá-
ni świętey / niżli Żydowskiej Zgrai prze-
stętey.

Scimus CHRISTUM surrexisse, a mortuis verè,
Tu nostri Victor Rex miserere Halleluja.

Wierzym że Bóg prawdziwie / co był
umartwiony / JEZU Łastawy / weźm nas
do swej sławy / Panie Jesu daj. Amen.

CL II.

Surrexit Dominus, Valetæ luctus, totus Concinae
Dorbis, Halleluja: Ut qui nos sanguine suo rede-
mit illustret teneatq; corda nostra Christus Qui
nunc tartareas fregitq; diras catenas, et constrinxit
misero manus, misero manus Plutoni.

Jego Dnia świętego/ wielkonocnego/
wszystko Stworzenie chwali S'yná
Bogiego: Który w wielki Piątek za
nas ucierpiał/ aby nas w swoim Królestwie
wielkijm miał: Dto już zmartwychwstał/
jako przedtym opowiadał/ ten o nas dla
swey Śmierci tak radzi/ że do Chwały swey
wprowadzi.

P i

Panie

CLIII.

Panie Jezu Kochanie moje / przez
martwych wstanie twoje / ukaż nam
Obligę swoje / Halleluja / Halleluja.
Przez które twoje Zmartwych wstanie /
daj nam z Grzechów Powstanie / a potem
wieczne Zbawienie / Halleluja / Halleluja.

CLIV.

Krytus zmartwych powstał / y prze-
wyciszył: Łaska nam wyjednał / w
Słowie się zjawił: przetoż Ludu mi-
sy / w wszystkie Siły zbieray do wesela / a sław
Króla Zbawiciela.

Nie naśladowy Złości Zydów bezbo-
nych / Których Zawiść / w Potwarzach
roznych / Pan nasz uznał dosyć / gdy go zno-
sił / Dniem y Nocą chcieli / by w Zuchwa-
stwie Góra wstali.

A żeby znieszyli Króla swojego / y wy-
torżenili wszystkie Noc jego / na Niewinność
świeta Śmierć przekłeta w wielką Noc wy-
warli z Zbóycy go na Krzyżu zstali.

Jak Złotnik mniemany wpośród nich
wisi / Który bez Nagany był: Co wy-
świadczał / sam Napis Krzyżowy: Ten /
gotowy

gotowy był Lud do Zniesienia / lecz
niemógł mieć Pozwolenia.

Potym go pożył w Grobie zchowa-
no: ale niewstydliwie w tymże udano / ja-
koby go śmieli ugnie chcieli ukraść / a mar-
twego ogłosić z martwych wstającego.

A luboć Kamieniem Grób przywalili /
także Stróżę przy nim w Koło złożyli:
Przecia Dnia trzeciego wyszedł z niego / Pan
miał pozbawiony / od Warty nie postarze-
żony.

Anioł Błask z Oblizy rzucając / zmie-
rzył Ktą do Grobowca: gdy go otworzył
usiadł na Kamieniu w Ołamgnieniu przez
Ziemię Trzęsanie / sprawił w Stróżach Wy-
leknięcie.

Y Stad się trąfio że te Nowiny ob-
wieścono było / wiec z tej Przygyny / Du-
chowni struchleli / urządzili / Grosem tych na-
łowic Ktorzy chcieli o tym słowic.

Nowiac do nich bierzcie od nas Pi-
niadze; a nasze uśmierzenie wysluga / Sadze:
udaycie je śpiacym nie gnajacym wam Cia-
ło / rozjadli ugniewie jego / ukradli.

Przenajści / Złoto z Nadością brali: a
Złodziejmiż to ugniewie przezwali; wsta-
że ich Zmysłone Kráinstwa one Syn Boży
wyjawił / gdy się Panem Sławy stawił.

Takci był ich Królem / y będzie zawsze
luboć z wielkim Bólem to Żyd wie każdy
bowiem przez Buławę Pańską / Staw
Dobrá / Miastá / Ziemię zgubiło Żydow
skie Plemię.

Patrz Ludu na Króla Obronce twego
Słuchaj go / niech Wola dzieje się jego :
gdyż on Sąd zasiadzie tamże będzie Słom
y dobrym płacił / y Słych sprawiedliwie
tracił.

Śpiewaycie Języki w Głos / Halleluja
Przyimi od nas Dzieki y Halleluja / Jez
zmarłych wstali Tobie Chwały damy
tu w Niżności / także w radošney Wieżno
ści. AMEN.

Y. W Zmarłych wstaniu twóim Kryste
Halleluja

Y. Niebo y Ziemia się wesela / Halleluja.

Modlitwa.

Panie BÓże wszechmogący, któryś
przez Zmarłych Wstanie, twego
miłego Syná Smierć naszą zgładził,
i wiernym swym Żywot wieczny o-
two-

tworzył. Day nam byśmy w cię wie-
rzyli, tego wdzięczni byli, a po zmar-
tych Wstaniu naszym, z toba wiecz-
nie królowali. Przez tegoż JEZU-
SA KRISTUSA Syná twego, dla
nas z martwych wstątego. Amen.

Pieśni o W Niebowstąpieniu

Páná nášzego Jezusá
Krystusá.

CLV.

Krystus wszechmogący / a Pan Kró-
lujący Odkupiwszy Świat / Mocą
Zwycięstwa sławnego: wstąpił w
Niebo / zład był przyszedł / do Ojca swego.
A przez Czterdzieści Dni / Pan powsta-
wszy z martwych: Utwierdzał Serca / mi-
łych Apostołów swych.

Upominki Pokoju wiecznego / onym od-
dawszy: y rozwięzowania z Grzechów Sło-
wem swym / im Moc dawszy.

Żlecił aby Ewangelia / wszystkim Na-
rodom

rodowi kazali: A w Imię Dycy / Syna /
Ducha świętego Krzestem ztwardzali.

A zebrawszy je / kazał by w Jeruzalem
gostali: y nie rozchodząc się Darów Obło-
canych czekali.

Mowiąc / że w Krótkim Czasie / pośle
wam jaśnie Doświadczenia Ducha świętego:
y będziecie mi Świadkami w Jeruzalem / y
po wszystkich Miejscach Świata tego.

A gdy on o tym mówił / oto Obłok jaś-
ny z Nieba przed Nym ich zstąpił: I tę-
ktorem w górę / od Oblężności stojących
Apostolów / do Nieba wstąpił.

A gdy za nim w Niebo / Apostołowie
bardzo pilnie patrzyli / Tedy dwa Mężowie
w białych ścicach przy nich stającysy mo-
wili.

Czemuż się Dziwujecie / że Pan wzięty
jest z was / do wiecznych radości: Gdyż jako
wstąpił do Nieba / tak zaś przyjdzie ten
Świat sędzić w ostateczności.

O Boże ktoryś ten Świat sprawił / gło-
wiećś na Podobienstwo swe stworzyć ra-
dyl: Co iż przez Grzech stracił / z Naju wy-
padł / tyś go z Łaski swej ratować nie prze-
baczył.

Nadrozża Krwia swoja / odkupieś nas
Panie:

Panie: y zaś tam przywodziś / zład n y-
padł Adam / Łamiasz twe Świete Przyka-
zanie. A gdy przydziesz sędzić Świat / Cza-
su ostatniego: Nie ragnas oddalać / z two-
jimi świętymi / od dziedzictwa Niebieskie-
go: Gdyż tobie śpiewać będziemy. Hallelu-
ja.

Clausula dla Dzieci.

Angvine proprio redemisti nos Deus illuc et re-
vohis, unde prius corruit paradiscola, Judex cum
veneris judicare seculum, da nobis qualesumus, sem-
piternam requiem, in sanctorum gloria in qua Tibi
canamus. Halleluja.

CLVI.

PAdujmy się wszyscy Krześciane / po-
nawiając wesole Śpiewanie / o sław-
nym Pańskim w Niebo wstąpieniu /
y o naszym usprawiedliwieniu.

Pan Chrystus gdy zmarłych powstać
rázył / a swą Śmiercią / Śmierć naszą prze-
walzył / osterdziejś Dni z Apostołmy swo-
mi / rozmawiając / przebywał na Ziemi.

Bo temu wszyscy wierzyć nie chcieli /
choć to drubzy zapewne wiedzieli / aby Pan
B. X. P.

ANSTUS moźnie z martwych wstał /
tak jako im był przed tym obiecał.

Potym gdy już wszyscy uwierzyli / aś
z martwych powstał nie wstąpił / kazał im
po wszystkich Świecie chodzić / a do Ewange-
lijelley przynosić.

Aby to co od niego slyszeli / wszystkim
Świātu opowiedzieli / kazać im Ewange-
liję wieczną / Poćiecha wiernym Ludziom ser-
deczną.

Potym im rozkazał aby krzżeli / wsty-
skali którzyby wien uwierzyli / a krzżeli w Je-
mie Boga jednego / Oycę / Syna / y Ducha
Świętego.

Kto uwierzy / a będzie okrzężony / takowy
pewnie będzie zbawiony / a kto nie uwierzy /
ten srogiego / potępienia nie ujdzie wiecznie-
go.

Kazał im między wszystkie Narozy / by-
ich z Bogiem wiedli do łgody / świadcząc
im już Grzechów odpuszczenie / wieczny ży-
wot / y duszne Zbawienie.

Potym Pan gdy do Nieba odchodził /
Zwolewniki do siebie zgromadził / rozkazu-
jąc w Jeruzalem iść / gdyż im miał Ducha
świątego posłać.

Do im to już przed tym obiecował /
gdy się od nich na swą Śmierć gotował /
Mówiąc:

Mówiąc: posłać wam Ducha Świętego /
Ducha Prawdy / od Oycy mego.

Potym gdy Pan te rozmowy skończył /
wnet go Oblak z łgami rozkrył / wsta-
pił w Niebo do swej Chwały świątej /
gdzie Aniołów są wielkie Zastępy.

Tamże stał u Oycy na Prawicy / do-
tąd się przez wiare bierzem wszyscy / y nas
też tam już wszystkich posadził / o których do-
brze przed Wielek radził.

W ten Czas Zwolewnicy Smutni byli /
aż już Pana widzialnie pozbyli / bo za nim
w Niebo pilnie patrzyli / aż je potym Anieli
niebyli.

Mówiąc: Wy Mężowie Galilejscy / cze-
mu tak patrzyćcie w Niebo wszyscy? Ten
Pan Chrystus który w Niebo wstąpił / tak
nie przyjdzie / aż Świat będzie sądził.

Panie Chryste któryś w Niebo wstąpił /
żebyś sam za nami Przyjść miał / aże nam
posłać Ducha świątego / Ducha Prawdy /
Doktora prawego.

Żebyś nas wszystkich na Świecie rozsiał /
by z nas żaden od Prawdy nie zbladził /
żebyśmy cie tu zawsze chwalili /
a po śmierci wiecznie to

bażyli. Amen.
Chwalmy

CLVII.

Chwalmy wszyscy Króla Niebieskiego/
Który wstąpił do Dycy swego / Zwycię-
życielski Smierci / Drabka złego.

On Bóg cięski w Świecie odprawił /
Smiercią Nieprzyjaciela zwyciężył /
Arwia Testamentu swych ratował.

Po Zwycięstwie Drabka Klamiwego /
wstąpił na prawicę Dycy swego / w Radość
Wielką nieskonzonego.

Już swym miłym Dręga nową spra-
wił / w Ktorej się jak Dbrzym Mocno sta-
wił / by się sam wiernym Wodzem zjawił.

Badac na Świecie po swym wstrząsze-
niu / cie był Uśmie swe w ich zasmuceniu /
da Duchą Pa ich Stwierdzeniu.

Mowiąc że tu Smutek mieć będziecie /
dusajcieś / bo we mnie zwyciężycie / miłość
Radości dojdziecie.

Bo Ja wstępuję do Dycy swego / Bo-
ga mego takżey wężego / a na was dla mnie
Zastawego.

Na Dar obiecany pamiętajcie / Ktore-
go w Jeruzalem gętajcie / gdzie Mocą o-
dziani będziecie.

Z swymi miłymi się rozstawając / przy-
tomność widomą odesłując / na Niebo do
Dycy wstępując.

Obiecał

Obiecał z Łaski każdego zbawić / a wi-
a żywa w Duchu naprawić / y Ewangelia
objawić.

Która jest wesółym zwiastowaniem /
wierzących zbawiennym nauczaniem / Łaski /
Radości oświadczeniem.

Mowiąc im: Idźcie po wszystkich
Świecie a we mnie Zbawienie pożądujcie /
kto uwierzy / tego okrzęście.

Pan Jezus im to przykazanie dał / a
przed nimi widomie się przes brał / z nimi
się Łaskawie pożegnał.

Wnet się dwu Anieli pojawili / pyta-
jąc przesy w Niebo patrzyli / o Chrystusie
im tak świadczyli.

Jako widziecie wstępującego / w Obło-
ki wielmożnie idącego / na prawicę Dycy
wiecznego.

Tam on ma już w Sławie odpoczy-
wać / a Twarzę Bożę się pokazywać / za
wszystkie wiernie się przyśniąc.

Gdy wiernych Liśba spełna wynidzie /
tedy w Sławie jak widziecie przydzie / w
Królestwo Dycy je przywiedzie.

My wierni na Pana poglądajmy / a
Drebownika swego znajmy / tym Sercana-
se utwierdzajmy.

D

Boe

Dee nas wszystkich w Niebie cze-
stwa / Łaski Dycy swego nam nabywa-
nas do swej Radości wzywa.

O Kryście day byśmy się spiesyli / Pra-
cy Śmierci twej wdzięczni byli / Tu tobie Ser-
ca obrócili.

Day nam / że w prawdziwej wierze
trwamy / w tobie samym Nadzieję stado-
my / a za toba się pospieszamy.

Chwała Godna tobie oddawając / a o-
Przyjętna ciębie żądając / w tobie wśpiewa-
ni zostawając.

Od Antykrysta nas rąk zachowac / w
twey świętey prawdzi do Konca chowac
Chwała wieczna w Niebie darować / Amen.

CLVIII.

Ascendit Christus hodie, Halleluja, super Coe-
los Rex Gloriz. Halleluja.

Wstąpił Pan Krystus Dnia tego /
Halleluja / Król do Nieba wysoki-
go. Halleluja.

Confors Paternae gloriæ, Halleluja, Ejus affidet
dexteræ, Halleluja.

Równy w Boſtwie Dycu swemu / Hal-
leluja / uſiadł po prawicy jemu / Halleluja.
Galilæi

Galilæi aspice, Halleluja, in Domino jam plau-
dite. Halleluja.

Apostolowie patrząjcie / Halleluja / za-
nim w Niebo poglądajcie / Halleluja.

JESUS assumtus à vobis Halleluja, Judex ven-
turus est Orbis. Halleluja.

JESUS Ten co od was wzięty. Hal-
leluja / przydzie Świat sądzić / Pan a wiety.
Halleluja.

In hoc solenni gaudio, Halleluja. Benedica-
mus DOMINO, Halleluja.

Tego Czasu wesolego. Halleluja / Chwa-
my Boga wszechmocnego / Halleluja.

Laudetur Sancta TRINITAS. Halleluja, DEO
dicamus gratias, Halleluja.

Bądź Chwała Bogu naszemu Hal-
leluja w **TRÓJCY** świętey jedynemu / Hal-
leluja.

CLIX.

An z Głosem Traby wstępuje / Każdy
się wierny raduje / śpiewamyż Bo-
gu / śpiewamy / na Cześć jego wy-
trzymamy.

Dzis go Niebieskie witają / Zastępy /
Chwała mu dają: Aniolowie się rusyli / y
jako Boga uścili.

Je si nam Syn Boży sławił / w Ciele
Ludzkim / nas wybawił / z tego sie ciebie
Anieli / y z Pośrednich naszych weseli.

Gotuje nam Miejsce w Niebie / Pan /
y chce nas mieć u siebie / spierwamyż Boga
gu / spierwamyż / na Czesć jego wykrytą /
W Niebieskich / już Dzielącami / poro-
nani z Aniołami / w Towarzystwo nas
przywimują / y Bogu za to dziękują.

Niechay usteponie trwoga / mamy Zba-
wiciela Boga: Szatan / Grzechy / Śmierć
zwalczona: przez Krystusa pokutniona.

Posyła Ducha swietego / aby strzegł
Serca naszego / aby nas ciebie y bronił /
przed Diabłem nas zasłonił.

Tak tu świąt Kościół buduje: w Niebie
Zbawienie gotuje / Znajomość Boga pra-
wego / jest wierzyć w Syna Bożego.

Te wiara Duch swiaty ztwardza / w
cierpliwości nas utwardza / Nadszies w Ser-
cu granituje / w Krzyżu sie nas podejmują.

Co nam Pan Jezus zasłużył: aby si
nam nie zadłużył: Co nam DUCH swiaty
daruje: wierny dary jego daje.

Wiele posłał Syna swego / nam wysyła
kim / nieznanego: sprawa to Ducha swie-
tego / że mamy Znajomość jego.

Dn

On nam przyniósł obfitości / różnych da-
row z górnej włości / sam nam sprawił do-
bre mienie / Krystus przez w Niebo wsta-
pienie.

Dziękujemyż Panu swojemu / dajmy
Czesć Serdeczną jemu: Głosy w Niebo po-
słamy / a Dłoki przenikamy.

Bądź Chwała Dycu wieczności / Dy-
cu Łaski y miłości: Bądź mu chwala / Dzięk-
czynienie / Sława / Czesć y uwielbienie.

Jezu Kryste wywyższone / bądźże y ty
podwołony: Władza / Moc / two Królo-
wanie / ntek trwa na wieki O Panie.

Y ty mney Czesć Duchu swiaty / Boże
wielki / Boże wzięty / niech cie wielbi / Czo-
wiel wosłki / na nie ogarnione wielki / Amen.

CLX.

Ala te More: jako / Przybędź do nas

Obrzym Mocny:

PD sprawie Poselstwa swego / y Zwy-
cięstwa sławnego / Pan nasz Krystus
z Uśniami swymi / osterdżiesci Dni
miejska na ziemi.

Namieśniki wierne swemu / Zborowi
wybranemu / obmyśliwszy / jak by to trzeba /
wydomie z Świata Szedł do Nieba.

D. iij

Anieli

Anieli dwaj się zjawili / Apostołom
Świadczeli jak widzieli wstępującego / tak
będzie na Sad przyście jego.

W sym się skłonił ku grzesznemu / trzo-
bą bydy w Niebie jemu / Królować / Kościół
mieć na pieszy / aż do naprawy wszystkich rze-
cy.

Aż do Nieba najwyższego / wzniósł Mo-
cą Bóstwa swego / Ciało / które tam nie by-
wało / gdzie Bóstwo wieczne przebywało.

Tego co z Kształtu Bóstwiego / siebie
zniżył samego / y był aż do Krzyża wiecz-
nemu / Syn posłuszny Ojcu swojemu.

Tego Bóg Czcigodny Koronował / Kró-
stwem udarował / wszystkim Świat pod No-
gami jego / zna swego Czarci skazę wiecznego.

Władzę Nieprzysięgi Pánuje / co chce
wchodzi sprawuje / ma Głowę wybraną
Zbór z niego / y Oblubienicę jedynego.

Y w Mocnych Świata króluje / bzie-
wną Moc ukazuje / przewodzi w nich swe
Pánskie Zdanie / nad ich Rozum / Chęć / y sta-
ranie.

Ztąd ufność w niego wierzącym / w Nie-
bo poglądającym / że przez niego Czasu swo-
jego / wolni będą wszystkich złego.

Bo jest ich Przyjaciół wierny / w przy-
rodzeniu

rodzenia Brat Brzemy / nie dopuści na nie-
cie złego / co by im nie niosło Lepszego.

Jest Kapłanem w Niebie wiecznym /
im barzo Pożytecznym / za Grzechy ich tam
Drażniąc / Ojcu Chwały swe ukazując.

Tego Przyjaciół mając / Szczęście siemu
poddając / dowiernością Serca całego / spu-
sty się na opatrność jego.

O Pánie przez twe wstąpienie / Boga
Chwała z wielbienie / day nam w wierze
wytrwać ścieżnie / day tam gdzieś ty jest /
mieszkając wiecznie / Amen.

CLXI.

Włate Note: jako / Adam Świąc
cały zaraził:

Czwał Dżis swego Stworzyciela / o
Ludzkie Pokolenie: R. Wiernego O-
kupiciela / Świecac w Niebo wstapie-
nie / kiedy się pokazał żywy / z sekrecy ku nam
miłości / gronuł Ugnie Mistrz prawdziwy /
z ich Serce zatwardziałości.

Bowiem niechcieli Wiary dać / tym
ktorzy go widzieli: R. żeby miał pewnie
z martwych wstać / aż go sanu nierzeli / Zapi-
jał

sał nam Marek Święty / jako PAMI swo-
strofował / pierwey niż był w Niebo wzię-
ty / y tak im rozkazywał.

Idąc przez krąg Swiata tego / Kąśli
wszem Stworzeniu: R. Wesoły Głos
Słowańnego / o wiecznym wykupieniu / kto
uwierzy / a chrztu dojdzie / ten weźmie Ducha
nie zbawienie / kto zaś nie uwierzy / pojdzie
na wieczne potpienie.

Koło Królestwa Bożego / gdy się ro-
mowa bawił: R. Obłok od wzroku Ludy
Kiego / ku Niebu go wystawił / Co powie-
dzał / to się stało: na Swiat od Ducha
wiecznego / z Niebami przyszedłszy wziął Cio-
ło / zaś się wracam do niego.

A jeśli ja nie odejda / Cieszytel on nie
przyjdzie: R. Ale gdy do Nieba wniđe /
Duch święty do was zniđe: Przetóż już
wszyscy śpiewamy / Halleluja mówiąc
wdziennie / Pána Krysta wyśławiamy / mo-
dląc mu się serdecznie.

Żeby nam Ducha świętego / dał Wo-
dza do zbawienia: R. Wybawił od wse-
go złego / y wiecznego zginienia / Przepu-
ścił wszystkie winy / bym od Kaźni wolni
byli / wziął nas za Córki / za Syny / bym go
w Niebie chwalili.

Daj

Daj nam według twojej woli żyć / a pse-
rę pokutować: R. Y do końca stałymi
bydź potym z toba królować. Chwała
Dycu niebieskiemu / Chwała y jego Syno-
wi / Chwała Duchowi świętemu / jedynemu
Królowi: R. Jako była od Wiečnosti / tak
na Wieki niech zoiłanie / między nami / daj
z Miłości / wiecznych Zastępów Panie / Amen.

CLXII.

Krystusowe Wstąpienie / jest Odku-
pienia Skonżenie / uważamy je z
Śpiewaniem / z ustawicznym Działo-
waniem. Bo przez jego Wstąpienie / a na
Prawicy Usadzenie / pewne jest naše Zba-
wienie.

Boć on to obiecywał / gdy się do Dy-
ca gotował / że Miejsce swym sporządzić
chciał / wiernym które on dobrze znał: one
też drogę zbawił / z Przekleństwa Zakonu
wybawił / y Żywot wieczny im sprawił.

Szedł do Nieba to wiemy / y temu moc-
no wierzymy / bo jest Bogiem wszechmoga-
cym / Zbawicielem wszem wierzącym / y Kró-
lem Swiata tego / a Przyjaciela wszego do-
brego / bądź Cześć Imieniu jego.

Z tam też Ducha świętego / chciał po-
dać

D. v

flac

flac mistrza prawego / ktoryby Nauka je-
go / potwierdził / w Sercu każdego / aby ni-
nie wstąpił / w tym co onś od Pana wziął
a co z ust jego przyjęł.

Coż też y nam obiecał / w Słowieswo-
im ktore nam dał tylko chce byśmy wierzy-
li / przez Imię jego prosili / bo on dla tego
zstąpił / aby grzeszne wiecznie zastąpił / a nas
wszystkich Śmierć podstąpił.

* Przetoczcie już prosimy / bo my Słowom
twoim wierzymy / nie opuścay Sierotek
swych / zapal miłość sam w Sercach ich /
byśmi ciebie wzrywali / y za Słosci swe za-
łowali / a Przyscia twego gwałili.

Gdy na Świat z Nieba przydziesz / spr-
wiedliwie sądzić będziesz / nie zapomni us-
jących / Słowa twego słuchających / zapom-
ni wszystkich Słosci / ktore my czynimy z
Brewkości / przeciw twej Sprawiedliwo-
ści.

Boć my w tobie ufamy / y Nadzieję
pokładamy / w sobie nic czego nie mając /

Kaszt twoj ogetiwając pokornie cię pro-
simy / Daj do ciebie podnosimy /

Obrońcaś nasz / pewnie

wiemy. A-

men.

Kryśtus

CLXIII.

KRYSZTUS Zbawiciel / wstąpił na
Niebo nasz Odkupiciel. Halleluja.

By wierni nim byli uweseleni / spie-
wamyż mu / będąc ucieśnieni. Halleluja.

Bądź mu Chwała / wiecznie trwała.
Halleluja.

JEZU Panie / Kryśte Królu / nasz Za-
planie.

Wstąpiłeś sławie / do Dycy swego wie-
lebnie / y zaśle przydziesz na Sad chwaleb-
nie.

Cyś nas sam zbawił / Krwia swa / Nie-
baś nas nabawił / prosim byś nam się w
Potrzebie stawiał.

Práwica swego / usłonesz / Dy a świę-
tego / day twej doznać miłości / y jego.

* Któryś na Niebie / day pogładamy na
ciebie / wiedz o nas / nie odrzucay od siebie.

Nas weyrzec Panie / z Nieba / słysz nasze
Wołanie / Kryśte Królu / wiernych twych
Rochanie.

Przez twe Wstąpienie / na Práwicy U-
siedzenie / dayże nam w Niebie / wiečne Zbá-

wienie / abyśmy tam spie-

wali. Halleluja.

Na

CLXIV.

Ná te Níote / játo : Przej twoje śwíte
te Zmarłych wstanie.

W Kżez twoje śwíte w Niebo Wstá-
pienie / W Dzy Synu rąże nam bá-
dušne Zbáwienie / ná Práwicy Dycá
swojego / bádz Prżysynca Ludu twojego /
w Tobie ufájacego. Halleluja.

Każ Kościół swoy śwítey rozmnożyć /
Przećiwnik jego wšyſtkie / z Stolice zko-
żyć / á niech Szátan z swymi Silami / nigdy
nie przewodzi nád námi twoimi Dwieſtá-
mi. Halleluja.

Kryſie Czásu oſtáteznego / gdy záś zno-
wu ná Swiát zſtápiſz / ſádzic kaźdego / dá-
byſiny ná twojej Práwicy / poſtánowieni by-
li wšyſcy / ják niebieſcy Dźiedźicy. Amen.

CLXV.

* **K**ryſtus w Niebo wſiety / zeſtá-
nam Dar śwítey. Cieſzyćielá Du-
chá ſwego / ná Kádoſć Zbóru wier-
nego. Kyrieleyſon :/:

* Halleluja / Halleluja / Halleluja. z tego ſi-
mamy weſelić / Pan nam chce Poćiech udzié-
lić. Kyrieleyſon.

Wſtopi

Y. Wſtopi Kryſtus do Niebá / Halleluja
K. Wſtédziu Bogá Dycá ná Práwicy / Hallel-

Modlitwá.

W Szeczmogacy miłoſćimý B O Źe,
ktoryſ Syná ſwego ná Swiát po-
ſtáť / áby Gniéw twoy przejednáwſy, á
do Niebá Wſtápiwſy, nám DUCHA
Świtégo poſtáť, y Mieyſce w Króle-
ſtwie Niebieſkim zgotowáť : Racź ná-
dáć, ábyſmy tey Dobroći twey wdzięcz-
ni byli, y ciebie ſámego chwálili : Prżez
tegoż Ježíſá Kryſtuſá, Syná twego á
Páná náſzego, z którym żyjeſ y królu-
jeſ ná wieki wieków. AMEN.

Pieśni o Duchu Świtym.

CLXVI.

Duch Pánſki nápełnił Dřag Ziemſki /
Halleluja. A to co raz opánowáť /
daremi Kádoſći ſwojej obdárówáť /
Halleluja / Halleluja / Halleluja. P á

Panie BDe Niebieski / raczże umocnić
przez Ducha swego świętego / to coś w nas
zapocząć raczył dobrego.

Chwała bądź Bogu Dycu / y Syno-
wi jego / także y Duchowi świętemu.

CLXVII.

Veni Sancte Spiritus, reple tuorum corda fide-
lium, & tui amoris in eis ignem accende. Qui
per diversitatem linguarum cunctarum Gentes in u-
nitatem fidei congregasti, Halleluja, Halleluja.

Święty Duchu zawitaj k nam / a racz
napełnić Serca swoich wiernych / a
swojej Bożajni miłością racz zapalić
ogień w nich. Tyś dżiwonym cudem swo-
jim / języki rożnemi / Pogańy przywleść rac-
zył w spoleśność Wiary świętey / Hallel-
luja / Halleluja.

CLXVIII.

Wszyscy z Serca wiernego / chwal-
my Jezusa miłego / z Zesłania Ducha
świętego.

Tegoż dał Zwołenniom swoim / poprzez
dżiwonym Cudem niebieskim / napełniwszy
Darem Bożym.

Zasłu

Zasłubienie się spełniło / jak proroko-
wano było / Apostołom się zjawiło.

Bóg to zdawna przepowiedział / aby
każdy wierny wiedział / z tego swe Pocięse-
nie miał.

Przez Joela Sługe swego / mówiąc że
Ducha świętego / wyleje Dnia ostatniego.

Wiernym to się pokazało / a w Jeruzá-
lemie stało / nad Ugniami wykonało.

Ciżnyni Ludziom kazali / Dżieje Pana
się wysławiali / Krystusa opowiadali.

Duch święty je ktemu padził / a wielu
ich Serca rzadził / Wiara / w Krystusa spo-
radził.

Bożie się Wielkość zasmuciła / Ktora
Pana Krzyżowała / potym z niego Radość
miała.

Mówiąc: Wy Bracia Mężowie / pro-
simy niech nam Ktopowie / co symić? Chce-
my gotowie.

Tym święty Piotr Naukę dał / by każ-
dy z nich pokutował / w Imię Pańskie Krzest
przyjmował.

Grzechów dojdzie Dopuśczenia / z Du-
chą świętego Stwierdzenia / podług Bożie-
go ślubienia.

A z tego im przyszła Radość / oddała
na wiegna Radość / wziępiona w ich Ser-
ca Stałość.

Toć

Toć sprawa Ducha świętego / ten nasz
ciepły każdego / w Boga ścierze wierzącego.
Prosimy cie Kryste Panie / niech twoje
wierne zgromadzenie / ma w Duchu twoim
Pocieszenie.

Przez Dary twej Obfitości / Łaski
Sprawiedliwości / day z Wiary byż w tej
Miłości.

Witaj do nas Duchu święty / tyś ob
nas wdzięcznie przysiały / a myś sobie z nas Ko
ściół wzięty.

Day nam z swej Boskiej Miłości / byż
w Krystusowej Jedności / a żyć w świętej
Spolegności.

Ja co cie Słusnie chwalemy / z Dy
cem y z Synem wielbiemy / na Wieki Wie
ków sławimy. Amen.

CLXIX.

Ducha świętego Zesłanie / wspomina
jąc Krzesłanie: Chwalimy z Serca
nabożnego / Krystusa Pana swego.
Abowiem z świętej Miłości / z swej nie
bieckiej Wysokości: Kościółowi posłał swo
go Ducha w darzech hojnego.

Co Bóg zdawał oblecował / co po
wodził

wodził gdy wstępował: Pan nasz do
Dycy swojego / Dnia przed tym Dzieśia
tego.

To zjścił pięćdziesiątego / od zmar
tych wstania swojego: Tym którzy po
społu trwali / Modlitwy pilnowali.

Napełnił Dom Szum wicherowy / w
którym były święte Słowy: Duch nad
każdym w językowym / usiadł Aśtaćcie o
gniomym.

W wszyscy wnet przemowili / jako wy
nżeni byli: Dobrze wyrozumieli / Je
zykami nowymi.

Żądziwili się ich Mowie / z różnych Kra
jów przychodniowie: Słyszac od nich Ca
lemnice / wzięte z górney Skarbnie.

O jaka tam mieli Radość / gdy przy
szedł ten niebieski Gość: Który ich prawdę
oświecił / a w nich Moc Boską wzniecił.

Przez Stawne Ducha Zesłanie / Zba
wicieli Kryste Panie: Day mić z niego
odrodzenie / a w darzech pomnożenie.

Day nam w pojęcie byż Sług swo
ich / day ścieśnie Strzedz praw twoich:
A zdawaj z nas wszystkie Winy / wnieś w
niebieskie Kraje.

Żebyśmy z Anioły twymi / y z wszy
skimi

skłini wybránymi: Na twoje Oblizę po-
trząli / wiecznie cię wyśławiali / Amen.

CLXX.

RAbujmy się wszyscy z tego / chwala-
my Krysta Páná swego / z Dobroci i
dárów jego / ktore nam przysły od
niego.

On z niebieskiej Wysokosci / a z wiel-
kiej swojej Miłości / Dział Ducha święte-
go posłał / wiernym swym jako obiecał.

Pierwey niż do Nieba wstąpił / Zwole-
nikom swoim mówił / aby się nie rozcho-
dzili / z Jeruzalem / a tam trwali.

Aby byli potwierdzeni / z Niebą Mo-
cą posileni / słubując Ducha świętego / po-
słać im od Oycá swego.

Aby mogli Mocnymi być / wszystkim
Ludziom Prawdę mówić / do Pokuty po-
woływać / do Krystusa pokazywać.

Gdy się już Dni wypełniły / Zwołenni-
cy spolem byli / stał się z Niebą Szum /
Dźwięk wielki / jako gdyby wiał Wiatr
prętki.

W tym Duch święty z Niebą zstąpił /
współnie on Dom ich napełnił / Języki ich
rozdzielone / zdały się jak rozpalone.

Ktorem

Ktorem będąc napełnieni / wnet Języ-
ki rozlignymi / jeli mówić / jak im dawał /
Duch święty co je sprawował.

Tam zaraz śmieje mówili / a o Krystu
się świadczyli / iż przez Śmierć y i mar-
tych wstanie / otrzyma każdy zbawienie.

O jaką tam mieli Radość / gdy przys-
zedł ten namięsły Gość / dawszy im swą
światą Miłość / po tym nieśkonioną Radość

Boże przez twoje śniowanie / DUCZA
świętego zesłanie / day nam przeseń Dno-
wienie / w dárzech świętych pomnożenie.

Amen day to Pánie miły / żebyśmy w
prawdzie twej żyli / one śmieje wyznawa-
jąc / a do końca przy niej trwając.

Żebyśmy z Anioły twymi / y ze wszy-
skimi Świętymi / twoje Łaskę wyśławiali /
potym z toba królowali / Amen.

CLXXI.

Rzecz Duchu święty / napełń nas /
Darem świętym który ty masz / bys-
my Słowa Bożego słuchali / wiernie
je zachowywali / Páná Bogá miłowali /
wieczny Żywot otrzymali / Łaskę nas wy-
słuchając Pánie nasz miły / którzy cię wyzwa-
my z całej siły / Halleluia / Halleluia.

O Pánie wejrzy Dział na nas / a Twa-
rzą

rza twoja oświeć nas / byśmy Pana Jezusa
Krysta chwali / w jego wierze do Śmierci
i żyli / ktory za nas Krwią swą przelał / gdy
nas bardo umiłował. Kąże nas wysłuchać
Panie nasz miły / abyśmy tobie wiernie
służyli / Halleluja / Halleluja.

O Boże przez twoje Dobroć / oddal
od nas Diabelską Moc / byśmy się nigdy
Śmierci nie bali / a Ciebie śmielenie wyznawali /
i z Bogiem Dycem także z Synem / przed
Światem / przed Poganinem: Kąże nas
wysłuchać Panie nasz miły / day abyśmy Ci
wiecznie chwalili / Halleluja / Halleluja. Amen.

CLXXII.

Nawróć Duchu święty do nas przy-
chodź / a swa Łaska twoje Sługi
przadź / napelnij niebieską Miłością /
ktory stworzył Sercą / y myśl / Ducha
swą Wschodnością.

Tyś jest Pocieszycielem rżęcony / tyś
Dar Boży niewysławiony / Woda żywa /
zrodło chłodzące / zmycie Grzechów / Łaska
Światła / Sercą oświecające.

Ty wedle podobania Miary / ktorym
chcesz dawaś święte dary / z Dobra Krystu-
sowych / Moc zbawienia / pewny Zadołek
i swota / Nadzieja nie odmienna.

Prowadź

Prowadź y nasze zmysły w Światło-
ści / wlejsz w serdeczne wnetrznosci
i Krękości Ciała naszego / Utwierdź w
wierze Krystusowej / Mocą Bożwą swą
jego.

Odpadź preż od nas Nieprzystojności
a rás nam daj Pokoy wesoly / byśmy z
twey Bożkiej Opatrznosci / znając zawżdy
twoją Obronę / zbyli wszystkich Trudności.

Day / że Jezusa Panem wyznamy / day
przeżen y Dycą wzywamy / y Ciebie z nich
pochodzącego / day znąc y wyznąc zbawien-
ie / Bogu Duchu świętego.

Napelniaj Boga Znajomością / y na-
dawaj Sprawiedliwość / day w Stru-
kę Krystusa pożywać / w pełney Dufności
day nam z nim aż na wieki przebywać.

Day byśmy Ciebie Boga jednego / po-
znawszy / już Czili samego / a z twej do-
brótliwej Szodrości / dochodzili zawżdy
Darów zbawiennych z Wysokości.

Dayże nam też y Działajże Sprawę /
Duchu Cieszytelu Łaskawy / tu Chwale
twojej odprawować / a po tej tu Śmierci
talności / z tobą w Niebie królować.

Chwała z Dyciem równemu Syno-
wi / Chwała badoś świętemu DUCHO-
WI / za wszystko co dał / z swej Mi-
łości.

tości / w tym nas on sam niech pomna-
ża / prowadząc do Radości / Amen.

CLXXIII.

Duch święty przybądź nam / a z nie-
bios rąs spuść sam / Światłość swo-
ją jako Pan.

Przybądź Dyse ubogich / przybądź
Dawco darów swych / przybądź święto-
Serc naszych.

Cieptyeleu serdeczny / Gościu Dusz na-
szych wdzieszny / y wielcepożyteczny.

W pracach odpoczynienie / w gorcu D-
chodzenie / a w Placu pocieszenie.

Odosłojna Światłości! z Sercą wy-
padz Ciemności / bym cie Czili w śpyrości.

Bowiem krom twej pomocy / nie ma-
my w sobie Mocy / niemam tylko Niemocy.

Dmij co jest sprośnego / potrop co jest
zeschłego / uzdrów co jest Rannego.

Nakłoń co jest twardego / zagrzej co jest
zimnego / napraw co jest błędnego.

Day to o co gadamy / ktoży w tobie
Ufamy / Nadzieję pokładamy.

Enotliwe zachowanie / Arześcia niste
Stonanie / potym wiegne Zbawienie /
Amen.

Duch

CLXXIV.

DUCHU święty za witay znam / Ser-
ca nasze w nas odnow sam / twa Ła-
dka je rąs obdarzyć / ktoż ty rąsyt
stworzyć.

Cieptyeleu zia zowlemy / zea Bdy
Dar dobrze wlemy / ty Lekarstwo dajesz Du-
sam / y w Ciesności ciepty sam.

Dawiec ja śnie myali nasze / day skuteka
na Miłość zarębe / Ciało w dobrym rąs
potu terdżie / według Woli twej rądżie.

Tys jest w dążech siedmioraki / a z rżo-
bko Łaszi wśelakiej / Dycowskie Słowo ob-
jawiaś / ty Języki odnawiaś.

Chytrości Dyabla rąs zbawie / Połoy
z Miłości swej sprawie / byśmy za toba
wodzem fli / wśelkiej pokusy usli.

Okaz Dycy Niebieskiego / Jezu Kry-
sta Syna jego / y siebie Duchą świętego / w
Bostwie Boga jednego.

Bądź sam gościem w Sercach wśel-
kich / Cieptyeleu w smutkach wielkich / byś
my sie Śmierci niebali / y przy słowie twym
stali.

Bądź Cześć Chwałą Dycu z Sy-
nem

X iv

nem / wespolek y z Swietym Duchem /
Istności Bostwa jednemu / bądź Cześć Bo-
gu wiecznemu. Amen.

CLXXV.

Proś bądź do nas gościu wzięty /
Dyćcem / z Synem / Duchu święty /
wolej Darów twych Bojności / w ser-
decznej naszej wnetrżności.

W Sercu mnoż wiare prawdziwą /
Woli miłość światobliwą: Pamięć racz
Nadzieję chować / w Sumieniu Pokoju bła-
dować.

Mysli obwrań Szgerośćią / Dusze ko-
ronuj Czystością: Skróć swą bojaźnią Za-
dość / Ciało racz ująć Bujnością.

Zmysły nasze podbij sobie: niech są-
co miło tobie: Czyna / mówią słyś /
dzą / a zła sprawa niech się brzydzą.

Byśmy niosąc wzór świętego / Dyćca
Syna Bożego / po terażniejszych Kłopotach
mogli żyć w wiecznym żywocie.

Day toż Dyćcowi miłości / z Kry-
stusowej Dostojaści / Szgodry dawco
Duchu święty / wieczna chwa-
ła nie objęty. A-
men.

Proś

CLXXVI.

Prośmyż Dżis Ducha świętego / by-
śmy byli prawey Wiary / do zgonu
swego / aby był Pan Bóg przy tej
Chwili / gdy się Dusza z Ciałem dzieli /
o Boże day!

Prośmy cię Dyćcie niebieści / racz nam
zawždy używać / twoey świętey Łaski /
racz nas od Grzechów uchronić / y w Łasce swoiey
sprawować / Boże Dyćcie day.

Prośmy cię też Synu Boży / niech się
znajomość Słowa w nas twojego mnoży /
byśmy je dobrze uważali / w tobie Nadzieję
i pokładali / Synu Boży day.

Prośmy cię też Duchu święty / z Bogiem
Dyćcem także z Synem / w Troicy jedyny /
Prawdziwey wiary byś nas uzył / według
Woli swoiey cwiżył / Duchu święty day
Amen.

CLXXVII.

Nia też Młode.

Prośmyż Dżis Ducha świętego / by-
nas raczył na wszelki Czas / strzedz o-
de złego / byśmy nie wpadli w złe po-
tęsy / któreby skłódziły Duszy / o to prośmy
A v Cieszy

Cieścyćielu Duchu Święty / tyś od Ap-
stolow w dárzech zacnych przysły / przez
bie Mądrości nabyli / w rożnych Jezyt
mowili / o Synu Bożym.

Tyś Dycu y z Synem rowny / w
stwie od Bogá Istności / nie nie rozdziel-
ny / tyś Bog od wieku jest prawdziwy / na-
wielżącym Młodości / nasz Poślesyćiel.

Tyś Apostoły potwierdzał / w tej na-
cie Ktoś Krystus / sam ich nauczał / aby
tym zawsze byli stali / Pánstkich Słów nie
odmieniał / Ktore słyseli.

Ty dawasz wiara prawdziwa / aby by-
ła niewatpliwą / leś prawie żywa / ty Ser-
ca nasze sam uwalniaś / o Zbawieniu nas
peroniaś / przez Młó Pánstą.

Przez cie bywa obrodzone / Przyrodze-
nie / Ktore było w nas wśgát skazone /
przez cie Żywot Nowy bierzemy / z Grze-
chów naszych powstajemy / nie sami z siebie.

Ty wszystkie Cnoty w nas wzniecaś /
Młóśc / także Chci dobre sam w nas roz-
niecaś / bo w nas z przyrodzenia naszego /
nie maś nigdy nic dobrego / dla Ciółá zło-
go.

O grzechów też odpuszczeniu / tylko ty
sam nas upewniasz / w naszym Sumnieniu /
iż w

ty w Łasce Bożej mojem usać / y Nádzieje
swoją pokładać / toć z ciebie mamy.

Słowa Boże oznajmujesz / w Sercach
naszych prawdę świątą / sam plesetujesz /
Smierć Krystusową nam przypisujesz /
Sercá nasze ubezpiecasz / przez Łaskę jego.

Ty nas ztwardzasz przez Świątości / o-
tey Która z Młó Pánstkiej / bierzem Godno-
ści / bawiem same / z siebie Świątości / nie
gyma Sprawiedliwości / twoją to Spra-
wá.

Ty sam Człowieká każdego / przez
Świątości / y Młó / Słowa świętego /
o zbawieniu jego naćis / fałszywe Młóci nie
świsz / przez Słowo Boże.

Mowisz przez ProroKi do nas / iż przez
swoją świętą Łaskę / sam z nami mieszkaś /
Chceś od złego strzedz / w skutkach cieścy-
we wszystkich Sprawach wozdem bydź /
nam nieomylnie.

Przetó cie Pánie prosimy / przez Kry-
stusa Syná twego / bo wen wierzymy / po-
twierdz Działá nas Duchem świętym / prze-
ciw Szatanom przekletym / y Sługam jego.

Nádziejąc Dycę Cześć y Chwałá / y to-
bie Kryste Pánie / co by wiecznie trwała / tak-
że y Duchowi świętemu / Bogu w Trojcy
jedynemu / nieśkonżonemu. Amen.

Kry-

CLXXVIII

Krystus ślubował / Ułaniom swym / g
z nimi pielgrzymował / Halleluja.

Ducha świętego / od Dycy im po
stać / a tu ucieknie wielkiej / im go dać Hallel
uja.

Już to spełnił / co był ślubował / Hallelu
ja / Któryś swego / Ducha / posłał swym
świętego.

Dyże Litoszei / z Synem równy wśch
moenności / spełniłś ślub swym / pełen Mi
łoszei.

Doś ty dał swego / Ducha w darszech
obfitego / wśyskim swym / Któryś żadał
jego.

Którym się stał / Miłoszei Serca na
bawit / a w nich Prsybytek sam sobie spra
wił.

Prosimy ciebie / Dyże święty Któryś w
niebie / posłał go nam z Miłoszei od siebie.

Ducha świętego / w darszech wśych ob
fitego / Uciekyciela nam Łaskawego.

Day go Dnia tego / bym cię chwalił
przez niego / śniąc w sobie święta Miłosze
tego.

Prze

Przez darowanie / Ducha świętego po
stać / day nam przezeń w niebie przebywa
nie.

Żebyśmy tam śpiewali / Halleluja. Amen.

CLXXIX.

Anie Jezu do ciebie wołamy / twoy
pokornie świętey Łaski żądamy / day
bym jey tak hojnie w Sercu doznali /
Żebyśmy już wścey Pragnienia nie uznali /
day bym w nley wiecznie obfitowali.

Pocieściciela Ducha świętego / rącz ze
stać w każdego Serce wiernego / że się Nie
prawości wśch wystrzegają / raz umarły
grzechom im się nie obżywiają / Dnia Łaski
marnie nie odrzucają.

Uważ Doże jak się rozmnożyli / jak fałsz
na twą Prawdę śli nasadzili / te Grómi: A
Śług godnych twych day nam wiele / Kto
rzyby głosili / Ewangelia śmiele / żeby
brzmiała wśadzie w twym Kościele.

Rącz uprzątnąć z gorszenia zawiady / rącz
odtrąć z chwałbi Szatanśkie zdrady / oświeć
Świat Jasnoscia Słowa swojego / Ducha
świętey dawco rozumu niebieskiego / prostaś
kom jawo starb Królestwa twego.

Day nam godne / Jezu Kryście Panie /
Ciała

Ciała twego y trwoie twej używamy / rad
nas soba karmić może nasz sobie / a my
Ciało swych z Łaski twojej starym Dom
tobie / na twoją Cześć / ku swej dusznej ozd
bie.

Do świętego Stółu przystępujemy z wo
selem Anielskich straw zażywamy / cie
sie z świętymi świętą spólnością / Dyc
na Ducha świętego używaniem / zdrowiem
Sława y wleśna Chwała Amen.

CLXXX.

Spiritus sancti gratia, Apostolorum pectora, reple
vit sua gratia, donans lingvarum genera.

Dzista / Ducha świętego Łaska / z Nie
bą wysokiego Apostoły napełniła da
Jezyków im zwierzyła.

Misit per Mundi climata, fari verbi potentia
ut pradicarent variis lingvis omni creatura.

Których Chrystus Pan rozślał / na
świat / y tak napominał: by Jezykami mo
wili roznymi / a lud usyli.

Dicens eis: Accipite, Spiritum Sanctum ho
die, ipse docebit omnia, futura & praeterita.

Mowiąc do nich: weźmiecie Ducha
świętego / a wieście że ten was przeszłych
y przyszłych rzeczy naukę potrzebnych.

Dicens

Dicens eis: dum steteritis, coram Regibus &
Principibus, nolite cogitare, quomodo aut quid lo
quamini:

Kiedy przed Królmi staniecie / y przed
Książętą baczcie wiedzieni / nie trwożcie
soba jakoby mówić / ozdoba.

Dabitur illa vobis hora, vis mentis & poten
tia, quae replet desideria, sola DEI potentia.

W owej godzinie od Pana / ma być list y
Sercuam dana umiejętność / woga wolna /
do żądaj spełnienia udolna.

Laudemus Consolatorem, omniumq; Creato
rem, ipse amovet Errorem, verum inducit fervorem.

Chwalimy wżdy Pocięyciela w sy
stich rżęcy Stworzyciela Który oddala
Grzechy błędy / a miłość w nas wznieca
wsady.

Ergo nunc cum tripudio, Benedicamus DO
MINO, laudemus sancta TRINITAS, DEO dicamus
Gratias.

Chcemy się wszyscy z tego sławie
Dyci wszechmocnego y z Synem Duchu
świętego woga w Troicy Jedynego. Amen.

CLXXXI.

Nale Pan Bóg Świat umiłowal / że
bła niego nie litował / posłać nam
swego miłego / Syna jednorodzonego.
Cem

Ten co wen uwierzy każdy / inż nie zo-
nie / owsem zawsze / w Summieniu swym
jest bezpieczny / że otrzyma Żywot wieczny
Doć go nie dla tego posłał / aby ten
Świat potępić miał / ale aby go zachował
y w Łasce swojej sprawował.

Wszystki tedy / co wen wierzy / każdy zbawie-
nienie odzierzy / ale kto nie wierzy w ni-
go / ten dozna Sadu strasznego.

Bo ta jest przysyna tego / zginienia ni-
pobożnego / że nie uwierzył w Dżego / Ś-
nana Świat posłanego.

A toć prawe potępienie / wszystkich nie-
wiernych zginienie / iż niechcą poznać Świato-
ści / Ktora przyszła w te ciemności.

Gdyż Ludzie Serca krągbrnego / wola-
Ciemność Świata tego / z tych zawsze
Spraw trzymają / od Światości uciekają.

Bo ten co wszystko złe broji / bårzo
Światości boji / y Dżiwienie jej nienawidzi
gdyż w niej złe swe Sprawy widzi.

Les ten co Prawdę miluje / a nie Ży-
wot swoy sprawuje / temuć nie Światości
nie płodzi / rad zawsze do niej przychodzi.

Inż są jasne sprawy jego / co je ma od
Boga swego / Ktore w nim sprawować ra-
dy / a nigdy go nie przebagy.

A tak

A tak się w tym obagamy / prawe
Światości szukamy / poznając w niej
swe złości / chcemy li wyjść z Ciemności.

Każde nam tu dać naś Panie / jasne
twoje prawdy poznanie / byśmy w niej sta-
tanie trwali / zbawienie swe otrzymali /
Amen.

CLXXXII.

Każde twoje święte Duchu Zesłanie /
Boży Synu rażysz nam dać / grze-
chów poznanie / Abyśmy ich zanie-
chali / Sercem tego litowali / jesteśmy ci ro-
zniwali / Halleluja.

Każde nam swoy święty Pokój dać /
Serca nasze Duchem świętym / rażę po-
ścić: byśmy Słowom twoim wierzyli / a
w tym nic nie wgapili / że z toba będziem
byli / Halleluja.

Bądźcie Chwała Panie Wiegności /
coś trojaści w Osobach / a jeden w Jstno-
ści: Dyże Synu z Duchem twoim / wlad-
nac stworzeniem swoim / na wieki wieków /
Amen / Halleluja.

CLXXXIII.

Daje naś miły Panie / day nam
Ducha świętego / niech cię przy nas
3014

zostanie / dla Krysta Syna twego / nas nas
nauzyć prawie Zakonu twego poznać /
Sakru zdraźliwego zawsze się też wysłuszo-
wać.

Kryście / Ktoryś twym wiernym zesłał
swojego Ducha / owsem y w nasci wospr-
słich roście z niego otucha : Day tylko nam
tey Chwile tego Poćieszyciela / żebyśmy
ciebie znali naszego Zbawiciela.

O Duchu / Boże świąty / razże naszym
Gościem bądź / wiec żeś w Dąrzach bogat-
ty / nie miewaj nas nawiedzić / day ustami
mówić śmiele / obdarz uszy Słuchaniem /
spraw Poćiech w Sercach wiele z Ewanje-
lii Amen.

CLXXXIV.

Pieśń nocna XXII.

abo Pan Głosem troby.

* **N**astąpi nam Dzień zbawienny /
w Ktorym z Nieba Dar przys-
jemny Duch świąty / zstąpi do
Wód żywych / zstąpi do Ludzi troskliwych
a jak na Świątą Posadku Duch Boży
w dziwnym Porządku niby Ptak nad Ptak
był tam unosił się nad Wodami.

Tymże

Tymże właśnie y nam dał znać / że
chiał kazać zostawać przy Gromadzie
bojującej w Pana Jezusa wierzącej.

Nawet przez Natchnienie święte / ogniem
swym Sercą objęte w nas zapalił bym spo-
łecznie wyznawali go śmiało.

O Duchu prawdziwy Boże / niech nas
Siła twa wspomogę / byśmy przy twym
Słowie trwali / przez nie w Niebo się dostali

Dayże nam to niepojęty / Dyże / Synu
Duchu świąty / Trójco święta uwielbio-
na / na wiek wieków pochwalona. Amen.

y. Uznioście napełnieni byli Duchem świę-
tym / Halleluja.

y. y mówili Jezpli rozlicznemi Halleluja.

Modlitwa.

Wszehmogacy wieczny Boże, kto-
ryś Duchem swym świętym, Ser-
cà Apostolskie oświecił, y onym Zro-
zumienie Woli swej dać raczył : Pro-
simy cię pokornie, zesłiżę go też w Ser-
cà nasze, abyśmy Wola twa znali a w
S i j sobie

tobie zupełna Nádzieję pokładali:
Przez tegoż Jezusa Krystusa STNA
swego, z którym żyjesz y królujesz na
wieki wieków Amen.

Pieśni O Błogosławioney á nádo
stojnieyszey Trojcy
Świętey.

CLXXXV.

Błogosławiony Bóg w osób Troj-
kości á nierozdzielny w Boskiej Ist-
ności: Skłujnie mamy wyznawać
chwałę jego / gdyż znami rażył postąpić
według Miłosierdzia swego / Błogosławie-
my Boga Oycę y Syna jego: Także y
Ducha świętego. Chwała bądź Bógu
Ojcu y jego Synowi: Także świętemu
Duchowi. Amen.

CLXXXVI.

THE DEUM Laudamus: Te DOMINUM con-
fitemur,

Te æternum Patrem, omnis terra veneratur,

Tibi omnes Angeli; Tibi cœli & universæ potestates

Tibi

Tibi Cherubin & Seraphin; incessabili voce
proclamant,

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Ze-
baoth.

Pleni sunt cœli & terra, maiestatis gloriæ tuæ

Te gloriosus Apostolorum chorus;

Te Prophetarum laudabilis numerus;

Te martyrum candidatus laudat exercitus,

Te per orbem terrarum, Sancta confitetur Ec-
clesia;

Patrem immensæ maiestatis;

Venerandum tuum verum & unicum Filium;

Sanctum quoq; Paraclætum Spiritum.

Tu Rex gloriæ CHRISTE,

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem, non
horruisti virginis uterum,

Tu devicto mortis aculeo; aperuisti credenti-
bus regna Cœlorum,

Tu ad dexteram DEI sedes, in gloria Patris

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quaesumus, famulis tuis subveni, quos
precioso sanguine redemisti,

Æternâ fac cum Sanctis tuis gloriâ munerari,

Salvum fac populum tuum DOMINE; & be-
nedic hereditati tuæ.

Et rege eos; & extolle illos, usq; in æternum.

Per singulos dies benedicimus te;

S iij

Et

Et laudamus Nomen tuum in seculum; & in
seculum seculi,

Dignare DOMINE die isto; sine peccato nos
custodire.

Miserere nostri DOMINE; miserere nostri.
Fiat misericordia tua DOMINE super nos quem
admodum speravimus in te,

In te DOMINE speravi; non confundar in
aeternum. Amen.

CLXXXVII.

Bogie Ciebie ścimy / Ciebie my chwali-
my: wielbia Dycę wielkiego / wszy-
stkie ścimy jego.

Aniołowie tu Chwale / y Świat śla-
stawią ciele.

Tobie Cherubin ochotny / y Seraphim
spiewa lotny.

Mówiąc Pan Bóg święty / nasz PAN
Bóg jest święty / Pan Bóg nasz jest święty /
nad wszystkie Zastępy.

Y Niebo y ziemskie włości / nie ogarni-
twey Dostojności.

Ciebie chy Apostołów Zbór / Ciebie śla-
wi Proroków Rór.

Tobie przed wielki wybrani / męczennicy
zawołani.

Wszystek

Wszystek powszechny twoy święty / śpie-
wa na Cześć Kościół święty.

Wielbia Dycę wszechmocnego / y Sy-
na tobie równego / y teyże Dychy Istności
rący potężnem wiegności.

Jezu Synu Boży prawy / Królu nie-
skongony Sławy; Ciało z Ciałą Paniens-
kiego wzięt dla zbawienia ludzkiego.

Cyś starszy Smierci jako trzeba / wle-
nym dar Przystęp do Nieb.

Cyś usiadł w sławnej Stolicy / Dycę
swemu po Prawicy.

Przydziesz Sędzia Sprawiedliwym /
wszystkim umarłym y żywym.

Wspomoż Panie swoje Sługi / ktory-
chś Brwią zplacił Długi.

D rą nas ozdobić stała / twoich wszy-
stkich świętych chwala.

Zbaw o Jezu! wleńne swoje / poje-
gnay Dźiedzictwo twoje.

Niey onich straż każdey Chwile / a wy-
nies je w Niebo mile.

Co Dzienię Panie chwalimy / co Dzienię
Jmiej two wielbimy.

Obronas Boże Dnia tego / od Grze-
chy y wsego Złego.

Bądź nam Panie Miłostawy / Ratuy
nas potężny żywi.

S po

Wylei

Wylej Miłosierdzie twoje / Dyge / ni
Dziękuję swoje.

W tobie O Panie ufamy / niech Gany
nigdy nie znamy / Amen.

CLXXXVIII.

Błogosławiony Bóg w osob Trojako-
ści / y w Boskiej Jedności / a rownie
w Wielmożności.

Pan Bóg Stworzyciel / Pan Bóg
Zbawiciel / Pan Bóg Duch święty Po-
syłciel / Serce wiernych Poświęciciel.

Bóg Dzieci płodzi / Bóg Syn się ro-
dzi / Bóg Duch święty z obu pochodzi
jako Wiera dochodzi.

Trzech mamy w Bożym Słowie /
nie są trzej Bogowie / lecz Pan jeden w Bo-
stwie jednaki / a w osobach Trojaki.

Jedną Istność / Moc y Wiegność /
Sprawiedliwość / Dobroć Prawdą / Nie-
zmiennost.

Ktoremu Służysz Czesć Chwała tak na-
wieki / jako od wieków trwała.

Bo Niebu / Ziemi / y Morzu y piekłu
pánuje / sam Aniołom rozkazuje / uszy y
Sercem śpiewamy / nabożna Chwała
Bogu oddajmy.

z Bogu

Z Bogu Cesarzowie / Królowie /
Zwierchność swą mają / a w piekle się zli-
kają / Bo Słonce / Księżyc / y Gwiazdy /
y Aniołowie go chwala zawsze.

Stworzenie cie wystawia / wszystko we-
solymi Głosy / aż pod niebiosy / Czesć two-
ją wystawia.

Ciebie Króla wielkiego / niebieskiego y
ziemskiego / co żywo chwalcę / zna Pana
właśnie.

O Trójco nam niepojeta! O Jedno-
ści Boskiej świętej! Z ciebie a w tobie / y
przez cie wszystko się stało / O tym Serce
ludzkie y myślenie umiało.

Każde byłeś z nami Krześcianami / wy-
baw nas z złego / a smiluy się nad nami.

Prawdziwie swej świętej Wolności ra-
dę / a Kościół swój z Kał Antychrysto-
wych wyrwać.

Je two Imię w nas y wśędzie / świę-
cieś się będzie.

Dobry Chwała Bogu naszemu / wiec-
na wiecznemu / Amen.

CLXXXIX.

Chwała Bogu w Wysokości / y Dzię-
ka jego Miłości: R. Dla tak wielkiej
Sławy jego / że nam nie płodzi nic
złego:

złego: Dobra Wola Bóg ma tu nam
Pokój wieczny uczynił sam / nieprzysiaści
złumił Pan.

Sławiemy cię y chwalemy / a Dobrotę
twoją wielbimy / R. Sławiemy o Bóg
ciebie / co królujesz wiecznie w Niebie: Młodość
twoją jest niezmierzona / toć nasza wielka
Obrona / od ciebie sławego Pana.

O JEZU Kryście nasz Panie / O Młodości
twojego Kochanie: R. Tyś nas stracony
z wieznego / wyjął sam gniewu wielkiego:
Baranku Boży nasz Panie / przyjmie Serce
naszych wołanie / smiluy się nad nami Panie.

O Duchu nasławiłszy Panie / zasmuc
nych pocieszenie / R. Oddał od nas D
chą złego / dla Kryśta Pana naszego: Przeci
gorzka Smierć Młoty jego / wybaw nas z
smutku każdego / głęsnego także wieznego /
Amen.

CXC.

Kiedy Duch chwali Pana / boć jest od
niego dana / Istność twoja Duch twój
z niego / y co masz wszystko jego.

W Istności swej jedyny / Bóg święty
nie odmienny / w trzech osobach pojęty /
Ojciec / Syn y Duch święty.

On

On własną wszechmocnością / Słowa
swego Możliwością wielkie Niebo zbudo
wał / gwiazdami ubóstował.

Anioły Duchy śluzne / y ich Kory rozlicz
ne / w Mocy y w Dostoyności / sprawił na
Wysokości.

Także ziemię wystawił / wielce nbrogo
sławił / by każda Kłesa rodziła / co zrodzi by
żywiła.

Każdy syn Pana tego / ma coś osobli
wego / jakimby był znać dawca / Twórcy
Winna Cześć wdawca.

Chwała Pana Anieli / w Niebie wiec
nie weseli: wznowiając hymn zągaty / Pan
Święty / Święty / Święty.

Słońce / Kóło miesięczne / Planety /
Gwiazdy wdziające / Rozkaz Pański sprawu
ją / biegi swe odprawują.

Ptaśtwo ziemskie / zwierzę każdy / Cześć
Pańską mnożą zawždy / ryby nie mie mieć dą
ją / iż Boga Twórcę mają.

Polą / Łasy y Stąły / pełne są Pańskiej
Chwały / Ktoż wszystkie urodzaje / jedno
sam Pan Bóg daje.

Co jest Młoca stworżono / nadreścią
utwierdżono z miłosierdzia Pańskiego / trwa
do Czasu swego.

Bógie

Gdzie w które pojrzyś strony / nad
wszystkim przełożony / wszystko Czkowiś
przechodzi / co się pod Słońcem rodzi.

Rozum dowcipny w głowie / Serce po
jęte w słowie / smysły w nimy / Podobności
zewsząd każdej dzielności.

To przedni czyn na ziemi / między ci-
ny Pańskimi / temu świat arządował / temu
Kaj nagotował.

Temu co Ziemią rodzi / do pożytku
przychodzi / jemu Aby płyną / jemu
Pracy latają.

Temu pod Krąg podany / zwierzę wpu-
styniach chowany / temu y Słońce wscho-
dzi / y Miesiąc kołem chodzi.

O Aniołowie święci / na Rozkaz Pań-
ski zchaci / posługi oddawają / tym co Pań-
stwo wzywają.

Dobryś Pańcie całemu / jest Stworzenie
swojemu / leż na zacniejszej Plecy / rączyś
mieć Kód Człowieczy.

Ty sam byś zapłacił dług / rączyś prze-
jął Kształt flugi / śmiercią swą do żywota
ludziom otworzył wrota.

Wszystko twoje Stworzenie / czyni Jasi-
ne zjawienie / iż masz Moc / wielkie Dostwo-
madrość / dobreś Pańsko.

Day

Day Pańie przed innymi / twócy niero-
zumnymi / pilniey tobie służymy / pilnie cię y
chwalimy.

A gdy zesłżemy z Świata / przyjdemy na
wielkie lata / nas między swe Anioły / ży-
on żywot wesoly. Amen.

CXC.

WSzechmocny PAŃ Bóg światy w
Istności niepojęty: Jest w Osobach
trojaki / godzien chwały jednaki.

Dyś nasz wielkiej Mocy / przybądź
w światy pomocy: Zmiłosierdzia swoje-
go / poślij ludu miłego.

Stworzycielu niebieskich / Księży w sy-
stich y ziemskich: Postaw Syna swego /
by odkupił grzesznego.

Pełne gmachy niebieskie / pełne są grun-
ty ziemskie: Dyś twej Wielebności / po-
wagi ugiętności.

Kryśte Dostu Madrości / przyśledź z
Wysokości: w słowie Przymierzenie / na
nasze odkupienie.

Umarł w Mękach wielkich / dla ludz-
kich grzechów wielkich: Powstał z mar-
tych sławie wstąpił w Niebo jawie.

Ty trójjedy Kadości w Chwaleną
Wysoko

Wysokości: Przystępujcie do nas / a radosz
bydźcie z nami.

O Boże Duchu święty / wiara w Serce
przystęj: Tyś Łaski źródło żywe / nie
danie światłości.

Tyś Połączyciel śmiertelnych / Łaskę chro
rób okrutnych. Uzdrow nas z Złoty
Kryształowej Godności.

Bądź naszym ożywieniem / a w wierze
posileniem: Serce nasze oświecaj / Prawo
zbawienia wzniecaj.

Dyś w Synu święty. Czcią równo
Duchu wiary: Ciebie wszyscy wielbimy /
w Jedności Bożej Czcimy.

Pamięć naszą przez niebiosy / przypuścić na
ś Głosy: Day godnie teraz Ciebie / potym
chwalimy w niebie. Amen.

CXCII.

O Długość swego Lodu wybrany / Długo
wiecznie pożegnany: Jezus opiewaj
ś nas / Duchu święty radosz bydź
z nami.

O Boże w Trojcy Jedyny / Pater na
nas / odpusć nam Winy / day byśmy Długo
żyli / a twoje dawały mnożyli.

Twórz nas w wierze w Pobożności w

Nadzieję / w świętych Miłości / strzeż od bła
gu / y od grzechu / od Szatańskiego pośmie
chu.

Day pomnieć ostatnie Księży / day
Śmierć mieć na pilnej Pieczy / a gdy przy
dzie Dnia sądnego / Kryste / z miłosierdzia
swego.

Postaw na swojej Prawicy / a uznaj
nas za swe Dzieci / Amen / Amen radosz daj
Panie / o co prosimy / że się stanie / Amen.

CXCIII.

O Trześć! jedyną Istotą / O Boże Błaga
ra Światłości / już Słońce promień
wypodź / day że y w nas Światło
wstąpi.

Słońce twej Sprawiedliwości / zaświe
chmurą Błędów złoci / radosz nas sam Boże
ratować / Serce naszych radosz sam wiarować.

Ucieknij Dycowskiemu / Światła /
Słońce dnia wiecznego / z przed Księży z
Wysokości / Światu daj Boże Jasności.

Radosz przedziś z Serce naszych cienie / za
świeć zdrowe Rozumienie / niech Ciebie y
Dyś twego / y Duchą znamy świętego.

Tobie Łano powstawamy tobie w Wie
dór Czesć wzdawamy / naszą nabożną Pro
śnotą / niech zna Łaski twojej Wrotą.

Dawaj

Dawaj Jasnosc Porankowi / y Plom
nie poludniowi: Day y nam Serca gor
we / w Oddawaniu twych Chwal żywe

Wajestat twoy okazały / godzien Nie
śmiertelney Chwały / przyslij y Niewo
ności / nasze do ciebie żadości.

Boże / Ktoryś Cześć samemu / sobie zosła
wił jednemu / day byśmy w Nieśmiertel
ności / dali Cześć według Godności.

Chwała Dycu niebieskiemu / y Synom
społsinnemu / Chwała światemu Duchow
wieczney wieczności Królowi / Amen.

CXCIV.

Stworzyтелю wszechmogacy / Doś
wlecznie Królujący / rás nas grzesznych
wysłuchaj / a Łaska swa światą daj. :/:

Ciebie o Pomoc żądamy / indziej Nie
dziej nie mamy / Jedno w tobie nasze Panie /
samym nasze Ufanie. :/:

Kto Połute syni prawiety mu odpus
zaj łaskawie / by jedno Grzech opuszcza / do
ciebie się nawrócił.

Kryśte z Niebá posłany / Narodzony z
Czystey Panny / Chwała ciębie / na ziemi y
na Niebie.

Tys sam dla nas pracowal / Słowa
Kazał /

Kazał / Łaskę dawał / y wiecznieś nas / z Do
giem Dycem pojednał. :/:

Cierpiateś wiele złego / day nam bydź
wznieśnym tego / Kryśte Wieczny / bądźżeś
Doktór serdeczny.

O Panie nasz odpuszc Złości / ugnij to
z swojey Miłości / boś ty sam za nas umarł /
od Szatanas nas wydarł. :/:

O Panie nasz róg nam to daj / byśmy
mogli naśladować ciębie Pana naszego / po
bitug Słowa twojzego. :/:

O Waranku nasz Jedyny / Ktory gła
dziej nasze Winy / prośim cię bądźże z na
mi / a smięny się nad nami / Amen.

CXCv.

Wszchemogacy Stworzyтелю / Nie
báziemie Kładzieli / nad cię moc
nieyszego / niemaj / nie bądźcie y lep
szego.

W trzech osobach jeden w Bóstwie /
dźwignie moźny w swym Królestwie / przez
cie Świat stworzony / y aligie zewsząd ozo
dobiony.

Bez posatku w swej Istności / wiel
ceś dźwigny w twej Jasnoci / wiecznie sam
Królujes / wespół z Kżegy moźnie sprawujes.
Niebo

Niebo / Ziemia / także Morze / wyznawa
ją Ciebie Bóg: We wszystkich żywio
łach / znana jest y w naliższych stworze
niach.

Wszystko to Niebo gwiazdami / oświece
nieś Planetami / by we dnie y w Noc
władkami były twojej mocy.

Anioły Duchy święte / osadziłeś
Niebo swymi / by na Ciebie patrzały / a w Chwa
le się Twej radowali.

Ziemię także dźwonię sprawił / aś wro
tę na niej postawił / żeby nie pokładził
się się Wola twoja rządził.

Tę ty Ziemię ozdobił / y wszystkie na
niej sposobił / Łasy y góry / upstrzył
pięknymi barwami.

Niezmierzająca Szczęśliwość Boga / na
pełniłeś przepaść morza / rożnymi rybami
zewsząd płynącymi stworzeniami.

Powietrześ nam zdrowe sprawił / aś
tego Ptactwa nabawił / które z stworze
nia twego / wie Czas Przylecenia swojego.

To ma w sobie przepaść morza / albo
też Szczęśliwość ziemi / to tu pożytkowi
dałeś ludzkiemu Narodowi.

Nad toś go jeszcze uwielbił / pod
jego wszystko podbił / by nad tym pan
ował / Ciebie nade wszystko miłował.

Wszystko

Wszystko nad wszystko Stworzenie /
wielkie ziemskie Pokolenie / głowa / aś same
go / zbrydlił / Wielkość Grzechów jego.

Do nie został w niewinności / będąc
zawiedziony / Dyablem / złości / uznał Naru
szenie / Miłości / Radości / Stracenie.

Świątynię Najuświętszą / w Rozli
nie / nadziewał / y tu na tym świecie / y w
wielką potym to żywość.

Y tak nie było pomocy / z żadnego gło
wielką mocy / wielkie zawiedzenie przysła
na Ludzkie Pokolenie.

A wszystko ty miły Panie / wey rzą
dał Stworzyciel na nie / niechając by zgine
ło / ale w Łasce twojej zażwiłnało.

Y posłałeś Syna swego / w Bóstwie
Człowieka / równego / tu na te Niskości / by
Brwią swą omył nasze Złości.

Który będąc w naszym Ciele / porywał
się z Czartem śmiertelnym / y nabył onego / Dzie
dztwa Grzechem straconego.

Synu Boży y miłemu / nad Anioły
Dobroć / y tyś nas podpomagał / tyś
nam Twarz Boga sam ubłagał.

Posłusznym był Ojcu swemu / Służąc
Zbawieniu naszemu / tyś Dyabła zwo
wał / a swych wybranych poratował.

Ej

W wieś

W wiecnej Chwale z Dycem swym
był / a także się tu poniżył / Nadzieję Brzy
podjął / abyś z nas Śmierć / bieżę / wiecnie
zbił.

Trzecięgoś Dnia z martwych powstał /
aby się tak Grzesznik oświadczył / przez twoje
Grzeszenie / dajesz nam Usprawiedliwienie.

Do Niebaś nam Droga / sprawił / gdyś
się u Dycy postawił / byś był Pośredni-
kiem / a za swój Lud Drodzonym.

Zatym z swę Szczęśliwość / r-
dyleś z górney Radości / według Słowa
swęgo / posłać wiernym Ducha świętego.

Którymby tu zgromadzeni / między so-
bą z prowadzeni / byli w Jedność światła /
mając Droga przez cie zaśweta.

Wstał się spoko cie byli / ciebie na wieki
chwalili / także Dary mając / Prawdę two-
ją światła wyznawając.

Każ daj Miłości twojej Panie / siebie
niebie Poznanie / a w swojej Godności /
prowadź nas do wiecnej Radości / Amen.

CXCVI

Błogosławmy Boga Dycę / a broni nas
Bode złego / R. Niech Bóg z W-
strzymamy / i z Skłonieniami się
go

go: O d Diabła nas uchron / w wierze
Prawdziwej zatrzymaj / żebyśmy w cie sa-
mego wierzyli / a tobie wiernie służyli / to-
bie się polecamy / ze wszystkimi Chrześcijanami /
Daj bym się spoko miłowali / a twoim
Słowem wspierali : Amen Amen / **B**ł-
daj / z Serca każdy Halleluja śpiewaj.

Jeżu Chryste bądź z nami / etc.

Duchowiświty bądź z nami / etc.

CXC VII.

Błogosławmy wszystkich Dycę niebieskiemu /
y Synowi jego namulsemu / y Du-
chowi Miśrżowi światemu / jedyne-
mu Panu Bogu naszemu.

Który rączył Człowieka wybawić / y
Adama w Upadek naprawić / żeby się ra-
dyl z Panny narodzić / a potem nas Miś-
two ośwobodzić.

Panie Chryste przez twoje Umazanie /
daj nam Grzechów naszych Odpuszczenie /
byśmy z nich wiernie pokutowali / potem
się do twojej Chwały dostali / Amen.

Błogosławmy Boga Dycę / y Syna / y
Ducha świętego.

Chwalimy y wyławiamy na Wieki onęgo.

Modlitwa.

WSzechmogący wieczny Boże, kto
rys się w trzech rozdzielnych oso-
bach jedyny, wieczny, a wszechmogący
Bóg objawił, y tak też chcesz być od
nas chwalony y wzywany: Prosimy Cię
serdecznie, abyś nas mocą swą zawsze
w tej Wierze chował, a od wszystkiego zło-
go, dusznego y cielesnego bronit: Przek-
tegoż JEZUSA, Syna twego, Pana
naszego, z którym żywiesz y królujesz na-
wiek i Wieków, Amen.

Pieśń o Uczynkach Opatrzności

y Dobrodziejstwach

Bożych.

CXC VIII.

Chwal Duso mabez Prześlania Stwo-
rzciciela swojego: wielkość jego z E-
k-

rowania / wyznaj Czasu wszelkiego: Po-
li stawa Możliwości: Staw jego Uczynno-
ści.

Dobry Pan y Miłosierny / przeżył
swemu Stworzeniu: Jego Litości Nie-
zmiernej / tu ludzkiemu Plemieniu: Niebo
ziemia / y Morze / ogarnąć nie przemoże.

Stworzył Świat y wszystkie Rzeczy /
d Człowieka dla Ciebie: A na swej Cię ma-
jąc Pieczy / E woli twojej potrzebie / wśpy-
siko co ziemia rodzi / bojaśńa Ręka wywodzi.

Wydeł Stada niepolisone / Zwierze w
lesiech chorwane: Aby w wodach zataione
Ptastwo pierzem odziane: y co ma Duszę
w sobie / służy głoszące tobie.

Podnieś Dęsy nierozumne / na Niebie-
skie Młachiny: A złożywszy myśl dumne /
uwajaj jego syny: Wszystko co tam Bóg
sprawił / E woli tobie wystawił.

Pojrzy na Odrat Słoneczny / nieroya-
mowney Wielkości: Uwajaj jego Bieg słą-
teczny / nieboskiegę Prędkości: Tak go bż-
wone sprawuje / ni kresu przestępuje.

Jego tajemne promienie / w ziemi
trusce sprawiaja: A nie wytrwane promie-
nie / jej zimność ogrzewaja / Światło noc-
ne ciemności / zganja na niższe włosci.

E jv

Cokol-

Cokolwiek ziemia wydawa / Płodna /
bo pożywienia : Wsystko z Skonecznego
w stawa / wdzięznego obżywienia : Ażeg
co swóy wrost mąja / jego Przytomność
znają.

Poyrzzy na Księżyc obmienny / y jego
Skutki mocne : Jak Ewarz kryje pod Czaj
dzienny / jak zdobi cienie nocne : Jak w nie-
stalej podstać / Siatłość bierze y traci.

Ziemia Słońcem upalona / ztąd naby-
wa ochłody : Ztąd y rosa posilona / ma swe
Trawę dogody : Ztąd się zboża wzmagają /
ztąd Drzewka potrzepiają.

Planet biegi Niepojęte / Lud : Ktemu ro-
zumowi : y Gwiazd pochodnie rozpięte / kto
przystojnie wysłowi : Wsystkie te sprawi-
ły / Dóg dla miżerney gliny.

Spuszcz Dsy nienasycone / na te Dolne
Krajiny : Dbać w Żywność opatrzone / y
Góry / y doliny : Zboża / Sad / y Dgrob / y
zdroje żywe wody.

Tu się Pągorki ozdobne / winnicami
okryły : Tu Drzewa y trzaskli drobne / swe
Dwoce zrodziły : Tę Miód Pśaśki sta-
dają / tuc Czynn Dwoce oddają.

Taki twieciem nastrzępione / hoyne w
siolę bindarże / y drzewkami zagajone / obcy-
mi wirydarże : wesele się farbami / y wdzię-
nymi woniami.

Pátrze

Pátrze jak ro : ne odzienie / twórci Do-
brodziej sprawił : y twoje nadzine Przyrodze-
nie / jakich Uciech nabawił : wsystkie Smys-
ły zeznają / co za Koszty mają.

Tu muzyki rozmaite / Myśl wesele / y
Uśy : Tu widoki w Serca stryły / skutki sy-
nia y w Duszy : Tu wonność / tu Przyśnia-
ki / dają Obrok wesele.

Dbać y Miasła potężne / y przepysne
Pałace : y fortece na Strach mażne / y inke
Ludzkie Prace : Takie Dostie Staranie /
obmyśliło Mieszkanie.

Wsystkim tego sobie żywy / Myśl twa
nienasyconá : Z jego prześgodrey Prawi-
ce / jest hojnie opatrzoná : Sa dostatki y
zdrowie / Żona / Córki / Synowie.

Użył się z swej Kitości / na swe Wy-
obrażenie : Daje Ciśła Przepadłości / nad
wsze inke Stworzenie : Dał Wola / Ko-
zumi / Mowa / Pamięć / y smyslna Głowa.

Wstał Dusa Dzobiona / niebieści-
mi Klenoty y od zmaży ogryżona / y spo-
sobna do Cnoty : wstał czyste Sumnie-
nie / Sława / Cześć / Dobre mienie.

Mimo te dogodne Ażeg / Których Ciś-
tu Potrzeba : Z Dobrodziejstwa twego Piecy /
maś y posilkę z Niebá : Którymi Dusa ży-
wie / y ciem wiecnyym Prawdziwie.

E y

Y co

Y coż ci więcej uczynić / miał ten Pán
Miłosierny? Niemożesz go w niemych
słowiech mizerny! y tegoś nie zasłużył
coś z jego Łaski użył.

Alle żebyś jego bażył / Litość nieroz-
stowiona: Niewinność ci wrocić rączył
przez Grzech Pierwszy straconą. y dla prze-
stępstwa twego / dał zabić Syna swego.

Przez ten arżodeł ubłagany / wsty-
fikieć odpuszczył długi: y uległ twoje
ny / Arwia Synowskiej káslugi: A żeby
go miłował / był ci w Niebie zgotował.

Przed pogatkiem wšego wieku / Bóg
to sobie urządził: Żeby był pomógł słowu
tu / y w Niebo go wprowadził: By tylko
jego Mowy / był przestrzegac gotowy.

A lubo zapamiętały / Człowiek swo-
wolnie grzeszy: y na Karanie niedbały / na
zginienie się śpiekły: Bóg go zerwał
tuje / y co Dzien opátuje.

Głosem go swoim Łaskawym / miłko-
sobie wzywa: yie nam jest Dycem prawym
w swym się Słowie ozywa: Chora go
swey Miłości / w przedświrowey Opátzno-
ści.

Nie tak Dzieci Syna swego / ani Ma-
tka miłuje: Ják Bóg człowieka nadzłego /
uprzejmie

uprzejmie opátuje: Na swojej Łace Prá-
wey / ma Wiel jego y Sprawy.

Námmieyśy włos jego Głowy / jest od
Boga zliżony: Żaden podług Pańskiej
Mowy / nie będzie uroniony: Ani próś je-
go Woli / Pálec go nie zabolí.

Cmy Anjołów niezliżone / chora dla
jego straży: y na ten Świat wyprawione /
złé od swey świętey Twarzy: By słowie-
ka brónili / a na rękach nośili.

Ják pod strzydła rozsyrane / Kości
swóy plód zgromadza: y Matka dzieci
piekone / do swych Pierai przysadza: Tak
Bóg da Sercá swego / gármie Człeka nadz-
nego.

Jego Koszofne zabawy / mięskac z
Synami ludzkimi: y swe im przekładac
sprawy / y zabawiac się z nimi: Patrz co
Miłość zrobita! Boga z nami złączyła.

A ják Matka z Chorób młonośwa /
dzieciaciem się nie brzydzi: Ani dla nieo-
chodostwa / sobie go nie odchodzi: Leg y kar-
mi / y nozi / y upadłe podnosi.

Tak y ten Pan Dobrotliwy / nasyca
Złoscá nieba: Ani do Karania chęwy /
w Śniegu się unosić rący: Upadłe z swego
Łona / dźwigá zás náramioná.

Cof

Czy wżdy o nadznie Stworzenie! ma
w sobie za Godności? Je cie Bóg nad po
dżiwienie / chowa w swej Dpatrzności:
cie uścił y z swymi / zrownał Duchy go
nymi.

Co ma Ziemia wssystkorodna / co
w wodach znayduje: Co w powietrzu
pogodna / Niebá Sferá piastuje? Y
móły y siebie / Bóg nałożyl dla ciebie.

Uważ Glinonierozumna / przepaszé Pá
skiey Dobroci: A niechci twa Pycha dum
na / wiecey myśli nie speci: Wól y Dá
zna swego / Dobrodzieja własnego.

Niechci swego nieprzynioś / gdyż siem
Swiat wprowadził: Bóg cie tak wyso
wynioś / y tak Górnó posadził: Ze jego
swey hárdosci / zapominaś Litości.

Twe starby Grzech pierwor. dny / w kto
rymś się urodził: A potym Wiel w Zlo
ści pł. dney / patrzej jako wygobził / ze ci
z Pánstwey Dpieci / chciat wyłazyć na wie
ki.

Alle Bóg wsselkiey Litości / niechce twe
go zgimienia: y gotowei prześle Litości / co
puszcic bez wątpienia / byłeś swe dumy stró
cił / a E niemu się nawrócił.

Insey za Grzech popełniony / nie po
sada Dniary: Tylko żebyś unijony / oddał
mu

mu list twych dary: Dar jemu ukochany /
chwaly / a DUCH strofany.

Chwalże Stworzyciela swego / Dn
so ma bez przesłania: A wysławiaj Do
broć jego / y wssyskie zmiłowania: Potie
siawa młozności / spiewaj jego Litości.

O wielki / o niepojęty / Pánie wssemu
Stworzeniu: Twój Majestat wielce wsi
ty / jest Swiatu w podżiwieniu: Les cie
godnie o Boże / Człowiek uścić niemoże.

Grupy Duchów zgromadzonych / y An
iolów miłony: y wojł tożem obtożonych /
Dasiup niepoligony: Bez przesłania spie
waja / y chwaly oddawaja.

Bezpiegnie DUCH y przesysle / ná cie
pojrzyć się wsiydzaj: y Cherubów prze
zoyisze / ogry / przez Włast cie widza: Upa
daja Zwierchności / ná Cześć twej Wiele
możności.

Zbożniac Anielskie Chóry / swa Po
winność odaja: y z strachem niskie potwó
ry / ná twe Imię padają: A skel w śrżobu
żłozony / kákiec odda ukłony?

Ten ktory ani Stłonegney / znieś nie
może Jasności: Ani dla wojey wsseteg
ney / bezpiegen Niegysności: O Pánie z ná
sey chwaly / jak máś Prowent nstakty?

Z twoich gýnów przewybórnych / ná
zacniej

zacznie się Stworzenie: Dla swych Affek-
tów niesfornych / zmienilo przyrodzenie: I
dla rownych Brevotosci / nie syni Powin-
ności.

Podjmy z pokornym uklonem / PANA
Chwale oddaymy: A przed jego swietym
Tronem / na Oblize padaymy: Godzien
wszego uszenia / Bog / od swego Stworze-
nia.

Wszystkie sprawy Pana tego / swiate y
niezgamione: Wskazze Milosierdzie jego /
przewyższa niestonione: Lubo Moznosc y
Sila / wielec sie rozslawila.

Ziemia / Morze y comaja / wszego Swia-
ta machiny: Wadrosz Panku wyslaretaja /
y mozne jego syny: Les Swiat Panki
Litosci / nieperowna w Trwalosci.

Jako Babel dziecinny / znikla / Wst-
ubety: Tak Swiat ustami Pankimi / ostoni
sie rozpiety: Tchnie Pan w swej Wlasy /
Swiat sie z Gruntu obali.

Les Kaska Panki stategna / kadney nie-
zna odmiany: Ale Dobroc jego wolezna /
trwa w mierze nieprzetrawney: Tu siakomy
la na niey / wierni Pankcy wybrani.

Niechże będzie pochwalony / Dobrodziej
nasz na wieki: Swojej nad nami obrony /
y prze-

y przedziwney Dpieki: Niechay wszystko
Stworzenie / spiewa mu wdziasne pienie.

Nadż Czas Chwala bez przeslania /
tobie Bogu naszemu: za twoe wszystkie zli-
towania / tu ludzkiemu plemieniu: a Swie-
ty / Swiaty / Swiaty: Panie Czcię nieobie-
ty. Amen.

CXCIX.

Nadż Chwala Bogu na Wysokosci /
z tey jego nierwymowney Wlasci:
Ktora nam objawil / gdy nas na swe
Pobobienstwo sprawil.

Anaprzód Adama w Raju Stworzył /
ktorego Czart Chytroscia umorzył: Gdy z
zakazanego / jadł Drzewa: Pozbył Do-
bra Raykiego.

Y wpadlismy w wielkie zaskiepienie / w
wielki Kłopot y ciasne wiazienie: Do Ser-
ce skazone: Smyśli nasze wszystkie zarażone.

A w tymesmy przez dlugi Czas trwa-
li / sami sobie dobrymi sie zdali: Nieznajac
swych Skosci: Mielismy swa nadja za Lu-
bosci.

Les Bog chce nam dac siebie pozna-
nie / y wszystkich naszych Grzechow uznanie:
Przykazanie podal / by mu sie Czlowiek z
Grzechu winnym dal.

Zładestny wszyscy pod Grzech zámienieni / zódem Smierci wiecznie obciążeni /
Nie maś y jednego / co by spełnił wola Pańską swego.

Nadziejemy już żadney niemieli / bośmy w Moc Szatánstey siedzieli: Nie był nikt z Stworzenia / Co by nas wyrwał z tego Więzienia.

Wszakże się to już zapewne stało / co nam Bóstie Słowo obiecało / już za Czasów dawnych: za Królów y za Proroków sławnych.

Y posłał nam z Niebá Dólec Syná / przez którego wpełka ludzka Wina: Już całe, zgłodzona: Sprawiedliwość / wiecista przywrocona.

Tenże wstał na ście Bóstwie Służebnik / y przemógł naszego Przeciwnika: Smierć swoją sroga. By Czeku był / do żywota droga.

Y obcował na świecie z grzesznym / Słowo kazał z cudami wielkimi: Wola Dycá swego: wypełnił dla Człowieka nadzieję.

On sam wołał podźcież do mnie chętny / Których kolwiek zle Sumnienie trwoży: Jam się na Świat stawił: Bym was zdrowia / Synota nabawił.

Nie przyśedłem żadnego z was śadzić / Ale przyśedł wam Żywot sporządzić: Dom dla was Smierć podjął: Abym tak z was Gniew srogi Boży zdjął.

Jam jest Pasterz / żyję wam dobrego / jedno chciejcie słuchać Głosu mego: Ja was opatruję: Ciałem y Krwią własną was karmię.

Jam jest Prawda / Żywot / Światło / Droga / Kto w mnie wierzy nie przyjdzie nań trwoga: y Kto się mną rządzi: Ten w ciemnościach wiecznie nie zabłądzi.

Podźcież do mnie wszyscy obciążeni / bo będziecie we mnie ochłodzeni: Domci ja jest Cichy: we mnie nikt nie nadydże żadney pychy.

Niech z was każdy / we mnie ma Nadzieję / bo ja za was własną Krew wyleję: Która was omyje: Kielich Gniewu Bożego wypije.

A choć przez śmierć / z Świata zgładzon będzie / przez którą wam Zbawienia nabędzie: Jás zmartwych powstanie: y w Ciele mym uwielbionym stanie.

Potym wstąpię do Dycá mego / tam młamaćie przysynce wiecnego: Przez mnie Jmień święte: będą Prośby wierzących przyjęte.

Bem was kupił / ná to 'pámiataycie / w
náuce mey przez wšystek Czas trwaycie: A
Miłość chowaycie: toć nie Przykazanie pó-
miataycie.

Przydać po mnie fałszywi Prorocy / gę-
niąc tu Cudá z Dyabelskiej Moccy: Przez
swenáugania: odwiódá ich wiele od Zbá-
wienia.

Y beda mi / tu wam pokáżowác / Pál-
cem ná mie zdrádliwie zkázowác: mowiaci
niewstydliwie: A nas Krystus mieška oso-
bliwie.

A beda ná mawiac tu wierzeniu / mo-
wiac / oto tu Krystus w zámknieniu: Ale im
niewierzące: fałšci to jest / tylko się mnie
dzierżcie.

Tych Proroków wy się ustrzeżcie / gdy
je z ich Uczynków postrzeżcie: bo wam ró-
kázowác / beda: Czegom się kazał wáro-
wác.

Wedać przysyniac do Słowa mego /
á gásto kroć / y ujmowác z niego: jákby nie-
zupełna: była Náuka moja zbáwienna.

Káż poświęcić Dyse swoje Imię: niech
Królestwo twoje wsędzie słyń: niech się
wola Pánie: Twoja swiata po wšem swie-
cie stánie.

Day

Day Chleb / odpusć Winy nam Grzech-
nikom / ják my odpusćamy swym Dłuźni-
kom: w pokusy nas w wodzić / nie ráż:
leż od złego wyswobodzić.

Amen z wiara pewna już śpiewamy /
którzy tego serdecznie żądamy: niech się nam
tak stánie wysłuchay nas Jesu Kryste Pá-
nie / Amen.

CC.

Bomu miło Zbáwienie / Czasu dšie-
szeyšego: za wspomoczeniem Páńskim /
może przysć do niego.

Bowiem Bóg rzekł: zkroć dni / z
szerey swey Miłości: w których się roz-
mnożyły / duchowne Cienności.

W których Człowiek nie wiedział / pe-
wnie o Zbáwieniu: Ale tak w błędziech le-
żał / y w smutnym Sumieniu.

W których Dbielnic Páńskich / już sły-
chać nie było: To mowił / co kto zmyślił /
álbo co się śniło.

Alle Pan Bóg wszechmocny / z Miło-
sierdzia swego: już wiecey niechcąc widzieć /
upadku ludzkiego.

Tak jáko od posatku / posyłał Proro-
ki: y Apostolom zlecił / swe swiate wyrok.

D ij

Tak

Tak dziś Ewangelię / poselstwo mło-
dości. Dznajmuje narodom / tu wielkiej
Radości.

Bóg zbawienną nowinę / zgania
Serc Watpienie: A w łasce swej upełnia
wierzące Sumnienie.

Do odpuszczenie Grzechów / y on Syn
wot wieczny: Z mocy zasługi Pańskiej / w
Sercach jest skuteczny.

Na zakład tego pewny / Bóg dał Syna
sweego: Który własną Krwią ztwardził
przymierza wiecznego.

Syn Boga żywiącego / Bóg w wie-
działnym Ciele: wystawił swojej Łasce /
świadectwo bardzo wiele.

Przez Lat trzy y trzydzieści / był na
świecie z nami: Śnagły wszech Cnot prę-
kład: Słowy y cudami.

Na Śmierć Duszę położył / z niezmier-
nej Łitości: swą niewinną Krew wylał
dla słowięcych Złości.

Y ktoż powatpi w łasce / Zbawiciela
sweego: Gdyż Krew swą za nas wylał /
Ciała niewinnego.

Nad to Duch święty zesłał / by Świa-
dectwo dawał: By Chrystusa rozstawiał
a w wiernych zostawiał.

Swi

Świeci Apostołowie / tym Duchem
świadczyli: y to Piśmny swoimi / y gárdy
ztwardzili.

Y Grzechów Odpuszczenie / przez JE-
ZUSA bierzą Ci wszyscy ktorzy w jego /
świete Imię wierzą.

Na co im Pan dał Klucze / Królestwa
wiecznego: y Moc Poselstwa / ktore / wziął
od Ojca swego.

Mowią: Co tu zwiążecie / to w Nie-
bie związane: A co tu rozwiążecie / będzie
rozwiązano.

A Moc ktora przyieli / od Syna B.O.
jego: Te Zborowi podali / z rzędem swię-
tym jego.

Y skłabił z nami mieszkać / do Świata
skończenia: By każdy mógł być pewien /
swojego Zbawienia.

A jako potępionym / kto w Pana nie-
wierzy: Tak pewnie każdy wierny / Zba-
wienie odzierszy.

Y coż bezpieczniejszego / na świecie być
może: Nad Wiarunek ktory nam / syn
Słowo Boże.

Chrystus Zbór swój odnowił / Czasu
dzisiejszego: Służebniki w nim wzbudził /
Słosu niebieskiego.

Y iii

Abp

Abby go Dwce w jego omśarni słuch
ły: A przed obcy mi Głosy aby uciekały.

Dla tego Krześ przysięły / by się odro-
dziły: A Czkowieta starego / z siebie zewo-
ziły.

A zaś dla utwierdzenia / w tym żywocie
nowym: Maja Pokarmy Napoy / w Do-
mu Krystusowym.

Stad i an Chleb Ciałem swoim / Wino
Krwia wyswiadczył: A na swą Pamięć nam
jeść i pić kazac: rączył.

By Ciałem na Śmierć danym / Krwia
z niego wylana: Wybrani się cieszyli / pod
pieczęcią dąga.

Toć naszego Zbawienia / wiecznego ży-
wota: Według ustawy Pańskiej / jest Zbo-
ru Istota.

Komu miło Zbawienie / Czasu dżisie-
sego: Za Bożym wspomóżeniem / może
przysć do niego.

O chwalcie Duso Pana z takowey Mi-
łości: A zaśpiwaj mu Piosnki / serdecznej
w dżieśności.

Tobie Chwała Boże nasz / Oryse wśel-
kiej Moc: Jeś posłał Syna swego / dla
naszey pomocy.

A coś nam w Kościele swoim / nągeto-
wać

wać rączył: day by tego każdy z nas / na
wieki doświadczyl / Amen.

CCI.

Weselnym się Krześcianie / z śedzą się
światobliwie / R. A przez nabożne
śpiewanie / chwalcmy Boga gorliwie /
bo w Moc Karmienia swego / poratował
upadłego / Bóg Lnd Krwia kupił sobie.

Jużem był w Szatanśkiej Moc / już
mie Śmierć ożoneła / R. Grzech mie moy
gryzł we dnie w Noc / w nim mie Młak
posłał: Czym daley tym gorzey było / tak
się złego namnożyło / żem wiecnie niemógł
wstorać.

Proznoś na użytki było / dobre się
ubezpieśać / R. Wolney Lndzkiej myśli
miło / z sadem się Bożym sprzeszać: Kospać
mie zen sad z ciśnaka / wiecnie się mnie Na-
dżajęła / w Piekle mie już miał gospoda.

Les Pan y 2 dg moy łaskawy / z Miło-
śierdzia śgierego / R. Podjął się straconey
Sprawy / podjął się mnie grzesznego: Prze-
to Mądrością swą światą / wola przed wie-
kiem zagata / rączył do skutku przywieść.

Przełł do Syna swego / jużci się Czas
zlitować / R. Jdź Korono Serca mego /
D jw Świat

Świat upadły ratować: pomóż im z Grzechu ciebie / a Słowa Wąja starego / trzy / a Bóg ztrąć Śmierci.

Syn posłuszny Dycu swemu / z Żywota Pánińskiego / R. Wyśedł podobny grzesznemu / zwałgyc Czarta chytrego: moją Krew / Brat mój rodzony / zerwał Miar dla mnie zciśniony / śmieie w ścianie wstąpił.

Ten mi rzeke / teraz się mnie dżierz / a dobrze będzie z tobą / R. Ja ciebie / tyłto ty w mie wierz / zastapie swą Osobą: bo ja jest twój / a tyś jest mój / przy mnie stojac / nie się nie boj / Czart nas już nierozwiedzie.

Kłucie się do mojej piety / ugryzieć mi w mój Ciele / R. byś ty wiecznie nie był jety / dam za cie Dusz śmieie: leż ma Śmierci twą Śmierć udaw / skąd żywy ja / tobie sprawi / roztosny wiecny Żywot.

Skąd żywy tego potrzeba / poyde do Dycu mego / R. Tobie zaś dla sprawy / Nieba / pośle Ducha świętego / Ten Prawda Bóg twój zprostuje / ten cie w Niebie ściein ratuje / ten ci mój skład ukaze.

Com żył / gęgom nauczał / to żył / w to w wprawny inne / R. Pátrz żebyś Zbór mój

mój rozmazał / a gromił mnie przećwone / ma Chwałę buduy uślnie / ustaw ludzkich / strzeż się pilnie / Słowem cie zegnám swoim / Amen.

CCII.

BOGUS jednorodzony / Syn Boga żywego: R. Przed Wiecznościami zplodzony / Bóg z Bogą prawdziwego / Światłość sżera z Światłości / z niebieśkiey Wysokości / zstąpił w te Niskości.

Czkowiekiem się pokazał / z Panny ną rodzony: R. Leż Czystości niezmazał / Młota ulubione / Duch to sam święty sprawił / że Bóstwo w Ciele zjawił / Żywot nasz ną sprawił.

Bóg ludzkiemu wárował / w Kaju Narodowi: R. Że w Synu swym zgotował / Zbawienie Ludowi / na ten Czas gdy stworzony / Człowiek tam postawiony / był z drogi zwiędziony.

Gdyż Wąż pełen chytrości / Adama pierwszego: R. Zdradził z wielkiej ządrości / z Twoją Zoną jego / ząym od Niewieściego / miał Násienie świętego / ztartym bydź przyszłego.

To Bóg Abrahamowi / Násienie obja-
wił:

wiel: R. Potonmemu wiekow/ tez Nowe
ne stawil/ Jezusa Syna swego/ Syna nie-
milywego/ zalecil samego.

Gdyz w Niedzy ntrapieny/ Czlowiek
nienardowal: R. Coby go z ktorey sro-
ny/ kto godnie ratowal: az sie tu na Swiat
stawil/ w Ciele ludzkim pojawil/ co nas
grzeszne zbawil.

Ktory w swej Niewinnosci/ nas
podeymuje: R. A w niebieskiej Radosci/
pilnie oraduje/ swiety/ niepokalany/ a Grze-
chem niezmazany/ pokazuje Nany.

Coz obiecuje swoim/ gdy prosic bed
cie: R. Dycia w Imieniu moim/ w wysi-
oagniecie/ Nale nas powolywa/ a bracia
swa nazywa/ y do Nieba wzywa.

Mowiac: domnie ztrapieni/ y ktorzy
pragniecie: R. Podzcie juz obciazeni/ ochlo-
de najdziecie. Niechce Smierci grzesznego
Czlowieka upadlego/ zyje mu dobrze.

Juzby zapamietale/ Serce bydsz mi-
lod: R. Gdyby sie zakamiale/ uznawac nie-
chialo/ bo nas tak uniewal/ ze nam wysi-
stko darowal/ siebie ofiarowal.

O dayze nam juz Panie/ z swej wiel-
kiej Milosci/ R. z grzechow naszych Uzna-
nie/ przysporz Stategnosci: bym Słow
twojich sluchali/ a nie odstepowali/ zwo-
dzic sie niebali.

Kosciol

Kosciolnmi juz Krolestwo/ twoe swiste
nad nami: R. Poddaj pod Posluszenstwo/
Sercu/ a badz z nami/ Nas dac Trzodzie
twoj Panie szcyre Upamiatanie/ y Drog
swych Poznanie.

A gdy przyscia twojego/ Czas bedzie
w Skawnosci: R. y doswiadczysz kazdego/
falszu y Stalosci. Day bym Glos twoy
slyseli/ podzciez juz moji mili/ byscie ze mna
zyli/ Amen.

CCIII.

Kyste Synu Kochany/ Dycia nawy-
zego: R. Od wiekow uchowany/ w
Boskim lonie jego/ Jutrzenko z Wy-
sokosci/ Skonce Sprawiedliwosci/ Serc
naszych Radosci.

Ola Zbawienia ludzkiego/ w Nasu obie-
cany: R. A Czasu ostatniego/ narodzony z
Panny/ Smierci za nas odprawil/ tor do
Nieba przeprawil/ Zywtot wieczny spra-
wil.

Day nam w twoj Znajomosci/ wzrost/
day w Lasce swiety: R. Uzyj nam stateg-
nosci/ przy wierze przyjetey/ Wysiny w Cno-
tach wzrost brali/ bysiny cie milowali/ zto-
ba bydsz zgdali.

Stworzy

Stworzyciel wſech Rzeczy / Słowo
Boża wielka: R. Niebo / Świat / nátwor
pieszy / w twoy mocy Moc wſelka / wygładſz
3 Serc Przewrotnoſci / Dzyſc ſmyſłow
Sproſnoſci / poſilń Ciał Krewkoſci.

Umorſz co jeſt w nas złego / á z áś z Ła-
ſki ſwojej: R. Poſilń Ducha náſzego / niech
twoja Łaſka ſtoji / w Wierze y w pobożno-
ſci / prowadź z cieſnych Trudnoſci / do
wiecznych Radoſci / Amen.

CCIV.

Stworzyciel náſz / Boże wielkie y mo-
cy: R. Tyś wſyſtko ſtworzył / bez za-
dnej Pomocy / Anioły / Niebo / Zi-
mie / bnyne Morze / y ſłanie zorze.

Niebieſkie biegi / ſprawa twoja biegają
R. y z ſiemié w dſiegnę / Dwóc wypuſzczają
ja / Słonce zágrzewa / á Wiatr záśie chłó-
dzi: Co ſiemiá rodzi.

Łáſy wyſokie / Ptaki / y zwierſz mája: R.
Rzeki záś Ryby / rozmájte daja / Jáſny Dſień
w pracy / noc w poſoju zchodzi: Ciémnoſci
przywodzi.

Ciebie ohotnie / ſłucha wſe Stworze-
nie: A nic nie gýni / náđ twoje Zámierzenie
ſam tylko Człowiek / tobie niepowolny /
to ſup ſolny.

Bo

Bo ſie nie rządzí / podług Słowa
twojego: R. żywie ſwów olnie / podług Świá-
ta złego / ztądże od ciebie / Spráwiedliwy
Panie: nieſie Karanie.

Ztąd Mory / Woyny / ztąd y pożar
ſtogi: R. Z tąd zárazá zbóſz / y Koń idzie
drogi / nie ſpory nam Chleb / ni on nam
Sytoſci: Ni da Duſzoſci.

Przetoż cie proſim / Miłóſierny Pánie:
R. Odpuſc Przeſtepstwa / á day nam uzna-
nie / Poſil Serc náſzych obrokiem ſwiatez-
go: Słowa twojego.

Spraw Pokóy / á day / nam ile po-
trzeba: R. W pokoju / w zdrowiu / po-
wſedniego Chleba / ztąd ſławne twoje /
Imię zábrźmi wſedzie: Gdzie twoy Lud
będzie / Amen.

CCV.

Nie nie odpuſciſ / ſwoich wiernych
Nigdy / ani im odpuſciſ cierpieć żadney
Rzeczy: R. Twoja ſie ſprawa rodzi /
w twojej bárwie chodzą / Kwiatki / ty ſam
ptaſki: Ty żywiſ robakſki / jedzą co im
zrządzíſ / bo wſem Świátem rządzíſ: R. Za-
dſiſ.

Y frugetá mále / do Ciebie wołają / kie-
dy odbieją / żywnoſci nie máją: Co liche
Stworze-

Stworzenie / biorąc Dpątrżenie / od Ciebie
sámego: Stworzyciela swego: Chwali
twoje światy / Imię wsławy: wzięte: wzięte:

Wygląda co żywo / aż Kęś otworzy /
nader hojne żniwo / kiedy Dóbr przyspo-
rzył: Les gdy się odwrócił / skoro rękę stró-
cił: Wnet wszystko zemdleje / y Mocar-
stuchleje: wniwec się obraca / y nacięsa
Pracą: Pracą.

Dobrze tuśmy sobie / bo dla Sług Zba-
wienia / wespół na Świat w chudobie / Pan /
wszego Stworzenia: Byśmy nie łaknęli /
byśmy niepragnęli: Łaknąć / pragnąć / ra-
zył / Chleb Ciąłem wyprawdą: Ktore
w Potarm dawa / a Krwia nas napawa:
napawa.

Serce Krześcijańskie / namiętnie nie traci
sobą / uważ Słowo Pańskie / Bóg w po-
trzebiesz toba: On Głodem żadnemu / nie
da umrzeć swemu: Hojność wsęgo stanie /
przysięgi / który w Panie: Ufając użęćwie /
wierna Praca żywie: żywie.

Dość Przykładów mamy / Pańskie
Wschmocności / w świętych doznawamy /
jego Zysliwosci: Pan Eliasz / Pan Da-
nielowi: nie bez Cudu Chleba / dawał ile
trzeba: Tenże Dżis każdego Bóg ratuje
swego: swego / Amen.

Czemu

CCVI.

Czemu się Serce nie drężył: czemu
się tak bardo mężył: Dla Dobrych dzie-
nego: miew Nadzieję w Bogu swo-
m / on jest Stworzycielnym twoim.

Bo cie ten ratuje z Nieba / wiedząc
dobrze / czego trzeba: Niebo / Ziemia je-
go / moyci to Dzieci / Pan / y Bóg: ten nie
wyrwie zę wszystkich trwóg.

Gdy ty mym Dycem byś rasył /
swoich Dzieci nieprzebażył / z Dycowskiej
Miłości: Jamci jest niedzienny proch / ziemią:
nie mam w świecie Poćieszenia.

Bogaż ufa w Majetności / ja w twej
Boże Dpątrżności: aż to śmiech u ludzi:
wsakże wiem ktoś dusza Panie: temu w sy-
stiego dostanie.

Eliasz w Drogie Łata / gdy Deszcz nie-
odwilżał Świata / ktoż cie w ten Czas ży-
wił? Obmyślił ci Chleb gotowy: Bóg
u Sareptanckiej wdowy.

Przed tym także u potoku / gdyś strzegł
Bożego wyroku / z jego Rozkazania: Bru-
cy cie żywić musieli: Chleb y Miesoc przy-
nosili.

A gdyś pod Jafowcem leżał / Anioł
Boży

Boży tam nądbiezał / przyniosłci jeśe / y pie:
Tamei był twoy Pośpiech spory: Gdyś
Bedł do Horebskiej góry.

Jozef od Bráclej przedány / w Egyp-
cie w Więzienie dány: A że się Boga bał /
Pánem był Czasu drogiego: Żył w Dymie
y Dóm jego.

Danielá slugi swego / Bóg nie przepo-
wiedział wjernego / między Łwy sfrogimi / An-
ioł mu Dbiad obródził: Szabatuka przys-
prowodził.

Trzey Młodzienicy w Piec wrzuceni /
a Płonieniem ogárnieni: W towarzysztwie
mając / obrońca Syna Bożego: Zdrowo
nflł moca jego.

Tys Pánie jest tak Bogaty / jakos by-
wał y przed Łaty / w tobie mam Nądzie-
je: Sprawże mi dobre Sumnienie: Toć
Dostatek / toć Imienie.

Nie prągne chwały dośesney / jeno mi-
ty domiesć wiesney: Ktorą mi zgotował
przez Śmierć twą / y Krwie przelanie: Za-
ranek Boży moy Pánie.

Wszystkie Świata tego żądze / bądź
bro / Szłoto / Pieniądze: Bądź Kamienie
drogie / To tu nic nie jest trwałego: nie da
Żywota wiecznego.

Dziękując Kryste moy Pánie / za tate-
o nas

o nas staranie: Prośe cie pokornie / nie od-
pychay nas od swego: Obliza kćiech pe-
nego. Amen.

CCVII.

BJe trwóž D Człowiecz soba: Pan
Bóg cie stworzył / on z toba: R.
Choć on Czasu ciekłie dawá / Dufay
mu / a nietrwóž soba / on ci Chleb obmys-
lawá.

Bez twej Łády daćci wiele / wystawil
cie w Duszy / w Ciele: Jego to Moc / y
Dobrotá: bez twej prace / wyznay śmiele /
użyśylac Żywota.

Żywi Bóg polne ptaseta / y obbieżale
kruseta: Te nie żną y nie sieja: Gumien nie
mają Żwierżeta / a od głodu nie mdleja.

Nam Pan stworzył zwierż wśelaki / tu
dobremu także Ptaki / A zaś ty niezacniey-
by: jezlić te niezapomniane / dopiroż Czek
Twór lepszy.

Przypatrż się Kwietiny trawie: Przy-
patrż pilnie Bożey Sprawie / z prochu sie-
mie wychodza: widziś to dobrze na jawie /
jako wiedna y zchodza.

Nieprzędá / trości nie mają / praca sie
nie

nie zabarwiają: Pan Bóg im barwę dawaj.
Kraśne moc y słigność mają: Bóg im na
Pomoc stawia.

Jeżeli Pan Bóg o tym radzi / y Kwie-
tin / odzież obradzi / co się tak pretko psu-
je: Dopieroż o swej Czeladzi / sam Pan
Bóg zawiaduje.

Jako zażywa Litości / Dzieć / y radzi
z Miłości / zawoła o Dziatkach swoich: tak
Bóg z swej ku nam Skłonności / wie o po-
trzebach twoich.

Choćbyś się nad tym zastawiał / y myś-
li swoje zabarwił / abyś do wzrostu swego:
na Łokcie jeden przystawiał / nie dopnieś
nigdy tego.

Niechciejże się już frąsować / po po-
gąstku pieśolować: masz gąstke oddzielo-
ną: ta cie chce Bóg podeymować / dla cie-
bie namiętną.

Niedostatkami przyćśniony / w do-
mu swoim / ogłodzony: coż bede jadł albo
pił: z rozpasy niemów strapiony: albo w
gym bede chodził?

Lepiej wie Dzieć Niebieski / o twojej
ku nadzy ziemskiej: wie czego potrzebujesz
wrzucić nań twoj Kłopot cieśki / Pomoc
jego uzniesz.

Król

Królestwa z Sprawiedliwością / ku-
ray wprzód z wielką Pilnością Bózego: A
przydane / będą Bóży Dpatrzności / y
Dobra poządane.

Niech się na cie złe zasądzi: niech się
nieśczęście gromadzi: Człowiekowi wier-
nemu / Bóg y ucisk nie zawadzi / służy mu
ku dobremu.

Jeżeli tedy cierpliwie / ku Bogu swe-
mu dusznie / do Śmierci Utrącenie / po-
nieśiesz / Bóg który żywie / sprawi w ne-
dzy ulżenie.

O łaskawy Rátowniku! nieomylny po-
mocniku / day Chleba powszedniego! Dlu-
du swego strażniku / ratuj Czasu cieśkiego.

Jeżu Kryście Zbawicielu / coś do-
znał Kłopotów wielu: będąc też sam ubo-
gim / Dusz y Ciał odkupicielu / day Pomoc
w Krzyżu siogim.

Niechceś nas mieć bogatymi / na świe-
cie: A toli swymi / opatrujesz darami / we-
dług woli swej hojnymi / uznawamy to
sami.

Bogactwa nas nie ratują / kiedy się
nieśczęścia śmują: Leż z Sumienia do-
brego / Serca się ludzkie radują / biorą po-
ciechę z niego.

X ii

m y

My tedy już umieramy / a dobre Sum-
nienie mamy / choć tu wszystko zstanie / nie
przez Śmierć nieutracamy / mając w Bo-
gu ufanie.

Trzymajże się Mocno Boga / choć na-
cie przypádnie trwoga : niemaś przez to
Utráty / Co jest napewniejszy Droga / Bo
dys w Bogu bogaty.

O Boże nasz Stworzycielu / jedyny Do-
kupicielu / ty naszym będąc Panem : Rátuj
nas w Potrzebach wielu / przez Jezusa Chry-
sta. Amen.

CCVIII.

Nay każdy Dobrodziejstwa / wśed-
zmocnego Pana : R. Ktory z wielkiej
Miłości / posłał swego Syna / Ten nam
Słowo swe kazał / a Prawdy nas uczył :
potym wysłał Brzo swoje : Aby nas po-
święcił.

Wśemu Świátu rozkazał / Ugniom opo-
wiadać : R. Ze Grzechów Odpuszczenia /
może każdy dostać / bo on to nam zaśluszył /
swoją śmiercią swoją : Ktorzyby weni wie-
rzyli / żywot wieczy mają.

Dziękujemyż wszyscy Panu / dziękujemy

my w Radości : R. za jego sławne dary /
które dał : Miłości / niech świecie Imię je-
go / zawsze sławne będzie : A niechay się roz-
mnaża / Słowo jego wśędzie : Amen.

CCIX.

czego chcesz po nas Pánie / za twe ho-
jne dary : Czego za Dobrodziejstwa /
ktorym niemaś miary.

Kosciół cie nie ogarnie / wśedy pełno
ciebie : y w otchłaniach y w Morzu / na
ziemi / na niebie.

Skota też wiem nie pragniesz / bo to
wszystko twoje : cokolwiek na tym świecie /
Człowiek mieni swoje.

Wdźięgnyim cie tedy Sercem / Pánie
wyznawamy. bo nad to przystoyniejszy
ofiary niemamy.

Tys Pan wszystkiego Świata / tys Nie-
bo zbudował : y złotymi Gwiazdami śli-
nieś ubóstował.

Tys Fundament założył / nieobesz-
tył : y przykrył je Nagość / zioly roz-
kazył.

za twoim rozkazaniem / w brzegach
Morze stoi : A zamierzonych granic / prze-
kroczyć się boji.

Rzeki wod nieprzebranych / wielka ho-
nosć mają: biały Dzień / a ciemna noc
Czasły swoje znają.

Z twej mocy nocna Kosa / na młotko
Ła pądnie: A zągorzake zboża / Desz ob-
żywia śnądnie.

Tobie ł woli rozliżne / wiosna kwiaty
rodzi: tobie ł woli w kłosianym wien-
Łato chodzi.

Wino Jesień / Dwoce rozmaite daw-
potym do gotowego / gnuśna Zima wsta-
wa.

Z twoich Kąt wszelkie zwierze / pątrza
swey żywności: A ty każdego żywisz / z swej
Szgodroblivosti.

Bądź na wieki pochwalon / nieśmier-
telny Panie: Twoja Łaska / twa Dobroć
nigdy nie ustanie.

Choway nas poły rąsy / na tey ni-
skiej ziemi: jedno niech zawżdy bądźtem
pod skrzydłami twymi / Amen.

CCX,

Rozliżne Uczynności / sławmy Boga
swego: R. Ktoresiny w Obfitości /
wzieli Czasu tego / o wielka Miłost-
Słowo / Prawde zachował: Tyranny za-
bąmował / y ząbiegł ich Złosci.

Insy

Insy są udręzeni / woynami bez mi-
ry: R. wolności pozbawieni / Sumnienia
y Wiąry / Pan Bóg na nich puścił: Miec-
Błód / Mór / Spustofienie / żakosne Utra-
pienie / w ich Krájach rozpucił.

Łes nas y Miasta tego / z Łaski swej
światey: R. Obronil ode złego / dał nam
Pokój wzięty / Nieśczęście oddalił: w sa-
lem nas udarował / by mu każdy dzieło-
wał / że się nas użalił.

Żaden Dzień nie pominał / tego Ko-
tu śczęście: R. żeby Bóg tym nie słynał /
że ratował wężenie: przetoż wierny każdy /
te Łaskę uważając u siebie rozbiegając / chwał-
go z Sercą zawżdy.

W Niedziele bądź w Kościele / a Sło-
wa Bożego: R. Słuchay / choć inszych wie-
le / nie przesłuszega tego / Prace swe zastanów /
Dzień Święty świec przysioynie / nądgro-
dzić to Bóg hoynie / boć to jest Pan Pá-
nów.

W Poniedziałek z ochotą / w żywota
Nowości: R. Zabawiaj się robota / su-
łay swej żywności / Proś posilku z Niebą /
A Bóg na twe wołanie y przy pracach
wzdychanie / dać tego potrzeba.

We Wtorek tymże torem / postap / pra-
cny

X iv

tuy wiernie: R. Bóg swey zeladce wzo-
rem / nie trosz się nie zmiernie: Bóg cię nie
opuści / y we śnie ma wszystkicho / dosyć /
Szczędrości jego / ten co się nań spuści.

We Środę pół tego dnia / gdyś przeżył
szczęśliwie: R. Nie zaniechaj tego dnia /
w łac dnie / do Boga / o Panie: przed
siewsiami dalszemu / Uzynkowi dobremu /
błogosław w mym stanie.

We Czwartę z wysokości / być dobał
pomocy: R. Dobał swojej Świątkości /
dobał z Bożey mocy / Prosz: moy świę-
ty Panie: rąk mie Duchem swym rządzić /
nie day škodliwie błędzić: day Prawdy po-
znanie.

W Piątek rozmyślay frogę / Zbawie
ciela swego / Młka: R. Idź za nim drogę /
Arzyś / choć cięskiego / Krystus go osło-
dził: On cie młka swą zbawił / Grzechu
Śmierci pozbawił: On cie oswobodził.

W Sobotę (jako zawsze) Grzechów
Odpuszczenia: R. Szukay z pokutą każdą /
szukay Oczyszczenia / idzie Sabát wieczny:
za przysięciem Krystusowym / nam z ratun-
kiem gotowym / będziesz już bezpieczny.

Ktokolwiek tak sprawuje: biegnie z wo-
tą swego: R. Ten Pocięhy ugnie / Czasu
wspela

wspelaćiego / Bóg w Słowie stateczny: nada-
mu swe Anioły: zdarzy pobyt wesóły:
Da y Żywot wieczny.

Pochwalmyż: już spolesnie / Króla
Niebieskiego: R. Ktorego Moc trwa wiec-
nie: do Serca naszego / by z Łaski swey we-
stąpił / y miał gysie mieszkanie / przez swoje
pożegnanie / nas we wszystkim zastąpił.

Chwalemy Boże ciebie / Ktory mocą
twoją: R. Pociągasz nas do siebie / y do-
brocią swoją / miew Cześć wysławianie:
Użyj nam dni spokojnych / użyj przy Pra-
cach hojnych / Pocięch / święty Panie / A-
men.

Pieśni o Anjelech Świętych.

CCXI.

Wszed Bożym Tronem stoją: / R. An-
jołowie Święci: R. Swego się Pa-
na boją: / R. Nam służą z swey
chęci / Ktorych Bóg umiłował / niegodnych
uspokoił: w Synu swoim miłym / R.

Na Twarz Bożą patrząją: R. Jego
Kosztazania: R. Dniem / Nocą przestrze-
gają: R. zawsze bez przesłania / Na strzy-
dach się wzbiągają: / nader pretto latają:
Wola jego pełnić. R.

Tam gdzie ludzie Pobożni: R. w domach wielcy / Mili: R. siebie bronić nie mogą: R. Aby się ostali: Tam Dobre roby błądzą: /: straż nad nimi trzymają: Aniołowie święci. R.

Przez nie Lot wybawiony: R. Abraham przestraszony: R. Izak ożeniony: R. A Jakób uciekał / gdy widział zstępującego: y do Nieba wchodzącego: Anioły niebieskie. R.

Obudził Eliasz: R. Anioł zstrudzonego: R. zastęp Elizeusza: R. zaświadczył świętego / Pasterzom się zjawili: /: weseli ogłosili / gdy się Pan narodził. R.

Przy kolebce dziecińskiej: R. Kiedy spał niewinny: R. Józef zginienia bliźni: R. by w obce krajny: Przed Herodem uchodził: /: Matkę / dziecko uwodził: Anioł go przebudza. R.

Lazarza umarłego: R. do Króju powołał: R. A w niedzy zmorzonego / R. trapić już nie dądzą: Spół z nami Święty / Święty: /: Święty Pan nad zastępy: na wieki śpiewają. R.

Amen.

Ná

CCXII.

Ná te Note jako VIII.

Ciebie Boga znany / Panem wyznawamy: Dycą najwyższego / Bóg Świąta całego / wesóło wyznawa: Tobie Chwałę wzdawa.

Ciebie Aniołowie / y Archaniołowie / y Cherubin ciebie / y Serafin w Niebie: y najwyższe mocy / chwala we dnie w No. y.

Świty / Świty / Świty / Niebem nieobjaty / ni ziemią: Trón Chwały / tworzą / okazały / Królu nad wszystkimi: zastępy świętymi.

y Patriarchowie / y Apostołowie / y twój Ułubiony / Kościół na wszystkie strony: oddawać Wyznanie / nieśmiertelny Panie.

Zna ciebie wielkiego / Dycą niebieskiego / y tejże Istności / Syna od Wieczności: y Ducha świętego / Boga Prawdziwego:

Tys Kryste Król Śławy / wzór Dobrej Prawdy: ty niegądzac swymi / sługami lichymi: w wszystkym żywocie a ślą / a śmierć podstąpił.

Gdyż Zwyństwo sprawił / proporcję wyślawił / poselstwa swojego / w Króju Świąta

Świata całego; śiadłszy po Boż swemu/
Dyktu niebieskiemu.

W Niebo poglądamy / z Niebá ciebie
kanym: Pána káskawego / wiernym; les sro-
giego: sedzkiego káždemu / w grzechách leża-
cemu;

Kás nas w Rejestr z swymi / wpisać
wybránymi: Kás nas Pánie zbawie / o rás
błogosławie: Arwia odkupionemu / Dzię-
dziectwu własnemu.

Pokaż dobry Pánie / grzesznym smil-
wanie: Kás nas od zmaż brócić / rás przed
Czartem chrócić: niech twa Káska znamy /
Ktorzy w cie ufamy.

O błogosławieni / Ktorzy poligani /
Domownikami twymi / ci Sercy wdziegny-
mi: będąc wzdawać Dzięki / śpiewając ná
Wieki.

Święty / Święty / Święty / Niebem
nieobjety: Pelen Świat twej Chwały:
Boże okazały / day chwalimy ciebie / náwiek
Wieków w Niebie / Amen.

CCXIII.

Ná te Note jáko Dicimus

Grates.

Boże Zastępów / Królu náš Niebieski:
słusniec

słusniec dżekuje Kościoł Krześciański: iśes
Anioły / stworzył Duchy cysie / Sługi
ogniste.

Cie od Promienia / kánia sie twej Jás-
ności: Patrząc w Majeśtat twojej Wiel-
możności: zródlá twej Bożkiej Mądro-
ści gerpája: Słów twych słuchája.

Mája zabawy / nigdy nieproznia: za-
wsze Straż wiódá / dniem y Nocą gnia /
nie złego przy nich / niemaś nic márnego:
y niżemnego.

Sa Syná twego / Sługami wierny-
mi: są wiernych twoich / pilnie strzegącymi:
Ktorzy Słów twoich / twoje Przykazanie
Chowája Pánie.

Bo Czart / Przeciwnik / Národu ludz-
kiego: Ktory Przyśyna / jest wśystkiego
złego: walzy z wiernymi / zápalony Zło-
ścią: Gniewem / Zazdrością.

Krájy ářuka / chytrze stáwia sieci: já-
ko Lew głodny / by pożart twe dzieci: po-
tkumie prágne Kościoł / zwierżchne głowy:
y Stan domowy.

Les nas Niebiescy / bronia Aniołowie:
w złym rázie śáycá / ják wierni Posłowier
w okrag pobożnych / oboż zátaśája / Czár-
ta zraśája.

Anieli

Anieli Łotą / z Sodomy wywodził:
Elizeusą przez Woysko przewodził / z nich
jest bezpiechen / między złych potęgami: y cho-
ragwiami.

Daniel będąc między Lwy siogimi:
zaskrycony jest / Woyski Anielskimi / Także
Bóg swoich / potężnie ochrania: Do złych
zaśłania.

Te twoje Dobroć / Boże wysławiamy:
wespół z Anioły / chwaleć oddawamy / niech
twoja Sława / o Niebieski Panie: W całe
zostanie.

Użył z Łaski swej / wielce ścisłione-
mu: Tey Świtey Straży / Bożycielowi
swemu: Ktory jest przy twym / świtym
Słowie stałym: Umysłem całym: Amen.

CCXIV.

Bóg ktory ma Świat na pieczy / swo-
rzyć raczył wszystkie rzeczy: Tu swej
Dostkier Chwale / aby był szon od
wszystkich całe.

Stworzyć też raczył Anioły / Serafi-
ny Archanioły: aby go chwalili / jemu słu-
żąc wiernych bronili.

Y chwala go ustawicznie / stojąc przed
Tronem Oblężnie / mówiąc: Świty / świte-
ty / Świty Pan Bóg nasz / nad Zastępy.

Straż

Straż wiódący nad wiernymi / ludźmi
sługami Pánstwi: tego doznawali / ilekroć
ich potrzebowali.

Strzegli Jakóbá świętego / gdy się chro-
nił Bratá swego: widział zstępujące / y
jako do Nieba odchodzące.

Tobiaszowi świętemu / w Dróże się
gotującemu: Anioł się naogodził / y w każ-
dey mu sprawie dogodził.

Anieli Łothá wiernego z obrzydłego
Sodomskiego / Ludu wyzwolili: y z Mi-
sta zdrowo prowadzili.

Elizeus słudze swemu / od Poganów
strwożonemu / pokazał Żuf Nowy: Do
obrony wiernych gotowy.

Y Daniela Proroká / obronił Anioł
od smoka / y od stada Lwiego: dawszy mu
Dobroć Czasu swego.

Przez Anioły Bóg pojęcie / objawił y
Ciała wzięcie / Syna namiętłego: z przynie-
rzeniem na Świat posłanego.

Świteł niebiescy posłowie / Jezusowi
naszej głowie / Pieśń nową śpiewali: w
Świat idącemu się kłaniali.

Gdy Pan Szatana odprawił / Żuf się
mu niebieski stawił / gotów do posługi: ja-
ko na dobre służył.

Y byli przy Umieżeniu / dąli znąc y o
wstrze-

wskrzeszeniu / y ugnie cieśyli / gdy za Pa-
nem w Niebo patrzyli.

Anjół Piotra wsadzzonego / od Heroda
okrutnego / z Cienimice wysadził: A Bra-
ma żelazna prowadził.

Anjółowie się radują / kiedy ludzkie po-
tutnia / ci z wiernych po Boju: Dusze pro-
wádza do Pokoju.

To syniac niechca Anieli / abyśmy je
chwalić mieli / nie pragna Dfiary: W Dó-
te zostawiający dary.

Bowiem gdy Anjół objawił / że się
Samson narodzić miał: rzekł tu Manne-
mu / Dfiare day Bogu samemu.

Także Janowiświatemu / rzekł do nóg
padającemu / Bracie nie syn tego: Ma-
ty chwalie Boga samego.

Przetoż te przestroga miejmy / nie Mo-
dłtwami ich Czciemy: leż się dźierzmy to-
go / co podali z Głosu Bożego.

W Dólu swemu Cześć wzdawamy /
Boga samego wzywamy: tak dojdziem
Dbrony / tu w Niebie wieczney Korony.

Jezu Królu nasz y Panie / Anjółów
świątłych hetmianie: Tobie Cześć wzdawa-
my / a twojej Dbrony wzywamy.

Cyś Pan Janu niebieskiego / użył nam
Kycerstwa

Kycerstwa swego: przez święte Anjoly pro-
wadź z Świata w Gniach swoy wesoły /
Amen.

CCXV.

Pisma to jest nie tájno każdemu / jak
Miłość Człowieku nadzmemu: raczył
Pan Bóg z miłosierdzia swego / ośa-
dować / bez wśech zasług jego.

A osobna Łaska nad nim zjawił / bo An-
joly na jego Straż sprawił: iżby zawsze
byli pilni tego / aby y Włos nie spadł z Gło-
wy jego.

Ktoż tedy tak Sercą niebbalego / zna-
jąc taką Łaskę Pana tego: iż ja samże traci
dobrowolnie / żyjąc tu na tym świecie swa-
wolnie.

Udając się na rozliczne złości / zapomnia-
wszy swojej Powinności: szuka sobie zład
inad Nadsieje / a prawić się z Paną swego
śmieje.

Jakoby miał na świecie żyć wiecznie /
Każdy to sobie tufy bezpiecznie: a żaden na
to nigdy nie baży / że Pan złemu przepuścić
nieraży.

Nad Ludźmi ktorzy w Sodomie by-
li / i swawolnie na tym świecie żyli: wiemy
wszyscy

wszyscy jak wielkiej Srogości / uzył P^{an}
dla ich rozlanych Słosci.

Ukazał tam Znak Gniewu swojego /
on zároveň Czeka złościwego: Który żyje na
świecie wsetecznie / zgładzi / y Pamiatke je-
go wiecznie.

Bo aż im długo folgować raczył / ale
jednak tego nieprzebaczył: Sowiec im ich
Słosci odpłacił / gdy je prawie do Gruntu
wytrącił.

Ly nuż każdy słysząc te Srogości / wstań
tu P^{an}u / a poprzestaj Słosci: śladnie
znaydziesz Miłosierdzie jego / jedno się też
sam chciej mieć do tego.

Łaskawiec nam to obiecać raczył / iż gdy
by się niedźny Czek obaczył: a uciekł się
szyrym Sercem kⁿⁱemu / że on chce być
Miłosierw każdemu.

Czemuż tedy o tym wątpić mamy / gdy
takowa Łaska po nim znamy: z Która on za-
wždy gotów każdemu / Kto się jedno poru-
czy w Moc jemu.

Żaś niewiemy wszyscy perwie tego /
iż on raczył posłać Syna swego: Który
swey wielkiej Dobrotliwości / przyjał na
sie wszystkie nasze Słosci.

Racj P^{anie} na nas Łaskawie wejrzeć
osobna

osobna swa Praca o nas mieć: bo proście-
cie my żadney uciezki / niemamy tu / two-
redzne owieczki.

Ku tobie się wszyscy uciekamy / w to-
bie samym swę Ufanie mamy: racz nam dla
twego Syna Pr^{zy}syn / odpuszczyć już wszy-
stkie nasze winy / Amen.

CCXVI.

N^{ie} te Note jako: Kto się P^{an}a

Boga boji.

Nobie wiekujiszy Doże: R. Tobieflu-
zy Ziemia / Morze / Niebo także Słon-
ce / Gwiazdy: R. Miesiąc / Dzień /
słuszac zawždy.

Aniołowie / wierni ludzie: R. Stawia
ciebie P^{anie} wśedzie / zaenose Spraw twych
oświadcą: R. Ku Chwale twej wyzna-
wają.

Racze też to mnie P^{anie} dąć: R. Ze-
bym cie umiał wystawiać / y racz oświecić
Serce me: R. Aby poznato drogi twe.

A znając żebym w nich chodzić: R. Ku
Czei twojej pobożnie żył / odpuszc moje
Nieprawości: R. Wybaw mnie od wśel-
kiej Słosci.

Y ij

Stworz

Stworz Duchá we mnie práw ego: R.
Spraw mié sobie powolnego / Tu Chwale
twoy bym záwsze żył: R. Imię twoje zá-
wie fláwił / Amen.

Pieśni o Kościele Bożym.

CCXVII.

Dobie nalepszy Bożenáš y Pánie / niech
będzie wiečna Cześć Chwała / y ser-
deczne Dziękowanie: Jeś nas na sy-
niem Lásti swey sprawił: á Tajemnice E-
wángeliey nam zjawił.

Przytárgnáles nas do Syná twojego /
uczyniles uśeśnili przez Wiáre záslugi jego:
w jegoś drogim Królestwie nas stáwił: bło-
gostáwienstwem duchownym ubtógostáwił.

Ná mocneyś nas ugruntował Dpo-
ce / wśsepiwśy w winná Máćice / 3 Kto-
reym Cnot Dwoce: byśniy śśerze przed to-
bá chodźili: 3 bliźniimi w świątym Towá-
rzystwie żywi byli.

Abia wiáśey o Zbawieniu Perennóci /
Cerkwis dáł wierne Pásterze / im záś Sło-
wo y Świątości: či Słowem twym 3 Or-
chów nas kwitują: á Świątościámi w Lá-
ce twoy nas pieczętują.

Tu

Tu sobie Lud zbieras y popisujesz / tu
w Imieniu Syná twego / Modlitwy wier-
nych przyjmujesz: Tu wylewas 3 Niebá
Pożegnanie: tuś sobie wiecznie / oblubił á-
był Mieśkanie.

Tu on wonny Bálsám DUCZ
świątego / płynie 3 Kłystusá ná wierne / 3
Śłowy ná Bray śáty jego: tu Kluge nie-
bieśkiego Królestwá: tu jest nádanie per-
enne wiečnego Dziedzictwá.

D jáko rośkośna Kśez w tej Cerkwi
bydź / 3 Dycem / 3 Synem / 3 Duchem świe-
tym w nádrośsey Spolegności żyć: mieć
Práwo 3 Bożymu wybránym: 3 ludźmi
świątymi / y 3 Anjoly niebieśkimi.

Tobie Chwała nawyśszy Świątá Pá-
nie / Jeś nas oddawśy Synowi / przyjął w
świątych Dbowanie: ráć nas pośim żywi
sobie chować: á po Śmierci day w Niebie
ná Wieki Królować / Amen.

CCXVIII.

Naduymy się dziś spoleganie / á Chwa-
le wzdawamy serdecznie Bogu Dy-
cu y Synowi także á wietemu DUCHO-
wi.

Bo weyrzał 3 swojej Miłóści / ná nas
Y ih tu

tu w tej ziemskiej Niskości: zwołając
ten Czas niebezpieczny/bądźmyś tego w
scy wdziać.

Wzbudził tu pocieśkę naszą / służy swo-
je w te zbyt złe Czasy: rąć ich przyniosła
o Panie / miej o swych wiernych Starań-
Dziękos swe w Kościele zaczął / a na-
drapieżnym wilkom odjął: my dusimy w
tobie Panie / iż twa Sprawa nieustanie.

Różnie wspomnieć na słuby swe / który
miał ty ciebie służył: rąć przyniosła
swoy do Jedności / nżyn to dla twej miłości.

Boż jest srodze rozproszony / y ledwie
już niezawiedziony: Pasterzu nie wyśłowio-
ny / nawiedz Lnd twoy utracony.

Róż sie przygynie do tego / a Lnd
wzbudzić ze snu twardego: rąć mu Swiato-
łość Prawdy zjawie / a Ciemności go po-
zbawie.

Aby twa Prawda poznali / a Bredow-
nie naśladowali: jedno ciebie Pana swego
wiecznie błogosławionego.

Tys sam jest Panem nad Pany / Królu
Boże pojeżnany: znieś przez moca Bożwa
twego / Odrucenie Swiata tego.

Różnie już Panie pospiesz / a wierny
Lnd twoy sam uciechy: abyśmy tu nie-
nali / ale przez cie wiecznie żyli.

Kas

Róż nam dać Wyże wieczności / Du-
cha twojego z Wysokości: abyśmy w twej
prawdzie trwali / a z kemu sie sprzeciwiali.

Abysmy w twej łasce trwając / Woll-
twojey dogadzając: żyli z sobą w Uprze-
mości / mieszkając w zgodzie / w Jedności.

Ciebie Boga wyśławiając / a w tobie
samym ufając: iż nas Radością dariesz /
tam gdzie z Anioły królujesz / Amen.

CCXIX.

Zaspiewam Panu memu / mnie ze wśech
mitemu: R. A społeczna Krewność /
zemna złączeni: o jego sławney win-
nicy: R. Godna Róż abyśmy wszyscy:
spoleganie zaśpiewali / jemu Chwała dali.

Winnice z Łaski swojej / PAN płotem
ogrodził: R. Wybrałszy z niey Kamienie /
hojnie ja rozproszil. w posród niey wie-
pościł: R. A w niey piękna Prasa spra-
wił. Dwocu z niey wdziaćnego / zaczął Cza-
su swego.

Czekaj aby mu smagane / jagody rodziły
R. Ale ona Cierpnace / y przykre puści-
ła / przetoż Jerolimacy. R. y Mezowie
Judzey wszyscy / rozsądźcie te roznice me / y
tey Winnice.

Y iv

Y cojem

Y cojem z ta Winnica / już daley miał
gynić / R. wszystkim dobrze uprząw / trud
noby mię winić. Dosćiem długo czekał te
go : R. aby mi Czasu słusznego / Dwoc
wodzięgny wydatą / leż ena w złym trw
ła.

Teraz wam ja pokaza / com unyślił g
nić R. gdyż z tey mojej Winnice / niechciał
Dwoc wynisć / otoż ja y ja rozgrodze R. gdyż
moge tu jey zaślędze / będzie już rozrzucony
plot jey z każdej strony.

Ujrzycie co się w rychle / jey bujności sta
nie R. jakie będzie jey macie / srogie pod
ptanie. Ja ja mowi Pan / spustofe R. Bo
żren y trzaki rozprose. y będzie opuśczone /
od wszystkich wżgardzona.

Porosta na niej ciernie / y ostre jeżyny
R. nie uromia Obłoki / na nie dżdża y trz
ny. By Wilgotności nie miała / R. gdyż
sietak nieplodna stała / nierodząc przyszło
nego / Dwocu żadnego.

Winnica okazała / wśech Zastępów
Pana : R. była z Izraelskiego / Narodu ze
brana. Maj pokolenia Judzkiego / R. był
wodzięgny m kochaniem jego / Tęsiebie op
trował / te osobnie chował.

Długo dosć Bóg folgował / czekał
w nich

w nich rządu : R. a oni w Kłóściach żyli /
nie pilnując Sadu. Na miejscu Sprawie
dliwości / R. Płacz / Krzyk / bo wielki Ciek
kości / Ubogim żądawali / o Pana nie dba
li.

Wlec je też Bóg odrzucił / od Obliga
swego : R. położył je na Przykład / przeb ocy
każdego / abyśmy się strzegli Kłóści / R. A
yli w Sprawiedliwości / Tu chwale Pana
swego / wiecznie trwającego.

Panie Ktoryś na miejscu / drzewa wro
dzonego : R. nas płonne trzaki przysiał / do
dziedzictwa swego / day byśmy nie prozno
wali / R. ale wodzięgny Dwoc dali / po głęney
Śmiertelności / przentes do Nadości / A
MEN.

CCXX.

Nate Note : My wierżemy w
jednego Boga.

Wszel się Cerkwi świętą / ślubem z
Bogiem zjeta / Pan cie wiecznie nie
opuści / aś na cie Uścił przepuści / boś
jego jedynym kochaniem : tobie brzmia świę
te wyroki / tobie ślubił przez Proroż / iż cie
chce zamżdy opatrować / a jako miasto po
budować /

Y y

budować: Świat cały Koniec swoy bierze / legł mi Krain ślubom Pańskim / niemaś ani jego Wierze.

Iżali Kochanego / dźwieciska własnego / zapomnieć Cna Matka może / iżali go nie wspomnie / w każdej jako może potrzebie: tak mowi Bóg z szerey chęci / wziął em ci do swey Pamięci / choćby też Matka zapomniła / by się też swego płodu przaka / ja nie zapamiętam ciebie / bom cię na rekach wybrozył / y pilniem zapisał w Niebie.

Nic to / że się Świat brzydzi / gdy Pan rad widzi / ujrzałwszy jego Obronę / musi niechętni na stronę / musi z wstydem Niepryjaciele: Pan myśli o naprawieniu / Pan myśli o trzym Zbawieniu / sposobi wiernych słuzebniki / obmyśli godne budowniki / co by cię pobudowali / co by cię w wierze y w cnotach / Słowem y wzorem ztwardzali.

Według dawney umowy / Pan twój jest gotowy / zasyć nad toba Litości / a odjąć twe Nieprawości / żebyś dostał a Dzielictwa: Apostolski Kład przywróci / Aniołów Chrystusów Czas skróci: już go Duchem swym objawił / wstyd jego już jawnie wystawił / y jeźże się nań gotuje / że go przysięciem na Sąd wálny / w sąg y na Wieki zepsuje.

D Cer

D Cerkwi odnowiona / Panu poświęcona / śniele pojrzy kto siebie / na te co trapił ciebie / jako je Bóg odprawił: hańba: Uwaj jakże ście sprawił / na jakiey cię ście stawił / on sam cię na sobie buduje / sam wszystkie potrzeby gotuje: to co do ozdoby twojej / sam Pan JEZUS obmyślał / a z Łaski niezmierzoney swojej.

On twe źródło Prawdziwe / to Kamenie żywe / składa w ściany Domu swego / przez Sprawę Ducha świętego / Ktorego z Nieba hoynie spuszcza: maś Mur Opatrzności jego / maś Straż Poselską wiernego / maś Słowo Boże y Świątości / sam Pan słoncem Sprawiedliwości: wewnątrz to wszystko sprawuje / co z wierzchu przez sługi / słowem y Świątościami służy.

Wiara y wewnętrzne Cnoty / te są twe Alenoty / Których ślepy Świat nie widzi / dla tego się toba brzydzi / a Pan cię z tą nabarżey lubi: z zasług swojej zupełności / dodawac świętey Godności / Którą Dłec wieny przyjmuje / w tobie Pan Kód Nowy sprawuje: że też sama w sile jego / kazakymi cnotami / dowodzi wzwania swego.

Stąby wiegney Mądrości / bogactwo y Ścności / Ktore przed Światem utaj / tobie

tobie Cna Cerkwi objawił / wniósł do An-
chy gołebico: wniósł w Dom Króla na-
wyższego / do Jeruzalem nowego / postap
na Głos Pański kaskawy / zrzuciwszy z siebie
świeckie sprawy: o wierni wstąpcy z sere-
rego / Serca / rżemy Panie przyni / nas
do Zboru Anielskiego / Amen.

CCXXI.

Rzeszcianie Prawdy Bożą / ścigający / dla Prawdy jego święty /
Ciepłości cierpiący / szukający Po-
czenia / z Pańskiego użenja / abyście byli sta-
li / w pokuszeniu trwali.

Weźcie sobie na Przykład / Zyr ot je-
go święty / on będąc wszechmogący / nie był
u złych wzięty / Krzyż / Bolesć / y Chudoba
rad zaważe podstał / aby tak w Wieżnej
nędzy / nas grzeszne zastąpił.

Trzydzieści trzy lata / tu będąc pracow-
wał / y cierpiąc Przeciwności / z tego nie od-
dawał / tak swym Przykład zostawił / by
za nim iść mieli / a prżąc się samych siebie /
Krzyż swoy na się wzięli.

Te rżęcy opowiadał / swoim Zwołeni-
nikom / ich potomstwu y innym / ich naślado-
wnikom / mówiąc: k tu będziecie / cier-
pieć

pieć Uśmienie / leż we mnie duszy waszej /
macie Poćieszenie.

Będziecie w nienawiści / wielkiej dla
mnie wśedzie / cierpiąc y Pośmiewanie / y
rozlisne nędzy / Świat się będzie radował /
wy płakając będziecie / leż po płągu dożę-
nym / wesela dojdziecie.

Leż gdy wam będą dla mnie / nieślus-
nie zkorzęcy / waszej nauce świętej / z Sto-
ści wielkiej przeżyć / z tego się wy radny-
cie / a weselcie wśedzie / bowiem wasza za-
plata / w Niebie Hoyna będzie.

Ponieważ Gospodarza / zowia opet-
nym / obżercą y opilcą / y Samaritanem / tym
wiecej jego Czeladź / będą tak mianować /
Ktera go sercem całym / myśli naśladować.

Dawaj im drugi Przykład / na ślepk-
zuje / ponieważ nie chce Mistrza / ten Świat
nie śanuje / coż się z slugami mymi / będzie
potym dżiało? gdy wietże Pokuszenie ba-
dziej nastawało.

Coż się tedy lekamy / Świata Uraga-
nia / kłater / sądów nieślusnych / Heretyka-
wania / chcemy li z Panem swoim / w niebie-
siech przebywać / musim niewczasów wśel-
kich / dla niego zażywać.

Nie żałujmy Dobr naszych / dla wiary
utrącić / wśat słubuje stołrotnie / w Niebie
nam

nam odpłacić / mówiąc: iż Eto tu dla mnie
Mądrości zbadzcie / ten z Łaski Dobrej
mego / Królestwa nabiedzcie.

A wszak cokolwiek mamy / mamy z Ła-
ski jego / przeżyj tych Dobre zażyciem / utracić
dla niego? nie jest takowy wiernym sługą
Pana swego / co siego tylko trzyma Czasu
szczęśliwego.

Stąkosć wiatry poznana / w Pokuszeniu
bywa / a Kycerskie Zwycięstwo / bez boju nie
bywa / trwajmyż stale do Końca w Wierze
swego Pana / bo statecznym Boreczą / więcej
na będzie dana.

Groźby się nie strachamy / Antychry-
stusowej / bo nas Pan tymi cieśn / pamięt-
nymi słowy / nie trwoż sobą małgą / sta-
do miłe moje / Dzieci ci z wielkiej Łaski / do
Królestwa swego.

Takowe Obietnice / od Pana bydyż zna-
my / gdy przyda Pokuszenia / nie się nie lu-
kamy / abyśmy w Cierpliwości / Duszę swą
chowali / od prawdy raz poznanej / nie od-
stępowali.

Dziwiem tak sam Zbawiciel / rzekł w
swym słowie świętym / Eto się tu nim nie
zgorzy / jest u niego wziętym / bo lepszy
prawdy Boskiej / nie mieć Znajomości / ni-
żeli się jej zaprzec / dla świętowej Złoty.

Udaymyż

Udaymyż się na wierne / w Czas Poku-
szenia / a chciemy chętnie pełnić / Bóg
Przykazanie / co na nas Bóg dopuści / grze-
chom przyżyty / a onych Odpuszczenia /
u Boga szukamy.

Wiedząc iż z Bóg na gody / nie możemy
postąpić / nie lenmyż się Cierpliwości / na świe-
cie postąpić : tak wszyscy potym smutku /
dojdziemy Radości / z Panem naszym / z An-
iołmi / w niebieskiej Sławności / Amen.

CCXXII.

ETo tu chce Bogu służyć / żyjąc w po-
bożności / musi nadze użyć / y wielkich
Trudności / bydyż wsem w nienawi-
ści / jak według Słów Pánkich / to się wier-
nym isci.

Y musi zawsze chodzić / w duchownym
Odzieniu / Cierpliwości dobydyż / przeciwno-
Pokuszeniu / przeglądając boje / na które się
musi / bez cielesnej zbroje.

Znając że utrapienie / ma Żywot miżer-
ny / zewsząd pokuszenie / y Uciśnienie / niezmierny :
jak doznał tego Job Służebnik Boży / na-
łobie wszystkich.

Wszakże się żaden lekac / nie ma / boju te-
go / ale ma uciekac / do schronienia Pánkiego : bo
w Krótkości Czasu / przydyż Koniec per-
winy / takiego niewojasu.

To

To chowając w pamięci / tego Bóg
miliuje / tego też nawiecy / w świecie poleru-
je / do Nieba go wtóbac / dla którego mi-
si / wiele z tego podiac.

Czego też Przykład mamy / na Krystu
sie Panie / który był jak znamy / Dycowski
kochanie / wśakże wiele cierpiat / niżli do
chwały swej / przez Krzyż swą w nię miał

Nie jesteście sługą wietszy / nad Pana swego
jego / choć on był nas wietszy / użył wśego
z tego / on nie nie przewinił / ale wśystko do-
bre / wśystkim w obec czynił.

Także też jego święci / wiara obdarzo-
ni / byli nad szę zjaci / od wśystkich wzgardzo-
ni / w tym się weselili / gdy dla Pana swego
go / obelżeni byli.

A przetoż my też znając / Łaskę Boga
swego / Przykład świętych mając / trzymaj-
my się jego : tu w wielkim trapieniu / a po-
tym w Niebiesiech / w wiecznym odpocinie-
niu.

Tych się nie nie lekamy / co się o nas tru-
sa / przy Panu swym trwamy / ten Cię-
ko y z Duszą / może piekło oddać / albo też
z Łaski swej / on wieczny żywot dać.

Uciekmyż to już za Radość / y za dobre
mienie / gdy tu na nas żalost / przyjdzie y
Trapienie /

Trapienie / y kiedy dla Pana / będzie na nas z
Kłótniem / żalost ludzka wylana.

Bo dośesne żalosti / nie mają równe-
go / ścunku Radości / Zbawienia wie-
nego / które Bóg gotuje / temu / co dla nie-
go / Smutek podejmuje.

Tenże rączył ślubować / że utrapione-
mu / chce zawsze gotować / Poćiechę wier-
nemu / Niebo obiecuje / temu co dla niego
Krzyż niósł pracę.

Wśak y w oblatko żadne / oprócz Wo-
li jego / na ziemi nie spadać / nigdy z Gniaz-
da swego / nawet y włos z głowy / z liśby
swej nie zginić / podług Pańskiej mowy.

Ci są Błogosławieni / którzy gasiu te-
go / bezprawnie zcienieni / od Świata żlo-
nego : Wiada kto się śmieje / bo niema o
wiecznej / Radości Nadszije.

Kasząc ciębie prosimy / o niebieski Pa-
nie / że meżnie zniesiemy / ciężkie Bojowanie :
z dośesnej żalosti / rąć nas zaprowadzić
do Wiecznej Radości.

O Kaszcie nas wysłuchaj / wśakże to
obietat / nigdy nie opuścić / choćby się po-
lecał : Amen miły Panie wierzymy te.

mu wśyscy / że się to tāt

stanie / Amen.

3

Już

CCXXIII.

Nuż nieżal jedno w niebo / czyście Serce
wznosić: R. A Bogá o Kátunet /
o Pomoc prosić / w ták gwałtownym
połuszeniu / w ták ściśłym więzieniu / gdy
już nasze siły / wśyskie nawatliły.

Do Bogá uniżonym / Sercem zawo-
łamy: R. W nim wśyskie nasze ufności
zbawienna składamy. * Pereni iż nas
swey opieki / nie zpuści na wieki / Pánie
ustawamy / leż w tobie ufamy.

Bo wiele Nieprzysiać / przećiw nam
powstało: R. Na twą się mądra tróda
co żywo zebrało. * Kámie twoe Bóg
chcąc skrócić / nas z Gruntu wyrócić: za-
társzy Słowo twoje / chcąc wnieść błąd
swoje.

Niechaj nam tego przyznać / żeśmy
zbórem twoim: R. Ni bażyć że my mocno
pod twą Aklą stojm. * Błednymi nas prze-
zywają / y tym potrzásają / że nas w rychle
Káždego / ztraca do jednego.

A ty Pánie Ktory sam / bażyś wśyskie
Kzesy: R. Znaś nas za swe Wybrane / y
masz nas na pieczy. * Tyś nas Błedów
Grzechów zbawił / tyś w Kościół swoy
wstał

wstał / Słowo / Świątości mamy / sług
twoch żązywamy.

O Boże wszechmogący / rąć Lud swoy
ratować: R. Rąć to całemu Świátu /
znamię pokázować. * Żesmy twojimi
własnymi / ás nie dostojnymi / ukąż w nas
Moc swą Boga / y Mądrość Niebieską.

Już Praktyki zmyślił / w zawarcey Chy-
trości: R. Już ich jawnie dowodzą / w
okrutney wściekłości: * y już się nánas
żucąja / już wierne imają / hánuj / niedaj
być swego / Imienia świętego.

Jezu tyś w Páwła Saulá / przemie-
nił zjadłego: R. Ty gdy chcesz możesz z
Kotra / użynić dobrego. * Możesz wżić
Serce mężnemu / y przemyśl chytremu / Woy-
ká tyś podawał / Ktore cie nieznają.

Láment náś usłysz Pánie / patrzą jako zle-
chwie: R. Powstań z przybytku swego /
ratuj nas w swey sile. * Niech się żli uk-
łną ciebie / niech się zaprzą siebie / niech twą
Prawdę uznają / á tobie Cześć dają.

Duc się Kámie Pánstie / uwesel Pła-
żące: R. zetrzy w Gniwie Tyrány / niepo-
kutujące. * Pokaż się im w swey Osobie /
niech się gryzą w sobie / niech cie znają do-
brego / niech znają srogiego.

Badźże ty siła nasza / przećw zły
Srogosć: R. Dni. Mał przydawają / przy-
day Cierpliwosć. * Niech nasza Stępa-
nosć znają / niech się nią zrazają / od prze-
cierwicia swego / piekłem trącacego.

Niech śmieje Imię twoje / Panie wy-
znawamy: R. Niech tobie tu Czci żywiem
z twą Czcią umieramy. * Niechaj cie bę-
przytomnego / Króla niebieskiego / y my
z wiernych każdy / doznawamy zadość.

Panie Jezu powłeczny / Kościel-
Dobroć: R. Ką nas w Wierze stępa-
ney / zachować do końca / * Boś ty wiel-
nym Odkupieniem / tys wiecnyim Zbawie-
niem / tys swiatych dopełnieniem / y ich Umo-
bieniem.

Po Zwycięstwie rąg sławie / nas w
Niebie kaskawie: R. w nieśmiertelney Ko-
ronie / w nieśkonżoney Sławie / tam ci
Swiety / Swiety / Swiety / wielkiem nie-
objety / sześciwie przywitamy / tamci Chwa-
le damy / Amen.

CCXXIV.

Rzyśym' k tobie wiecny miły Panie!
o kaskawe Wysłuchanie / wejrzyj na
twoje Stworzenie / a day w rydło
Wspomożenie,

mny

Nyt się pod straż twoją uciekamy / w
Trudnościach które mamy / bo wszystkie
Szatanśkie siły / na nas się gwałtem wzbu-
rzyły.

A prawić już ze wszelakiej Strony / po-
trzebujem' twej Obrony / które gdy miec
nie będziemy wszyscy razem pogniemy.

O wiecny BZJ Dyśe prawdy /
wsłkasz ty Pan litościwy / prosim' cie twoje
sioty / usłrom te nasze Kłopoty.

Musim' to znać żeśmy przewinili / Kazi
okrutną zasłuzili / bo cynim rozlisne Kła-
ści / przećw twej Sprawiedliwości.

Wszakże jednak to Uśanie mamy / że Ła-
st twoją otrzymamy / gdy twego miłego Sy-
na będzie za nami Przyśyna.

Bo dla tego Biew swą swiatą prze-
la / by Srogi Gniew ubłagał / nas wiec-
nie z tobą zjednożył / tu kaskę pierwośey przy-
wrocił.

A jako Pośrednik nasz jedyny / pokry-
wając nasze winy / chce przeż jego Zasłuże-
nie / byśmy mieli wspomozienie.

Y upewnił nas swym obiecaniem / w
Pismie swiatym napisanym / co przezeń ja-
dąc będziemy / że to wszystko odziedzimy.

Abym każdy bez wśego wątpienia / ośe-
kawał

Z iii

Lawat Poćieszenia / gdy swe ogy k niebo
wznosi / w potężę w cichości prosi.

Wejrzy na to wieżny miły Panie /
na twego Obiecanie / a w tak wielkie
miejście / miej nad nami. Zlitowanie.

Jakoś miał nad młodziency onymi
Babilonie / slugi twymi / ktorzy do Dnia
wrzuceni / nie byli nic uszkodzeni.

Wpośród pieca z Anioły chodili /
Wschmocność twoją wielbili / żeś przys
Dziwo okazać. rączy / jakoś slug swych nie
przebagry.

Także też do Lwicy jamy wrzucony /
Danieł błogosławiony / widział znać nie
pospolity / wsemu Świātu znamięnity.

Brzyżąc k tobie Panu Bogu swemu /
pomocnikowi prawemu / był bezpłeszen Pro
roś światy / między srogimi zwierzęty.

Tymże Kształtem nas sirotki twoje /
zachoway w te niepokoje / bysmy pod two
strazą żyli / ciebie bezpiecznie chwaliłi.

Nac potłumić duszne przećwoniłi / z ich
wszystkimi służebnikami / niech znają twoi wy
brani / żeś ty Pan nad wsemi Pány.

Ny w tobie perwne Ufanie mamy / że to
wszystko otrzymamy / Amen niech się już tak
stanie / wysłuchay nas miły Pa
nie / Amen.

Powstań

CCXXV.

Powstań / już powstań Panie / przys
mi wiernych Wotanie: R. Wspomni
na śluby swoje / niż będzie przyście
twoje: ratuy sam opuszczonych / od wśech
ludzi wzgardzonych / co się na cie spuszcz
my / pomocy twojej żądamy.

Prawdą twą cierpi wiele / niśca ja Swa
dźciela: R. Kościół pomocy żęka / z Bā
bilonu ucieka: smiluy się a zlituy się / Pa
sterzu nasz przybliż się: slyś wiernych Na
żekanie / ratuy ich sam o Panie.

Wejrzy na Kościół światy / między
złymi niewożety: R. Ten Antykryst woju
je / on błędem swoim truje: Słowo slugi
światości / znośi z okrutney Złości / Praw
da wszystkie znicował / pozwierżchny kształt
zachował.

Wszystko Opak wystawil / tylko Imia
zostawil: R. Kościołem się mianuje / cho
ćiaś go z Gruntu psuje: już to Miasto zru
pione / yniemal wśszat zniszczone / trudne do
Utalenia / dla cięskiego Ściśnienia.

Ktoby dawny uważał / Kościół / jak
się rozmnażał: R. teraz odmiana gnie / bo
w nim nierząd panuje: rás weizrzec o Pa
nie.

3 iv

nie nasz / boć się wypełnił / żył Czas / o nim
zdawna pisali / Prorocy / znać dawali.

Obas małżonktwoje / wybaro ja przez
Moc swoje: R. Wspomni coś jej słubow
wał / gdyś ja sobie gotował: niemałstoby
ratował / Antykrysta zepsował / jedno ty Pa
nie moczny / bo maś Imię / wszechmocny.

Każ rozbudzić sługi swoje / a day im
Słowo twoje: R. By z Ust Duchá swie
tego / y z Oświecenia jego: Słowo twoje
czajali / a Babilon zrażali / Lud z błędu wy
wodzili / od zguby uwolnili.

Day Królom Świątą tego / Chęć do
Słowa twojego: R. by się w nim jako
chali / a Błędów zaniechali: ráżże im dać
nasz Panie / z Łaski twojej Uznanie / by ci
śgerze poznali / Imię twe wystawiali.

By Kościół zawiędziony / był z nowu
naprawiony: R. A w nim było sług wie
le / twych / Prawda brzmiała śmiśle: aby
Kościół twój święty / przez cie Błędów od
jaty / odniósł wieczne Zbawienie / miał z słow
twych Ucieśnienie.

O ráżże nas wysłuchać / Uciechy Zba
wienie dać: R. Każ nas z Błędów wyba
wić / Przeciwników pozbawić / day to za
naszych Czasów / za Prośbą naszych Głosów /
byśmy w twej Prawdziwie żyli / Ciebie wiec
nie chwalił / Amen.

Pasterzu

CCXXVI.

Pasterzu Niebieski / Jezu Kryste Panie
R. Pojrzy na Lud ziemski / słysz wier
nych żądanie: day wierne / dozorze /
nam Nauczyciele / by Głos prawdy twej
zabrzmiat / w Szkołach y w Kościele.

Zniwoć wielkie mamy / ale Zenców ma
to: R. do Ciebie wołamy / by ich przyby
wało: smutny się / zlitny się: day na Zni
wa twoje / tak jakoś się spodoba / wierne
Sługi swoje.

Zapadź Najemniki / z wilki drapieżny
mi: R. Śaśperze / Zmienniki / z ludźmi nie
ścyrymi: niech twego / małego / Stadka
niemordują / ustawami swojimi / na duszy
nietrują:

Każ dać prawdziwe Wolność / zawsze
po wschmawiecie: R. Odwróć złych Swa
wolność / niech w każdym powieście / twe
Kryste / brzmi gysie / Słowo: ufających /
Brón / Pomocy od Ciebie / z Sercá żądają
cych.

Nawróć co są w błędzie / Panie Jezu
Kryste: R. niech Prawda twoja rozedzie /
twe Słowo gysie: już słyń / Śaś zginie /
śroć we złym swawolne / odwróć je od drog
ich zły / spraw prawdziwe powolne.

3

Każ

Nas posłać Anioły / by wiernych bro-
nili: R. A twoje Kościoły / pod strażą swo-
mieli: wspomni sam / jako PAN / na swe
Obiecanie / boć się już przybliżyło / Świata
dołowanie.

Panie nasz Jezusie / Pasterzu twej Trzody:
by: R. Prosimy sinituy się / obrón swoj
od szkody: złe wytrąć / rąć wyrwać / z mocy
Najemników / stadko twe rozproszone / wy-
rwi z Gardła Włków.

Wspomni na swe śluby / wśaśes przy
Proroki: R. rzekł iż niechceś zguby / lecz
Świat szeroki: chceś wtornych / w rostkach
nych / pasc pastwach zielonych: rążę to już
wypełnić / nie opuszczać onych.

Chwalimy cie Dyże / wśyskich Stwo-
rzyćielu: R. Chwalimy cie Doże / S
Zbawicielu: y ciebie / coś w Niebie / Panie
Duchu świąty: Doże w Trojcy jedyny / w
wieczney Chwale wśłety / Amen.

CCXXVII.

Mocna wieża Pan Bóg prawdziwy
Pan Bóg nasz Zamek nie wstąpił
R. Pan Bóg nas w trudny Czas ra-
tuje / niechże nam Dojażń nie paniuje. * Sta-
ry Kayski Wąż Szatan / tego Świata Pan /
Woyśka spisuje / Słowa się gotuje / bo już
bliski Koniec swoy sije. Błaha

Błaha Moc naszą / podle siły / by też
Napotężniejszy były: R. Legł mu zdoła
nawyszy Hetman / Bóg Bogów / Król
Królów / Pánów Pan. * Ktoby taki był
pytaś: Jezusa nieznaś: Syna onego / Bo-
ga nawyszego / Dycu w mocy / w doświe-
townego.

Niechay Czartów Świat pelen będzie /
niech y Piekło obśtapi wśedzie: R. Skuś
nie się namimiey nie lekamy / ktorzy z Nieb
Hetmana mamy. * Niech Czart Woyśka
swe stroji / niech co chce broji / nic z Gniewu
tego / nam nie przydzie złego / on nie wzru-
szy Słowa B. Dżego.

Dożego nie wyróci Słowa / by na-
miedrża śmiertelna Słowa: R. Bóg przy-
słowie / Bóg przy swych zawżdy / dozna te-
go w Potrzebie każdy / * Gardło / Dzia-
tki na Stronie / zbiory / Cześć / Jone / niech
odbierają / na tym nie wśkorają / bo do Nie-
bá Prawa nie mają.

Przetoż wśyscy z Sercá całego / za-
wołamy do Boga swego: R. bądź z na-
mi JEZU KRYSTIE zawżdy / w Dżeln
Nieśczęcia / w Czas trągi każdey / * w
Wierze nas żywey zmacniay / w Wśkości
zwardzay / w boju ratowac / w nadszeji grun-
towac / Korona sławy rás dąrowac / Amen.
Bronię

CCXXVIII.

Błogosław nas Panie na wieki /y Kościół
Twój swojego: R. Nie opuśćaj z twoj-
ej Dobrej / ze wszad opuszczonego: w te-
raz wielkie Niepokoje / miej na pieczy swoje
swoje / miej teraz / aż y do końca / niezw-
ażony Dobroć / Amen.

CCXXIX.

Contere DOMINE, fortitudinem inimicorum
Ecclesiae tuae, & disperge illos in virtute tua, ut
cognoscant, quia non est alius, qui pugnet pro nobis
nisi tu DEUS noster.

Błogosław mocną Ręką swoją / wieczny Bo-
że / wszystkie gwałtowne siły / Nieprz-
eciwni Kościoła twego / a rąk ich myśli
rozprosz / Nadrościa Dobra swego /
aby poznali / iż nie w nikim innym nie ufa-
my / jedno w tobie Panie nasz / Który sam
waleysz za nami / Amen.

*

CCXXX.

Uate note / jako: Dicimus grates.

Błogosław Boże nasz hankie swoich wier-
nych / Ktorzy ścienieni Dobra / w
miej-

niezmiernych Trwogach tak we Dnie żebrzą
jak y w Nocy / twojej Pomocy.

Zawszdyż Twarz wszystkich co cientes
nawidzą / Ktorzy / sił dumni swoich / z nas
wydzą: a wróc nam Łaska miej o nas Sta-
kanie / użal się Panie!

Wier w niebezpieczney nas posilkuy to-
ni / gdy z kłemu każesz / Serce do nas skłoni /
ani Broni jego / ni zjadłże Dreze nas nie do-
siężę.

Niktad Kłutku niemamy w Potrzebie /
przetoż usnośćią Gárnem się do ciebie / z to-
bą Przeciwnych mażnie porażemy y zwycię-
żemy.

Boć Ty Mocarsu ónych sam zwyciężesz /
a Twój Gromadki / mały poratujesz / z tad
w Imię JEZUS Kady Twój putamy:
Kata wołamy! Amen.

Pieśni o Słowie Bożym.

CCXXXI.

Błogosław po wszystkich świecie / Słowo Słowa
Panieckiego: R. brźmi w każdym
powieście / woła na każdego / żeby się
uznali / Bogu Chwała dali / Grzechy opu-
ścili / a pobożnie żyli

Pan

Pan Bóg nasz chętny / ludzkiego zbawienia: R. Dał Koł miłościwy / łaskę i go Imienia / Przyjmuje każdego / pokutującego: Który w niego wierzy / a Cnoty w niego wierzy.

Alle takich mało / wieku dzisiejszego: R. Którym by się chciało / słuchać głosów jego / Wola okazać / Błag ludzkiej uchronić: niż Każde świętego / Dycia niebieskiego.

Łećce wiać dziś sobie / ludzkie Grzechy ściga: R. w śmiertelnej chudobie / namiętnie się nie gnija / Kto je / y od tego / jako Kupi brogo: niemyśla nic o tym / co ma być na potym.

A Pan dobrotliwy / chociaż wszystkim włada: R. Z Pomsta nieśwątliwy / Dzień Sadu obkłada / gęstą na prawy / już straconey Sprawy: w ludziach nie brakuje / każdego ratuje.

A coż też Człowieku / może być zbawienia: R. Jako w każdym wieku / Łaska Boga tego: co nie dba nadary / ani na Działy: Ale te miłuje: w których Szczęść się je.

Wolny tego Czasu / Przystęp jest każdemu: R. z grzesznego niewola / powstawać: Pan z niebieskiej góry / w tym się Kocha / Który / zlepsza życia swego / drżąc przed Słowem jego.

uspr

Usprawiedliwienie / za wiara pochodzi: R. Nowe Odrodzenie / święte sprawy rodzi / Kto Pański / z Pańskimi / spotyka wiernymi: pikuje jednoty / ubiera się w cnoty.

Obróć się każdy / do Pana swojego: R. Bądź gotowym zawsze / na głos Łaski jego / pości Świątko Jasne / przechodź drogę jasną: Czas Bożej Miłości / wyżyj w przyszłości.

Komu dał Bóg pojąć / własne Odrodzenie: R. A szczęśliwie przyjać / nadroże zbawienia: pilnie przepytaway / mądrze rozważay: Prorości prawdziwe / Prorości fałszywe.

Z tych strzeż się uślnie / oddaj się do wiernie: R. Tym co służą pilnie / y ścigają wiernie / z radością zbawienia / tym się zwiery Sumnienia: śanny / jać samego / Pana / Północy jego.

Kasyks dać Panie / Sługi swe prawdziwe: R. mąść o nas Starać / jako głonki żywe / rążyć nas sprawować / rążyć w łasce swej chować: bym w wierze społecznie / wytrwali statecznie.

Day byśmy w Trudności / twa Dobroć znać: R. Wszystkie Przeciwności / dla Ciebie znawali / z Miłosierdzia swego / prowadz nas każdego: z ziemskiej Śmiertelności / do wiecznej Radości / Amen.

Na

CCXXXII.

Plaćte noc: jako CXXXI.

Weselem y z radością wszyscy zaśpie-
wamy / z serdeczną wdzięcznością
Pana wyśławiamy / Boże z Wyso-
kości / przez Ducha Wiedności / daj Ser-
wicieli.

Kasytes nas dąrować / Czasu ostatnio-
go / starby obwadować / Raju niebieskiego
Słowem Syna twego / co się rodzi z nie-
go / Starb życia wiecznego.

Jasnie się okazało / wielkie Świadectwo
nie w tym się wieku stało / Błąd y Zasto-
pienie / w którym Czart wojuje / Chwała
Boża psuje / błędy swe buduje.

Alle się już najawia / wszystko ukazało /
wiele Królestwo sławia / Prawda co się sta-
ło / iż się obaczyli / błędy porzucili / a Praw-
da przyjęli.

My też jesteśmy dla tego / od Pana wo-
zwani / za Księżkę jego / na ten Bóg wybra-
ni / idźmyż za Hetmanem / za Krystusem Pa-
nem / ciesząc się swym stanem.

Niebądźmy nieśmiałymi / już Nikodem-
ni / bo Pańska z światymi / Łasie otrzyma-
my / gdy przez Obłudności / służyc mu w
Bżerości / będziemy y w śmiałości.

Ktoby się teraz wstydył / za Pana swo-
jego / tym by się on brzydził / u Dycy wie-
nego / o co się bojemy / jeśli w Błąd zay-
dziemy / wszystko utracimy.

A tak cokolwiek znaliśmy / bydz z Słowa
Bożego / nitec się k temu mamy / z Serca
uprząmego / niedbając na grozy / choć się na
nas sroży / Nieprzysięci Boży.

Jeżeli nami Zywot weźmie / przećie nie
zginimy / Dusze nam nie weźmie / Zywot
odzierżemy / który Pan zgotował / a temu go
schował / co tu on bojował.

Wszak też Pana samego / to pierwszy po-
tkąło / zbyt zmężono jego / przenawietrze
Ciało / także zwolennicy / Boży meżennicy /
byli niemal wszyscy.

Co y wszystkich potkało / co Prawda
przyjęli / bo dla niej niemal / Boleści pod-
jęli. Przećie im to było / cierpieć bardo miło /
im się nadgrobziło.

Y myśmy Panie KRYSZK / w Imię
twoje pokrzęseni / bym będąc zaiste / w Śmierci
twoj pogrzebieni / byli nieszczęśliwi / Brzyża spo-
dziedzicy / jako służebnicy.

Wszak y Ptaszek każdy / choć liche na
świecie / jest u Pana zawsze / w dożornej
opiece / coż Stworzenia młodego / nie ma po-
mnieć swego / Trwaj obłąpionego.

Ny tedy porucaymy / w wszystko woli je-
go / Chwała mu wzdawaymy / wołając do
niego: day nam wieczny Panie / przy twym
słowie trwanie / y ścisłe Stonanie.

Każde je po wsem świecie / obficie ro-
mnożyć / Głęboko w każdym powiecie / Anty-
chrystów zburzyć: a po tej Zakości / day nam
Wysokości / nam wieczne Radości / Amen.

CCXXXIII.

Ochotnym sercem ciebie / wyławiamy
Panie / żeś nam raczył dać Słowa / swo-
jego Poznanie: ty nie gardziłeś pokorą
nas Stworzenia swego / którzy się podda-
wamy / pod Moc Bóstwa twego.

Filozofom y pyśnym / miedzkom Świe-
ta tego / zakryłeś Tajemnice / Królestwa
wiecznego: iż oni na Rozumie / swym w sy-
stko sądzą / jako to sam wyznawa / Bł. Y.
SŁUS nasz Pan miły.

Alas ktemu powołał / nas dżiatki wy-
brane / a Łaski swej pokazał / starby nieprze-
brane: za co my słusne mamy / za prawdę
Przygyna / tobie Czesz / Chwała wzdawać
na wszelką Godzinę.

O wiekujisty Doże / źródło wsey mi-
łości / radże ty nas utwirdzić / Duchem swym
Możno

Możności: Byśmy w twej prawdzie wie-
ter / ścieżnie wytrwali / a swoich Powin-
ności / pilnie przestrzegali.

Łepżej to nam Stáranie / Starb ta-
ki gotować / Ktorego Mol ani Kdżá niemieje
zepsować / niż Świata obłudnego / sprawa-
mi się bawić / Ktory Dobrą wiecznego / może
nas pozbawić.

Sprawyjże nas w Łasce swej / O Nie-
bieści Panie / bo próżne wszystko nasze / by-
łoby Stáranie / byś do tego nieciagnał / z
swey Bóstwey Miłości / a mdych sam nie pod-
pierał / Ktęż twej Możności.

A my nic nie wątpimy / że twe Obie-
canie / wypełnisz każdemu / z nas sług twych /
O Panie: Ktore ty raczył synie / gdy na cie
wołamy / w prawey wierze / to wszystko
perwne otrzymamy.

A tak każdy z radością / jak na to przy-
stoi / chwali Dobrotliwość Bóstwa z całej
Dusze swojej: a bowiem Pan Bóg dobrze
tu nam synie raczy / a swych niedźnych Ko-
baśków nigdy nie przebasy.

Spiwaj każdy: O Panie sprawco do-
brá wsego / piosneśka te y chwały każdego
wiernego / skoro uslyśeć raczyś / Łaska Bo-
stwa swego / weyrzy nań przez zasługę / y

Śmierć Syna twego / Amen!
A a ij Doday

CCXXXIV.

Dobaymy wierni Chwała / Dobu
wiecznemu / bo należy Czas / dzielący
nienie samemu / gdyż on nas od An-
tykrysta oswobodził / a nam Jasność Sło-
wa swego dogodził.

W tymże się Słowie Bożym / z Serca
kochamy / jemu Wiara całe we wszystkich
dawamy / bo w nas Znajomość Woli Bo-
żej gruntuje / y Łaska Boga Długo / w nas
pieczętuje.

Żli nas prześladowa / niedziwny się te-
mu / bo sami wierzyć niechcą Słowu Bożo-
mu : owszem dla mórney Kossy Swiata
tego / Wola ostradać Pana y Łaski jego.

Takie Kryśtus wytyka / nasz Pan nad
Pány / mówiąc o wieśerzy hoynie zgotowa-
ney / na ktorą nas Bóg Dzieci sam powoły-
wa / słowem swoim / y przez Sługi miłe
wzywa.

Jedni się wymawiają / wsi skopywa-
jąc / a drudzy odchodzą / wołów doświad-
czając / trzeci zaś żona poją / nią się wyma-
wia / a za tym siebie Poćiech wieśnych po-
zbawia.

Bo już na takiego / Dekret wygłoszo-
ny / wieśerzy nieukna / będzie wzgardzony /

je pogardził Dobrocią Pana swojego / wo-
li Kossy Swiata / niż Łaski jego.

Przetoż się y my tego wszyscy lekamy /
a przy swoim Panu do końca wytrwamy /
opłaty wieśney / w Niebie oczekując /
Krzyż wśelaki dla Pana miłe znając.

Łećce nie poważamy Dobrodziejstwa
jego / wiedząc iż błiski Czas Sadu ostatnie-
go / starając się byśmy statecznymi byli / a
korony niezwiędłej nieustracili.

Y ušli frogich miał Pięką gorącego /
niewdzięcznym Łaski Bożej zgotowanego :
ktory tu na świecie / sobie pozwalali / za
Swiatem / swa Wola / całe się udali.

Pamiętamy wszyscy na on Łub Zys-
dowski / ktory y na puszy doznał Łaski Bo-
żej : Chlebem go Pan Bóg raczył karmić
Niebieskim / od Nieprzyjaciół bronił / w Pa-
dole ziemskim.

Łeż to wielka niewdzięczność nadgra-
dzali / przeciwko Panu Dobu swemu
semrali / ktorych rozniewany / Pan Bóg
nieślanował / ale Mieczeniem / Dniem / Wzja-
ni / mordował.

Wspominamy też sobie na Żona Lotowa /
ktora lećce poważyla Boga mowę : bowiem
ona / gdy z Sodomy wychodziła / iż się obey-
rzała / w Stup się obróciła.

A a ij

Ponie-

Ponieważśmy w tym dobrze utwierdzo-
ni / jesteśmy z Łaski Pańskiej już wyprowadzo-
ni / z tey Boudomy / w ktorey Antykryst prze-
mija / a prawdziwey chwały Pańskiej za-
bija:

Zfalszować w sobie wszystkie święte Słowa
jego / wprowadził w myśli z rozumu swo-
jego / ktorými się PAŃ Bóg wszechmogący
brzydzi / a jawnie z nich w Piśmie / przez
Proroki sydzi.

Niechcimy się już tam więcej oglę-
dować / ani sobie wzdawać takowych smie-
łow / bożiem tam rychley. Wskazowch
swo znajdziemy / niż bawia Chwałę Bo-
żą / ktorey pragniemy.

Ciebie prosim' Boże nasz w Trócy po-
bny / radzcie Młodościwie wzywać na swe
Syny / day brsiny cie w prawdzie / a w Dł-
Czli chwali / według świętey woli two-
jej zawsze żyli.

Radzcie to dać za Czasów naszych o Pa-
nie / wszystkim ludziom samego siebie pozna-
nie: aby się twoa Chwała wszędzie roz-
wila / Prawda Słowa twego / jasnie roz-
świeciła.

Wadźcie Chwałę Bożę Dyde Stworzy-
cielu / y tobie Kryste Świątą Odkupicielu
tęże

tęże też y tobie Duchowi świętemu / Bogu
na i niebieskich w Trócy jedynemu / Amen.

CCXXXV.

D wszechmogący Panie / co wszystko
sprawujesz: R. A rozłanie nam grzesz-
nym / dary swe śafujesz: boś nam ra-
dy objawił / Czasu ostatniego / prześwie-
śle Słowo swe / Żywota wiecznego.

Ktore nam wszystkie błędy / jawnie oka-
zało: R. A fałszywa Nauka / wszystkie ze-
płowało: za co my tobie Panie / wszyscy
dziękujemy / za Słowo twoje święte / wiec-
nie cie chwalimy.

Jedno iż Słowa twego nieprzymujemy
wodzić: R. Pada jak na opoka / nie nie
pożytecznie: bo Serca nasze pełne / zawsze
Ciernia złego / iż przed nim niechce przyjać
Słowa nas światłego.

A choć uchem słyszymy / Słowo twoje
święte: R. Przećis to u nas za nic / jak baś-
ni przekłate: bo nas to nic nie ruszy / choć
wszyscy słyszymy / Dwóch Czei twoey god-
nych / z niego nie giniemy.

A jest prawie podobne / ku złarnu one-
mu: R. Co padło podle drogi / ptactwu
powietrznemu: bo Szatan okrutny Ptak /

A a jv

sam

sam je z Serce wymuje / by się niewkor-
niło / o to pieśńuje.

Każde nam miły Pánie / dác twe wos-
możenie: R. By twe Słowo padało /
nas jak w Dobrą Ziemię: abyśmy z niego
Dwoc / stołrotny dawali / a po Śmierci
Chwale twej / wiecznie królowali / Amen

CCXXXVI.

Placie note / jako: Krystus

jednorodzony.

Wydajesz Dobre Dusz / Pánie Sło-
wa twego: R. Niech Duch twój
Wiara wzruszy / y Dwoc Cnot z mi-
go: nam co się wyznawamy / day / że prę-
prawdźcie trwamy / do Tchu ostatniego.

Stróżom praw świętych twoich / obo-
jey Zwierzchności: R. Wzyj Aienotów swo-
ich / zdrowia / Szczęśliwości / day / że się ro-
rastają / twej Łasce doznawają / w dzień Ła-
dy Trudności.

Nas też / y niżej Stany / Świętą sero-
wego: R. Nabaw Pánie nad Pány / Poko-
ju wódzkiego / day Chleb z dobrym Sum-
nieniem / nadarż nas dobrym mie-
niem / Królestwa wieczne-
go / Amen.

prześ

CCXXXVII.

Wiesz Obietnice prawdziwe / Ewán-
geliey przysięty / róg dác Serce Du-
chem żywe / Pánie Cerkwi twojej
świątey: byśmy ja w Pamięć składali / a
przysłę stątecznie trwali.

Ty wolaś wszystkich do siebie / do mnie
podjąć obciążeni / co chcecie bydz ze mną w
Niebie / bądźcie ochłodzeni: Jam zdrowy
Żywota wiecznego / jam Pokój pracującego.

Ná twe JEZU Zawołanie / my się
Wiara ozywamy / owo nas maś ługi Pá-
nie / twych się Obietnic trzymamy / wierząc
temu żeś Pan słowny / w upominkach wiecz-
nych hojny.

Głos Pasterza Niebieskiego / już za-
brzmiał w naszej trącinie / bliski Koniec
Świata tego / Słowo Pánstwie zaginie:
Pána Krystusa pilnymy / za nim wszyscy po-
stepuemy.

My którzy mocno trzymamy / te Ewán-
gelia święta / bezpiecznie Amen śpiewamy /
bo tak Droga przed się wzięta / z

Świata da Doga przejdziem

śmiele / ná Wąrankowe

Wesele / Amen.

A a v

Ná

CCXXXVIII.

Ná te nocé játo: **B**adź nam

Boże miłosćiwý

Jezu Kryste / Ktoryś Smierćią swoją
kupił sobie Cerkiew swoje drogą.
Raz nas oświeć / byśmy cie znali.
Dwoc z wiary wydawali / Pobudź w
cu miłość świętą / z twego Słowa po-
tę: odjąwszy wśhelatę Martwość / dając
Prawa Żywosć / przez swą niezmierną
broćliwość.

Byśmy z Słuchania Słowa świętego
brali wiare y Moc życia cnego: R. Al
Żywając twego Zbawienia / dostąpili
Niebie Uwielbienia / roświeć Światło sa-
nad nami / a raz bydź zawsze nami: Al
Cerkwi swej Sługi chować / Duchem twym
sprawować: raz nas wieczna Sława dawa-
wać / Amen.

CCXXXIX.

Aż wszyscy zaśpiewamy / a do Ciebie
zawołamy / o bary Duchu świętego
do Słuchania Słowa jego.

Boże Dyś wśchmocny / wybranym
twoim

twoim pomocny / day Słowa twe y Swię-
tości / przyjmijem podług Godności.

Broni nas od Czartá złego / y od wś-
stych Pokus jego / by nie przeszkodził Słu-
chania / Słow twoich opowiadania.

Day zdrowy śmyśł każdemu / bym wie-
dyli Słowu twemu: Amen pomożże nam
Panie / day pilne słów twoich Słuchanie /
Amen.

CCXL.

Badź nas Słowem twoim Panie / a
day tym siebie poznanie / Ktorzy Kry-
stá Syná twego / prześládują Prawo-
de jego.

Słowo twoje zarzucają / heretyctwem
nazywają / y dokazują nad jego / sługami
Tyranstwá swego.

Wymysły swe wystawiają / a Summienta
obciążają / hardziej sie przeciwia Panie /
prosim raz im dać uznanie.

Daj Moc Kamienia swego / Jezu nje-
zwyćzajonego / ty slug wiernych swoich me-
stem / dary / sam twoim Żywicistwem.

Day przy Słowie twym wytrwanie /
daj nas tu chować Panie / bym twe Sło-
wo miłowali / z tobą w Niebie Królowali / A.
Nieblers

CCXLI.

Niebiesz nam Ducha swego /
Boże jedyny: Ducha niebiesz
go / sestro nasze winy / Głaska y smierć
zdradnie / nam na Potępienie; a iż ci w
słko śnádnie / dayże nam zlep sienie.

Mysł Chęć y Serca nasze / niech w
twoy Duchu swietym / tu twej posłudze
budzi a przeflety / Szatan niech stroni
wzdy od Serca naszego / żeby cię chwalił
dy / z Dpiektu twojego / Amen.

CCXLII.

Nie Dyżę przy Słowie twym /
nas zachować prawdziwym / nara
wszystkie Heretiki / Syna twego
ciwniki.

O Kryste Panie nad Pány / obrón
je Krześciany / okaż Moc twej Boskiej
ci / niech cię z tad sławia na wieki.

Duchu swietym rás nas cieśwć / a Jed
nościa wiary zlasyc / a Czasu ostatniego
domiesć Sywota wiecznego / Amen.

CCXLIII.

Niebiesz nas PANTJE przy Słowie
twym / ztkum Antykrysta z Pogani
stwen /

tem / co JEZUSA Syna twego / ze
mać myśla z Tronu jego.

Okaz Moc swą pożegnany JEZUSIE
Panie nad Pány / z twej Krześcianie ople
niechay cię chwala na wieki.

Duchu swietym pociech Panie / day w
Dierze wszystkim zrownanie: w ostatniej
naszej potrzebie / stoy przy nas / prowadz
do siebie.

Boże Kamienia moźnego / brón Bościo
ca / Stadła swego: trzymay w prawcy wie
że swych / zraź Moc Nieprzycięd twoich.

Kada ich zmiesay a śnádnie / na ich
Słowa upadnie / w ten Dół ktory wyko
pali / zdarz by sami powpadali.

A tak z tad poznaja ciebie / żeś Bóg
ciemnym na Niebie: z mocy twojej Po
moc mąja / ktorzy się na cię spusćaja.

My zaś będąc chwalcy twymi / ze wszy
stki wybrany / w Trocy swietej jedyn
nego / wieśnie cię usćiem samego / Amen.

Da Pacem DOMINE.

Ny nam Panie miłosćiwy / Pokoy
pokisiny tu żywi / boć nie jest żaden
Bóg inny / coby bronił tej Kráiny /
tylko ty sam Boże jedyny.

Szczęść

Szczęść w Królestwie (Cesarza) y w
 Królu. Wierzący / o Królu Wierzący /
 bysiny wszyscy sfornie / mogli pod ich
 mieniem żyć spokojnie / we wszelkiej po-
 bożności / y Przystoyności / Amen.

CCXLIV.

B An Bóg teraz z swej Miłości / Lud
 sobie obiera / a słowem swej Ma-
 drości / ich Serca otwiera / by go wy-
 sły słuchali / a Błąd opuścili.

Przechodząc Apostołowie / Świat na-
 pominali / aby się w swej umowie / wszyscy
 pogubiali / wierząc w Syna Bożego / jedno-
 rodzonego.

Czas przyjemny / dni Zbawienia / Ca-
 łe Działy znamy / tylko do Potępienia / ich
 nie obracamy / Boże syny posługi / ja-
 kusi na stugi.

Strzeżmy / bysiny nie stracił / raz nade-
 ney wiary / guymy bysiny wznieśli / w so-
 bie Boże dary / twierdząc swe Powołanie /
 y wieczne Wybranie.

Kto prawdziwie w Boga wierzy / Słowo
 Bożych pilnuje / a z żywym Światem nie dźle-
 139 /

ży / lecz żyć uśleknie / pobożnie / Sprawiedli-
 wie / Trzeźwie / światobliwie.

Nedziela / Złoty / Smierć cierpliwie / o-
 d- / dla Pana / wiedząc iż niewatpliwie / jest
 nam zgotowana / przed Grunty wpech Wie-
 ności / Koronę Ślawności.

Kto Słowo Boże miłuje / z Serca
 przyjmie / ten się Słosem sprawuje / Mi-
 ła / i miłościwego / za Panem postępuje / je-
 go drogę pilnuje.

St. som Ludzki nie dowierza / ucieka
 przed nim / nie zawiera Przymierza / z ludź-
 mi nieprzyjmi / guje Czasu każdego / a ca-
 łeś swego.

Niebezpiečna Bezpieczeńści Narodu
 ludzkiego / że zwłoka od Młodości / do zgo-
 na samego / żywota Polepszenie / y dusz Dpa-
 trzenie.

Każ nam dać z pełnej Miłości / JEZU
 Krysie Panie / posilek z wysokości / day z
 Grzechów powstanie / day chęć do Słowa
 twego / pości Czas do tego.

Ny do dobrego nie mamy / siły sami z
 siebie / ale w tobie ufamy / naśśa Moc od cie-
 bie / y nasłabły Cześć w sobie / wszystkimo-
 że w tobie,

Każ w nas utwierdzić ślawnie / Słowa
 twoje /

twoje/ Panie/ day pełniny serdecznie/ swietli
Przykazanie/ day nam mieszkać u siebie/ na
Swiecie y w Niebie/ AMEN.

CCXLV.

D Boże Dyże wszechmocny/ bądź po-
mocny/ y użyż nam Ducha swego/
Wodzą nie omylnego/ R. Wy-
chay nasze wzdychanie/ otwórz Panie U-
stusznik swego/ do wymów Słow two-
go/ otwórz też kark y Dyże/ Sercą y U-
nase: by wyroków twych słuchali/ iymia-
sprawowali: żebyśmy mogli skutecznie tu-
chwalić/ y wiecznie/ Amen.

CCXLVI.

N Ktorzy temu wierzymy/ i zezna-
ją Głosem AMEN wszyscy: Day to
Panie miłosierdy/ byśmy nie niewo-
pili/ naśladować Głosu wiernej/ twojej
światej Ewangelii/ Amen.

Pieśni.

Pieśni.

O Czaskach S. Katechizmu/

A naprzód

ODZIEŚĆCIORGU Przykazaniu

Bożym.

CCXLVII.

N Dwie Pan Bóg wysłi te Sło-
wa/ Jam jest Pan Bóg twój Je-
howa: com cię wywiodł z ziemi
Egypciey/ z domu niewoli bärzo cięskciey.

Nie mierz przedemną cudzych Bógów/
nie stawiaj sobie bąkwanów: ani Podo-
bieństwa żadnego/ wzgóre na Niebie będą-
cego.

Ant Kżesy co są w Niskości/ na ziemi
w Wód Głębokości: nie bądzies im po-
kronu dawaj/ ani im chwał moich odda-
wał.

Bom Ja Pan Bóg twój wszechmo-
gacy/ Ktemu w Niskości goracy: mśżac
nie występn Dycowskię/ aż do Pokolenia
czwartego.

W Syniech złych co trwają rze Sło-
ści/ a obfitym jest w Miłości: nad tysiące
B b mi

mi mnie miłujących / a Mandatów moich strzegących.

Nie bierz nadaremno świętego / Imienia Boga twójego: bo niepamięci nie staranego / Pan Bóg / Ktoby był Imię jego.

Pamiętaj siódmy w Pobożności / Dzień trawie w Świątobliwości: w święci Dniach skończ Roboty twoje / siódmy niech ma święcenie swoje.

Żadney weni roboty niesprawny / Ty / Córka twa / ani Syn twój: Skudze Działu / weni robić nie daś / ani Gościowi jeść go maś.

Bo Pan Bóg w sześci dniach wyświadczył / Niebo / Ziemię / Morze sprawił: a w nich też dokończył wszystkiego / y odpoczął dnia siódmego.

Dla tegoż rączył błogosławić / Dzień siódmy / na to wystawić: byś go wolnym od Prac zachował / przez sześć dni Roboty sprawował.

Czyli Dycą twego / Matkę twoją / chcesz li byś miał Łaskę moją / na ziemi żył / Która da tobie / Pan Bóg twój co cię obrał / sobie.

Nie dopuść się Męzobójstwa / nie popełnij Cudzołóstwa: nie bądź się Pracy

fałszu żadnego / niemów na bliźniego swego.

Nie požadaś bliźniego twego / Domu / Żony / Sługi jego: Woku / Osła / ni żadney Rzeczy / pamiętajże to mieć na pieczy.

Mówi Pan Bóg wszystkim te Słowa / Jam jest Pan Bóg twój Jehowa: com cię wywiodł z ziemi Egiptskiej / Do domu niewoli bierz cięskier / Amen.

CCXLVIII.

Słowieże na świecie żywy / chcesz li byś wiedzieć szczęśliwy: Dziesięć Słów Boga wiecznego / przypuść do Serca swego: Kyrieleyson.

Jam Bóg twój / Boga innego / nie miej / ni Obrazu mego / nie wymyślaj: radź się tobie / leż mi w Serce włoż sobie: Kyrieleyson.

Marnie mojego Imienia / nie bierz / leż w Czas Utrapienia: mnie wzywaj / a dnia siódmego / im się dzieła świętego: Kyrieleyson.

Czyli Dycą y Matkę twoją: chcesz li poznąć Łaskę moją: nie zabijaj / żyj w Czystości / a strzeż się wściekłości: Kyrieleyson.

Nie trądni / nie świadź fałszywie / cudzego

dzego nie żaday chciwie: to żyń / jeśli chcesz
bydź żywym / y na wielki szczęśliwym: Ry-
riejsson / Amen.

CCXLIX.

Pamiętajmy Krześciane / że nami dał
Bóg na chowanie: Dziesięciorgo
Przykazanie / na dwu Tablicach wy-
śnane.

Pierwsze jest: niemiej innego / Boga
opros mnie samego / zaśym Obrazu żadne-
go / nie żyń sobie / ani chwał go.

Wtore: Imienia Bожego / niebierz do-
remno świętego: bowiem Bóg niekaranie-
go / nigdy nie puści takiego.

Trzecie: Dzien Odpokynienia / po-
święć Zabawę Zbawienia: to Troje Pier-
wszej Tablice / Boga się tylko dotyc.

Czwarte: masz Dycę Matkę swoją /
chceśli długo na świecie żyć: Piąte: Nie-
morduj bliźniego / nieśynnmu nie śkobliz-
go.

Szoste: Grzechu nieczystego / strzeż się
Czasu weselącego / Siódme: nie kradnij
zdradzaj: Osme: fałszu niepowiadać.

Dziewiate: Dziesiąte spokojem / to za-
mykają ogółem / nie żaday Żony bliźniego:
ni żadney własności jego.

Wtora

Wtora Tablica ma w sobie / cośmy
winni sami sobie: jak we Zwiercieble swe
Śłości widzimy y Powinności.

Krótkie Zamyślenie całego / mamy Za-
konu Bożego: u Mateusza wznowione /
przez Kryta w nowym Zakonie.

Milny Pána Boga twego / ze wszy-
stkiego Serca swego: Bliźniego jako sam
siebie / chceśli być wiecznie żyć w Niebie.

Każde nam dać miły Panie / Struchać
Grzechów Uznanie: abyśmy pobożnie żyli /
twoją świętą Wolą pełnili / Amen.

CCL.

Dziesiąte Stów Izraelskiego / Pána
Boga prawdziwego: z nabożnością
przespiewamy a Długi swe pozna-
wamy.

Pierwsze: Jam Bóg tak ży jedyny / nie-
ma nic do ciebie inny: przed ma twarz
cudzych sobie / nie żyń Bogów / rób za tobie.

Przetoż na niewidzianego / Chwałę
Majestatu mego: niebierz Bóstwu z Wyso-
kości / ni z Ziemi ni z wodnych Włości.

Nie miej Obrazu rytego / ni Podobień-
stwa żadnego: nie chwał ich / ni im pokło-
ny / nie oddawaj z żadney strony.

B b iij

Bom

Dom Ja jest Pan Bóg twój moży
paływie Lud niezbożny / Karze w swartym
Pokoleniu / zlemu frogi / złych Plemienia
Zasłamey wielkiej Dobroci / ni tyśia
ny Koł niekroci: na wielim dobry dobro
mu / potomstw wiernych wiernemu.

Drugie: Imienia Bożego / nietyż
do leda tego: bo mie nietyżowanie / Go
towe twoje Karanie.

Trzecie: Pomni by Dzień święty / był
u ciebie zacnie wzięty: modł się / słucha
Słów mych pilnie / w Cnoty się wprawu
uśilnie.

Czwarte: Dyci: Matce twojej / oddaj
Cześć co im przystoi: poważaj Zwierzę
nożci sobie / jeśli mił długi Wiel tobie.

Piate: ni Kłk / ni słowy / nie morduy
leg Gniem sarowy: hanuy / nienos Serce
złego / daley Zasłamey słoneznego.

Szoste: myśl y mów wstydlivie / sam
się też sprawuy cnotliwie: y Panienstey U
ciwości / strzeż / y małżeństey Czystości.

Siódme: niekradni / leg z cnoty / miej
się do dobrej roboty: Prac Kłk swojej
Bliżniemu / udziel potrzebującemu.

Ósme: Jezyl twój na piecy / miej
niemów płonnych rzeszy: nigdy Gwałt
niac

niac Summieniu / nieświadaż przeciw Nie
winnemu.

Dziwiate: Domu Bliźniego / Dzie
siate: Żony / Sług jego / Wołu / Osła / niga
dy chciwie / nie pożadaj nietyżciwie.

Ten Dzieśiatet Słów własnymi / Pan
Bóg wyrzekł Usty swymi: w Łyskawicy / w
Trab Trabieniu / w Gromów biciu w zie
mie drżeniu.

Jeśli słowieś Bożego / usłuchaj Gło
su strasznego: spełniłi te wszystkie Słowa /
szczęśna będzie twoja Głowa.

Szczęśliwy będziesz w Komorze / w
spłazni / w Gumnie / w Oporze: błogosła
wie cie Pan będzie / w Domu / w Polu / tak
że wędzie.

Wchodzący / y wychodzący / y stojący / y
siedzący: jako we dnie tak y w nocy / pewie
nieś Państey Pomocy.

Błogosławione podwoje / szczęśliwe Po
tomstwo twoje: twój zaś Nieprzyjacił
każdy / ze wstydem poda Tył zawždy.

Szczęśliwa twoja Robotá / zapłacić
się dobrze Cnotá: strzeż cie będzie Poko
Boży / który twój cny plód rozmnoży.

Będzieś wszystkim ludziom wzięty /
Bóg cie włoży w poget święty: y Niebo
B b iv 3 Skar.

3 Skarbu swego / przymnożyć pożytku
twego.

Słońce twoje Grunty zażyje / Deszcz
zaży Kosa żaleje: zostanieśli w Bożym Sło-
wie / sińiedz cie będą Aniołowie.

Jezlibys zaś Niebieskiego / nie pełnił
Głosu Bożego: przestępując dane Prawo /
bądź na Lewo / bądź na Prawo.

Dla Słów tych nieposłuszeństwa / zde-
ma cie wszystkie Przekleństwa: ty będziesz w
mieście niewziety / w Gminie w Dobrze
przeklęty.

Przekleście twoje podwoje / dźwieć / y do-
bytki twoje: Trzody Dwiec / Wołów sta-
da / przeklęta wszystkie trona Kłoda.

Boże twoje śaranga zkaży / y Winnice Koz
zaraży: natra na cie wszyscy śmieje / y zetrą
Nieprzysięcie.

Powietrze / Głód / Grzm / Grad / wrzo-
dy / zniszcza cie / y złe przysiegi: na ostatku
Kozprośenie / zje cie / y wieczne strącenie.

Słuchaj o Człowiecze tego! Dekretu
przeróżliwego: niżli wiegna zażyje Trwo-
ga / o przysięgi Grzech błagaj Boga.

Poznaj Zbawiciela swego / Jezusa Ch-
na Bożego: ktory przez swe posłuszeństwo
zniósł z nas zakonne Przekleństwo.

Pojrzyj

Pojrzyj nań Wiara / a z niego / bierz
Moc Żywota świętego: Jezus. cie ubło-
gosławia / y Sławy wieczney nabawi / Amen.

CCLI.

W Jers temu o słow iede / że jest Wiecz-
ność / ten Wiel uciecie: nieprzywra-
zuy się do Świata tego / abyś dostał
Zbawienia wiecznego.

Pytał jeden uzony / jakoby mógł
być zbawiony: a Pan Jezus muś Nau-
kę dał / aby Bożych Przykazań przestrzegał.

Wierźmy w Boga jednego / Stworzy-
ciela Pana naszego: a miłujmy go z Ser-
cem prawego / toć jest Pierwsze / Przykazanie
jego.

Wier też: Pan Bóg przykazał / byś so-
bie Wskazówek nie stawiał: ani też Podo-
biństwa żadnego / w Niebie w Ziemi / w
Wodzie będącego.

Wtore: Pan Bóg przykazał / byś lek-
komyślnie nie przysięgał: miś mić w U-
ciowości Imię jego / w Usta niebrać na proz-
no onego.

Trzecie: Pan Bóg przykazał / święcić
Sabbath / robić zakazał: toć pierwszej Ta-
blice

B b v

blice Przykazanie / o Boże day nam pamię-
tać na nie.

Czwarte: Pan Bóg przykazał / y każ-
demu te Nauki dał: Kto pragnie długo na
tym świecie żyć / ma Dycę / Matkę / y swe
starchę głębić.

Piate: Pan Bóg przykazał / by Czo-
wież Czekając nie zabijał: gdyż jest na Obraz
Boży stworzony / niema być przez ciebie
Świata znieśiony.

Szoste: Pan Bóg przykazał / Czystość /
Cudzołóstwa zakazał: strzedz się mamy
Grzechu nieczystego / przez wszystek Czas ży-
wota naszego.

Siodme: Pan Bóg przykazał / robić / a
Złodziejstwa zakazał: gdyż ten Grzech nie-
byswa odpuszczony / ażby sownie był na-
grodzony.

Osine: Pan Bóg przykazał / abyś Fa-
łszywemu nie miał: abowiem on sam Pra-
wde miłuje / a Błamce na Zginięcie skazuje.

W dwóch ostatnich kazał / abyś się za-
dzani nie miał: bowiem srodze będzie ob-
winiony / ten który pożąda cudzej żony.

Także Pan Bóg przykazał / nie żądać te-
go co komu dał: ani żadney własności bli-
niego / trzymać się mamy swego własnego.

Toc

Toc Boże przykazanie / pamiętać myż już
wszyscy na nie: Boże day byśmy go prze-
strzegali / po Śmierci z tobą wiecznie mieś-
kali / Amen.

Pieśni

O Wierze Krześcijańskiej.

CCLII.

Wierze w jednego Boga / Dycę wszech-
mogącego / Stworzyciela Nieba y
Ziemi. Wierze y w Jezusa Krystu-
sa / Syna jedyne / Pana naszego / kto-
ry się pożył z Duchą świętego: Narodził
się z Maryey dziewicy / Umazon pod Pon-
tyfem Piłatem / ukrzyżowan / umarł / y po grze-
biu / zstąpił do Piekieł: trzeciego Dnia
zmartwych wstał / wstąpił na Niebiosy: sie-
dzi na prawicy Boga Dycę wszechmogące-
go / z tamtąd przydzie sędzić żywe y zmar-
łe. Wierze w świętego Ducha / święty Ro-
ściół Krześcijański / Świętych Obcowanie /
Grzechów Odpuszczenie / Ciało
z martwych wstanie / y ży-
wot wieczny / Amen.

W Bogu

CCLIII.

W Bogá swego / w śchmocnego / Dycę
ca Twórcę w śch Ażeszy: my wier-
zymy / gdyż to wiemy / że on nas za
swe Dzieci / przyjął w łonie / bym w 360
dzie żyli spokojnie.

W Syná jęgo / jedynęgo / wierzymy
Jezu Krystá: co go wżetym / Duchem świę-
tym / Máryá Pánná cysła / poźstęgo / w
Ciele sławiká świętego.

Ukrzyżowan / zamordowan / po Śmier-
ci pogrzebiony: w Piekło śtał / nas zasta-
pił / od Śmierci uwolniony: Dniá trzecie-
go / powstał moźnie z Grobu swęgo.

W Niebo wstał / gdzie dostąpił / Prá-
wice Wielmoźności / Dycá swęgo / Dniá
śadnego / przydzie zaś w Dświećności: na
śadzenie / y odpórnych potępienie.

Spólnie znamy / wyznawamy / Bogá
Duchá świętego. W nim żywiemy / wem
wierzymy / z Dycem z Synem rownego /
Zbór wybrány / Bogu samemu poznány.

Tu znieśienie / odpuszenie / Grzechów
nášych wierzymy / Ciał powstanie / gdzie ó
Panie / z łaski twoey odbierzemy: Skarb
przyślego / Żywotá nieśkon-
czonego / Amen.

Wie.

CCLIV.

W Języmy w Bogá jednęgo / Stwó-
rzcęciela Świátá wśęgo / iż on Dycem
nášym został / nas sobie za Syn-
ny obrał. Chceć nas na wśętki Czas ży-
wić / Duszę y Ciałá ochronić: wśęgo zke-
go chce nas uchwąć / w nędzy y w smutkach
ratować / boryć się o nas stara: strzeże /
guje / sprawuje / wśętko Mocą swą zadrž-
muje.

My wierzymy w Jęzu Krystusa / Bo-
gá jednęgo Syná / iż wiecznie z Dycem
przebywa / Moc / Cześć / z Bogiem zaro-
wne ma: z Máryey śláchetney Pánnny / ná-
rodził się Człowiek prawy / a z Miłości
swojej wiernie / za nas Grzechy śtrácone /
na Krzyżu w Mękach umarł. trzeciego Dniá
z martwych wstał / w Niebo wstał / a
Sędzią został.

My wierzymy w Duchá świętego / z
Dycem z Synem jednęgo / Bogá / on śmie-
tne sam cieśy / Łaski swojej nieumnieśy:
wśętkie wiernie Chrześciani / trzymia moc-
nie w swojej śraży: tu Grzechów odpus-
szenie dawá / z wieśney Miłki nas wybawia /
po tey dośesney Śmierci / na wieki w Niebie /
będziem tam z nim królować pe-
wnie / Amen.

my

CCLV:

Wo wszyscy w jedynego / wierzym Bo-
ga swego / Niebą / Ziemię / Stworzy-
cielą / Księży wszystkich Książce /
Dycą wszech nas dobrotliwego: który się
podjął na wieki / Duży / Ciało naszych Dpie-
ki / rzekł nas strzedz od każdej przygody / od
Upadku wszelkiej Szkoły / onż o nas za-
wiaduje / wędnie / w nocy o nas sije / on
wszystko wszech się sprawuje.

Także wierzym w Bożego Syna / Pa-
nā swego / ten Duchem świętym posyła /
w Maryey / dziewicy świętej / urodził się
Człowiekiem prawym: mezon / utrzyzo-
wan / umarł / zstąpił w Piekło / Dyabła
potarł / od umarłych wstał Dnia trzeciego:
wstąpił do Niebā wyśokiego / usiadł po
Bożej prawicy / z tamtąd na Sad zmar-
łych / żywych / przyjdzie podług słów praw-
dziwych.

Wierzym w Ducha świętego / Cieszy-
cielā swego / z Dycą / Synā idącego / w Nie-
bieście im rownego / Boga naszego praw-
dziwego: Zbórni świętego zebranie / a w
nim świętych Obcowanie / a Grzechów wszy-
stkich Odpuszczenie / Ciężka od umarłych w
strze-

strzeżenie / aż y Żywot wieczny Amen: daj-
że nam w tej Wierze Panie / z Nadzieją
ścisnę Skonanie / Amen.

CCLVI.

Wierzymy w Boga jednego / Twór-
cę Stworzenia wszelkiego: który
się zwąc Dycem kazał / bysiny go
ścisli rozkazał.

Imię jego wszechmogący / Król nad
Królmi królujący: iż go Dycem swym zo-
wiemy / o tym z Piśmā dobrze wiemy.

Wierzymy y w Syna jego / Jezu Kry-
sta kłakawego: Panem go naszym zowiemy /
na tym się nie niemyślimy.

Który się posłał z świętego / Ducha /
Boga prawdziwego: prawdziwy Bóg /
Człowiek iśty / narodził się z Panny cys-
tey.

Maryey co Poślubiona / Kłak Bożej
napelniona: w Czystości świętej została /
bowiem Męża nie uznała.

Wierzymy że Pan ze złego / Sadu Piłā-
ta Pontyckiego: umezon / utrzyżowany / umarł /
podjął srogie Kłany.

Wierzym iż do Piekła zstąpił / z Gro-
bu w trzeci Dzien wystąpił: to dla usprā-
wienia / wszego ludzkiego Plemienia,
Wierzym

Wierzym że wstąpił do swego / w Nie-
bo Dycą wszechmocnego: usiadł po Prawi-
cy jego / mamy tam przysynce z niego:

Tam z tego miejsca świętego / przyjdzie
Pan sądzić każdego: żywego y umarłego /
wszyscy posłuch przed Sąd jego.

Wierzymy w Ducha świętego / od
Dycą pochodzącego: y od Syna / tak trzymamy / wielką z tą Pocięką mamy.

Wierzym Kościół Krześcijański / ob-
Boga zebrany z Łaski. w którym świę-
tych Obcowanie / Łaski Bożej Używanie.

Wierzymy iż Grzechy nasze / odpuszcza
Pan w tym to Czasie: gdy z Wiara tego
żądamy / od Pana to z Łaski mamy.

Wierzymy iż nasze Ciało / na Sąd wsta-
nie ząsież całość: na Pana patrzyć będziemy /
gdy przeden w on Dzień staniemy.

Wierzymy iż Żywot wieczny / będziemy
mieć wszyscy bezpiecny: który nam Pan
obietował / gdy nas za Syny przyjmował.

Amen / Amen / wysławiamy / a Pannę
Bogu dziękujemy: mówiąc spodem naszym
Panie / dając w świętey Wie-

rze Skonanie / Amen.
Wierzymy

CCLVII.

Wierzymy w jednego Boga / Dycą
wszechmogącego / Stworzyciela Nie-
ba y ziemi / y wszech Ażegę wido-
mych y niewidomych. * Y w jednego Pa-
na naszego / Jezusa Chrystusa Syna Bożego
jednorodzonego / a z Dycą przed wszystkimi
Wiekami narodził się: Boga z Bogą: Świat-
łość z Światłości: Boga prawdziwego / z Bo-
gą prawdziwą: narodzonego / nie stworzone-
go: jedney Istności z Dycem wiecznym / przez
ktorego wszystko jest stworzone: który dla
nas grzesznych Ludzi / y dla naszego Zba-
wienia zstąpił z Nieba / y wcielił się Du-
chem świętym / z Maryją narodził się z cney
Panny / y stał się Człowiekiem / dla nas
też jest ukrzyżowany pod Pontuskim Piłatem /
umazony y pogrzebiony: y wstał z martwych
Dnia trzeciego / podług świętych Pism:
wstąpił na Niebiosa: siedzi na Prawicy Dy-
cy wszechmogącego: z tamtąd zaś przyjdzie
z wielką Śławą / sądzić wszystkie / żywe y
umarłe: jego Królestwu nie będzie końca.
Wierze w Ducha świętego / Pana a Dży-
wiciela swego. Który od Dycy y Syna z
Wielką pochodzą: który z Dycem y z Sy-
nem

nem wespół chwalony y wielbiony ob
wiernych bywa: ktory mowił przez Pro-
roki/jeden bydz światy Kościół Krześciań-
ski/powsechny y Apostelski: wyznawam
też bydz Krześ jeden/ na Grzechów moich
Odpuszczenie: y oczekawam zmarłych
wstania wszystkich Ludzi zmarłych/ y
wota Wieku przyszłego/ Amen/ Amen/
Amen.

CCLVIII.

* **W**ierzymy w Boga jednego/ Wy-
ca wszystkich wszechmocnego /
Twórce Ziemi także Nieba/ w
nim żadnemu z nas zwatpie nie trzeba.

Y w Jezusa Syna jego/ Pana naszego
miłego w osobie Dycu rownego/ Boga/
z Bogą dzierzenie spłodzonego.

Pożety z Ducha świętego narodził się
dla grzesznego/ z Marycy Dziewicy żył
Człowiek prawy y Bóg wiekuiſty.

Pod Pontykim Piłatem cierpił/ na
Krzyżu Brama swoje wylał/ a umarłszy pogrze-
bion był/ tym Śmierć y Groby nasze po-
święcił.

Zatymże do Pieła zstąpił/ y Szataną
przewycięzył/ trzeciego Dnia Zmarłych
wstał y

wstał y w Triumfie znów wydał swojej
Chwały.

Wierząc wstąpiwszy na Niebiosą w Sła-
wie na Prawicy Dycy/ usiadł wielmożnie
swojego/ oręduje za nami do niego.

Stamtąd umarłe y żywe/ przydzie sa-
dzić niewatpliwie/ złych odkaże w Potępie
nie/ a wierzącym z Łaski da Zbawienie.

Wierząc też w Ducha świętego/ wier-
nych Serce Boga wdzierznego/ ktory nas
we wszelkiej Tęmi/miłościwie cieszy/ wspie-
ra/ broni.

Nawet wszyscy wyznawamy Kościół
jeden/ w którym mamy ze Świętymi Ob-
cowanie/ y pocieszne Grzechów Odpusze-
nie.

Gdy Głos Boży usłysimy/ radośnie
zmarłych wstaniemy/ y Pożet Panu wy-
damy/ potym Żywot wieczny otrzymamy

Jezu Kryste rąże nam dąć/ w tym co
wyznawamy/ wytrwać/ przed Dycem twym
chciey nas wyznać/ bym z toba
wiecznie mogli tró-
lować.

Pieśń o Modlitwie Páńskiey.

CCLIX.

Ody Niebieski prośim ciebie / świat
świe Imię twoe: przyjdź Pánie / Kró-
stwo twoe / Wola jak w Niebie / tak na
Ziemni niech się stanie

Chleba naszego powszedniego / daj nam
dziś / odpuszczenia / jak innym z Kłosa-
żania twego / przebacamy ich Krewkości.

Nie wiodź nas w pokusy / o Pánie:
ale nas zbaw ode złego / abowiem / twoje jest
Królowanie / Moc Chwały / do wieku wse-
go / Amen.

CCLX.

Nadajmy się Dyci swojemu / w potęż-
y w Cichości / temu a nie innemu / co
jest na Wysokości: ten się nad nami
smutuje / o co prosić będziemy / z Łaski swej
nam daj.

Tak Pan Krystus ślubował / swym
wiernym Zwołennikom / gdy się od nich go-
tował / jako swym Miłośnikom / mówiąc:
gdy prosić będziecie / mnie Pogrzebnie / i na-
jac / w Imię moje wzmiecie.

Bosćamy

Bosćamy na drzwi jego / po ki nam
chce odemrzeć / przestawszy wsego złego / bo
mamy wszyscy pomrzeć: potym sędzkiego
straszkiego / musim słuchać Ordełu / na Czło-
wieka grzesznego.

O Ludzkie Pokolenie / wielce zapámie-
taje! przez się w ciępkie Trapienie / chce
wdawać / a w niemacie: wieś żeś rażymie
nie będzie / jeśli w on wieżny Dzien / twoy
Żywot podan będzie.

Już otwarte Drzwi Kniemu / y Łas-
ka daję / Człowiekowi każdemu / co się
Grzechów wajuje: nie będzie w naszym prze-
słan / tak przyobiecacie rasy / swym wier-
nym nasz nasz Pan.

Ody nasz Ktoryś w Niebie / w swej
wieżnej Wsechmocy / usłysz nas prosim
ciebie / w tej tu ciępkiej Załości: świat się
w nas Imię twoe świat / niech Żyć i świat
niemają / potym Dyabły przeklate.

Przyjdź nam Królestwo twoje / y rzą-
dź w nas pomnożyć / paść nas Dwoce swo-
je / Ktores ty rasy stworzyć: a niechaj się
zawość stanie / jako ty sam rasy mieć / Wo-
la twoa święta Pánie.

Duśam tu obzywieniu / Chleb ducho-
wny niebieski / Ciądom tu pośileniu / zaś ten
C c iij powse-

powšedni Ziemi: ty co Niebem / Zie-
mia rządzisz / pełarni naprzód duchowny /
y cielesny day nam Dżis.

Odpuść nam nasze winy / jak y my od-
puszczamy / winnym naszym ich Winy / na-
twey się ślub spuszczamy: że też nam ra-
czyś odpuścić / a w Dzien on nastrąśliwoży /
w poget wiernych przypuścić.

Nie wwódz nas w Pokuszenie / na Cie-
le / ni na duszy / raż nam dąć wspomogie-
nie / byśmy wszystkie pokusy: które nam
chcą wielce skodzić / za twoim wspomogie-
niem / mogli mężnie pochodzić.

Zbaw nas od wšego złego / Dżę
nasz namileyśy / gęnego y wieznego /
Obrońco nasilnieryśy: jak na duszy tak na
Ciele / pomóż nam przewyciężyć / wszystkie
Nieprzyjaciele.

Ciebie wšedniomny Boże / samego wy-
znawamy / w Modlitwie y w Pokorze /
ktobie się uciekamy: byś nas tu rażył wy-
słuchac / w Imieniu Syna twego / potym
wieczny Żywot dąć.

Bo twoje jest Królestwo / na Niebie
y na Ziemi / Moc / Chwała y Zwycięstwo /
nad Przeciwnikami wšemi: Amen za rżę-
pewną mamy / że coś rażył obiecać / to
wszystko otrzymamy / Amen.

Dyge

CCLXI.

Dżę nasz ktoryś jest w Niebie / wzią-
ł nas za Dżiatki sobie / chcąc byś-
my tu bracia byli / tobie się zawo-
modlili: Sercem y Usty wzywali / a w to-
bie samym dufali.

Poświęć Imię święte swoje / przez
zbawienne Słowo twoje: day byśmy po-
bożnie żyli / a tak Imię twe święcili / oddal
Nauki fałszywe / nawoń błędne y złośliwe.

Przydź Królestwo twoje Panie / Sło-
wa twego panowanie / z rządzeniem Du-
cha świętego / przynimajay Kościół twę-
go: day wšem Słowo twoje przyjmować /
podług niego się sprawować.

Wola twa day że czyniemy / jako w
Niebie / tak na Ziemi: day byśmy cierpli-
wi byli / Wola nasze umartwili / powścią-
gni Ciąła naszego / tobie zawo-
odpórnego.

Day nam dżis Chleba naszego / y to
co nam potrzebnego / Pokoju / Zdrowie /
Żoynność wšego / oddal co jest przeciwnę-
go: uchoway zbytniey Chciwości / użyj
nam słusney Żywności.

Odpuść nam nasze winy / gdyż nas
wziął za swe Syny / jako y my odpuszcza-
my /

C c jv

my / winowaycom Etere mamy: abyśmy
z tad pewni byli / yżesiny Grzechów pozby-
li.

Nie wrowadź nas w Pokuszenie / w
cieśkie nieznośne Trapienie / nie day nas
Dyabłu zwyciężyć / pomóż go nam przewy-
cieżyć: day w mocney wierze wytrwanie /
przez Ducha twego nasz Panie.

Zbaw nas ode wszystkiego złego / duszne-
nego y cielesnego / aleś sam przy Śmierci
troskliwie / oddał Pokusy straszliwe: day nad
nimi Zwyciężenie / po Śmierci wieczne Zba-
wienie.

Amen niechże się tak stanie / gdyż mamy
twoje Obiecanie / day byśmy nie nierozumieli
Obietnicy twej wierzyli: Amen / Amen /
powtarzamy / że nas Bóg słyszy usłysz /
Amen.

CCLXII.

Prosim cię który mieszkaś / na wyso-
kim Niebie: R. Nie rąż Dyab-
ła dzieci swych / odrzuć od siebie: ale
swe miłosierne / nakłoń ku nam uszy / a nie-
chay cię nabożna / Prośba naszą ruszy.

Imię twoje przed którym też / Duchy złe
pádają: R. Niechay wszystkie narody / w
Pości-

Poścień ci mają: a day byśmy w twej
Wierze / tak statecznie trwali / jakoby z nas
Poganie / dobry Przykład brali.

A nie odwracayś dalej / swego Pano-
wania: R. Użał się tak ciebie / slug
twech Mordowania: Nieprzejmionom
naszym / wyrwi nas z Pańszeki / a ty sam rąż
Królować / jako Pan na Wieki.

Nie dopuszczay nam według myśli na-
szych błędzić: R. Alle nas rąż naszymi
Słowem swoim rządzic: a jako snadnie
władnieś biegi niebieskimi / także się też
Wola twoja / niech dzieje na Ziemi.

Panie ty sam lepiej wiesz / czego nam
potrzeba: R. Różne nam dziś użyć / po-
wiedniego Chleba: R. Niedzne polne Pta-
kacka / nie orzą / nie sieją / a każdy jeden z
Kąski twej / od Głodu nie mbleja.

Złoci nasze przed toba: wszystkie wy-
znawamy: R. Nadzieje w miłosierdziu /
twoim pokładamy: że ty z nami kaskawie /
postępować rączyś / a nam jako my drugim /
wszystkiego przebacysz.

Nie wrowadź nas na Pokusy / Przyrodze-
nia młodego: R. Uchoway nas złych Przy-
god / z Miłosierdzia swego: bowiem two-
je Królestwo / twoja Moc / y Chwała: a
tak

tak będzie na Wieki / nieodmienna stała
Amen.

CCLXIII.

Sysze nasz któryś jest w Niebie / we-
rzyż na nas prosim Ciebie / spuść o-
d swego miłosierne / na nas twoje Syny
mizerne / którzy na Ziemi mieszkamy / two-
jej pomocy szukamy.

Sys nam daru Łaski twojej / z D-
cowskiej Miłości twojej : by się Imię two-
je święciło / u nas zawsze zacne było / powo-
d Regu Świata tego / wskazę Stworzycie-
lem jego.

A to przez słysze Kazanie / Słowa two-
go nauczanie : by wskazał Człowiek niezbos-
ny / w sprawach swych od Boga zbrojny /
przeszedł wszystkie Skłóci swoich / z Nauki
świątych słów twoich.

Niech też Nauki fałszywe / zniszczą
bardzo skodliwe : bowiem Imię twoje świę-
cone / przez nie bywa y bluźnione / y D-
twoy srogie zgwałcenie / ponosi posromie-
cenie.

Niechay przyjdzie twoje Królestwo / o-
raz w tym nam Dobrodziejstwo / aby się
tak rozmnożyło / wiele się ich nawróciło :
Dwsem

Dwsem się wszyscy uznali / Ciebie Królem
wyznawali.

Spraw by wszyscy zaślepieni / w zło-
ściach swoich zaślepieni : w mocy Sz-
tanckiej będący / a ustawicznie grzeszący /
Nieprawdę swą opuścili / do Ciebie się na-
wrócili.

Day aby się obaczyli / Wiary w Kry-
stusa nabyli : niech złych niewiernych uby-
wa / a wiernych twoich przybywa / niech
słów twoich naśladowa / Nauki złej się wa-
ruja.

Każ to ugiąć prośimy / że Duchem
twoim żywiemy : bym Woli twojej poslu-
chali / nią się zawsze sprawowali : Wola
twoja / dobra / święta / a nasza zła y prze-
kleta.

Day bym mogli Krzyż swój znosić /
gynieć w tym woli twojej dosyć : y w żywo-
cie y w Skonaniu / trwając w swoim Po-
wołaniu / w szczęśliwej / w nieśczęśliwej Przy-
godzie / bądź na Ziemi / bądź na Wodzie.

Niech Wola twoja umartwiamy / Woli
twojej ja poddawamy : wszystko tobie ofia-
rując / a Miasto posty dając / taką Ofia-
re przyjmujesz / Serce skruszone miłujesz.

Każ nam Chleb nasz powszedni dąć / Ła-
komstwa

Komstwa day się wystrzegac: niech się
zbyt nie nieśtaramy / y wielekćy pieśy nie
mamy: leż b. m. od Ciebie getali / wśech
Dobr / one otrzymali.

Odpuszcze nam winy naše / do ktorych
się znamy zawse: odpuszc jak my odpuszc
samy / winowaycom ktore mamy / żeby
Serce szere było / Łaska się twoja cieple
to.

Abby tak naše Sumnienie / wżgaw
z Łaski Pcieśenie / wżgledem Grzechów
prześrąsone / nie było w rozpás wrażone
prawa Wiara w tobie mając / twą Dycow
Łaskę znając.

Nie wprowadźże nas w Pokuszenie / day
nam twoje wspomozienie / przez Ducha
twego świętego / pomoż martwość Ciała
złego / y usmierzyć Durność jego / by słus
chało Słowa twego.

Bym się tego nauczyli / jakbyśmy
Świat opuścili / w żadzach jego zły ch nie
niechodząc / ani jego Woli pśodząc: bo ten
Świat rychło pominie / z żadzą swą w ry
chle zaginie.

Bysmy mogli y Szatana / Świata
Zsiążyć hetmana / zwyciężyć jak Pan słus
bował / kiedy do Dycy wstepował: bym
go

go winoweg obroćili / wiezney Zánby ná
bawili.

Nád to Pánie wśechmogacy / Boże
swoich miłujacy / zbaw nas ode wśego złe
go / dusznego y cielesnego: bowiem twoje
jest Królestwo / Moc Chwała także Zwy
ślestwo.

Wierzymy że nas wysłuchasz / według
Obietnic wśysko daś. Syn twoy też nam
to obiecał / gdy swym Modlitwy zalecał /
mowiąc: oż prosieć będziecie / Dycá / to
wśysko weźmiecie.

Dyże usyn dla twojego / wśysko /
Syná namilśego: bo się za nas Ofiara
stał / gdy Brev swoje święta przelał / Łaski
nas twojej nabawił / Gniewu srogiego po
zbawił.

Amen za Kzes pewną mamy / że to
wśysko otrzymamy / o cosiny prosiac żada
li / z Serca do Ciebie wołali: usamy że to
wśysko daś / jakos obiecał wysłuchasz / A
men.

CCLXIV.

Słóże náš wśechmocny / ktory mieszkaś
w niebiesiech ná Wysokości: świeć
się Imię twoje / & sam do Modli
twoy

twy przygotuy wierne swoje: rąż to nam
dąć wszechmogacy Panie.

Przydź twoje Królestwo / my Dziatki
żadamy pokaz nam twoje Państwo: miło-
ścierny Dyge / day nam patrząc w Niebie
na swe święte Oblisze: rąż to nam dąć
wszechmogacy Panie.

Bądź Dyge Wieczności / Wola twoja
jako w Niebie / tak w Ziemięj Niskości
z Anioły zronay nas / by twoja święta
Wola zawsze pełnił każdy z nas: rąż to
nam dąć wszechmogacy Panie.

Chleba powszedniego / day nam / pro-
sim cie Dyga miłosiernego / w Skromno-
ści pożywać: dawszy Pożywienie / rąż nas
w łasce swej chować: rąż to nam dąć
wszechmogacy Panie.

Odpusć nasze Złości / jako y my wino-
wawcom ich Bratności: przemień Serc
nasze / bym mieszkał na świecie w spolnej
zgodzie zawsze: rąż to nam dąć wszechmo-
gacy Panie.

Nie wrowadź w Pokuszenie / lecz oddal
Nieprzyjaciół dusznych Drogę: Świata
Dyabeł y Ciało / day aby nad nami Gory
nigdy nie miało: rąż to nam dąć wszech-
mogacy Panie.

Zbaw

Zbaw nas ode złego / prosimy ciebie
Dyga miłosiernego: zebyśmy Ciężkości
nieuznali / w tey potrzebey naszej Smiertel-
ności: rąż to nam dąć wszechmogacy Pa-
nie.

Dyge wszechmogacy / rąż wysłuchac
Lud do ciebie wołający: day nam tu Mięś-
cie / Błogosławie / a po Smierci z tobą Kró-
lowanie: rąż to nam dąć wszechmogacy
Panie / Amen.

CCLXV.

Dyge nasz ktoryś jest w Niebie / nas
grzesznych wzywaj do siebie: nau-
czył nas twoy Syn miły / byśmy się
tobie modlili / usty y Sercem wzywali / a w
tobie mocno ufali.

Koźnmoż w nas Braterską Miłość /
ktoryś przykazał nam Jedność: byśmy w
spolnej zgodzie żyli / Łaski twojej wdzięcz-
ni byli / zebyśmy ci wiernie służyli / w poslu-
sach się niedziżyli.

Świecisz się w nas Imię twoje / wśa-
dę nas przyjął za swoje: cieś do ciebie
wołających / Słowa twojego pragnących /
wiodź nas drogami twoimi / ku Chwale
twojej służącymi.

Nied

Niech przyjdzie Królestwo twoje / o-
dal od nas niepokoję: nawróć Pogań-
stwo / Kacerze / y wszystkie slug twych mo-
derze / co w swej ufają Nadreżci / w swych
siłach / y w swej Smiałości.

Każ Dyrze przez Słowo twoje / Kró-
lestwo rozmnożyć swoje / day byśmy cię wie-
nie służyli / ciebie samego chwali: żył w
Cierpieniach Cierpliwości / obroć je w
wielkie Ładości.

Niech Wola twa miły Panie / na Ziemi
mi / w Niebie się stanie: rąć ujęć w sy-
stkie złożniki / Woli twojej Przeciwnik /
ktorzy dla Dochodów wielkich / mocnie
bronia Błędów wszelkich.

Każ nas uciechy nabawić / wszystkie w
Jedność świętą wprawić: day bym we-
dług twojej żyli / Woli / toba się cieszyli:
wspomóż nas Dzieci swoje / bym pełnili
Wola twoja.

Day nam powszedniego Chleba / y to-
tego nam potrzeba / byśmy mogli poży-
wie żyć / rąć w nas Dary swe pomnożyć:
wszak nam to Syn twój ślubował / gdy
nas za Dziatki przyjmował.

Day ludzioru Stanu wszelkiego / by
każdy z Sercą prawego / ciebie Sławić
poznał /

poznał / Słose / porzucił / Grzech swój wy-
znał: ciebie nad wszystko miłował / w Ła-
dziej się ugruntował.

Odpuszcza nam nasze Winy / wsak się z
nich dawamy winni: y myć bliżnim o-
puszczamy / twej świętej Łasce żądamy /
żnamy żesiny cię gniewali / na Piektro zaflu-
gowali.

Według twej Sprawiedliwości / nie-
chciej nas sędzić za Słosci: ale z Dycow-
stey Miłości / przebac nam naszych Bred-
ności / bo nasze Sprawiedliwości / nie nie są
bez twej Miłości.

Naszym Przeciwnikom Panie / day stu-
teczne się uznanie / co nas srodze przesładu-
ją / y lekkomyślnie ścują: day by cię z na-
mi poznali / y Łasce twojej otrzymali.

Nie wódz nas w żadną pokusę / ale
wspomóż każdą Duszę: byśmy się mocno
bronili / według Słowa twego żyli / za-
wsze z pilnością służyli / wszystkiego się złego
chronili.

Abowiem Nieprzyjacieli nasz / zły Duch /
tuś na wszelki Czas / pokusy cięskie spra-
wujac / Chytrością nas w Słose wprawa-
jac: day nam Człokość y wytrwanie / ztkum
Dyabelską Słosc o Panie.

D o

Wybaw

Wybaw nas od wſzego złego / duſznego
go y cielesnego: bo Czasy y Mieysca naſze
niebezpieczne tu ſą zawsze / wſady wiele
ſakſu / Złoſci: Pełen ten Świat Prze-
wrotnoſci.

Day nam oſtátney godſiny / gdy
Świata zchoǳiſz bedziemy / w Summieniu
dobrym rozſtanie / w prawǳiwey Wierze
Stonante: byſiny ſie Smierci niebali /
chacia Duſze ſwe oddali.

Amen z Wiara zaśpiwamy / temu za-
pewne ſfaymy: że on nas wyluchać raſy
ratować nas nieprzebaſy / nie dla naſzych
Doſtoynoſci / leſ dla ſwoey wielkiey Miło-
ſci / Amen.

CCLXVI.

Litania.

K Anie
Kryſte
Panie /
Kryſte /

Dyſe z Niebá Boże / Smiſuy ſie nad
nami.

Synu

Synu Odkupicielu Świata

Boże /

Duchu ſwiety Boże /

Jedyny naſz we trzech Perſo-
nach:

Świety / Świety / Świety

Panie Boże /

Radz nam litoſciwy.

Radz nam miłoſciwy.

Smiſuy ſie
nad nami.

Przepuſc nam
winy.

Oo wſelkiego Grzechu /

Oo wſelkiego Błedu /

Oo wſelkiego złego /

Oo Złoſci y Chytroſci
Szatanſkiey.

Oo nieopatrzoney y rozpá-
ney Smierci.

Oo Moru y Głodu.

Oo Wojny y przełania

Krwie naſzey.

Oo Koſterku y od niepokoju.

Oo Dgnia od Grómu y od

niepogód ſzkodliwych

Oo wiegney Smierci.

Przez Tajemnice ſwie-

tego Wcielienia two-

go.

Przez ſwiete Narodzenie

twoje.

Uchoway nas
Panie.

Uchoway nas
Panie.

D d ij

Przez

Przez Chrześ / y Post / y Po-
kuszenie twoje.

Przez trwogi / y trwawe Po-
cenie twoje /

Przez okrutne Umęczenie twoje /

Przez Śmierć / y Pogrzebiecie
twoje /

Przez zmartwych wstanie / y
w Niebo w Stąpienie
twoje /

Przez przysięcie Ducha święte-
go Poćieszyciela /

W każdy Czas udręczenia / y
smutku naszego /

W każdy Czas zley Przygo-
dy / y Niebezpieczeństwa naszego /

W Godzinę Śmierci naszej /
Czasu najpilniejszego /

W Dzien ostatni / a straszliwy
Sadu twojego /

My grzeszni prosimy; Wyслуchaj nas.

Jżbyś Kościół powszedni
Krześciański ogyszać /
rządzić / wspomagać y w
prawdziwe swey budowac
rączył.

Jżbyś wszystkie wierne Paster-
rze / y Stugi Kościelne /
w twoim świętym Sko-)

Wspomóż
że nas
Panie.

Prosimy
cie miły
Panie.

wiel

wie / y Żywocie świętym /
zachować rączył.

Jżbyś od nas Zatrwochwał-
stwa / y wszystkie Zgorse-
nia oddalić rączył.

Jżbyś Szatana pod nogami
naszymi zetrzeć rączył.

Jżbyś Robotniki wierne na
Żniwo swoje ślać rączył.

Jżbyś wzrost a rozkrzewienie
Słowa / y Dwoe Ducha
twego / wszystkim słucha-
gom dać rączył.

Jżbyś upadłe wznosić / a sto-
jące posilać rączył.

Jżbyś nas w wierze żywey w
miłości y y w Nadzieji
fundować / a pomnażać rą-
czył.

Jżbyś młde / a potusami stwó-
żone / podnosić y wspo-
magac rączył.

Jżbyś nas pod dobrym Pano-
waniem Zwierzchności w
poświętym y w spokoj-
nym życiu zachować rą-
czył.

Jżbyś (Cesarza) Pána nasze-
(Króla)

D d iii

801

Prosimy
cie miły
Panie.

go / y wſzystkie Pány Krze-
 ściánſkie / Duchem ſwoim /
 ſwietym rządzcie / á ſze-
 ściem y uſtawionym nád
 Nieprzyjacioly troyimi /
 zwycieſtwe mienieſzye ráczył.
 Jzbyś Nady y Pánſtwo / że
 wſyſtkimi Stany w zgo-
 dzie / y w Sprawiedliu o-
 ſci á chować ráczył.
 Jzbyś Urząd tuteſny / y wſy-
 ſtko Poſpoliſtwo / Caſta
 ſwa rządzcie / á ſprawo-
 wać ráczył.
 Jzbyś ná wſyſtkie udreżone /
 niebezpieczne / ſmetne / Si-
 roty / Caſtawe Bazenie
 mieć ráczył.
 Abyś Brzemiennym C:áſuich /
 y wychowujacych Dziaćki /
 ná Pomocy bydz ráczył.
 Abyś ſam Dziaćek ſtrzeżł / y
 chorymi ſie opiekac ráczył.
 Abyś więźnie / y jete od Nie-
 przyjaciół Pogańſkich / wy-
 bawiac ráczył.
 Abyś Nieprzyjaciółkom / y Prze-
 ciwniſkom náſzym / wierne
 Upamiętanie dać ráczył.

Proſimy
 cie miły
 Pánie.

Jzbyś

Jzbyś urodzajom ſiemſtkim bło-
 goſławić á nam ná Swie-
 cie potrzebne Pożywienie Proſimy cie
 dać ráczył. miły Pánie.
 Jzbyś nas wyſłuchac / y wſy-
 ſtko usynić ráczył /
 O Baranku Boży / ktory gładziſ Grze-
 chy Swiata: ſmiłuy ſie nád námi.
 O Baranku Boży / ktory gładziſ Grzechy
 Swiata: oreduy za námi.
 O Baranku Boży / ktory gładziſ Grzechy
 Swiata: Połoy ſwóy day nam / á
 bądź zawaydy z námi.
 Pánie / Wyſłuchay nas.
 Kryſte / Wyſłuchay nas.
 Pánie / Wyſłuchay nas.
 Pánie / ſmiłuy ſie nád námi / Amen.

CCLXVII.

Smiluy ſie Boże / zmiłuy nád námi: A
 Caſta twoja / niech bądźſie známi.
 Smiluy ſie / zmiłuy / Pánie Jezusie:
 náſwietſzy Duchu / proſim zmiłuy ſie.
 O Swiety / Swiety / Swiety náſ Pá-
 nie: w tobie my ſamym / mamy Ufanie.
 Wſechmochy Boże / w Trócy jedyn-
 ny: bądź nam miłościw / zgladz náſe
 Winy.

Do ju

Ucho

Uchowajże nas / Grzechów y Złości:
strzeż od Szatańskiej / sirogiy Chytrości.

Od nagłej Śmierci / y nieopatrzoney:
Uchoway Panie / Śmierci rozpągney.

Od Mory / Głodu / Rozterków / Woy-
ny: uchoway Panie / day Czas spokojny.

Od Dymu / Grzmotów / od złey Przys-
gody: y od škodliwej / strzeż niepogody.

Od wleczney Śmierci / uchoway Pa-
nie: błogosławione / day nam Skonanie.

Przez Tajemnice / Wcielenia twego:
y Narodzenia / z Panny czystego.

Przez Krzyż / y Post twój / cndowane
sprawy: przez Pokuszenie / y twój Po-
twórny.

Przez twe okrutne / na Krzyżu Męki:
wspomóż nas Jezu / weźm do swej Kęty.

Przez nadrośnię Śmierci przez Kłany
twoje: wspomóż nas Jezu / zbaw Sługi
swoje.

Przez twe chwalebne / z martwych po-
wstanie: wspomóż nas przez twe / w Nie-
bo Wstąpienie.

Y przez posłanie / Ducha świętego:
wspomóż nas Panie / Czasu każdego.

Czasu Nieśczęścia / Czasu strasnego:
wspomóż nas Panie / doday ratunku.

pro

Prosim Kościoła swego / rąk bronić:
Nieprzywajęciły / jego pogromić.

Wykorzeni Grzechy / zgorżenia Błedy:
niech twoja Chwała / zakwitnie wśedy.

Day Robotniki / na Zniwo swoje:
niech szgerze Słowo / śafują twoje.

Prosimy day nam / Ducha świętego:
niech Dwoć niesiem / z Słowa twójego.

Pomóż w Miłości / y w wierze żywej:
utwirdź w Nadziei / nas niewatpliwej.

Każ Panie Zwierzchność naszą sprawo-
wać: nas pod jej rządem w Pokoju cho-
wać.

Lud pospolity / rządź Łaska swoja:
niech jako Pána / ciebie się boja.

Sirotę Wdowę / więźnie / trościwe: y
konające / cieś litościwie.

Wszyscy ktorzy cie / Panie wzywają:
niech wspomozienia / twego do: naja.

Błogosław Ziemi / niech urodzaje: y
Dostatek nam / Żywności daje.

Wyfluchayże nas / Panie / wołamy:
niech zjad:żes Dycem naszym / poznamy.

Baráńku Boży / Panie Jezusie: zgładź
Grzechy nasze / prosim zmiłuy się.

Baráńku Boży / Panie Jezusie: módl
się za nami / prosim zmiłuy się.

D o v

Baráńka

Baranku Boży / Panie Jezusie: Po-
koy swoy day nam / prosim zmiłuy się.

Zmiłuy się Boże / w Trócy jedyny
bądź nam miłościw / zglądź naszą Winię
Amen.

CCLXVIII.

Oyże Synu / Duchu święty: w Tró-
cy Osob niepojęty / Boże jedyny
Isiowości pojsz na nas z Wysokości
do ciebie się uciekamy / że nas wysłuchasz
wołamy.

Niekarz nas w Popedliwości / za na-
szą Grzechy y Złości: zmiłuy się Oyże Pa-
stąwy / miej na oku naszą sprawę: ratuj
z swojej Dpięty / nie wypuszczay nas na
wieki.

Od Pokus y wśsego złego / uchronay
z wiernych każdego: niech nas Szatan nie
podchodzi: niech nam swa zbrodza nie szko-
dzi / nie opuścay nas o Boże: tak nas z
Świata nieprzemoże.

Oddal od nas Błąd / Akopoty / Grze-
chy / Hańbę y Sromoty: Szkody / wojny
y niezgody / Wichry / grady / niepogody po-
wodzi / ognie / Drogosci / oddal wśsekie
Ciężkości.

Uchomay

Uchomay nas Boże / wieczney / nagley
Śmierci / y rozpągney: a gdy na stolicy
siedzisz / a cały Świat sadzić będziesz:
bronisz nas od Potępienia / y od wiecznego
Zginięcia.

Przez twoe święte Narodzenie / Erwawe-
nie / Krzyżu Cierpienie: przez bolesne doko-
nanie / y sławne zmartwych powstanie / Je-
zu przez w Niebo wstąpienie / ratuj nas / a
day Zbawienie.

Kościół prawowierneho / niepusz-
czay z Dpięty twego / niech go Pasterze pil-
nują / zdrowa Nauka budują: Słowo by
czyste było / spraw by Dłoc przynosi-
ło.

Na Zniwo twoe Robotniki / posli / wy-
gub Najemniki: Głos twój niechay za-
brzmi wśseady: wykorzeń Zgorżenia / Błę-
dy: nawróć co się obłąkali / aby Prawde
twoją poznali.

Wytrąć wśsekie Okrutniki / Słowa
twoje Przeciwniki: a zwłazsz Turkę sro-
giego / Nieprzyjaciela głównego / co Ko-
ściół twój, prześladowuje / Braw naszą lekce-
bawuje.

Koznach / Woyny / Brwie przełanie / ob-
dal od nas / a day Panie / Królom / Książę-
tom

tom y Pánom / y wſyſtkim ná ſwiecie ſta-
nom / by ſpoſoynie pánowáli / niezgody ſiá
wypſtrzegáli.

Cesarza Pána nášego tákžé y Króla
Polskiego rás posześcić w sprawách jego/
wtai y Zwierzchność Míastá tego / brón
niesześcia wśelátiego : Míastá / Rády /
wśelkie stany / tobie Pánie polecamy.

Arżęścianom w jich potrzebie / day Nae-
tunek / gdy do ciebie / wzdychają: cieś za-
sinucone / Arżyżem przytęrym obciążone:
Wdowy / siroty w jich stanie / rąs mieć w
opiece swej Panie.

Brzemienne / także rodzaje; Działki u
pierzgi wiścace; nędzni / chorzy / coć dnfajai
niedy od ciebie Pomoc mają; niech mają;
Pomoc skuteczną / y w Godzinkę ostateczną

Wybaw Więzieniem ściśnione / á nie-
winnie ndrażone : niech nie cierpią frogiey
młeki / od Nieprzypjaćielskiej Kłty : rás-
ciešyć y zachować : przý Smierci nieod-
pować.

Co nas w Nienawisći mąją / niech Ła-
ski twojej doznąją: day bysiny im odpuszc-
li / á z każdym w Potóju żyli / spraw / by
się upamiętali / á Twórzę twojej szukałi.

1793

po Morszu żeglujących: niech się nawrócą
szczęśliwie / a ciebie chwala chętnie. Na
wypnie niech pomoc znają / Ktorzy sprawie-
dliwą mają.

Panie Ziemiſkie urodzajcie / Ktore nam Re-
 ta twa daje: raczcie zatrzymac w Caſtoſci /
 y przyswieſc do doſtaſtoſci: abyſmy ich uzy-
 wali / ciebie niezapominali /

Użyj Czaſu pogodnego / day co wiſzſiſ
potrzebnego / abyim ſuſſina żywnoſć mie-
lá ciebie Bogá chwaliłi / za tańowe Poże-
gnanie / Etore nam dawaj naſ Pánie.

Wszystko to cokolwiek mamy / tobie ca-
le poruszamy / Domownicy zbiorę nasze /
niech w mocy twej będą zawsze: niech sta-
teżnie doznawamy / że z ciebie Dozorca ma-
my.

Jeżusie Boże prawdziwy / rósze nam
bydź miłościwy: Baranku Boży niewin-
ny / ktory gładzisz nasze Winy: tyś Bogiem
tyś naszym Panem: zmiłuj się nad nami:
Amen.

CCLXIX.

Emmanuelu istotny / wybawie Lud
swoy ochotny / Jezu Boże wszechmogacy /
wspomagay Lud w cie wierzacy.

Jezu Synu żywiacego / Boga y właś-
ny Aśtact jego / Synu Boży jednorodny /
rowney z Dycem chwały godny.

Jezu wieczne Boże Słowo / ktore sta-
nęło gotowo / wśytet Świat / Jezu Ma-
drości Dycowsta od wśech Wieśności.

Jezuście Aśigze Pokoju / Zwycięśco
Śmierci y Boju Żetmianie niezwyćieśony /
użygay nam twej obrony.

Jezu pośle Boży / twego Pasterzu sta-
ta małego Słowo Cerkwie Erwia nabytey /
Słako Mocy niepożytey.

Królu Królów Panie chwały / Zbaw-
wicielu doskonały / Przygynco nasz / ty na-
pieśy miey Dziedzictwa twego rześy.

W poźrząd Bogá y Człowieka tyś
sam Pośrzednik od wieka / tyś Odkupiciel
naś prawy rás być na Lud swoy łáśkawcy.

Żaranku Boży co długi / Erwia pla-
ciś za twoje Sługi / tyś Dziara tyś Káplá-
nem / trás w Donu Dycowstym Panem.

Tyś Skónte Spráwiedliwości / tyś Ju-
trześka z Wysokości / twoja Świátkość /
Świáć oświeca / twóy Duch niech w nas
Enoty wznieca.

Jezu

Jezu Manno / Jezu Chlebie ktory roście
w śámych Niebie / pokarmie Słodnych /
chłodo prágnych / y żywa wodo.

Jezu Dobroci / studnico / Jezu Żywo-
ci Erynico pośil nas Łásti twej zdrojem /
nie śie prży tobie ośtojem.

Jezu tyś Prawda / tyś Droga / ktora
prowádźi do Bogá / tyś nam ośyżná / tyś
brźwiámi / do Niebá: módl śie za námi.

Jezu Obronco żeśniśonych / Jezu Ucieś-
co śtrápiśonych / śmetnego Uweseśenie / pod-
poro ná móśce Śumnienie.

Nieumieśetnych Doktorze Lekárzu cho-
rych / á wzorze świetych pośteptów: rás
terymni / wieśeć nas ścieśkami práw ymi:

Nádziejo wiernych / Uśanie grześnych /
żáśtepcó o Pánie żłóśyńców ná Śmierć śká-
żanych / prżyżnay nas za pojednanych.

Sedzio umártych y żywych / gdy po-
dług Słów swych prawdźiwych / uśiedzieś
ná śtráśnym Trónie / pośtaw nas po prá-
wey Strónie.

Przez tve wśyśkie śpráwy świáte /
przez Krzyż y Trudy podjęte / przez Śmierć
y Zwycięśtwo twoje / wysłuchay nas Ślu-
gi swoje.

Żáchoway nas Grześców zmázy / Du-
śy /

fy / Ciał obróń od skaży / nagła Śmierć
Mór / Głód / y Woyny / oddał / a da
Wiel spokojny.

Dełni się niech twojej łodzi / burzli
we Morze nie śkodzi / wyrwy swych
złey tóni / y piastuy na Bostkiew dłoni.

Rozpadz błędnych Nauk chmury /
ogrodz te swymi mury / co o Chwale two
jej radza / y ufność na tobie sadza.

Mocą lub zdradą nikomu / nie da
przewodzić w twym Domu / a do Jedn
ści y zgody / wiedz w Ciebie wierzące Naró
dy.

Niech się Prawdy twej dostanie / nie
wiernym / niech y Poganie / gsa cie na w
Świata strony / perzuciwszy zabobony /

Króla z Kżesza pospolita / dary Łas
two obfita / miey / Głowe jego z Koron
pod Bostka twoja obrona.

Senat jego y Żetmany / Kycerstwo
inne stany wszystkie / w twej Ziemi / ra
twoja / odkryć Dpatrzności zbroja.

Nasze też domowe sprawy / Drogi / pr
ce y zabawy / y cokolwiek jedno mamy / two
oplece oddawamy.

Niech się przeciw twym opowie / tw
straż / co na nasze zdrowie gnia / niech nam

nie śkodzi / ci co nad nami przewo
za.

Niech nas ognie / Szwałki / skody /
mija / y złe Przygody : lecz nade wsy
ko / o Boże / niech nas wiezna Śmierć nie
gnoży : Amen.

CCLXX.

Na te Mote / jako : Prośm cie
ktory nieśkaś.

Słysz nas któryś w Niebie / świec
cie Imiętwoje : / Przydź ku nam
Królestwo twoe / rządź nas Sku
gi swoje : niech się twoa Wola stanie / tak tu
jak y w Niebie / day nam Chleb nasz po
wszedni / wspomóż nas w Potrzebie.

Odpusć nam nasze Winy / jak my od
puszczamy : / Winy złym winowaycom /
day niech się uznamy : nie wwoodź nas w
Pokuszenie / zbaw nas ode złego / bo wiem
two jest Królestwo / niemaś Kónca jego /
Amen.

Pieśni O Chrście Świątym.

CCLXXI.

Chwale Pannu daycie / wszyscy wierni je
Ł e go /

go / R. Wesoło śpiewaycie / na Czesę Bo-
gá swego : yż nam Syná dárová / na
Smierć ofiarová / w którym mamy Zbo-
wienie / y Grzechów Zglądzenie / y wiečni
Zwielbienie /

Syn Boży na Ziemi / Słowo swe
zwiástował R. Cudami Boskimi / w Wi-
rę zapráwował : R. Na to y służbę swoję /
Świątości oboję / Kościołowi dárová /
ustáwá wárová / wprzód sam Kredenc-
wał.

Krzęst Pierwszą Świątością / Przy-
mierzą nowego / R. Jest zwierzęcą Po-
wonością / Dmyćia wnętrznego / wśyśkich
Grzechów Zglądzenia / Wárunkiem Sum-
nienia / w Imię Dycá wiecznego / y Syná
Bożego / y Duchá świętego.

Do Krystusa Páná náš święty Krzęst
poszedł / R. Do niu tá Moc dána / Kto-
godnie doszedł : by Liebem / y Ziemią rzo-
dził / aby to sporządził / co należy do je-
go / Kościoła świętego / Porządku dobro-
go.

Y ci ktorzy bráli w przód Duchá świę-
tego / R. Nic się niezbórniáli / iść do Krzę-
st Pánstkiego : Ktoż z Hárdości / z niewiary /
ta Pieszcia wiary / gárdzi / ten się zám-
dził.

dzi / Bogiem się niezgodzi / Drogą Śmier-
ci chodzi.

Ci co Krzęst przyjęli / z wyznaniem swej
Wiary / R. Moc Synowstwa wzięli / z
Niebieskimi Dary / z tym się opowiadają /
Wárunek mają / od Dycá niebieskiego / y
Syná Bożego / y Duchá świętego.

Ci z siebie zewłosa Adámá stárego /
A ná się obłosa / Adámá nowego : z
Krystusem pogrzebieni / z nimże obżywieni /
w Żywocie nowym chodzą / Cnoty święte
chodzą / do Bogá przychodzą.

Páná jedynego / jedną Wiarę mamy /
R. Z podania Pánstkiego / jeden Krzęst trzy-
mamy / jeden Duch / jedno Ciało / niech się
chowa cało / we wśelkiej Pobożności / y
w pewney Wfności / do wieczney Radości.

Dyże namileyśy / coś nas obrał sobie /
R. Synu najmocniejszy / co nas Bóg dał
sobie / Duchu święty Dobroto / o Boska
jednoto : bądźże od nas chwalony / bądź
ná wśyśkie stróny / ná wieki wielbiony /
Amen.

CCLXXII.

Woli Dycowskiej Krystus Pan / dośc
syniac Urzędowi : R. Przyszedł nad
Krzęst Jordan / dał się okrzcić Jano-
wi ;
E e ij

wi: chcąc nam omycie zgotować / na Grzechy
chocw Opuśczenie: y Gorzka Śmierć po-
bożować / przez Krew swą y Zranienie:
toć nasze Odrodzenie.

Wierny Páński uważajże / co się przez
Krżest rozumie: R. Co o nim Pan wierzyć
kaze / przeciwn Kácerstwiey dumie / Bóg do
Krżtu wodę mianuje / lecz Woda Słowem
jego: pożwiecona / gdzie Czekł gnje / Sku-
tek Duchá Świtego: gdyż Krystus krżł
wiernego.

Tenći Krżest jest pokazany / Figurami
y Słowem: R. Gdy Dycowski Głos sły-
szy / przy Ksece Jordanowej / toć jest Syn
moy ulubiony / w nim mi się podobają:
Ten niech będzie zaletony / śluchaj go wszyscy
śtko Ciało: byś go naśladowało.

Gdy Jezus z wody wystąpił / w Ciele
tu przebywając: R. Zaraz nań Duch Świ-
ty zstąpił / Kształt Gołębice mając wspie-
rając nas w naszej Młodości / waga Krżtu
naszego: od Jedynego w Istności / w Osob-
bach Trojakięgo: Boga nam przytomne-
go.

Krystus Pan Ugnie wyprawił / by Lu-
dzie nauczali: R. W co ich Grzech nieścisł
ny wyprawił / aby się obaczali: Kto jest wie-
nym

nym / Kto okrzyszonym: ma pewnie Żywot
wieczny / już też sływie odrodzonym / od
Śmierci jest bezpieczny: ma dział w Nie-
bie stateczny.

Kto tu zaś temu niewierzy / ten w grze-
chach swych zostanie: R. Ten na Potępienie
umierzy / do Piekła się dostanie: nie pomo-
że Żywot święty / ni Ludzka Sprawiedli-
wość: wszyscy stają Grzech przeklęty / z Ko-
ściół w rodzona Kłóść: przy nas jest Nie-
dołężność.

Ny tylko Wodę widzimy / przy Ust-
nie tańcowey: Wiara skutku dochodziemy /
Krwie Pána Jezusowej / Krżest jestci ser-
wone Morze / Krwia jego przyprowadzi-
ła toć Grzechy zglądzić może / od Adama
wrodzone: y od nas popelnione. Amen.

CCLXXIII.

Ego jest nawistka Potrzeba każde-
mu: Kto by jedno chciał przysó ku
Zbawieniu swemu: by się o nim z
wielką Pilnością wywiedziać / a iż go jest
użestniłiem / pewnie wiedziać.

Każdy Czkowieł Ktoryby chciał / zbá-
wionym bydz: ten najpierw do tego musi
przystąpić: by się z nowu z Duchá święte-
tego

tego narodził / a potym w nowym żywocie
zawždy chodził.

Ktore Odrodzenie Pan Krystus wy-
znaczył: gdy z Nikodemem w Noccy ro-
mawiać raczył: iż Eteby jedno chciał wiec
nie zbawionym bydz / taki każdy musi
z nowu narodzić.

Mowiac: iż Eto by się z nowu nienar-
odził: przez Ducha świętego / z wody nie-
odrodził: ten w pierwszym swoim urodze-
niu zaginie / y Królestwo Boże zapewne go-
minie.

Alle kto zaś w sobie ma to Odrodzenie
a z Ducha świętego także odnowienie / ten
zawždy chodzi w prawdziwey Niewinno-
ści / wstrzymując się Grzechu / y wszelakiey Sło-
wami.

Niedostatek swój każdy w sobie uzna-
wa: Ciało swe swawolne Duchowi pod-
dawa / Połute prawdziwa zawždy oświeca-
jąc / z świętego Ducha Odrodzenia to-
mając.

Umartwia też w Ciele swym Pożądli-
wości: y nieżyje w świecie według swej
Lubości: ale się przeciw Woli swojej za-
wždy / naśladowiac Woli Bożej na Czas ży-
dy.

Żad

Żad Krztu świętego za goły znąć nie-
mamy: y owsem Pisma o tym tak się zwoi-
dzamy: yż okrzęzeni z nowu bywają zro-
dzeni / a przez ten Krzt w Pana Krystusa
wspięci.

Także święty Paweł w Liście swoim
mowi: na on Czas wszystkim Ażymskie-
mu Ludowi: iż ktorzykolwiek w Kry-
ście pokrzęci / Jesiny w Śmierci jego
wszyscy pogrzebieni.

A tak przez Krzt święty Jusziny zwoi-
dzeni: iż będziemy przez Pana / perwie U-
wielbieni: a jak on chwalebnie od umar-
łych powstał / tak by każdy z nas w Nowo-
ści Żywota trwał.

Gdyżemy go tedy na się przyoblekli:
ślusna bym starego Adama zewlekli / a już
od Złości swych / wespół z nim powstał / y
do jego świętey Chwały się dostali.

Dosiny cym wszyscy / mocno upewnio-
ni: Jesiny jego święta Krwia już ożyżeni:
wszyscy ktorzyśmy w Imię jego pokrzę-
ni / przez jego Śmierć zapewne będziemy
zbawieni.

A tak każdy żad poznaway swe Zbá-
wienie: jeśliż takowe już masz Odrodzenie:
zachowayże radząc / Krzt swój w Użęci-
wości /

E e p

wości / chodząc zawždy w Wierze y
Świątobliwości.

A przetoż się więcej nieofukiwamy
na ten Krześć swoy świąty zawždy pami-
tamy: Odrodzonego się Duchowi po-
dając / pokuty za Grzechy czynić nieprze-
stając.

Prozno się zwierzędnymi sprawami dła-
biemy: Słowo y Świątości prozno prze-
mniemy: bo gdzie niemaś z Duchą świę-
tego zrodzenia / tam niemaś pociechy / ni-
maś y Zbawienia.

Każde wszytkim nam Panie oży otwo-
rzyć: a Łaski twej świętej / niegodnym
przysporzyć: abyśmy w Nowości Syno-
wój chodzili / a Ciebie w chwale twej / na wie-
ki wielbili. Amen.

CCLXXIV.

Siękujemyć wszechmogacy / Boże
wiecznie panujący: Krolu Niebieski
Monárcho Ziemi / nawiętszy Do-
kupicielu Ludzki. * Jes nas w Młodo-
ści / przyjął do swej Ucieczności:
prowadź do Niebieskiej
Radości. Amen.

Pieśni

Pieśni o Wieczerzy Pąńskiej.

CCLXXV.

Anie Boże z Wysokości / Czesć bądź
twey świętej Miłości / z tego Daru
No tak drogiego / Syna twego miłego:
ktoregoś tu na Świat posłał / a na Wybá-
wienie nam dał.

Byśmy już byli zgubieni / Śmiercią
wiesną potraceni / przez Grzech Człowieka
pierwszego / z wzgardy Słowa twego:
aleśmy już wyzwoleni / a przez Krystusa zbá-
wieni.

Byśmy na to pamiętali / Śmierć jego
rozpominali: Wieczerzą nam swoje spra-
wił / w ktorej Pokarm zostawił: Ciało y
Krew za nas wydał / a tu pożywaniu nasz
dał.

Mówiąc: bierzcie / używajcie / Ciało /
y Krew moje macie / ktora dla was jest wy-
dana / wszytkim za Napój dana: aby już
nie niewatpili / w tym / czego z niey dosta-
pili.

Do dla tego Krew swą drogą / wylał
by z nas zniósł każdą drogą / Grzechów Do-
kupienie sprawił / nas cyste Bogu stawił:
L e v a o tym

á o tym wſzystkim znać dawa / gdy ná to
Brew podawa.

Jako każe wykonaemy / Ciąka y Brew
pożywaymy / bo to nam Pan obiecuje / y
pewne wáruje: Kto używa Stoku jego /
dſie Żywota wiecznego.

Bo przez te zbawienne dary / dany
przyjmującym z wiary / Żywot / Usprawnie-
nie / y Grzechów Odpuszczenie: przy-
tym gnyjąc obietnicę że w nas chce mieć
swe Mieſzkanie.

A przetoż wſyscy ſerdecznie / dajmy
Chwałę Pánu wdzięcznie: Bogu
wſzechmocnemu / y Synowi miłemu / tále
Duchowi ſwiątemu / Bogu w Troycy
jednemu.

O Dyeś náſz miłościwy / Pánie
dobrotliwy / tobie Chwałę oddawamy /
Miłość która znamy: bo coſ się miał mi-
łość nad námi / káſtawieś poſtąpił z námi.

Y twoją Jezusie Pánie / Chwałę mi-
chay nieustannie / Jeś się ná Świat w Cielu
ſtawił / Káſtiś nas ſwey nabawił: daleś
za nas umężył / chcąc nas z sobą wiecnie
złączyć.

Káżykeś nam też zoſtawił / Poſtaw
ktoryś ráżył ſprawił / Ciąka y Brew ſwoje
nam ſtawił /

tey ſwojej / ná Rádość trzódce twojej: á
byſmy ſię tym cieszyli / á Zbawienia pierw-
ni byli.

Y tobie też Duchu ſwięty / w Sercach
wiernych Gościu wzięty / niechay będzie
Chwałá wiečna z Dycem y z Synem spo-
łeczna: Ktory cieszyſ Sercę náſe / á w ſmuto-
kach ſam wſpieraſ záwoſe.

Żapał Sercá ſwa Miłościá / á ráz nas
pojił Jednoſciá / ábyſmy tu godnie żyli /
jednáko cię chwaliłi: Słowa twego náſe
dając / á ſpołecznie ſię miłując.

Byſmy ták żyjąc w Jednoſci / dawáli
Chwałę twę Miłości / Pánu y Bogu náſe-
mu / w Troycy ſwiętey jednemu: w Nie-
bie ſławy doſtąpili / ciebie z Anjoly chwali-
li / Amen.

CCLXXVI.

JEZUS Chrystus náſe Zbawienie / co
nam nęynił z Bogiem zjednoſzenie:
gdy przez Śmierć ſwey gorzkiej Ma-
rty / wyzwolił nas z mocney Dyabelſkiej
Ręki.

Chcąc byſmy niezapomináli / leż ná te
Dobroć jego pámiętáli: Pámiętka wdzięcz-
ną zoſtawił. Ciąka / y Brew ſwoje ná Po-
ſtaw ſtawił /

Kto

Kto chce k temu Stołu przystąpić /
musi pierwej od Grzechów odstąpić: /
niegodnie przystępuje / miasto Żywota /
sobie gotuje.

Przetoż masz Boga Dycą sławić /
takowy Pokarm rążył zostawić: /
dział two zgrzeszenie / postać Syna swego
na Umieszenie.

Takiey Boskiej wielkiej Litości /
chay smetna Dusza szuka w Szerokości: /
znał się za grzesznego / nie przystępny /
się Sądni Bożego.

Krytus mówi: wy obciążeni /
cie do mnie będziecie odchodzeni: /
mnie niepotrzebują / jedno ci / co Choroba
swoje gniją.

Byś był mógł byś przez się zbawio-
nym / nie byłby dla ciebie Pan umorzony /
ten Stół niepomocze tobie / jeśli ty Godności
połkadasz sam w sobie.

Wierżże mocno z Sercą prawego /
cie Krytus sam usynił godnego: /
tak godnie przyprawił / pociech żąd wiel-
kich Dusze swej nabawił.

Taki Dwoc przyjęcia tego / Miłość bli-
niego / jak siebie samego: /
łosiernym / słuchając Krytusa /
wiernym.

Wszak tak w Wierżę utwierdzony /
Miłością bliźniego ozdobiony: /
Syna Bożego / swej nagrody Królestwa
niebieskiego.

Kryte Panie nasz miłościwy /
jeś nam tak litościwy: /
jeś nam Stół
nagotował / na Pamiętkę /
Żywot darował. Amen.

Według starej Ewangelii.

Krytus Krytus nasze Zbawienie /
nam usynił z Bogiem Jednanie /
przez śmierć swej gorzkiej Męki /
wyzwolił nas z mocnej Diabelskiej Kłki.
Chcąc byśmy z daru wdzięczni byli /
jego wielką Dobroć pamiętali /
nam Pamiętkę wdzięczną /
swoje przekaż wiectwa.

Kto chce k temu Stołu przystąpić /
ma Sumnienie swe pierwej oczyścić /
niegodnie przystępuje /
śmierć sobie zasługuje.

Przetoż masz Boga Dycą chwalić /
takowy Pokarm rążył zostawić /
prze two zgrzeszenie /
na Umieszenie.

Tegoż Boskiego zmiłowania /
niechay

śuka twoją Duszą śmiertną / nieznaliśmy żeś jeś
wielce grzeszny / nie przystępny / byś nie
wziął zley Zapłaty.

Krystus mowi: podzięczę chorzy /
mnie okaże nad wami swe Śmiałowanie / bo
zdrowy Lekarstwa nie żada / jedno ten kto
ry swa Niemoc wyznawa.

Bys był mógł sam Zbawienia dostać
nie trzebaby było za cie umierać / Ciało /
Krew nie pomoże tobie / gdy E' niemu God
ność pokładasz sam w sobie.

Wierżże mocnie z Sercą prawego / je
cie Krystus sam usynił godnego / tedy
tak godnie przyprawiś / a tym Pokarmem
Dusze swa nakarmiś.

Ten jest Dwoc przyjeścia tego / mił
jał sam siebie bliźniego swego / byś mu
Łośterdzie okazał / tak jako Pan Krystus
nad toba udzielał.

Gdy będziesz nad nim okazował / Mi
łość ta która tobie Pan Bóg rozkazał / wie
rząc mocnie w Syna Bożego / będziesz żył
po Śmierci w Królestwie jego.

Kryście Panie nasz miłościwy / dziękuj
jemy / za tak wielkie Dobroci / żeś Ciało
Krew zostawił nam / na wieczną Pamiątkę
żeś nas odkupił sam / Amen.

O Jezus

CCLXXVII.

O Jezus słodcy Pamięci: moca twoich
zbawiennych Chaci: niech będziemy
wszyscy ucieci.

Wielkaż twoją Łaską była / która cie
A Krzyż wyprowadziła: aby nas niedzne zbaw
iła.

Day cie nie zapomniamy / day w Ser
cach swych rozbieramy: Starb który w
Śmierci twej mamy.

O darco hojney Miłości / przynaj z
szerey Łitości: naley jey w nasze Wnętrze
ności.

Tę Pokarm Duszy wybranej / w s
nym Niebie zgotowany: zdawna barzo
pożądany.

Ktoż kiedy jadł co słodszego: Ktoż po
żywał co lepszego: nad Krysta Syna Bo
żego.

Tego Pokarmu Jedzenie / sprawuje
nad przyrodzenie: Duszy wieczne Obżywie
nie.

Z niego Dusza do Sytości / bierze wse
łacie Słodkości: tu pociesze y Radości.

Tys nad Błask Słońca jaśniejszy / nad
wszelką Słodkość smaczniejszy: y niżli Bł.
sam wspanialszy.

Ca

Co cie jedzą / tych Sumienia / wiecznie
nie gnuja Łaknienia: Dusze ich wolne Pra-
gnienia.

Twój Łaski Panie prosimy / niechaj
sie jey nasycimy: gdyż w niej prawa Sy-
tość wiemy.

Tys sam jest on Chleb prawdziwy / kto
w cie wierzy / ten ścieśliwy: choćby umarł
będzie żywy.

Wolaś do siebie Łaknących / niezapom-
niasz pragnących: pod jarzmem ustawia-
jących.

Mowiac: do mnie wszyscy podźcie /
mna sie ścieśnie ochłodźcie / indziej myś-
nie zawodźcie.

Na to twoje Zawołanie / idziem do
ciebie nasz Panie: niosąc w cie całe Ufanie.

Idziem pod Krzyż / gdzie cie swego /
dziem Pana rozpiętego: do siebie nas wa-
biącego.

Dobro Anielska Kryste / tys dał prze-
ciw Serce żyte: na Zbawienie swoje-
iste.

Nie cieśkać była Korona / z ostrego Cier-
nia zpleciona: na twą Głowę przytko-
sona.

Ciało swe za nas wydałeś / Krew bro-
si

za nas rozlałeś: Miłości znakt poळा-
es.

Na Pamięć tej Miłości / zostawileś
nam Świątości: Ciało y Krew uśesno-
ści.

Daj ich godnie pożywamy / wdzie-
m Sercem wspominaamy / co za Skarb
ob ciebie mamy.

Niech sie rozmiśujem ciebie / więcej a
mili siebie: bawiac myśl swa z tobą w
ciebie.

Niech Świąta tego Łubości / niech cie-
lesne Namietności: nie gąsą w nas twej
Miłości.

Ty naszą myśl bądź sam Panie / ty y
Sercaśnych Kochanie: po tobie nasze wzdry-
chanie.

Język wymowić niemoże / kto skosto-
wał wiedzieć może: co za Kosz w tobie
Boże.

Na Oblubienca swojego / Jezusa Sy-
na Bożego: pomni wierna Duszo jego.

Proś jego świętej Miłości: że cie z tej
tu Śmiertelności: przeprowadzi do Wiecz-
ności.

Gdzie Dostojność dobrego / gdzie nie-
ma płacu nie: tego: Gdzie Pan geta Sku-
si swego.

Tam się Anieli Kochają / tam roztosny
był swódy mają: co Wiara Pánu chovája.

Boże Dyś Chwałą tobie / Jęś nas
umilował sobie: w Syná twójego osobie.

Jezu coś nam z swey swobody / nágo-
tował takie gody: bądź z nich Chwałon przę
Narody.

Duchn Świety / darco twego / Wiary
Ałenotu drogiego: miej Cześć od nas Lę-
du swego.

O Boże Jeden w Istności / a troj w
Osób Rozdzielnosci: rás bydy z nami w
tę Niskości.

Day Wiara w siebie śtatezna / Miłość
Nadzieje bezpieczna: potym w Niebie
Chwałę wiečna. Amen.

CCLXXVIII.

Nuż wszyscy Łacni y pragnacy / a Ła-
ści Bożey żądający / podścieś do Sto-
ru Pána swego / Monarchy niebie-
skiego.

Abyście Żywot brali / a w Domu Cę-
kowie pożywali / Ofiary Páńskiey przed-
stoyney / z Miłości jego hoyney.

Wy ktorzyście wybrani / a w zbawicielu
powołani / do Zgromádenia powołane
nego / ná gody Pána swego.

podj

Podście / jedście / y pićie / ktorzy w jed-
ney wierze stoicie / y w rzadzie Poselstwa
Bożego / słowem umocnionego.

Já was ofiarowany / Krystus Baránek
ná Śmierć dany / gotuycieś w nim bez-
kwaśn Słóści / w wierze / w prawdzie / w
Szserości.

O wszyscy wierni społu / idac godnie
do tego Stołu / z Radoscią Serce swoich
gobnymy / a tak w Słós wyśpiewujemy.

Kryśte Pánie ná Pány / tyś jest zánas
ofiarowany / ná Zgládenie wśeláckich Słó-
ści / miej Cześć ná Wysokości.

Tys Ofiara Kochána / przez Baránka
figurowána / u Świata głupiego naniśa /
leś u Boga nawyśa.

Nie chćiał inśey ofiary / Dćiel przyjac
z Brzechy w Dary / jedno Ciało ktoreć
zgotował / byś się w nim ofiarował.

Ják Baránek plesony / takś wielce byś
umegony / z ciebie Wónia przysłennie miła /
przed Thron Boży wstąpiła.

Z ktora y teraz stojisz / w Niebie Twarz
Dycá swego łojisz / przez cie Przystep donie-
go mamy / wszystko otrzymawamy.

Przez widome Światości / podawaś
nam

S f ij

nam swej użęśności / Ktora my Sercem
przyjmujemy / z niey Pożitek bierzemy.

Przez to twoe święte Ciało / co za nas
na Krzyżu wisiało / wierzyliśmy żeśmy wyba-
wieni / a Krwia twoja wykupieni.

Z mocy Węsa starego / ale ma do nas
Prawa żadnego / y choćta w Winy upada-
my / ciebie zaścępcę mamy.

O day nam zażyć tego / coś nam msta
sprawił dobrego / boś dla tego Koronowa-
ny / byś był od nas wzywany.

Z twojej Swiastobliwości / y z pełnej
zasługi Hojności / z bogactw nas niebieskim
bogactwem / swym drogim użęśnictwem.

Tys Pożarni káknacemu / tys wdzia-
ny Napoy prágnaćemu / Dusz y Ciał z swej
Szgodoobliwości / pośilaś do Wierności.

Ty sam leżyś niemocy / ty nam mdy
dodawaś pomocy / byśmy w pracy nie u-
stawiali / w dobrym do końca trwali.

Kryśte przeż; cie jest wzięty / przez cie
ważny Testament Święty / Ktorem Dłec
Łaske waruje / a nas z Grzechów Kłótuje.

Toc twa Krwia zapisano / Smierć
twoja zapieczętowano / co się już odmienie nie
może / coś sprawił wieczny Boże.

Przez cie ugoda mamy Boga Dycem
swym

swym nazywamy / ciałem naszym z Ciałá swie-
tego / zmyci Krwia Boku twego.

Ktorey Krwie w twoej Swiastości / po-
zywaja Serca Skrytości / z Kąd Perwność
wstężeńia sławnego / y Żywota wiecznego.

O Napoyu dostojny / zdroju nieśmier-
telności hojny / w tobie ma Kochanie nie-
śmierne / twoje Dźiedzictwo wierne.

Otrzeżwiaś zemdlonego / Pánie nápa-
waś prágnaćego / ty swoim dodawaś Cze-
stności / y Duchowney Radości.

Cześć ci Kryśte wzdawamy / za gody
Ktorych pożywamy / rás nas w swej swie-
tey Spolegności dochować do Wierności
Amen.

CCLXXVIII.

Bądź Chwała Bogu błogosławione-
mu / że sprawił Pożarni grzesznemu :

R. Dał Ciało / dał nam Krew Sy-
na swojego / boday dobrze zażyć tego : Kry-
ściejson.

O Kryśte dla Ciałá twojego / z
światley Panny narodzonego : y dla twoey /
Krwie drogley / zbaw nas od Smierci sro-
bley : Kryściejson.

Pan Jezus / Ciałem Ktore ná Smierć
sławil / nam Żywot wieczny przyprowił :
S f iij R. Upo-

R. Upominku daj / nam pamiętniejszego /
nie mógł nad siebie samego : Kyrieleyson.
Niewymowna Chęć twoja Panie / y
stej Krwi twojej przelanie / nasz Dług wy-
placiła / nas z Bogiem zjednożyła : Ky-
rieleyson.

Zdarz Boże / byśmy / drogami twoimi
chodzili świątobliwymi : R. niech na Swię-
bectwo / twojej Spokośności / nas wia-
świtych Miłości : Kyrieleyson. Przysporz
nam z Miłości twojej swego / darów Duch
twojego świętego : w pokoju spokośności / daj
nam przebywać wiecznie / Kyrieleyson. A-
men.

CCLXXX.

Dwoja Cześć / Chwała / nasz wieczy-
Panie : na wiegne Czas / niech nie-
ustanie.

Tobie dziś czynię / Serc swych Ofia-
ry za twoje Panie / rozliczne dary.

Dziękując twojej Dobrotliwości : żeś
z wielkiej swojej / Tu nam Miłości /

Dochożąc na Śmierć / Testament spra-
wił : Sakrament Ciała y Krwi zostawił.

Na który patrząc / mocno wierzymy : że
Ciało y Krew w prawdzie bierzemy.

Spraw

Sprawże Boże nasz / by Dusze głod-
ne : Stołu twojego / stały się godne.

Boć my niegodni tego o Panie : abyś
w nas miał mieć / swoje Mieśkanie.

Ale rzeż. Słowo / a nasycóna : zgłoda-
nia Ducha / będzie zbawiona.

Raz nas / o Panie / poświęć sobie :
po Śmierci daj nam / mieścić przy tobie.

Daj Chwałę / y Cześć / Bogu naszemu :
Ojcu / Synowi / Duchu świętemu /
Amen.

CCLXXXI.

Nuż zaśpiewamy / Bogu chwa-
łę dajmy / Sercy czystymy usty
przysławymi / Syna Bożego / y
Gorzką Śmierć jego / rozpominając.

On bowiem Gości przyjął z swej
Litości / gdy siedl na Krzyżu / a usynił dzie-
ci / przy stole świętym / tam je niepojętym /
nagł podarkiem.

Dając Chleb jedzenia / powiada / a wiedz-
cie / toć jest me Ciało / co będzie cierpiało / (za
wasze Grzechy / dla waszej uciechy /) zeso-
mienie.

W tym po wierzy / Miłość swoją je-
kiej ugnioni ogwładają / gdy im samże ra-
czył /

f f jv

czył / Wino rozdawać / chęć by się napi-
wać / z Kielichą mieli.

Wierzeże: Pięćle wszyscy; za to mi-
cie / toć jest Krew moja / nie trzeba wam
zdroja / do Serca omycia / do Pościu nabycia /
iniego szukać.

Tymis to dary podpieraycie wiary / wsta-
wiy Dwoje / Ciało y Krew moja na po-
lenie / do syć usynienie mie ogłasaycie.

Z tej tedy chęci / Pan w naszey Pamię-
ci zawždy zostaje / gdy swe obysaje przy-
niwalamy gdy je umartwiamy w zasługę
jego.

Bowiemci Krwawa jego Męka / Pra-
wa do Długości niebieskich Godności
nam nakłoniła / a tym sporządziła wieczne
Mieście.

Tak urażeni silnie posłani w Duchu
wefeli / pochwalmy tym śmieli Pana nasze-
go z nim do zgonu swego w Krzyżu spo-
kujac / Amen.

CCLXXXII.

* **P**anie Jezu tyś zwałłaym dusiam
naszym zgotował / Zbawienmy
Bantiet: gdyś stałym Sercem
nas umiłował; daway Ciało y Krew
swo-

wojey Dar wszystkim: przetoż do twojey
Księżki się uciekamy.

A lubożes przez wstąpienie do Nieba /
Przytomności / widzialney znaytkę Pro-
mienienie utajil Ciekawości / do kad przed Sob-
woy stawieni / a tamże wiecznie Zbawieni /
na cie będziemy patrzałi.

Wszakże podług Słowa twego / zosta-
jes między nami: nie wiażąc Ciała swego
go w Długości miejscami: niakoby Mnie
stwierdżony jest Słowo twe: z żadney strō-
ny Nadrośc go nie podejdzie.

Mowiac / bierzcie / używajcie usinie / to
Ciało moje: a piąc Krew / rozbiaycie po-
parte dla was boje: coś wzdy wyrzekł /
sprawdził w Niebie boś wszechmocny / a
w ciebie niemaś nic niemocnego.

Choć tego w Rozum niewłożę jako
miejscy rożnymi / rżem twe Ciało być mo-
że przytomne / wiecże twymi utwierdzam
ma wiara Słowy / nie łamiąc myślami
Słowy twa Prawda Serce wspiera.

Wierząc ja moy Panie / wierzę: poday
tylko w Słabości / Księżki słudze twemu / pse-
cie / podległemu Krewkości / twe Słowo /
Krzesi / y Stół święty ma w sobie Skarb
niepojęty teni mie ciebie musi.

Zdarz o Jezu/ bym godnymi uczestni-
mi byli twey wieserzy: á gorzkimi ża-
żał usynili z Grzechów: Dusze ogerstwie-
jąc twą zasługą / a wznowlając Sywo-
Polepszenie.

A my za takowe Gody Ciebie wle-
baliśmy / urag nas nimi / niech skody
dne z nich nie cierpiemy / niech Ciało /
dziej Biew twoja zostaje Poćiechą moją
ostatnym zgōnie. Amen.

Pieśni o Pokucie Świętey.

CCLXXXIII.

Nasłuszną z wiernych każdemu / nym
wby swoje Słosci: R. Korzyć się
gu wiegmem / podług swey Poroc-
ności: gdyż tu nic nie jest inzego / Sywo-
Czeka pobożnego / jedno ustawizna str-
cha / á Zbawienna Duchą.

A tak miew się pilnie ktemu / abyś m-
nie bojował: R. przećiw Świątu ob-
nem / y zawse się gotował: na Arzy-
prześladowanie / ktore wierni Arzeszanie
bla prawdy ućierpieć musza / skoro jey jed-
no słuza.

Ni w czym sobie niesolgując / ni w czym
nie

epobłajając: R. leż natura zła hānu-
ac / á wladzy jey nie dając: niech skromi swe
wawolenstwo / wprawując je w Posłusze-
stwo / prośac na Pomoc świętego / Duchą
obie Pánstiego.

Do kogo on sam przetworzy / á Serce
wárde skruszy: R. y Namietności umorzy /
nierządne w jego Duszy: bądźle w cnotach
pomnożony / jako prawie odrodzony / y tak
wyćiały Szatana / Świątą mocnego Pána.

Ktory nas następem silnym / kowi jako
lew frogi: R. Ale my staraniem pilnym / nie-
daymy się zwiesić z drogi: á Bóg Dziecni-
kości / w obietnicach swych prawdziwy /
da Nátunek naszey Młodości / moca swa z
Wysokości.

Z ktorem bysiny przebrwali / po tcy tu
Śmiertelności: R. y na Wieki żąrywali /
wesela y Radości: prośmy Serce nabo-
nymi / y bądźmy tego pewnymi / że on nas
wysłuchac raczy / á slug swych nieprzebaczy.

Prośmy ciemiy Pánie / wysłuchay proś-
by nasze: R. do Ciebie w Niebo wzdycha-
nie / teraz y w każdym czasie: day bysiny
pobożnie żyli / y twym się Słowem rza-

dżili / á potym szczęśliwie stonali / y z
tobą królowali / Amen.

Sol-

CCLXXXIII.

Dluguąc Świātu zlemu / stodzem
grzechach zbladził: y zem Potępieni
winien: samem się osadził.

Katunku już potrzebá / moy Pánie two
jego: bowiem ty niechceś zátacić: Stwo
rzenia swojego.

Alim wiecey z Sumnieniem / w Káchu
neś zachodze: tym ja daliey smutna Dufá
swa w rozpás zawodze.

Nie wiedzac coby pogac / bom zlem
Gospodarzem: y dárów twoych świsły
Pánie: niewiernym Száfarszem.

Czuje przeciwny Zákon / Zákonowi two
mu: w swoim Ciele / z tąd złe służe: tobi
Pánu swemu.

Jákom się jedno pogaz / pogazem się
w Złosci: urodziłem się na ten Świat: w
grzechu w Nieprawości.

Tobiem samemu zgrzeszył / przed tobi
Złoscę gýnił: słuźnie mi też sprawiedliwy
Zákon twoy obwinił.

Złosci nie są nad Láske / Włosów glo
wy mojej: nad Láske Piasku morskiego
Dusá się ma boji.

Trudná na mié wyliszyć / wszystkie gr

y moje: Ktorymum swawolnie gwałcił:
rzyżazania twoje.

Kiedy wejrzę w sprawy swe / od po
átku niego: we wszystkim nie mogę znać
się / Zgoła nic dobrego.

Gorźley niż jawno grzesnik / gorźley niż
otr prawy: na tym tu omylnym świecie:
anowia swe sprawy.

Dwóm prawie ztrácona / jużbym zgła
zał Pánie: gdybys ty Láska swa swista:
lembiał wejrzec na mié.

Przetoż cię z Sercá proszę / Doże miłos
terny: szukaj mié ty sam y ratuj: o Páste
rzu wierny.

Rás nad Synem utrátnym / Miłosier
cie swoje: pokázac / z Láski nadgrodzić:
nieдостátki moje.

A przyodziey mié kátá / swey Spráwie.
blawości: Pomoż mi / żebym przed toba:
chodził w Niewinności.

A day w prawdziwey wierze / śtateczne
wytrwánie: Dusá moją niech półoży: w
tobie swe Ufanie.

Struszone Serce przyjmij / Doże dobroć
twoy: Grzesznikowi upadłemu: rás bydy
miłosiercy.

Kryśle ktorys na Krzyżu / Lotrá nieprze
bączył:

bażył: prośe żebys do tey Łaski: y mnie
przyjac rączył.

Każ też do mnie przemowić / światło
Słowo swoje: dziśta ze mna w Raju bę
dzie: Jam Zbawienie twoje.

Za co się wielbić bede / w tey tu Śmier
telności: potym z twojimi światymi: w
niebieskiej Radości / Amen.

CCLXXXV.

3 Al mi żem kiedy zgrzeszył / przez te wś
zystkie Łata / R. żem Pana swego gniew
wał / dla nadznego Świata: w tymem
się nieobaczył / żem mu winien służyc / bo mi
on dał na światcie / wśego dobra użyć.

A jam tego niebażył / by to Łaska je
go. R. szesćcinu to przypisował / gdy dał
to dobrego: za to mi niedziękował / ani
jemu służyc / wiecem się mu w posługach
tak barzo zadłużył.

Les to niepodobziło / z dobrego W
żenia. R. les z złey Myśli Uzynków / ze
złego Sumienia: w gymem się ja kocha
jąc / nie myślił o Bódze / tożem był proś
Watpienia / na straconey drodze.

Y toż jego Dobrota / że się miści nieś
sy. R. gdyż takowe wysiępi / ten Pan po
nas

nas baży: Miłosierdziem zatrzyma / nasze
wszystkie Złosci / Łaskawie on odpuszcza / na
je wśetegości.

Alle że mi żal tego / miłosierdy Panie. R.
prośe przyjmi Łaskawie / moje żalowanie: a
ż nieraz pamiętać / moich wszystkich Złos
ci / gdy mi się zdał w Pokore / twej świe
tey Miłości.

Y poznałem żeś ty Pan / który wszystko
możesz. R. każdemu kiedy rączy / we wśem
dopomożesz: zwłaszcza tym którzy w to
bie / ufność pokładają / a z Sercą uprzyje
mego / Łaski twej żądają / Amen.

CCLXXXVI.

A Ch moy Panie / nmiśc niestanie / bym
miał zliżyć me Grzechy: nie znajduję /
ani siły: Ktoby dodał poćiechy.

Choćbym chodził / ten Świat zchodził /
aż do końca samego: chcąc Krzyża zbydż /
Poćiech nabydż: przecie niedopna tego.

W tobie Panie / me Dufanie / ty ratuy
niegodnego: odwróc Gniew twoy / nie
wchodź w Sad swoy: dla zasług Syna
twego.

Jednak Panie / twe Karanie / mali grześ
ny ponośc: tu je odpraw / wleżnie go zbaw
dayże je nam tu znośc.

Daj

Daj Ciępliwosć / znieś Nieprawosć
żyj Sercą powolnego: bron śemrania / na
rzekania: z zgubą wśaśu wiecznego.

Na twoje zdanie / ja się Panie / zpuszczam
Krzyż znosić będa: tylko ciebie / któryś w
Niebie: y Niebą niech niezbęda.

Tak się kryje / Ptaś gdy żyje / w dżur
drzew wyprochniałych: gdy Wiatr wieje /
Dęś się sieje: Ludzi gini struchlałych.

Tak ja Panie / me Kochanie / w ranach
twoich się ukrywam: gdy Grzech trwóży /
Śmierć się sroży: z ran twoich uciech nabyci
wam.

W nich zostawam / choć ustawam / gdy
Dusza z Ciałą idzie: ztąd w Nadości / na
Wieczności: do ciebie Jezu przyjdzie.

Bądźcie Chwała / wiecznie trwała /
Bogu w Trojcy jednemu: w tobie Panie /
mam Dufanie: daś Niebo wierzącemu /
Amen.

CCLXXXVII.

Nas nkażać miły Panie / nad namiś
smilowanie: R. Według Miłosier
dzia twego / wielkiego / niewymowa
nego: rą nas z przeszłych Grzechów na
zdrowie / a od przyszłych rą nas obronić /
boć

o my nasze Złości bazy / wśaże w
sce twej nie watpiemy.

Pogelishy się we Złości / w grzechach
Nieprawości: R. Często krociemy
żeszli / wiele złego przewinieli: Wśaże
mocy miły Panie / rą nami dać już u
amietanie / byśmy Grzechów wśech ponie
ali / a za nie w Czas pokutowali.

Gdy z tego Świata zejdziemy / a na
wym sądzie staniemy: R. Rą Sprawia
liwosći prześać / rą Miłosierdzia uży
wać: ktoregoś na on Czas używał / kiedyś
nas na Krzyżu cierpiat: przez ktore Mi
łosierdzie twoje / rą nas zbawić stworze
nie swoje. Amen.

CCLXXXVIII.

Wchmoy Niebieści Panie / Boże wśech
mogacy: A w Jedności Trojce Świa
tey / wiecznie Królujący.

Nie kja mnie upadłemu / a Złości pe
nemu / jedno k' tobie się uciekać / Pannu Bo
gu memu.

Boż mi dał te otuchy / w Piśmie przez
Proroka / że ty Śmierci niepożadaś / grze
nego Człowieka.

Naszy widziś by powstał / a przyśped

tu sobie / y żył zawse w Pobożności /
ści Panie tobie.

Znając Dobroć takową / ktożby się
nie był / tu Panu tak kaskawemu / ktożby
nie spieszył.

Ey nuż każdy żałując / ze mna swobodę
Złoci / wznies Serce do Majestatu / jego
Wielmożności.

Y żaday o przyszyne / Syna jedynego /
miedzy nami a swym Dycem / jedyną
wego.

Ty wszechmogacy Boże / Stworzenia
wszelkiego / wejrzy okiem Miłosierdzia /
na mnie upadłego.

Każde mi bydy miłościw / wskaż
na twój / nadrożsą Śmierć nad grob
tę / wine mnie grzesznego.

Y zgładz wszystkie okrutne / moje
prawości / a we mnie stworz Serce
od tych Namiętności.

Y rą już we mnie Ducha / odnowie
prawego / abym chodził w Niewinności
Żywota świętego.

Ciesz sam w Nadziei świętej /
mą troskliwą / a ugruntuj Duchem swoim
we mnie Wiara żywa.

Y day mejnie zwołyżyc /
wszelkie

ni / Ciało / z światem y z szatanem naje
ściwniki.

Ey nigdy nieprzebrana / Sędzico Mi
ści / rą posilac Łaska swoja / me wielkie
rewkości.

Wspomoż pielgrzymą twego / a nie day
bladzić / od Królestwa ktoreś rą / swo
wiernym zradzić.

Kryste Zbawicielu nasz / u Dycy wiec
ego / swa Przysyna na wszelki Czas / rą
Stuga swego.

Jac się tobie w Moc dawam / y z Du
y z Ciałem : bo ty sam jest Pan nad
any / na Wieś Wieków / Amen.

CCLXXXIX.

Ch Pante byś nie był Bóg / co wszy
śko sprawujesz / R. Y rozlianie grze
nego / Człowieka probujesz : umiałbym

nowić o się / w swojej Doległości / ktora
mie przychodzi / z woli twej Miłości.

Alle iże jest Panem / we wszystkim sprawie
liwym. R. Nieśmiem na cie narzekac / w
wym stanie troskliwym : bom cie z Mo
ości mojej / grzechami frąsował / twe świę

Przykazanie / sztom przestępował.

Je się Panie bez ciebie / obejda miłema.
G G II tem /

tem / R. Coś mi był dał z Łaski swej / sobi
przywłaścił / na tom się nie oglądał
że wszystkim kierujesz / gdy kto Łaski nie wda-
ł / coś dał odejmujesz.

Y wnet Człek grzesznego / Kłakę
obroci / R. Co cię tak ciężko gniewa /
ścisnął / a niemoże obagyc / Miłosier-
dzia twego / żeś na Śmierć Syna wydał
dla zbawienia jego.

A tak niewiem co czynię / jestem zaśmi-
cony / R. Do ciebie Pána mego / całe
puszczony / Śmietał y Wielką Złość / na-
deniung wezbrała / niebodzieli twej Łaski
żeś mię zalała.

O bądźże mi Miłosierdziem / odpuszc grze-
chy moje / R. A rąk tu mnie obroci / mi-
łosierdzie twoje / jakies y nad Dawidem
pokazał w Żywności / a będąc rozgniewa-
ny / użył Łitości.

Weyrzysz na mnie o Panie / sam obli-
czem swoim / R. A rąk na to pamiatać /
stworzeniem twoim / jako wezrzał na Jo-
bą / Męża straconego a sem Światobli-
wości / niewyrównał jego.

Odebrales Potomstwo / Wyda /
jątności / R. Zdrowie / Domy / do-
stąpił / serotie włości / potymes wezrzał /
Panie

o Cierpliwość jego / nadgrodziles utratę /
dał wiele dobrego.

Y jać nterwapię Panie / wtnienai się da-
mam / R. Swoje wielkie występi / prze-
oba wyznawam / nie rąże mię opuszc /
przył mię do siebie / za Grunt Wiary /
Dusności / potoczyłem ciebie.

Kas mię y teraz moich / Kopotów / po-
bawie / R. Sercu memu pociechy / Duchu
twego zjawię / abym przeciwko tobie / w ni-
ym nie wystąpił / a po Śmierci niebieskich /
Ładości dostąpił / Amen.

CCXC.

O Dze Dyś Niebieski / jam jest Czł-
wiec grzesny / Tobie swe grzechy
wyznam / z nich się winien dawać.
Zgrzeszyłem miły Panie / gryzie mię
Sumienie / Tak wiele grzechu mego / jak
piasku morskiego.

Alce te Pociecha mam / Łaskawego cie-
biam / Przysięga grzechy odpuszc /
ścis chce nawrócić.

Niechceś Śmierci grzesnego / leś Zb-
awienia jego / by się tu tobie nawrócił / y
wiecznie z toba żył.

Grzechy trudno pamiatać / trudno z nich
G g u j

Lisba dać: zgładź o Panie z twej mi-
łości/ com broił w młodości.

Dauid co andzolażył/ Utracił zabi-
gdy sie ku tobie nawrócił/ grzechy
odpuszc.

Piotr duszając sam w sobie/ umi-
rzał przy tobie/ ale ciebie niź kur zapiał/ p-
rzytroć sie zaprzat.

Wszakże ty z Łaski swemu/ Piotro-
grzesznemu/ dał to/ że kiedyś nam woyz-
wriet rzewno zapłatał.

Ná Słowo twoje wspominał/ z teg-
Pościecha miał/ choćia sie środze przeklinał
że cie nigdy nieznał.

Kryśte tyś mój Pomocnik/ y mój
redownik/ do ciebie sie ja uciekam/ w tobie
nadzieję mam.

Tyś też grzeszney niewieście/ rozstawa-
ney w młodości/ Łaski swa światła/ ukazal
a jey uznanie dał.

Tac z Serca polutując/ a w tobie du-
fając/ nogi twoje rzami umyła/ włosami s-
raka.

Nogi twoje całował/ masćia pomaza-
ł: a tyś jey Serce oświecił/ y grzechy od-
puszc.

Łotrowi też jednemu/ z toba wi-
m-

ma/ gdy cie prosił/ byś nam wejzłat/ Ray-
s przyobiecał.

Przetoż ja ciebie prośe/ pomni ná ma-
Dusze: zmiłuy sie nadenma Panie/ boś ty
cierpiat za mie.

Za mies ná Krzyżu cierpiat/ y swojes
krew wylał: Jezu Kryśte z swej mi-
łości moje Słosci.

A przez twe Umieszenie/ day w wierze
Stonanie: gdy moja Dusza wynidzie/ niech
bezpiegna bedzie/ Amen.

CCXCI.

Boże mój rąg sie/ nadenma zmił-
ować/ R. A Gniw swoj srogi/ rąg już
zahamować: Etery za Grzechy/ swe
słusnie odnośe/ przepuść mi prośe.

Nie rąg mie karac/ podług Słosci mo-
ich/ R. Boe trudno kto ma/ ujsć sro-
gich Kar twoich: az tego Duch twoy/ z
Łaski twej wspomozę/ ten ich ujsć moze.

Każe mi go też/ żyjąc z swej Lito-
ści/ R. Abym ja mogł bydz/ prozen moich
Słosci: bo jest Duch twoy/ mnie w tym
nie rozspraui/ niźt mie nie zbawi.

Wogtemeś prawym/ base to y gnie/
R. Słusnie mie karześ/ sam sie w tym wi-
nuje:

nuje: odjąć się racy / nie wszystkie pociechy / za moje grzechy.

Alle żeś na wsem / jest miłosierny Pan / R. Każę te przyjąć / która od ciebie mam / a Gniw swoy srogi / rączę już oddać / mnie się użalić /

Racyś stać / a słusnieś ugnieść / R. Sprawniedliwie to / cierpieć com zawinił / a Będę Czkowiek / smutny się mój Panie / boć mnie nie stanie.

Przypomni sobie / zwykłe swe Litosci / R. Ze choć wiec zwykles / karac Ludy / kie Jłosci: jednakeś Łaskę połutujacemu / dawal grzesznemu.

Ktoż jest tak możny / coby moy zał / strócić / R. Coby mógł Smetek / w wesele obrócić: Ty sam tym władnieś / a Ułotowanie / w twych rękach Panie.

Mas Moc nadenia / gny ze mna co / racyś / R. Jać w tobie ufam / że mnie nie / przebaś: bo ty sam w smutku / pocieszasz / każdego / w cie wierżacego / Amen.

CCXCII.

Pomoże nam z Grzechów naszych / wiecny miły Boże / boć to wiemy / i / From ciebie / nić nam niepomoc: wy

wyzwol nas z mocy katanstey / ugnę to z / swey Łaski Państwa.

Wosmyś smutni na wszelki Czas / nie / uspokojeni / będąc grzechy / a złości / wielce obciążeni: niemamy się sym pocieszyć / gdy nie przedstawamy grzechy.

Straciłszy nadroży Dar / swiatek / Niewinności / w Raju przez Kłóśce nasze / Szatanstey / zardrości: tam Skarb nie / karowany / od nas słusnie odebrany.

Nierozumiał gdy we Czei był / Czkowiek / aż Cześ stracił / pierwey pozbyt / niż / liracy / sym go Bog bogacił: mogąc / ić w szerey Kłóści / wprawił się w wiec / ne Jłosci.

Skąd Zakonu niemożemy / wypełnić / Bożego / nawet z siebie ni pomyslić / mo / sem co dobrego: w taką Czart przywiódł / niewola / Rozum / Smysły nasze Wola.

A co Dzień to też z nas z nowu / na nas / nastepona / z katanem Swiat / y pokusy / co / z ludźmi wojują: mamy y z Ciała własne / go / Nieprzysięcia pewnego.

Młodość naszą w grzechach cieśkich / marnieśmy strawili / a nigdyśmy nie god / nego / twey Czei niesprawili / żyjąc lekko / myślnie / bojnie y rozpustnie / y swawolnie.

A prze

A przetoż my tak strapieni / grzechami
sprośnymi / sumnieniem naszym ścisłonym
racunku niewiemny / niemaż koby nas ucie-
szyć / bo każdy z nas bårzo zgrzeszył.

Nie lżaj nam pełnemu Złosci / Stwo-
rzeniu twojemu / jedno się z Serca ukorzyć
tobie Bogu swemu / boś ty Dłec miłosier-
ny / w obietnicach Łaski wierny.

Niechżeś Śmierci / ni zginięcia / Czo-
wieka grzesznego / bowiemięś się z tym da-
tyś / przez Proroka swego lechceśby się
obaczyli / żli / a tu twej Chwale żyli.

Dla tegoż też na ten Świat dał / Sy-
na namilskiego / Bårankę co grzechy Świa-
ta / ponożił wśyskiego / jego Sad nań zba-
wienie / Śmierć Żywota przywrócenie.

Ten sprawiwszy ile jedno / było Świa-
tu trzeba / w Ciele ludzkim ktore przysłał /
rążył w nię do Nieba / twarży się twę
pożazować / a za nami orędownać.

Teraż / teraż wśyscy grzeszni / znająć
swoje Złosci / przystępnymy z wielkim Ser-
cem / do Tronu Miłosci : byśmy Łaski do-
stąpili / a wśyskich Grzechów pozbili.

Wśechmogący wieczny Boże / Stwo-
rzenia wśelkiego / nie rąż nas wiecznie opu-
ścić / z Miłosierdzia swego / pojrzy w dół na
wieną swe Syny dla Syna twego przysy-
Grzes

Grzechy nasze rąż wymazając / z twej
Boskiej Pamięci / a rąż stworzyć Serce ży-
we / pełne swiatych Chęci : rąż odnowić w
nas twe dary / spraw idące Cnoty z wiary.

Rąż pocieszać Duchem swoim / strapio-
ne Sumnienia / byśmy byli zawsze pewni /
wiecznego Zbawienia : Twym poselstwem /
Światością / rąż ztwardzić przymierze
z nami.

Pomoż nam wielki Zwytyczco / Szata-
na srogiego / y Świat / y Ciało zwyciężyć /
mocą Bostwa twego : ktorych żaden nie-
przemoże / bez posilku twego Boże.

Daruj nam pokutę szera / byśmy ja-
synili / a tak w Nowości Żywota / prze-
toba chodzili : strzegąc się skutasney Zło-
ści / pro-nych słów / y złych żadości.

Miłosierny / dobrotliwy Zbawicielu
grzesznych / nierażże nam już posyłać / na-
szych Grzechów wśyskich : rąż dąć praw-
dziwe Uznanie / y wierne Połutowanie.

Rążże ty sami nas sprawować / dobrot-
liwy Panie / zepsuy w nas złe Przysrodzenie /
daj Upamiętanie : byśmy mogli tu twej
ści żyć / ciebie aś na Wielki chwalić.

O Kryste nasz Zbawicielu / Przysyńco
jedyny / ratuj nas swoja przysyńca / boś za
nasze

naſze Winy / Dſiara wdziegną wlecnemu /
ſtał ſię Dycu niebieſkiemu.

Myc ſię tobie oddawamy / rąg naſſam
ſprawowac / y w pobożnym przed ſię wſie
cin / rąg do końca chowac : a potym day
twoy Sławnoſci Korona Nieſmiertelnoſ
ci / Amen.

CCXCIII.

Wſzechmogacy Panie / coſ ten Krzyż
dopuszcil : R. Już mi w nim nie
ſkanie / ſuſnieſ mi opuſcil : ulic
ſie niedznego / Człowieka grzeſznego / rąg
ſwa ſwiata Pomoc dac / bym mógł poku
towac / za Grzechy żalować.

Aby mi to pęſcie / z Kaſti twoy po
tkalo : R. By mi Grzech / Nieſpęſcie / mi
niepánowało : bym w Summienia Czysto
ſci / y w Serca Cichoſci / tobie Pánu mo
jemu ſłużył tu ſámemu / Czei wſelkley god
nemu.

Znam moje Brawoſci / y winnym
ſię dawam : R. Zemi z micy Niedoſci
nie ſłużył przyznawam : gniewalem cię grze
chami / Swiatá marnoſciami / nie wylep
ſtraſnego / a nienchrońnego / na mie Gniew
twoego.

Nie

Nie trzeba rozbaſac / Człkowi grzeſ
nemu : R. Ale ſię obagać / y modlić ſię ſwe
mu : Bogu / bo miłoſciwy / wſyſtkim do
brotliwy / Eto z wdziegnością od niego /
przyjmie Krzyż / ma z niego / Dycá kaſtaw
go.

Wielkie Cudzołostwo / Dawida ſwie
tego : R. Alz y Meżoboyſtwo / Broła tak
wielkiego : wſpominamy popełnione / jedna
odpuſzone / bo ſię Pan Bóg zmiłował /
nad nim / gdy żalował / za Grzech pokuto
wał.

Panie Jezu Kryſte / prze ſwe Umieſze
nie : R. Day Summienie gyste day wieczne
Zbawienie : peſene : ty Miłoſci / Karzac
naſe Złoſci / kiedy ſię nawracamy / y upo
korzamy / Kaſti doznawamy.

Przetoz cie proſiemy / miłoſcierny Pánie :
R. Day że odnieſiemy / twoje Zmiłowanie :
a po tey Smiertelnoſci / w niebieſkiej Ká
doſci / day cię ſzeſ nie chwalemy / z Anjoły
wielbiemy / z toba królujemy / Amen.

CCXCIII.

Znamy Dycenáš niebieſki / Jeſiny niego.
Jdni twoy Kaſti / ani żadnych Dárow
twoich / dla Złoſci rozliżnych ſwoich /
Eto

ktorym isiny cie gniewali na Pieśko zaślugo-
wali.

Wszakże / Dyże miłościwoy / wleźć
jes jest litościwoy / ktory niechceś Potapia-
nia / ale grzesznych Nawrocenia / do ciebie
sie uciekamy / a Łaski twojej szukamy.

Nie rąż z nami w twoy Sad wchodźcie /
stodze sie z nami obchodźcie / podług swoy
Sprawiedliwości / od ktorey my sie Dstro-
sici / uciekamy do twojego / Miłosierdzia
Dycowskiego.

Odpuszczę nam nasze Złosci / z twojej
Dycowskiej Miłości: geline y wieczne Ka-
ranie / day wierne Upamiętanie / byśmy już
pobożnie żyli / a tobie wiernie służyli.

Każże nas Dyże wysłuchać / o co pro-
simy / rąż nam dać / sam z Miłosierdzia
własnego / dla Krystusa Syna twego / co z
toba króluje wiecznie / y z Duchem Świste-
nym spoleśnie / Amen.

CCXCV.

Obie Panie Grzech swoy wyznać nam
się / pociesz ty sam ma troskliwa Dusze
R. Kąż ty we mnie, Serce gysie swo-
rzyć / złe żądze w Ciele moim umorzyć: a
bym w Symota Nowości żył trzeźwie y w
po-

Dobożności / martwiąc w sobie złe Chę-
ci / woli twej świstej Panie Miłości.

Będziesz miał Panie na Bagażności /
wystąpi popełnione z Młodości: R. Nie
mogł bym sie żadna miara ostać / a Gro-
sności Sadu twego dostać: lecz iż tobie
Wdgu swemu / ufam bązo Łaskawemu /
wiem że pokutującego / ty nie odrzucaś ni-
gdy żadnego.

Choćia wielkim grzechem obciążony /
przećie gdyć sie stawia ukorżony: R. Kąd
przyjmujesz każdego Łaskawie / y jesteś przy-
jętym jego sprawie: a jakoś Krwiz Syna
swego / omył grzechy z nas każdego / tak masz
śa sprawiedliwego / wen uprzyjmie za wżdy
wierzącego.

Tac moja wszystka Nadsieja w tobie /
przygarnię mie Panie ku sobie: R. A spr-
awy mie podług Słowa swego / nie odbie-
rając Ducha świstego: bym w Pokorze /
w Cierpliwości / wykonywał Powinności /
a tak po tej Śmiertelności / był z Świst-
mi twymi w Spokojności.

Żłimże lepiej jedno z toba Panie / mieć
na Wieki wieczne przebywanie: R. Boś ty
jest sam nasz Dziec prawościwoy / niedziwny
Dziatkom swoim miłościwoy: jako nas w
Łaska

Łaskę przyjmiesz / a Duchem swoim opę-
trujesz: tak tu Chwale swojej sprawny /
wiecznym Żywotem nas udaruy / Amen.

CCXCVI.

Wzywam Panie na Pomoc / Ciebie
Boga mego: R. Ustom wysłuchaj
to co jest / we mnie śmiertelnego: bym
nie był już tego jał / co twoy Dąkon każe
niż mnie twa Sprawiedliwość / na wieczną
Śmierć skazuje.

Znam swe nieznosne Skłóci / z nam
Dobroć twoją: R. Był się też chciał Bóg
wody mieć / sam za to nie stoje: rącey ugię-
to coś zwykły / niechciey pomnieć Skłóci /
day mi Ducha twego / podpora Krewkości.

Pomnie Panie iżś dał / Rozum y Wo-
lę: R. Leż niewiem prześ za światem /
słyszły moje woła: każeś by Rozum był
nade wszystkim Panem / prześ ja widzę
jest / od Świata zwinzany.

Cokolwiek jedno pożne / Grzech się za-
mna wleże: R. A za grzechem Sumnier-
nie / tak jako Bóg pieże: trudno to bym
wstorać miał / bez twego Targnienia / albo
żebym zbawion był / z dośyć ugięnienia.

Dwa się odrzec mogą / Żywota wie-
nego:

ego: R. Jesli ty niewydzwigniesz / z Grze-
chu upadłego: przeto Panie smiluy się / przy-
dadz tu pomocy / a nie day mi doświad-
cy / oney wieśney Nocy / Amen.

CCXCVII.

Nys o Jezu Kryście Panie / jedyne me
Kochanie. R. Nie mam proś Ciebie
innego / Zbawiciela żadnego: pod
Słońcem Imieniu twemu / niewiem row-
nego światemu: niż ratować mnie niemo-
żne / niż nie wspomogę / Ciebie wzywam o mi-
łosć.

Przypiera do Serca mego / ciężar dłu-
gu grzesznego / R. Niechay z Łaski twej
odniosę / Kwit / o który cie proś: Każ
wpisać w Rejstrę twoję / jeś popłacił Wi-
ny moje: opowiedz mi Dycu swemu mi-
łosć twoją / bom poufał Słowu twemu.

Day mi z Miłosierdzia twego / Wi-
stę w Ciebie samego / R. Day bym cie z Ser-
ca całego / miłował Boga swego: Day
bym bliźniego dla Ciebie / tak miłował jak
sam siebie: a w Dzień skonsenia mojego /
odpadz chytrego / odemnie Wejść Kayskiego

Bądź Cześć Królowi wiecznemu / Dy-
cu miłosierdnemu / R. Bądź Chwałą jego
Synowi / Świątą Zbawicielowi: bądź
Cześć

Czesz Duchowi światemu / Cieszyć cielow
naszemu / Panie / opiekaj się nami / przegr
my sami / Boże bądź na Wieki z nami / A
men.

CCXCVIII.

WSzyscy cośmy Grzech poznali / co
my się ufraszowali: oto jesteśmy Pa
na Boga gniewali.

Nie tego nie ochylamy / Nieprawości
nie wykazywamy: Grzechy jawne / przed Bo
giem wyznawamy.

Obracamy się do niego / w Żalu Ser
ca skruszonego: a niegodność swą wy
znawającego.

Bóg rzekł iż niechce zginitenia / nas
Grzeszników Potępienia: lecz pokuty / ży
nam y Zbawienia.

Mając Obietnice Boże / do niego / że
nas wspomocze / obróćmy się / w żywej wole
rże / w pokorze.

Serce żalem rozdzieramy / obliże / za
mi zlewamy: na Kolana / przed Panem
upadamy.

Mówiąc tobieśmy zgrzeszyli / tobieśmy
się sprzeciwiłi: od twoich Drog sprośnieli
my ułapili.

Porzuc

Porzuciwszy twą umowę / przystali
my na światowe: na swą Wola / i Lubość
Szatanową.

Wymisłszy winowaycami / twoich Przy
kazani przestępcami: jako rasyś / możesz po
stąpić z nami.

Alch niestetyś! tośmy jeści / na Rozumie /
na pamięci: w woli / w żądziach / y nasinyś
lech przekleci.

Żadney my Sprawiedliwości / żadney
nie mamy Godności: żadney w sobie / nie
możem mieć Ufności.

Nic nie miejsca chwalebne / nic w nas
nie miejsca dobrego: próżni Cnoty / peł
niemy w tego złego!

Nasza własność złe Sumnienie / nasze
Tworzy Pohambienie: nasze Ciało / Duszę /
pietelne Zatrącenie.

Nie karz nas w swej Surowości / za
żyj Dycowskiej Litości: nie rąs sądź nas
w twojej Sprawiedliwości.

Odpuszc nam Winy y Długi / kasta
wie pojrzy na Sługi: dla twego nas
troitny Syna zaśluga.

Prawa żadnego nieznamy / ale w łasce
twojej ufamy: na słubie Słów twoich moc
no polegamy.

z b ij

Sam

Sam ty nas Dyśe dla swego / rátuy
Syna kochanego: rátuy dla Krwie / bro-
giey przelaney jego.

W nim od nas Ciał Umorzenie / iá-
nużny / Prośby / zniżenie: wdziesię przyl-
mi / á odpusć przewinienie.

Do ciebie się zaś wracamy / z marno-
strátnym wyznawamy: żem niegodni/bydź
za twe Działki miáni.

Co nam z Wyroku światego / wobzo-
wie Ludu twójego: Dżis rozkaza / udamy
się do tego.

Tylko w wieśney Niepamięci / rás za-
trzeć do nas Niechci: przyłoż wnetrżnie /
do pozwierżnych Pieści.

Co Słudzy twoji na ziemi / rozwiężuj
Słowy twym: wáruy Sercom / zapisami
wnetrżnymi.

Niech náše dobre Sumnienia / z Wi-
ry Usprawiedliwienia: niech dościpia / Po-
koju y Zbawienia.

Day Skutek Rodu nowego / nápełni
połutniącego: Serdeczny Głos / Boże Lu-
du twójego. Amen.

CCXCIX.

S Majeſtatu stráśnego / Królu: co zba-
wiaſz grzeſznego / z Láſki / zbaw ymmie
od złego. W Pa

W Pámieci twej niech zóſtanieżes dla
mnie znoſił Karanie / w Dżień ſadny / nie
tráć mie Pánie.

Szukaleś mie zprácowány / zbawileś
utrzywowány / tymi niech będe rátowány.

Wzbycham grzechem obciążony / y ſro-
motnie zawżetydzony / niech nie będe odrzu-
cany.

Spráwiedliwy Sedzio Pánie / odpusć
grzechy / znieś Karanie / niſz twoy Sądny
Dżień náſtanie.

Tys Miarvey Grzech odpusćił / Potrás
z zginienia wypusćił / uſáćes y mmie dopu-
ſćił.

Prośby nie mája Godnoſci / me / leś ty
ſáyra Miłóſci / zbaw mie wieśnych Máf
Srogóſci.

Ná ſadzie między owcami / ſtaw nas /
nie między kozłami / obeydź się Láſkawie z
námi.

Gdy potapiſz przeſłanego / y w Dżień
wraźiſz onego / mmie miew za swego wier-
nego.

Niech doznam Szczęſcia wieśnego /
trzymam się ciebie ſámego / do Czásu nie-
ſkonżonego.

Proſe z Sercá ſerſzonego / z Sercá pro-
ſe

fi pokornego / day pomnie zgon życia me-
go Amen.

CCC.

* **S**ładze w Testności / jasnem
Nieprawości / nieznosnym obciąż-
sion / Uciekaj zasnucy? by mi
Świat posilkował / przećieby nieratował.

O Jezu mój Patie! na twe rozkazá-
nie / Dusza moja ztrapióna / jebrze ubezpie-
sóna / Łaski twej : mech Sumnienie z niey
we mie ochłodzenie.

Ja twe dzieła smutne / Grzechy me o-
frutne / ile ich w sobie gnie / z których mi
Strach zdejmuje / w przepaść Kan twych
utrywam / tamże Poćiech nabynam.

Niewinna Krwia twoja Dmij Du-
faj moja / oayś ja od zinaż wszelkich / pozba-
ja zbrodni wszelkich : mech w morzu uto-
pione / niech będa zapomniane.

Przez ciebie samego / okup mam ob-
złego / com zgrzeszył / przećiw tobie / tys wsty-
siko zawarł w Grobie y Krwia zapiesato-
wał / byś mi Niebo darował.

Lub się ma Słosć mój / przećie mie /
nieztrwoży / gdy się Krwia Twoja posile / w
Ufności się nie zmyle : kto się garnie w Po-
trzebie / ma Rátunek od ciebie. W mey

W mey niedolażności / mam z twojej
Krwi / wstyko / na dym mi zchodzi : Krew
twoja mój Kłopot słodzi / Grzech / Śmierć /
mie niedolaższe / y Piektło nie zwoćisze.

By nawet Szatanie / Wojska / swe
Tyranie / wywarły na mie jady / nie strá-
cham się ich rady / Krwia twoja na mie ude-
rza / taże Słosć ich namierza.

Twey Krwiero : tożoney / Soł nieprze-
placony / Krópla moje całego / zmyle Wi-
ny Świata złego / y nas z Nieprzysięcia-
stich / wybawie Kát Diabelstich.

Przetoż Jezu w tobie samym ufam so-
bie / niebo : się ginienia / perwień odziedzi-
senia / Królestwa Niebieskiego Krwia dla
mnie nabytego.

Niech zátymie Duch twój sam rza-
dzi zamysł mój bym zniósł wszystko cierpli-
wie / a teraz pości żywie / nawet y twym sta-
tegnie / Członkiem zostawał wleżnie. Amen.

CCCI.

* **J**ezu słabie doskonały / Studnico
wszech Litości / Przysiężat Duszy
zbołalej delegaj me Słosć /
Twe strzały w mój tkwia Sumnieniu / nie
znajduje w Utrapieniu / Grzechnik ubogi
miary.

z h jv

ut-

Ulituy się Jalu mego / znieś ze mnie
Ciszar srogi / wśakęś na Krzyżu dla niego
okup zapłacić drogi / abym w nieznosne-
mey biedzie gdy Śmierć twoją Gwałtem
nabędzie / dla Grzechu nie rozpagał.

Jlekoć sobie wspomnięć mój Boże /
żem wytkrotył / w tym Serce / by przywo-
lone Kamieniem / Strach otoczył ; owsem
widząc Zgubę moją kiedyby nie Słowo
twoje / zginiębym wieśnie musiał.

Jednak Słowo twoje sprawuje / w Ser-
cu moim wesele : y Duch we mnie postę-
kuje / z ust twoich śerpając śmieie słodkie /
bielnic / którymi wabiś nas wszystkich / a mi-
mi Dusze ciężysz struszone.

A ponieważ y ja w sobie znajduję śię-
re Grzechy / przetoż wyznawam je tobie / w
twoj Krwi pragnąc Poćiechy / by zranione
me Sumnienie równe miało Pośilenie / jak
Dawid y Manasses.

Ide tedy jak do Pana Sługą żalem
ścisniony / nąginam Serca Kolaną y pro-
śę obwiniony odpuszc mi me Nieprawości
ktoremkolwiek obłodości / aż do tych Czę-
stów pełnił.

Odpuszc mi Jezus / Ach (przebaż ! dla
Imienia twojego a ciężkie brzemie Grze-
chów

chów rąć zdiąć ze mnie upadłego : Wier-
szpotkoy Serce moje / bym w Posłuszeństwie
Cześć twoją napotym forytował.

Pośil mie Duchem Kadości / uleż mie Ká-
ny twemi / twoim Potem Krwawym Sproś-
ności ze mnie omyj na Ziemi / a weźmie
mie stać do siebie w prawey wierze /
abym w Niebie / z wybranymi

(spottował /) Amen.
(przebywał /)

Pieśni O Pokuszeniu , Krzyżu y Utrapieniu Dziełek Bożych.

CCCCII.

Nas woła sam Syn Boży / wy sto-
re Świat / Grzech / Śmierć trwoży :
Ja sam co żywo bywaćcie / u mnie wsty-
scy pracujący / obciążeni / y pragnący : Wo-
dy żywe serpaycie.

Stożywszy Nałogi swoje / bierzcie na
sie Jazmo moje : y uciecie się odemnie / ci-
chey Pokory serdeczney / tak / znajdźciecie na
Czas wiegny / Duszną ochłodę wemnie.

Jazmo moje jestci słodkie / y brzemie
moje jest lekkie / nie ciężkie Przykazanie : bo
tem

z b v

ten co się z Bogą rodzi / Tryumf na
Światem przewodzi: przez Wiary Wyzna-
wanie.

Jakom was Słowem swym sprawo-
dajimem się y sam sławił / tak sobie po-
nawcie: jeśli wam tu na sym zchodzi /
Niebie się dobrze nadgrobzi: tylko nieustan-
owaycie.

Coście do Boga przystali / sławni / po-
bli / wielcy / mali / dla Pańskiego Intenia-
sprawiając się Słowem jego / zaprawuycie do
nieśkiego: Dusze swe Pokuszenia.

Słysz za że nieoddawaycie / Słose do
brocia przemagaycie / choć się Świat z tego
śmiejcie / Krzywdy swe kładac na Pana: to-
dy gdzie jest Ciężna Brama: idźcie pełni
Nadzieje.

Gdyby się wam tak dźiać miało / jako
lubi grzeszne Ciało / zginałoby w was Bo-
jażni: te w Sniech Dzieci buduje / przez Po-
kusy / tak ujmie: Ciało Obrotów przez
Każd.

Jeśli się wam zda Krzyż srog / uwazcie
piekielne trwogi: tam Płacz Zabójcy zgrzy-
tanie / y Ogien nieugasiony / a Kobał nie-
umorzony: gryząc nigdy nieprzestanie.

Wierni po krotkim Kłopotcie / Królujcie
w wieg

wiecznym Żywoćcie: tym my sobie cu-
trymy / świeckie Smutki / dla Wieczności
do żywotney puścimy Włości: w Niebie
Skarb nasz warujemy.

Kto trwa przy Jezusie Panie / ten na-
będzie Dobrze stanie: a kto zaś straci Wi-
arę / bärzo sobie zle posłuży / na Sumnieniu się
zabłuży: Niekładnie miał nad Miare.

Kto Pańskie wszystko widzi / Bóg się
nieśsyrością brzydzi: temu co chce do Nie-
ba / serdeczney Sprawiedliwości w wyzna-
waniu Bezpieczeńści / z wiary żywey po-
rzeba.

Co nam Bóg obiecać raczył / w sym
Ducha dąć nieprzebąszyć / dla pożytku nasze-
go: w tym nas pewnie niezawiedzie / po-
śmierci wiecznie przyniesie / do Raju dźie-
osiągnie.

Y świadciłby rad zbawien był / aleby
swoich Żadź nierad zbył / niechce za Panem
wyniżdz: Lubości płodzi z niewiarą / a no-
nielża żadną miarą: z rozkoszy na Rozkosz
ładź.

Ten co się z Bogą urodził / Ktoby rad
w Niebie wiecznie żył / musi Krzyż swoy
odnosić: Kto na świecie żyje śmiere / Kto
ma cielesne Wesele: wieczny Płacz musi
znosić.

Dziś

Dziś Człowiek gersowy / wesoty /
zajutrz martwy na polu / z. Czasem wsty-
pominie: właśnie jak zciety Kosa Kwiat
tak też y ten mizerny Świat: y z tym co
w nim jest zginie.

Świat nie dba o wieczne rzęsy / swa do-
bra myśl ma na piecy: po li zdrowia do-
stawa / je / pje / gra / stroyno chodzi / Ko-
stos na Kostos, przywodzi: aż ob zbytko-
wstawa.

Leś gdy mu Śmierć złe potuży / to-
by chciał myśleć o Duszy / w ten Czas prze-
Bóg rozdawa: toż Bożey głębi Miłości
ale dla przeszłych Lekkości: już go Sa-
dokonawa.

Zárdosć niewyrwie pysnego / ni pie-
niądze bogatego / Śmierci nie ujdzie gnie-
pi: choćby cały Świat był Złoty / a jeden
miał te Klenoty: Śmierć ze wszystkiego
złupi.

Nie pomoże Dowcip / Nadreść / uro-
da / Języl / Dostojność / Czesć szwiecka kro-
tka słyń: kto tu spraw swych niepoprawi
stać się bez Wiary wyprawi: na wielki wie-
tów zginie.

Pełn nam Słowo sławny Panie / niech
Młoda Wiara nieustanie: że twoje brzemie
dźwie-

świgając: Jazmo sobie ciekujemy / twym
orem postępujemy: Day wnioś w Nie-
bo śpiewając. Amen.

CCCIII.

Brytusie Panie ufamy / bo w nim
swe zbawienie mamy: tego nam
nikt nie odbierze / bo on nas sam za-
wždy strzeże: gęgom pewni w swojej wie-
rze.

Dla niego wszystko konamy / słubom
jego poufamy: bo o nas ma swe Stara-
nie / Prawda jego nieustanie: co, sprawny
wszechmocny Panie.

Strachów ludzkich się niebóymy / przy-
Pánu swym wiernie stóymy / On sam Bró-
lem mocnym słyń: zły z Złoscia pretko
przemienie / Prawda Páńska niezaginie.

Każdy to znas upatruje / jak Pan Bo-
żęciół swoy buduje: przez Skodkość Sto-
wa swojego / tu Zbawieniu posłanego / w
tych gásiach objawionego.

Aż Szatan temu przegraja / przecie się
Bożęciół roznmaja: Woyne z nim zawždy
promadzi / trwoga żadna nam niewadzi: bo
Pan o swych zawždy radzi.

On nam prawdę swoje zjawił / Duchá
świe-

świątego nabawił: przy nas też jawiły
zostanie / choć Pokuszenie nastanie / da nam
Zbawienne Wytrwanie.

Ku hańbie swym Przeciwnikom / Kto
sławie swym Służebnikom: kaskawie posta-
pi z nami / broni nas / chodząc przed nami:
gdyżesmy jego wybrani.

Warunek nasz Pan nad Pány / Bóg nad
Wielki pojeźnany: On nad Królami sam pa-
nuje / o swych wiernych zawiaduje: Anty-
krytusa wojuje.

Sąsiedzi Nasyćiele / Czart / zli / co ich
bárzo wiele: na Młeki podani beda / Których
na Wielki niezbeda: Wiecey trapić nas nie
beda.

Przetoż my temu ufamy / na groźby
Indzie niedbamy: Młake Stadko Krze-
ścińskie / lekce waż groźby tyrąńskie: ma-
po sobie Słowo Páuskie.

O Kryście ciebie prosimy / gdyż Słowo
w twoemu wierzymy: rás Prawda wszady
rozmnożyć / wiernymi swym Poćiech przy-
mnożyć / Nieprzyjaciele potrwożyć.

Bądźcie Dyse Cześć y Chwałá / tu y
w Niebie wiecznie státa: bądź Chwałá
twoemu Synowi / także świętemu Du-
chowi: wiecnemu Wielkómu

Królowi / Amen. Dwóch

CCCCIII.

Wszystomocny Pánie / Stworzenia
Wszystkiego: R. baż wiernych Wola-
nie / z Włóśierdzia swego / boć wielki
sąsiedzi Błedy / rozmnożone wszady: wsá-
ten niezbladzi / co sie Prawda rásdzi.

Przypatruy się pilnie / iáko sąsiedzi ro-
żnani: R. Ten Dżisia uśilnie / zwodzi Krze-
ściány / Kto Pána wyznawa / przy nim z-
wsady stawa: bywa potępiony / od Świątá
wzgardzony.

Niedziwny się temu / wierny co w
Kłopotcie: R. Prawda nie każdemu / dána
w tym Zwoćie / Mądrosć Świątá tego /
nie zbawi nikogo / Zbawienie odzierzy / ten
co w Bogá wierzy.

Prosiątkom wzgardzonym / Pan sie-
bie objawia: R. Sercom uniożonym / kaská-
wie sie stawa / zwodza sami siebie / co ma-
drzy u siebie / co w sobie ufáją / Pána nie-
rozumiają.

Bo ten Ślarb jest śkryty / Krystus Praw-
dą świętą: R. Zdrada sąsiedzi odkryty / Náu-
ka prześlata / pierwszy Kościół święty / ten
z tych niewiasty: tych heretyku / co gona-
ją.

Skł.

Stąpi to jest każdy / Rozumu miastko
go : R. co miał Prawde zawždy / jak
Błędu złego / my przeciw Sumieniu / b
dac w Pokuszeniu : Nie cynie niehcemy
Boga się bojemy.

Błędów nietrzymamy / Antykrystus
wych : R. Prawde Bożę mamy / i lań Kr
stusowych / z słów Bożych słuchamy / Etor
w Piśmie mamy : temu wierzyć trzba / Eto
dce wniósł do Nieb.

Leż Stroną przeciwną / nieprzyznaw
tego : R. w mowach swoich dziwna / by / z
wždy wiernego / z Zbōru wygajają / za
Czesć Bożę mają / Wiernych przesławiają
Słosci dokazować.

O wszechmocny Panie! Boże od Wie
ności : R. słysz nasze Wołanie / w tey wiel
kiej Ciężkości / dla Ciebie cierpiemy / Krzyż
radszy znosimy : radzje nas ochronić / od złych
zawoże bronić.

Udaruy nas męstwem / niech nami nie
schodzi : R. nad światem zwycięstwem / co
z Ciebie pochodzi / obleg w Pancerz Wiary /
ozdob twymi Dary : w Przyszłości Zbawie
nia / bron od Potępienia.

Niech jał dca wojują / Krainstwem y
zbradami : R. na nas następują / jedno ty
bądź : nam / namniey nie wstęraj / bo mo
cy niemają : Tyś nasza Zastōn / y perona
Dbrōn.

Bądźciec wiezna Chwała / wśchmo
gacy Boże : R. Coby wieznie trwała / i
nas nikt niezmaje / bo walysy za nami /
wojimi Dziatkami : bądź pochwalon z
tego / od Stworzenia swego / Amen.

CCC V.

Utrapienia pełno wśchdzie / nic to jeż
li nam Pan przybądzie : On samie
by utrapienie / rozwiązuje uwiezione /
w nim ufamy : do niego zawždy z
Serca wołamy.

Ktorzy w nim samym ufają / ci Łaski je
go doznawają : te jako Dziatki miłuje / na
te pątrzy / te ratuje : Etorzy jego / w Utra
pieniu wzywają samego.

Przeg się boję Duso moja / Bóg jest
perona Nadzieja twoja : cieś się słowem
wternym jego / bo on w siebie wierzącego /
nie opuści : choć też na Czas nan Szatana
spuści.

Niech kto chce wapi / ty dufaj / Łaski
wych Dbietnic posłuchaj : nigdy Miłka tak
własnego / Syna nie miłuje swego / mowi
Pan Bóg : jako ja / com się przywiodł do
swych dróg.

Wiedz Duso i każda Trwoga / Etor
J i sie

śię dzieje wedle Boga : na dobre wiernym
wychodzi / Doświadczenie Męstwo rodzi
mniey śię boji : ten co wiec w ściecy potrze
bie stoi.

Nie samąs Duszo w Potrzebie / powyrz
po świecie koto śiebie : Obłot świadk
jest przed toba : drudzy równo / ciągną
toba : do Radości / droga ciąsna przez wiel
kie Trudności.

Ten Kiej Zbawiciel prowadził / zeb
Grzechy nasze zgładził : z Męka Krzyż
wzgardzonego / pokedł do Dycy wlegne
go : tak iść trzeba / temu / Ktoby chciał do
stąpić Nieba.

Szkoda sobie y myśl płowac / szkoda
y Potoy Dbiecowac : już to inaszy nieb
dzie / Kto na Dłret Swiata siedzie : trzeba
zbroje / trzeba na piecy miec rzęzy swoje.

Na coż śię ubezpieczamy : Nieprzysię
la w Ziemi mamy : Antychryst swoje mo
jiruje / Szatan / Ciało / Swiat / harcuje
Grzech śię krozi / śesna / y Wieszna Śmierć
Ludzie trwoży.

Wielec to Nieprzysięcie / mieymy śię
dno donich śmieie : za Pomocą Boga swo
go / porażimy z nich każdego : już wsiadał
my / na Pana o Kątunet wolałmy.

Do

Do Pana Boga wolałmy / wolał
niepowatpiwałmy : ci co z Wiara o co pro
śa / z Wola Pańską to odnośa : Kołaca
ym otworza / dano będzie prośacym.

O Panie nasz Ktoryś w Niebie / w sły
sta Moc zstepuje od ciebie : zniśtać niema
my obrony / Nieprzysięcie z każdej Strō
ny : w samym tobie / Zwyctstwo obietn
emy sobie.

Na śię patrząc Serce mdleje / na cie pa
trząc pełne Nędzieje : Tobiaśaś nieprzeba
gyl / wzroksa mu przywrócić rasył / dozna
wali / Łaski twej / w slyscy co w cie dusali.

Pan dał / Pan wziął / badoś Pańskie
mu / Imiennowi Chwała światemu : tak
Pana Job błogostawil / gdy go Ciężkość
nabawil : sprobowany / by był za Wzór
Cierpliwości dany.

Ty co Serca masz na piecy / y w sly
stich dobrze świadom Kłeszy : wieś iż proś
ciebie samego / Boga nie mamy innego
choć krewni / aleśmy przećie twymi wolaś
nymi.

Choć byś nas też pchał od śiebie / prze
cie śię niepuszczamy ciebie : choć byś też nas y
zabić chciał / wterne nas sobie będzieś miał :
z toba Boże / żadna Kłesza wiernych rozwied
niemoże.

I i j

Pa

Panie Kryste namocniejszy / Ratowni-
ku nasz napewniejszy: day wprawdzie two-
jej wytrwanie / day Zwycięstwa otrzymanie:
weźm do siebie / do Korony / Ktora cho-
wał w Niebie / Amen.

CCCVI.

Nuż wszyscy ktorzy pragniecie / w Sam-
nieniu Poćiech łakiecie: opros mnie
ich nie znajdziecie.

Ktorzy sym płacieć niemacie / Gebno-
ści w sobie nieznacie: wemnie ochłodzenie
macie.

Podście do zdroju wiecznego / śpiescie
sie do Pana swego: Jezusa Boga prawe-
go.

Ktorzyście indziej biegali / wód w do-
łach suchych szukali: Baktwochwalsstwo po-
pekniiali:

A mnieście zdroy wód żywych / Ma-
poy zbawienny pragnących: opuścili dla
zwodzących.

Choćam ja sam was Zbawiciel / smut-
nych wszystkich Poćiecytel: z Grzechów
perwony Wybawiciel.

Opros mnie indziej Zbawienia / nie-
miał nigdzie Poćieszenia: we mnie Doko-
da Sumnienia.

Przez sie na to wysadzacie: indziej pie-
niądze dawacie: przecie w głodzie zostawa-
cie.

Prześciecieś za Błędem chodzić / nie
daycie sie więcej zwodzić: ni Duszy swej
Kłamcom skodzić.

Skuchaycie Głosu Bożego / Ktory u-
cieśy grzesznego: Skozcie go do Serca swe-
go.

Opuście Drogę grzesznego / badście
Serca pobożnego: doznacie mi łaskawego.

Ja jest hojny w smilowaniu / Ludzi
grzesnych wprzymowaniu: wsech Skozci
ich w odpuszczeniu.

Ja umowe z wami sprawię / Sumnie-
nia złego pozbawię: Skutecznych Poćiech
nabawię.

Niezmowa Stározacona / z Jraelem
uagniona: na Kamieniu wydrożona.

Ktora potrwożeni byli / co ja zemna sta-
nowili: Głosu mego nieznosili.

Alle ja was infia nowa / a Nadzieja
Dawidowa: ucieśe łaskawa mowa.

Zakon mój jasnie objawie / w Ser-
cach go waszych wystawie: A w Spokoz-
ności wiernych wprawie.

Wiara / Miłość y Nadzieja / przez Du-
ch

cha do Serca wleje: z Wiary cnotami o
dziej.

Gniewu mego nie doznacie / ni się zły
ustrąpicie: jeśli przy prawdzie wytrwa-
cie.

Beda Bogiem dobrotliwym / Dycem
własym miłościwym: a wy mnie ludem
chciwym.

Odpuszcza wam Nieprawość i Grzechy
y wsłatkę Skości: sprawię to z swojej
Miłości.

Tę znowy świadkiem wiernego / ma-
cie Posrzednika swego: Krystusa Syna mo-
jego.

Ten Gniew mój od was odwrócił /
gdy Smiercią swą Djabła strócił: a grzesz-
ne do mnie nawrócił.

Antemu pojdą narodowie / poddając
się Bożej znowie: tu gdzie są Pańscy po-
stawie.

Beda mu się poddawali / przed nim
z Serca unizali: A Zbawienia w nim su-
kali.

On im Słubów swych spełnienie / Mi-
łości swej Dawiadzenie: da y w wierze U-
twirdzenie.

Takim chciał Radość zgotować / ze
wsy

wszystkich Grzechów kwitować: Sywot
wieszny im dawać.

Ci co tu są opuśceni / od wszystkich
w świecie wzgardzeni: beda w Niebie wy-
wyższeni.

Beda Radości używać / y w Chwale
wieszney przebywać: Służba Boża wy-
konywać.

Przetoż się wszyscy naznawcie / z Panem
Bogiem się jednawcie: jak jest dobry do-
znawawcie.

Bo się Krystus przeto zniżył / byś się
do Boga przybliżył: y z nim w Niebie na
wieki żył.

A to przez środki zřadzone / nimowa
nowa ztwirdzone: od Krysta postanowione.

By na świecie Miasto niego / mający
te Moc od niego: jednaki Luf z Dycem
jego.

Jednośc świata zalecali / jedne z drugi-
mi zlagali: Kościół jego budowali.

Na toć właśnie są posłani / od Krystusa
ludziom dant: by przez nie byli zebrani.

Nam należy bym poznali / jesiny się
wzmowie oddali: Bogu gdym Krześ-
przyjmowali.

Dobrze się mamy spracować / drogę
I i jv zmo.

zmevy postępować. Ktorzy chcemy z nim
Królować.

Do sie na to oświecił / Miłość Bo-
ża się zjawiła: by nam ten Świat obrzy-
dził.

Dyabła / Ciało / Niezbożności / y wśpy-
skie świeckie Marności: a wiódł do Po-
bożności.

Dysiny się Pánu oddali / jego świętych
słów słuchali: onych zawsze przestrzegali.

Day to ó Królu Wierności / bym tu ży-
li w Pobożności: Potym przyšli do Na-
bości / Amen.

CCCVII.

In coś Niebo wysokie: pięknie uba-
tował: R. Gwiazdami / a każdy z
nich / swą Jasność dawał / aby je-
dne całą Noc / Światłość wydawały: a
drugie ludziom śpiącym Dzień opowia-
dały.

Ktoryś y Słońcem jasnym / Dzień o-
dobie rągał: R. Aby każdy z żyjących / je-
jest Bogiem bągał / a ztąd się wywiado-
wał / o twej Woli Pánie: Ciebie się bał /
miłował / po ki Zdrowia stanie.

Ty

Ty Ktory wśpyskim włádniesz / nałkon
ucha twego: R. Przyjmi a nie odrzucay /
Prośby Serca mego / jakoś przyjmował
wzdziękanie / przodków mych Wołanie: y
miewałeś z Łaski swej / o nich swe Stara-
nie.

Byli smutkiem ściśnieni / tyś smutne po-
ciechał: R. O Kátunek wołali / tyś się z nim
pospieszał / Prośili cie o Nadość / Na-
dóść im dawał: a onym dobrze czynić /
nigdy nieprzestawał.

A yżś jest tenże Bóg / y wieśnie be-
dziesz trwał: R. Ty Przymierza swojego /
nigdy nie będziesz rwał / choć i je Ludzie
swymi / targaia złościąmi: y często cie gnie-
waja / swymi sprośnościami.

Jednak ty / tymże jesteś / żyjesz y przed
tym był: R. A swej Boskiej własności / by
namnięś nie pozbył / smiluyś się nademną /
wśpales miłosierny: ogarni mię Łaska swa /
gdyżes w Słowie wierny.

Obiecałeś w smutku byś / nam tu po-
ciešení: R. A rzewliwie płaczącym / tu roz-
weseleniu / rozkazałeś się wzywać / przez
Syna swojego: otoż idź do ciebie / ja w Imie-
niu jego.

Byś sirote swojego / do siebie przytu-
lił:

J i v

lił: R. Alzynie / Prąd / Wzdychanie / w
mnie sam utulił / ustronił y Grąskę / cieś
Pie Sercá mego: Ktore zabraniają sm / o
som z wyszajnego.

Stąd już prawie ustały / we mnie siły
moje: R. Ustanie / nie weźmieśli / ty / mnie
w ręce swoje / a nie ustronił mego / cieś
go Trapienia: co Zdrowie me jako mól
je do Wyniszenia.

Wszak to tobie nie trudno / wszystko ty
sam możesz: R. Y łatwo mnie smutnemu /
ty sam dopomóż / wyniżdz z tego Grąs
ku / Sercę me pociesz: ale prośe moy Pa
nie / rąg się z tym pośpiesz.

A jeśli się podoba / mnie jeszcze prębo
wać: R. Kłopotami / wolność to / rągże wód
bąrować / Ducha męskiej Stałości / Ktory
by mnie rządził: żeby nigdy na Stronę
od ciebie nie zbłądził / Amen.

CCCVIII.

Panie pokój wód / swej Sprawiedli
wości: R. Używac będziesz / Kąsac
moje Złości: Kiedyż wód Gnie
wów / odemnie oddalił: mnie się użalił.

Już teraz bacz / i wysłupki moje: R.
Stały wszystkie / przed Obliznośc two
je /

wołając pomsty: a Sadu twojego:
Sprawiedliwego.

On ja już zuje / y coś daley czynić: R.
Niewiem strapiony / jedno siebie winić / a
prosić byś się / jak Dziec smilował: a mnie
rátował.

Trudność to na mnie / Człowieka nadzno
go: R. Znosić Gniw srogi / takiego Sądzie
go / za Którym bierze perone swe Zniszce
nie: Każde Stworzenie.

Kad to wyznawam / żem więcej zasłu
żył: R. Grzechy Którymi / się bardo zadłu
żył / Tobie obrońcy: a Pann mojemu / Spra
wiedliwemu.

Alle cie prośe / rąg wysłupki moje: R.
Kąsa swa odkryć / a sroga Twarz twoje /
już odwrót prośe: prośe cie moy Panie:
boć mie niestanie.

Rąg wspomnieć na to / coś rzekł przez
Proroka: R. Niechca ja Smierci / grzeszne
go Człowieka / ale żeby był w Grzechów
swych uznaniu: w upamiętaniu.

Temuż ja wierzę / a na Słowie twoim:
R. Mocnie buduje / w tym ucisku swoim /
tylko mie ty sam rąg posilać Panie: Tyś
me Dufanie:

Obrońcas moim / y Murem bezpiec
nym;

nym: R. Dokoła perwona / y Zastępcą wien-
nym / za toba stojąc / leżąc się nietrzebą: gdy
Pomoc z Niebą.

Mam Pomoc perwona / tey się trzymam
bada: R. Boleści zbywszy / to wiem że u-
da / w pokoju onym / któryś swym zgotow-
wał: z Łaski dąrował.

Już Smak niejaśi / choć zboląły gu-
R. Tego Pokoju / leś sobie wina / by o-
kiem widzieć / a nań patrzyć cało: mogło ma-
ciało.

Sam to dąć mojesi / sam to sprawić Pa-
nie: R. y chceś / y umieś / mam twe Obie-
nie / tylko day w wierze / trwać stale do Ko-
ca: o moy Obrońca! Amen.

CCCIX.

ED Bóg moy chce nlech się stanie / na-
lepsz Wola jego: R. Do ratunku pra-
tło wstanie / tym co ufają w niego /
wyrwa z trwóg / dobry Pan Bóg / ciebie
Świat dostatecznie: w się wierzących / ufa-
jących: nie opuści on wiesnie.

Uciecha / Uciecha moja / Bóg / żywotem /
ufności: R. niech mie rządzi Wola swo-
ja nie przeży z Upornością / Słowo two-
Wroty moje / twirdzi / żeś porachował:
Stras

Stras prowadzi / o nas radzi: by żaden
nieśwątował.

Już ja grzeszny z Świątą zchodzę / w
Imieniu Pana mego: R. Da niegoż w Nie-
bo odchodzę / rządząc się Wola jego / Du-
ła moja w Kęś twoje na zgonie mym od-
dawam: Tyś jako Bóg / od wieśnych
trwóg / wyrwał mie: Chwałę wzdawam.

Jeszcze proszę o moy Panie / nie odma-
wiał mi tego: R. Gdy z Czartem Woyną
wstanie / nabaw Serca meżnego / pomoż /
obroni / sam mie ochroni: z chwałą Imienia
twojego: żadaś tego / z woli jego / mów A-
men / z Sercą swego / Amen.

CCCX.

Natrudniejszy naszej Chwile / zwat-
piwszy o własney siły: nie mając
Kady / mi mocy: choć myślę we dnie /
y w Noey.

Ten ostatni Ustęp mamy że się pospołu
stawiamy: wśedmochny Królu do ciebie:
boś perwony Kátownik w Niebie.

Day / Sercą podnośimy / ciebie naboż-
nie prosimy: odpusć Winy / a Baranie:
Sprawiedliwe hamuy Panie.

Tys przyobiecals każdemu / Łaskę /
wzy.

wzywającemu: w Imieniu Syna twojego:
go? Dredowniką naszego.

Otoż my w jego Godności / twej Dye-
cowskiej Wielebności: swe ciężary przekła-
damy: Ktore na Sercach dźwigamy.

Przebas ludzkich Niszczenności / a krot-
ki nas z naszych Słomości: baż / y przemien-
Utrapienie / cięskanie / w Wesołe Zbawienie.

A my pocieszeni twemu / Słowu / posłuch
zbawiennemu. oświadczymy / tu świątecznie
będziem cię chwalić / y wiecznie / Amen.

CCCXI.

Ach Boże toć w tej Niskości / wiele ser-
decznych Cięskości: Waska jest Dro-
ga do Nieba: taś się wiernym ciśnieć
trzeba.

Cięskac to naszej Krewkości / tak iść
do wiecznej Radości: gdzieś się udać w tej
potrzebie: tylko o Jezu do Ciebie.

U Ciebie Czasu wpełnienia / Kada Uciecha
wiernego: nie opuścisz tych o Panie / co w
tobie mają ufanie.

Dziwnyś ty Jezu kaskawy / oświadcz
to twe święte sprawy: dziwna żeś się stał
Człowiekiem / Któryś jest Bogiem przed
wiekiem.

Ty

Ty swą Śmiercią z biedy każdej / wy-
rywając nas dżiwnie zawiody: Jezus tyś ucie-
chy moje / o jak wdziedzne Imię twoje.

Niemasz tak cięskiej Złości / byś
nie zmienił w Radości: Jezus łódzie
Imię twoje / unie łódzie Gorzkość moja.

Choć Ciało skąże ugnie / to nie namniey
niefrąsaje: mając cię złe się nieśnienie / bo nie
wiesznie cięś w Panie.

Jam twój z Duszą / z Ciałem Boże /
Grzech / Śmierć / Czarć / nic / mi niezmogę
nie masz perwniejszej obrony / nad cię Jezus
umiełbiony.

Wiem że mi ty nieopuścisz / niprawd się
zginać do puścisz: Jezus tyś Pasterzem mo-
im / a jam Stuga wiecznym twoim.

Jezu tyś moje Radości / Skarb mój /
Sława Majetności / wyflowie żaden niemo-
że / Poćiech / Ktore dawasz Boże.

Kto w cię wierzy y miłuje / to w samej
Ręce ugnie: Kiedybym z Ciebie samego /
nie miał Uciech serca mego.

Wolałbym się być nierodźcie / albo zro-
dziłbyś Świątą bydz: Kto z Ciebie Uciech
niezbiera / ten żyjąc całe umiera.

Jezu mnie słabem oddany / jam przeż
cię Sława obżiany: tyś Uciechą Serca me-
go nad wszystkie Skarby Świąt tego.

Jes

Jeżugdy na cie wspominać / wielkie
ciechy w Sercu mam: kiedy cie wzywam
potrzebie / Serce ma uciechy z ciebie.

Gdy w tobie składam ufanie / mam
Pomoć / Uciechy Panie / Duch twoy Smak
wiecznych Radości: Dawiadca w Serce
Strytości.

Przetoż Krzyż twoy takim żywym po-
niosę Boże prawdziwy: ty sam day Serce
do tego Krzyż twoy służ do dobrego.

Day wiernie w Dniegu postąpić / Bo-
ca szczęsnego dostąpić: day przewyższ
Brewkości / Piękła / Mał nide Gorzkości.

Day w wierze stać Wytrwanie / tak
w tobie zaśne o Panie: Jezu usłysz me
dości / weźm mnie do wiecznych Radości /
Amen.

CCCCXII.

Nas woła sam Syn Boży / który
nasze Dobro mnoży: podścieś do mnie
Ukochani / niechay się ucieś z wami:
z wami.

Bo ja wam dam Dłobzenie / a w
pracach waszych Użenie: że wszystkie wasze
Ciężkości / obroca się wam w Radości: w
Radości.

Weźm

Weźmcie na się Jazmo moje / złożcie
siebie Złosci swoje: bo Jazmo me jest
przyjemne / Swiata Kostofy Litgemne:
Litgemne.

Bárzo lekkie jest me Brzemie / dozna
tego wierne plemie: dla tego Grzechów
zestaniecie / przy mnie Pannu swym zostan-
cie: zstaniecie.

Słowo moje jest prawdziwe / u mnie
Studnice żywe: z których kiedy pić be-
ściecie / wieczna Dłoda znaydziecie: znay-
dziecie.

Uleśkaycieś Cystern nowych / duśam
cierpiącym niezdrowych: w których są Wo-
dy smrodliwe / Zbawieniu bárzo škodliwe:
škodliwe.

Podścieś do mnie me Dwieżki / gdyś
proś mnie inney Ucieżki: tu na tym świe-
cie niemacie: wszedy wilcy / doznawacie:
doznawacie.

Śluchaycieś Głosu mojego / jako Pa-
terśa swowego: bom za was Dusze poło-
żył / bym wasze Dobrá rozmnożył: rozmno-
żył.

Jam jest Żywot / Prawda / Drógá /
przez mnie każdy z was do Boga: nie omyl-
nie

A E

nie

nie stać przechodzi / kto podług mey Wol
chodzi: chodzi.

Jam jest Światłość Świata tego
ktory oświecam każdego: aby w Ciemno
ściach niebłądził / ale się Światłością rzą
dził: rządził.

Jam winna Macieja Prawa / ktory
wodził Dwoc darwa: a wyszcie są Łato
rośli: ze mnieście Wiara wyrosli: wyrosli.

Strzeżcież tedy pilnie tego / abyście od
Drzewa swego: niwzym się nie odstępowa
li / ale mocno przy mnie stali: stali.

Już słyszny Dwoc dawaycie: a w cno
tách się pomnażaycie: bo Drzewo złe y nie
płodne / wyściecia / y Dgnia godne: godne.

Uciecie się odemnie tego / żem ja Sercu
pokornego: strzegac się Szatanstey pychy
wiedząc żem był y ja cichy: cichy.

A gdy to gynieć będziecie / wieczna Za
plata weźmiecie: ktoram ja w Królestwie
swoim / nagotował wiernym moim: mo
jim.

Każże nam to dać nasz Panie / zpełni
nam swe Obiecanie: day bymci wiernie sta
żyli / w Niebie z toba wiecznie żyli: żyli.

A po tym ziemskim Kłopotcie / w onym
Nie-

Niebieskim żywocie: żebyśmy odpożywiali /
Niebie Pana wysławiali: wysławiali / A
men.

CCCXIII.

Obie ufam o moją Panie / że mi daś
Kątunek: widząc moją żal / Narzeka
nie / y ciężki Grawunek.

Obroć się moją Płacz w Wesele / a daś
mi Uciechy: gdy rozpędziś przykre chwile
y Ludzkie Pożmienie.

Sam ja niewiem zład Wiatr wieje / tu
wodziłszy ochłodzie: pełenem dobrej Na
dzieje / kusi o swobodzie.

Choćbym się ja pod ziemię skrył / tam
mnie wyśpiegujesz: choćbym się w twarde
skale wrył / y tam mnie znaydujesz.

A tak już stojąc przed toba / Przykła
dem Grzesznika: wołam niegardź mą oso
ba / ratny mnie Niedznika.

Znam żem z młodu dał zgorzenie / gy
nił wiele złego: lecz słubaję Polepszenie / Sy
wota mojego.

Już tak ciężka Doległość / nie trap
mnie moją Boże: porządźli ziemna Dstro
ść / niź mi nie wspomóże.

Smuknyż się już nadenng / ach moją
światy

świety Panie: nieraz w swoy Sad wcho-
dzić zemna / usłysz me Wołanie.

Doświadczyliś mę trościami / y to wolę
no tobie: mowię obławęszy się łzami / pro-
bny mę sam sobie.

Tylko doday Cierpliwości / w ciebie
kim Krzyżu moim: abym mogł znieść te
Przykrości / wsparty Duchem twoim.

C cały Dzień / całą Noc wołam / Bo-
że mój do ciebie: już też boday y wydo-
łam: bo mę pchaś od siebie.

Czy już Koniec twej Miłości / miłoś-
ny Boże: gdyli się Skarb twych Litości
przebrać kiedy może?

Czyli już wyszły z Pamięci / wierne Do-
bietnice: żeś odwrócił swoje Chęci / y wo-
sole lice.

Ustom się już / świety Panie / moje cię-
kie Męki: powściągni swę Rozgniewanie /
a poday mi Kęci.

A ja przez cie podźwigniony / chwalcę
ofiaruje: wdziesięć Sercą mego strony /
chetnie przygotuje / Amen.

CCCXIV.

Błży Bogu mocno sioje / bo mę sam
zwykły rządzić: R. Prosię Drogę
moję

moje / y nie da mi bładzić Kęci mi poda-
wa: jak we dnie / tak y w Nocy / Bożim
perwien Pomocy: bo ta nieustawa.

Gdy ludzka Pomoc ganie / ciele ustępu-
je: R. Bóg z Łaską swoją jasnie / zaraz na-
stępnie / znaćna jego siła: od Grzechu / hań-
by broni / wywodzi ze złey tony: choćby y
Śmierć była.

Pana ufam statecznie / gdy Krzyż na-
stępnie: R. Nie zawstydzę się wiecznie / bo
mę sam ratuje / temuż nie innemu / Duszę y
Ciało swoje / y wszystko życie moje / odda-
wam samemu.

Wiem że niechce nięgo / tylko co z mym
dobrym: R. dobra jest Wola jego / on nam
nader się odrym / on nam z Łaski dawa / Je-
sus Syna swego / y co trzeba do tego: Je-
mus bądź Czesć Sławą.

Usty / Sercem go ścimy / z nęgo wszy-
stko mamy: R. błęśliwy ten Czas męimy /
gdy go wspomínamy: męimy za stracony /
ten Wieś w którym żywiemy: gdyż / że nam
wiesny / wiemy / Żywot nęznasony.

Kiedy ten Świat przemienie / wszystko
jego władze: R. Czesć y Bogactwo zgi-
nie / co tu było w władze / nas męzernych
ludzi /

ludzi / gdy twárdym snem zaśniemy / a pob
Ziemią będziemy : Bóg z Śmierci obudzi
Duszę w całe zstanie / w łonie Abrah
mowym : R. Człowiek jak nowy wstanie / w
Ciele w Duszy zdrowym / wysi z niegys
go / y mieszkawiec wieznego / Pałacu niebie
skiego : Czart nie wyprze z niego.

Przeto chociaż ja gnuje / Krzyż y Przeci
wności : R. Na które zasługuje / pewniem
Wieczności / kiedy obiecana Radość wysi
fikim wterzającym / Krystusa miłującym be
dzie wiecznie dana.

To jest Upodobanie / Ducha niebieskie
go : R. że Dobr obfitowanie / sprawi nam
Syn jego / przez Ducha świętego / praw
dziwą Wiara mamy / i Niebo otrzymamy /
ochwalmyż onego : Amen.

CCCXV.

Nietrwoż sobą / Duszo moja / jeśli
się Bóg zmiłuje : R. on Kada y Po
moc swoją / on upadłych ratuje : choć
to boli / co nie E' woli / na świecie nie trw
tego : kto w tym Panie / ma Ufanie / Dbron
ca ma wieznego.

Józef do Egiptu wzięty / zaśyć wśel
lich

lich Trudności : R. Job y Dawid Prorok
wzięty / znali wielkie Ciężkości / wśatje oni
we złey tóni / byli Rátunek Boży / kto mu
wierzy / on odzierzy / niech się Czart jak chce
roży.

Świat mię nigdy / nie odwiedzie / ni
Czart od Boga mego : R. On mię sam / za
kate wiedzie / znam zawsze dobroć jego /
Bogiem moim / w Synu swoim / on się
bydź oblecuję / kto w tym Panie / ma Ufa
nie / ten nigdy nie swankuje.

Jeżeli Ludzie ze mnie sydzą / ja oto ma
to stoje : R. niech jak wzgardzonym się
brzydzą / nie się tego nieboje / moy obrońca
Bóg do końca / w Moc się porusza jego :
w Bogu Panie / mam Ufanie / on wznieśie
upadłego.

Choć się do Czasu odwoleje / na świe
tła pontoc jego : R. choć Świat na mię /
potwarz wołaje / chcąc pokonać śmiutnego :
ufam sobie / w każday dobie / mieć Rátunek
od niego : na nim całe / jak na skałe / sádzac
się tyde złego.

Przetoż cięż się / maś Dbrona / Duszo
ma z Bogą swego : R. Świat / Grzech /
Śmierć y Czart na Stronę / nie usyniąć nie
złego / bo Syn jego / Panem wśego : jemu
A E IV Pieko

Pieśń o horduje / ufay jemu / nie innemu /
nie zawždy ratuje.

Ten pierwot jego Pomocy / Kto na
mym przestawa: R. Pána wzywa we dnu
w Noc / onemu sie oddawa / w Cierpliw
ści / y w Miłości / z Wiara z Serca wy
go: Bóg takiemu / wierz samemu / żyje
Zbawienia jego.

Kto ludzkiej Pomocy szuka / a nie Bo
gą samego: R. przeklet / bärzo sie osuka
nie dozna nic dobrego / Bóg wszechmocny
sam pomocny / wierzącym w Syna jego
Kto tak dzierży / w Boga wierzy / dojdzie
Zbawienia swego / Amen.

Pieśni O Sposobie Zbawienia Ludzkiego.

CCCXVI.

Stworzenie ludzkie / Pána Boga swego
go / pamiętaj chwalić Czasu wśela
kiego: jego Dobroci / zawždy uw
żając: a siebie znając.

Wiedz każdy / że nam nie jest lepsz
go / wiedz że nam nie jest / nie przyszł
jego.

ego: jako prawdziwie / Pána Boga swego
o / znać: gęć onego.

Ten będąc Bogiem jedynym / wiecznie
życym / Świat / Niebo stworzył / słowem
wom świętym: wszystko pochodzi od nie
go samego: a nie bez niego.

On sprawiedliwym / on jest miłoś
nym / wszystko sprawuje / w obietnicach wier
nym: nikt sie nie znalazł / co by mu skąd
niał: choćby nawet chciał.

Sam wolnym Panem / On z wielkiej
Miłości / stworzył Człowieka / był w
Niewinności: w nim Bóg obraz mo
go wystąpił: Człowiek nabawił.

W którym świecił / światła Sprawie
dliwości / Mądrość / Prawda / siła / Świe
tobliwość: był silnym / słownym / światła
Niewinność miał: Śmierci sie nie bał.

Dal mu Bogactwa / dal y bogactwa /
świat / on go uczynił Panem wśego Świata:
Bogactwa wielkiej / y Sławy nabawił: w
słaju go stał.

Tak wystawił / Człowieka pierwe
go / dal mu że sie bał Pána Boga swego:
z Serca miłował / na wojnie był / pisał /
w słach swych żył.

Leś Szatan zdrajcą / z Sławi / zaszła
R. E. v. ley /

ley / nieżyjąc ludzjom / oney wielkiej chwa-
ły: zdradził Człowieka / że odstąpił od Bo-
ga: ztąd Śmierć y Trwoga.

Spytał go naprzed / co im Bóg roz-
kazał / y jeśli z drzewa ktorego zakazał: Do-
wocu nierwać / ani jeść onego: Czasu kła-
dego.

Człowiek zbywając Dyabła / odpo-
wiedział / z Drzewa jednego jeść nam za-
powiedział: mówiąc / że jeśli z niego jeść
będziecie: Śmiercią pomrzecie.

Szatan obiecał / dżiwnie przyszekając /
że będzie Bogiem zdradnie upewniając:
jezlibyś Dwor jadł z zakazanego: Drzewo
Kajskiego.

Co słysząc Człowiek / uwierzył wszystkim
mu / dał się namowić zdrajcy piekielnemu:
jadł owoc / zgwałcił zakaz Pana swego: Bo-
ga wiecznego.

Tam z Kady oney / Zdrada wyniknęła /
ta rodzaj ludzki w Grzech y w Śmierć wo-
prawiła: Nagosć swą nierzal Czek / po-
gwałcił Gniew Boży: a on się stroży.

W Kaju utracił / mieszkanię rośkosne /
worażił się w Zanię / y w błędy żarłosne: sa-
mego siebie haniebnie się wstydył: Bóg
się nim brzydził.

Za

Za tym wpadł w sroga / Niemola Szę-
ka / z potomstwem swoim / stracił Kasę
Panią: pado Przeklectwo nań / y złe
sumnienie: wieżne Zginienie.

Ztąd w ludziach Głupstwo / Złość
Kłamstwo panno / co wszystko Kayski Upa-
dek sprawuje: Serce y Rozum Bogiem się
cierządzi: we wszystkim błądzi.

Z płaczem używaj / każdy wierny tego /
z Bogu nieprawo / pełen wsego złego: Choć
to Bóg kaze / Ciało przęży temu: skłonne
mu ztemu.

Leś nieprzebażył / z Miłosierdzia swe-
go / Bóg straconego / Rodzaju ludzkiego:
choć niepowinien / przecie go ratował: Pie-
kła uchwalał.

Wnet mu obiecał posłać Syna swego /
aby wybawił / ze wszystkiego złego: Tych
ktorzi tego / Obietnic pragneli: onym wie-
rzyli.

Ztąd Poćiech nabył / Człowiek już strą-
cony / Panskim računkiem / stał się obżywo-
ny: miłe mu były troski / prace wielkie: nie-
wagały wsełkie.

Tego Zbawienia / gdy wszyscy szukali /
alić od Pana Zakonu dostali: w ktorym swe
wady szetelniey posali / Kryś pragneli.
Wo

Do Zakon Pánki / swą doskonałość
trapił Sumnienia / zbyt wielką Cestność
i nim nikt z ludzi dosyć nie usynił : on
obwinił.

A i nas Zakon / z swej Doskonałości
ratować niemógł / dla naszych Krewotoci
do Krysta Pána / odsyła każdego : Wen
rzącego.

Potym gdy przyśedł / on Czas ną
żony na Świat we Słóci / bázro rozni
żony : posłał Bóg Syna według Słowa
swego : ukochanego.

Ktory się z Panny Maryey narodził
Zakonowi we wszystkich wygodził : stał
posłusznym Bogu niebieskiemu : Dycu swo
temu.

Ten posłuszeństwem tego urażony /
padeł Krayski / przez to nadgrobzony : bo
zabity / Pan dla naszych Słóci : w swej
Niewinności.

Czego wszystkiego / ohotnie się poddał
Dycą ubłagał / a Dyabłu nas odjął :
Krzyżu umarł / y stał się przeklętym :
Człek był świętym.

Tak ofiarując / Pan siebie samego /
twał z niewoli / Człowieka nadzłego :
płac

to wszystko co Człowiek cierpieć
iał : tak go zbawić chciał.

Zadła pozbauił / Węża piekielnego /
zmierć Grzech zatracił / y wszystkie Mroc
go : piekło / zburzywszy / wielmożnie z
martwych wstał : Zwycięstwa dostał :

To nam darował / przy tym z swej Mi
łości / nábawić rázył nas Sprawiedliwo
ści : Wysłęptów naszych / już niechce pámie
ć : leż nam Żywot dąć.

Wiec uspokoił / y nasze Sumnienia /
nieboja wiesnego zginienia : pewne
Łaski Dycą Niebieskiego : dla Syna
tego.

Tylko nam trzeba / Wiara to przyimo
wać / a Wiare słowem / Dożym ugrunto
wać : bo Pan Bóg odda / Ray wiesny wie
ścym : Piekło grzeszącym.

Wiare tym samym / z Łaski Pan Bóg
dawa / ktore są Dziatki / swoje bydz przy
nawa : tacy w Krystusie / Dziedzicmi Bo
żymi : Czaszy wiesnymi.

Y ten Pożytek / prawy Wiary bywa /
Duchá świętego / kto ja ma nabywa : kto
ry w nas psuje / Adama starego : tworzy
nowego.

Ten

Ten świadczy mocnie / w Sumnieniu
wiernego / że jest Dziedzicem / Żywota
wiecznego: wolno mu wołać / Dyże kto
rys w Liebie: ratny w potrzebie.

Przezeń się stawa / Człowiek obrodzo-
nym / nim / że jest Doży / bywa upewnio-
nym: ugnęki żywe / z Miłości sprawuje:
a martwe psuje.

Przetoż my wszyscy wierni Krześciani
com Grzechów zbyli / ufamy w swym
Panie: jego samego / we wszystkich słuchay-
my: Wiara chowaymy.

Dziękujmy temu / z Daru tak wielkie-
go / a przestrzegajmy / Słonu Bożego: po-
bożnie żyjmy / y w Sprawiedliwości: strze-
gąc się Złości.

Tego kto niema / prozno się mianuje /
bydź Synem Bożym / gdyż się grzechem
truje: y wiary niema / Ktora Cnoty rodzi:
Grzechów niepłodzi.

Sposób Zbawienia / taki Pan wysta-
wił / że Obraz Boży / w nas z nowu napra-
wił: co Adam stracił / y od nas odwrócił:
Krystus przywrócił.

Ten wierne swoje / Duchem swym spra-
wuje / pod swą Choroągiew / we Krzeście popi-
suje: Biew Ciało swoje / za Pokarm dawa-
wał: tak nas ratował.

A co

A cokolwiek Pan / swoim obiecał / ty-
ni znakami / w Sumnieniu wiaruse: wpy-
skie Dary swe / do wiernych przysła: nas
soba złącza.

A gdy tu przydzie / w Dzień Sadu
swojego / w ten Czas zabije / Przeciwnika
swoego: Ktorego teraz słowem swym woju-
je: jego Wład psuje.

Ktory Świątości / Słowo Boże zna-
si / wierne morduje / Naukę zła wnozi: w
Kosztosy pływ / Panem się mianuje: Pra-
wa kasuje.

Inż to wiódzimy / co Dżis Pan spra-
wuje / że słowem swoim / Kładów dokazu-
je: niedługo czekać / iż się na Sad stawi:
Słych / Mał nabawi.

On się wielmożnym / na sadzie pota-
je / a wszystkim przed się / stawic się rozka-
je: z łaski swej odda Kadości dobremu: a
Piekło zlemu.

Pana z Kadością / weni wierząc czeka-
my / on Królem naszym / temu się kłaniay-
my: ściemy y Dycą y Duchą świętego:
Boga jednego / Amen.

CCCXVII.

S Ercem ku sprawiedliwości / many
wierzyć temu, R. wyznając to u-
sty

skrytu Zbawieniu naszemu / iż Krystus w sied-
mocny Pan / nasz pośrednik jedyny / jest
naszym najwyższym Kapłanem / sami nie E-
inny.

Tego pewny Dowód mamy / w Pi-
śmie świętym w śledy: R. Krystusa to po-
kazuje / y tego Urzędy / o nim mówi / o nim
świadczy / o nim sprawę dawa: że za nami
oreduse / iasnie to wyznawa.

Jedno niechce byśmy o nim / dwornie
się badali: R. owsem temu co powiada
byśmy Wiare dali / nie sadzac się na nas
Kozum / co swankować musi: gdy się o
głębokie rzęzy / z swym rozsądkiem kuś.

Do kto się w tych Dostich rzęzach / ch-
Kozumu chwytać: R. a głębiey niżli potrze-
ba / o tym się śmie pytać: ten wśechmocy-
nym Manifestatem / będzie potkumiony: y
prętko w zamysle swoim / wyniosłym stró-
cony.

A przetoż my stali w wierze / wyzna-
wajmy śmieie: R. jesteśmy w świętym Pa-
nie swego / a wiecznym Kościele / Etery nigdy
bez Kapłana / y bez swojej głowy: niemog-
stać jak pismo świadczy wyraźnymi słow.

Tac jedyna głowa nasza / Krystus slo-
wo wieczne: R. podał o nauce świętym Pa-
tryarchom

patryarchom wdziasne / zbierając Kościoł
swoy święty tu sobie od wiela: a ten U-
ad nie jest perwnie / prostego Ekwieka.

Tęże głowy żywey głos był / a Kapła-
tego: R. gdy mówił do Abrahama Sku-
bnika swego / obiecuąc mu Potomstwo
w zeszłej Starości / gdy siedł karac
rżech Sodomski w swej Dosticy srogości.

Także kiedy ono z Jakobem za paś-
podził: R. a z rozlicznych go trudności sami
możnie wywodził: wie: kiedy z krzą ogn-
tego / z Mojżesem rozmawiał: sam się
Krystus Słowo wieczne / nie kto inny sta-
wiał.

Ten z Egiptu Lud swoy wiodąc w
obłoku prowadził: R. rozmaitie z Mo-
jesem / o ich debryni radził / tamże Kościoł
wiernych swoich / zbierał do groniady: y
gdzie niemogli w sym sprostać / dodawał
im rady.

Y tamci już wtelnym swoim / zbawie-
nie gotował: R. co w onych skrytych ofia-
rach / iasnie oznajmował / iż on sam był y
Kapłanem / y wieczna ofiara: onym co go z
tych tajemnic / poznawali wiara.

Coż on zupełny Baranek wielkonocny
E 1 zna

znasz: R. co go całkiem z wstrząśnięciem
mi / jeść roztaczając rasy: i nstawił Ludowi
swemu / Bóg pamiętka wiegna: y poda
na wiegna gasy im pościech wdziegną:

Aby niedziela Krystusa / y z nauka je
go: R. zupełnie go pożywali / jako Pana
swego / wierząc mocnie / yż on sam jest Bóg
y Człowiek iśsty / a Pośrednik / Kapłan
y Król y Pan wieknijszy.

Do tego wierny Zbawiciel / Baranek
jedyny: R. wieśny Biskup / y Ofiara / tu za
nasze winy / samże przysyna prawd żywym
u Dycia wiegnego: który nam sam nie kro
inny / przejednał Gniew jego.

O tym wieśnym Pośredniku / o urzę
dzie jego: R. kiedy się poradzić chcemy pise
ma prorockiego / wtedy onim świadectw
dosyć / iśstych znajdziemy: którym w pro
stoset / serc naszych zupełnie wierzymy.

Żalasz który wysiłki / jest Proroków
golem: R. wyznawa go wielkiej rady /
bydź zacyym Aniołem / Bogiem mocnym
nad to Dycem y przyszłego wieku: a tu
Prorok nie powiada / o prostym Człowieku

Alle tu znasz wspomina Boga y
Człowieka: R. którego my jednością swym
znamy

znamy bydź od wieka / tak jako go też y o
ni / wszyscy zdawna znali: co wierząc wien
takie Pisma / nam o nim pedali.

Tak jako też y Dzeasz / dobrym świad
kiem tego: R. pisząc o tym Pośredniku /
y urzędzie jego / kiedy ono Smierć y Pie
kło / na pośmiesch podawa: a dowodnie
śadość jego / y Urząd wyznawa.

Bo a zaś mógł Człowiek grzeszny / fro
ga Smierć porazić: R. a choćby był y na
świetłym / zaś mógł Piekło skazić: mu
siatci to bydź Krystus Pan / prawy Bóg
nad Bogi: co tak onym Odrutnikom / sam
a sam był srog.

Tenći jako Zacharyasz / wywodzi do
wodnie: R. złożymy tu swcy Majestat /
niechciał przysć Ozdobnie / ale się Dycu
mizy / w pokorze / w Cichości: blagając
srogi Gniew jego / tu za nasze Złosci.

Y zaś kiedy Człowiek jaki / sam w to
mógł ugodzić: R. żeby miał Ludzi upa
dek / tak wielki nadgrozić: jest to Urząd
prawdżiwego Człowieka y Boga: który
nam do swego Dycia / jest Żywot y Dro
ga.

Tegoć my tu wszyscy wierni Pośred
nikiem

niściem mamy: R. tego prawdziwym przy-
jmy: / z Pisma wyznawamy / o przy-
tali. Ażegz nie się nie bádając: że się ta-
uniję rasył / tym nie odrażając.

Leż gdyby Eto uważę chciał / unie-
nie jego: R. tedy y z tad śnádnie pozna / Mo-
ność Pana tego / gdyż on przez takowe swo-
je / uniżenie wielkie: wziął od Dycy wła-
dza / Państwo / na Narody wselkie.

Jako o tym świadczy Dawid Król
Prorok sławny: R. wspominając Bogę
Dycę Wyrok starodawny: Etdy mówił
Krystusa w Dycowskiej osobie: iż wszystkie
Narody Ziemi / dam w poddaństwo tobie.

Tys Pan wszystkich Panów ziemskich
siadł po mey Prawicy: R. aż upadła pod
Nogi twe / wszyscy sprzeciwnicy / Państwo
twe od Wschodu Stoncy / aż na Zachód
dziej: szły się po wszystkich stronach / na
Wiel Wielów wstydzie.

Kiedyś to wśdy potka Króla / Etego
ziemskiego: R. żeby miało gdzieś na Wiel
trwać Królestwo jego: toć należy Krystu-
sowi / bowiem z Każdej Strony: Naje-
sławnego moźny / wiecznie niewzruszony.

Na Wieli Królestwo jego / sławnie
dziej trwało: R. chociaż Nieprzyjaciół
gich

gich / ma na się niemato / gdyś jako się sko-
ro tuśy / ten Król w swej moźności: żaraz
sam Słowy ich potrze / Tu ich zelżywości.

Sam Krystus Pan pobokduje / wśy-
stkie niewierniki: R. Etorżi jak brzytwy
zostrzyli / skutne języki: przećw jemu /
choć go stracił / z tych urzędów jego: le-
to on sam wśyśko ztłumi / Moca Dostwa
sweego.

O wszechmożny Pojářjedniku! a przy-
jmy prawa: R. Etorżi na się wziął u
Dycy / nasze wszystkie sprawy / rąże nas
sam zachowywać / sobie w mocney wierze:
choć się aż gart z swa chytrości moćnie na
nas bierze.

A chce cię nam wydrzeć gwałtem / Przy-
jmy także: R. Etorżi ublagat strážny
Gniew / Boga Dycy swego / y chce wtra-
cić na miewie twe / gołego Człowieka: a
my niechcemy / jedno ciębie przećwżanego z
wielką.

Rąże o wieśny Kapłanie / o nas nied-
nych radzić: R. a jakoś sam zwłk od wie-
ków Kościół swoy gromadzić / tak nas cho-
way jako Pasterz / swoje stadko małe: aby
tu

tu trzey Chwale trwał o / aż na Wieki całe.
Amen.

Pieśni o Błogosławionej Pannie

Máriej, y Świętych
Bożych.

CCCXVIII.

S Pierwac bede ja o sobie sama / zem
Mária posłubiona Pannia : Płodu
Świętego / Matka przejszłana / Syn
na Bożego.

Jestem Matka / jestem też y Panna /
mimo inſe Niewiaſty wybrana : z Bożey
Miłojci / niema nad mię niſt / w tey ſiemie-
ſciej włoſci.

Jam Bożego porodziła Syna / przeż
tego Ludzka zgładzona Wina : Aż poro-
dziła / przećiem tym Pańſiſtwá nieſtrá-
ciła.

Wiárem Práva w Syna ſwego miá-
ła / ſłowám jego w mym Sercu chováła :
zanſzym go ſełła / jáko Boga moſego
wielbiła.

On Bogiem jeſt / jam Bogiem nieby-
ła /

ła / jegom ſobie Czci nieprzywtaſzyłá : On
ſam Śreiat zbawił / mnie też ſama Śmier-
cia ſwá wybawił.

Y terazem Bogiem ſie nieſtála / y Kró-
lowa Niebá niezoſtála : ják mię ci zowia /
ktorſi mi ſwá pochlebują mowa.

Kródná Część / Chwale Synowi me-
mu / Pánu Świátá / Królowi práwemu :
co miał od Wieku / nie dal tego żadnemu
Człowieku.

Nie jeſtem też Nádſzēja żadnego / gbyż
Kryſtus ſam odkupił kaźdego : ten ſie oſu-
ła / kto we mnie / nie w nim pomocy ſuka.

Jam też jeſt zbawiona śmiercia jego /
bom wyſtá z ródu Adámowego : Grze-
chów mych długi / znioſła ſama Moc jego
zaſługi.

Wſyſcieł rodzaj ludzki potępiony / zaś
przez mię jego / jeſt zbawiony : Dróga do
Niebá / on ſam / nie ja / wierzyć temu trzeba.

On tak mowi / iż przez mię ſámego /
prýdſie kaźdy do Dycá moſego / ten co w
mnie wierzy / to co proſi od Dycá odſierzy.

Nie jeſtem też Sywot / ani : drowie / te
tituły wſyſtkie Kryſtuſc we : przezeń oż / li
wſyſcy / nie przez mię tego nábyli.

Ja Cześć mam z tad / zem weni uwierzy
 Ła / tegom ja nigdy nie zasłużyła: toć Spr
 wa jego / z Łaski swej dał mi Ducha świę
 tego.

Insey Chwały niemam / aniż miałam
 jedno ktorem od Syna dostała: niechce go
 jego / bo com ja jest / wszystko to od niego.

Darino wy wszyscy do mnie wołacie
 a Syna mego zaniebwyćcie: przez to zele
 żony / przez to z swojej / bywa ści z kupionym.

Zowiecie mnie Matka Miłosierwa / przez
 to namniey sobie nieysłiwa: ślepi szuka
 cie / u mnie / co hoynie u Syna macie.

Nie jestem też Kęgniasta żadnego / bo
 ten Tytuł własny Syna mego: On sam
 jedyny / przysynca u Boga nie kto inny.

On sam Droga / Zywot y Zbawienie /
 z mego wszystkich Grzechów Odpuszczenie:
 On wszystko dawa / do siebie nas wszystkich
 powoława.

Swoja Matka nazywa Każdego / kto
 ry gini Wola Dycja jego: kto wierzy w
 niego / jest pewnie z Dzieł Boga żywego.

Wszyscy co się do mnie obracają / Sy
 na mego / lekce pważają: Słów jego a wi
 tych / niepilni / leż bażni przeklętych.

mo

Nowiac: iż tak Ludzie ustawili / ci
 torzi przed nami s i eci byli: te Mądrość
 ego / porzucili dla Słowa ludzkiego.

Choć nad wszystkie on sam nabiegleje
 sym / w zbawiennych rzeczach naopatrniej.
 sym: rządzi / kieruje / wszystko według Wo
 li swej sprawuje.

Nie jesteście mnie Miłośnikami / ale mo
 jimi Sprzeciwnikami: mnie y Synowi /
 przeciwiać się Panu Jezusowi.

To wam Matka jego oznajmuje / iż
 cokolwiek Syn wam roztępuje: gdy uży
 wiecie: tak mnie y z nim pospołu usćicie.

Bóg sam z Nieba dał znać o tym Pae
 nie / kiedy go krścił Jan święty w Jordanie:
 tego słuchajcie / jest to mój Syn / tego po
 znawajcie.

Jego Słowo jest i Zywot wiegny /
 Ludzki Rozum nie jest tak bezpieczny: by
 co lepszego / mógł nad Mądrość podać Sy
 na mego.

Niechwalcieś go Nankami swymi / z
 Rozumu Ludzkiego zmyślonymi: bo tak
 roztakał / gdy ludzkich ustaw słuchać zaka
 zał.

Spiwamyż już tu Cześć Paná tego /
 przenagwiatę sławiać Imię jego: tak go
 ucie

L I V

nią imy / Królować z nim w Niebieszech b
dziemy / Amen.

CCCXVIII.

Wielkiej Mocy y Mądrości / chwale
Bogą z Wysokości: chwalmyż go
że świeci jego / mocą Pana swego: zwyc
żęzili Czartą złego.

Nasładowujmy Żywotów ich / wskażę w
przód nasz światego z nich: Paną Krystus
z którego Żywota światego: bierzemy / wzor
życia naszego.

Świeci aż na świecie byli / lecz według
Świata nleżyli: bo wżgardzili Miłosci je
go / z Serca pragnąc tego: by dosli życia
wiecznego.

O ten tu Żywot niedbali / lecz się o
przyszły starali: w którym bez Srebra y
Złota / ustapim się z Świata: wiernych Du
ża jest bogata.

Gdzie Mol / ni Róża nie zepsunie / ni
Smierć / ni Niedza pamię. gdzie już nie bę
dzie Żalosci / ni żadney Ciężkości: lecz nie
Ponagone Radości.

Których Pycha nie uniosła / lecz w nich
z Wiary Cichość rosla: we wszystkim dobrym
prze

pracowali / Świata nie słuchali: Ciało Du
chem zwyciężali.

Świecka Chwała ich nie zwiodła /
Ciężkość żadna nie odwiodła: od Miłos
równia Bożego / y od Woli jego: biorąc Po
słannictwo z niego.

Ciało swoje umartwiali / ni Chciwo
ści wygadali: Pobożności przesirżegali /
Przykład nam dawali: byśmy ich naślado
wali.

Wżgardzili świeckie Marności / żyli w
zgody y w Miłości: starając się o Zba
wienie / o state Skończenie / wiecey niż o do
bre mienie.

Pánstwa świeckie opuścili / w Niedzy
y w Ubóstwie trwali: nie pragnąc dobrego
mienia / cierpieli Wrażenia: dla Pana swe
go Jmienia.

Znosili Głód y Pragnienie / y wielkie
Posromoczenie: o Łasce światła niedbając /
za nic jej nie mając: w śmym się Bogu
kochając.

Z miast je / ze wsi wyganiano / a za od
stępnie miłano: zli je jak z osynce bili / y
życie nie mieli: dla prawdy której ugięli.

Nie litując Gárdła swego / stracić dla
Pana własnego: y z Radością Smierć pod
jęli /

li/ aby w Niebie byli: a z Panem swym
wiecznie żyli.

Y doszli tego wszystkiego / z Łaską Pa-
ną swojego: że Radosci używają / Eterę
Panem mają: Jemu Chwałę wieczną dają.

Niechcie się nam też tak stanie / prosi-
cie nas miły Panie: dopomóż nam wiet-
nymi być: a w Niebie z tobą żyć: y tam
cie na wieki chwalić / Amen.

CCCXX.

Panie Jezu Kryste / Boże połącz-
ny: R. Plemię Panteńskie gysie / o
Panie nad Pany / Tyś sam jest Koro-
ną swietych Panteń twoich: rąk ich byś
obroną / słyś Prośby Sług swych.

Ktory między wiernymi / zawsze rad
przebywaś: R. a w tych co są ściermi /
Sercu przemieszkawaś / day Prawdę two-
ją światu / u Świata nie wzłata: tym co są
gysymi / a tobie miłymi.

Tyś Panie ogarniony / cnyim Pante-
m Zborem: R. co nie jest zarażony / An-
tykrysta morem / te w Ciąbie swę chowaś /
Ktorzy Czystość mają: w takowych się ko-
chaś / co Prawdę trzymają.

Ate

A cie w swietey Czystości / tu się zato-
chali: R. co Antykrysta Słodzi / ścierze po-
niechali / bo ta wielu w świecie / już pozara-
żała / y w każdym powiecie: z guba Dusz
zabrzmiała.

U ciebie są gysymi / co z Sercą ścierze-
go: R. w sprawach swych są swietymi /
chroniąc się od złego / Ktorzy ucieka / a przed
Błędem zwodzacych: Słów się trzymają
trzymają / do Nieba wiodacych.

Wszystkich Błędów nie nawidzą / w praw-
dę się Kochają: R. y grzechami się brzy-
dzą / Ciało umartwiają / dają Przekład z
siebie / Cnoty Pobożności: bo pragną być
w Niebie / gdzie wiecznie Radosci.

Ktorzy Mążonka Panie / twoja gys-
byli: R. w tobie mieli Kochanie / ślubci
swoy pełnili: Ty ich uscis Chwałę / w
Dzień przyscia twojego: na wiek wieków
stała / potępiś grzesznego.

Tam je w żywocie cnyim / sam ukoro-
nujesz: R. y Ciałem uwielbionym / z Łaską
udarniesz / w Biegach twoich wiecznych /
Imiona ich brda: na miejscach bezpiecznych /
Radosci nabada.

Ty jako rozkazujesz / tak się tu sprawu-

109

ja: R. Droga swą pokazujeś / na nie nasze
puja / Krzyż twój mile niosą / Smierć /
Kłopot wszelki: wiedząc że odniosą / z
ksi twoj Jysk wielki.

Dla ciebie tu samego / Cieszkosć znaś
ja: R. Y Antykrystowego / Jazma niedziw
gaja / wbyłkie opuścą / Swiata Niezysko
ści: a Cnot się trzymają / chcąc wnieść do
Radości.

Takci ta Prawda wiečna / Krystus swo
ich wodzi: R. On sam Droga bezpiečna /
a kto po niej chodzi / ten zbawie nie może
leg gdzie jest Pan jego: przez to świeckie
morze / tam przyjdzie do niego.

O Panie a Boże nasz / ci co się żada
ja: R. wśak ty ich Potrzebę znaś / niech Ła
ste twa mają / od wśech Swiata Złości
rag ich sam zachować: zbawimy Złości
Radość im dawać.

Bądź Cześć Bogu naszemu / Dycu wśy
stkich Ażeg: R. y Synowi Bożemu / co
nas ma na pieczy: także z Duchem swie
tym / wiernych Cieszyteliem: Bogiem
wiecznie wśietym / wśech
Spomożycielem /

AMEN.

WMO

CCCXXI.

Swoicy w Mądrości znącego /
chwalmy Boga z Świętych jego: w
ktorych Zdrowiu y w Niemocy /
dóg zekumil Szatanie Mocy.

Ich Żywotów naśladowymy / a napil
nie upatrujemy: Wzór Żywota naswiec
go / Krystusa Wodzą przedniego.

Świeci się w świecie miłośali / jednal
go nie miłowali: mając Serdeczne Zado
ści / do wiekistej Radości.

Byli tu jak na porwaniu / w szarym
Niebie staraniu: gdzie już bez Srebra y
Słoty / każda Dusza jest Bogata.

Świętych Pycha nie wznośiła / Wła
ste Potęga zdobyła: Ciało Duchem umar
twiali / na Cnoty się zdobywali.

Ni ich Cześć Ziemię uwiódła / ni Że
łrość nie odwiódła / od Boga: bo Mi
łość jego / dawała Chęć do dobrego.

Łubosć Ciąka nie związała / Aśka cu
dzego nie braka: Gniew / Zazdrość nie wy
cieżyła / ni ich Złość omamiła.

Bardzieli świecka Marność / wiążąc
nie swiata zformosć: bardziej Zbawienia
ludzkiego / szukali / niż Dobrą swego.
Urze

Urządów odstępowali / w ubóstwie
skarby pokładali. y dla Pańskiego Imienia
opuszczali dobre mienia.

Niedostatek / Błód / Pragnienie / znoś-
li y utrudzenie: Endzka Chęć chętnie traci-
li / by się na Boga zdobyli.

Z Miasł y wsi ich wyganiano / jak
złotyńca imano: lepszych / niżli sami byli
sli z swoja Szkodą pozbyli.

Święci nieśli posadzania / Zaniży / nie-
ruszne skazania: dla Prawdy Ciężką zno-
sili / by tu Wierności ożyli.

Jakym im też Pan Bóg w Niebie
dał wielką Radość u siebie: gdzie y sam
wiecznie Króluje / y Świętych Zbór Tryum-
fuje.

O Twórcu Nieśmiertelności / żyją nam
świętych Społeczności: day ich spraw na-
śladowujemy / a w Niebie z nimi żyjemy / A-
men.

CCCXXII.

S Piewamy Bogu tu Chwale / Który
dawał Świętym siłę znośić Trudy
Świąta tego / dla Królestwa Nie-
bieskiego.

pan

Pan Bóg w krewkim świetle Cie-
łoty dokazywał wiele: ich Serca so-
bie chwytając / a przez nie Świat podbija.

Święci się w Bogu Kochali / dla Praw-
dy podstępowali / wzgardę / Zaniży / y
Krzywd wiele: na Śmierć sili by na We-
le.

Gdy je Krewkość ich trapiła / modli-
li się / a prosił by je Bóg prowa-
dził: a pospiesznie w Niebo wsadził.

A Pan też / co na ich / z Niebą / patrzyć
miał / gdy Potrzebą / jaka była / ich rato-
wał: po Zwycięstwie Koronował.

Kryśte tych co się do Ciebie / garna / nie-
pchaś przed ob siebie: rąk y nas wzięć
miedzy swoje / niech wielbimy Imię twoje.

Krewkości Ciężką naszego / wesprzy Mo-
cą Boską swego: day się mężnie potyka-
my / day Zakład wieczny wygramy. Amen.

Pieśni O Stanie Duchownym.

CCCXXIII.

S łiec Niebieski wybranych / z Łaski swej
przed tym przeżyżanym / przez Słó-
wo

ni m

wo

wo y przez Swiatości / woła do swej Spo-
legności

A przy Krześcijańskiej Wierze / stano-
wi wlegne Przymierze / pisać na Serce
wiernego / Prawde Zakonu swojego.

Ktore Pan za swe przyjmuje / te Du-
chem swiety m daruje / wymierza z tych Spo-
legności / broni im Grzechów y Złości.

Prawdziwe siebie poznanie / y śmiałość
Wiary Wyznanie / dawa y Moc przed się
wzięcia / każda konać Cnota swięta.

Nikt z Ktę Pana naszego / niewyrwie
Dziełek jego / wszyscy / ktorzy są wybrani /
będą ukoronowani.

Wezwany do twej umowy / day do-
że umysł gotowy / abyć się tak zachowali /
jako tobie słubowali.

Darami Ducha swiętego / a Jasności
Słowa jego / oświeć je Dyrę kasty /
niech świecą ich dobre Sprawy.

Sola Niebieskiej Mądrości / zapraw ich
Sercą Wnetrzności / niech twody Znak ni-
są na Ciele / wyznawając Wiare śmięle.

Wprowadź je do Domu swego / do
Kościółki powołanego / niech Swiętu nie
podlebia / ni samych siebie śmięją.

Niekroć im będzie trzeba / doday im
po-

ocy z Niebą / by Dobry Woj boowali /
otym w Niebie królowali / Amen.

CCCXXIV.

Banie nasz Ktory w Niebie przeby-
wasz / a wszystkie Rzeczy w swojej
Mocy masz / radź we, rzec na nasze ze-
ranie / a day nam swe Pożegnanie.

Ty chceś mieć w Kościele swiety m
woim / aby wszystko było porządkiem swo-
m / dla tegoś ustawił służebniki / wierne
woje Robotniki.

Radź nam Pasterze takie dawać / a po-
łane Słowem swym sprawować / ktorzyby
twojej Chwały szukali / o pożytki swe nie-
dbali.

Aby w Winnicy twej pracowali / a
Chwała twa swięta rozmnażali / wierne
woje w śady zgromadzając Słowem twym
ch zwoływając.

A te Ktores ty już sam powołał / y z
pojątku innych sobie obrał / aby też te
Prace na się wzięli ochotnie się je podjęli.

Przetoż cie prosim wśedmocny Pa-
nie / radź ty ztwardzić ich powołanie / żeby
w twej Pracy nienstawiali / Antykrysta się
nie bali.

Napełniże je świętym Duchem twoim / by oni Przykładem dobrym swoim Lud twój wespół Wiernie sprawowali w Wierze twojej budowali.

Każde ich Języki polorować / a Usia ty sami rąk sprawować / w Wierze / w Słowie / w pracach je umacniaj / Darów hojnych w nich przymnażaj.

Każde je sam mocą swą poświecić / Światłem swym Niebieskim poświecić / zmocni je darem Ducha świętego / na Słabość Kościoła twego.

Abysmy wszyscy wespół z nimi / chwalili Cię Serce nabożnymi / i lankę ich wdziać nie przyjmowali / Kład w Kościele zachowywali.

Badz wiečna Chwała Dycu wiečnému / y Synowi jego namilśennu / także też Duchowi świętemu / Bogu w Trojcy jedynemu / Amen.

Pieśni o Zwierzchności.

CCCXXV.

Bogolu wysokiego Nieba / Który rządziś jako trzeba; całym Światem / y Zwierzchności.

Zwierzchności : pod Błosem masz twej Zwierzchności.

Kład Monarchy Świata tego / (Cesarz y Król) Pán naszego : y wszystkie inše z Zwierzchności : rządz Łaska swojej Litości.

Day się ciebie wszyscy bali / a praw twoich przestrzegali : day złe Kęsy przerywali : Ludzi dobrych śanowali.

Poddani też z Miejsca swego / niech Ciebie Boga wieznego : Serce dają / y Poświętności : z chęcią oddają Zwierzchności.

Day byśmy żyli uściwie pobożnie y sprawiedliwie : a potym nas rąk do swego : przywieść Królestwa wieznego / Amen.

CCCXXVI.

Bogolowi nad wszystkimi Królmi / a Pán nad Pány : Który on sam Nieśmiertelność ma : jemuż badz Cześć y Chwała wiečna.

Bogu Dycu / y Synowi / Duchowi Świętemu : niechay będzie wiečna Cześć / Chwała : jako Bogu wśchmiegacemu / Amen.

M m iij

Pieśni

Pieśni o Małżeństwie Świętym.

CCCXXVII.

Bóg wieczny a wszechmocny Pan Na-
rodu ludzkiego / przeglądając w Wia-
domości Boskiej na światłego : ja-
ko by tu Człowiek miał żyć / tu Cześć Chwa-
le jego.

Wyrozumiał sz mizerny / miał być sz
wot jego / y Wesela nigdy by w nim nie u-
znał żadnego : jeźliby go był zaniechał / Pan
tak samotnego.

A przetoż skoro on stworzył Człowie-
ka pierwszego / wnet mu przydał towarzy-
szę / temu podobnego : Lwa Pannę za ma-
łżonkę tu pociesze jego.

Y dał im Błogosławieństwo / by się
nim cieszyli / a w stanie świętym małżeń-
stwie / w zgodzie z sobą żyli : y Łaska Boża
się ciesząc / onemu służyli.

Przytym je wodziącym / Dziedzictwem
Kaję udarował / jednak sobie u nich pod
Wina Śmierci warował : by żaden z nich
Dwocu perwonego nie kosztował.

Wszakże ży Duch / co im zażrzał nley-
scą

śca tak zacnego / podwiódł Lew / aby jadła
Dwoc z Drzewa tego : od Boga pod
wiecznym Przekleństwem zakazanego.

Potym skoro zakazany z mężem Dwoc
jadła / wnet z nim to poznała / że w niej była
Boża wpadła : bo Dostojność w której by-
li / przez od nich odpadła.

Nie uważał / gdy we Cześć był Czo-
wiek swej Zaczności / ztąd przestąpił Przy-
kazania Pana wszech Władności : gdy się
prawie lekkomyślnie sam wraził w Trud-
ności.

Przetoż Bóg co nienawidzi Grzechu
wielakiego / kazał wygnąć one Ludzie z
Kaję rozkosznego : aby żyli aż do Śmierci z
Potu Czoła swego.

Posłuszeństwa wyglada Pan / od Stwo-
rzenia swego : w nim się Kocha / a chce je
mieć Czaść wielakiego / y żeby się Czo-
wiek rządził świętą Wola jego.

Potym Pan Bóg gdy obaczył / w ich
małżeńskim stanie / Wiare w siebie / Wolaż /
Chwałę / one się Zachowanie : a przetoż
Dni Łaski swojej / zażdy pomniał na
nie.

Tymże takttem Abámowi wszyscy Po-
tomkowie / wstępowali w stan Małżeński /
m m jv Cori

Corki y Synowie: y byli Cnotliwie / cho-
dząc z Bogiem swym w umowie.

A gdy się już Świat rozplodził / prze-
ten Stan Małżeński / rozkazał to prawem
wiecznym Monarcha Niebieski: żeby każdy
cnotliwie był Dobywateľ Ziemi.

Przetoż każdy uważ pilnie / co tobie
lepszego / jeśli w bezżeńskim Stanie żyć
pełniąc wiele złego? czyli wstąpić w Stan
Małżeński / z rozkazu Bożego?

Bo go on sam postanowił / y w każdym
zażyczył / a Pożegnanie mu dawszy / zaczął go
poświęcać: czym aby był w poważeniu /
Pobudkę w nas wzniecił.

Czego w nowym Testamencie / potwie-
dził Syn jego / gdy się stawił na weselu
stać ubogiego: kiedy z Wody Wino
sprawił / Młocą Bożwą swego.

Ciesz się się tym / wy co w Stanie
Małżeńskim mieszkać: także y wy co wem
wstąpić dobrą Wolą macie / zwłazszą co w
stawy Pańskie wielce poważacie.

Bowiem to rad przy każdym z nas /
Pan Zastępów widzi / gdy tu kto cnotli-
wie żyje / a Grzechem się brzydzi: taki be-
szelny / choć go ten Świat srodze nienawidzi /

Niechce Bóg / aby to / co on Piedy
postanowił /

postanowił / kto zniewazał / ale temu żeby
posłuszny był: a w tym co mu się podob-
a / by Człowiek zawsze był.

Boże Dyże wieczny Panie / Stworze-
nia twojego / rąk obażyć doległości Czło-
wieka wśelkiego: Winy odpuść / Kró-
lewo day / z Miłosierdzia swego / Amen.

CCCXXVIII.

Bóg gdy Niebo ubudował: R. a w
nim Tron sobie zgotował: Dzień
Słońcem / a Noc zaś wdziesznym:
R. opatrzył Światłem Nieśmiertelnym.

Ziemie trawą / kwieciem słodkim: R.
Łasy zaś zwierzęm rozlicznym: ośląc w-
szy Raj Radości: R. w pośród ziemskiej
stawił włóczę.

Potym Adama pierwszego: R. do Go-
spodarstwa pełnego: wprowadził / a jemu
Światła: R. oddał Rząd / na długie Lata.

Leż widząc że źle jednemu: R. Człowie-
kowi bydy samemu: wnet mu sprawił po-
mocnice: R. Lwa nas wszystkich Rodzice.

A te Mężowi pierwszemu: R. Slubem
dawszy / jej / y jemu: tak jako Potrzeba ba-
żył: R. z Łaski błogosławić rąk.

Stan Małżeński w Niewinności: R. u-
m m v stawił

stawił ludzkiej Krewkości: Bóg święty /
ktory każdemu: R. siogim Sędzia wśetę-
nemu.

Y rzekł iż Czkowiek dla tego: R. Ma-
te y Dycia własnego: opuściwszy już przy-
staje: R. do Zony ktora Bóg daje.

Tey sie już właśnie oddawa: R. z ta-
sie Ciałem jednym stawa: a tam już jeden
drugiego: R. ma strzedz jako Zdrowia swe-
go.

Spolny Raz / spolne Żalosci: R. spo-
ny Zysk spolne Radosci: jezli tez z dwu kto
upadnie: R. druga Strona wzniezie snado-
nie.

Gdzie Małżonkowie użęci: R. w swia-
tym zwiastu zgodnie żywi: tam mieszkanie
tam swoy święty: R. ma Przybyteł Pan /
Duch święty.

Temu iż Wiara dawali: R. w małżeń-
ski Stan wstepowali: Ludzie święci / cni
Królowie: R. Kapłani / Patriarchowie.

Y Apostołowie święci: R. y po nich
Biskupi wśięci: użęciwe Zonymiowali: R.
choć Służb Bożych pilnowali.

Stan małżeński / jest każdemu: R. użę-
ciwy cnie żywiacemu: tych co są rzadnie
oddane: R. Dsob Łoże nieskalane.

Co

Co Bóg gystym bydz miąnuje: R. niech
tego Czek niewinuje: niech zwiastu nie-
śmiertelnego: R. nikt nie rozkasa Zostie-
go.

Lepiej żyć w małżeńskim Stanie: R.
Niż plugawce Zapalenie: Co Raz cierpieć
a wgotowe: R. wpadać Siidła Szatano-
we.

O Panie dawco Czystości: R. Obron-
nas sprosnych Lubości: day wśyscy Wi-
ra chowali: R. ktora tobie ślubowali.

Panięstwa / Pante / strzeż łame: R.
Choway Małżonki w ich Stanie: a po
Smierci weźm do siebie: R. zeć Czas god-
na dany w Niebie / Amen.

CCCXXIX.

Pożne Szczęście Ludzie uważają / R.
leś nasłusniemy za śczęsnego mają / Po-
mu Pan wziawszy go w Obronę / R.
z Łaski swojej dawa dobra Zone.

Wystęż zjeżdżił wśyskie Świata Stro-
ny / R. nie daleć Pan Bóg cnotliwej Zo-
ny / próżne Drogi / próżne twe Staranie /
R. bez Boga nie dobrze sie nie stanie.

Dobra Zona Czasu potrzebnego / R.
doda

doda Sercu Mężowi dobrego / on jey ufa /
ona mężem stoi / R. dobra Sprawa / tego
Smutki goi.

Szuka welny / y Lnu szerey Cnoty / R.
nie powstydzi się żadney Koboty / jest ję
Dłot Kupca przemysłnego / R. w Dom
z daleka Synność zwożacego.

Pozno zaśnie a Rano powstawa / R.
Cieladce swey Koboty rozdawa / a jako
Dom jedno jest seroki / R. tak nawzajem
wydawa Drobki.

Ogląda Kola / y kupuje / R. z Prace
Kół swych Winnice buduje / przepasawszy
Biodra swe Duszności / R. bierze Ciężar na
sie z Ochotnością.

Na Towarże Szkoły nie podpadnie /
R. ni w jey Domie Dzieni zgąsme śniadnie /
Kółowrotem y Wrzuceniem toży / R. wpy
stko tuż jey dożorne Dzy.

Otwiera swa Kół ubogiemu / dawa
Pomoc niedostatecznemu / Domowi jey śle
ma nie zaśkodzi / R. bo w dwójstey Sz
cie Cieladź chodzi.

Kobierce tze / a jako się godzi / R. na
jey cny Stan / w takiej ściele chodzi / zacy
jey Mąż / gdy w Rząd z pobożnymi / R. za
śladzie w swym narodzie starszymi.

Drob

Drobniwszy Płotną uprzedawa / R.
Koboty swey Pasy kupcom dawa / jey Kle
noty / y Ubiór jey Złoty / R. Wstyd / Che
dostwo / y pozorne Cnoty.

Usta swoje otwiera roztropnie / R. Mi
łosierdziem śafuje ochotnie / siłę Rządu
Domektu własnego / R. a prozując nie je
Chleba swego.

Obchowani Chwała ja Synowie / R.
wielbi ja Mąż y cni Prawnukowie / wiele
Cerek Skarbów nązbierały / R. leś tobie
Dant między sobą dąły.

Krása / Wdziękość / wiela Pań unosi /
R. leś te Śarby Wiel y Sebra znosi / ale
Zona co się Bogu boji / R. ta Mężowi za
przedni Dar stoi.

Weday takie rodziły się zawždy / R. bo
day y Mąż był cnotliwy każdy / o Ustawco
Stanu Matkiewskiego / R. rąg to zrzadzić z
Miłosierdzia swego / Amen.

Pieśni w Dzieni Zły Przygody.

CCCXXX.

Na te Nole jako C.
Dze który wieś wszystkie myśli Sercu
nasze

naszego! :/: Naszys nas dziś w słuchac/
z miłosierdzia swego/ zebysmy w tym Łaski
twą/ Dycowstę poznali/ a Imię twoje swie-
te/ zawsze wyławiali.

Ku tobie Dzy nasze/ z Sercem podno-
żymy :/: Ciebie Dycá naszego/ poformie
prosimy/ zebys łaskawie weszczal/ na swo-
je Stworzenie/ a nam w naszych potrzebach/
dał swe wspomnienie.

Widzisz Panie jako nas/ zewszad ogar-
niają :/: Jaki żalosne Przygody/ na nas
pryp dają/ Trwogi dosyć/ iśle o nas/ zewszad
łaski Strony/ nie bądźli łaskawey/ twej
światley obrony.

Znamy jesteśmy to słusnie/ wśystko za-
służyli :/: za nasze wśieteczności/ w który
chśmy żyli/ leżąc w Grzechach/ a płożąc/ us-
prawieźne Złości/ przeciw Władcy światowi/ twej
Światobliwości.

Jednak o Miłosierdzia/ Dycę: nie-
zmiernego :/: odpusć Grzechy/ a przebac/
Występi twa naszego/ a nie obchodź się z na-
mi/ w srogim Sądzie twoim/ uśmierź swą
Sprawiedliwość/ Miłosierdziem swoim.

Bądź nami miłosierw Boże/ dla Syna
twojego :/: który podjął sroga Śmierć/ dla

dla Grzechu naszego/ ten z tobą bez skonze-
nia/ na Niebie Próluję/ a nam nadzłym Dzie-
ciom swym/ tam miejsce gotuje/ Amen.

CCCXXXI.

Na te Noce jako CCXLIII.

Odzienieś jest tego Panie/ po ki tu nas
jedno stanie/ byśmy cie zawsze chwa-
lili/ a twoym się słowem rządili.

Z własnją dziś w tym zamieszaniu/
gdziey Końca Narzekaniu/ we wśech Sta-
niech niebaczmy/ uspokoy to sam/ prosi-
my.

Day by cie wśyscy poznali/ tak wiel-
cy jako y mali/ by twa Prawda zażwytne-
ła/ a po wśem Świecie słynęła.

Przydź Boże na Wybawienie/ woler-
nych twoich/ boć Skonzenie/ złego Świa-
ta już nadchodzi/ Prawda twa niech nas
swobodzi.

Niechże się trzęsie jak rąsy/ niezboż-
ny Świat/ gdy nie bądy/ Czasu nawiedze-
nia swego/ ty nam pomoż do lepszego.
Wym

Bym w Wierze / w Nadziei stojąc /
a złego się nie bojąc / twego Syna wy-
glądali / y Zbawienie dośledzili.

Zyjąc tu w Światłości / y w
twojej Sprawiedliwości / day żem na wszyst-
ko gotowy / co Która twa postanowi.

Już niech Ognie wylatują / niechaj się
powodzi sują / niechaj się Morze poruś-
niechaj się drżać Ziemią trząść.

Wierzym że nas nie opuścisz / ani też
wiecej dopuścisz / na nas / niżbyśmy zow-
li / bym w Chwale twej nieustali.

Doże tobie Cześć wzdawamy / bo też
innego nieznamy / komu by wszystka służba /
każ / być / od wszech dana była / Amen.

CCCXXXII.

Oddal surowy Gniew swój / oddal
Doże / Erwawe Plagi twe / Ktoż je
znosić może: Ani następny w twej
Zapałszości / na nasze Złości.

Jeśli chcesz w Gniewie / Grzechy karać
Panie: Ktoż się przed sroga / Która twa
stanie: Twej Surowości / Ktoż się od-
może / wszechmocny Doże?

Zamuy się prośba w swej Zapałszo-
ści.

o: odkryj nas grzeszne / Płaskiem twej Li-
tości. Twojać to Własność / grzesznikom
folgować Niedźnych ratować.

Przeżyjesz tak natarł / na nas swa Dstro-
cia? Kobaska gubić / ciężka Doległo-
cia: bo coż jest Człowiek? Cien / Miarą /
Richotą / z ziemskiego Włota.

Grzech nas ospecil / Grzech podał
Przysięgę / że się srodze mścisz / karząc Kay-
ka Wina / o Jezu ratuj / zmiłuj się nad
nami / Mizerakami.

Niech Krzyż twój / Plagi / cierniowa
Korona / Włocnia / Kany / Smierć / niech y
Erwawa Strona / Bołu twój / Ubla-
kanie Sprawi / Kaźni pozbawi.

Wspomni o Jezu / żeśmy syn twej
Kaci / Wszelkimi posyn nas swej Mił-
Arwia swoja droga / wygladz nasze Dlu-
gi / swojej Zasługi.

Ty / Któryś Niebo y Ziemię sam spra-
wił / Któryś nas mocnym Kamieniem wy-
bawił / Tyś nam Dycem / przyjmij nas za
Syny / Doże jedyny / Amen.

CCCXXXIII.

Oddal od nas Gniew swój Panie / y
to Straśne twe Karanie: Ktore
Nn Grze.

Grzechami swoimi / zasługujemy / sprosz-
nymi.

Uchoway Głodu / y Woyny / bron
Moru / day Czas spokojny : zmiłuy się /
ratuy swe Slugi / odpusć z Łasce nasze Długi.

Jeżeli będziesz karał Złości / w swej
sprawiedliwej Ostróżce : tedy na Swię-
cie o Panie / żaden się z nas nie oświeci.

Boże przez Litości twoje / pomni na
Stworzenie swoje : niech Łasce twej dozna-
wamy / a Błogot z Grzechów otrzymamy.

Wszakże wiesz Sędzio sprawiedliwy / co
jest każdy Człowiek żywy : Proch nadzany /
ziemia / do Złości / skłonny / pełen wspania-
łości.

Grzech nas do szatanu zepsował / nad ludź-
mi Szatan panował : Świat obłudny /
Brew y Ciało / też do złego pomagało.

Ty to sam znaś Panie miły / że nie ma-
my w nas tej siły : stanać przed Majestat
świety / żyjąc w naturze przeklętej.

Przetoż miłościwy Panie / prosimy o
zmiłowanie : pomni na Śmierć Syna two-
go / y na nadrozbę Brew jego.

Która za wszystkim Świat przelał / przez
nie się ubłaganiem stał : z tego się wszyscy
cieśzymy / o Łasce twej niewatpiemy.

Ala

Ala swa rąk nas prowadzić / o ślad-
ce swojej rąk : użyj nam Słowa swie-
tego / potkum Czarta przeklętego.

Day nam szczęśliwe Skonanie / przy-
prawdziej swiętej Wytwardzenie : przez Je-
sus Syna twego / a Zbawiciela naszego /
Amen.

CCCXXXIV.

Ná te Nótę jáko CCXXIV.

Naszedł nas miły jedyny / który
głódził ludzkie Winy / ujął się nas a
za nami przysięgnie się swymi Slugami.

Ublagay Gniew sięgi Dycy twego /
wylany na nas Lud jego / usłom te zesła-
ne Łany / a nie day w Wierze odmiany.

Nabożeństwa ostrzegay naszego / by
trwało do Dnia sądnego / Słowo twoje to
Światło jasne / day / że u nas nie wygaśnie.

Tak jak się już w innych krajach stało /
ach! bron nas / boć nas jest mało / nie day
nam od Słowa twego / odstępować praw-
dowego.

Każ wzięć te miłe swięte Kościół /
w swa Dpiek Gmin y Skół / które z
N n ij twej

twoy swietey Miłości / stoja jeszcze w swej
Ciałości.

Day aby w nich Słowo swiate two-
je / miało wolne Prawa swoje / a ponieważ
Mies y Zbroja / grozi / użyj nam Pokoju.

Powstań / powstań o Hetmanie zbroj-
ny / ucisz te rozżalone Woyny / rządź Kró-
la / a niech w sformości / mają zawzięte swe Lu-
dności.

Day Krześcijaństwu wsiemu żyć god-
nie / a niech cie wyzna swobodnie / niech ci
do tego pobudzi Zginienie tak wielu Lu-
dów.

Ach! Niechże to wszystko otrzymamy
tego serdecznie żądamy / za co cie wszyscy
spokojnie / będziemy ście tu / y wiecznie.

Pieśni Pod Czas Woyny y o Za-
chowanie Pokoju.

CCCXXXV.

Słuchajcie Książę Pokoju / Boże mi-
łostwo: R. w żywocie y w Smierci
ci Boju / Katorżnik żywy / Niebiesko-
go / Dycia twego / w Imieniu twoym wy-
wamy.

Ciepłota

Ciepłota nas ogarnęły / Woyny bole-
ją: R. Biędy Serca przemienęły / y Kon-
ta niemają / Ty pomagay / Dycia błagay /
aby Gniw swoy hamiował.

Wspomni żeś się podjął tego / Pokoy
nam przyswoić: R. bronie Miesza okrut-
nego / y rás go odwrócić: na Czas każdy /
dziej y zamyśli / Głos niech brźmi Słowa
twego.

Śluchajcie to wszystko cierpiemy / za
swoimi Grzechami: R. leś Czysta twa / do-
brze wiemy / wiśka jest nad nami / z tey Mi-
łości / w swej Dłotwie / folguy y ulży Pa-
nie.

Ciepota jest Plaga Morowa / ciepota
Błód y Drogota: R. leś to nader Książ-
srowa / gdzie Miesowa Grogota: Dpni-
gona / zapomniona / Śluchajcie: Prawo
Gwałt cierpi.

Niepytay się o uciążliwy m / niepytay o
Cnocie: R. wiec o Słowie twoim prawa-
dowym: wszystko leży w Błocie / przetoż
ratuy / Mies zabaniuy / traway / y też wszy-
stko zle.

Day z Daru Ducha swietego / abyśmy
tak żyli: R. z tego / co Duszy błodnego / Zar-
tów

N n iij

to w niestrojili / Jezu Kryste / ty zajął / ty to
sam sprawić możesz / Amen.

CCCXXXVI.

Daj nam Pokoy miły Pánie / z Mi-
łosierdża swego : R. boć nas już
w trwogach niestanie / bron Ludu stro-
pionego / zniez wszelkie Niebezpieczeńści /
ustroni tego Świata Złości : byśmy ci
wszystcy chwaliłi / y bezpieczniec słuchali.

Przymroc Pokoy Kryste Pánie / kto-
ryśmy utracili : R. przez wszelk Grzechów
popelnianie / ciebieśmy obrażili / Wzgardza-
liem Słowa twego / y oskubaniem blis-
niego : Słowy / ugięciem / zdradami / roz-
lisnymi sztukami.

Day Serce pokutujące / Duchu / náš
Cieszyjelu : R. w Krysiusa szersze wierzą-
ce / o Serce Odnawicielu ! niech twa Łaska
nas obroni / od wszystkiego odroni : Wo-
ny znieście / Pokoy wroci / Trwogi od nas
odwroci.

Wyrzyj na nas miły Pánie / a zmiemy
śie nad nami : R. zniez to srogie zamieś-
nie / niech to słownie poznamy : Jes ty Pan
nad wszystkimi Pány / a je sam walczysz za na-
mi :

ni : y usmierzasz niepokoje / cieszysz tym
wiernie swoje / Amen :

CCCXXXVII.

Jezu Kryste Nazareński / prosi cie Lud
Krześcijański / byś mu się łaskawie sta-
wił / a z zły go toni wybawił.

Obiecales wybranemu / Pomoc Ludo-
wi swojemu / Ktoryby twego Imienia / wzy-
wał Czasu Utrapienia.

Utrapienia ciebie mamy / do ciebie Bo-
że wołamy / w Dzień nas Nieśczęścia na-
szego / ratuj z Miłosierdża swego.

Pohánicy o Boże żywy / mordują twoy
Lud własny / Miasta / Zamki odbiera-
ją / do Słowy się pomykają.

Czei niemaś w nich / niemaś Wiary / a
ni Otruciensztwu miary / jedne wiążą / dru-
gie trują / ni śędziwości śannia.

Widzi Dziec swego Syna / w srogich
troskach u Turczyn / brodzi do Eolan w us-
ciwy / Erwi / Tatarzyn nie wstydlivy.

Z Wiary twojej przeganiają / niech
mocy twojej doznają / day zmierzli sami
sobą / Grunt Ktory chce mieć pod sobą.

Godnijmy tych Łażni Pánie / słusnie od-
nawim

nośim karanie / kusi nie karześ nasze Skości
przez nasynie twey Dstrości.

Łeś rás nam troche zfolgować / a my
bedziem potutować / powetujem' prześtych
Skości / wymieniem Sprawiedliwośćci.

Albo ó wśedmocny Boże / jeśli inat byś
niemoże / jedno żebys Skości tracił / a Grzy-
chy ponista zapłacił.

Karż sam Dyge swoje Syny / a niech
gienie pástwi inny / nad sąsiedzi Dzierżi-
twą twego / z Gąbą Imienia swietego.

Wolimy Dyge twą Kłęk / niż niewie-
stych ginać Kłęk / ty abo nam odpusć W-
ny / abo kłękawie karż Syny.

Boż ty Panie miłosierny / a w Pla-
gach twoich pomierny / smituy się nad Karze-
ściany / Boże / a pogrom Pogány / Amen.

CCCXXXVII.

W twey co mieśkaś na Syonie / w
samy Panie obrenie / w Dzier-
utrapienia naszego / użyś nam Uch-
wolnego / powstan / powstan nasz Żetma-
nie / na żatofne twych wołanie / a rás d-
posiłek Panie.

milon

q u n

Żew

Stupiko się bázno wiele / tych co Lub-
twey trapią śmiecie / pohánicy nas náj-
chali / wiele Krwie porozlewali / y nam ci śia-
też dostanie / jeśli je przepuścisz Panie / a
wzgárdzisz nasze Wołanie.

Tatárzyn po stronach brosi / Antykrisi
się Doma stroi / sąsto nam tym uraga-
ją / ci co twey Prawdy nieznają / kiedyż ma-
cie Boga swego / co się przesychwalać z nie-
go / czy odbiegł Zbóru waszego?

Deuc się wždy Pańskie ramię / włoż na
nas Łaski swey znamię / Tyś y Morze wy-
suszyl / y Smoká w nim zatopil / niech
cie doznają moźnego / bliźniercy Imienia
twego / a powściągną Stupstwa swego.

Na ostrzy się nam stawiają / co przed-
nie Mieysca trzymają / w pierając się w
twey Grunt swiety / a siejąc Kłól prze-
klety / ci y samizaklinają / y Zwierchność na
nas wzruszają / po swey Woli wśysko mają.

Nieday zlym Pośledy Panie / powstan
w swojey sile na nie / podem się spraw-
nasych ciele / day nam stać przy prawdzie
siale / a my cie Panie bezpiecznie / za to być
bedziem serdecznie / teraz / potym / w

Niebie wiecznie / Amen.

N u v

Na

CCCXXXIX.

* **N**á te Note jáko CCCX.

Bóże náš przez Syná swego / broń nas stadką twego młodego / wey! ják chce Pogánin srogi / wyniszyć twój Zbór ubogi.

Nie bądźlieli twey Pomocy / nie zbólamy jego Mocy / przeto ó Monarcho zbroy ny / uśmierś pożar tey to Wojny.

Ujmy się meżnie za námi / boć niezwyciężymy sami / strzeż nas y Ksiestwa nášego / byśmy ušli / z tych Kłó zkego.

Co otrzymawşy od ciebie / bądźziem cię gócić tu y w Niebie / zaśpiwamyć Psálm wesóły / wieganie z áwiałemí Anioły / Amen.

Da Pacem DOMINE patrzą

wyżey pag. 381.

CCCXL.

Bożwalmy wszyscy Pana / z Nieba wysókiego : R. podziękuymy serdecznie / wielkiej łasce jego / za jego Poćieszenie / w trwógách / Uwesełenie.

Umyś-

Umyślił Bóg w Gniewie swym / tra-
pić nas walkami : R. Nieżem / Dyce y
Mátki / potracić z dżiátkami : álesmy w Czas
wołali / z Grzechów pokutowáli.

Żáżym prosil Pan Jezus / za námi
grzesznymi : R. by się Dódec zlitował / nad
Utrápiionymi / y obrocił w Rádóści / cieś-
nie náşe Zálóści.

W Dycyńie náşey Pokoy / już utwir-
dził Złoty : R. już Erwáwe porozrywał / wo-
jenne Námioty / dáł spokoy ny Czas w Zie-
ni / Ruśnie go zán chwalemy.

Dziękuyże Bogu swemu / ó Czkowie-
że wtorny : R. żeś dozełá Pokoju / Dar
to jest nie zmierny Skárb nie ofácowány /
Pokoy nie spódzierány.

Káduyże się w Sercu swym / z Klee-
notu tálkiego : R. spiwáay ná Chwałę Bo-
żá / wystrzegay się zkego / á on poznośi Woj-
ny / y dá nam Czas spokoy ny.

Jużże nas wícecy nie kárz plagami tá-
kimi : R. Boże namilóściwoşy Pokornie pro-
simy. Dáay nam widzieć dni dobre / twe
Pożegnánie śóobre.

Żá co my ciebie Jezu / ó Boże wieg-
ności : R. z Dycem twym / z Duchem świę-
tym /

tym / jedyney Istności / chwalić będziemy / ser-
beżnie / na Ziemi / potym wieżnie / Amen.

Pieśni Czasu Powietrza mo-
rowego.

Ná ce Mote: jáko: w tobie o-
moy Pánie.

CCCCXI.

M Jestetyż coe złego / Czasu żalofnego /
wszystysiny dogetali / wielcy także y
máli / Jezu Pánie náđ Pány / zmiłuy
że áie náđ námi.

Morowa / Żarázá / starych / młodych
żará / Rodzicy umierają / Sirotki zostawia-
ją: Jezu Pánie náđ Pány / 2c.

Żnał Gniewu Bożego / Miega okrut-
nego / stráśnie mordując Ludź / do Poko-
ty ich budź / Jezu Pánie náđ Pány / 2c.

Żołnierz bárzo srogi / trapi Lud ubo-
gi: to cokolwiek nayduje / bierze / łupi / plun-
duje: Jezu Pánie náđ Pány / 2c.

Miasta Woyny psują / w Popioł rosi-
wią: á chociaż áie tak dñieje / przecie
Świat śaleje / Jezu Pánie náđ Pány / 2c.

Y Zie

Y Ziemi á ustawa / Chleba nie dodawa:
Żywności nam ujmie / á Drogość náste-
puje / Jezu Pánie náđ Pány / 2c.

Lud wierny ztrwożony: mizernie zna-
żony: Ace Serca podnoś / o Pokoy Pá-
ná proś / Jezu Pánie náđ Pány / 2c.

Więc y my z inszymi / Bogu oddány-
mi / o ten Pokoy wzdychamy / by go Bóg
dáł żadamy / Jezu Pánie náđ Pány / 2c.

Powietrze niezdrowe: Skóś / Plagi
morowe / ráż Pánie zahamować: ráż wier-
nych swych zachować / Jezu Pánie náđ Pá-
ny / 2c.

Nábow Kráju tego / Pokoju miłego: á
bym áie w nim chwalili / Imię tróje wiele-
bili / Jezu Pánie náđ Pány / 2c. Amen.

CCCCXII.

P Żeż zbyt strážna slyfemy / á wśdy áie
niebojemy: wiđzim ná áie gotowe /
srogie Xány Morowe: á przeciesny
niegotowi / przeciw temu bosowi / niedba-
my / gdy siny zdrowi.

Wiemy to co nam skóś / że wszystko
co áie rodzi: przez Śmierć żad wynisć
musi / á áie o wszystkim tñsi: do tego Czeł-
przyc

przyysne dał / gdy Boga słuchać nie chciał /
gym go srodze rozgniewał.

Y ztad przyšlo ku temu / Stworzenie
rozumnemu: zecofam Człowiek stracił / aby
to każdy płacił: dla ukuszenia Kayskiego /
Jabłka zakazanego / Smierć przyšla na kę-
dego.

Przekł Bóg życia tego / pekn wespół
go złego: Bres nam tu zamierzony / nie
bądźcie odłożony / tak młodemu jak staremu /
spieś się przydzie temu / kresowi żałosa-
nemu.

A zaś już niebażymy / jak przekł ztad
schodzimy: Młodzi idą z starymi / zdrowi
wespół z chorymi / ubodzy jak Bogaci: nie
u Smierci nie płaci / zarówno wespół z trze-
ci.

Cześć / Bogactwa / y Sława / ta zwol-
dnie jako Trawa: Rozum Swiata / po-
wagi / rżęgy to lekcy wagi: z głosem
dzwonów przekł miga / a z Smiercią
niemiga / razem z ludźmi pogina.

Kostofy Swiata tego / y Protokrwila
jego / z tymi co ich szukają / zbyt przekł prze-
mijają: a choćby ich użyć chcieli / Czasu nie
bada mieli / Smierć je z nimi rozdzieli.

Wtórym ten Swiat smatuje / tym trwo-
gi

gi Smierć sprawuje: wielkie Strachy mie-
wają / co się w grzechach Kochają: z myślą
kądśby ich zbyli / aby się nietrapili / leg-
kostofy żąyli.

Straszną jest Smierć grzesznemu / ale
srodze dożemu: sprawuje odchodzenie / bo
na dobre Sumnienie: getsa jej z chęcią ser-
boga / wiedząc że ma wzięć wdzieną / w
Niebie Zapłata wiegna.

Wie że śesne Kostofy / Smierć pre-
sko przekł zapłofy: w tym świecie Utrapię-
nie / przez nie weźmie Skonżenie: a cho-
tają z Krewkości grzeszy / przeć się Wiara
cieży / że Pan z Łaską przyspieży.

Wtórym Smierć nie niewadzi / bo-
ch w Kadość prowadzi: ten co stale trwa
w Mierze / chętnie się ku niej bierze: pilnie
na Smierć gotuje / Skość się wśech wa-
tuje / wielka w tym Kostof suje.

Coż za Uciecha suja / ci co ten Swiat
niekują: iż zdrowie / Szczęście mają / wiec
na Smierć nie niedbają: żaden z nich nie-
baży tego / iż Bogactwa żadnego / niewy-
waga ode złego.

Dziś Człek wesoły chodzi / w Kostof
by się zawodzi: dobrej myśli używa / y w
dośkatech opływa: alie go na jutrz nie-
so /

sa / bo był Jutrzenka Rosa / Smierć go
podstępła Rosa.

Przejdzie Świat miłujemy? mamy mu
się dajemy? gdyż trudno Smierci pozbyć
gemuś się maś przed nią kryć: o nieścis-
ny ludzki błędzie! Etoż kiedy Smierci zbli-
dziej? dybieć za nami wśędzie.

Zaniechajże już tego / mniemania o-
mylnego: Boga nikt nie osuka / prozno Eto-
na Smierć fuka: byś się na Kray Świata
skryć chciał / tam Gością z niey będziesz
miał / gdyś się Smierci winien stał.

Dwsem to mię na pieczy / że Etoż
Czas Człowieczy: a przetoż pośis zdrowy
na Smierć maś bydyś gotowy: ta choćby
też pospieszyła / strasnaćby nie nie była / ni
Pieklą nabawiła.

Gdyż Smierć sprawiedliwego / według
Pisma świętego: bardo droga u Boga /
do Żywota Droga: Ta konczy wspaniałe
Trudności / znośi Płag y Bolesci / przeno-
si do Radości.

Boże tyś sam ułożył / aby każdy wie-
nie żył: co jest Serca śczerego / w Wierze
pracującego: stałym jest w pokutowaniu /
ciebie w ogetawaniu / wierzy oż martwych
wstaniu.

A przeto

A przetoż się gotujemy / serdecznie po-
tętnymy: Smierci mężnie czekamy / Pie-
kla się nielekamy: co rás nam Boże da-
rować / w mocney Wierze nas chować / a
wleśnych Mał uchować / Amen.

CCCXLIII.

A Człowiek utrapiony / wlekłisty Pa-
nie: R. do ciebie się uciekam / usłysz
me Wołanie / w twoim Gniewie su-
rowym: R. w twej Zapalcywości / Eto-
rás na Lud swoy wylał: R. karząc jego
Złosci.

Przegrażałeś nami Panie / wśelkami pla-
gami: R. Miesem nieprzypiecielstym / glo-
dem / y trwogami: Woda / Dgniem / Dro-
gością: R. y Morem strasliwym: srogimi
bestyami: R. Wiatrem zaraźliwym.

Czymes nami dawno groził / to teraz
snujemy: R. gdyż twa Powietrzna Plaga /
Czas długi cierpiemy / y jeszcze nieprzejsi-
jesz: R. nas karząc / o Panie! kiedyż wżdy
Gniew twoy srogi: R. y cięski / ustanie?

Poizrzy z mieszkania swego / na Lud
twoy strapiony: R. jako go wielka Trwo-
ga / zdiera z każdej Strony: choćym się
D o zbro-

zchronić chcieli : R. prozno / niemaś tedy :
Strachu / bojaźni / trwogi : R. pełno znaje
dziesi wśedy.

Na Dko to widziemy / żeś Bóg spra-
wiedliwy : R. y sprawiedliwie karześ / ten
to Świat złośliwy : jeden za drugim ginie :
R. a Gniw się twoy mnoży : im daley / tym
się barzies : R. Przeciwno nam sroży.

Dokądże Sprawiedliwość / ostra ma
trwać Panie : R. y kiedyż nam ratunek /
Dobroć twoją stanie : kiedyż się zaszmi-
kujesz : R. y do nas nawróciś : Twarz Mi-
łosierdzia swego : R. a te Plagi zkróciś.

Niechay już Zapalczywość / odstąpi od
ciebie : R. dosyćś nas w Gniewie swym /
odpychał od siebie : niech już twe Mi-
łosierdzie : R. nad nami panuje : a nas wżdy
pozostaje : R. Sirotki ratuje.

Abowiemś obiecał / Cłowieka grzesz-
nego : R. nietylko środze karać / dla wysup-
ku jego : ale też gdy by Grześnił : R. z Ser-
ca pokutował : Oblize swe pokazac : R. je-
muż ofiarował.

Zmilknyże się nad nami / a Gniw spra-
wiedliwy : R. ktorego doznawamy / Gniew
środze straszliwy : rąz już od nas oddalić : R.
bron wśelakię skody : ustron pratkie ka-
ranie : R. y powietrzne wrzody.

Niechay srocy Skutek twoje / swiste
Słowa mają : R. a nam w tym utrapieniu
ten Posilek daja : nie lekay się słowiec :
R. Czásu strasney trwogi : gdyż na cie nie-
przypadnie : R. jad zaraży srociey.

Nie tknie się Domu twego / Plaga za-
rażliwa : R. ani przyleci na cie / strząsa po-
padliwa : Aniołom moim świętym : R. ka-
że cie pilnować / y w drogach powołania :
R. na Kętu piastować.

Do tey świętey Obrony / już się ucie-
kamy : R. abowiem nad te żadney / pewniey-
bey niemamy : Tobie się porucamy : R. Bo-
gu prawdziwemu : niech będzie wiečna
Chwała : R. Imieniu twemu / Amen.

CCCXLIV.

Niech mizerny stanie słowiecy / tu na-
stemi / niepewne wszystkie twoje rze-
sy : R. Grzech nabawia Sumnienia
złego / w tym nas wśy / kich / sprząta Śmierć
z Dekretu Bożego / gdyż taka Trwoga /
boży się Bogą : Śmierć niebrakuje wśy-
stkich truże / ujdzie kto się przygotowuje.

Choć się jey Cłek oprzeć niemoże / z w-
zostanie / Kamie go Pánstie podpomozę : R.
choć się też y w Proch obróci / niezagi-
nie /

nie / Ciało z Duszą / Bóg mu przywróci:
da Żywot wieczny / w Niebie bezpieczny:
Ciało Zacznośc / y śliskośc / przyozdo-
bi Niewinnośc.

Przeżje się tak barzo lekamy / Smier-
ci / Moru / a nierazey przemyślany: R.
jakobyśmy dobrze zmięrali / na wszelki
Czas / do Krystusa się uciekali: co Smierć
poraził / y Pierśo skaził / a do lepszego / y
wiecznego / przywiódł nas Żywota swe-
go.

Dał nam stroga Smierć Syna swego /
Dziec wieczny / aby za cie / umarł grzesz-
nego: R. by ja tak niewinny podstąpił / a nas
grzesznych soba samym miennie zastąpił. O
wielka Litość! gorąca Miłość / nam z Ła-
ski dany / nieprzebrany: Skarb / Krystus
nasz Pan nad Pány.

Dziękujemy już Dycu wiecznemu / y
Synowi / także y Duchowi świętemu: R.
iż nas przyprowadził każdego / do uznania
siebie / Boga w Trojcy jednego. Dajże
nam Panie / w Wierze wytrwanie: w

Modłośc / i nas ratuj / Nadzieję da-

ruj / do zgonu Duchem

swym sprawuj /

Amen.

214

CCCXLV.

Ach cieście śle Krześciane / czemuż po-
matpiwacie: R. że Pańskie nośim Ka-
ranie / z Serca nieprzyznawacie / żem
Karanie zasłużyli / trzeba byśmy to twierdzi-
li: w wszyscy się osadzili.

Przetoż się całe w Kce trze / Doże nasz
oddawamy: R. u ciebie mamy Mieysce
swe / w Świecie rady nieznamy / bo po kim
w tey Smiertelności / wszelkie znosimy Cies-
ności: w Niebie szere Radości.

Nieda pożytku Nasienie / aż się w Zie-
mie dośanie: R. tak też Ciało smiertelnych
śienie / aż się popiołem stanie / w ten Czas
odbiera Radości / Ktoś Kryste z swey Mi-
łości: sprawił przez Mał Srogości.

Czemuż się tak lekac mamy / Smierci /
w tey Smiertelności: R. gdyż się jej nie-
wywikłamy / Kto był w tey tu Niskości:
co jaś Symon znał Grzech / w Panie / żył /
w nim miał swe dożonanie: toć szersze u-
mieranie.

Strzeż Duse / y Ciała / twego / niech
cie sam Bóg piluje: R. Anioł broni ode-
złego / nad toba zawsze euje: jaś Kości
D o iij przeb

przed Ptaki zły mi broni Kurzat strzydy
swymi: tak Pan z wiernymi syni.

Lub żywiemi / lub umieramy / myślimy
zawždy Pańskimi: R. Krystow Krzesz na
sobie mamy / od Diabłaśmy wolnymi: A-
dam nas Śmierci nabawił / leż nas Kr-
stus z niey wybawił: chwalmyż go że to
sprawił / Amen.

CCCXLVI.

Wszystkich Zastępów Panie / Dłu-
goż twoje Karanie? długoż Gniew
sprawiedliwy? ma lud dzwigać te
skławy? gdyż go tak opuścisz / srogas ka-
zan przepuścisz.

Zgrzeszyliś znany tobie / źle postępu-
jąc sobie: Ciebie Boga gniewając / na ka-
zanie niepamiętając: Ktora teraz strapieni / sta-
jem zewsząd ścisnieni.

Bo ty Panie srogimi / plagami Po-
wietrznymi: na nas nacierasz wszędzie / do-
ład się nieść będziesz? Człowiekowi grze-
sznemu / zewsząd opuszczenemu.

Dziękuj się nad nami / twoimi Dzia-
łami: usmierz srogi Karanie / okaz swa
Laska Panie: ratuj się już zlitować / y Gniew
swoy zahamować.

Z Ma

Z Majestatu twojego / rąć pojrzyć
wysokiego: na nas ciężko ztrapienie / nad-
zi opuszczone: y na ciężkie wzdychanie /
nieyże wzgląd / miły Panie.

Długoż Sad sprawiedliwy / trwać ma
y zapalczowy? y długoż chcesz Grzesznika /
zewsząd trapić Niedzielnika? długoż nie daś
Wytchnienia / nie daś doznać ulżenia?

Żal się już smilować / nad ludem swym
zlitować: Zapomniał o nas Panie? gdyż
Powietrzne Karanie: od nas nie odstepu-
je / y wszystkich niemal truje.

Gdyż śluby usynione / przysięga po-
twierdzone: że chcesz z tego wszelkiego / wy-
trwać Człeka wiernego: y onego obronić /
pod swoje Strzydła zchronić.

Day się Słowo nad nami / twoje pełn
Niedzielniki: day nam doznać twej Praw-
dy / za co cie wielbić zawždy: będziemy w
tej Śmiertelności / potym w wiecznej Ka-
dości / Amen.

CCCXLVII.

Wzywam cie Obronice Boga / w mo-
jej Dolegliwości: R. nieprzypad-
nie na mnie Trwoga / ufam twojej
D o i v Mił-

Miłości wiem że o mnie zawiadujesz / w
Niebezpieczeństwie ratujesz: jako Dzieciak
stawy.

Słowo twoje mam przed sobą / że mi
w żadnym strasunku: R. nie opuścisz swą
osobą / sam mi dodaś Ratunku / bym był na-
bardziej ztrąpiony / z twojej się ciebie obro-
ny: znam cię byś prawdziwego.

Wolał do Pana mego / pod Czas
strasney Przygody: R. skoni do mnie Ucha
swego / y obroni mnie szkody: wiem że mi
śmierze miłuje / y Dycowski opatruje: pełen
tu mnie Litości.

On światem jako chce toczy / ścieżkami
nieśczęciem włada: R. trzyma nade mną
swe Dsy / Pomocy nieodkłada: wielkim
nędziem ztrąpiony / plagami prawie ścisnio-
ny: Ratunku jego czekam.

O Dycowskiej Opatrności / Pana y
Boga mego: R. niewątpię y o Litości /
wierzę wyrokiem jego: że mi z swej Łaski
poćiesz / y pomocą się pośpiesz: ratując
Sługe swego.

W tych Ciężkościach ponurzony / ob-
daje Prośby moje: R. Tobie Boże niezmie-
rzony / przyjmij je w uszy swoje. Nie bde
bez twej obrony / choćby strząsały z każdej
Strony: Jadowite latały. Roz

Kozłazakesz mię od Szkody / Aniołom
swym pilnować: R. y dla nieśczęsney Przy-
gody na rekach swych piastować: bales u-
torować Drogi / abym bezpiecznie swą No-
gę: na drogach moich stawiał.

Każ że mi się tedy stawić / z pomocą
Boże wieżny: R. y z tych Przygod mię
wybawić / żebym mógł byś bezpieczny:
od Śmierci sprawiedliwego / od Powietrza
morowego: y od zły nagłej Śmierci.

A ja tobie za te dary / y Dobrodzie-
stwo twoje: R. oddawać bde ciałą / i
symb y Serce moje / Ciebie Boga wielbić
bde / y świątę wysławiać wśędzie: Po-
tini tch dostanie / Amen.

CCCXLVIII.

Ach wszechmogący dobrotliwy Panie /
co na wszystek Świat / masz opano-
wanie: weyżrżys na nasze plągliwe
Wolanie / spuść swe smutowanie.

Każ wszystkie nasze / Czasy uspokoj /
srogie twe Plagi miłościwie zgoić: Ktoż
nasadził / tu na nasze Złości / z swej Spra-
wiedliwości.

Oddal preż od nas / Powietrze moro-
we / a rós z Łaski swej / sprawić lata zbro-
we: D o v we

we: oddal też srogie / niemocy y wrozydy /
wszystkie złe przysgody.

Każ nas zachować / od wszelkiej Szko-
dy / day żyzne Łata / a oddal przez Głody:
róż wężrzyć na nas / Nędzniki ubogie / stróż
Karanie srogie.

O Boże Dyrze / na wszem dobrotliwy /
obróć Dsy swe / na Lud żałościwy: Kto-
rzy tu tobie / nabożnie wołamy / twej Łas-
tki żądamy.

Nakłoń łaskawie / tu nam Ucha twee
go / a róż nas bronić / od wszystkiego złe-
go: day nam we Zdrowiu / wszego Dobro-
nizy / tobie Panie służyc.

Kryjcie Panie nasz / przez twe Umiejętnie-
róż nam dać nędz: nym / spokojne Summie-
nie: z tej Nędzy uwiedź nas / do Królestwa
twego / wiecznie trwającego / Amen.

CCCXLIX.

Ezu Kryjcie Nazareński / prosi cie Lud
Krześciański: byś nań łaskawie pa-
mietał / swoje mu Smiłowanie dał.

Wszakże obiecał nasz Panie / że o swych
chceś mieć Staránie: przysiękając ich o-
chronić / Jazyma ciężkiego obronę.

Obiecałeś Odpoknienie / y w Summie-
niu

niu Odpoknienie: tym co cie Boże szuka /
Słowa twego przestrzegają.

Kasyles nam Krzyż zostawić / w Kto-
rych chciał wierne swe wyprawić: by go ciera-
pliwie nosili / a w smutku stronnymi byli.

Morem / wojną / głodem grożysz / y już
śie tym znagnie srożyysz: abyśmy Sady twe
znali / y wiernie pokutowali.

Czujem / Panie Plagi twoje / gdy wypuśc-
śaś Strzały swoje: Ktore by nam nieśko-
dżily: róż to sprawić Panie miły.

Wtoż na nas Prawice swoje / niechay
każdy zna Moc twoje: iż od tych Nieśczę-
ście stroni / Których Kłosa Pánsta broni.

Uterážże śie Panie gniewać / ni Plag
twych na nas wylewać: Łaska Krewkość
przypodzona / odkryj jał pewna zaślona:

Leg jest już bydź niemoże / jedno żebyś śie
mścić Boże: mamyli tu trwóg żażywać / wo-
lem / w Grobie odposywać.

Mali nas Kto inszy karać / o naszą zgubę
śie starać: Wolem znośić twe Karania / boś
ty Pánem Smiłowania.

Przetoż będziem pokutować / a za śie
różysz smiłować: y znieść srogie Plagi two-
je / Kátunkiem ucieśzyć swoje.

Day

Day Łáski twey doznáć Pánie / day
Grzechów wierne powstánte: niech Stów
twoich przestrzegamy / dayże Niebo otrzy-
mamy / Amen.

CCCL.

WSzechmocny Boże / miłóścivoy Pá-
nie / ktory o wszystkich maś Bóskie
Stáranie: bez twojej Woli / y Włos-
Człowiekowi / niespádníe z Głowy.

Swá swiata Wola / wykonałes Pánie /
kiedyś dopuścił / ná nas swe Karánie: do-
puszciles je / z Dycowskiej Miłóści / zá náše
Złóści.

Powietrze / ciężkie sroży się nád námi /
młode y Stáre / záraża wrzódami: ktorych
żadna Kzes / uleżyć niemoże / tylko ty Boże.

Ach Smierć okrutna / już się w nas wgro-
ziła / młodych y stárych / wiele nawałiła: we-
społec wszyscy / nagle umieráją / zwłóki nie-
máją.

Jedne ná Ciele / záraża bolázká / á dru-
gie trapi / nieznośna Gorázká: á od Bo-
lesci / Rozum utracáją / tak umieráją.

Drugie też zá sie / rozlisne Bolesci / tra-
piá ná Sercu / bez współkiej Litości: w
No-

Nocy y we dnie Użenia niemáją / aż do ko-
náją.

Inše nagła Smierć / bárzo pretko da-
wi / nie jeden Domu / swego nierozpráwi:
Smysły ustáją / Ciáło srodze mdleje / záraz
blednieje.

Nie jedná Mátká / pláče swego Syná /
nie jedná mowi: nieśczęśna Godzina: kto-
rá mié z mężem / miłym rozlázyła / osiero-
čila.

Także Dycowle / ciężki Smetek máją /
krowowymi łzami Dzy oblewáją: pátrząc
ná ciężkie / Dziatki swych Konánie / y unie-
ránie.

Dziatki w siroctwie / ják dżitkie blegá-
ją / á po swych zmarłych / Rodzicách niemá-
ją: ani Opiekuná / ani wyżywienia / aż do
zniszczenia.

Tac jest przyszyńná / Gniewu twego Pá-
nie / náše / Dobroci twey / przepámiétanieś
Grzechámiśmy cie / nášynni gniewáli / przys-
zyneć dáli.

Dales nam Pánie / swiete Słowo two-
je / bym znaydowali w nim Zbáwienie swo-
je: uayś Woli swey / Człowieká káżdego /
w cie wierzacego.

Tof.

Tosiny wzgardzili / Boże wszechmo-
gacy / byliśmy w sobie sami ufający: uno-
sili nas nasze Swowolności / y wielkie Sło-
ści.

Sarownom mieli / Tym / Dobrym / sie
bawieć a w grzechach nasze Łata marnie tra-
wieć: przykazanieśmy / two sestro gwałcił /
Gniewo zaśnuż li.

Alles ty naszym / Dycem miłośniernym /
ktory odpuszczasz / Grzechy swoim wiernym:
gdy sie tobie z nich / winnymi dawają / grze-
szyć przestają.

Obietnice twoe / nieodmienne Panie / ja-
koś obiecał / tak sie wszystko stanie: rze-
kles wysłuchac / pokutującego / Czekając grze-
nego.

Przetoż cie prosim / Panie dobrotliwy /
abyś rażył bydz swoim miłościwy: odda-
jąc od nas Powietrze morowe / wróc Czas
zdrowe.

Już my sie Panie / w złościach swych
ujmiemy / y z Grzechów swoich / figyżę po-
wstaniemy: bom nimi Plagi / twoe zaśnugo-
wali / ciebie gniewali.

Wierzmy że sie / y ty nas użaliś / nie-
rowa Plaga / od nas przeg oddaliś: Ktora
nas

nas do tąd / okrutnie trapiła / przez Smierć
znosiła.

O Boże Dyse / miłościwy Panie / pro-
sim cie rós już / znieść z nas two Karanie:
rósze wysłuchac / ciebie wzywających / rze-
wno płacących.

O Jezu Kryste / Zbawicielu wierny / o
Jezu Kryste Panie miłosierny: smilny sie /
smilny / przez twoe drogic Łany / nad Brze-
ściany / Amen.

CCCLI.

Błogosław Duszko świętemu / Bługu
twoemu / chwał wdzignie twego Pá-
na: R. Jego Łaska jest syroko / y
na oko / widomie pokazana / bo strąśliwe /
popobliwe / odstąpiły / nieškodziły: Strzą-
ły Powietrza złego.

Ciebie ja we dnie y w nocy / z wszystkich
Mocy / będę wielbił o Panie: R. zes mi sie
Łaskawie stawił / mnie wybawił / przez two
opatrowanie / z tej Cestności / z tej Żako-
ści / ratowałeś y wyrwaleś: z niewoli
Smierci frogiey.

Zwatriłem był uciążony / z każdej
Strony / gdy Smierć następowała: R. na
tupe

tnie Ludzi nie miała / swoją strzala / ktorą
z tad porywała : przez Choroby / ciemne
Groby / napelniła / nabawiła : nie jednego
Zakości.

Mowilem sam tak do siebie / sy u ciebie
nie maś żadney Miłości? R. Ktorą
mnie wiece ratowała / dobawiała / pomocy w
miej Ciężkości / ani oney / twej obłony mi
Litości / w tej Zakości : ni Serca Dycownika
siego.

Ległeś mi dać Boże wiecny / Być bez
piecny / pod strzydłami twoimi : R. Smierć
Ludzi wiele pokłesała / mnie minęła / nabiła
płani swoimi / Tyś to sprawił / mnieś wy-
bawił / śanowałeś / zachowałeś : jako własne
swe Dło.

Powstańże Duszo z Radością / day z
Wdzięcznością / Chwałę Bogu swojemu :
R. z sił wszystkich mu Chwałę oddaway / nie-
przestaway : serdecznie służyc jemu : on to
sprawił / on nabawił / tej Radości / z swej
Miłości : On godzien Chwały wieczney.
Nuż Krześciance spoleganie / chwalcie
wiecznie / Miłość BOGA naszego : R.
Głosem wielkim zaśpiewaycie / wyśławiaj-
cie te Dobrodziejstwa jego : Panu swemu /
naszemu

naszemu / Cześć oddając / wychwala-
jąc : Dycę miłosiernego.

Bogu Dycę y Synowi / y Duchowi /
niech Cześć będzie / światemu : R. od nas
spoleganie oddana / nieprzebrana / Bogu w
Troyce jednemu : day nam Panie / przeby-
wanie / wiecne w Niebie / kiedy ciebie : wiel-
kie będzie na Wieki / Amen.

CCCLII.

Rzeczyktory maś w swej Mocy /
wspelakcie Ludzkie niemocy / y stro-
ga morowa Kana / musi cie słuchać
nasz Paná.

Żle nam się dla Grzechow wodzi / us-
mieramy starszy młodzi / karzesz nas wrzo-
dy y morem / ach! badźże naszym Dokto-
rem.

Strzeż nas w te Czasy niezdrowe / uciś
powietrze morowe / odmien twą Karę su-
rową / cieś nas twą Dobrocią nową.

Jad zjadły y Niebo mgły / rozpadź
sprawo Powietrze gnień z Miłosierdzia
twojego uzdrów co jest niemocnego.

Niechże nas Mór niemorduje / broni te-
go / co cie mika / jeśli nagle umrzeć musie /
przyjm do siebie moje Dusze /

Amen.

P p

Pieś

Pieśni w Niedostatku y Głodzie.

CCCLIII.

Błena wszedy Chwała twoja / dobrotli-
wy Panie / Ktorego na wszelki Czas /
hojnie doznawamy / a Miłosierdzie
twoje nigdy nienustanie // nstawiśna Dpatri-
ność / twa nad sobą mamy.

Les sie barzo niedobrze / w ten Czas
znamiidzieje // gdy prze Grzech nasz La-
ski twej / tracimy Nadzieje / bo Siemia U-
rodzajow / swoich niewydawa // y Nie-
bo z Klatwy twojej / miedziatym sie stawa.

Słonce Mieziac y Gwiazdy as Bieg
odprawuja // jednat jadnych Pozytkow /
Ludziom niesprawuja / juz y Wiatr y Kazi-
Aze / co sie wiec godzila // wiele Szko-
w ludziach / w bydle / w zwierzu pogynila.

Les to wysisko z Woli twej / flusnie
sie tak dzieje // gdy cie Ludzie znać nie-
chca / y w tobie Nadzieje / niemaja / ni sie
Kaja / z swoich Nieprawosci // gdy nie-
strzeza jak flusa / swoich Poswinosci.

Przetoż nas dary prosim Duchem
twoim Panie // ten Zadatę Kasi twej /
niech

niech w nas niustanie / bysmyc tu w Du-
chu / w prawdzie / Chwale oddawali // a
potym z toba w Niebie / wiecznie Krolowa-
li / Amen.

* Stosny do tej matercy / Pieśni
CCIV. CCV. CCVI. CVII.

Pieśni w Niepogodzie.

CCCLIV.

Nzeczliwe Chmury / Słonce nam za-
mily: R. y niepogodne / desze po-
budzily / Woda z Gór sumi / Aze
nieścigle biegi: Zalały brzegi.

Wsplynely Laki / Zboża odrodzone:
R. powakem leża / ledwie nie zgnosone / w
oborach Powodź / w domach gynia Szko-
dy: gwałtowne brody.

Strach patrzyć na to / gaste Pokrykanie:
R. y na tak frogie / z obrotow Trzaskanie /
Kłada sie Łasy / a Piorun gdzie zmierzy:
srodze uderzy.

Serce truchleje wspominając one: R.
na Postrach Ludziom / w Pismie poznago-
ne: nieślesne Łata / kiedy Powodź była /
Swiat zatopila.

p p ij

Szczę

Sześć Niedziel Deszcz lat / nigdy nie-
przesłajac: R. a Ziemia nowe / Zróżdka po-
budzając. Kżet przymnająta / tak iż Morstie
Wąły: wylać musiały.

Z ludźmi pospołu / Wsi / Miast / y Gro-
dy: R. nienamierzone / zatopily Wody /
nierwysiedział się / żaden Ptasek wcale: na
żadney Skale.

Kyby po górach / wysokich pływały: R.
gdzie ledwie przed tym Pióra donaszały:
meżney Orlice / gdy do swoich Dzieci: z
obłokiem leci.

Alc na ten Czas / y Matka y Syny:
R. pożarła Woda / y wszyscy Zwierz inni
sam Noe został / przy nim Żona tylko: y
Dziatek tylko.

Nie żyzne w Cnote / były to tam Ła-
ta: R. gdzie ledwo jeden / ze wszystkich
Świata: należon co go / Bóg wcale za-
chowal: gdy ten Świat psował.

Ten będąc z Łaszi / Pánstwey ostrzeżo-
ny. R. zbudował Korab / dobrze opatrzo-
ny: na którym pływał / Czasu zley Prsy-
gody: po Wierzbę Wody.

A wszyscy inisi / nagle ogarnieni: R. y
do jednego / w głębia zatopieni / Niebo a Zi-
mia / te dwie Kżęzy były: Świat zatopily.

Potym zaś zbyt / zawarty się zdro-
je: R. a bystre Kżet / wpadły wbrzegi swo-
je / Ziemia tu Skoncu / pełna piękney Kasy:
rozwiła Wroty.

A Trupy wszędzie / straszliwie leżały. R.
Ludzie y Bydło / wielki Zwierz / y mały /
pełne ich Kżet / pełne Morza były. Boga
ruszyły.

Przekł Nicemu / już teraz na Ziemi:
R. występnym śmiecie / y z toba twoje Plemie /
oto ja znowu / przyodzieje Łasy: na wie-
ne Czas.

Będzie jak przed tym / po te Łata wfy-
skie: R. Ziemia dawata / wszelkie pożytki
mnożcie się / niech Świat / zpuszczały wsze-
dzie: z nowu osiedzie.

A w tym upewniam / wszelka żywa Du-
ś: R. że już takich Wód / nigdy nieporu-
fie: Kżęby miały / Ziemię opánować: y
Świat zepsować.

Włożę na Niebo / znakomita Praga:
R. Kżę gdy ujrze / wspomni na Pręsie-
ga: że mam zatrzymać / niezwyśayna Wo-
de: y nie zawioda.

O Boże wspomni / na swą Obietnicę:
R. podaj nam grzesznym / swą Bożą Pra-
wicę!

wice / nie rás nas kárác / podług nášych
Słóści: w swej Surowości.

Pozbieray Chmury / nád nami wiśa-
ce: R. podnieś zbóży / wysuś / niżyny gnijace /
bron nas Potopu / Zginienia. wiecznego:
dla Syná twego.

Day bym Noego / Arche znaydowali:
R. Day bym w Połucie / do niey uciekali /
przyjmi nas w Kościół / day nam bydź u
siebie: ná Wieki w Niebie / Amen.

CCCLV.

Słowiec Światłem swym Pánie / ciem-
ne Siemskie Włóści: á porzrzy jasna
swo ná nie / zorzą z Wysokości.

Grzej Słońcem zziębłą Ziemię / suś po-
lę zgnojone: áby umartwione Zboża / były
obrywione.

Tworzą zagniewana swoje / Twórcę
wszystkich Rzeczy: odwróć / á Dziejstwo
swoje / miej w Dycowskiej Piecy.

To wszystko rás sam sprawić / wszech-
zywiół w Pánie: á káśkowie się nam sta-
wić / y przyjac Wolańie.

My zaś Chwałę oddamy / za to Wiel-
możnemu: Mądrość / Siłę / Czesć przyzna-
my / Imieniu twemu /

AMEN.

De.

CCCLVI.

DOMINE Rex, Pater Jesu Christi, dona nobis
Serenitatem (Pluviam) super faciem Terræ, ut
discat Populus iste, quia tu es Dominus Deus no-
ster, Halleluja.

Pánie Boże Dyśe náš / Królu Niebie-
ski: rás nam użyj Czásu pogodnej-
go: (Deszcu cichego) ná Zboża tej
to Ziemi / áby Lud wszytek wiedział: yżes
ty jest Pan Bóg prawdziwy / w obietnicách
swoich: Halleluja / Amen.

Pieśni w Suszę.

CCCLVII.

Odradź Pánie Oblisá twójego: R.
Zás nie obrociś do Stworzenia swe-
go / także do Końca / nas grzesnych
opuszczaj: Prośb nie przypuszczaj.

Zanikniesz Niebo / Ziemia Dżdża nie-
daje: R. stąd się przeż Susza / psuja urodza-
je: zasyj nam wszystkim Chleba niedosta-
wa: Siła ustawa.

Słusnie nas kárzesz / do tego się zna-
my: R. bowiem Przykazan twych nieprze-
staje

P p jv

staje

strzegamy / Grzechów się swoich / żaden z
nas niewiarydź: z tym się nie brzydź.

Objawieś nam Panie Słowo twoje:
R. by każdy znalazł / w nim Zbawienie swo-
je / leś nieprzynijem / w dźięnie / Skarbu
tego: Chleba bujnego.

Choć je pozwierźnie słysem / w ślę
z niego: R. nieprzynijem / Dwocu god-
nego / Świātu marnemu / wiecey dogad-
ję / w nim się Kochając.

Gdy żyjne Łata zdarzyś / z twej Łito-
ści: R. y z Dobr twych wszystko / opły-
wa hojności / Ktoż Panie wdzięcznym / Do-
brodźciwstwa twego: sobie danego.

Ani Kościół twego / pamiętamy: R.
ani bliźniego swego / wspomagamy / Dobr-
twoje mając / rozrzućnie żyjemy: złe kłamujemy.
Aleś ty Panie / Dziec nasz kłamowy: R.
ktory przebażyś / nasze marnie sprawy / gdy
je przed tobą / ścierze wyznawamy / z nich
powstawamy.

Kłękasz wysłuchając / w tobie ufających:
R. w Duchu y w prawdzie / ciebie wzyw-
ających / weszły na nasze / serdeczne Wzdycha-
nie: znieś to Karanie.

Każ już uśmierzyć / Plage Sprawiedli-
wo: R. a każ oddalić / te Suſa skobli-
wa /

wa / otworz najlepszy Skarb twój / Niebo
Panie: spuść Pożegnanie.

Żelazna Ziemia / zaśchle urodzaje: R.
odwiliś siew Kosa / y Pragnące Kraje / bło-
gosław pracam / z Miłosierdzia swego:
broniac od złego.

Niechaj tu słuſne / Wyzywienie ma-
my: R. Ciebie z tych Darów Panem wy-
znawamy / dla Syna twego / wysłuchaj
nas Panie: niech się tak stanie / Amen.

CCCLVIII.

Doże ktoryś rączył / stworzyć w sy-
stkie Kęsy: R. Tyś Sług swych nie-
przebażył / ty nas masz na Pie-
cy: oprocz ciebie innego / nie chcemy znać
żadnego: Bogu prawdziwego.

Ty z Pałaców Niebieskich / Dyż u-
wielbiony: R. zpuszczasz do Króów ziem-
skich / Desz nieprzeplacony: od twojej
Wielmożności / płyna na ziemskie włości:
śżere obfitości.

Tyś dał Chleb sprawa dżirna / y żioła
ogrodne: R. y obras olivna / y Wino ka-
godne / z kad Ciastu Dży wienie / Smy-
słow / Sił / Utwirdzenie: Serce uweselenie:
P p v Czekaja

Czekają wſyſtkie Kęsy / Żywności od Ciebie : R. wzdychają potwey piecy / Który mieſkaſz w Niebie / Kąt twoich Dtwożenie / gotowe Wyżywienie : Śmierć Kąt twoich Zamięnienie.

Panie Suchota ſiemska / wyſchłe urodzaje : R. zaćrop Koſa niebieſka / Póy pragnące Kraje : a my twojej Litoſci / za takie Używności : damy Cześć z Wdziękoſci / Amen.

CCCLIX.

Wſiego dobrego Dawco / y Szafar / ſu wieſny : Tobie Ziemia Spalona / przez Dgien ſłoneſny.

Modli ſię Dźdża / y ſmatne / Ziela pochlone : y Nádziejá Dragów / Zbojá upragnione.

Ściśni wilgotne Chmury / ſwiata Kęsa ſwoja / a one Sucha Ziemia / y Drzewa nápoja.

Dgniemzjete : o który z suchy Skály zdroje : nieſtychane pobudzaſ / obaź Dary ſwoje.

Ty nocna Koſa ſpuſkaſ / ty doſtáttiem hoynym : żywey Wody dodawaſ / Kęcom nieſpokoynym.

Ty

Ty przepáści náſycaſ / y káteme Morſe : ztąd Gwiazdy Żywność mája / y ogniſte Zorſe.

Kiedy ty chceſ / wſyſtek Świat / pomoz džia zátónie : a kiedy chceſ / od Dgnia / jáko Pióro ſpłónie.

Przetoż do ciebie Panie / ſerdecznie wzdychamy : ſpuſć obſity Deſz z Niebá / Ktorego żadamy.

Przez który odwilżone / brdac ſiemskie kraje wydadza tym hoynieyſe / dla nas urodzaje.

A my ciebie Doże náſ / Dobrodziejá ſwego : urągymy Chwałami / z Sercá usprzymego / Amen.

Pieśni w Przeſładowaniu od Pogán, y w Więzieniu o Prawdę Páńſka.

CCCLX.

Słogie ſię zewſad / zaćurzyły dymy : / jáko z pożarów / gdy gorá z ſimy / Gwałtowne ognié / dżis ſię rozjarzyty / y w nas wſtrożyty.

Kaz

Kaz sliqne Samki / y wai pożyraja :/
pod Czas y całe / Miasła wśgāt znasaja.
Ledwo znać Miescia / gdzie przed tym le-
żały / żal to niemaly.

Wiele Tatarzyn / nam z tego nabroil
:/ y jeszcze Myśli swey nieuspoкоїł. Prze-
szedł Gránice / ma Wola dälsey iść / po wiet-
szą Korzyść.

Miey się na Pieczy / Gospodarzu swo-
bry :/ bo widzi się że to Gość nie bärzo do-
bry. D cież grā idzie / gore u Sasłada w
śnāk iść Biesłada.

Już to Bōzego / Gniewu pewne zna-
li :/ a kto wie jeśli / Czas nie przyside ta-
ki / jaki był przysideł / tam na Pieć Miasł
onych / w Grzech zawiedzionych.

Gdzie tał z dostatkū / jako z proznowa-
nia :/ y z ustawiśnych Biesład sprāwo-
wania / Takie obrzydł / nad Dbyśay wśy-
tki / były tam zbytki.

Wstyd / tał niezwykłych Grzechów y
wspominac / :/ że się na ich Gros / Bōg
niemogł otrzymac / Widzac iż przysła /
gwałtowna potrzeba / aż posłał z Nieba.

Chcąc pewnie wleźć / przez własne
swe posty :/ tałli się wzgōr / ich Skoaci
wymioły / co ustawiśnie / o Pomście wola-
ły / na Lud niedbały.

Ubogo

Ubogo się w tych / mieścich miał Cno-
ta :/ gdzie za ledwie samoswartego Co-
ta / Postowie Pańscy / na ten Czas zstali /
gdy Skoś Karali.

Tał w małym poście / skoro wysłi z
Miasła :/ nad zakazanie / nieśczęsna Nie-
wiasta / słysząc Krzyk w Miescie / iż się obej-
szła / ślupem się stała.

Ledwie Lot usiedł / ze dwiema Cortka-
mi :/ na bliska Gōr / przed tymi plagami /
gdy z Nieba upadł / Desz z ogniem zmie-
sany / na złe mieszany.

Gdzie w tych Krājinach / Miasła y wsi
wśytkie :/ Solwarki z bydły / y Pola z na-
zytki / gwałtowny Dgien / y z Łasy Swie-
żatka / pożarł do szatka.

A Lot co usiedł / y trył się na Skale :/
w stateżności swey / niemogł wytrwac w
całe / sprośne Dpilstwo / w co go tam wpra-
wiło / day się nieśniło.

Takci gdzie weźmie / Moc ten Grzech
przetleły :/ ztrudna ma przed nim / uszy
Człowiek światy / aż złym y dobrym / roja-
nie go Bōg placi / bo złego traci.

Les gdy pobożny / z Krewkości upad-
nie :/ jednā przysię może / tu naprawie
śnād

śladnie/ gdyż Pan Łaska swa/ Grzech jego
pokrywa/ a tym go zbrywa.

Y trzebaż było wspominać Sodomy
:/: poyżrzyłmy jedno / dżis / każdy w swe
Domy / pewnie z nią wsiady / zrownamy
Słóściany / znamy to sami.

Nic nas nierniśa / takowe Prześtrogi
a Moc tym wietśa / bierze w nas Grzech
strogi / strasliwe Głosy / Nieba przebijają /
co nam wołają.

O Panie Boże / rąć wywieść z So-
domy :/: ożyść z niej nasze / Miasta / wsi /
y Domy / byśmy od złego / prętko uciekali /
plag się lekali.

A po tym ciężkim / tuteżnym Żywo-
cie :/: niedaj nam gorzeć / w wiekujistym
poście / dla gorzkiej Męki / Syna namilśego /
Pana naszego / Amen.

C CCLXI.

* Na te Notę: jako CCXI.

S D ciebie Panie ja wieżem testliwy /
wołam / podnoścć niebu Głos
płagliwy / nakrón się ku mnie / a u-
słysz me prosby / stroć Ludzkie Grozby.

A ja.

A jakoż z naszych przodków niejednego /
Krzyżą wybawił Czasu potrzebnego / tak
nie też pomoż dla Imienia twego / z wie-
śnienia mego.

Nie opuścay mie boć dla twojej Chwa-
ły / cierpie te Lekkość / jako Sługa stały / y
nie zbraniam się stradać Zdrowia swego /
dla Słowa twego.

Jedno mi doday Serca y Smitałości /
a posilaj me frásobliwe Kości / rzeź tu mnie /
nie psąć / a niech Nęce twoje / zetrą łzy mo-
je.

Wygnáncem byłem kłká Łat dla ciebie /
a wspomogłeś mie záwse w mey Potrze-
bie / więc teraz wierzę / że mi twa / o Bo-
że! Nęca pomoże.

Łaskawy twoy bić z potora przysimuje /
abowiem z niego poprawe wziąć quje / y
wiem że temu nigdy nie folgujesz / tego mi-
kujesz.

Dziękuję przeto za twoje Karanie / bo-
wiem że to jest tylko probowanie / twojác
to Barwa po ktorey każdego / znać Sługę
twego.

Sila się twoją / mnie Nieprzysięciele / ob-
Ciebie odwręć / ale imi ja śmieie za twa po-
moga

moga w Day się postawić / ciebie wysła-
wie.

Ciesz się nimie przeto / a day w Cierpli-
wości / wytrwać do końca ich ussypliwos-
ści / wyzwoł mnie / jakos Jozefą wybawił /
wolnym postawił.

Stąd się ma Duszą Smutna rozwo-
seli / y ci co ze mna w Krzyżu Zakość mie-
li / y będziemy gdzie Imie twoe spolesnie / te-
raz y wiecznie / Amen.

Pieśni Poranne.

CCCLXII.

Pozegnay nas Boże Dyse / moga twoy
światey prawice: Jezn Kryste Zba-
wicielu: utaż nad nami Łaskę swą.

Duchu swiety rąg nas cieszyć / myśle-
nasych rąg sprawca bydy: day Boże w
Troycy jedyny: abyśmy ten Dzień ztra-
wili.

W twojej łasce / y w Miłosći / w Mi-
łosierdziu / w Pobożności: zachoway nas
wszego Grzechu: nieday Diabłu z nas po-
śmiechu.

Day myśleć o ostatnim Dniu / day

annietac o stonaniu: a gdy się tu wrocisz
Danie: sadzić żywe y umarłe.

Postaw nas na swej Prawicy / rąg nas
znac za swe Dzieci: Amen / Amen Boże
day to: by się to w nas wypełniło / Amen.

CCCLXIII.

Nabyliż się już Dzień biały / każdy
Człowiek w wierze stały: powstań
do Pańskiej Chwały.

Możny Boże wszech Nadości / Rozumno-
ścieliu Światłości: oświeć nasze Ciemno-
ści.

Już ona Noc przeminęła / co po wsem
wiecie synała: już z Łaski twoy zginęła.

Ktoś nas Adam nabawił / gdy się
w Raju grzechem bawił: A wszyscy w
Ciemności wprawił.

Przetoż przyszedł twoy jedyny / Syn / y
miost przez nasze Winy: wziął nas sobie za
Syny.

Łaskawie nas ty sobie przysiał / y z wiec-
nych Ciemności wyjął: by niht z wiernych
niezginął.

Jemuś nas Dyse darcwał / by nas Du-
chem swym sprawował: a Szatana zwo-
dował.

Tylko nam ta noc zostawił / Etorą dnia
Człowieka sprawił; by ja siem wdziera-
nym trawił.

Każ nas w tej Łasce swej chorwać / do
Dnia szczęśliwie dochować; wszelkich Grzechów
uchować.

O nasza wierna Światłości / oświeć
sam nasze Ciemności; przyjmij nas do
dosłci.

Y дай nam szczęśliwe powstanie / z Łasce
twojej święty Panie; na twej Chwały wy-
znanie / Amen.

CCCLXIV.

Bliży się Czas powstania / obudź
Duszę Ciało z spania: przychodź
Czas Switania.

Powstań wynieś się tu górze / w Wie-
rę żywej y w pokorę; a poprzędź Kainę
Zorzę.

Wstańże / niewłósz chwalić swego / do
brodzieją Niebieskiego: syn to z Serca
stego.

Kury budzą / Etorędy pienie / wzruszyły
w Pietrze Sumnienie: na Pánstie nan po-
rzenie.

Wola Pan słyszeć z prośbami / bo wiem
gdy

gdy niezwiecie sami: Sąd się zjawi nad
wami.

Do przyscia Syna Bożego / wiegor-
nego / połnocnego: mkt z nas niewie per-
nego.

Niewiemy kiedy przybedzie / kiedy li-
by słuchać będzie: kiedy na Sąd zaśledzie.

Czyli na pierwszym śpiewaniu? czy na
którym Kurów Pianiu? czyli aż na awita-
niu?

Wstań co żywo / Gwiazda wschodź /
Etorą Skonegny Błask wodzi: Cień obro-
tów już zchodź.

Wstań / oddaj Chwałę Wdziękości /
temu co z nocnej Ciemności: sam wywo-
dzi Światłości.

Chwała tobie mocny Panie / za wdzie-
nie Nocy przespanie: y za zdrowe powsta-
nie.

Cy nas głosem Syna twego / budzi-
sz siem śmiertelnego: do Żywota wiecznego.

Day w świetle twoim chodźmy / day z
Wiary Cnoty rodźmy: day dobrze ztad
schodźmy.

O Słońce Sprawiedliwości / gdy przy-
dziesz w świetey Jasności: przyjmij nas do
Kadosci / Amen.

CCCLXV.

Dzien już nastał / o nasz Panie / myś
 niany Dziękowanie: żeś nas tey no
 cy strzedz raczył / żadnegoś z nas nie
 przebażył.

Racj nas y Dnia dzisieyszego / zachować
 od wšęgo złego: wieś / żeśmy Pielgrzymi
 twoji / niepuszczaj nas z strazy swojej.

Rządź nas twoja Ręka mocna / ta we
 wšem jest nam pomocna: Imię twoe niech
 się w nas święci / day że żyjem jak twoe Dzie
 ci.

Duch twoy święty niech nas rządzi / bo
 Człowiek sam snadnie zbłądzi / bym mu w
 niżym nie przegyli / y na wieki nie zgineł.

Mnoż w nas dar Ducha świętego / bym
 się strzegł wšęgo złego: niech się Ciała
 sprzeciwiamy / a w grzechach się nie Kocha
 my.

O Boże nasz miłościwy / bądź w łasce
 swey szodroblivy: Błogosławienstwa
 świętego / żyj nam Czasu wpełakiego.

Błogosławże wszystkie sprawy / a bądź
 nam zawsze łaskawy: dla Krystusa Syna
 twego / go z mamy Przysynce z
 niego / Amen.

Jus

CCCLXVI.

Aż weśly Zorze Słoneczne / odday
 my Chwały serdeczne: Bogu nigdy
 nie spiacemu / leż nad nami snijacemu
 Pieśnią go Świętą błażamy / a o Rátunek
 wzywamy.

Dy raczył dnia dzisieyszego / y przez Czas
 życia naszego: w Miłosierdziu nas swym
 strzedzić / Szatana od nas zapędzić: by nas
 zachował Ciemności / Błędów / Niebezpieczeń
 stw.

Jeży bezpieżny głowiej / rac Panie
 sam mieć na pieczy: rac go od Szysu wáro
 wać / y od marnych Słów hámować / bron
 twaru / wynies z Pamięci wpełakie bliżnich
 niechaci.

Ręce hámuy od Chciwości odwróć
 wzroć nasz od Marności: a bron by z nas
 kto ktorego / zle niemył Dobrá twego: day
 by Duch / Dusza y Ciało / śmiertelney zmię
 sy nieznalo.

Tak do Nocy od zarania / aż do samego
 Skonania: z opieką Boskiego twego / pew
 ni Sumnienia dobrego: stawiając ci Służ
 by swoje / bądźtem chwalić Imię twoje.

Bogu Dycu wszechmocnemu / y Syno
 wi

D a ij

wi jedynemu: także światemu Duchowi.
Dus ludzkich Cieszy cielowi / zabrzmi
Chwały serdeczne / teraz y na wieki wieści
Amen.

CCCLXVII.

Płecos Kano powstawał / a do Zbawienia
zwolawał / Keco rozszerzając
mając / Chęć swa święta otwierała
Zaswieć z swej Szodroblivosti / Eto
wo Niebieskiej Światłości / niech po wszy
stkim świecie wschodź / z Grzechów / z
dół niech wywodzi.

W tym iestny Kano wstali / kaskim
twojej doznali / w galeś nas powołał / sobie
abyśmy służyli tobie.

Słońce twoje postępuje / niech Słońce
Błab postępuje / ty nas Gorgos cia swego
zapalać Ducha świętego.

Day Dyse że w dostojności / Syna two
jego hojności / Grunt żywy Serca naszego
przyjmie Ziarno Słowa twego.

Niech się w nas Dobrze wkorzeni
niech Żywot nasz w lepszy zmienni / niech sli
nym Kwiatkiem wychodzi / niech Dwoc
wzrostne rodzi.

D wśech

D wśechmocna Boża mon / staro tego
rżeba gotowo: wylej Pożegnanie swoje /
na nas żywe Grunty twoje.

Day że Sercem y Sprawami / wyzná
niem y Modlitwami: zgodna tobie Cześć
wzdawamy / a w dobrym nieustawamy.

Twa Cześć Nieba wystawiają / tobie
Anieli śpiewają / niech z Świętymi chwalim
ciebie / na Ziemi / a potem w Niebie / Amen.

CCCLXVIII.

Płano wstawy ze snu swego / każdy z
Sercą ochotnego: dziękuj Pánu
wśechmocnemu / Stworzy cielowi
naszemu: że rączył byś na Pomocy / nam
Grzesznym tej przeszłej Nocy.

Wieźny Boże z Wysokości / bądź Cześć /
Chwała twej Miłości: żeś nas bronił w
tej Ciemności / od Czartowskiej Okrutno
ści: w pokojuś te Noc przespąć dał / y w
dobrym zdrowiu zachował.

Każde nas też y dnia tego / zachować ob
wśego ztego: niech myśli y Serca nasze / tu
tobie wzdychają zawse: bo from ciebie
twe Dwiegł / niemają indziej uciegł.

Aniści twej Dyse kaskawy / rás obra
D a j v cāc

cać nasze Sprawy / y własne y pospolite
niech zawsze biera obfite / w łasce twojej
Pomnożenie: boś ty nasze wspomnienie.

Anielska straż miew nad nami / nad swo-
jimi dziatekami: tak nas żadna Nęga nie-
ruszy / Ktora z Szatańskiej pokusy: na Lu-
dzie zwykła przychodzić / Duszy / Ciała /
wielce szkodzić.

To prośać nie niewatpimy / że wysłu-
chani będziemy: przez Krysta Pána nasze-
go / Pośrednika jedynego: co w Niebie
króluje wiecznie / z Dycem y z Duchem spo-
łecznie / Amen.

CCCLXIX.

O Catego Serca swego / działyjść moy
Panie: R. tego Czasu rannego / y po-
mie stanie / o Boże w swym Tronie /
miej Chwałę przez własnego: Syna / Pa-
na naszego / w każdej Świata stronie.

Jeś mie z Łaski wielkiej / tey to przy-
śey Mocy. R. Przygód y Szkody wszelkiej /
uchował z twej Mocy / pokornie cię prośa-
niech w twej Szpalęwosci: za moję wszy-
stkę Słosci / Łasni nie odnośe.

Łas mie łaskawie bronić / y dnia dzi-
siey!

nieyiego: R. od Czartá y zrad chronić / od
Brzechu sprosnego / od Dgnia / zniszczenia /
od Zánby / twóg niewoli: Szwałku y
głych swej Woli / nagłego Zginienia.

Dusze / Ciała / Żywot swoy / Żone /
Dziatki / Krewne: R. Rodzice / Cieladzi / Zbiór
moy / w Łace twoje pewne: dowiemnieć od-
dawać / od ciebie to samego / mam; Do-
brodzieja swego / ścyrze to wyznawam.

Niechay Anjół twoy swiety / mnie nie-
odstępue: R. by mie Szatan prześlęty / nie-
pożarł / hámue / by w tey tu Niskości / chy-
trze mie nie podchodził: Duszy / Ciała / nie-
szkodził / przywiódł do Złosci.

Ná Bogá sie ja spuszczam / bo on wszy-
stko może: R. całe mu sie porucam / on mie
sam wspomoe / on mie sam z opieki / on
Stworzenia swojego: Duszy / Ciała moje-
go / niepusci na Wieki.

Ná to już mówię Amen / bez wsęga
watpienia: R. Bóg mym wodzem / Bóg
Pánem / z jego rozrządzenia / do prac Sta-
nu mego / biore sie już chętlwie: Ty Boże
miłościwie / wspomóż Sługe
twego / Amen.

D q v

miej

CCCLXX.

Miej Cześć przez Syna twojego /
 Je Dyś we wszelkiej Mocy: y Jeś nas
 od wśęgo złego / zachowaj tey prze-
 śney Mocy.

W ktorej Ciężkości doznawał / Ciem-
 ności będąc ścisłomony: w Grzechu Srogo-
 ści uślawiał / będąc nim zbyt zarażony.

Przetóż cię proszę serdecznie / abyś mi
 Grzechy odpuszczył: y żebyś je przez zmił-
 wieżnie: znam to że mi się ich dopuszczył.

Każ mi w opiece twej chować / zacho-
 wżdy z twej świętej Miłości: abym się mógł
 uwarować / Diabelskich Kłat / y Chytrłości.

Kładź mi według woli twojej / day
 bym się wystrzegał Grzechu: Sprawy Cia-
 ła / Dusze mojej / niechay będą bez posmie-
 chu.

Porugam twej Opatrności / toż Ci-
 ła y Dusze moje: ty we wszelkiej mey Te-
 skności / okaż mi sam Pomoc swoją.

Abym Kłaję Świąta tego / mocy nie do-
 kazywał: bo from strażu Dła twego / zle-
 by się tu z nami działo.

Cześć Bogu na Wysokości / Dycu /
 Synowi / Duchowi: rozdarwamy z Ser-
 uprzy

uprzyjmości: jako wiecznemu Królowi /
 Amen.

CCCLXXI.

Dyś ktoryś wśyśko stworzył / Synu
 y Duchu święty: R. Tyś Dzien /
 Noc / Księżyć założył / Niebieskie Fir-
 mamenty: Świat Kłat twa sprawił / y
 wśyśko utwierdził.

Twojej przypisuje mocy / y wielbie cie
 samego: R. Jeś mi bronił przeszłej Nocy /
 y zachował od złego / ty od Szataniskiej
 Śłości / strzegłeś miew Chytrości.

Niechże y Noc Grzechów moich / minie
 z tą przeszłą nocą: R. Jezu w świętych
 Kłanach twoich / spraw to Boża Pomoc:
 bym dośedł Poczieszenia / z strapionego Sum-
 nienia.

Day mi moy nąświśty Panie / duchowi
 nie wstać dnia tego: R. miej o Duszy mey
 Staránie / bym w Dzien przyszcia twoje-
 go: stał przed twą Obliśnością / z weselem
 y z Kadością.

Prowadź mieną Drogę twoję / a bądź
 moja Zastona: R. iż mi Obietnicę swoją
 bądź targa y ochrona / Ty mi sam bronić
 moję: Ty zewśad podpomogę.

Tobie Dusze / Ciało / smysły / Rozum
y Pamięć moje: R. Tobie wszystkie moje
mysli / poruszam w Rece twoje / Tyś jest
sam moim Panem / a ja twoim Wybranym.
Rozkaż Aniołowi swemu / aby dodał
Pomocy: R. przeciwno Duchowi złemu / y
jego wielkiej Mocy / niech mnie wiedzie do
Nieba / gdzie wiernym bydź potrzeba.

Amen day to Panie święty / bym do
twego Pokoju: R. Kiedy jest Kay Poćciech
wzięty / po terażniejszy Boju: ślesłowie
się tam stawił / y ciebie wiecznie stawił / A-
men.

CCCLXXII.

Święty Panie / za powstanie / y za Noc
leg niosąc Dzieli: o rągamie dziś do
swęty Reki: w świątym bronić y Łas-
dego / wybranego Sługi swęgo.

Me Kochanie / Jezu Panie / staw mi w
Słońcu Słowa twęgo: bym pewien Zba-
wienia mego: y sam się dobrze sprawował /
y bliźnich moich ratował.

Boże wzięty / Duchu święty / Uciecho
wiernych serdeczna: niech nas zdoła twa Chęć
wieczna: day będąc oświeceni Bożymi:
ciebie ścimy / z chwalcy two-
mi / Amen.

CCCLXXIII.

Świętujęc Dyzę / przez Syna twęgo:
Pana Jezusa Zbawiciela mego: żeś mie
(tey Nocy) z Łaszi swęj przechował / przez
(tego Dnia) z Łaszi swęj przechował / przez
wszystek Wiel. moy dziwnieś opatrował:
odpuść me Grzechy / obron mierz z tego / na
(ten przyszły Dzień) / Nieśczęścia wszelkiego.
(te przyszła Noc) /

Abowiem tobie w rece twe oddawam /
Duszę / y Ciało / y co z Łaszi twęj mam / twoj
święty Anioł / niech Czasu wszelkiego / na-
demna guje / broni Sługi twęgo: żeby
śnadż Szatan / do mnie Prawa niebrał: Si-
dłami swymi by mnie nieuwikłał.

Proś się Panie / y za Bracia miła /
ktorzy się ciebie Bożka twoja siła: za mo-
je krewnie / y powinne Panie / bądź tu / bądź
indziej / nie dopuszczaj na nie: żadnego smę-
tku / przypadku strasznego: nabaw ich Ser-
ca / twoich Uciech pełnego.

Żalostne / chore / y wiecznie mizerne / kto-
rzy do ciebie / mają Serce wierne: tym wpy-
stam w niebzy / Uciechy skuteczne / zrzadź /
wywiedź je z trwog / day Zbawienie wiec-
ne

ne: wszystkie grzeszące / sam nawróć do siebie:
bie: day zgon śmiertelny / byśmy byli w Nie-
bie / Amen.

CCCLXXIV.

Siękajcie Królu mocny / żeś strzegł
Sługi swego: R. pod ten przysięgę
Czas nocny / gdzie niebezpieczeństwa
egarnęły Ciemności / y złych Przysgod mo-
rzej: z Których Kęsa Młodości / wyrwiodł
mnie Boże.

Chwalecie Pana swego / ma się / me-
Bohacie: R. a ty z przybytku twego / sły-
dźś me Żądanie / a iż z ciebie pochodzi / dusza
ne Zdrowie moje: niech we mnie swoy Kład
wodzi / swiate Prawo twoje.

A nie day mi zstępować / z gościniec
prawego: R. rąk mi Grzechu uchować / y
przypadku złego / broń mi z szeregów Lito-
ści / od Szatańskiej Mocy: Który w Dzień
jawną Słotę / dowodzi jak w Noc.

W Jezusa Syna twego / spraw żem
Wiara żywy: R. żyś że z Prześcieraw-
nego / mam Kwie niewatplawy / day sły-
ś z Słowa twego / żeś dziś mnie grzesz-
nemu: dla Śmierci / y Kłan jego / nurości
tęskotem.

Amen

A na to nie hanbiąc / Nadszła uda-
ny: R. a Miłością gorącą / tak Serce ob-
warty / bym winowaycy niemu / odpuszczał:
bym swego: K woli tobie samemu / miło-
wał bliźniego.

Niech cie śmieje wyznawam / w swia-
tozey gromadzie: R. niech Sługa twym
zostawam / niech się żadney zdradzie: ustra-
szyć / ni Młodości / od ciebie nie daje: niech
Wiernych Spokojności / wieganie niero-
waja.

Ten Dzień day przeżyć Panie / na twej
Boskiej Chwale: R. day przy Prawdzi-
wytrwaniu / w twojej Kęsie całej: Dusze y
Ciało wzdawam / y dożesne Młodości: Two-
jey coś daś oddawam / wszystko Opatrzno-
ści.

Y tobie Kryste Panie / Czesć Chwała
oddawam: R. za twe o mnie Staranie /
Ktorego doznawam / boś ty moy Pan jedyn-
ny / niechże twego Sługi: beda zglądzone
Winy / Mocy twej Zasługi.

Twojeć jest Panowanie / twa Moc nie-
ustawa: R. Twe swiate Pożegnanie / niech
z nami zostawa: bym wszystkie zwyciężył /
Potęsy Szatańskie: a po Śmierci pa-
trzący / na Oblige twe Pán-

Amen.

Amen.

CCCLXXV.

Makłon o Królu Wieszczności / Uchą Dycowstkiej Litosci: nie kryj / Dłak sławego / słysz Głosy Ludu wiernego / Ktore wzbudza Duch serdeczny / pierwey niż Promień Skonesny: na Złę y na Dobre Ludzi / wschodząc / nas wiec do Pracy budzi.

Przed trzym się Tronem sławiamy / tobie Chwały oddawamy: żeś nas bronisz / przeszłej Nocy / od chytrey Szatanstkiej Nocy.

Odkrywasz obludnych zdrady / jawne zrych rozbiłas Nady: Szatana trzęs / z dobych każdy / doznawa twej Łaski zawždy.

Kasze nas dziś y na Wieki / wżigac do Dycowstkiej Dpieki: Przewodniku nasz sławny / ukaz nam Gościniec prawy.

Poślesz nas Drogę Panie / wylej na nas Pożegnanie: po pracy Żywota tego / wwiecz do Pokoju wiecznego / Amen.

CCCLXXVI.

Słońce Sprawiedliwości / co swej Promieniem Światłości: oświeca ciemne swojego / Serca Ludu wybranego. Wznidz

Wznidz kaskawie zmysłom moim / abyśm gościniecem twoim: bez usterku skodliwego / siedł pisen wezwania mego.

A nie rąg nigdy zachodzić / bo bez twoego Światła chodzić: Ktoby chciał / wstąpić do białego / swanku nie ujdzie wielkiego.

Prze to mi bądź na Pomocy / a z tej Światła tego Nocy: wwiecz tam / gdzie twej Twarzysłisney / wypika Dzień ustawiany / Amen.

CCCLXXVII.

Josef Panie / za powstanie / za sześciny Nocleg dzieki / o rąs mie dziś do swej Ksi / wżigawszy bronie / y Łaskę mego / wybranego / Sługe swego.

Me Kochanie / Jezu Panie / sław mie w Słońcu Słowa twego / bym pewien Zbawienia swego / y sam się dobrze sprawował / y bliźnich moich ratował.

Boże wzięty / Duchu święty / Uciecho wiernych serdeczna / niech nas zdołiwa Chrześcijaństwa / day bedac dziećmi Bożymi / ciebie ścimy / z chwał.

cy trzymi / Amen. A r

CCCLXXVIII.

Dobrze bądźżeś Dyrze mocny / tak
dnie jako w sas nocny: yż nas cho-
wał w swej Dpiece / ażkożnym nie
dawał w rece.

Y tobie Jezusie Pante Królu y wie-
ny Bapłanie: yż u Dycy orędujesz / ażwzdy
o nas zawiadujesz.

Chwała świętemu Duchowi / Dus
y Ciał Dpiekunowi / Ktory rozum Prawdy
wodzi / Ktory w myślach cnoty rodzi.

Boże jedyny nasz Panie / rás dác we-
sole powstanie / y do Prac dnia działysego
y ná dzien Sadu wolnego.

Ubierz nas sam sobie w Cnoty / w
ná nas także Klenoty / w Ktorychci się podo-
bamy / a myc żeśc wiečna oddamy / A-
men.

CCCLXXIX.

Bli Intżenna Świątko ści / rás
spedzić z Sercaśnych złości / y Bie-
dow ciemności

Cyś nam dác żeśne powstanie / miej o
Indu swym staranie: pości Świątá stanie.
Daj

Daj każdy wzwanta swego z rana do
śmierku samego pilnował własnego.

Wiedz nas na Gościniec pracy / po-
biedz wszystkie nasze sprawy: o Boże łá-
stacy.

A ná Dzień przyścia twójego / użyj
Sumnienia dobrego / y Serca cystego.

Bysmy w światey Gotowości znale-
żeni z Śmiertelności przešli do wieczności.

Pieśni Przed Obiadem.

CCCLXXX.

Czystym Sercu y w pokorze / tu
Niebieskiej patrząc górze: ná tego
co wszystkie Kżęcy / żywiacy ma-
Świat ná piecy: zwołaymy.

Otworź Bofka Kęte Pante / rás nam
dác swe Pożegnanie: samego cie Boże zna-
my / ciebie samego nzywamy: o pośitek.

Błogosław nam z swej Miłości / daj
Boże bysmy w Godności: Twoich Darów
używali / ciebie nie przepominali: Pana swe-
go / Amen.

CCCLXXXI.

Panie Boże wieczney Chwały / Królu z
Wp.

Wysokości: R. błogosław nam i tym Dá-
rom i Dycowstey miłości abyśmy ich po-
zywając tobie dziękowali / a rozligné Do-
brodziejstwa / zawse wyznawali: / przez
Krysta Syna twójego / który ztoba żyje
w Jedności Ducha świętego / Bóg wieczy
prawdźiwie / Amen

CCCLXXXII

Ná te Nioce jako CCH.

Bóg wieczy Król wszechmoga cy / Pan
Stworzenia wsze go: R. chce mieć by
ludzie żywicy / biorąc Dobrá jego
zawse ich wdzicgnę byli / Pana za nie chwa-
lili: dobrze ich nylili

Bo my niedzi Kobaszkowie / niemamy
nic swego: R. les jak od Dycy Synowie /
bierzem Dobrá jego / On wiecnych opatr-
je / on o nich zawiaduje: na Kłach piasuje

Dla tego wzniosy spoleganie / Dá-
swe do Nieba: R. o to prosimy serdecznie /
sego nam potrzeba / wsysto co ciowiet
dobrego / to idzie z Niebieskego / Skarbu
nieprzebranego XXXI

Ná Pánie całego Swiata / Boże wiec-
nie

nte żywy: R. Twoje nieodmienne Łáta / tys
Chleb nasz prawdźiwý / błogosław nam
Dáry swoje / Pokarmy / y Nápoje: / przez
sławne Imię twoje / Amen.

CCCLXXXIII

Bóg nasz ná mocniejszy / Twórco wszy-
stkich Kłeszy: R. nád wsystkie Kłena sław-
niejszy / wsystko masz ná piesy / da-
ć ciebie wzgląd swoy mamy / Dárow twoich
žadamy: / dayże ich doznamy.

Ty Deszczem skrapiasz Ziemię: / z Obro-
tów niebieskich: R. by wśeltie Ludzkie Ple-
mie / w tych tu Krájach ziemskich / miało swe
Opátrzenie / a Trawa Rozkrzewienie: / Wy-
dło Pożywienie.

Ty Chlebi powszedni dawasz / nam tu
posileniu: R. Wino / Nápoy wystawiasz
przeciwo Prágnieniu / to z Łáski twojej
mamy / y tego żyjemy / Chwałać odda-
wamy

Wsystko ná cie poglada / dobrotliwy
Pánie: R. Obrotu swego žada / bez niego
ustanie / Kłki twej Dtworzenie / sporządza
Pożywienie: / wsystkich Opátrzenie.

Gdy dawasz Pokarm Pánie / nam tu
násyceciu: R. Day Serce Przygotowanie /
R r iij ciebie

Chlebie. Tu chwałeni / użyj nam powszednie-
go Chleba / z Dáru twojego : Jys y Nie-
biestkiego.

Nas sam poświęcić Pánte / nas y Dá-
ry twoje : R. lej hojne Pożegnání / ná Stwo-
rzenie swoje / bym Cíálo posílili / y Duše
opátrzyli : wieanie z toba żyli / Amen.

CCCLXXXIV.

Nas poświęcić Pokarmów / Kryste
Stotu tego : R. á day w dobrym
Sunnieniu / Posílenie z niego / niech
z twej Szodroblivosti / záżyjem Spótes-
ności : w Niebieskiej Kádóści / Amen.

CCCLXXXV.

Ty sam Pánie dawáš z Niebá : / Tu-
dziom Pokarm gdy go tržeba : á ná-
Kozřazanie twoje / : z suchej Stá-
ty plyná Idroje.

Użyj nam swej Lásti wiezney : / ná
tey puřsy niebiespíezney / á požyw Lud swoy
wybrány : / : až přydzie Bray obćecány.

Nas nam dáć prawdziwe wodze : / w
mylney tego Swiátá dróžze / á ořwieć nas
Duchem swoím : / : že přy twojey prawdzi-
stóim.

Náus

Náus nas přystoyney miáry : / : játo
přypínorác twe Dáry / y ráš je nam bto-
gostáwíc : / : táť játoš je rágyť správíc / A-
men.

Pieśni Po Obiedzie.

CCCLXXXVI.

Siekusćie Pánu / bo jest miłosierny :
á w obietnicách swoich / záwře wiere-
ny.

Ktory z Dycowstíey swej Szodroblí-
wości / Cíátu nářemu dáť Chleb tu Žywo-
ności.

Spirowayćieř mu z Sercá / wřyscy spo-
tegnie : mley od nas Doře Czeřć / y chwa-
te wiegnie.

Ty nas džiatki swe / Dyge nář Nie-
biesci : karniř y odźiewáš / w tey nędzy žiem-
stíey.

Day abyřiny řie prawdziwie poznáti :
y řiebie jáť Dyćá swego wzywáli.

Przez Pána Jezusa / Syná twojego :
Posředníká nářego jediného.

Ten niech nam wřysřim / hoynie bto-
gostáw : y Królestwá wieřnego / nas ná-
báw.

A r i o

An

CCCLXXXIX.

Dodamy chwałę swemu / Bogu Łaski pełnemu: za hojne Dary jego: ktorę wzięli od niego.

On Ciało ukształtował / Duszę / Zdrobnie dąrował / co baś to opatruje: Dycę wkie za rząduje.

Ciało ma swe Żywności / Duszę w Nieśmiertelności: trwa / choć Śmiertelna Kana: przez Grzech jest nam zadana.

Bo Krystus jest posłany / w kterym nam Żywot dany: jego Śmiercią zleśeni: Ci co Grzechem zranieni.

Słowo / jego Światłości / ratują nas w Bredności: Duch święty pośiłekuje: Wiarę w Sercach sprawnuje.

Przeżen Grzech odpuszczone / Żywot przywrócone: w Niebie mamy bez niary: Boże / jak wielkie Dary.

Prosimy twej Miłości / użyj danieli Łaski: nad wszelkimi Stanami: gdy i ty sam rządziś nami.

Przyprawdźcie nas zachowaj / w wolności: bym ci z Jezusem Panem / na Wieki ścili / Amen.

Dyci

CCCXC.

Oyci na Wysokości / chwalcmy Czasu tego: że on z swej Miłości / żywi z nas każdego: dla Syna swojego / z Niebą wysokiego: do dawna wsyskiego.

Tobie Chwała o Panie / za twe Łaski: Tobie Dziękowanie / o Boże wielkości: Ktoryś jest poznany / z Panem nad Panym: przez Pokarm nam dany.

Przypnij od nas w ten Czas / te chwasy Dławi: o Stworzycielu nasz / w Krysta prawa Wiara: one uluś sobie / Syn twój za nas w sobie: dośe usyniś tobie.

Boć my z siebie niemamy / nic dobrego Panie: Łaski twej szukamy: Tys nasze Usanie / y tu w tej Miłości / y na Wysokości: w Niebieskiej Radości.

Przypnij od nas o Panie / z swej Boskiej Miłości: z Sercą Dziękowanie / zbaw nas wszelkiej Złości: pobierz nas do siebie / abyśmy u ciebie: wiecznie żyli w Niebie / Amen.

CCCXCI.

Panu Bogu wszechmocnemu / dziękujemy w Radości: R. iż on sam Ciało nasze

naszemu / dał Chleb tu Żywności / rączył
nas Dary swojimi / nakarmił obfitymi /
swojej Szlachobliwosci.

Bądźże inż Dyge Niebieski / Cześć
Chwała tobie : R. iże nas w tej niedzy ziem-
skiej / tak rączył mieć sobie : żywił / chował
y dary / w pełnym dobrym opatrujeś : na-
wspieraś Go dzina.

Użyjże nam dźiąteśkam swym / po ki-
dżiem żyli : R. abyśmy twym słowem a-
tym / Dusze swe karmili / day nam Grzechów
Dopuszczenie / w twej wierze Pośilenie :
w łasce Pomnożenie. Amen.

CCCXCII.

Słyszmy Cześć Bogu swemu / za Da-
ry przyje : R. śpiewamy z Serce-
jem / chwaląc Imię święte / Pan si-
gic rozkazuje / Pan w dźiąle Cześć przy-
muje : Chwalce swe miłuje.

Chwała bądź Panie tobie / co z Ziemi
Dobroci : R. wyśiągasz na Cześć sobie / jako
Świat seroki / Ty Jesteś Defise lejesz / Ty
chłodna Kose siejesz : Ty Słońcem Świat
grzejesz.

Pracowni / Wydłu / zwierzowi / Dobroci
wydawasz : R. a karmie Człowiekowi / na-
żywi

Żywność podawasz / semu Kół Kołem cho-
dzi / semu co się gdzie rodzi : w Pożytek przy-
chodzi.

Ciebie prosimy Panie / biorąc twoje
Dary : Raday nam ich używanie / z przesłr-
żaniem miary / uchoway Kozłutności / bron
zbytniej Chciwości : y wieciech Mār-
ności.

Dawaj Ciątu Dobroci / rączy Ducha na-
tego : R. obwarowac Wyroki / Słowa zba-
wiennego / byśmy w wierze wzrosli brali / w
motać się pomnażali : w prawdzie stale
trwali / Amen.

CCCXCIII.

Słyszmy prośbę Panie mojej te nied-
zuprosze Sługą twoj : po kim tu jest
w tym Żywocie / a w ustawionym
Kłopotie : Kłopotie.

Bron mnie Nanki fałszywey / także y mo-
wy kłamliwej / bron mnie Ubóstwa ciężkie-
go : nieday Bogactwa zbytniego : Zbyte-
niego.

Każ dąć słusne Wyżywienie / a przy-
tym dobre Sumnienie : uchoway Boże Ze-
bractwo / bezbożnego Marnotrawstwa : Mār-
notrawstwa.

Do mając nazbyt wszystkiego / zaprzą-
bym się Pana swego: y rzekłbym na Boga
niedbam: kiedy się na wsem dobrze mam
Dobrze mam.

Albo że i słońcy ubóstwem / udałbym się
za Słodziejstwem: z Grzechem Chleba na-
bierając: a Boga wielce gniewając. On
wając.

Z błogosławieństwem Pańskiemu / doste-
pujemy wszystkiego: gdy każdy swego po-
nuje: syniac co Bóg przykazuje: Bóg przy-
kazuje / Amen.

CCCXCIV.

Wadź Chwała Panie tobie / za te Da-
ry twoje: R. żeś nakarmił y napoił
nas Stworzenie swoje: a jakoś dał
Chleb powłędni / Ciągu ku Żywności: tak
pośilay Słowem swoim / dusz naszych Bre-
kości: przez Krysta Syna twojego / który
toba żyje / w Jedności Ducha świętego
Bóg wieczny prawdziwie / Amen.

Pieśni niezporne y Wieczorne.

CCCXCV.

Już nam ten Dzień ustępuje / niech nas
Bóg

Bóg nie odstępować: już Czas niezporny na-
stawa: niech Modlitwa nieustawa.

Wokajmy Sercy brzmiającymi / zostań
Panie Jezu z swymi: Już na zgónie / już
Świat swego: Włści upadł wiecnego.

Czas przyjemny / dni Zbawienia / wy-
kły nasze Sumnienia: już Noc Śmierci
następuje: Ktora Prace odeymuje.

Jasne Słońce Słowa twego / Anty-
krysta złośnego: jakoś burza / a już Pa-
nie / po chwili twoich nieśkanie.

Znał przyścia twojego mamy / Sło-
wo Ktorego słuchamy: bo ta wesoła Nowi-
na: bije zacięcia Syna.

Przybądź y sam w swej osobie / niech
wzwieść wszystek Świat o tobie: zabił Sprze-
ciwnika swego: ratny Zbór wybranego.

Nasze serdeczne wzdychanie / raż przyja-
w uśy swe Panie: a jakoś nas mial w obro-
nie / z poranku: tak strzeż na zgónie.

Do Wiezora ostatniego / y do Końca
Świata tego / nie wypuszczaj nas z opieki
Jezu bądź z nami na Wieki / Amen.

CCCXCVI.

Jelbi Duszo moja / Panie Boga swe-
go: y rozradował się Duch mój /
w Bogu Zbawicielu moim.

Weyjrzał na Unizienie / Służebnik
swojej: abowiem od tąd / błogosławione
mie zwąc boga / wysyła Narody.
Wom u synie wielkie rzezy / ten który
mocny jest: y swiate. Imie jego
Ktorego Miłosierdzie zostawa od Na-
rodu do Narodu: náb tymi co sie go boją
Dokazał moc y ramiem swym: y pro-
sił pyśne w myślach Sęka ich.
Złagował mocarze z stolich: a wy-
wyżył unizone.
Łatwiec napełnił dobrymi rzeszami: a
bogactwem rozpuszcil próżne.
Przyjść Izraela Sługa swego: Pa-
nietając na Miłosierdzie swoje.
Jako mowil do Dyrów naszych: do
Abrahama / y Nasienia jego na Wieki.
Chwała bądź Bogu Dychu y Synowi
jego: także y Duchowi swietemu.
Jako była na początku / tak y teraz y na
Wieki niechay będzie Bogu w Trojcy je-
dynemu / Amen.

CCCXCVII.

Wiesór nadchodzi / zostan z nami Pa-
nie / bądź nam zastaw a spuse swe
Zmilkowanie / prosiem Kryste Panie.
Wiesór nadchodzi / zostan z nami Pa-

Wiesór nadchodzi / zostan z nami Pa-
nie / niech zginie wszelka Złość y Mordowa-
nie / prosiem Kryste Panie.
Wiesór nadchodzi / zostan z nami Pa-
nie / niech twoich Wiernych Sług Sławo-
zostanie / prosiem Kryste Panie.
Wiesór nadchodzi / zostan z nami Pa-
nie / niech wszelka Ciężkość y Smutek usta-
nie / prosiem Kryste Panie.
Wiesór nadchodzi / zostan z nami Pa-
nie / daj nam pocieszenie w Smierci Doko-
ńczenie / prosiem Kryste Panie.
Wiesór nadchodzi / wiesór tego Swiá-
ta / nadchodzi ciębie zle y Drogie Łata-
blisto Koniec Swiáta / Amen.

CCCXCVIII.

Kryste dniu naszej Swiátkości / nocne
rozpróżaś Cienności: za Swiátkość
cie prawa znamy: gdyż twej Nanki
słuchamy.

Prosimy cie miły Panie / rós dąć spo-
rtyne wyspanie: perwiegdy nas bronie ba-
dziesz: Trudności wiele odwródzisz.

By nas twárdy Sen niezmorzył / a r-
nim nas Szatan niepożył: jeśli mu Ciá-
przyswoli: wieśnie nas sobie zniemoli.

Dzy jeśli sen zeymuje / niech do Ciebie
Serce guje: twej obrony niech doznamy:
Ciebie samego wzywamy.

Panie nasz obrońco drogi / zdarz by Nie-
przysiaćiel srogi: Góry niebrał nad wysi-
stymi: Krwia twoja odkupionymi.

Pomni nas Dzyże Litosci / w tej to ci-
lesney Krewkosci: bron Duse / Ciała na-
szego: przybywaj do Ludu twego.

Chwała Dycu wszechmocnemu / Chwa-
ła Synowi miłemu: Chwała Duchowi
świątemu / Bogu w Trocy jedynemu / A-
men.

CCCXCIX.

D Kryste dzienna Jasności / Ktory roz-
prozaś Ciemności: świeć nam od
Dycy swego / każąc o Światłości je-
go: o Światłości jego.

Każcie nas Panie tej nocy / bronie ob-
żłosliwych mocy: day bym ścieżnicie zaśne-
li / od Szatana wolni byli: wolni byli.

Choć się Dzy snem zdeymują / niech myśli
ferdesne gują: od Grzechu / hanby y Smier-
ci / Kłosa twoja niech nas śpyci: niech nas
śpyci.

pro.

Prosim cię Panie Jezusie / bron nas
od Dyabła zmiłuy się w koło Duse nasze
chodź / niech nas zdrada nie podchodź: nie
podchodź.

Wszakemy twoi wybrani / twa świe-
ta Krwia pozyskani / z Dekretu Dycy wie-
nego / dźiać Ludu osobliwego: osobliwego.

Jeśli Anioła świętego / niech strzeże Dzie-
dźictwa twego: przybadz Mojści niebie-
skimi / będziemy zewsząd bezpiecznymi: bez-
piecznymi.

Już w Imieniu twym zaśnemy / gdyż
cie przytomnego wiemy: o Trocy w jed-
ney Istności / miejże Chwałę od Wieśno-
ści: od Wieśności / Amen.

CCCC.

Już się zmierzcho / naddodź Noc /
modlmy się Bogu o Pomoc: by nas
zmać w Opatrności / gronił Ksia-
żeta Ciemności: Ktorz nocą narabiają / a we
cniach Sioła stawiają.

Jezu Kryste Panie miły / tyś wysyśle
piekielne Siły: porażiwszy Lud swoy zbą-
wil / a nam wieczny Pokój sprawił: rąże
miłosierny Panie / wysłuchaj nasze Wołanie.

Jeśli Anioła świętego / aby mocą Dost-
wa

S s ij

wa twego: przed duszonymi. Przeciwniki/
bronił nas twoi Służebniki: y zachował
bez wsey szkody / od każdej nagłej Przygo-
dy.

Tobieć wszystko porucamy / ile bliźnich
y dobr mamy: cokolwiek dał z Łaski swo-
ey / niech będzie w opiece twojej: ty co z
Dycem z Duchem świętym / jesteś jedyn
Chwała wziętym / Amen.

CCCCI.

Służniemyć wieśny Panie / żeś nas
dosis opatrował: R. że maigc o swych
Starań / przeciwniki / hamował /
uchował zkey Przygody / dusz y ciał strze-
głeś od szkody: Twój Dar wdzięczne po-
gody.

Każ nam z swego Zmiłowania Daje
pełny Litości: R. przebaczyć nysli Ro-
dania / słow marnych / y wseych Skości / dla
Daranka niewinnego / y dla gorzkiej Śmier-
ci jego: Syna namilejiego.

Strzeż nas Boże miłojemny / y nadcho-
dzący Mocy: R. skroć Szataniski Jąd nie-
zmierny / zup Chytrość / uymy Mocy / że-
by Śmianienia dobrego / nam nieodjął / al-
bo tego: niezbroti jakośnego. Wej

Bez twej wiecznej Stroju Mocy / straż
Ludzka nie ustrzeże: R. ty sam patrzyć we
dnie w nocy / na Świat z Niebieskiej wieże /
Ciebie się y Diabli boją / traciś te / ktorzy
Stość broją: Wierni zaś toba stoją.

Każ Anioły Duchy cyste / posłać nam
tu obronie: R. jako Obietnice iste / w swie-
tym czyniś Zakonie / niech Dwozy rozbijają /
niech się kolo nas stawią / niech Czarta od-
ganiają.

Uszei się z bliźnimi swymi / Daje nasz
porucamy: R. y z wsey kinn wybrani mi /
y z tym / co z twoich Kark mamy / w Sum-
nieniu cystym nas choway / Przygody y snów
złych uchoway: do dnia w łasce dochoway.

Kiedy przydzie ostateczny / mierzt Sko-
nania naszego: R. daj w wierze Termin
stateczny / bez zaiscia Piekielnego / Dusze
bierz / y prowadź z Świata / niech y Ciało
two poświęta: wzbudź na wiegne Łata /
Amen.

CCCCII.

Smierzkciem dochodzi / Kres cienia dzień-
nego: a w ośr wprowadzi / Przysinąć sinu
wdzięcznego: bądź nam pomocny / Kro-
lu w sechm: cny: w ciemny Czas nocny.

S s iij

Nie

Nieprzysiącioly / Chytre rás zapadzić:
świete Anjoly / rás ná strażą zrzedzić: Du-
chá nášego / y Ciała krewkiego: ochron ob-
złego.

Nyżal bogobojna / niech nas w Senza-
wodzi: Dobroć twa boina / niechay z ná-
mi wschodzi: przez Sen ná jawie / trzymay
nas kástawie: ná dobrej sprawie.

Chore opátruy / wyzwól więźnie Pá-
nie: troskliwych rátny / wiedz Boskie Stá-
ranie: y nád stárszymi / y nád namłodszy-
mi: y nád śrzednimi.

Świeć Imię twoje / Dóże króluj wiech-
nie: wiedz Kładby swoje / day jeść Chleb bez-
pieśnie: zgładź co grzesznego / stroć Ciał-
ta śrogiego: zbaw nas od złego / Amen.

CCCCIII.

Nie porucamy / w rce twej Mo-
ności: całe ufanie mamy / że z Dy-
comskiej Miłości: to coś posłał do-
konać / Dśiedźetwo nam w Niebie dać /
które pogotowiu maś.

Támci Chwałę damy / oprocz wszelkiej
Śłości: z Anjoly zaśpiwamy / pełnym Ser-
cem Radości: tak mówiac: Pánie świąty
o wiekiem nie objety / świąty Boże náš /
świąty / Amen.

Duc

CCCCIV.

Słuch sie o Duszo moja! śpiwaj
; winney Wdzięczności: boć Bóg
sám Póciechą twoją / z Bógerę swo-
ję Miłości: strzegł mie od wśego złego /
Dnia tego już przeszłego: y pod taką pieczę
chorwał / że mie Szatan nie zhołdował.

Dpiwam twe świete dzieła / Boże
wszelkiej Litości / zes mie z niebespieczeństw
siła / wyrwał z Boskiej Miłości: bronie-
kę żalu wśego / wiec y Grzechu sprostnego:
Nieprzysiąciolys zkrepował / abyś mie w ca-
le zachował.

Nadrzec / by narostropniey / y nie ogar-
nie Litości / Mowcą by nawymowniey /
nie wysłowi Wielkości / Łáści twej niezmi-
rzoney / miejscem nieogárnionej / otoś mie
y dźis przechował / Sidel Szatańskich ucho-
wał.

Już Prómienie dżienne zaśły / násta-
piły Ciemności / już zorzą rumiane zgąśły /
śliżne Świata Wdzięczności / przýbadź /
Dyśe / z Światości / ogrzeway nas Mi-
łością: w te tak strážne mroki nocne / przýp-
mi pod Skrzydła wszechmocne.

Odpusć / Pánie / mie Przesłupstwą / z
S s jv Miko-

Miłosierdzia swojego / ktorychem się z Wse-
tegenstwa / dopuścić złościwego: tak że mi
Czart na Miel / wsiadł chciał: leż z jego
Si / i aż mi ty sam wyswobodzić / Grzechów
moich nie wywodzić.

Lubom cię to był odstąpić / oto z nowu
przystawam / do ciebie / w fał nas zastąpić
Syn twój / (ktoremu daram Dziać) przys-
tać swoje / a ja znam winę moję: leż wist-
ba Łaskawość twoją / niżeli Nieprawość
moją.

O Światło Dusz wśch pobożnych! o
przedwiečna Jasności: oddając się pod
straż możnych Aniołów / w te Ciemności:
zostań przy mnie o Panie / boć oto Noc na-
stanie / zład ja wielce soba trwóżę: leż ty mi
sam cię o Boże.

Strzeż mnie od sił przelętych / Du-
chów wśch Ciemności / ktore z Sztuż na
mnie zawziętych / sławia co Noc ze Złości:
niech mi o świeco prawa / świeci Twarz
twoja Łaskawa: bo gdy cię w Sercu piastu-
ję / Słodkość i zbawienne guję.

A gdy jasne w swym Potoku / już siem
bedac: morżony / niechaj guję w tobie Zdro-
ju / Miłosćią napelniony: niech się sni Du-
chy mojej o Boskiej łasce twojej: abym
twym

twym zawże zostawać / y we anie z toba
przestawać.

Niechaj doznam tej to Moc / w dżi-
nego odpożynku / aby Czart nie przewiódł
mocy / deday z Niebą ratunku: Ciało me /
Dusza / Żona / porucam w twoją Obronę:
Dziatki y krewne żygliwe: y Potwarce me
Kłamiwe.

Odpadź wśch Strachy nocne / Przy-
gody nieśpóśliwe / udrów Chore y niemoc-
ne / odwróć Wroty skobliwe: broń Dgnia
y powodź / niech nam Mór / Słod / nieśpo-
dzi: nie bay mi z Świata nagle zejść / Cza-
tanowi w rozpąg przysięść.

O Boże nad wśch Bogi / wyślyś mo-
dły gorące / Dzieci twoich / Jezu Drogi /
wspomóż w ście duszające: y ty Duchu na-
świśly / w Poćiechy naobfity przysięś ser-
deczne Wzdychanie / Amen / niech się to tak
stać! Amen.

CCCCV.

Spoise się chyli ku Ziemi / Panie Jezu
Śrąś bydź z szymi / już Czas nieśpor-
ny nastawa / niech Modlitwa nie u-
stawa.

S s v

Mołay.

Możemy Sercy brzmiaćmy / zostan
Panie z nami swymi: już na zgōnie / już
Świat swego / bliski Upadu wiecznego.

Czas przysienmy / dni Zbawienia / wysy-
ły nasze Sumnienia: już Noc Śmierci na-
stepuje / Ktora Prace odejmuje.

Jasne Słońce Słowatwego / Antytry-
stusą złośnego / zaśl o burzę / a już Panie / po-
chwili wiernych nieśłanie.

Znał przyscia twojego mamy / Słowo
ktorego słuchamy / bo ta wesola Nowina /
bije Zatrącenia Syna.

Przybądź y sam w swej Osobie / niech
wzwie wsystek Świat o tobie / zabij przę-
ciwnika swego / ratuy Zbōru wybranego:

Nasze serdeczne Wzdychanie / rą przę-
jać w uszy swe Panie / a jakoś nas miał w
obronie / z poranku / tak strzeż na zgōnie.

Do Wiegora ostatniego / y do końca
Świata tego: nie wypuścay nas z Dpieki /
Jezu bądź z nami na Wieki / Amen.

CCCCVI.

Rąg zostac z nami / Panie / Noc nad-
chodzi / a Światło twoje niech nam
nie zachodzi: dayże nam pominić / na
mrok

mrok życia swego / zároveň zażywać Sum-
nienia dobrego: a w ostatnim / Boju naszego /
zgōnie / niech Ciało z Duszą bedzie w twoj
obronie / Amen.

Psalm Dawidowe.

Psalm 1.

CCCCVII.

Błogosławiony Człowiek / co się tak
sprawuje / że w Kade niepobożnych /
Ludzi nie wstępuje / z swowolnie grze-
sającymi Ludźmi nie obcuje / Zdradliwych
nie nasmierwcow / Stolicę wstruże.

Alle w Zakonie Pańskim / ma swoje Ro-
chanie / a w nim w Noc / y we dnie / pilne
Rozmyślanie: ten bedzie jako Drzewo / przę-
Wodach sępiłone: a ku Niebu wspaniałe /
y wserż rozkrzewione.

Da Dwoc Czasu swego / nigdy nie od-
mienny / List jego w swej Cierstwości / trwa
zawždy zielony: a cokolwiek przed się braci /
Człowiek taki bedzie: Pofortuni się je-
mu / z Łaski Bożej wstędzie.

Leg zaś nie takie Szczęście / niepobożnych
Ludzi

Ludzi! ale jak Proch / Ktory wiec / Wicher
Zienie budzi: po powietrzu tam y sam / prze-
tę sie rozwieje: tak przez Bożę Kazię ma-
nie / Każdy z nich zniszczeje.

Przetoc się niepobożni / nigdy nie os-
ta / na srogim Sadzie Pańskim / y ci co zle
broja: nie będą poligenni / w Doget sprawio-
dliwych / Ludzi z Wiary cnotliwych / Pań-
stwu Bogu miłych.

Bo Pan Bóg zna swe wierne / jak
Droga chodzą / a zaś niepobożne / co swo-
wolność płodzą: do Gruntu wykorzeni / y
wiegnie: a traci: tak dobrym Dobroć / a
złym Złość / bożnie zapłaci.

Prosimy miły Panie / rąs nam błogo-
sławie / a na twym słowie świętym / day nam
myśl swoę bawić: umacniać w Wierze ży-
wey / y Nadziei pewney: a potym nadzmy-
świecie / przypni do Chwały swey / Amen.

CCCCVIII.

Antyfa Psalm.

Szczęśliwy / Ktory nie był / między ży-
mi wradzie / ani Stop swoich Teren-
grzesznych Ludzi / Kładzie: ani ślad
na

na stolicy / gdzie tacy śladają: co się; Pan-
stwu radzi namiętają.

Ale to jego umysł / to jego Staranie /
aby na wszystkich pełnił / Pańskie Przykaza-
nie: bżienli poniebie wiedzie / nocli swo-
e Kenie: on ustawienie w Pańskim / roz-
myśla Zakonie.

Taki podobien bżozie drzewu porząd-
nemu / Ktore przynosi co Kół Owoc Pań-
stwu: Liscia nigdy nie traci / choć zla
Chwila przydzie: temu wszystko / co po-
nie / na dobre wynidzie.

Ale żli / Ktorzy Boga / y Wstydu nieznają /
tego Szczęścia / tey nigdy zapłaty niemają:
rowni plewom / Ktore się wałają / przy-
ziem: a Wiatry / gdzie jedno chca / wśedzie
władną nimi.

Dla tego przed Sadem bydź / musza
pohanić / ani w liżbie z dobrymi / będą
poligenni: Pan bowiem sprawiedliwych / na
wszelki Czas broni: a przewrotne zle-
dzie / Cicha Pomsta goni / Amen.

CCCCIX.

Psalm 3.

Panie jak ich wiele jest / Ktorzy się zebra-
li: R. a ze Złości / z Uporu / przecino-
mnie

mnie powstałi / wiele ich ktorzy mówią /
niezdney Duszy mojej. Ty! niemać w Pa-
nu Bogu / ten Nadszies swojey.

Leś ty mnie przyimi k sobie / okaż Mo-
ność swoję: R. a podnieś uniożną / niezdne-
głowe moję / bom Ja wołał do ciebie / wiele-
kim głosem Panie / usłysz z góry swej awo-
tey / me niezdne Wołanie.

Zasnałem ja w łasce twojey / a zaściem o-
ucił: R. bom się w Dpieke twojey / mo-
Panie poruszył / nie strach mienię Tysiąców /
Ludu złosliwego: gdy cie peronym obroni-
ca / mam Pana swego.

Powstańże ty moy Panie / z twą Bosta-
możnością: R. potkum me sprzećiwieć /
taką ich srogosć / ktorzy bez wsey przysy-
ny / tak na mnie powstałi: zetrzyj zeby Grze-
ników / co na mnie zgrzytają.

Bowiem twoje Zbawienie / moy wśed-
mocny Panie: R. z wiegłym Błogosła-
wieństwem / w Ludu twym zostanie: Ty
sam wielmożnie rączyś / podnieść upadłego /
ktory się wiernie podda / pod Moc

Bostwa twego / A-

MLN.

mo-

CCCCX.

Tenże Psalm.

Mocny Boże / jakż ich wiele powsta-
ło / jakż się ich przećiw mnie Siła
zebrała: a tym Serca nawiscey / do-
dają sobie / jakoby ja już prawie zwątpił
o tobie.

Myla się: Tyś jest / Panie / moja Za-
łona: Tyś moja Cześć / y mojej Głowy Ko-
rona: Kiedym cie kolwiek wzywał w swojey
potrzebie / zawżdy ucho łaskawe nalażł u
ciebie.

Przetoż y dziś bede spał na to bezpie-
nie / bo Pan Żywota mego strzeże Konie-
nie: nie ustrąsa mnie Wozy kosami tężnion-
ie / ustrąsa mnie Groty ku mnie złożone.

Powstań / Panie / a broń mnie w mey Nie-
winności / żaden moy Nieprzyjaciół twojey
Srogosći / nigdy wytrzymać nie mógł: bi-
żes je w Geby / a oni w trwawym Piasku
zbierali Żeby.

Sam ty / niebieski Panie / zdrowiem sa-
nujesz / y w ostatnich Przygodach snadnie ra-
tujesz: od ciebie wszystko Dobro na świecie
ma.

mamy / ktorzy sie kolwiek Ludem twym o-
zywamy / Amen.

CCCCXI.

Psalms 4.

Wzywam cie Boże świadku / mojej
nie winności: R. Ktorys mnie zwoły-
wyrodzić / zawrzyj z mych Trudno-
ści. Chciej sie teraz nadenina / troskliwym
zmiłować: y moje smutne Prośby / łaski-
wie przyjmować.

A wy o niezgłuszeni! o zapamiętali! R.
dlugoś sie na mą Sławę / będziecie targali.
dlugoś Księzy znających / naśladować do-
cie: y leda Wiatru Głupi / chwytac się bę-
dziecie.

Także wieźcie / kogo Pan / sobie ulu-
bnie: R. tego w żadney przygodzie / już nie
odstepuje / nie odstąpi mnie moy Pan / z do-
żdy z Łaski swojej: dawał mięysce / y do-
wa / y da Prośbie mojej.

Kładź tedyż byście / przed Ogymniami
li: R. Pánsta Bojaźni / a gniewać wiecey
niechcieli: co Noc to rozbieraycie / dnia
przeszłego sprawy / tom przyszłynie niezgłus-
tum Bogu nieprawdy.

Wiac nie baranem Pána / ni wołem bla-
gaycie: R. ale przeden Sumnienie / gysie
przynasaycie: co gdy będzie / już peroni / te-
go byds możecie: że sie na swych Nadzie-
jach / nie zawiędziecie.

Mowiac drudzy dobrego / mienia nam
potrzeba: R. O Pánie ty chciej tylko / swo-
im okiem z Nieba / na mnie pojrzeć grzesz-
nego / to są Dziadłości / to Skarby to Po-
ciechy / y moje Kadości.

Insi niechay Szpiclerze / nawiezione
maja: R. niechay wszystkie Piwnice / wi-
nem zastawiaja / ja w Nadzieje Łaski twej /
bieda spać bezpiecznie / bo mnie ty sam Pánie
moy / opatrujesz wiecznie / Amen.

CCCCXII.

Psalms 5.

Nzypuść Pánie wusy swoje: R. Sło-
wa y Wołanie moje / wysłuchay Głos
moy płagliwy: Królu y Boże praw-
dzywy.

Ledwie z głębokiego Morza: R. nkaże
sie Anna Zorza / a ja już wołam do ciebie:
smutne Ogymnając w Niebie.

T t

Tys

Tys Bóg swiatobliwy prawie: R. nie
 Kochasz sie w żadney sprawie / gdsieby sie
 Złote przyniesła: a Cnota mały Plac
 miała.

Prozno żyć ma tudyć sobie: R. aby
 miał zmieszać przy tobie / Nieprawdliwy
 wy nie stanie: przed ogyma twymy Panie.

Nieprzypięciem cie mają: R. który
 sem narabiała / a nieprawda tak rad pla
 że koniecznie klamce straci.

Mas okrutny Keli trawey: R. nigdy
 Tworzy twej kaskawey / nie ma użnać /
 goz / Doze: y przewrotny gelać moze.

A ja Miłosierdziu twemu: R. ufa
 nierzymownemu / narodził twę swiate Pro
 gi: y dam Czesć Bogu nad Bogi.

Tylko abym był bezpieczny: R. odży
 Ludzi / Panie wieczny / prowadz mnie sam
 kaski swojej / niechay słucham Woli twojej.

Ich Usta są nieprawdziwe: R. Serce
 chytre y zdradliwe / ich Gardło Grób otwo
 rżony: a Język Pochlebca płonny.

Karż je Panie prze ich zdrady: R. zamie
 bay ich wszystkie rady / odrzuć je wiecznie
 siebie: bo Pana mieć niechay ciebie.

A ci co w tobie ufają: R. niech wesela
 żyć

ywają / a Radość ich trwała będzie: bo trwa
 kaska z nimi wśedzie.

Bedac sie toba chlubili: R. ktorzy two
 e Imie ścili / a ty pomożesz każdemu: Czo
 wielkowi pobożnemu.

Odkryjesz go kaska swoja: R. jako na
 perwniejsza Zbroja / Zbroja / ktora from swej
 kazy: moze wytrwać wśedzie razy / Amen.

CCCCXIII.

Psalms 6.

Czasu Gniewu / y Czasu / twej Zapalzy.
 wości: R. nie rąz mie / Panie / Karac / z
 moich Wśeteczności / ale sie rązey smi
 lny / nademna strapionym: a ulżyj nieco
 Boli / Kościom udręczonym.

Ciałem y Duszą stekam / ledwie tkem
 żywy: R. doład mie chceś zapomnieć / Dy
 że litościwy: odmień umysł a weyjrzy / na
 moje Cieszkoci: nawróć Duszę od Progu /
 ostatniey Ciemności.

Bo po Śmierci kto na cie / Wspomie
 ni: kto w Grobie: R. położony / będzie
 mogł / Dziękiynieć tobie: jużem ustał wzdry
 chając / do Ciebie moy Doze: na każdą Noc
 umyja / kaskami swoje Łoże.

Et ij

Pościel

Posciel płasem Napeje / płasem wy-
płynęły: R. Dzy / á Krzywody ludzkie / Si-
że mi odjęły / odstapcie pres odemnie / Kto-
rzy sie synicie: odstapcie: Upadkiem sie /
mym nienacieście.

Bo Pan Głos Płazu mego / przysiał w
uszy swoje: R. y kaskawie wysłuchał / sinutne
Prośby moje / á ludzie niezysliwi / zaparac
sie musa: widzac na Kto ze sie / prozno o
mie kusa / Amen.

CCCCXIV.

Tenże Psalm.

Nierac w Popedliwosci / Panie zamor-
je Stosci / Gniewem swym naciera /
na mie Nedznika swego / co strachem
Sadu twego / musa tuż umierać.

Przywiedz na Pamiac sobie / w ciase-
kicy mojej Chorobie / żeś Pan miłosciwy:
obac Serce strwożone / Kosci me potruso-
ne / á przestani być mściwy.

Ducha mi już nie staje / bo sie Smierci
podaje / w cieplem Utrapieniu: á ty moy mi-
ły Panie / rychloż Odpogrywanie / dasz me-
mu Samnieniu

Wroże

Wroże sie do mnie Panie / á okaż Smi-
kanie / nedzney Dusze mojej / niechayzejesze
zywije / uzdrawia miłosciwie / boć sie Smier-
ci bofi.

Wiesz że nie ci / co w Grobie / dawaja
Chwały tobie: bo odpogrywaja / z umar-
łych nikt nie wstanie / wyznawac ciebie Pa-
nie / bo Ducha nie maja.

Niemasci Posilenia / blazennego Kwi-
lenia / ze innu ogom moim / kzy me to zezna-
waja / co Posciel oblewaja / gorzkim pla-
sem swoim.

Tuż niestawa y Wroku / memu bied-
nemu Dku / y Ewarz sie zmienika / á Nie-
przyciokom mym / Zdrowiu memu nie
chetnym / Smiechu nasynika.

Odstapcieś pres odemnie bo Przyciela
zemnie / nie ma ten co grzeszy / juzci Panz Wy-
sobosci / podal mi swej Miłosci / á was nie-
ucieszy.

Slysal Pan Prośby moje / á sklonil uszy
swoje / do mego Wołania: usynil o com
kadal / po com w Niebo pogladal / z swe-
go Smilowania.

A stad Nieprzyciele / nie zmieja mi już
smiele / poyzrec w cazy moje / á wstydem
zahambieni / y Zambza zarost dzemi /
za postepki swoje / Amen.

T t iij

W to=

CCCCXV.

Psalms 7.

WTobie ja śmym Panie / Człowiek
śmiutny: Nadszije krada: Ty rąg o
mmieradzie: R. Nieprzyjacieli moji
jako Lew okrutny: szuka mey Dusze / aby
ja mogł zgladzić / z jego Paśzgeti / jeśli mi
mei Boże: R. Ty sam nie wyrwieś / nikt
mnie nie wspomogę.

Jeśli mnie Panie / słusnie osądowaś: zły
Człowiek / a ma do mnie jaka Wina: R. jeś
lim przyjaźni nie sserze zachował / a do zły
Chęci / dał z siebie Przyjmy: niech Nie
przyjacieli / góre ma nade mną: R. niech mnie
w Proch zetrze / y moje Czesę ze mną

Powstań o Panie wieżny / w Gniewie
twoim: przećiw złych Ludzi / niepobożney
radzie: R. a powstań z Pomsta / jakaś pra
wem swoim / opisał: oto Lud w wielkiej
Gromadzie: Wyroku twego / czeka / jeśli sse
mu: R. czy upaść przed twym Sądem cnot
liwemu.

Przetoś Sedzia sedzia wielkisty: chęci
na wysokiey siedź Stolicy swojej: R. a jeśli
jest

jest praw / y przed toba gysty: osadź mie
wedle Niewinności mojej / złego Słose
zniszy / a Człowiek cnotliwy: R. jest w o
Piece twej / Boże sprawiedliwy.

Boże przed którym / tayne bydy niemo
ga: Myśli głowie / w twej stojac obro
nie: R. przed żadną nigdy nie uciek trwo
ga: bo sserce Serce / w twojej jest Zaslonie /
o sprawiedliwy / Sedzio / ty każdego: R.
sprawnie oddzielaś / wedle Zasług jego.

Jeśli się Człowiek / zły niepohamuje /
Pan swoy miec ostrzy / Pan knt nałożony:
R. na Kntu trzyma y strzały gotuje: smier
telne: zapadł w Szardose Człowiek pła
ny: Nieprawiedliwość nośi / kłam urodzi:
R. Dół pod kim Kopa / a sam weń ugodzi.

Sam się upeta / w chytrym Sidle swoim:
nani się obala wbyłkie jego Słosei: R. a ja
podparty / Miłosierdziem twoim: prozen
y troski / y Niebezpieczeńści: Sed sprawie
dliwy / y twe Imię Panie: R. wyznawac
beda / po ki Dusze stanie / Amen.

CCCCXVI.

Psalms 8.

Wszehmocy Panie / wielkisty Boże: R.
E t jv kto

Kto się twym Sprawom / wydźwiogować mo-
że / Kto Rozumowi / Ktorem niezmierny
ten Świat stworzony?

Gdziekolwiek Słońce / miece Strzały
swoje: R. wszędy jest zacne / święte Imię
twoje / a Sławy Niebo / ogarnąć niemożesz:
Twey / wieżny Boże:

Niech zlit / jako chęć / ciębie mierzą so-
bie: R. z lit Niemowlątek / roście Chwała
tobie / Tu wielkiej hańbie / y tu Potępienia
Złemu Plemieniu.

Twój syn jest Niebo / twoich Rąk Ro-
bota: R. Gwiazdy jaśniejsze / wybranego
Ślota / Ty co Rąk nowym / Światłem zdo-
bił wdzisane: Kto młodsze.

A Człowiek co jest? że ty nie stworzony
R. wszystkiego Twórcy / y Pan niezmierny
ny / rasył go potmieć: Główny jest Syn głow-
wieży: godzien twej pieczy?

Także go ujęł / y przychodź y: R.
żeś go z Anioły tylko nie położył / postawił
też go / Panem nad zacyimi; gyny swoimi

Daleś w Moc jego / wszystkie Bydła
polne: R. daleś y lesne / Zwierzęta swowol-
ne / on na Powietrzu / Ptactwem pod Wo-
dami: władnie Rybami.

Wszędy

Wszemocny Panie / wielkijsty Bo-
że: R. Kto się twym Sprawom / wydźwiog-
wać może? Kto Rozumowi / Ktorem niezmi-
erny: ten Świat stworzony / Amen.

CCCCXVII.

Tenże Psalm.

Panie Ktorego Imię naślawniejsze / a
nade wszystko zawżdy nadziwniejsze /
Ziemia jest pełna twej Wielmożno-
ści / Niebo nie miły twej Wszemocności.

Główna jest Chwała twoja w uszach
Dziątek / wsiacych jeśże u Pierśi swych
Młotek: ta sam sprawujeś / Tu Pohańbieniu /
Nieprzysiężność swych złemu Plemieniu.

Wysokie Nieba Pałców twych Robo-
ta / Gwiazdy jaśniejsze niż świetny Błask
Ślota / Słońce y Miesiąc z odmienną Twa-
rzą / same nie mówią / mnie mówić każą.

Coż wżdy jest Człowiek / że go masz na
pieczy? zład to / żeś kazał nań / ma Syn
głowieży? nie puścił przódku Aniołom w
Niebie / Korona Chwały wzięwszy od ciebie.

Przekożyłeś go nad gyny swoimi / aby
za zdaniem swoim władał nimi / wszystko
pod

T t v

pod jego Nogi poddałeś / słuchając jał Pana
wsem rozkazałeś.

Stad bydek stada ma sobie powolne /
a y Swierżeta na puszy swowolne /
ti Powietrzne y Morskie Ryby / wiadomo
Ścieżek w Morzu bez chyby / Amen.

CCCCXVIII.

Psalmy 9.

Ciebie bede / Doże prawy / całym Sere
cem wyznawał / twoje dzwone wysyłał
Sprawy bede Światu podawał.

Bede wesoł w twej Obronie / bede
Wschodząc w świat / przy łagodney spie
wał stronie Imieniomu twojemu.

Nieprzyjacieli moi sirożony / padł /
nieuświwy / y padł Strachem ogarniony
dzac twoy Wzrost strasliwy.

Ty litujesz Krzywdy mojej / tyś k'woł
Niewinności / zasiadł na Stolicy swojej
Sędzia Sprawiedliwości.

Przepadli w ziemię prześlaci / na twe
Słowa szałliwie / wytarłeś z ludzkiej Pa
mieci ich Imiona chłubliwe.

Szy słowiese spustoszyłś Pola nieprze
rodzone:

rodzone: zwojowałeś / wywrociłeś Miasta
pięknie sędzone.

Jch Pamięć pospolu z nami na Wieki
zagłębła / ale Pańska Moc wiecznemu Czasu
bedzie słynła.

On stolice swa narażdził / on Ludzkie
Nieprawości / y wszystkie Świat będzie sa
dził podług Sprawiedliwości.

On jest nieczka ubogich / on dodaje ra
tunku / pokozonym w Krzywdach frogich /
y w żaloshym frasunku.

Wszyscy / ktorzy go poznali / jemu nie
chay ufaja / nigdy sie nie osukali / ktorzy w
nim ufność mają.

Nieślakajacemu spierawcie na wysokim
Syonie: jego Moc opowiadaycie narodom
w każdej stronie.

Pomścił sie Pan sprawiedliwy
Krwie niewinney rozlania / uslyszat płacz
śakobliwy y ubogich Wołania.

Użyj nadenia Litości / Doże nieogarn
iony: patrzą w śakiey Niebezpiečnosti je
niem dziś pokozony.

Chciey mie z Mat frogich wybawić /
Śmierci nieublaganey abym twe Sprawy
mogę sławić w Cerkwi twojej wybranej.

Jani

Jam smutny tak lamentował / a ty
nyszał w Niebie; teraz się bdeś radować
mając obrońcę z Ciebie.

W tym się dole potopili tory śmi
kopali: w tym się Sidle połowili / tory
mi stawiali.

Nie darmo Bóg sprawiedliwy / po
wszystkie Wieki synie: uplotł się Człowiek
zdradliwy / w swoich jak własnych gnie.

Upad wiś nad grzesznymi / upad nie
chroniony / nad Narody przeklętymi / tory
Bóg zapomniony.

Nie na Wieki Pan przebasy / upadł
Człowiek: ich Nadzieja (tak Pan rasy)
ważna będzie do Wieka.

Powstań wieśny nasz obrońca / nie
się zmocnić zlemu: Twój Sad niech
bzie do końca Świata jawny wsi siem.

Ogarni Strachem Pogan / niech
ludźmi bydz znaja / tory bzie mogą
Pany / jutro z chudym zornaja / Amen.

CCCCXIX.

Psalms 10.

Etenus Panie odstąpił: gemu z Twoj
swoje odwrócił przeg odennie w Do
ległość

ległość moję: gdy ży Człowiek przewo
dzi / gdy Jarzmo kładzie / na ubogie: bodaj
zam zginął w swej radzie.

Skąd pożne: gdzie dokonam: gdzie
Bóg u niego / ani Przystojność ważna: ale
co jego / Duszy miło / co Ciała jego smakuje /
to chwali / to najwzrostem dobrym ścjuje.

Takim będąc / z takimiż y spokli wie
dziej: żadna Muzyka / żadna Pieśń przy
bleśdziej / w dźwięczney mu w Uchu nie brzmi /
jako Błuszenie / przećw Pannu: to słyseć
jego Zbawienie.

Pychy pełen nie tylko ludźmi brakuje /
ale y Boga sobie lekce ścjuje: Bezbożne
mysli jego / Sprawy brzydliwe: bo niepo
mni na Sady twoe sprawiedliwe.

Nieprzyjaciela swego / ścieściem pija
ny / Dmuchnieniem chce porazić: Wieł nie
przetwany / nieruśy mie (powiada) tak
mocno stoje / Sześciu / Przygód / odmiany /
nie się nie boje.

Usta jego. Przekleństwa pełne / y Zdra
dy / Język Kosterki ścieje / y trwawe Śwaz
dy / mało na tym / ale y Drogi zasiada /
gdzie / jako inny Zbójca / niewinne zbada.

Upatruje Chudźne / a w cieniu stryty /
strzeże / jako w Jaskini Lew jadowity / ścła /
jako.

jakoby porwał / i ledznicą zdradnie / y porwie
jeśli jako w jego Sał wpadnie.

Leży za siecią / tego nie znać przy ziemi
Siła chudych / pokorę fortelni swymi / y
mowi: że Bóg prosto zapomniat / Swia-
ta / ani poyrzyży tu Ziemi na wieśne Łata.

Powstań Panie / a wynies Kęke swa /
woli / niewinney / Brwie ubogiej: prze Bóg /
długoli / zły / Cztowiek ma doświadczać twej
Cierpliwosci: mowiac / nie ma Bóg w
myśli niszyci Słosci.

Myśli sie: bo ty widzisz y smutnych
Męczy / i będych / Otręcenstwo: toć wpad-
nie w Kęke / ale Cztowiek upadły / słowiek
niewinny / Łasce pozna: Ty Sirot bromi-
nie inny.

Zetrzy niepobożnego / zetrzy w Proch /
Panie / syn / Sad o jego zbytkach: nigdy nie
stanie / Pańskie Królestwo będzie na Wieki
słynąć / a grzeszni w jego Ziemi muszą zag-
nąć.

Toć nasze Prośby / Panie: to ty chćiey
Duszy / nasze / Myśli usynić / to przyjać
w nasy: bron Sirot / bron upadłych / niechaj
ubogim Cztowiek Smierci pod-

legły nie będzie stragim /
Amen.

CCCCXX.

Psalmy 12.

Q Ch Boże z Nieba weyrzyży E' nam /
smilny sie a day Pokoy nam: R. bo
mało wiernych na Ziemi / opuśceni-
my już niedzi / C'owo twoje wyrzucą /
ubowiem Wiary niemają: Synowie Saria-
ta tego.

Atorzy uga Salsywości / z należienią
swę Chytrosci: R. z Serca w Jedności
miejsc / bo w Piśmie Gruntu nie mają / je-
den to / a drugi owo / uga / a nie Boże Sło-
wo: Obłudę pokrywają.

Wykorzenisz miły Panie / wse Salsy-
we nauzanie: R. y Ktenu Je / ył Pykności /
ktory tak mowi w Smiałości: mamy Pra-
wo / y też Możliwość / co usyniem / ma mieć
Ważność: y ktoż nas będzie rządził.

Mowi Bóg: muszę już powstać / a swoimi
wiernymi Pomoc dać: R. ich Wokanie w y-
Anchalem / y Wzdychanie ich przyjać /
Słowo moje dam im jawnie / Poćieszenie
smutnym pewne: Ubogim Obronienie.

Jako Srebro doświadczone / siedm Kroc
w ogniu przelewane: R. tak też jest Słowo
3082

zbawienne / doświadczone / zawse pewne /
przez Krzyż chemicz Doświadczanie / a Mo-
cy jego uznanie: tak świeci na tym świecie.

Panie Słowo swe zachoway / Prześwi-
nili jego wsłagay: R. Tobie się już po-
camy / bo cie wiernego bydsz znamy: sam
nas zachoway na Wieki / od wsey Szys-
wey Nauki: Rodzaju przewrotnego / Amen.

CCCCXXI.

Tenże.

Zachoway mnie o Sprawco / niebieskiego
Domu: R. Prawdy niemaś na Ziemi
niemaś uszć domu / nie usłyszysz jedno-
klat / usłysz pochlebiają: a w chytrym Ser-
cu swoim / Jad śmiertelny tają.

Wodaj zleżgnąć każdy / Człowiek nie-
prawdziwy: R. każdy chytry Pochlebca /
każdy chępliwy / mówią bowiem / z usł na-
szych / dobrze się mieć mamy. Każdy w swej
Gbie wolen / my Pana nieznamy.

A Pan zaś słysząc Ludzi / niedznych Na-
rzekanie: R. y Plasz mientulony / y cieś-
Wzdychanie / powstanie ja (powiada) na
Katunek śmiutnych: a wyrwie je z niewoli /
Tyrannów okrutnych.

Panie

Panie Słowa są cyste / y prozne przy-
gany: R. Panie Słowa Brant szary /
siedm krot przelewany: Panie ty nas za-
choway / od Ludzi zdradliwych: Słych ze-
wsad petno / kiedy / władza jest szkodliwych /
Amen.

CCCCXXII.

Psalms 13.

Doład mte chceś zapomnieć: doład
świeta swoje: R. Twarz przedemna
skryć będziesz: doład Dusze moje /
Grasunki trapić będą / Dyśe dobrotliwy:
doład mte deptać będzie / Człowiek Szas-
drościwy.

Dosyćciem znał do tych Miaszt / uszy two-
je zamknione: R. dosyćciem znał y nazbyt / D-
śy odwrócone: chćiey na mte kiedy wey-
szć / chćiey uprzejme moje: Prośby / o wte-
ny Panie przyjac w uszy swoje.

Rozświeć moje Ciemności / swym nie-
ogarnionym: Światłem / abym niezasnął /
them nieprzebudzonym / niechay tey ze mnie
niema / Nieprzyjacieli głuby: aby miał
żec / jam go stął / y przywiódł do zguby.

u u

Upad

Upadł mój wielki Kłopot / przećwiera
 Koni moim: R. ale ja Panie ufam / w Mi-
 łosierdziu twoim / że mnie ty nie opuścisz /
 ja wybrany: beda Imię twoje sławne /
 Boże niezmierzony / Amen.

CCCCXXIII.

Tenże.

Qu Ch jużże tak do końca wśchmoch
 Panie nasz / zapomniś tu nas nadznych
 prawie na każdy Czas: długoż be-
 dzieś odwracać Oblizę swojego / odemnie
 miły Panie Stworzenia twojego?

Długoż się beda radował sam w nadzney
 swej Duszy / gdyż nie poćiesliwego już mi
 śnadsz nie tuży? przez cały Dzień pracuje
 w tak wielkiej Ciężkości / bo Serce me stras-
 pione jest w frogiey Testności.

Różne Panie oświecić moje nadzney
 sy / bych tak twarżdoniezasnał aż się Smierć
 przytoczy / by nie rzekł Nieprzyjaciół iżem
 miał nad nim Moc / różne mi miły Panie
 Łaska twoja Pomoc.

Bowiem się ci wesela co mnie ućwila
 ja / gdy bagażem w sym wzruszon wielką
 Kłopot mój / wśakem ja Panie ufam w
 Mi-

Miłosierdziu twoim / różne sam być Łaską
 wym tu Obronę moim.

Wielce się rozweseli nadzney Serce moje /
 żeś różny Panie sprząć mnie Zbawienie
 twoje / y dależ mi na wielki tu wiele dobre-
 go / ażes mi sobie bagży Sługe niegod-
 nego.

Bedać Czasę Chwała wzdawał w ser-
 deżney Radości / wyznawając moy Panie
 two Dobrotliwość / gdyż tak różny sprzą-
 wować Żywot moy bezpiecznie / różne bydy
 błogosławion już na wielki wiegne / Amen.

CCCCXXIV.

Psalms 14.

Słupi mowi w Sercu swoim: R. nie
 maś Boga / przeć się bojim? w tym
 że Cnota zgaska bledzie: a nierząd
 pełno wśedzie.

Pan z niebieskich / Wysokości: pojrzał
 na Ziemię Niskości / byliby gdzie / Rozum
 cały: albo kto na Boga dbały.

Nie mogli ujrzeć / y jednego: R. tak
 się wszyscy / jest złego: wszyscy Boga za-
 pomnieli: dosyć by się sprządz mieli.

Tedy się już pnieznają. R. którzy w złe

U i j

Ściach

ściach Kosti mają: Etorzy Brzuchy swe
niemierne / tusa / jedząc Ludzie wierne.

Nigdy niewzywali Boga: R. przeto
przyjdzie / na nie Trwoga: gdy użyłszy o-
syma swymi: że Pan trzyma / za dobrymi.

W Smiech to sobie obracali: R. gdy
Smutni Boga wzrywali: ale Pan każdego
broni: Kto się pod jego Cień skłoni.

Gdyś to ta pożądana Dorsza: R. wy-
niknęła rychło z morza: gdy też nas zaciś-
kiey niewoli: Pan nasz / y Bóg nasz wyzwo-
li / Amen.

CCCCXXV.

Psalms 15.

Ktoż w przybytku twym Panie /
będzie mógł mieć swe mieszkanie. w
gromadzie Kościoła twego / w świę-
cie rycerzującego / powiedz nam o wleczym
Panie / Kto na górze twojej stanie: do
Nieba się dostanie?

Mowi Bóg: ten zemna będzie / ten do-
zna mey łaski wśędzie: R. Kto uwierzył we
mnie całe / Kto mi się wzdał doskonałe: w
Brytusowej dostojności / nabawił Sprá-
wiedliwości: sam się też strzeże Kłóci.
Czł

Człowiek niewinny / szerego / Duchá /
y Sercá prostego: R. co nielzy Bratá jezy-
kiem / ni mruga na zdradzie okiem / co bliż-
niego nie ścunie / ale jak siebie miłuje: y w
potrzebie ratuje.

Boga ma w dobrej pamięci / a z Sa-
łady żyje w chęci: R. lekce waży niezboż-
nego / nie dba nic na fuki jego / w tych co się
kochają w Pánie / ma serdeczne podobanie:
Gardło swe stawia za nie.

Człek dobry / słowa dobrego / dotrzymaj
by pozbył swego: R. Pieniężny w lichwa
nie daje / nie rad też winien zostaje: gdy ma
potrzebne ratuje / y prze Bóg chętnie dárui-
je: a dawcy nie żałuje.

Przestrzega Sprawiedliwości / nie lu-
bi żadney chytróci: R. Dárow przećwio-
winnemu / E' woli nie bierze żadnemu / Kto
się tak sprawuje wśędzie / w rząd z szęści-
wym zasiędzie: wieśnie wzruszon nie będzie.

Sława Dycu najwyższemu / y Synowi
z nim jednemu: R. Chwała światemu Du-
chowi / Serc wiernych cnemu Strojowi:
wziąłeś nas w swój Kościół Pánie daj w
nim do śmierci wytrwanie. po-
tymw Niebie mieszka-
nie / Amen.

U u iij D Kto

Ludzkich wywrótów nienasłabuje / to
uśty mowis / co w Sercu gaje: Słów
twoich strzegac / Słów światobliwych:
mijałem zawsze ścieżki złośliwych.

Każde mnie trzymać na swojej drodze:
aby nie przyszło upaść mi pod nogi: wysłu-
chaj mnie w złe dasy moje / prośbę y dół
mi daj ucho swoje.

Objaw nadermna niewyflowione / swe
miłosierdzie: tobie zwierzone naderście nie-
dy nie omijają: ztęcum co ścierkom twym
zprzeciwiają.

A mnie rąk / jako zrenice bronić / y
ciężem swoich strzydeł zasłonić: abych w
naderście twojej opieki mogł się złych ludzi
niebać na wieki.

Ludzi rokosznych / ktorzy tak żyli / że le-
bowie brzucha zniosą po chwili: usta wse-
tecznych jich jezyci hardy / pełen bluźnierstwa
pełen y wzgardy.

Że wszystkich mi stron w kolo zawarli /
y osy swojej na mnie rozdarli: myślać jako-
by mogli mnie pożyć / a rowno z ziemią kie-
dy polozyć.

Taki więc bystrym Cew ziety jadem /
Cieka popuścay zwierzęcym śladem: także
wiel

wiel szenie lwice paloney / Czyha w jaski-
ni nie upatrzoney.

Uprzedź go / Panie / pobij śmiego / a
duśa moja od okrutnego / wyzwol słowie-
ka: słowieka / ktory jest miezem twoim / y
ma moc z góry.

Niechay nadermna władze niemają / ci
co się w marnym świecie kochają: przesta-
jąc natym wieku doślednym / a tylko żądzą
śmięciem cielesnym.

Ktorych ty chciwe bezdenne brzucha / z
wielkiego karmisz ziemskiego rucha: dając
im starby dającim dół / ktorym zostawia
swe niedostatki.

A ja mój Panie / w tey niewinności /
Uzyskaj Twarz (da Bóg) twej Wszechmo-
ności: bade syt kiedy na jawi prawie / sta-
wisz się w światy swojej postawie.

CCCCXXVIII.

Psalms 18.

Liebe ja / po ki mi jedno żywota stanie /
miłować ze wszystkich dusz bade / mój
Panie.

Tys moc jest y siła moja: tys jest za-
słona / tys zamek y twierdza tys moja o-
brona.

U u v

Ciebie

Ciebie chwalać / twej wzywać mo-
ney obrony / zawzdy mi / Ktę nieprzyjacieli
stich był wyzwolony.

Tuż mie była sroga zewszad śmierć oto-
czyła / niż mie była wód piekielnych powód-
stwo była.

Tużem prawie swoy grób widział : ni-
ż na mie była / Śmierć swoje niechronione
siedła wrzuciła.

W tym niebezpieczeństwie będąc ja po-
łożony / uciekłem się do ostatniej Pancer-
nej obrony.

A on mie wysłuchać raczył siedząc na
niebie / y przypuścił moje smutną klęskę do
siebie.

Trzęsła się w swym gruncie ziemia na
wszystkie strony / trzęsły się góry : bo Pan
był gniewem wzruszony.

Dym się kurzył z nosa jego / ogień pa-
łał / żywym ogniem / a z obłoków węgla strze-
lały.

Schylił nieba / y spuścił się : aże mie
przeżył ogromna / pod nogi jego była
posłana.

Siedział na lotnym Cherubie / na nieś-
ciach Skrzydła latał / Aquilonów nie-
wjeżdżonych :

Oblot

Oblot się w noc / swa stolica mgłami
osłodził / dymy wokoło / y ogromne burze
zgromadził.

Alle zebranych ciemności aże zapalały /
tysiące grad / y żywe węgle padały.

Zagrzmiał niebem Pan / y wyrzucił sto-
wo straszliwe / grad leciał / a z gradem we-
gle padały żywe.

Kuszył gromów / y wypuścił ogniste
strzały / a wnet odkrył wszystkie pola martwy-
mi ciała.

Gniew twój Panie / rozbił morza :
gniew przeraźliwy rozsądził ziemię / y odkrył
jej grunt leniwy.

Wiosnierną rękę swoję z wysokością
gwał / a nimie z porządkiem powodzi bystrych
wyciągnął.

Wyrwał mie z nieprzyjacielskich rąk nie-
pobożnych / nie mogła mi nigdy skodzić
waga lubzi moich.

Zbieżeli mie nagle byli w przysgodzie
mojej : ale mie Pan wnet ratował z litości
swojej.

Wywiodł mie z ciężkiego miejsca na płac
przestrony / wybrał mie / bom u niego nie
jest wzgardzony :

Boj

Zoynie Sprawiedliwość moją płacił mi racy / niewinności myśli moich on nie przebaczył.

Dom ja zawsze świętych jego drogą śladował / a nigdy o Bogę swego nie odstępowałem.

Żak on jego przed oczyma zawsze był memu / Alim wzgardził ustawami jego świętymi.

Y zostanie wiecznie przyniosłem w tej świątyności / y będzie się strzegł / po kim żywo / w świątyni złoży.

A Pan Sprawiedliwość moją oddać mnie racy / niewinności myśli moich on nie przebaczył.

Świątemu ty święty będziesz / dobry do bremu / chytry przeciw obłudnemu / zły przeciw złemu.

Ty człowieku pokornego na górę sadzasz / a hardego nie pogodnie na dół sprowadzasz.

Tys rozpalisz lampę moją / tys me ciemności rozświecił / moy Boże / ogniem swojej światłości.

Przejdź ciemną ja wojska poraził nieznajomych / przejdź ciemną ja mury uciekał niebezpieczny.

Świa-

Świątobliwie drogi twoje / słowa brant prawdy / tys obrońcą wszystkich swoich świętych kazał.

Kto Pan jest / Kto Pana / tego Pana wiecznego / Kto Bóg jest / Kto Boga tego / Boga naszego.

Ten siła y mądrym Sercem mnie opatrzył / ten moy wedle przystoności żywot sprawuje.

Dał mi przetrwać / że z Jeleniem porównać mogę / a na skałę nawyższej postawił nogę.

Nauczył mnie bronią władać / nie prześmiewiony kuł żelazny / pod moimi stopami rozciął.

Twoją mnie tarczą / twoją ręką mnie moją na wspierak / twoją wieczną dobrotliwość moją pomnażała.

Utwierdziłeś kroczy moi / a nikt nie był tej siły / komu by płacił kiedy moje stopy puściły.

Goniłem nieprzyjaciela / y bogom / chęiałem go za jedną drogą skłamać / skłamałem.

Wiłem je / a oni powstać nie mogli zgoła / y położyli na ziemi hardy swe goła.

Tys mi Sercę y dzielności dodał w bóg

bdy srogi / tyś dał grzbiot nieprzysięcieli
pod mojenogi.

Wolał / a niebył / Ktoby był ich rąco-
wał : wolał do Pana / a Pan ich nie żało-
wał.

Zstąpił je jako proch wiatry tra usta-
wione / wdeptał je / równie jako błoto
nigie.

Zrosterka / y trwóg domotwóych / tyś mi-
wybawił / y nad stemiściemi narody głowa
postawił.

Lud Ktoregom nigdy nieznał / głosem
militarnym słuch tylko w posłuszeństwie praw
moich żyje.

Oby tu mnie twarz chetliwa sobie
zmyślają / nąstębieli / y zamkiem już nie dowie-
rzą.

Bądź pochwalen / o mój Boże niezwy-
czajony / twoja moc niech będzie jawna na
wszystkie strony.

Tyś obrońcą zbrowia mego : ty pom-
dawaś w rękę moją / y w moc państwa wiel-
kie podawaś.

Tyś mi z nieprzysięcieli moich znamię
wybawił / y mój żywot od złych ludzi be-
spiesny sprawił.

Prze to się między narody będą

znawali / będą Imiętwoje światu w pieśniach
podawali.

Wielka kasa Pan okazał Brólowi swo-
mu / y wielka moc Dawidowi pomazanemu.

A nie tylko jemu / lecz y potomstwu je-
go / błogosławią do wieka nieskonczonego.

CCCCXXIX.

Psalmy 19.

Nieba w swoim rządzie / chwale Bo-
żej w siedzibie z szeptem zawieszonym /
Gwiazdąminątkionym / głośnie wy-
znawają : Sprawę jego nie tają. Gdy dzień
za dniem płynie / czas nigdy nie zginie : zaś
Boga nie wyznawa / noc idąc za nocą / ca-
ła swoją mocą / Madrość jemu przyznawa.

Świat niemając mowy dość jasnym
Słowy rozumieć się dawają / gdy niechce by-
czym / Słuchem jednostajnym / poład zie-
mie stawia : Niebo swoich biegów / kół
ziemskich brzegów / pilnie bez Przerwania :
tam Słońce gorące / y jasno świecące / ma-
rozkosne mieszkania.

Z tych rano wychodzą / a rumiano
wschodzą / tak się światu stawa / jak gdy
wodzięne lice / wychodzą z łożnice / Dłu-
bie-

bieniec zjawia : wiec jak Obrzyny ; lezy /
porwany sy sie biezy w okol swiata w sy-
tkiego / y prozno sie bronit / albo sie gozie
zchronit / przed promieniami jego.

Drohem zakon Bozy doskonaly mnozy
Dusom nawrocenie : a swiadectwa jego /
chociaz naprocsiego / otworza Sumnienie
wsytkie Panskie mowy. Zbawienymy slo-
wy / Serce uweselaja / przykazania jego /
wzrost Serca slepego / skuteznie oswiecaja.

Bojażn Panska swiata / nie darmo jest
wzieta / bo trwa po ci swiata / wyrok praw-
dziwe. Panskie sprawiedliwe nie rusza ich
lata Skoto nie w tey cenie / ni drogic Ka-
mienic / w jakiej sa prawa twoje : nie tle
miobu sobie / jako wierzytobie / smakuj
nsta moje.

Kto slow twych pilnuje / y onych panu-
je / nie na tym nie traci / rostac z nich w ma-
brosci / y w umiejstnosci dobrze mu sie pla-
ci a Grzechy moy Boze / ktoz zrozumiet mo-
ze. Y jako je pominae ? z swey Panie mi-
losci / odpusc me Krewkosci / nie day mi w
nich zaginac.

Wiec yz in sych zlosci zwołafsa z upor-
nosci /

nosci / wybaw sluga swego / niech im nie boz-
duja / gryzienia nieguje Sumnienie / ci-
tego / day ust mych spiewanie / Serce roz-
mylanie / bywalo z chwala twoja / o po-
cieszeielu ! o moy zbawicielu ! rzadzze mie-
wola swoja.

CCCCXX.

Psal. 22.

Boze semis mie / semis mui moy wiec.
ny ? R. Boze opuzeit / w moy sas
ostatezny : zwatpiony moy swiat /
zywot opskany : R. niema sie tego / sto-
wiel jak stroskany.

Caly dzien wolam / Boze moy / do cie-
bie : R. a ty prob niechce / przyjac mych
do siebie. Caly noc wolam / lez wolanie
moye ; R. nie przejednane / mija uchotwoje.

Ale o Panie / Panie dobrotliwy : R. Tyś
on mieskanie / y stroz niewatplwy / Miasa
swietego / stad na wsytkie strony : R. brzmi
glas twej chwały / niezastanowiony.

Przodkowic nasi toba sie spoyeli : R.
a zarodky przez cie / wspomozeni byli. Kto-
bie wolali / a sa wysluchani ; R. w tobie
wiali / a niezastromani.

X x

Me

Alc ja com jest? com jest / prze Bóg żywy? R. Kobak / nie słowiek: Kobak nie przesławy. Śmiech tylko ludzki / wzgarda ostateczna: R. podłego gminu / y przysięga wieczna.

Kto potka / każdy / ze mnie się nasmieje: R. Nos mądry / gęba krzywy / głowa chwieje: Bogu ten ufa / niechże go ratuje: R. niech go wyzwoli / kiedy go mija.

Cys mie z żywota / wywiodł Matki mojej: R. jeść em u pierai / ufał w rękę twoję: jeść em w pieluchach / garnął się do tobie: R. y obrazem cię / Bogiem wiecnyim sobie.

Niechciejże mie bżis / w ostatniej potrzebie: R. mój wiecny Panie / odrzucac od siebie. Śmierć przed ogyma / y nieznoszenie: R. a niemaś ktoby / za mna podnosi rękę.

Włocy mie zewszad / środzy otoczyli: R. zewszad mie włocy / zawarli / otuli. Pasażę ci na mie rozdali / straszliwe: R. jako Lew frogi / zwierzę lupiac żywe.

Rozpłynąłem się / jako woda prąwie: R. Rosć nie została / żadna w swoim stanie. Jako Wost płynie / kiedy Słońce grzeje: R. tak moje Serce w testnicy niszeje.

moc

Moc moja wycisła / y siła wrodzona: R. wyszła tak jako / skorupa spalona. Napoty zmartwia / język upragniony: R. Grób swoj przed sobą / widze otworzony.

Zastokowała mie / wściekłych psów gromada: R. obegnała mie niecnoliwa rada. Przebili ręce / nogi mi przebili: R. wszystkie me kości / przez skora zliżyli.

Nyśl nacieśywoży / pasę czy swoje: R. na niesłychane / patrząc miękki moje. Podziełli się / moimi szatami: R. o Suknia moja / miotali kośćmi.

Ty mie moj Panie / nie rás odstępować: R. Tyś moja siła / ty mie chćiey ratować: Szabli okrutney / psom wściekłym / lwom frogim: R. obroń mie bystryim / zwierżom jednorożim.

A ja twe Imię / braciej swej objawie: R. w posrzedku zbóru / chwale twa roślać: O ktorzy Panu / w bojaźni służycie: R. y Jakobowym / domem się liżycie.

Czyńcie się Panu / jego moc wyznajcie: R. jego w swych Sercach / bojaźni zachowajcie: bo ten niegárdzi / prośba ubogiego: R. ani przedemna / słył obliża swego.

Wyspał płas moj / gdym ratunka prosił:

X K ij

sił:

szil: R. przeto go beda / na wszystkie swiaty
glosil: przed zborem jego / przed jego wien-
nymi: R. uslisz mu sie / O biatami swymi.

Beda jest ludzie / glodem utrapieni:
ale y beda / hoynie nasyceni. Dada gosc
Pannu / ktorzy go szukaja: R. ich Serca w
cale / wiezny wiek przetrwaja.

Swiat sie obaczy / jako ziemia wielka:
R. poda sie Pannu / w moe kraina wselka.
Wszystkie narody / przed nim beda padac:
Panska jest zwierzchnosc / ten ma swiatem
wladac.

Bogaże ziemscy / za stol jego sieda: R.
y dobrowolnie / holdowac mu beda. Da
wa ktokolwiek / winien ciasto w ziemie: R.
da chwale Pannu / po nim jego plennia.

Y tak do konca / pozi swiata starac:
R. beda to sobie / przez rece podawac. beda
ci zawzdy / ktorzy w kazdym wieku: R. Chce
opowiedza Panska tu slowieku / Amen.

CCCCXXXI.

Psalms 23.

N An moj ktory zawzdy / mnie sam rza-
dziej racy: R. ten nie w niedostatku
nigdy nie przebaczy. Wszystkiego ob-
ficia /

ficia / za wzdy nie nabawi / na hoynych past-
wiskach: On nie sam postawi.

Zdrowymi wodami / dusze ma napoji:
R. wszystkie icy klopoty / on sam uspokoi.
W kazdym oblazdzeniu / sam ja on nawro-
ci: zalosne nie gasy w wesele obroci

Wywiodl mie na drogę / swych Spra-
wiedliwosci: R. dla Imienia swego / odpu-
scil me zleci. Tak y chochym chodzil / w
dniu gnierci wiezney / nie strach mie nic zle-
go: boim w strazy bezpiezney.

Zawzdy zeniua Panie / w mey kazdey
potrzebie: R. Miotky twey karanie / ciepy
mie od ciebie. Zgotowales mi stol / mych
wieznych radości: na zalosc tym co mnie /
syni przysroci.

Natrzesz glowe moja / masciami bra-
tami: R. Kubek moj napelnisz / winy wy-
bornymi: zjawisz mi ofierdzy / twe na mie
niedzatego: tu juz po wszystkie dni / żywota
mojego.

A bede ja mieszkal / w domu twoim
Panie: R. jak jedno nadkuzcy / moich dni
dostanie: beda w Królestwie twym / juz
mieszkal bezpieznie: co ty sam racz sprawic /
miena wieli wiezney / Amen.

X x iij

moj

CCCCXXXII.

Tenże.

Mój wielkiśty Pasterz mój pász: nie
zejdziesz mi nic / na żadnym wójcie:
zawiodł mnie w pász niepospolite:
na zdroje / żywey wody / obfite.

Wrocił mnie z dżitnych / obledliwo-
ści: na ścięśle jawney Sprawiedliwości /
pożanowił mnie / na drodze prawey: z chę-
ci / ku służbie swemu / łaskawey.

By dobrze stała / śmierć tuż przedem-
ną: bać się nie bide bo Pan mój zemna.
Twój pret / o Panie / y łaska twoja: w nie-
bezpieczeństwie / obrona moja.

Posadziłś mnie / za stół kosztowny: z lab-
nieprzysięgi / boleje słowny / w łos mi mo-
j / wyszedł / Balsamem płynie: cięba opły-
wa / w kosztownym winie.

Ufam twej łasce / że mnie na wieki: nie
spuścisz Panie / z swojej opieki / y będamie-
łask / w twym świętym domu: nie
ustępując / ląty nikomu /

ANEN.

Sam

CCCCXXXIII.

Tenże.

Sam mi się obrał Pan Pasterzem mój-
sim / żeby mnie chował przy dostatku swo-
sim / Pász mi bázro ukazał rostkowne /
Bogate w zdroje y w poćiechy duszne: w
Imieniu swoim drogą me sprawuje / idąc
przedemną ścięśli me prostuje.

Przetoż się dusza ma namniley nie boji /
choć się na mnie śmierć straszliwie stoi:
Tyś Panie przy mnie nie boje się złego / cie-
ś się pretem rządzenia twojego: za sto-
łem swoim dobrześ mnie opatrzył / by nie-
przysięgiel z bólem na to patrzyć.

Słowem ma natark Balsamem kosztow-
nym / a Kubeł winem napełnił wybór-
nym / nawet przez wszystkie dni mego żywo-
ta / Spraw mój jest wodzem twa święta
dobrota / y będzie w Pańskim domu lata tra-
wik / przez wszystkie wieki swoy dobroć jego
sławik.

CCCCXXXIV.

Psalms 24.

Panie jest wszystkim Ziemia y jej ośia-
dłości / R. wyszedł ten Otrag swia-
ta /

ta w swojej syrokości: y ci ktorzy y też na
nim obecnie mieszka: niech już dziwna Moc
Pánka / w tym zawždy poznają.

Jaka tu dziwna / Możliwość Pan swo-
je w tym zjawił / R. yż nad Morzem fun-
dament jego tak wystawił: nad wszystkimi
Kłękami mocno go zbudował / aby się je-
go Mocy każdy przypatrował.

Y ktorzy jest taki głębi: o swej Mo-
cy / R. wstąpił na Gore Pánka prosi jego
Pomoce: albo ktoż rzdy na Miejsce jego
światym stanie / gdyż tam każdemu z kłemu
trudne jest mieszkanie.

Jedno ten co chce swe chowa w Nie-
winności / R. a wszystkim Sercem strzeże Du-
še od Proznosci: ten też co nie przysięga
na zdradzie Blizniemu / wszystkim mu żyją
w jego jak sobie samemu.

Tenże Błogosławieństwo od Pána be-
dzie brał / R. y wiecznie Miłosierdzie nad
sobą będzie znał: już mu od Boga jego
Zbawienie przypadnie / wszystkim co jedno
posnie zdarzy się mu śladnie.

Takiemu Narodowi chce Pan błogo-
sławić / R. ktorzy się z tą bojaźnią przed nim
będzie sławić: a ktorzy z wiernym Sercem
będzie szukał jego / jako Pána a Boga na
wszem tak mocnego.

Wstani

Wstaniecież ziemskie Książęta a zacni
Królowie / R. wstaniecież wszyscy Mocarze
y wszyscy Pánowie: otworzcie a wszystkie for-
ty y wszystkie swe Brany / niechay wnidzie
Król chwały / Pán wieczny nad Pány.

Ktoryż to jest Król taki tak wielkiej
Zacności: Pan moźny przed ktorymi drża-
te świeckie Możliwości: Ducei to jest Pan
moźny co wszystko holdował / a wszedy
w każdej Bitwie / Moc swa okazał.

Otworzcież wy Książęta wszystkie Bra-
ny wieczne / R. niech ma Król wielkiej chwa-
ły i nim wejście bezpiecne: otworzcież już
forty swe Pánu tak męznemu / a Królowi
nad Królmi zawždy wszechmo: nemu.

Y ktorzy to jest wdy Król a ten wszech-
mocny Pan: R. Pan ktorzy wszystkie Mocy
obraca wniwec sam: teni ma bydy zwan
Królem wszy chwały bezpiecnie gdyż na
ziemi na Niebie sam Króluje wiecznie / Amen.

CCCCXXXV.

Psalmy 25.

Do ciebie Pánie / w: dycha Serce mo-
je: R. w tobie położę ja ufanie
swoje. Za co niech wstydu / y żalof-
nych

X r v

ných prośbę: R. nieprzysięcielskich śmiechów
nie odnośe.

Nikt nie zdoła / ktokolwiek w potrzebie: R. y w swych trudnościach / uciekł do ciebie. Ci niechaj beda / pozbawieni wola-
nie: R. ktorzy z umysłu / wola żyć wśsete-
nie.

Mnie okaż Panie drogi światobliwie:
R. mnie okaż ścieżki / swe nieobłudliwe / pro-
wadź mnie według ścieżek prawdy swojej:
R. bo co to świat jest / jestem z łaski twojej.

Wspomni na swoje / miłosierdzie wie-
ne: R. a mój młodości / posiępi wśsete-
ne: wyglądz / pamięci / ugrozi Łaskę ziemną:
R. prze dobroć swoje / światu nie tajemna.

Nie prozno prośbę: Pan to dobrotliwy:
R. Pan ściany: przeto gościniec prawd-
wy. Ukazuje grzesznym / rozum da cichemu.
Drogi objawił swoje pokornemu.

Litość / a prawda / pańskie są własno-
ści: R. tym jawne / ktorzy mają w uściwo-
wości: Testament jego: Panie / Grzechy
moje: R. nieprzeliżone zgładz / prze Imię
swoje.

Jest kto na ziemi / co by żył prawdziwie:
R. w bojaźni Pańskiej: taki nie wyatpliwie:
ma

ma wodzem Pana / Etery go sprawuje: R.
tymi drogami / co je sam lubuje.

Tam troski miejsca / niewodźcieśne nie ma-
ją: R. ale rościs / wieśne przebywają. Tam
dłatek mnostwo / podpora starości: R. y
pewny dziedzić pięknych ośiadłości.

Pan tajemnice / temu swe odkryje: R.
ktokolwiek w jego posłuszeństwie żyje. Te-
mu objawi / myśl swego przynierza: R. kto
tam / gdzie jego rozkazanie zmierza.

W nim tedy cę / w nim myśli mam
swoje: R. a on wyzwoli / z psta nogi moje.
Panie ty miś / wśię do swej obrony: R.
dom od wśię / świętą opuszone.

Pełne mam Serce / nieznosney żalowości:
R. Ty miś sam Panie / w ywci z tych trudno-
ści. Wejrz na cię / wśię / wejrz na nie-
trości: R. zabaż mych Grzechów / uskroni
Gniew swój Bości.

Nieprzysięciel mój namis woiska zbiera:
R. Arwie mojej pragnac / ledwie nie umie-
ra. Ty bądź mym strzeżem / niech się ży nie-
śmieje: R. żem ja położył w tobie swa na-
dzieję.

Szgerość / y ciota / niech miś ma wspo-
mo

moje: R. a naprzed/że ja tobie ufam/Doje
niechaj nad sobą/twą obronę znają: R. kto
rzy twych ustaw / świętych przestrzegają /
Amen.

CCCCXXXVI.

Psalms 27.

An ogniem swojej Światłości / roz
świeca moje ciemności: Pan srożem
mego żywota / zład się ja mam bać
klopota?

Kiedy na mnie wszystkie zbroje / wszystkie
zniesli rady swoje: sami zli ludzie npadli /
w sidła które na mnie kładli.

Niech widze wojska zniezione / niech wi
dzą drzewa złączone: ufają Pańskiej po
mocy / nie boją się żadney mocy.

Oto proszę Pana mego / abym mieszkał
w domu jego: dając mi gęś pości wieku /
dostawać będzie głowien.

On w niebezpieczeństwie mojem / stry
mie pod namiotem swoim: uwróci mnie /
stać w całej / na niedostępnym skał.

W dzień mi tak moi Pan tuż / że nie
góra mojej Duszy: a ja w świętym domu
jego: wyznam go bydy Bogą mego.

Użył

Użył Panie proszę moje / a ośaż mi sa
mą swoją: E' tobie myśli me wzdychała / cie
bie czy me szukała.

Nie kryj przedemną twej twarzy / ani
mie swoim gniewem karzyć: ale mię w mo
jej trudności / wspomagać Doje litości.

Kodźicy zapamiętali / przyjaciele zanie
dbali: ale mię Pan nieprzebasył / owsem
ogarnął mię rasył.

Świat mi Panie drogę swoją / nawiedź
mnie na ścieżki twoje: z którychby zepchnął
mnie nogi / niemógł nieprzyjaciół sprogi.

Nie daj mię na pewne meki / do złych
ludzi krwawey ręki: widze świadki nie
prawdy / słyż na się kłamstwo żywe.

Jużby mię w troskach nie stało / by Ser
ce w tym nie ustało: że ma wynisnąć z tych
trudności / a użyć jeszcze radości.

Przeto Pana ogetawaj / nieśgęściu się
nie dawaj: Pan utwierdzi serce twoje / tes
mu poruż rzeszy swoje / Amen.

CCCCXXXVII.

Psalms 28.

Aktu niebieski / zdrowie dusze mojej:
R. do ciebie wolam / a ty twarz swoją
ję!

jeý / nie bryj przedemna / albo mie już z ty-
mi: liś co są w ziemi / liś co są w ziemi.

Słyś prosby moje / ktore w każdzey do-
bie: R. posyła słowieś żalostny ku tobie: /
płagiem podnośać / rece ku jasnému: Do-
mowi twemu / domowi twemu.

Nie kładź mie w poset / z ludźmi nie-
prawymi: R. nie zatracaj mie / pospołu z
grzesznicami: ktorzy językiem / chęć opowies-
tają: Sercem zdradzają / Sercem zdradzają.
Zapłać im według / ich nępyńców Pa-
nie: R. uępyń nępyńców / ktora / a ich stanie:
niech kasta jaś / zaślusyli sobie: znają poto-
bie / znają po tobie.

Niechca rozumieć / Pańskieý rady two-
jeý: R. że mie podwyższyć / ty sam z kasty swo-
jeý: przeto je zniesz / a za twoją rana: już
nie powstana / nie powstana.

Pannu bądź chwala / u ktorego były:
R. ważne me prosby: to tarcz to me siły:
ktomu się zawżdy / moje Serce kloni: a on
mie breni / a on mie breni.

Ztąd Duszy mojej / wesela dostawa: R.
ztąd Serce moje / Pannu chwala dawa / Pan
lud swój chowa / Pan jest nieprzebitym / Kró-
lowi śytem / Królowi śytem.

Miey

Miey na sweý piegy / Dyśe miłosier-
ny: R. Dziędzictwo swoje / y wysytek lud-
mierny / żyw je w dostátku y w wadze u
wiata: na wieżne lata / na wieżne lata /
Amen.

CCCCXXXVIII.

Psalmy 29.

Niescie chwałę mocarze / Pannu moc-
niejszemu: R. niescie chwałę Królo-
wie / Królowi wielszemu: jego ze-
wśech nawietse / Imie wyznawajcie R. je-
mu w Kościele świątym jego się kłaniajcie.

Głos Pański deśze leje / głos Pański grom-
trogi: R. y okrutne pobudza / na powietrzu
trwogi. Pan na Morzu podnosi / strasne
nawałności: R. Głos Pański wielkiej wla-
dze / y wielkiej możności.

Głos Pański Cedry łamie / y daby prze-
wraca: R. a wielkimi górami / tak śnadnie
obraca. Jako wieś to tam / to sam jedno-
rozgowym: R. wesola młodość miece / cie-
lity pustymi.

Na głos Pański z obłoków / ognie wy-
skakuja: R. Pustynie drża / Arabskie / łanie
śięci truja. Łasy pędna / wielmożności je-
go

60

jego znażna wśladzie: R. y dośko światá/
zawždy wyznawana będzie.

Pan na swym Tronie siedziati gdy po-
top świat psował: R. Pan na swym Tro-
nie będzie/na wieki królował. Tenże Ser-
ce y siła/ ludu swemu daje: R. y ziemi blo-
gostawia/ na jey urodzaje.

CCCCXXXIX.

Psalms 30.

Bede cie wielbił mój Panie: R. po ki m-
na świecie stanie: boś mnie w przygo-
dzie ratował: y śmiechów ludzkich
uchował.

Panie wołałem ku tobie: R. a tyś mi
wspart w mey chorobie/ dodałeś mi swej
pomocy: żem nie uznał wiesney nocy.

Zbórże Pański/śpiwaj swemu: R. obroń-
cy naperwniejszemu: uszyś zaś powinna
chęć: jego naswietšej Pamięci.

Gniew jego nietrwałszy plány: R. a l-
śi wiek nie przetrwany: tego wiegór za-
frątuje: tego rano umilknie.

Mnie po prawdzie przeszedł był: R. tał
dalece już zbłądził: żem śmiał rzec/ w tej
klabie stoje: że się odmiany nie boje.

Panie/

Panie/ twoja kaska była: R. mnie tał
mocno utwierdził: ale skoros twarz o-
brocił: wnetes moje hardsce strocił.

Cożem ja miał pogac sobie: R. jedno
głos podniesę ku tobie: co za korzyś/ moca-
ny Boże: mego zginienia bydz może.

Żalię proch zaś będzie dawal: R. a-
bo twa dobroć wyznawał: o Panie rascie
smilować: a mnie smutnego ratować.

Użyłes zwypkley litości: R. obrociłes płac
w radości/ zbiłes ze mnie wór żalobny:
a włożyłes płasz ozdoby.

Przetos cie wesola wśladzie: R. Du-
śa moja wielbić będzie: Twoja chwala/
wiesny Panie/ w usciach moich nie usta-
nie/ Amen.

CCCCXL.

Psalms 31.

Tobie ufność swa klade/Bożenie-
zmierzony: a ty nie day abym był/
kiedy zawstydzony.

Prze dobroć swoja rasc mie/ z trudnośc-
wybawic: uslyś mój głos/ a chciej mie/ na
swobodzie stawic.

Weźmi mie w swa obrona/ niezwal-
sony

żony Panie: a to za twarzą stała / y zameł
mi stanie.

Tys moj wał / tys moj zameł / a prze-
jmie swoje: prowadź mnie y opatruj / liże
zdrowie moje.

Pomóż mi z śideł / Ktore na mnie naślad-
wila: przeklęta ządrość: Tys jest / wpy-
ska moja siła.

W twoje ręce porucam / żywot swój
testliwy: Ty mnie bronisz rąk ządroży / Bo-
że moj prawdziwy.

Przyjaciela ci ze mnie / na wielki nie ma-
ja: Ktorzy w rzęsach niepewnych / pewno-
ści szukają.

Ja swą nadzieję kładę / w twej Panie /
Lituj się: a ty mnie zawsze cięszysz / rąk
miej trudności.

Kasytes się użalił / mego udręczenia:
pomógł duszy mojej / z ciężkiego trapien-
nia.

Tys mnie z nieprzyjacielskich / stróży rąk
wybawił: y na miejscu przesłonnym / no-
gi me postawił.

Kasze się mnie użalił / y dziś wieśni
Panie: bo w tych strasimach moich / led-
wie że mnie stanie.

Wzrokiem stracił od płazu / Serce mi
struch-

struchlało: Młodość przed sobą zbiegła /
i w łoszczach nie stała.

Śmieje się nieprzyjaciół / sąsiadzi się
śmieją: Powinnować do mnie / przystąpić
nie śmieją.

Który zaprzy / ucieka / rowniem tak wy-
płynął: z ich pamięci / jakoby / już na wie-
ki zginął.

Jaki na śmieciach leży / z domu wyrzu-
cony: wiotchy cyn / takim ja jest / od ludzi
wzgardzony.

Ci mój awnie / słomka / drudzy się: ma-
wają: Ktorem / słowem o zbrowie / przy-
prawie mnie mają.

A ja w tej wzgardzie ludzkiej / y w tym
strachu / srogim: Tobie ufam o Panie / tys
jest moim Bogiem.

W twojej ręce / są lata / y bieg mego wie-
ka: ty mnie rąk wyzwobodzisz / z rąk złego
słowika.

Koswiec swą Dobrotliwą / twarz nad
swoim: okaz swe miłosierdzie / w tym
ucisku moim.

Niechaj za to / Boże moj / wstydu nie
odnoś: że cię w swych doległościach / o ra-
tunek proszę.

Niechaj się niepobożni / ludzie zapala-

ja: niechay swego upadku / niedługo se-
raja.

Boday uszedł y upadł / zły jezyl wse-
teżny: Cnoty skażea / y Dobrych / nieprzys-
jaćiel wieśny.

Jako wiele dobr Panie / ktore ty gotu-
jesz: wiernym swoim y ktore tu już okazujeś.

Kryjesz je przyswoy twarzy / przed lud-
mi srogimi: bierzesz je przed jezyl / w dom
swoy wśeteczny.

Błogosławion bądź Panie / ktoryś mi
wybawił: z mych trudności / y w miejscu
obronnym postawił.

Jaciem już był bez niała / zwatpił w
kásce twojej: aleś ty nieprzebagyl / przeje-
stargi mojej.

Wierni Pána miłujcie / wierni Pána mi-
luje: a z hardymi wedle ich / pychy postępuje.

Bądźcie stali ktorzyście / w Pána po-
łożyli ufność swoje / a Serca wasze on po-
sili / Amen.

CCCCXLI.

Tenże.

Tobie ufam o moj Panie / niech
hánba niepada na mne: y wieśne
zapra-

zapalenie: to day prosz / niech odnośe / z
twojej kási o Panie.

Nakłoń ku mnie ucha swego / uslyś pros-
bę z tronu twego: pospiesz się do ratunku:
Ach! co przedy / w mojej niedzy: wyrwi-
że mnie z śraśunku.

Panie Boże siło moja / Tyś moj Zamek /
tyś ma Zbroja: day miżnie z twej obrony /
przeciwnikom / okrutnikom / podobam z każ-
dey strony.

Moja Tarcza / moja Básto / moja Twir-
dzo / moje Miasto: moj helmie / nie Zbá-
wienie / Boże mocny / bądź pomocny: proz-
neć jest sprzećiwienie.

Świat kopie doły podemna / zdrada /
śółsem idzie ze mna: Sídła y sieci stáwia:
Panie ochroń / sam mnie obroń: boć sieprze-
tów mnie zmarwia.

Tobie zlecám Duszę moją / wylley ná mnie
káske swoje: w ręce mie swojej trzymaj: o
moj Panie me kochanie: błęśliwy mi Kónieć
daj.

Ciesz / chwala Stworzycielowi / Bo-
gu Dycu / y Synowi: y z Duchem świę-
tym / Pánem: Ten swych / mocą /

dniem y nocą: na wieki
wieków Amen.

Y y iij

Ten-

CCCCXLII.

Tenże.

Według dawniejszej Ebycey.

WTobie ja ufam moy Panie/nieda-
je mnie w pohánbienie/y ná wiedz-
sromotę/ też cie proszę/ Kęce wzno-
sę/ okaż mi twą dobroć.

Nakłoń Panie ucha twego á wysłuchaj
mnie nadznego/ rátny mnie w tey potrzebie
ja do ciebie/ proszę ciebie/ dodaj mi swoy
pomocy.

Każdy bydy przy mnie Boże moj/obroń-
comoy ty przy mnie stoy/gdyż moćniemam
bojować przeciwko mym/wrogani srogimi
ráz mnie Panie rátować.

Tys jest zamek y obroná / Targá ma-
y też ochroná / zbawienie me ó Boże/ w tey
potrzebie/ ja do ciebie/ Ktoś przeciw tobie
moje.

Świat się przeciw mnie zbuntował/
y strąśliwie nágotował/ z wielá zkrętych
dychtrości/ ja do ciebie/ proszę ciebie zábron-
ich śakšywości.

Tobie polecam Boże moy/ duszę/ ciało
y żywot swoy/ w nayawiatšę rece twoje/ty
Panie

Panie bądź ma pomocą / rátnyże zdrowie
moje.

Chwała bądź Dycu wieznemu y Sy-
nu jego miłemu wespół z Duchem świa-
tym / ich Boska mocma nam pomoc/przez
Jezu Krystá / Amen.

CCCCXLIII.

Psalmy 32.

Szczęśliwy ten ktorego złości / Pan
Bóg wysłiśle/odpušćá z szereyswey
litości: R. szczęliwy głowiek taki by-
wa / ktorego grzech/ Pan Bóg łaska swoja
otrywa. Ni w Sercu jego/ śakšu żadne-
go/ nie opátruje/ gdy probuje: śsyrym go
sobie nájdaje.

Gdyś chciał zátájić swoje złości/ by-
łem strapión/ ták yż we mnie uwiedły Bo-
ści: R. bo mnie reka twojej srogosci/ wno-
cy/ we dnie/ dotyka dla moich sprośności.
Moj Duch ściśniony / był/ z każdy stro-
ny/ ná sady twoje/ siły moje: wyschły/ jak
w árżód letne znoje.

Y umyślilem już moj Panie / swoich
złóści/ usynić przed tobą wyznánie: R. rze-
kłem / grzech moj oznajmie tobie / ani żad-
ny y iij nych/

ných/nieprawości zataja w sobie. A ty ob-
puszczisz / z kazi wypuszczisz / dla Syna two-
go / we krwi jego / on jest mój wierzący.

Otoć się bóg modlić zwieci / w dzień
potrzeby / składając ufność w twojej chęci.
R. choć się wyleją Nawalności / choć się
też / zwykłe ich obejda Krewkości : a prze-
cie na mnie / nie przypadnie / tak skobli-
wego / gdy cie swego / mają obrońce per-
nego.

Tys jest sędziem wybranych Panie / za
obronę swoją / imię się nie nieślanie : R.
rósł mnie wywieść z moich trudności / a ja
tobie zaśpiewam ku czci / pieśń radości : ser-
deczne pienie za wyzwolenie dam Paniu me-
mu / naawieściemu / ufając Słowu Bożiemu.

Do mówisz do mnie w ten sposób sam /
yż ja tobie myśl bożą / y rozum dobry dam.
R. y na drodze zbawienia mego / naprowadzę
cie sam / z miłosierdzia swojego : y dam
ci Kade / odjawszy wade jasnym mym
wzrokiem / słow wyrokiem / zaślonię cie przed
złym okiem.

Nie bądźcie jako muł leniwy / ani jako /
nieśrocony kon popedliwy : R. Kon a muł
rozumu nie mają / leg mądrustwem / y użda-
rzą.

szadzeni bywają : a nad to głowiek / przez
wysięk swoy wiet / ma się miarkować / y
ajmować / Ciasto Duchowi hołdować.

Niepobożnych trwoga nie minie / a upo-
ny / piekielna wieśna śmierć zginie : R. a
le którzy w Panu ufają / dzień potrzeby / moc-
ney Keti jego doznają : Ciesć Bogu dajcie /
Sercą śpiewajcie / wy sprawiedliwi / rze-
my / żywi / Panie bądź nam miłościwy /
Amen.

CCCCXLIV.

Tenże.

Szczęśliwy / komu / grzechy odpuszczono : R. y w niepamięci złości ponu-
żono : szczęśliwy / komu / nieprzygodę
Pan wady : ani się żadney / ani się żadney /
w nim domaća zdrady.

Dotądem tajął swoich nieprawości :
R. ledwie mógł ność swe mizerne łosć
a niewidome Sumnienia skrypanie : budzi-
ło we mnie / budziło we mnie / jawnie narze-
kanie.

Dzielił na ntebie swięci / nocli w sta-
rą : R. twoja mię cięskara dolegała : go-
rzałem

Y y v

rzakem w ogniu: ledwie tak gorąja: Słoneczne kółka / kiedy lwa mijają.

Wolałem tedy / Boże litościwy: R. swego grzech przed tobą / objawić brzydliwy: nie chciałem dalek / pokrywać swej złości: tyś odpuścił / a tyś odpuścił / moje wściekłości.

Przeto gdy słowiek / co słowiek do siebie: R. takiego będzie guł / niech prosi ciebie: by dobrze ziemię / morze zalać chciało: za twą pomocą / za twą pomocą / on zostanie cało.

Ty mnie w przygodach / moich bronisz: R. Ty mnie w trapieniu / cięścinie przebacysz: Ty w nęciach moich / wzburzysz wdziesięć pienie: jako gdy słowiek / jako gdy słowiek / suje wyzwolenie.

Co były tu mnie / Boże moi kaskawy: R. Twoja słowa / dam ja tobie rozum prawy: okażę drogę / ktoś się maś trzymać / a okażę swego / a okażę swego / z ciebie niech się mać.

Nie bądźże tedy / tym co jest Konani: R. Tym co mł / bo ci / w rozum są obrani: y potrzebnia / muniu / y wodze: aby je słowiek / aby je słowiek / miał powoli w Drodze.

Sila

Sila jest bigor / na grzesnego / ale: R. pobożny słowiek / będzie zawsze wcale: przeto w nadzieję Pańską / używajcie wesela dobrzy / wesela dobrzy / y wdziesięć spieszajcie / Amen.

CCCCXLV.

Psalms 33.

Nuż sprawiedliwi zaśpiewajcie wesele: R. lać się w swoim Panie / a. wasze Powinność pamiętajcie / chwalić Pana przez śpiewanie / na toż się udajcie / R. głosy rozpustajcie / Puzan unierzcie / na Arfie słoconey / na ciagnicieś strony / w babny uderzcie.

Pieśń nowa Panu zaśpiewajcie / R. ta głosu wesolego / R. a z poważnością to dziękajcie / dotychczas Misterstwa swego / bo to Pan prawdziwy / R. w sprawach światobliwy / trwa bez przesłania: a choć świat piasuje / nie spiac zawsze suje / niema uśtania.

Bocha się Pan w sprawiedliwości / y sady swoje miłuje / R. Ziemia pełna jego litości / Ktoż wbył o opatruje / Niebiosa wyłotoci / R. Słowem swej możliwości / Dnie sam

sam sprawił: Dnie duchem ust swych / emy
woyst rozmajtych / w Niebie postawił.

Dnie zgromadził morskie wody / jako
dostatku jaskiego / R. ażeby nie zginęły wody /
zlał je w przepaść skarbów swego: przetoż
krąg świata / R. Boga w wieczne lata / niechay
sie boji niechay przed nim plemię / co osi-
dło ziemię / ze drżeniem stojł.

Bo zle dość Pan wyrzeże słowo / aż się
zaráz wszytko stanie / R. wszytko musi stać
gotowo / na najmnieysze rozkazanie / Na-
dów praćtyti / R. pomieszał y syti / w niwo-
drobici: Kżkomo chytre rady / Myśli pe-
ne zdrady / Dpał wywrocił.

Alle co sam ten Pan uradzi / to aż na wie-
ki trwać będzie / R. a co zamysli / przyprowa-
dzi / On do skutku zawždy wsedzie. Na-
ród to szczęśliwy / R. z którym dobrotliwy
Pan Bóg przestawa / a który obliżnym / y lu-
dem dżiedziżnym / swoim wyznawa.

Pan tylko z Nieba poryzy okiem / na te-
tu ziemskieniziny. R. Ażaraz po świecie sy-
r / kim wszytkie ludzkie nyrzy / Syny / z Pa-
łacu swego / R. widzi światego / co na-
na ziemi / wszytkie sam sprawuje / wszytkie
opatrnie / Darami swymi.

Wsy

Wsytkie Pan widzi nasze sprawy bo
przezeń Serce stworzone / R. widzi myśli na-
sych zabawy / bo mu zawždy otworzone /
Arłanawietsego / R. żadne woysto jego / nie
poratnie / niech mocarz / zwoy cięstwa / sobie
swego mestwa / nie obtecuje.

Niebezpiečna ufac kōntowi / choćaby
Dnareksemu / R. Szłoda ufac y ramiemowi
swemu / choć namiezniewsemu / w samym ty-
ko Panie / R. Eto ma swe dufanie / w potrzebie
kżdey / ma z oki Panskiego / na aie kłst-
wego / Obrona zawždy.

Tych on strzeże w kżdey przygo-
dziej / R. tychże też nie-
pomorzy w głodziej / Dając im Chleb w
boyności / przetoż w takim Panie / R. niechay
nieprześtanie / Dupa Dufności / gdyż na
wszytkie strony / pewna swej obrony / z jego
możności.

W nim wesela doskonałego / będziemy
wsytcy używali / R. cośmy w mocy jego swie-
tego / Imienia ciele dufali / niechayże już Pa-
nie / R. Twoje Smilowanie / po tobie znamy /
jako wieś / że w tobie / a nieśa-

mi w sobie Nadzieje
mamy.

Bede

CCCCXLVI.

Psalms 34.

Wiede ja zawołałem i imię Pańskie
go: nie wynidzie z usi moich / nigdy
chwala tego:

Pańmem się chwalić będę / jedynemu
mojemu: bo ja wziął w swą obronę / do swej
go położy.

Co słysząc sprawiedliwi / będą się rado-
wać / y za jego dobroci / będą mu dzięko-
wać.

Dzwał mi się Pan / zaraz / gdy mi przy-
szedł do niego: y uspokoił wszystkie / trwo-
gi Serca mego.

O Jaks jest wesole oblize twoje Pańskie
na które gdy kto weprze / wnet się zger-
szym stanie.

Ten chudziński zawołał / a Pan z Nie-
ba swego: usłyszał / y wyrwał go / z ręki
trapiącego.

Anioł jego za każdym / sprawiedliwym
chodzi y z niebezpieczeństwa go / każdego
wywodzi.

Stos.

Stosujcie się wszyscy ludzie / jakoto Pan
dobry: a jako w miłosierdziu / swoim dzi-
wienie śgody.

O śgody to słowie / który swe u-
anie: położył w tak kłopotliwym / a swobod-
nym Pańskie.

Bojcie się Pańscy wszyscy / słudzy jego
go: bo nie ugnie Głodu / Dóm sprawiedli-
wego.

Świećta będą po liściach / od Głodu ry-
sali: ale sługom swym sprawi / Pan do-
katek cały.

Słuchajcież mnie dżiatek / a ja was
nauka: y bojaźni was Pańskie / tróćno-
w, uga.

Kto chce mieć długi żywot / widzieć do-
bre lata: a pobożnie zażywać: pragnie te-
go światła.

Zamuj język ode złej / y wśetęney mo-
wy: a nie obchodź się z niemi obłudnymi
słowy.

Prześtań złego / syn dobrze / a szukaj po-
koja: a tak będzie pływał / w Dobrach
Dusza twoja.

Daj Pańskie patrzą / na sprawiedli-
wego:

wego: uszy Pańskie słuchają / Głosu pobożnego.

Aleniepobożnik! Pan z gruntu wywróci: y w niwecę wsypie jego / pamięć obroci.

Sprawniwy zawoła / Pan usłysz / Niebá: y wsiedzie przy nim stanie / gdzie będzie potrzeba.

Bliski Pan wszystkim Ludziom Serca skruszonego: y Kocha się w głowie / Ducha pokornego.

Wiele złego przychodzi na sprawiedliwego: ale go Pan wybawia / zawsze z wszytkiego.

Strzegąc aby namnieysza / ze wszech go kocha: nie była Obrązona w jego opatrzności.

Sąbje złote złotnika / y pogina wycy: ktorzy sprawiedliwego / mieli w niemiłości.

Alle Pan swoich wiernych / sług / zbroje okupi: y wyzwoli je mocnie / od rąk zbrojnych kupy.

Al oni wybawieni ują Pana swego / sławiąc zawsze y wielbiąc / Imię święte jego / Amen.

Tako

CCCCXLVII.

Tenże.

Ktokolwiek sięście ku mnie sie postawi / bądź radości / bądź nie strasze / tu nabawi: Panu ja dziełom ac białe / wszytkiego / w uszach moich usłuch me / dawać jego.

Panem się ja chlubie: Stronni niech słuchają / a moim przykładem w dobrej myśli trwają. Zenna wszyscy Pana / zenna a y / sławiać / Imię jego święte w zgórach wyśławiać.

Szukałem go / a on tu mnie uchoścował / y we wszytkich trwogach moich mnie obronił. Weni patrzyć / będziecie prawie / z / wieceni / a bydy nie możecie / nigdy zawstyżeni.

Ten ubogi wołał / a Pan go ratował / w niebezpieczeństwie jego wcale go zachował / w oko boga bożnych Pański Aniel sławi / o / bóg niedobyt / y ten je wybawi.

Szkoftny kto chce tego: Pan to dobrośliwy / Ktokolwiek w nim ufaj / głowie / do błędnicy / wazcie Pana / wierni / według powini.

powinności: niemaś niedostátku gdzie Pan
w uciążliwości.

Lwi drapieżni/ ktorzy siłom swym ufa-
ją/ sesto niedostátku y głodu doznają / ale
tym co kładą swą nadzieję w Pannie / z jego
łaski zawsze wszystkiego dostanie.

Do mnie przysądźcie / dźiaki / a tu po-
słuchaycie z jaką uciążliwością Panu służycie.
Słuchay mnie kto pragnie sługiego ży-
wota / a chce wieku swego żyć bez kłopotu.

Zachoway swoy jezyk od wśeteczney
mowy / a niemyśl inaczey niżli mówisz sło-
wo / porzuć złosc wśelaka / sprawy się przys-
tojnie / szukay jakobyś mógł / wieść żywota
spokojnie.

Patrzą Pan na dobre ośiem miso-
nym / ani ucha zamknę przed słowami
wiernym / patrzą y na grzeszne ożymia
gienni / a ich pamięć wszystka wygładzi na
ziemi.

Wotak sprawiedliwy / a Pan ucho sło-
nił: y w każdej przygodzie / znanie go
bronil / blisko Pana mają ludzie utrapieni /
smutni z łaski jego będą pocieszeni.

Silą na pobożne strasunków przycho-
dzą.

ale je ze wszystkich sam Pan wyswobo-
dzi / Pan ich Kości strzeże od wszelkiego ra-
ni / jedna z nich żadnego niema znać strachu.

Stego złosc pobije / a kto zaryzy cno-
ści / wszystko zgubi y sam zniszcze w Ko-
ście / Pan slug swoich broni skody nienzna-
ją ktorzykolwiek w jego łasce ufność mają.

CCCCXLVIII.

Psalmy 35.

Brońca wieszny ludzi utrapionych / do-
ciebie w swoich Krzywdach niezłigo-
nych / ja się uciekam.

Zastaw się o mnie day odpor gwał-
towni / porwot bron y tarcz pomóż słowisko
moje / uciążlionemu.

Zastap dobywszy ostrey kable swojey /
mym przesławowcom / rżesz duszy mojej /
Jam zdrowie twoje.

Niechay wstyd nayda ktorzy mnie su-
kają niechay sromotnie na zad uciekają / co
mi źle myśla.

Jako gwałtowny wichur niezgoniony /
proch po powietrzu / nieśie / tak y ony / An-
ioł niech pędzi.

Niech szlachawice y cmy niespedzone / ich
drogi

drogi beda a ony strwożone / Anioł niech
żenie.

Bo na mnie siła bez winy stawała
bez winy doły zdradliwie kopają zdrowie
me łowiac.

Boday że sie w swych sieciach połowili
li / boday że w tychże dołach potopili / Eto
re kopali.

A ja / da Pan Bóg pozbywszy trudno-
ści / dnia wesolego / uszyje / a Kości / w sy-
tanie me rzeźbi.

Panie / Eto tobie rowien / ty ubogich
trapić / możniejszy mi niż ty / z rąk srogich /
nędzne wyrzwasz.

Nieścis na złość ludzic / niewstydliwie
wioda to na mnie o sym me poćmwe serce
nie myśli.

Uprzejmość moją / złością mi oddali
miasto ratunku sami zażądali / na garbce
moje.

A ja w ich zły czas w workę / moją Bóg
to wie / chodził / y często pośażąc za ich zdro-
wie / prosił usławnie.

Tak przyjaciele przyjaciel żaluje / tak
brata płacze brat / tak lamentuje / Syn po-
swey Matce.

A cni

A oni siem mey pladze weselili / yzschadz-
li o mnie tajemne synili / Chwała niegenna.

Głodni pochrębey ści mi uwłaszali /
mna sobie dworni gebe wymywali / Dac-
mojadowie.

O Panie kiedyż weyrzyś / pozbać mie
tych pośmiewców kiedy / a broń od przetle-
tych / lwów / dusze mojej.

Albym twa dobroć przywieleć mi wyzna-
wał / ludzi zebraniu y tobie oddawał / chwa-
le powinna.

Niechay radości żadney nie używa / zły
skowiek ani sobie pochutnywa / patrząc na
mój żal.

Co bawiek mówią w sytce ussypli-
wie / a w sercu myślą jakoby zdradliwie /
pobeyse dobrego.

Geby do uszu na mnie rozdziewili mo-
wiąc cwośiny przed się nasycili / chęć swe
oży.

Widziś O Panie jawną Krzywdę mo-
ją / nie racz jej milgac ukaz bytność swoję /
przy mnie swym słudze.

Wstań a rozciągnij swoy sąd sprawie-
dliwy / a uznaj Eto z nas prawy jest Eto
krzywy / moją wiesny Boże.

Dśadz mie według swey Sprawiedli-
wości /

Z 3 iii

mości / a nie daj Panie przeklestej ząbro-
ści / pościechy zemnie.

Niechay niemowla: lubuy dušo / teraz
oto nam w rze wpadł / zegośmy nieraz so-
bie żygli.

Dobayże / iawney niensli sromoty kto-
rym nieśczęście / y moje kłopoty / dobra myś-
l gynie.

Dobay zelżywość y wiegna odnieśli /
hárba na tobie ktorzy się podnieśli / há-
dże przeciwie.

A ludzkie ktorzy cnoście mey żygli beda
się jefize (da Bóg) weselili / y rzeła potym:

Chwała bądź wiegna Bogu najwyż-
szemu który dopomoc rączył słudze swemu /
w trudnościach jego.

Język mój także będzie śerżył Panie
twoja Sprawiedliwość ani poprzestanie
twoj chwały wiecznie.

CCCCXLIX.

Psalms 36.

Bógwot niepobożnego za świadka nie-
stoi / że on o Bogu niewie / ani się go
boi / wiec jefize w swychże złościach /
sobie

sobie podlebuję za co Boga y ludzka nie-
marwię z ystnie.

Jego mowa ściera złość figery kram y
zbrada / niema tam nigdy miejsca żadna zbro-
wa rada / w nocy myśli w jafiey / dzień strac-
wie / wśete gności / enote wżgardził umyslnie
przysięcilem złości.

O Panie dobroć twoja do nieba prze-
stala / Prawda obłoków siega góry prze-
rownala / Sprawiedliwość a sądów y two-
jej mądrości też jest miara / ktora jest mor-
skich głębości.

Z twych rąk głowie z twych rąk zwierzi-
maja zdrowie swoje / nie przepłacone / Pa-
nie: miłosierdzie twoje / jako ptak liche džia-
tki strzydy swemu kryje tak głowie pod za-
łona rąk twojey żyje.

Boynością domu twego będziem na-
syceni / y strumieniem roskosy twych nápojeni
a ciebie zdróy żywota ty náše ciemności /
rozwiejesz a wnet wyrzynn dzień prawey
Światłości.

Odryj Panie kasta swa tych ktorzy cie
znaja / ktorzy cnoty w każdej swej sprawie
przestrzegaja / niechaym hárby głowie nie-
depce

depce nogami: niechay mianiepobożny nie
tyka rękami.

Alz ci tak długo beda na dobrych prze-
wodzić / y niewinne wśelakim obysajom
skodzić / że przećie sąsu swego przypłaca
swoych złości a nie wyda twej pomisy Panie
y progości.

CCCCI.

Psal. 37.

Nie obruszay się że kto niewstydliwie
w grzechu się kocha y wśetęgnie
wie b. ci lada w dzień / tak upadna
śnadnie jako za kosa trawa pratkospadnie.

Nie ty nadzieje w Pannu a cnotliwie
swoy żywot: sprawuj beda niemotpliwie
twoje na ziemi lata przedłużone a twe na-
dzieje nie mogą być plone.

Kochay się w Pannu ten wszystko da to-
bie / gęgotyśolwieś bidziesz żytyś sobie / po-
niesz mu żywot y wszystkie swe sprawy a u-
znaś / że on tobie jest kaskawy.

Jasna jest: orsa jasno słońce pała tak
bedzie y twa cnota okazala tylko badz stro-
miny a swej doległości gękay cierpliwie do
Paukskiej litości.

Nie

Nie obrazay się jeśli w ognu twoich ży-
słowiel w ścieżcin dni używa swoich nymi
gniew nymi swej zapalęwości abyś nie-
przystal y sam ku ich złości.

Bo to rzec perona / że ludzie złościwoi
zaginać muszą ani ich Bóg żywe a ci co w
Bogu nadzieje swa mają ziemię w dzie-
dzictwo perone otrzymają.

Porwaj a zlego / wnet niebidzie: przy-
dziesz / na miejsce jego już go nienadeydziesz /
ale poborn ci ziemi osieda y żyć w pokoju
wsytek wiek swoy beda.

Niesprawiedliwy zle myśli dobremu
zebami zgrzyta sprośnie przećiw niemu / a Pan
na niebie siedząc z niego sydzi / bo upad-
nad nim nieuchronny wiodzi.

Mieze wyszli luki nałożyli aby ubo-
gie y dobre niszčili: ale ich mieze w ichże Ser-
ca wpadna a luki w reku same się przepad-
na.

Lepša dobremu trocha majątności niż
niepobożnym ich serokie włości bo nie-
pobożnych wladza zarta bidzie a Pan o-
brońca swoich wiernych wśedzie.

Pan ma na pieczy stromne y stategne a
ich dziedzictwo jest na ziemi wiegne / beda
bez

33v

bez trwogi w każdej zley przygodzie beda
mieć co jeść / y w najeiszym głodzie.

Ale Upadku nie wyda złośliwi: a kto
rykolwiek Pánu sie przeciw / jako łoy tłu
stey Ofiary zniszcze / a prosto z Dymem za
raz wywietrzeje.

Pożyga słowick zły / a nie oddaje: do
bry dáruje a przed sie mu staje / kto dobrym
żyży a sami ścieszliwi bedzie / a nieprzysiaciel
niezdziwiałe wśedzie.

Pan cnotliwego postęptu sprawuje y
drogi jego w Sercu swym lubuje jesti upad
nie Pan mu niedopuszc / skłuc sie škodli
wie / bo go z rąk niepuszc.

Byłem dziećciem a dziśiem już śiwy /
a niewidziałem aby Sprawiedliwy był o
puszczony albo było trzeba potomstwu je
go zebrać kiedy chleba.

Każdy dzień ludziom upadłym użyja
ubóstwa swego drugiemu pożyja a przecie
Pan Bóg tak mu błogosławi że wszystko
z pełną potomstwu zostawi.

Przeto złość porzuć / syn co rad zacho
wá a już bądź pewien długiego żywota bo
sprawiedliwość wielce Pan miłuje a wier
ne swoje zawždy opatruje.

Złych zasłużona zapłata niemnie / a ich
potom

potomstwo do gruntu zaginie a dobrzy be
dani ziemi mieścili / y swoje własność Sy
nom podawali.

Jest pobożnego śsera mądrość pkr
nie / a jeży prawda między ludźmi slynie /
załon w swym Sercu Pánski ugruntował
przeto też nigdy nie będzie swantował.

Nieprzysiacielem głównym zły dobre
mu / ale go zawże Pan wyrwie: z rąk jemu
ani da / żeby będąc potwarzony miał od śe
dżiego wynisć przesadzony.

Ufay ty Pánu a swe wszystkie sprawy
tak sprawuy jako Pánskie brzmia ustaw /
ten cie wyniesie ten cie ubogaci y zły przeb
twem ożywa zatrać.

Widziałem złego w ścieszciu tak wynies
łym / że był libańskim rowien cedrom roś
łym / obeyszałem sie a już było po nim śu
lam: nie umiał nikt powiedzieć o nim.

Przypatrzy sie rzegoni ludzi bogoboy
nych że lat na koniec użyja spoko
nych: a niepobożni kiedy sie zdac beda / na
lepiey kwitnac / Dóbr y zdrowia zbeda.

Bezpieczeństwo swoje y siłować w trud
ności / cnotliwi Pánskiey powinni litości:
On je wspomozie / on z nich jarzmo zdey

mie / złych ludzi: bo mu u

fałunprzeynie

Czasu

CCCCLI.

Psalms 38.

Ezasu gniewu y zasu twej popedliwo-
ści: R. nie rás mie Pánie karác / z mo-
jich wśetesości: tćwíg we mnie sći-
ty twoje: á nie uchroniona / R. Kśá ná-
má twojá zmocniona.

Zdrowia niemáš w mym těiele / pře-
strách gniewu twego: R. Kóścióm niemáš
pokoju / dla występku mego: stágl m-
grzech náđ Głowa: y těienie mie w ziemi:
R. jáko nieznosne nácižě bržemie.

Blížny znovu mych dawnych ran / s-
odnowily R. zátajone: plugáštwá / znovu
přystapily. Skurżyłem się nieborák: zně-
nialem okrutnie: R. cały dzień chodze wzd-
chájáć smutnie.

Wšytkie áe mnie wnetřžności gorá-
ć ciálo: R. od wierzchu głowy do stóp /
státnych schoržálo. Udręsonym / wzgar-
nym: cworýsć musě: R. májáć tat bar-
sťwožona duše.

Jáwna jeť žadošć moja tobie wieš-
toje: R. y pláć moj ušom twojm / tá-
bydž nie može. Trwoga Serce me z-
gášna

gášna we mnie sity: R. Dsy / y te své
swiátko stráćity.

Blisicy moi z dáleka / ná moj ból pátržá-
li: R. Powinnowáć / zgoła wšycky mienie-
znáti: á zly słowieť tym gásem: gýniť o-
mnie ráde: R. y mowit co chćiať / y zmy-
šláť zdráde.

A ja / jáko kśo głuchy / álbo łomu mo-
wá: R. nie służy / ánim słučať / ánim přy-
šěť słowá: byłem głuch / álbo ten co jeť
dotkniony słowy: R. nie má nieššesny w
ušćiech odmowy.

Pánie / w tobie náđžieš / tráde Bogu
swojim: R. Ty badž sástaw w mey Proš-
bie / ánie daj miemojim: Niepřýjaćiołom
w pozmiech: w tym oni labuja: R. gdy mo-
je nogi / nanniey swáńkują.

Otom ja záwždy gotów / ná wšelkie
teránie: R. gotowem trwíg swó / blagáć /
twoje rozgniewánie: wyznawám swoje zlo-
ści: słušnie mié moi Pánie: R. náwiedzáć
rádyš / y karác zá nie.

A niepřýjaćiel moj żyw / y bierze moc
jawnie: R. Kśory mié w nienáwišći ma (da-
Bóg) niešpráwnie / chěť mi niechěćia od-
dať: y džíš mié sromot: R. žem přýjaćie-
lem záwždy dobroći

jeszcze ja z radością będę dzietował: że mi
zachował / Amen.

CCCCIII.

Tenże.

Jako przysący Jeleni / gąsni goracego
R. z wielkim pragnieniem szuka / zro-
dła chłodzącego tak też pragnie Du-
śa moja: Panie Ciebie swego zdroja.

Pragnie Dusza ma Boga / Boga ży-
wiącego: R. a z wielkim utęsknieniem / mo-
wi tak do niego: Kiedyś przyjdę bym się two-
mu: stał obliżu swietemu.

Tak w dzień jako y w nocy / gdy mi tak
mówiono: R. Kiedyś to jest on Bóg twój:
w płac mi przywodzono: Którym ażem
czcił siebie: wśladżem niezapomniał cie-
bie.

Bo ta w najcięższym smutku / jest moja
ochroda: R. gdy wspomnie na gąs / w kto-
ry / wiernych twoich trzoda: że nina do two-
go chodzą / Domu: y tam się wielbiła.

Przez się trapiś / y przez się / trwo-
żyś Duszo moja: R. Getay śmieje na Pana / on
on nadzieja twoja: bo mu jeszcze dzietgynie-
nienie: dam za jego wybawienie.

Toc

Toc / Panie mój / nabórżiey / rozrzew-
nia ma Dusze: R. ze w posrząd Nieprzys-
jaćiel / głównych mieścić muszę: a wśladż
w ziemi Jordąnskiej: pomnie na cie y Ser-
monskiej.

Przepasę za przepasćiami / y sum twej
powodzę: R. zbiegły mię nawalność twa /
jedną drugą rodzi: wśladż tego się nieboję:
kważając wola twoja.

Wśladż tak na każdą dzień / że mi Pan
obżeli: R. Miłosierdzia / y Serce moje
rozweseli: a ja w nocy Prośki memu: dam
z prośbą Bogu żywemu.

Wolając tak do niego / jak do mocnej
R. przeżyje Panie zapomniat / mnie
przez gąs niemały: przez chodzę w takiej za-
łości: dla mych nieprzysjaćiel złości.

Bo bym łatwie wycierpiat / ran cięż-
kich zadanie: R. niżli Nieprzysjaćielski / żart
y uraganie: gdy mówią do slugi twego: a
gdzieś masz Boga swojego.

Przez się trapiś / y przez się trwożyś
Duszo moja: R. Getay śmieje na Pana / on
nadzieja twoja: On twarży mej jest Zba-
wieniem: jegoż uga Dżietgynie-

niem / Amen.

A a a

Jako

CCCCCLIV.

Tenże.

Gdy Jelen szuka zdroja / w cieście
mordowantu. R. Tak cie Boże Du-
śa moja / żada w swym zstraszaniu /
pragnie cie Boga swego / w mocy zawždy
żywego / mówiąc / rychli mojego / oglą-
dam Pana wdziałnego.

Cieśko płacząc bez przestania / Ezami
Pamięć swa Dusze: R. gdy brzydkiego
ragania / gdzie twój Bóg? słuchając musie /
wzdalon od Domu twego / mnie przed tym
codziennego / z wielką wielką ich radością /
teraz schnąć musie żalostcia.

Niemuż tak wždy bez miary / Duszo
moja omdlewaś: R. bądź w Bogu tej ca-
łej wiary / że mu w rychle zaśpiwaś / y ob-
daś Dziełczynienie / za jego wybawienie /
tylko rychloratuy Boże / Dusza dalej trwać
nie może.

Ciebieś sobie przypominam tu w kraji
nie Jordanijskiej: R. z gory Mizar Ciebie
wzywam / na Pustyni Hermonskiej / gdy
twoich przepaści wiry za soba się znurczy /
a ich z hukiem sielest frogi / czyni we mnie
wielkie trwogi.

Wiec

Wiec twoje straszne nawalności / o mie
sie otręcały / R. Duchy twej popedliwości /
dmac / porażić mnie chciały. Aleć mie z swej
litości poratujesz w trudności / za coś bede
chwale dawał / y wiecznie Ciebie wyzna-
wał.

Niekt Bogu skale swojej / Gemuż mie
przebągał: R. Gemuż mie z cieśkości mo-
jej zlemu wyrwać nierągał: prawieć mie
zabijają / kiedy mi urągają / mówiąc niemaj
dnia każdego: gdzież jest Bóg coś duszał w
niego?

Niemuż wždy tak bez miary / Duszo
moja omdlewaś: R. bądź w Panu tej ca-
łej wiary / że mu w rychle zaśpiwaś / y ob-
daś Dziełczynienie / za jego wybawienie: we-
selac się z przytomności / obliśa jego Mi-
łości.

CCCCCLV.

Psalms 43.

Jerolimskie / Panie / moją / przysięgi w
obronę swoją: przeciw potwarzy ży-
wey: y powiesci fałszywey: chciej
się przy mnie zastawieć: mnie z łak frogich
wybawieć / mnie z rak frogich wybawieć.

A a a ij

Panie

Panie / w którym obrona / moja / jest
położona: semu / nie troskliwego: pchaś
od obliża swego / semu chodząc narzę-
kam / Nieprzysięgał się lekam. R.

Niech twej pomocy / Panie / Światło
prawdziwe wstanie / za którym y ja poydę:
y twych wysokościach dojdę / Pałaców / gdzie
mieszkanie: gdzie ty masz przebywanie. R.

Do ołtarza świętego / pojdę przed Pa-
ną mego: Pana / moje kochanie: Eforemu
dam wyznanie / grając w łagodnej stronie:
je Bóg niezwykleszony. R.

Duchu mój / semu / mdleję: semu
we mnie: truchleję: ufaj Panu / Eforemu:
jako Bogu wiecznemu / jeśli ja mam dziś
pować: je mię rączy zachować. R. Amen

CCCCCLVI.

Psalms 45.

S Erce mi kaze śpiewać Panu świętemu /
a Serce moje posłuszny pełnemu / od-
biera słowa / y nowy rym dźwięki: led-
wie tak prętko Pitarz Pismo leje.

Żaden o Królu żaden twej Wrody / nie
doydże między ludzkiemi Narodzy: żaden
w dźwięczności pięknej twarzy twojej: hoy
nie nżygyl Pan Bóg kasty swojej.

Przy

Przypaś do Boku swoy miecz uzłoco-
ny / cny bohaterze: miecz na wszystkie strō-
ny / sławny / y znany: z tym się ty rusz
śmiele / y grom niechajne swe nieprzysięgale.

Prawda / y ludzkość / twej wódz niech
sprawuje / a Sprawiedliwość wódzami śa-
fuie: za tych powodem / o Królu cnotliwy /
będziesz pożywał ręką swoją dżiwą.

Twe ostre strzały są nieuchronione / te-
mi ugodzisz w Serca zajątrzone / swych nie-
przysięgał: a strachem twej zbroje / możne
Narody przyjmą jarzmo twoje.

Stolicy twojej / o niezwykleszony / Kró-
lu / żaden Kres nie jest założony / Łaska roz-
miaru / Łaska prostowania / jest Łaska / Kró-
lu / twego Panowania.

Umilowales Sprawiedliwość świętą /
masz w Nienawisści bezbożność przeklętą:
przeto cie Pan twej znagna przed infami /
ugził Poręga rozienniki / twemi.

Pamięć y Mirra pachną drógo kła-
ne / Twe śały w strzyniach słonowych cho-
wane: zewsząd ci rośkosz płynie: między
swemi / Cory Królewskie masz ulubionemi.

Otoż y Panna dawno pożądana. Masz
wedle siebie / zlotem przyciągana: słuchay
A a a u j mie

mie začna Królowo / a moje / żygliwe slo-
wá wloz pod Serce swoje.

Już teraz Matki y mikey Rodziny / już
zapamięta y owsystey kraśny: Król cie ulu-
bił sobie przed wsystkiemi / a ty go zwy-
ciśz Pochłanami swemi.

Tobie bogata Tyros / o Królowa / już
dawno začne upominki chorwa. Lubo kto
skarby / lub kto hárd dzielności / wsystcy
przed toba pádna z usciwosciá.

Perło / a złoto / y drogie kámiencie / ubiór
tey začney Páiny / y obzienie: ale przy twa-
rzy gaśnie ubiór złoty / a zaś nrode przezw-
żają cnoty.

Cáka / o Królu wszechmożniestwy / zóna /
Dnia dżisie yśego tobie przyniesiona: z
nia orszak Páinen / krewnych liśba wielka /
Zebny / y traby y muzyka wśelka.

Leś ty o Páino / nie fukáy przygyny /
tez niepotrzebnych: wrychle (da Bóg /) Sy-
ny / Míaśto rodziców ogladaś / a za tym /
dogełaf / je y władać beda światem.

Zdrów bądź o Królu: ciebie ja wodzie-
nem / nieprzepamiętam nigdy rymi swemi.
a po ki żarfá palców słuchać będziesz / začna
bydż musi twoja Stawa wśedzie.

Bóg

CCCCLVII.

Psalms 46.

Bóg wszechmożny / Bóg prawdziwy:
Obrońca nasz niewatpliwy Dn wu-
ciśkach nas ratuje: niech nam bojaźń
nie pánuje.

Nie trwożni się choćia wśedzie: z grun-
tu ziemia trząśe się bądźie / choćia góry nie
wzruszone: beda w morze przeniesione.

Zusy morze popedliwie: bija wáły w
brzegi krzywe / groźa upadem opośt: wy-
niesione pod obłoki.

Míaśto / ktore Pán miłuje: y przyby-
tkiem swym miánuje: rzeka odnogami swy-
mi: weseli przejrzoystymi.

Temu gwałt / y groźna zbroja: niemo-
że przerwać pokoja bo tam sam Pán prze-
mieszka: y w potrzebach ratunk dawa.

Niechay się Pánstwa mieśaja: Królo-
wie wojska zbieraja / niechay ogien z nieba
pada: a ziemia się wgtab rozsiada.

Pán ktory zaśtepy władnie: záwždy nas
obroni śnadnie. Bóg Abrahámow z nami
wśedzie: y ten waleyc zá nas bądźie.

Sám / co żywo / sám bywajcie: A Pánstie
A a a jv sprá.

sprawy poznajcie. Sprawy dzwone niey-
chane: zniost przez wojny oplakane.

Naj kraj świata oświecony: skruszył tegi-
kut waleczny. Potknął zbroje niepożyte/
spalił targe nieprzebite.

Wystroś / mowi Pan / hamujcie: a o-
strze się przypatrujcie / sem ja Bóg. Naro-
mie wszelki: y świat wyzna / jako wielki.

Pan ktory zaiste wladnie: zawždy
nas obroni śladnie. Bóg Abrahamow: na-
mi wskazuje: y ten walacy za nas bedzie /
Amen.

CCCCLVIII.

Psalms 51.

Boże w miłosierdziu / swoim nieprze-
brany: R. u twych nog upadam / ja
słowiel zrostany. Smiluy się nad-
mna / zetrzy moje złości: omyj mnie omyś-
mie / z moich wściekłości.

Śnam swój grzech do siebie / a widze-
go prawie: R. y tobie nie tajny / ale ty
ślawie. Nas się ze mna obejdziesz / abyś w
słowach swoich: zawždy praw należon /
y był w sądach twoich.

Mnieć jeszcze złość w matce / przelekta
zajac

zastala: R. mnieć grzech jeszcze w mleku /
Matka pobawala. O Panie / ty szerosz /
serdeczna miłujesz: y starb swej mądrości
takim ukazujesz.

Potrop mie hyssopem / a omyścion be-
de: R. omyj mie / a śnieżney / jasności na-
bede / ześli mi poselstwo / wesole / a posci-
twym gniewem strapienie / nysia radości.

Odwroć od mych grzechów / surowe
twarz swoje: R. a niechciej pamiętać / na
nieprawość moja. Stworz we mnie moj
Panie / serce bogobojne: a w osłabłych pier-
siach / myśli wstępsz przystojne.

Nie odmiatajże mie / od swej obliżno-
ści: R. ani bierz odemnie / ducha swej ma-
drości: Przywroć mi dobra myśl / prze-
moj grzech odjęta: a podbij pod rozum /
zła zabza przelekta.

A ja w swym upadku / przez cie po-
dzwigniony: R. bede zlym na przykład /
ślawie wystawiony: aby w miłosierdziu /
twoim niewatpili: ale się do ciebie / raze-
nawroćili.

Wybaw mie z przelekta / mey niepo-
bożności: R. aby mogł moj język / ślawie
twoe liści / otworz wiegny Boże / nieme
A a a v uia

usiá moje: á ja opowiadać / bede chwaly
twoje.

Bys ofiar požiadał / palis bym ofiary:
R. ále wiem że mało / dbaš o takie dary. ofi-
fiara przyjemna / Bogu Duch strapiiony:
Serce unizone / umysł ułorzony.

Badz ráskaw ná miásto / swoje wieš-
ny Pánie: R. žetym rychley w piešnych swo-
jich murzech stánie. Tam przyjmieš ofiary /
cnoty: tam kładzione: ná twój ołtarz be-
da / čielce poświęcone. Amen.

CCCCCLIX.

Temže.

Błisny sié náđ grzešnym / Bože utra-
pionym / prze miłóšterdžie twoje / zgładź
nieprawošci moje / ráš dać z grzechów
ożyšenie / Serca uspokojenie / w Kryštu
sié poświęcenie.

Grzech swoy do áiebie znam / á ztąd tra-
pienie mam / tobiem zgrzešył samem / nie-
prawem Bogu menu / nežnym słowieš
w osach twojich / tyš zaś gysť w słowieš
swojich / y w poštepách sądownych.

W złoštim jest pošetý / Grzechem w
mátcie jety / zwierzchum y wnatrž skalaný /
á ty

á ty zaś bez nágány / á Bože prawda miłu-
ješ / y šayrym požiánuješ / co bydž mądro-
šciom gusješ.

Pokrop mie hyšopem / á ja bede cy-
šym / bielšym sié náđ śnieg stánie / kogoš
ty umyl Pánie / ożyš me wyschle kóšci / gdy
zábřžmi. Šlos Radošci / przež pošly twej
miłóšci.

Surowa twarz swoje / odwroć / á ná
moje / złošć niepatrž: Nieprawošci / zgładź
podług swej lišošci / stworž mi Serce bo-
goboyne / náday mi šli přystoyné / day šli-
ty w cnoty boyné.

Nie ráš mne poržucáć / nieraš odemnie
bráć / Duchá twego áwistego / Álenotu Nie-
bieškiego / wroć mi z wyžayneradošci / šwirďž
mie Duchem wolnošci / w zbáwienney bez-
piečnošci.

Á ja wyžžwigniony / bede ná wše širo-
ny / Drógi twe opowiadać / že mnie šebie be-
džie bráć / słowieš wzór w řáždey krewo-
šci / žly popržestawšy złošci / doydžie sprá-
wiedliwošci.

Kaš žemnie ó Pánie / žniešć wiegne řa-
ránie / šlyš pokutujícígo / dawco zbáwienia
mego / á ja twe šprawiedliwošci / y wšy-
škie náynnošci / šlawie bede z wđžiegnóšci.
Dtworž

Otworzę usta moje / a ja wargi swoje /
oddam na chwał ofiary / tobie przysieniam
dary : niedbaś o cielce palone / lubiś Ser-
cá struszone / patrzącyś na uniożone.

Ludowi twojemu / Miastu Syonskie-
mu / pokaż twą łaskę Panie / niech w mu-
rzech twoich stanie / tam na ołtarz Syna
twego / Zuf ludu wybranego / da wonność
Serca cnego.

Kładź nas wysłuchac / nie rás się od-
wracac / od pokutnjacego / Ludu w ciebie wie-
rzącego / we krwi twej ożywc nas sobie /
Kryśte wierzymy w ciebie / day z sobą mieś-
zac w Niebie. Amen.

CCCCIX.

Psalm 54.

Dziękuję ci Boże / Boże litości-
wy : R. usłysz modlitwy moje : y głos
żałosciwy : R. nie prośeć / ale wołam.
R. Takem ja bżis z strony / R. nieprzyjaciela
swego : R. wielce zatruwożony.

Wszystkie swoje Fortele na mnie obroci-
li : R. wszystkie swa popedliwość / na mnie
wyrzucili : R. a Serce we mnie taje : R. Siła
od-

odstepuje : Smierć przed ośmioma lata : R.
a mnie strach zdeymuje.

Y mówię głośno sobie / gdzież to głó-
wiecowi : R. wolno było tak latać / jako
golebiowi : R. leciałbym co nadalej : R.
miedzy guchelasy : R. y słam bym swoj wiel-
trawiz : R. y przetrwał złe dasy.

Zamiękaj wieżny Panie / ich rady zło-
liwe : R. rozdzielną mowę rozne / języki słam-
liwe : R. widze miasto w ich rządzie. R. na
pokry zgnione : R. Miasto na zbytki zgoda-
ne : R. w Mysłach roztargnione.

Wednie / y w nocy mury / swawola
obchodzi : R. z Kynku niesprawiedliwość /
y nieist nieschodzi : R. w domiech siedzi
wsestępnosć : R. a zda nlicami : R. Lichwa
chodzi / ludzkimi : R. umozona zami.

By mnie był nieprzyjaciół / jawny moj
ścadował : R. by mnie był / ten / co mi złe /
myśli / przesładował : R. nigdyby mi táf
nie było : R. jego złożeńie : R. nie było /
ani jego : R. zła chęć y trapienie.

Ale ty na mnie jedziesz / Ktorego mi ja z wie-
lá : R. obrał sobie / y zawždy / miał za przy-
jaciela : R. obasiłny swoch tajemnic : R. so-
bie

bie się zwierżali: R. y do Pańskiego domu:
R. w miłości chadzali.

Doday zdrajca każdego / zła smierć nie
minęła: R. aby go ziemia żywo / rozstępna
połknęła: R. ja się bede uciekał: R. Panie
mój do Ciebie: R. a ty mój niewinności: R.
Niewieśće daś u siebie.

Każdo bede / y wieźor / y w potudnie
prosił: R. bede swoy głos płaskiwy / do nie-
ba pędosił: R. a ty / Panie wysłuchasz: R.
y obroniś śladnie / R. choć na mnie nagle woy-
sko: R. nawieśće przypadnie.

Wysłuchasz (mam nadzieję / pewną) y
obroniś: R. a ludzie niechotliwe / swoja
pomsta zgoniś: R. prozno się tam spodzi-
wać: R. Kiedy obażenia: R. ludzie to nie-
pobożni / R. y złego Sumnienia.

Kuścił się na niewinne / zapomniat w
mowy: R. powieść jego młodość / a w
myśl bojowy: R. Słowa tak mu / ust pę-
na: R. jako olej cichy: R. ale kto chce u-
żyć: R. są śmiertelne śtychy.

Włoż na Pana swoj ciężar / a on cie ra-
tuje: R. Sprawiedliwego nigdy / Pan nie
odstepuje: R. chytrego upad gęła: R. zło-
boć

złobica stanie: R. w Pol wieku / a ja w to-
bie: R. mam nadzieję / Panie / Amen.

CCCC LXI.

Psalms 56.

Złutuy się nademnia / Boże litościwy /
Zbo mnie prawie w ziemię wbił słowiek
złotliwy / niemam odpożytku / niemam
y wytchnienia / od jego potwarzy / y jego tra-
pienia.

Wdeptali mnie w ziemię ludzie nieżyłi-
wi / a woykami chodzą / ktorzy krwie mę-
czy: ale kiedykolwiek strach mnie jak
żemie / Tobie ja / o Panie mój / ufam uprzy-
mie.

Pańskie słowa u mnie sam wielkiej za-
ności / nań się ja spuściwszy / jestem tej uf-
ności / że kiedy się na mnie nabarżę / nasa-
dżi nigdy mi śmiertelny słowiek nie zawa-
dżi.

Co wyrżę / wszystko opat wywraca-
ja / by mi jedno skutk / na to piega ma-
ja: schadzki o mnie synia / radza / naprawu-
ja / gdzie się jedno rusze / wszedy mnie sta-
tna.

Y nie

Y nie wezmie złość ich pomsty: bydź
nie moje / wylejesz ty swoy Gniw na nie /
wieczny Boże: masz ty polżone uciekania
moje / a kży ogu moich wiadro chowa
twoje.

Jest to w Księgach twojich: a mnie
Serce tuży / że moy nieprzysięciel w rychle
názad ruży: bo kiedy mieszkoświeć / uciekał
do ciebie / zawżdy po: na / że ty słyśyś mne
y w Niebie.

Panie słowá u mnie są wielkley zacno.
Ści / Nian się ja spuszciośy / jestem tey ufa
ności: że kiedy się na mie nabórśley zafadzi
nigdy mi śmiertelny głowieć nie zawadzi.

Pomnie słub swoy / Panie: y badeć dżie
rowal / żeś mie nagley śmierci káfawie u
chowal: uchowalesz swanku / abyh w liq
bie żywych / po twych Panie / chodźiś a cie
bách swiatobliwych.

CCCCLXII.

Psalms 59.

Boże / ktory slug nigdy / nieprzepom
niś / swoich / R. wyrwi mie z rąk okrut
nych /

nych / nieprzysięciel moich. Bron mie prze
ciw zuchwałcom / y jawno grzesznikom: a
ni mie w Noc podawaj bezecnym głow
nikom.

Oto ná gardło moje / tajemnie sy hája:
R. oto ráde / y zhadzki / co dżien o mnie má
ja. Nie żebym co wystąpił / albo co prze
winil: jakom żyw żadnemu z nich / źle nie
nieugynil.

Alle ty / ktory wkładasz / zastepy zbrojny
ni: R. Ty mie ratuy / a poyrzy / okiem swym
tu ziemi: pokarż jawnie przewrotne / źle
ludzie / żadnemu: nie cierp / ani okazy / ká
ski niezbożnemu.

Storo wiegor / ci schodza / drudzy ná
stepuja: R. wszystkie jako psi głodni / uli
ce krzyżuja / Słowa ich (až y słuchac strach
głowieć) krwawe: jadawite / śmiertelne /
wszystko mieze práwe.

Alle wszystkie tá groźba / zá smiech to
bie stanie: R. a ja ná cie moc jego / zácho
wam moy Panie: Ty możyś gaa uprze
dżiś / miśo sierbziem swoim: y náđ Nie
przysięcielem / daś mi góre mojim.

Wszakże nietrac ich zaraz / ani názyt
storo: R. aby nie było ludzom / zapomniec
tát sporo. Twojej Sprawiedliwości: ale
B b b 3ra3

zraż je swymi : Akloni / y po wszystkich /
rosprosz błędne / ziemi.

Prze harda myśl / a prze ich / Klami-
stwo niewstydlive : R. prze ich trzwywe przys-
ięgi / y bluźnierstwo żywe / wyniszc je w
gniewie swoim : niechay sie świat gnie :
że Bóg na niebie siedzac / w wysokiemi pa-
nuje.

Skoro wiechor / ci zchodza / drudzy na-
stepnia : R. wszystkie / jako psi nocni / ulice
trzymaja. Ale beda trzymowac / chleba upra-
wiajac : z swa hanba / a poyda spaci / brzue-
chy głodne majac.

A ja twoje moc bede / y dobroc wy-
znawał : R. boś ty przysł mnie w przysgo-
dzie / Bożemoj sam stawał. O Boże moj /
obronco / niegdy y zbroja : Tobie spiewac
na wieki / dusza będzie moja. Amen.

CCCCCLXIII.

Psalms 61.

U Słysz me Prośby / Bóże władze
wiesney / a obroć tu mnie uszy swo-
je : z granice Prawie świata ostatecz-
ney / do ciebie wzdycha smutne Serce
moje.

Postaw

Postaw mnie na nieostapionej skale /
gdzie bych się już mógł niebać żadney trwo-
gi : w tobie Nadzieja : ty mnie sam masz w
cale / zachowac / gdy mnie trapi głowiec stragi.

Mnieć serce tuszy / że w namiocie two-
jim / wiecznie mam mieszkać pod przysłami
twoimi : boś ty był zawsze łaskaw Proś-
bom moim / y dajesz dobrym dziedzictwo na
ziemi.

Dni tu dniom będziesz Królowi przys-
tać / opatrujac go nieprzebrany w ie-
ciem : na ogn Paskich wiecznie będziesz sia-
dał / a ty go łaska y łaskym sercem opiekiera.

Tam wolen będąc od wszelkich trud-
ności / Zarza y rymem bede ci wyznawał :
abych tak tobie wedle powinności / dług o-
biecany dzień po dzień oddawał.

CCCCCLXIV.

Psalms 62.

Bogu ufa dusza moja / toć moj zamek /
to ma zbroja : w nadzieję jego zaslo-
ny. Nie boje się z żadney strony.

Dokad namie pojedziecie : sami w ry-
chle tak padniecie : jako pochylone ściany /
albo jako płot zachwiany.

B b b ij

Kada

Kada wasza dobrym skodzie / a w trud-
ności je przywodzić: Usty przyjażni ofiaro-
wać / a w Sercu jad sjęry chować.

Ufaj Bogu / duszo moja / to moi zamek /
to ma Zbroja: w Nędzie jego zasłony / nie
bois się z żadney strony.

Ze słowiek zdrowia używa / że onim
sławą ujęciwa / że duży / ani soba trwoży / Pan
to daje / dar to Boży.

W tym Nędzie pokładaycie / temu Ser-
ca otwarzajcie: w nieśczęściu / y w każdej
trwodze / naszą ufność zawždy w Boga.

Letkinaród jest głowiesz / niemaż tam /
nie / coby grzeszy: by na waga nastąpił /
pióraby nie przeważyli.

Nikt nie ufaj światu temu / ani roz-
mowi swemu: Bogactwem cie Bog twoj
nadał / siłę byś Serca nieprzypadł.

Każ Pan wyrzekł / ta rzecz twoja / wla-
dza / y litość jest moja: a jako kto zasługuje /
takim płacę mie uję / Amen.

CCCCCLXV.

Tenże.

A Zali dusza moja słusze Panu swemu /
R. nie ma być podziwiona w Poslu-
szeństwo

śenstwo jemu: gdyż on jest mym Zbawie-
niem / a moim prawym Bogiem / iż wzru-
son nie może być żadnym strachem srogim.

Jakoż wy sprzeciwnicy / wżdy te śmiałość
macie / R. iż się na mie głowieka złościwie
targacie / jako ściąg pochylne na wpoły
przepadła / tak mie chcecie zaniżyć swoja
złościę zjadła.

A ja w srogim Pragnieniu wolodę / nie-
ny swoy wiek / R. widząc yż mie pokrycie
prześladuje Cielowiek: Usty mie pięknie
chwali / a Sercem przeklina / mniemając yż
na pieczy Pan moy tego niema.

Alle ty Duszo moja bądź posłusna Pa-
na / R. abowiem ta cierpliwość mnie od
niego dana: gdyż on sam jest mym Bogiem
a opieką moją / nie się śle nie może stać na-
demna / nieżniem.

A tak moja Nędzieja y moje Kochanie /
R. ni w kim niechay nie będzie jedno w mo-
im Panie: y wszyscy ucisnieni ciśniecie się
do niego / kładąc niewinne Serca przed
Możnością jego.

Abowiem on takowych zawždy Bo-
giem będzie / R. a złościwi upadac przed
nim muszą / Nieprawdziwi w Je-
senstwo

B b b iij

zytu

zysku w swojej każdej Sprawie / Ktory na
wsem zdradliwie obchodzi się prawie.

Alle wy wierni Pańscy niedusaycie w
Złości: R. w drapiestwie / ni w Bogact-
wie / ni w żadney chytrości: a jeśli co przy-
padnie od światła zasnego / nigdy nie przy-
kladaycie k temu Sercu swego.

Abowiem co raz wyrzekł zmienić się nie
może / R. iż on będąc tak moznym zmio-
wać się może: a wedle spraw każdego od-
placa prawdziwie / Ktory w Bogstwie od
Wielow / y na Wielki żywie.

CCCC LXVI.

Psalms 63.

Boże / Boże Panie mój / od Wstania
mojego R. / pragnie cię Dusza moja / ja-
ko Pana swego: także w tym błę-
dynym świecie y nadzienie ciała / zawsze twa
św. eta chwala radość widziało.

Bo na tej nadzney ziemi prawie spu-
stofale / R. widzi się jako używam ciebie
kości nienaley: zaśedłem w błędne Drę-
gi / w rozlegne Przygody / nie mogąc nig-
dzie znaleźć Zdroju żywej wody.

Jakoż kiedyś ci widział w tym świat-
nym

tym Kościele / R. Kiedy się okazało Można.
ści twych wiele: tamci nadznie Dłom twa
chwala widziało. Zład mi wielkich Kła-
dości w Duszy przebywało.

Bowiem Miłosierdzie twoe nad Win-
ną Młacie / R. horynie może uśmierzyć mnie
taka Testnica: gdy rece swe podniosł do
Jmienia twego chwalać cię przez wysiłek
Czas żywota mojego.

Bo ty wielka hojnośćią napełnił mo-
ją Duszę / R. za co ja ciebie Nadznie wleśnie
chwalić muszę: na kosztu y w powstaniu cie-
bie wspominając / a iżes mój Obronca / za-
wždy wystawiając.

A pod cieniem Strzydy twoich wstrę-
sła Kłopoty moja / R. abowiem mię zatrę-
ta można Kłosa twoja: y prozno się starać
ja co mię przesładnia / gdyż moje nadznie
Dusza w twej Dpiece gnia.

Bowiem ni sami zwiędzały w Pie-
tło wpadła / R. a gdy je kłosa pościge a.
ni tego zgadła: a zwieter: etá ich kłosami bida
nasycent / a co w Panu duszają bida wytas-
wieni.

A Bról się rozraduje wleśnie z Bogá
swego / R. y ci co się sprawują w Jm
świecie jego: a z kłosami zatanamusi bydź
B b b y T a b

Pasika / bo tak zawsze bywało od wsi-
skiego Wielka.

CCCLXVII.

Psalm 64.

Dzie litościwoy w moy gds nieśchali-
woy / rás modlitwy moje / przyjać wu-
sy swoje.

Jestem pełen trwogi / a no głowie sro-
gi / na to sie usądził / aby mnie zagładził.

Zbam mi strachu tego / niebo eśc rás
 dy jego: užys mi pomocy / přeciw jegomo-
 cy.

Ich Jezye dotkliwy / Mieg jest prze-
rażliwy flowa strząsy żywe / Niewinnym
škodliwe.

Tymi je sřezelája / Bojašni nie zvája:
ich schadzti / ich ráda / Šaš tyľko á zdrába.

Sięci swe zdrażliwe / stawa na cnotli-
we: mowią / do brzy pątrzy / Eto ten w nich
upątrzy.

Dziwnych dróg szukał/by dobre deptał:
li: a na to zasiedli/wszystkiego dowiedli.

Serc Ludzkich zmacali / Wyśli wyspe-
rali: leq na nie z ciacowy / Pohnie Strzali
Dóg żywy.

Застрѣлъ

Žasťraš to smiertelny: á jezŭť piťiel-
ny / dla swojegož jadu / prŷyjdzie do upadu.

Strach ľudži ogarnie / pátržaci / jačomár.
nie / gina niepobožni: y beda ostrožni.

Bieda powiadali / bieda uważali / Sprawy Pańskie święte / Sady niepojęte.

Pánstiev/ ľudšie šroisči/ peroni beďac/
 čeči/ beďa sie chľubili/ y w rádošči žyli.

CCCCLXVIII.

Psalm 65.

Kólu ná ziemi / y ná wielkim Niebie:
chwała w Syonie / wdzięczna gęta
ciebie. Tąm obietnice tobie poślu-
bione: beda sfigone.

Do ciebie tory / prośbami ludzkimi:
niegárdziś / przyda: wbysey co po ziemi: D.
Frągley / chodzą / uścisnicy wiecznych: Da-
rów słonecznych.

Teraz (niestetyż) darone nasze złości:
nas boleją / ale w twej miłości: Nadzie-
ję mamy / że nam / choć nieprawym : będziesz
świadczył.

Sześliwy kto się / upodobał tobie:
y tegoś obrał / Przyjacielem sobie: aby
W b b v prze-

przebrwał: w twojim domu świętym: głó-
wiekiem w świątym.

Y m. twej wiezney/debroci ufamy:
że w twoim Kościele/w rychle stanąć mamy:
y nasyćmy rokoszy pięknego / Pałacu twe-
go.

Otazęś kase / y swe smilowanie: dje-
wne nad ludem / swojim: o ufanie: w świą-
tym gronie / y nieprzebytego: Brodu
morskiego.

Ty wielowładny / góry niezmiernie:
w ich gronie trzymasz / Ty morze szalone:
y ludzkie burdy / krocisz / mieniąc boje: w
lube pokoje.

Twych gromów srogich / ludzie się le-
lą: Etorzy w nadalszych / krajach nie-
lą: Ty uweselaś / ranny świat pozorny /
zmierzść wiecorny.

Ża twym dozorem / wilgości dostatek:
obfitej ziemi / na jej urodzaje: rzecki A do-
pełne / skąd wszystko Stworzenie: ma po-
żywienie.

Ty nocna rose / na suche zagony: spu-
śdasz / y wczesny: Deszcz nieprzeptacny: Ty
błogosławiś nieprzeptacnemu: Płodzą-
cemu.

Acz wszystko rodny / wieniec znanie-
ny:

ty: nieście na głowie / Twoja Kasa wity:
a gdzie to kolwiek / stopę swą połozysz:
Obfitość mnożysz.

Puśćynie kwitną / góry się radują: w
polach / zład mnostwo / Zbożem obfitują /
niskie doliny: a pełen nadzieje: oraz się
śmiej. Amen.

CCCCCLXIX.

Psalm 66.

Wszystka ziemia / wszystkie kraje: y
gdzie jasne Słońce wstaje / y gdzie
w bystrej sumie morze / zapadają
późne zorze.

Wykrzyknicie / w słodkim pieniu: E-
woli Pańskiemu Imieniu / Sława jego wy-
nawajcie: Dobrodziejstwa a yznawajcie.

Mowcieś: Komu słów dostanie / Two-
je Sile sławie Panie / Twój strach tobie
wszystkie ściele: pod nogi Nieprzejaciele.

Tobie niechaj chwale daje: a wszystka zie-
mia / wszystkie kraje. Tobie niechaj bę-
żem / cokolwiek świat obfedi tożem.

Do mnie się wszyscy ułajcie: a sprawy
Pań-

Pánstie poznajcie. Dżiwny to Pan/ dżiw-
nie ródzi: o swej ná swiećie zeládzi.

Morže w twárdy grunt obraca: bystre
rżeki ná wspan wraca/ ániśmy stop omoży-
li: á brody wielkie przebyli.

On światem jáko chce/ toży: ná dwy-
skłiem trzyma oży. Zmiennikom náiera ro-
gi: nie rozumie: byś był frogi.

Wyznawajcie Imię Pánstie: w wys-
kie narody poganstie. Niech po swiećie pel-
no wśedzie: jego zacney chwály bądzie.

Ten nas/ z swej dobroci żywey: Dójal
śmierci ukwápliwey. Ten uchorał/ w
cieśkie trwogi: Szwántu náše liče nogi.

Práwieś nas/ ó wieżny Boże: Dgniem
sprowował: nie może. Srebrá lepiey niż
doznawać: y ognia wiecey dodawać.

Wegnales nas w ból pokryty: wóczy-
tes ciężar niezbyty/ ná grzbiat náš upraco-
wany: á ná głowę ciężkie pány.

Przez ogień/ przez wody frogie: flis-
my: á tyś nas ubogie. Krom urázu/ y krom
škody: prşyprowadził do chłoby.

Prşetoż ó Boże prawdziwy: Nawit-
dże twoy Dom szczęśliwy. Y oktarże kwi-
nápoje: ißzac obietnice swoje.

Tobie

Tobie Pánie żarżezany: Koźiet/ y Bá-
ran wybrány. Już cielce/ y tłuste woły/
gotują się ná twe stoly.

Spieś się do mnie/ wierny Zborże: co
słysz Pánu w Potórże/ á usłyszycie w swe-
uży: jáko kástaw Pan mey duży.

U tegom ja/ w swym śrásunku: w swych
trościach szukał ratunku. A Serce dobre tu-
żyło: bo tam śáśku nie niebyło.

Kto w swym Sercu/ żałak nośi: táki
Pána prożuo prośi: mnie dať według/ mey
nádzieje: niech mu się gęśe/ wiegna dżieje.
Amen.

CCCCCLXX,

Psalms 67.

Błogosław nam náš Pánie/ z miłosier-
dżia twego: R, oświećia sy światło-
ścia/ Dbliga swojego. Abyśmy tu ná
ziemi/ ználi drogi twoje/ okáz nam to przed
ludźmi/ miłosierdżie twoje.

Niechay cie wyznawają/ wbyscy Náro-
dowie: R. á ztąd się rozradują/ y niewie-
nikowie/ kiedy ty swoje wiernie/ w káscie ba-
dżiesz rządził: strzegąc aby ná stronę/ za-
den nie zablądził.

Wyfla

Wysławiajcieś już Pána / wysławiajcie
cie ludzie: R. bo widziacie jať z ziemi / wam
pożytek idzie: Ty nas błogosław Pánie / a
twoe święte Imię: niech po wszystkich Ná-
rodzích / z wielkim strachem slynie. Amen.

CCCCCLXXI.

Tenże.

Bądź nam Boże miłosierdziwy / połączaj
nas łaskawie: R. niech nam błask twoj
świeci żywy / ku nieśmiertelney sławie
zebyś iś z nami poganie / y Jezusa poznali:
a pełniac twoe przykazanie / twoe sprawy wy-
sławiali / poń nas jedno stánie.

Wielbiemy Bogá wielkiego / y Náro-
dowie z nami: R. w trájách światá syrokie-
go / błosy brzmiać jať trębami: Pan Sz-
dźia ná wieczne láta / grzechów nienawidzą-
cym: jego słowo jest poświęćta / Połami /
y tór idącym / do nieba / z tego światá.

Chwalac iś Pánie wysławia / cnota
lud ozdoby: R. vñ mu Grunt chleba hoj-
ny dawa / Słowem twym z bogácony: bło-
gosław nas Dóże wśiaty: błogosław Sy-
nu Dóży: błogosław nas Duchu światy:
Twa

Twa szesć niechaj świat mnoży / Boże a ie-
śi nieobjety / Amen.

CCCCCLXXII.

Tenże.

Błdyj swym miłosierdziem / Pánie /
nasze złości: R. a ráż nam błogosła-
wie z Dócowstley miłości. Rozwieś
nas światłem swoim / abyśmy poznali /
drogi twoje: y wiečna łaska otrzymali.

Tobie Pánie wśyśtel świat / niechaj chwa-
le daje: R. niechaj iś wśyśtelie ziemi-
e / wesela rodząc. Bo ty wśyśtelie Ná-
rody / sprawiedliwie sędziś: Ty jako Pan
wśyśtemocy / otrag siemści rásdziś.

Tobie Pánie wśyśtel świat / niechaj chwa-
le daje: R. twoje Dáry sá płodney / ziemi
rodząc / ráżże nam błogosławie / Boże náš
do konca: Ciebie niechaj iś boji / Wschód
y zachód słonca. Amen.

CCCCCLXXIII.

Psalmy 71.

Tobie ufność swa klade: Bóże nie-
znuc

zmięzżony. A ty nie daj aby mi był / kiedy
zawstydzony.

Prze dobroć swoje racz mi / z trudności
wybawić: usłysz moj głos / a chciej mi / na
swobodzie stać.

Weźmi mi w swą obronę / niezmal go-
ny Panie: a to za twarzą skalę / y zamet mi
stanie.

Wybaw mi z rąk głowienia / niespra-
wieдлиwego: wyrwi mi z okrucieństwa /
słowienia cięskiego.

Tys jest moja pociecha / w każdej me-
trudności: Tys nadzieja od mojej / napiera-
wsey młodości.

Jeszcze u pierśi wisiał / niedzney ma-
ty mojej: a jużem był w opiece / licha dżie-
cia / twojej.

Ciebie zawsze moj głos brzmiał / niech
mi palcem sobie: jako chca ukazywać / ufność
moją w tobie.

Żaden dżień bez twej chwały / u mnie
nieprzeminie: żadna noc bez pamiętki / two-
jej nieupłynie.

Nie porzucaj mi Boże / w moim ze-
stymwieku: ani opuśćaj gdy się / nie stanie
głowienia.

Nie

Nieprzysięciele moi / o mnie radę ma-
ją: na mię wszystkie Fortele / swoje obraca-
ją.

Serce sobie tym gynieć / już go y Bóg
(prawi) opuścił: goncie / wiażcie, niht go
nie wybaw.

Ty mi Boże moj wiegny / nieraz ob-
stępować: ale nad ich nadzieję / chciej mi
poratować.

Abym za swoje radę / wstydać się musie-
ł: a hanba ze mnie zdjeta / na sobie wi-
dzieli.

A ja wiec prozen strachu / y w myśli
bezpieśny: Tobie nowa pieśń zagnę / o moj
Boże wiegny!

Wyznam cię w obietnicach / twoich nie-
omylnym: wyznam cię Dżcem śirot / y D-
broncą silnym.

Choby niemał Łaski twej / kto kiedym o-
ności: równe słowa wynajdzie / y twojej
Litości.

Jeszcze mi z młodu twierzył / a ja Boże ży-
wy: y dżis wyznawam twoje / niepodobne
dżiwy.

Każże mi w Łasce y w swej / zachow-

C c c

wac

wać obronie: aż do poznego wieku / y do
białej stronie.

Abym siłę twoją mógł / tak terazniejsze
mu: opowisdać wielowi / jako y przyszle-
mu.

Tę dobroci / spraw twoich / sławą moc-
ny Boże: Niebą sięga: Ktoż kiedy z toba
zównać może.

Tys miś był prawie w morze / trość ro-
żnych wprawił: potym użaliwszy się / śnód
nieś miś wybawił.

Wrocilesz mi powagę / y miejsce usci-
we: pocieszylesz z łaski swej / Serce frąsow-
liwe.

Przetożci o moją Boże / Boże nieśko-
żony: na wieli śpiewać beda / moje wdzia-
ne strony.

Beda cię wyznawają / w porwieści sta-
tesnym: y obrońcą twojego / Izraela wiec-
nym.

Usta moje / język moj / będą się rado-
wał: będąc za Dobrodzieystwá / obfi-
dziłkował.

Nie zamilęży na wieli / twej Sprawie
bliwości: gdy się zły człowiek będzie /
wstydał swych sprośności.

Amen.

W to

CCCCCLXXIV.

Tenże.

W Tobie Panie nadzieję mam / wś-
śto ufanie pokładam: tak nie bede
pohąbiony / używając twej obrony.
Wyzwol mi z twojej litości / od wszel-
kiej niebezpieczności: nachyli ku mnie ucha
twoje / a zbaw głowieć grzesznego.

Bądź ty Panie mą obroną / boć moja
ręka jest straconą: wśakęś obiecał wysłu-
chać / głowieć w smutku pocieszać.

Boże ciębie ogetawam / od młodości
mojej wzywam: wyzwol mi z ręki gwał-
towney / niebezpieczności świata zdradney.

Stałem się światu wzgardzony / ob-
wśech prawie opuśżony: wśakże ja Oto
nie niedbam / w Bogu mocną nadzieję mam.

Oto przeciwnicy moi / przeciwko się
mnie spiknęli: radząc jakoby skobdzili / Du-
chę moje zatracili.

Mowiąc: już go Bóg porzucił / z o-
brony swojej wyrzucił: już go łatwoie zala-
piemy / jako chcemy utrápiemy.

Boże mój przydź mi na pomoc / po-
C c c ij tsum

tkum ich wśyskie usiłnośc: co sie zemnie
uragaja / bo ciebie Panie nie znaja.

Niechże sie ich rada zmieni / aby byli po-
hánbieni: a niech sie wstydzą rady swej kto-
ra czynili Duszy mey.

Boże ciebie bede chwalić / Sprawiedli-
wość twoją sławić: ciebie jedyną pomoc
mam / bo innego Boga nieznam.

Ty Panie z młodości mojej / ugrze-
mie woli twojej: Dajże mi w niej do kon-
ca trwać / nie rąć mi nigdy opuścić.

Od tad do starości mojej / mech bede
w opiece twojej: abym y inszym objawiał
jakas ty ku mnie litość miał.

Tys mi był Panie zaśmięcił / aleś mi
zaś sam poćiechył; wyrwałes mi z tej prze-
páscei / nieprzyjacielskiej dytrości.

Przeto tobie moja dusza / bedzie spie-
wać jako ślusza: Jezyk także wargi moje /
nieustana w twojej chwale.

Tobie porucam Boże moj / dusze / ciele-
ko / y żywot swoy: sprawui ty mnie / sługa
swego / aż do żywota wiecznego.

A M E N.

Dobry

CCCCCLXXV.

Psalmy 73.

Dobry Bóg ludowi swemu / Ludowi
Izraelskiemu: R. chętny Pan tym co
z całego / Serca / strzeżę ustaw jego /
w symem mało nieśwankował: gdy m
śwascie zły ch przepátrował.

Grasowałem sie serdecznie / widząc ja-
ko żli beśpieśnie: R. wesole prowadzą la-
tá / w krajach serotkiego swiatá. Pozoru-
nani nie mają: wczasów swoich przestře-
gają.

Bojaźń śmierci ich nie maży / Sumnie-
nie o grzech nie brąży: R. Pracudzkich sie
nie tykają / a bez karania bują: zągym
sie w nie pychą wkrada: a obluda nimi
włada.

Wynoszą Dąsy otyłe / łbem myśli roją
zawile: R. a z góry mowę spuszcją / Słab-
łość / cnota zakrywają. W Niebie usta
położyli: Jezykiem ziemię zkręsilili.

Śmyślają czbawienne rżęży / mają Swiá-
towe ná piecy: R. śmieją Swiádectwa Bo-
żego / náciągając do błedu swego. Jakas
C c c 111 moc

moc sobie zmyślają / co jej do Niebą nie mają.

Cisną się Ludzie za nimi / a pija tenże błąd z nimi: R. y mówią też Bóg miluje / tych praw słuchac / rozkazuje / niemaś Boga / niemaś Niebą: albo tych słuchac potrzeba.

Takowec przeszedliś mi / tak dobrych dni używają: R. tomci ja prozno w wysi / ści / trawil lata od młodości: prozno nioś przesładowanie: prozno wycierpiał karanie.

Prozno trapić Duchem ciało / by swawolnie niebujalo: R. swawolni zażyja swiatła / w sześciu wszystkich trawia lata: tam się myśla długo bawił: a rozum nia w tym nieprawił.

By nie było co innego / przyszkoby było do złego. R. osadziłbym był cnotliwie / zchwalczy niesprawiedliwe / wypadłby z Dziedzictwa twego: na plac zginienia wiecznego.

Allem do twojej świątnice / wszedł / pojął tajemnice: R. iż ci co w złościach bują / nieśleshy koniec miewają: skoro się powinie noga: alis ci śmiertelna trwoga.

W prze

W przepaści się zapadają / Szatanem noclegi mają: R. pomijają w okamgnieniu / jak Sen na pierwszym ocknieniu: nagle z dekretu Pańskiego: zapadną się do jednego.

Toczych koniec / alem tego / z przodku nie pojął pierwszego: R. leż długo otym myślicy / sym dalej byłem wątpliwym: podobnym był w mym myśleniu: Wyde- tu nierozumnemu.

Leż jem dalej niezachodził / tyś mię Pa- nie ręką wodził: R. miałes na piecy me sprawy / stałem doświadczył wiecznej sławy: ktoś na ziemi? ktoś na Niebie? godzien chwały / oprocz ciebie.

Po tobie serce truchleje / w tobie Panie me nadzieje: R. zgina ci co cie nieznają / zgi- na ci co cie miją: ja przyszy tobie Boże sta- ne: ufac w tobie nie przestane.

Bede cie Boże mój sławic / bede uszy Ludzkie bawic: R. wdzieszyni chwalamy twymi / wieczne y pamiatki godnymi: a ty mie Panie na wieki: nie

wypuszczaj z swej o-

pieki. A

men.

C c c p

Prę

CCCCLXXVI.

Psalms 75.

Sprawować się tobie będziem / Panie
a nie innemu : R. Tobie tylko grzech
oddamy / a Imieniu twemu : wy
znawając sprawy twoje / y one wielkie dzie
wy : ktore okazować racysz / tak jako Bóg
prawdziwy.

Abowiem ty w oney swojej / Boskiej
dźwowney możności : R. nie tylko grzech / ale
sądziś / w wszystkie Sprawiedliwości : ziemi
przed monością twoją / jako wost się roś
płynie : a wždy nigdy / za twą sprawą / y ja
den : niey nie zginie.

Ty wołaś na złośliwego / aby przesiał
swey złości : R. a w oney nadeśmy myśli /
swey przewrotnych chciwości : gdyż pod
wsty / kim słonca biegiem : niemaś Boga
takiego : ktoryby tak miał przesirżegac / sa
du swego wiernego.

Ten kogo chce unieść / unieść też
y potłoczyć : R. a ten kres przez jego woli /
iście trudno przesłoczyć : dźierzy w recie
lich win / ktorym poji wiernego : a drożdzy
naleje w gębe / niewierni / a każdego.

Tak ja mój miły Panie / bede ciebie wy
zna

znawał : R. a gdyż Bóg przodków na
sych / z nimi wiecznie wysławiał : wżgardzi
wszy hardą myśl grzesnych / zostane z po
kornymi : a twe Imie bez przesłania głościć
bode z wiernymi. Amen.

CCCCLXXVII.

Psalms 79.

Wieczny Królu Panie nasz / ty Dźie
dźignym prawem nasz : Jeruzalem
rośkosny / Zamek w nim nadobny :
Cnych rycerzów pełny.

Leż patrz co się dzieje tym / ktorzy prze
bývają w nim : z trudnością tobie służąc /
ciebie gząc / błąd burząc : ustawicznie wal
cząc.

Gwałt ludzi jadowitych / wpadł do
Dźiedziectw twych swiętych : Demy twe
obalają / swięte twe : śarpają / haniebnie
zbijają.

Miasto twe spuśczone / do gruntu wy
wroczone : w ścieżkach niebezpiecznych złości /
Zardości / Zazdrości : a śayra chytr
ości.

Grób Syński zburzony / Rozciął ze
stoma

C c c v

fromocony: pobite mocne wojska / wyplano-
rew świata: wszystkie moc odista.

Y starszy przełożeni / wszyscy są rozpro-
szeni: co życiem cnym świecili / usyli / nas-
wiary: przednie mając dary.

Eliaśa cnego dniom / podobny teraz
twoj dom: dokadze go dasz psować / bez-
bożnym zbytkować: już zaś swych rato-
wać.

Jakobá slugi twego / ludu uciążliwego
go: slyś smetne narzekanie / a więzińców
wzdychanie / trwawe porzewmianie.

Sal sie o Boże tego: a Imienia wza-
nego: w tej hańbie nie zaniechaj: trzód nie
dasz / Bestyam: bądź ty Pasterzem sam.

Przećiw tobie mowienie / uwaz srogie
błaznienie: Niezbożnych słowá pyśne / po-
śmieśne / ktorých złość: jest na twą złość
wość.

Gniew twej Sprawiedliwości wysła
w popędliwość: na te co cie niemają / nie-
znają / ni twego: Imienia używają.

Daj twojim w tobie ufac / Panie nie-
raź pamiętać: rozlisnych Nieprawości
twej łosć / nasze znaś: sam bądź pomocni-
cym.

Łitościwyś nad swymi / surowyś jest
nad

nad złymi: niech to twierdzą twe sprawy /
łaskawy / rąs nam bydź: a złe rąs rozgro-
mić.

Uczyn tym Imie sobie / a my twa Trzo-
da tobie: Twej prawice doznawsy / po-
wstawsy / sześć damy: Tryumf zaś pierwa-
my.

Chwała Dju wiecznemu / y Syno-
wi rownemu: y Duchowi świętemu / Kró-
lowi naszemu: Bogu jedynemu. Amen.

CCCCCLXXVIII.

Psalm so.

Pasterzu Izraelski / Panie świata
wielkiego: R. Ktory jako stadko wo-
dziej / Sbor Kościoła swojego: rąs
slyś glos żalostliwy / Ktorem woła twój
własciwy / lud: na cie Boże żywy.

Siedzący na cherubinie / w Królestwie
Państwa swego: R. przybądź w swojej
Boskiej sile / na glos ludu niedz nego. Rąs
nas do siebie nawrócić / sile nieprzyjaciół
łroć: rąs płacz w radość obrócić.

Y pokój twej zasłojoney / twarży dozna-
wać mamy: R. y jakoż sie wzruszyć nie-
dasz / serdecznymi modłami: Płazem zmo-
żony

gony chleb jemy / Wino ze łzami pijemy /
twoy łaski niewiemy.

Sąsiedzi o Dobrá nasze / zwąde sobie
wspynają: R. Smiechy Nieprzysięciś na-
sych / nam żalu przydawają. Przyjmi nas
do Łaski Panie / zmiesz z nas / aż słusne Ra-
tanie: weźm na swoje staranie.

Tys nas sobie za winnicę / wybórni
obrać raczył: R. nieszego co do jey wzrostu
należy nie przebaczył. W ziemiach uprząż-
głęboko / wtopał by rośla syroko: y pod
Dłot wysoko.

Czemżeś jey płot rozrzuć? czemu ja
tę targają? R. Ktorzykolwiek w drodze
bac / mimo one mijają. Wieprz ja Łasny
powojował / a zwierzę łakomy zepsował:
już gąs był ja ratował.

Poruś się wszechmocny Boże / z swo-
jey świetey Stolicy: R. a racz najrzęć do-
tey biedney / napsowanej winnice. Użał się
jey bos ja sędził / nad inny Dwoc wysa-
dził: Ktoż będzie o niej radził.

Ogien trawi twoje trzaki / niemiasz k-
tch ratując: R. a z gruntu prawie niśgaja /
twoja sirogość na sie gując. Ktę twoa niech
będzie z nami / Syn się twoj opieka nami
swoimi łatorośćami.

A my

A my nigdy z świetey drogi / twoy /
potym nie zejdziemy: R. Ty nas będziesz
opátrował / my cie wzywac będziemy.
Przyjmi nas do Łaski Panie / miej o nas wiecz-
ne staranie: tak się nam dobrze stanie. A-
men.

CCCCCLXXIX,

Psalms 84.

Jak są miłe / twoje przebytki Panie!
Jak wdzięczne / tam jest pomieszka-
nie! Kedy Imię twoje stanie.

Wielka jest dusze mey chęć y pragnie-
nie: aby niała / w domu twym wytchnie-
nie: y spolegne nćieszenie.

Strapiłone serce / y to moje ciato: pra-
gnie aby / w domu twym mieszkalo: a w
nim / zawždy przebywało.

Bo jako wróble / wdzięczne gniazda
mają: gózie ptaśta / swoje pokładają: tak
tu / wierni radość znają.

Bo tu przebywaś / o Boże Łitości: Da-
ry dawasz / z swey szodroblivosti: wiera-
nym / swoim w obfitości.

Do twego domu / wierni się zchadzają:
jako do gniazd / ptacy z gromadząją: gózie
twoe / Imię wyśławiają. W nim

W nim nabywają / zrodzenia nowego:
w nim y serca / cney wiary pełnego: z Du-
chą twego nąświeczonego

Tuż twe Odkarże / wszechmogacy Pá-
nie: tu Królu moj / jest moje Kochanie: tu
wiernych twych / obcowanie.

Błogosławieni / ktorzy tu mieszkają: aś-
ná wieki / w domu twojim trwają. Imię
twoje wyznawają.

Ci z Boga swego / mają ochłodzenie:
mają radość y obwieselenie: w śmiałych /
ziemskich pocieszenie.

Z padoku płazu / wniósł do swietego:
ná niebiosá gmachu Syonskiego: gdzie cie /
ujrzę Boga swego.

Boże wszechmocny / usłysz prosby mo-
je: wsłuchaj Bóg náš / náskłoni ucho twoje:
przyjmi / pod obronę / swoje.

Każ wejrzyć ná głos / ludu wybrane-
go: dla Kryśtusa / Pomazánca swego: O-
kupiciela nášego.

Milky dzień jeden / w domu twym stra-
wiony: niżli tysiąc / z złymi z prowadzo-
ny / ná nieżybożność obrocony.

Szczęśliwy kto ty / od ciebie usłyszony:
aby w domu / twojim posadzony: szczę-
śliwie / Boże niezmierzony.

Gdy

Gdyż wszystkich wiernych / nápełniaś
dobrami: swymi zdobisz swietymi darami:
opiekasz się wiernie námi.

Tys sam jest Skóńcem / z ciebie pomoc
mąja: z ciebie wódz / obrony doznaję:
wierni / co w tobie ufają.

Dasze nam mieszkać / Pánie w przyby-
tkach twych: daj nam chodźcie / do Zbórow-
tów wziętych: daj mić / obcowanie swietych.

Żebyśmy w posęcie / ludu twego byli:
Sercem / usły / skutkiem ciebie szczęśli: potym /
wiesnie z tobą żyli. Amen.

CCCCCLXXX.

Psalmy 96.

Náskłoni Pánie ku mnie / ucho twoje:
wysłuchaj żalostne / Prośby moje: R.
Abowiem niedziśny y utrapiony: jestem
práwie zerwany / opuśżony. Każ być stro-
żem dusze mojej / wsłuchaj w opiece two-
jej: a wyswobodź sługę swego: Boże moj
w tobie ufającego.

Każ mi byćś moj Pánie miłosierdy
E' tobie wołam záwždy / pókim żywy: R.
rozwesel mnie Boże / moj w radości. E' to-
bie

bie wołam głosem / mym w żałości / gdy
cie wiem bydz Bogą tego / tak bärzo mi-
łosierneho: przyjmij prośby slugi swego:
Boże moj E. tobie wołającego.

Wszystcy ludzie zbieraj się do tego: sly-
szac cie bydz Páná tak dobrego: R. E. toremu
nigdy nie bydz Bogą żadnego: tu na świecie nie-
maś podobnego. Abowiem twe światło
Sprawy / świadoga yżes ty Bóg prawy:
wprowadź mnie na drogi swoje: Boże moj
nawesel Serce moje.

Abowiem iśćcie z Serca prawego / mu-
że wyznać możność Bóstwa twego: R. bo-
wiemes ty z miłosierdzia swego: wydarłes
mnie z Piekła gorącego / bo możności świata
tego / ogarnęły mnie nędznego: ciężko sy-
niać Duszy mojej: Boże moj co jest / w o-
piece twojej.

Les ty yżes jest Bóg miłosierdy; ni-
wsem możliwy / a dziwnie prawdziwy: R.
wejrzy na mnie nędznika swego: a wy-
zwol mnie zewsząd upadłego. A ołaz zna-
łostí swojej / pomóż nędzney duszy mojej:
aby się ci zawstydzili: Boże moj

ktorzyć się sprzeciwili.

A M E N.

216

CCCCCLXXI.

Psalms 91.

Co się w opiekę / poda Pánu swemu:
R. a całym Sercem / ufa prawie je-
mu. Smiele rzec może / mam Obróncę
Bogą: R. nie będzie u mnie strážna żadna
trwoga: strážna żadna trwoga.

Ciebie on z łowcy / obierzy wyzysze:
R. y w żarzącyym / powietrzu ratuje. W
cieniu swych skrzydeł / zachowa cie wiecznie:
R. pod jego pióry / uleżesz bezpiecznie: ule-
żesz bezpiecznie.

Statesność jego / Tarz y Puflerz
mochy: R. za ktorymi stojac / na żaden strach
mochy. Na żadna trwoga / ani dbaj na
strážy: R. ktorymi sieje / Przygoda w dzień
biały / Przygoda w dzień biały.

Stad wedle ciebie / tysiąc głów pole-
że: R. stad drugi tysiąc: Ciebie niedosie-
je. Nies nieuchronny: a ty przecie swy-
mi: R. Dąyma ujrzyś / Pomsta nad grzesz-
nymi: Pomsta nad grzesznymi.

Jes rzekł Pánu / tyś nadzieja moja: R.
y Bóg najwyższy / jest ucieśka twoja. Nie
D o o dostapi

dostąpi cie: żadna zła przygoda: R. ani się
znajdzie / w domu twoim szkoda: w domu
twoim szkoda.

Aniołom swoim / Raze cie pilnować:
R. gdziekolwiek stąpisz / Ktorzy cie piastu-
wać / na rekach beda / abyś idąc drogą: R.
na osty kamień / nie ugodził noga: nie u-
godził noga.

Bedziesz po smutkach / bezpiecznie gniewu
liwych: R. y po Pádalcach / deptać niecier-
pliwych. Na Lwa srogiego / bez obrazy wzie-
dziesz: R. y na ogromnym / smoku jeź-
dzić będziesz: Smoku jeździć będziesz.

Słuchaj co mówi / Pan / yż mnie miłu-
je: R. y przeciwko mnie / szersze postępuje.
Ja go też także / w jego każdą twogę: R.
nie zapamiętam / y owsem wspomoga: y
owsem wspomoga.

Głos jego u mnie / nie będzie wzgár-
dzony: R. Jam z nim w przygodzie / odo-
mnie obrony. Niech pierwszy będzie / pierw-
y zachości: R. y lat będzie woych / y mę-
żykliwości: y mężyk-
wości. Amen.

K10

CCCCCLXXXII.

Tenże.

RTo pod obrona najwyższego / na świe-
cie / dowiernie przebywa: R. Kto pod
ścieniem wszechmogącego / bezpieczne
swe noclegi miewa: ten rzec śmieie z Ser-
ca może: nikt nie zedydzie / nikt nie zymo-
je / bo ty ma usność Pánie Boże.

Ciebie z łowczych śideł wyzuje / Ktore
zdradziwie rozkładają: R. Ciebie w każdy
gdyś ratuje / Kiedy się złe siły wzmagają.
Do przypadku jałosnego / a powietrza za-
różliwego / obroni Bóg swego wiernego.

Ogarnie cie strzydłami swymi / Bóg:
nadsieja zbawienia twego / R. ujdiesz z dro-
wo między wiernymi. Pod pułkierzem y
tarczą jego. Nie lekaj się mocney zdrady /
ni buntów niepobożney rady / ni żadney in-
szej jakiej wady.

Niechprzedy gody złe strząły sieja / na zgu-
be Narodu Ludzkiego / R. niech Szatan-
skie złe wiatry wieja / nie spadnie Wros z
Głowy wiernego. By ich padło po boku
twoim / ty się / tyle dziesieć po drugim / ty
się ostojisz przy zdrowiu swym.

D o d i j.

Uy.

Użyżyś jawnie ogyma swymi / Tu D.
chłodzeniu Serca twego / R. Każn hańteb-
na nād niezbożnymi / pomsta Boga sprawie-
dliwego / żadna ich moc nie ratuje / ani Plag
Pánstich uhamuje / pomsta gęsna / wiecna
gotuje.

Ty / żeś rzekł: Pan nādzieję moją / nie
tłnie się ciebie zła prżygoda / R. nawyższy
jest niegda twoja / nie naydzieję się w dom
twym skoda / Aniołom cie swym piño-
wać / Łaje: y nā retu piastować / jak zrzeni-
ce oka śanować.

Poydziej bezpieżnie prosta Droga /
droga Powołania twójego / R. nie ugo-
dziej nā kāmien nogę / za dozorem Wodza
wiecznego / uchowa cie przewrotności / ba-
ganiem ogarnie krewkości / nā dobre wy-
wiedzcie twe młkości.

Po wężu y zmił zdradliwej / przejdziej
depcać one bezpieżnie / R. zetrzeż Lew / sino-
tę / choc strąśliwy / bo cie Pan obrał
sobie wieżnie / Słuchay co rzekł Bóg: dla
tego / yżem mu mił z Serca całego / podey-
me się wśystkich spraw jego.

Dla tego yż zna Imię moje / nie będę
nā wieki wzgardzony / R. wolne mu stawa-
ncho swoje / pewien może bydż mey obrony /
pomoc

pomocę mu do zachości / y do Lat bedż-
wych Godności / dozna wiegney mey ży-
liwosci.

Nadzieję Chwała Bogu mocnemu / z
jego kaskawey opatrności: R. Ktora zna-
nie ludowi swemu / pokazuje szereg Litości /
o ras y nas opatrować / ras nas o Królu
w Łasce chować / ras nas wiegna sława dā-
rować. Amen.

CCCCXXXIII.

Psalms 96.

Wzniesie nowa Mojmemu: R. Pieśń
Monarke Niebieskiemu. Spiewajmu
z Miestacy swymi: wielka niezmierzo-
na ziemi.

Spiewajcie mu / wynoscie go: R. chwalcie
cie święte Imię jego. Niechaj kaska jego sły-
nie: tak jako dzień po dniu płynie.

Niechaj brzmi w uszu Poganstich: R.
Sławia chwalebnych spraw Pánstich. Będzie-
kolwiek ludzie miestaja: niech cudów jego
słuchaja.

Pan to bowiem władze wielkiej: R. Pan
to chwały wyższy wśelkiej. Pan nād wśy-
stkie inne Bogi: pelen grozy / pelen trwogi.

D d d iij

Wśy-

Wszystko to błęd / nie bogowie: R. co
Pogaństwo Boga zowie: ale Pan Niebo
Gwiazdami: własnymi stworzył rękami.

Powaga przed nim obliźnie: R. yż
stoi ustawienie: Dom jego świeci jasno
ścią: ozdobiony wielmożnością.

Przyznajcie o ziemskie króje: R. przy
znajcie wszystkie rodzące: władzą y możność
wiecznemu: jednemu królowi niebieskiemu.

Przyznajcie chwale Królowi: R. ja
ka ma być Imieniu: wedle powinno
ści dawa: wielkiego / możnego Pana:

Dary znamięniete nieście: R. a do bram
sie jego spieście: bijcie goleni / przed swym
Panem: w Domu jego zawołanym.

Niechaj strachem Pańskiemu grozy: R.
wszystka ziemia soba trwoży: niech wszystek
świat ten głos suje: Pan na Królestwo
wstępuje.

A on z ziemi strachy złoży: R. że soba
wiecey nie trwoży: Sprawiedliwość świat
tu wróci: a krzywdę y Gwałt okroci.

Smiej się Niebo / tańcuji ziemi: R. za
grzmi morze wały swymi: skacze pola /
placze Łąki: błogo są żądane gąsy.

Idzie / idzie Bóg prawdziwy: R. idzie
sedzia

sedzia sprawiedliwy: ten świat prawnie
będzie sadził: a lud wedle prawdy rza
dzi. Amen.

CCCCCLXXXIV.

Psalms 100.

Ścinniż wszyscy serdecznie / Pieśni na
Bożne spożegnje: tu chwale Panu na
śmi / nad niebą wywyższonemu: wśel
ci Naród usta wśelkie / chwalcie Imię Pań
skie wielkie.

Zmysły wszystkie sporządź wśy / a bo
żnią pomierz wśy: Duchem wewnątrz
zapaleni / y wiara żywa zmocnieni: przy
siapmyż do Pana swego / y do Tronu Ła
ski jego.

Znajmyż Tworcy Boga swego / ktory
stworzył z nas każdego: bez wśelkiej na
śey godności / byśmy mu w Sprawiedli
wości: po wszystkie wieki służyli / a w Dw
garni jego byli.

Stojmyż w Branie Domu jego / pod
Kładem słowa wiecznego: z głosno brzmią
cymi hymnami / a wdzięcznymi modlitwa
mi: niech Dom Boży pełen będzie / okaza
ney chwały wśedzie.

D o d jv

Wiel

Wielki Bóg Jezusie Panie! twa praw-
da / twoje staranie / trwa aż do czasu wie-
nego / nad ludem Dziedzictwa twego: ród
że też y nas na wieki / niewypuścąc z swy-
ch opieki. Amen

CCCCCLXXXV.

Senje.

Ku sęci Pannu zaślubić kłóty po-
ziemi chodźcie / służcie mu z wielką re-
doscią / podźcie przedeń z ochotno-
ścią.

On sam jest Bóg / że żywiemy / On to
sprawił pewnie nie my: Myśmy lud jego
wybrany / na jego paszach schowani.

A przetoż to uważając / do Bożyciostwa
zchadzając / Służcież tam Pannu swojemu /
Pannu na was kaskawemu.

Chwała serdeczney wdzięczności / wy-
niac jego wielbności / Imię jego wyno-
szyć chwalcie / gócić / wyznawajcie.

Pan to bowiem miłosierny / Pan w o-
bletnicach swych wierny / Łaska jego jest sta-
teżna / a prawda słów jego
wieczna.

Ciebie.

CCCCCLXXXVI.

Psalms 101.

Ciebie / o Boże niezmierny / brzmieć
bada moje wdzięczne strony: Ciebie
dobrego nad dobrymi / a surowego /
nad grzesznymi.

Do tegoż zámie był chętny / Jaka-
by żywot wieśdź ućciwy: zdarz tylko / Pa-
nie / służę swemu / a chęci dopomoc tu do-
bremu.

Serce niewinne chce zachować / y wśle-
kich się spraw złych wstrzymać. Przewro-
ni łaski mey niemają prozno się na nie
ogladają.

Niepobożnego nienawidzę / Złotyca
jako żyw się brzydzi: Nieprzywajetm mie
pożuje / Kto pokatnie o ludzich żuje.

Z harym niewytrwam / ani z tymi /
którzy brakuja podleśymi Cnotliwy przy-
mym Bożu siedzie: Niewinny ten mnie
służyć będzie.

Nieysca w mym domu niezagrzej / Kto
złaskiem robi: tey nadzieje / Klamca niech be-
dzie / że z mey strony / niema być nigdy po-
ważony.

Deo

Koniec

Koniegnie na to się usądze/że wszystkie
grzeszne z swiata zgładze: a miasto Pańskie
tak umiote/że nie zostawie jedno cnota.

CCCCCLXXXVII.

Psalms 102.

U Słysz prosby moje/Boże litościwy:
R. a niechaj cię mój głos/dośnie do
sławiwy. Nie odwracaj się od złości
gody mojej: odemnie smutnego/
swietey twarzy swojej.

Alle nakłoń ucha/ Długo dobrotliwy: R.
a nie opuśćaj mnie/ w mój dzień nieśczęśli-
wy/ kiedykolwiek wołam/ ścisniony strą-
funkiem: przybądź prośbę/ Panie/ przybądź
z swym ratunkiem.

Jako dym/ tak Łata/ moje uleciały:
R. Kości jako głośnia/ moje wygorzały.
Nia chleb niepomysla: a też serce moje. U-
szło jako trawa/ w srogię Letnie znoje.

Prze ciężkie wzdychanie/ prze moją
serdeczność: R. prze nieznośną jałosość/ y strą-
sunek wieżny: Erwie w sobie nie guja/ nie-
masz na mnie ciężaru: Kości tylko biedne/ a
skóra zostawa.

Jestem

Jestem jako w Lesiech/ Pelikan zcho-
wany: R. jestem jako Puchaw/ w pustyniach
wniesłany/ nie smutniey narzeka/ Wrobl
na gniazdo się mały: kiedy go maciory/ pro-
che odbiejały.

Nieprzypaściel patrząc/ cięży dusze swo-
je: R. a sydzac przystęga/ przez osobę mo-
ją. A jam miasto chleba/ skrym żyw po-
piotem: y żyży żywe pię: siedzac za swym
stółem.

Prze twoj gniew surowy/ (boś mi za-
palowy: R. uderzył o ziemię) wiek mój
nieśczęśliwy: chynał się tu nocy/ jako dzień
wieczorny: y uschłem prawie/ jako kwiat
ugórny.

Alle ty na wieki/ trwać będziesz o Pa-
nie: R. a pamiątka twoja/ nigdy nie usta-
nie: Ty się nad Syonem/ wsiadł masz smi-
łowac: a snadź już sąs przyszedł/ żeby go
ratowac.

Już tu rumom jego/ Serce obrócili: R.
słudzy twoi już się pustyni użalili/ y beda
ście ciebie/ wszystkie kraje bały: y wszyscy
Krolowie/ zlekna się twej chwały.

A to że ty z nowu/ miasto twe napra-
wisz: R. y w swym Majestacie/ widomie
się stawisz. A gardzić nie będziesz/ pokor-
nych

ných prośbami. Ani Serca wielce strapi-
nego łzami.

Niech to Piśmem będzie/nápisáno zło-
tym: R. ná wieku przyszłego / aby Świat
napotym: miał Pamiętkę Pańskię / bżi-
wey opatrności: a sława syna / jego ku
wieczności.

Abowiem ná niebie / siedząc Pan wyś-
to: R. rązył swe ku ziemi / ná dol spuścić
oko. Aby płacz usłyszał / wieźniów o-
wanych: y ratował ná śmierć ostatnią po-
banych.

Abym ná Sionie / cięż mu dziękowali:
R. y moc w Jeruzalemi / jego wyznawali:
W ten czas / gdy Lud wyszedł / wysłszy
przełożeni: E woli służbie Pańskię / będą
zgromadzeni.

Teraz / aż mnie strapił / długimi bó-
gami: R. y Lat moich biednych / stró-
śrąsunkami: przećie E niemu wolam: nie-
bierz mnie słowień: smutnego / moją Pamię-
w połowicy wieka.

Twoje Łata są wieczne: Tyś Niebo zbu-
dował: R. y ziemię rełomá / swym / ugru-
tował / to wszystko zaginie / a Ty w swej
całości: Boże mój trwać będziesz / ná wsy-
stkie wieczności.

Wsy-

Wszystko to zwierzęje / by płaszc po-
chodzony: R. y odmiana weźmie / Tyś nie-
odmieniony: y Lat nieśkonionych: Których
wężsni / usyniś bez chyby / swoje miłośni-
ci. Amen.

CCCCLXXXVIII.

Psalmy 103.

Chwal duszo ma Pana mego / ze wszy-
stkiego Serca swego: R. dziękuj z ra-
dostcia samemu / Imieniu jego święte-
mu / niechciey zapominać jego / Dobrodziej-
stwa wsłakiego: Który jest miłosiernym /
wszem nieprawościom twym: y rad uzdra-
wia wszystkie / niemocy twoje cięskie: Żywot
twój wykupuje / a wybawienie sprawuje.

Który cie tak koronuje / miłosierdziem
opatruje: R. żąda twa dobrym nápełnia /
młodość twa z Dłg odnawia. Pan jest
sędzią sprawiedliwym / E temu Panem mi-
łosciwym: wszem Ktorzy Krzywde cierpia-
od zły / gdy je trapią: Który też Mojżeso-
wi / y Izraelowi / drogi swe okazał / y
wola swą opowiadał.

Jest nam Panem miłościwym / ná zło-
ścia náśa cierpliwym: R. nie wiezniec się
będzie

bedzie gniewał / nie wiecznie z grzechów ra-
chował. Nie zginie nam podług złości /
ani podług nieprawości: jak Niebo piękne
stworzył / nad ziemią przełożył: tak sie bo-
nie zlitował / miłosierdzie swe dał: tym kto-
rzy się go boją / y za grzechy pokutują.

Jak jest daleki od siebie / Wschód od za-
chodu na Niebie: R. tak ci dalekie uginął / a
wszystkie od nas oddalił: nasze złości Nie-
prawości / z samej sięgarey łaskawości: jak
to dżiaki miluje / Dzieci ich śmiuje: tak sie
też Pan zlitował / łaskę swą dawał: tym
ktorzy się go boją / y o Łaskę jego stoja.

Boć on sam zna nasze krewkość / y wsy-
stke nasze niżemność: R. pamiętając zawsze
na to / żeśmy proch a sięgare błoto. Czkowie-
ci jest jako siano / ktore podcinają rano: z
krása kwiecia polnego / wnet zginie Dżem
jego: gdy wiatr mocny uderzy / Kwiat się
nie odzierzy: wiecy nie pozna swego / żaden
kwiat miejsca pierwszego.

Alle miłosierdzie Pańskie / toć trwa ob-
wieku na wieki: R. nad tymi co się go bo-
ją / a za grzechy pokutują. Y trwa Spra-
wiedliwość jego / do Pokolenia trzeciego:
nad Synmi Synów dobrych / Ludzi wszech
poboż-

pobożnych: co Testament trzymają / y przed-
boga mają: Przykazanie chowają / na nie za-
wdzy pamiętają.

Pan na niebie ubudował / Tron mocny
sobie zgotował: R. na którym będzie kró-
lował / nad wszystki ludźmi panował / bło-
gosławcie Pana wszyscy / Aniołowie Jego
świeci. Mocni będąc w Dużości / ztwier-
dzeni w stałości / tu wypełnieniu wsęgo /
rozkazania jego: by go Ludzie słuchali / skut-
kiem zawsze wypełniały.

Dobrochęścież Panu wszystkie / wy mo-
cniwa jego wielkie: R. wszyscy służebnicy
jego / jak Pana swego miłego / co wola jego
zynie / y rozkazanie pełnicie: chwalcież wsy-
scy bezpiecznie / wysławiajcie wiecznie: Kró-
la tego wielkiego / nad Królmi wyższego: y
wy rycerstwo jego / chwalcie Żetmiana swa-
go.

Chwalcież Stworzyciela swego / wy
wszystkie Stworzenia jego: R. w każdym
miejscu światła tego / wsęgo panowania je-
go. A ty dušo ma napierwey / chwal Pa-
na swego nabożniey: chwała Panu nasze-
mu / Dju niebieskiemu / z Duchem jego Sy-
nowi / nas Zbawicielowi: Chwała co te-
raz

raz slynie / wieganie niechaj nie zaginie. Amen.

CCCCCLXXXIX.

Tenże.

Błogosław duszo moja / Panu swojemu.
R. błogosław Imieniowi / jego swiętemu. Błogosław duszo Panu: Jego obficie: Dary / niech zawsze będą / w sercu twym ryte.

Który odpuszcza / wszystkie twoje nieprawości: R. y zabiega chorobam / y twojej Brewności / Żywot / śmierci Łaskawey / twoj odejmuje: a Ciebie miłosierdziem swoim koronuje.

Który nie wśelających dóbr / hojnie nawia: R. y twoją młodość / jako orla odnawia. Obrońcą nieomylny / zle obwinionych: y siedzią sprawiedliwy / wśech ukrzywdzonych.

Ten opowiedział / drógi swe Mojżeszowi: R. y Wola swa okazał Izraelowi. Pan wielce miłosierny / Pan dobrotliwy: na Śmierć nie przekł / bąsley do Łaski chętny.

Nie

Nie umie / nie zwykł się / on wiecznie frażować: R. ani do końca / swojej frogości chwycić / nie według naszych spraw / z nami porękuje. Ani się z nami według zasług rachuje.

Jakiey nad ziemią / Niebo jest wysokości: R. takiey On ku sługom / jest swojimi łaskami. Jako wschód od zachodu / daleko pada: tak On od nas daleko Grzech nasz oddala.

Jako Łaskawy Dziec / Synów lituje: R. tak równie swoich wiernych sług Pan kusi. Czynu bowiem naszego / samże świadomy: y ponosi / jesteśmy ziemią / y cien zniebomy.

Trawie podobien słowiek / Ktora ostrym: R. leda w dzień Kosa przyszynie / zębami swymi. Podobien kwiatu / Ktory / gdy się rozwinął: nalepiey. Leda wiatrem zmierzony zginął.

Pńska Łaska jest wieczna / y nieprzebrana: R. wiernym cnotliwym Ludziom / nagotowana / tej użesni / beda y prawu kowię: tych / ktorzy w jego / beda kochać się słowie.

Pan na ognistym Niebie / dwór swój wysse.
E e e

wysoki: R. zasądził / ztąd panuje na świat
syroki. Chwalcie / o Aniołowie me
chwalcie go: Ktorzy sławne nosicie posel
stwa jego.

Wszystkie niebieskie wojska / y slug zebrali
nie: R. u ktorych tego / ważne jest / roztę
nie. Wszystko / po wszystkich częściach / Br
lestwa jego: Stworzenie / y ty dušo / chwal
Pana tego. Amen.

CCCCXC.

Psalms 104.

Dušo śpiewaj Panu Pieśń / o nieog
niony: Niebą y ziemię sprawco / wiel
ceś uwielbiony.

Ciebie obešla w tożo Czesć / y świat
na chwala: Ciebie jasność / jako płaz
dobny / odziała.

Tyś niebo jako namiot / rozbił / ręką swo
ją: nad nim wody za twoim / rozrządzeniem
stoja.

Chmury twój wóz / twoje kónie / wiatry
nieścignione: Duchy / posłańcy / słudzy / gro
my zapalone.

Twym rozumem tał miernie / ziemię
sądzona: że na wieki nie będzie nigdy po
rużona.

Ná tey jako powłoka / przepaści leża
ły: a góry niezmierzone / wody zakrywały.
Ale skoroś rzekł słowo / a niebo zażył
to: Wody spadły / a morze / na dół ucie
kało.

Stały tu górze posły / pola rozcią
gnięte: opanowały miejsca / przez cień
sięgane.

Zanierzyłeś tres perwy / morzu / że
wiesnymi: Czaszy wezbrąć nie może / ani
odźić ziemi.

Ty w skale ukazujeś / droga zdrojom no
wym: Ktore posilek nioś / rzekam trysta
nowym.

Tu się wszelki zwierż chłodzi / Który w
polu żyje: tu Łoś mieszkawiec Lesny / upr
gniony pije.

Tamże ptacy mieszkają / a w trzaskach
zielonych: nie przestają powtarzać / pieśni
uwielbionych.

Ty z pałaców twych świętych / Dzię
ni uwielbiony: spuścisz na niską ziemię / deś
nieprzepłacony.

A ona nieprzebrany / Łaski twojej sy
na: wszystko tego wszystkim stąsy / ztąd tra
wa obfita.

Wydu tu pożywieniu / ztąd żołą ogro
ne:

L e e ij

ne: y wszelki rodzaj zboża / ztąd wino tak
godne.

Dobrej myśli naszyni / ztąd chleb który
śladnie: Sile twierdź / z tąd olej / po któ-
rym twarz gładnie.

Tac wilgotność y Łasy / żywi niezmie-
rzone: y Cedry na Libanie / twa ręka są-
pione.

Tam wroble gniazda noszą / jodła Bo-
żanowi: Sarnam góra mieszkani / stała
Królowi.

Tys na znat sąsów sprawił / błędna
twarz Miesieczna: Ty niepowściągnię-
go / Słońca Lampę wdziesią.

Prowadziś do zachodu / w tym nocne
Cmy wstają: w ten sąs Leane. Bestyje /
wszystkie się ruszają.

Łwata ryga / pokarmu / żądając od cie-
bie: skoro zaś jasność zorzą / zakwitnie na
Niebie.

Zwierzę do jaskiń uchodzi / ludzkie namię-
tnia: na roboty gdzie także / do mroku pra-
cują.

Sacne są twoje sprawy / y wielkiej ma-
drości. pełna jest wszystka ziemia / Twoi
Szodroblowości.

Pełne / Panie / y Wody / kto wyliży
może:

może: wszystkie rybie rodzaje / które żywi
morze.

Tam żagle rozpущonym / Dłoty
biegają / tam swe igrzyska / srodzy wielory-
bi mają.

Wszystko to co jest w morzu / wszystko
co na ziemi: y co sięse powietrże / piory
pierzchliwymi.

Dsy tu tobie wznosi / który siedziś w
Niebie: y ogława zwykły / żywności od
ciebie.

Kiedy ręka otworzyś / wszyscy nasycę-
ni: a kiedy Twarz odwróciś / wszyscy za-
śmuceni.

Jeśli im ducha weźmieś / w Proch się
wnet obroca: jeśli im Ducha natchnieś / na
świat się zaś wroca.

Wieczna jest Pańska chwala / a on z tąd
mądrego: nie przestanie się kochać / nigdy
sławy swego.

Pan / który kiedy pojrzy / ziemią drży /
Pan który: kiedy ręka / gór dotknie / dymem
pojdą góry.

Dotąd mi tedy niego / żywota dostą-
nie: Głos moi Pánu y lutnia / śpiewać nie-
przestanie.

Tylko jemu niech wdziesią / beda Pies-
ni

ni moje: bom ja wszystko położył / w nim
wesele swoje.

Bodaj wszyscy złośliwi / z ziemi po-
gineli: y pomście za złość swoje / sprawiedli-
wość wziali.

A ty ó Duszko moja / baw się Pannę swo-
mu: dajcie wszystkim Narody / winną chwa-
łę jemu. Amen.

CCCCXCI.

Psalms 109.

Bogie / Ktorego chwala w nych uszach
wiegna / niechciey krzywdy mey mil-
szec: oto wśietegna / Geba / na mie-
sie targa: Jezyt fałszywy Ludziom Sy-
wot moy bydź: da Bóg / uciechy.

Nienawisć na ma staże zewsząd dobie-
ra / y wszystkie swe Fortele na mnie wywie-
ra / To za swoje żywiość / y chęć odno-
szę: nie cieś / Panie / złych ludzi / nie cieś
mna / proszę.

Ci którzy dobrodzieystwo z rąk moich
brali / teraz mi to wszystkim złym / zdraycy /
oddali. Kogom ja wielce ważył / Kogom
miłował / ten mi to nienawistną dziś odda-
rował.

Nie.

Niechajże mu też za to Tyran panuje /
a bołu nieprzyjaciół nie odstępuje: u Sadu
niechaj będzie krzywo należony / a jegoż niech
mu bardszy skłoda obrony.

Niech na ziemi nie będzie wiek jego bła-
gi / a po nim dostojestwo bierze kto drugi.
Sirotami niech jego dzieci zostaną / a żona
nie będzie sliwa Wdowa stróżana.

Synowie dom od domu chleba niech
proszą / a przed nędzą z oycowskich pustek
się noszą / niechaj go z majątności lichwnik
wyżuje / a obcy / jego prace / sobie lubuje.

Niechaj go nikt nie wesprze w jego trud,
ności / ani ma nad potomstwem jego Lito-
ści. Wszytek naród niechaj mierz razem po-
winie / a ich imię niech z nimi pospół ginie.

Niechaj Pan występi oycę jego pamię-
ta / y co kiedy zgrzeszyła Matka przeklita:
niechaj to przed oczyma będzie Pańskimi /
ktory pamięć ich wszystkie zgładzi na ziemi.

A to / że on we swojej poprdliwości /
zapamięta wśelakiey zgorsza ludzkości: u-
padełego żebraka przenasładować / y śmierć
utrapienemu jawnie gotując.

Ponieważ tak przekleństwo tedy mi-
je / niechajże je żyły gęciem na sobie gnije: iż
E e jv go

go Błogosławieństwo wielce mierząco/da-
to Panie/ aby go wiecznie miłowało.

Jako drugi skotki swe odkrył odzieniem
tak on zewsząd obłożon jest złorzeczeniem
A to też/ jako woda/ w jego wnętrżności
y jako tłusty olej/ wpiło się w kości.

Bodayże się tym płaszcem wiecznie na-
krywał/ y tegoż pasa/ na swe boki używał:
te pomste/ to przekleństwo/ da Bóg/ nę-
je/ ktokolwiek bez mey winy na mie fo-
duje.

Boże moy/ ty bądź zemna: prze-
mie swoje. Ty miś ratuy: bo wielkie są ka-
ski twoje. A jam słowiek upadły/ słowiek
wzgardzony/ y na sercu nieznosnym żalam
strapiony:

Jako cień pochylony/ gdy słońce gąśnie/
tak y ja nieśścaliwoy niższeje własnie. Tak
się myklam/ tak się kryję po świecie/ jako
Bónik/ gniąc chrząst bliskich nóg lecie.

Ob głodu ledwie nogi włożę: a ciało/
uschło/ jako wilgości w kościach nie było.
Przyśledłem do wśech niemal ludzi w chy-
be/ Głowa/ widzę/ kłwają/ gdziekolwiek
ide.

Wspomóż mi/ mocny Boże/ a w mey
żałości

żałości podeprzy mnie z oney swey dawney
Litości. Niech ręka twoja znaia/ niechay się
bowie. Sły słowiek/ żeś ty kástaw ná mo-
je zdrowie.

Niech on kłnie/ ty błogosław: niech
się morduje/ a darmo: fugá zaś twoy niech
się raduje. Niechay lekkość/ jako płaszc na
się obleże/ niech hanba wzjuje ten/ kto śa-
ł na mie wleże.

A ja więc Pánu dżleki będę oddawał/
y jego chwale w gestym ludu wyznawał:
ktory Czasu potrzeby stał przy ubogim/ y
bronik go przećiwko Tyranom frogim.

CCCCXCII.

Psalmy 110.

M Pánu Dżlec jednorodzonemu/
Synowi swemu/ rzekł: Bóg sobie
rozonemu/ śladź mi po Prawicy/ na
Boskiej chwały Stolicy: R. aż pod Nogi
tobie/ odporna sirońa/ będzie włożona/ y
Śmierć/ wśgąat wyniszczenia/ syn śad sprá-
wiedliwy/ wytrąc z Świata gmin złośli-
wy: Kryśte Berko twojego/ Królestwa
wieznego/ Słowo twe wzniósł z Syoná/
ktoremu się wżda każda światá sirońa/ Du-
chem

L e e v

chem ruszoną w dzień Zwycięstwa świetnego / jak czas rannego / rosa / Ród Królestwa twego.

Przyśiągł Pan / a nie będzie mu tego żal / żeć Kapłaniwo dał / byś Ofiarę sprawował / ciałem y Erwig droga / głódząc światą wine frogg : R. na Aftakt rzadu Melchisedechowego / bo ty żadnego / Successorą innego / nie masz / gdyż Kray Swiata / sam trzymasz na własne lata : Pan po Prawicy twojej / w wielkiej mocy swojej / przy każdej potrzebie będziesz / a ty święcia pewnego doznasz wśedzie / kiedy przybędzie / dzień twej popędliwości / potruszysz w dużość / odporne mocarstwo włości.

Uayni Sprawiedliwość Król na ziemi / sobie ze wśemi narody odpornymi / ktorych niezhoduje / prawda / dla tych Sąd gotuje : R. Wzrost starego / na głowę porażi / śmierć z Państwa zraży / y Piekielną moc skazi / wytrąci światowe / Wyrstą / y Antychrystowe / Erwawych potów zażyje / y Rubel wypije / Wody płynące z Strumienia / dobywając srym wybranym Zbawienia / y Poświęcenia / a za te wszystkie szkody / dostąpi nad grody / wznioższy Słowe nad naderody.

patrz

Patrzmyż wierni na Koronowanego / Pana swojego / do Thronu Łaski jego / z wiary przybieramy / pomocy się spodziewamy / R. o Panie Jezu Kryste day się y my / Duchem zmocnimy / day Szatana zwalcymy / y błędów ciemności / y zwysazne światą złości / a głowiek starego / z ugniekami jego / niech sami z siebie składamy / a w twym Słowie nad wszystko się Kochamy / y w nim mieszkamy / day nam w boju wytrwanie / ścisłe stonanie / y wieczne w Niebie mieszkanie / Amen.

CCCCXCIII.

Psalms 115.

Nie nam Stworzeniu podlegni / tobie Panie Cześć samemu / niechay wiadome twoje / wśedzie / z prawdą miłosierdzie będzie / niech Pohanicy nie pytają / gdzie ich Bóg / ktoremu dufają.

Boś Ty Pan Bóg nasz na Niebie / co chęć sprawujący z siebie / leg marnych ludzkich robot / bawiany z Srebrą / ze Złotą / na Aftakt strąsydł pozor mają / a żyjącym niewyrownają.

Nie mówią choć geby mają / ani ożywiają

ma

ma patrząją / reka nie wkładają ni noga /
mieysca sie ruszyć nie mogą / gardło mają
niemówią / ani też uszy mają słuchają.

Wodaj im podobni byli / co ich sobie na-
synili / y ci ktorzy też w nich ufają / bo ich
przysłowienie mają / prawdy nie słysząc / nie
widząc / Pisni swiatych wonności się brzy-
dząc

Dzisiaj się Boga ludu swiaty / zły
Pasterzom z rąb wyjęty / złożył usność w obo-
ję / Potrwiałym Panie / on przy tobie mocno
stał / bronił / tęgą się postawił / a fe-
lich cie trudności pozbaui.

A z własną wy słudzy Pańscy / Paster-
zowie Chrześcijańscy / o swiaty Domie A-
ronowy / trzymaj się Bożej umoty / Pan
twoj zbroyna tęgą będzie / sam Pan Bóg
cie zastąpi wśedzie.

Wierne Pan ma na pamięci / pobo-
nym alubil swe chęci / wspomni na swoje
obietanie / day wierzącym pożegnanie ma-
łym / wielkim / stałym w rządzie / sam Pan
Bóg błogosławić będzie.

Nie zapomniat swej rodziny / wiernych
Dyców dobre Syny / Pan Bóg wiecznie
błogosławił / ktory Niebo / ziemię spra-
wił / Niebo jest jego mieszkanie / Ludziom
ziemię dał w używanie.

Nie będą Pana chwaliłi / ci co do grobu
wstąpiłi / ale my ktorzy tu żywiemy / chwa-
lić cie Panie będziemy / chwała bądź Bo-
gu na wieki / że lud swoy wziął do swej o-
pieki.

Panie bądź Czesć twej miłości / wnie-
sie y na ziemskiej włości / żeś się nad Lu-
dem swym zmiłował / a do zbawienia nas
zwolał / day w łasce swej do końca trwać /
day po śmierci z toba przebywać / Amen.

CCCCXCIV.

Psalms 116.

Nam przez Pana miłować / ktory z
łaski swojej / rąk usłyszeć głos pro-
by mojej. Dał mi ucho łaskawe:
tego będę wozywał / pości Duch we mnie bę-
dzie przebywał.

Już mi na życie prawie śmierć okrutna
była / swe niemchronne / siła wrzuciła. Już
mie były piekne kłopoty ściśnely y trwo-
gi prawie ostatnie zięły.

W takiej przygodzie będąc słowem
nieślesliwy / wozywałem Pana: Boże praw-
dzy / do ciebie się uciekam / a ty z łaski swo-
jej chęci smatney duszy pomoc mojej.

Pan wielce miłosierny / wielce spraw-
dliwy /

blowy / v nād upādłym Pan litościwy. Pan
(mowie) stróż prostoty / mnie udręzonemu
pomógł z nieśczęścia słudze swojemu.

Wroć się do wąsa swego / duszo utra-
piona / gdyś z łaski Pańskiej oswobodzona.
Dusza od śmierci wolna / czy w ogach stała-
ły. Nogi żadnego swanku nie wzięły.

Y bede / nād mniemanie ludzi nieży-
liwych / jeś się polison w Rejestrze żywych.
wszystka swa myśl prostując ku cyłowi tes-
mu / abyś się Panu podobał swemu.

Wierzyłem słowom jego / y tożem wy-
znawał aże mi już w troskach prawię sta-
wał. Mówilem uciekając / nādzieję w głó-
wie / prozna / Bóg tylko ziszc / co rzese.

Jakie ja tedy tobie Panie / dać mam
dzięk / za te tak środre dary twej reki. Gła-
sę zbawienia weźmie / y gęś nasświetle-
mu / użynie słuszną Imieniu twemu.

Tobie przy wszystkim zborze / o Boże
łaskawy / chce w Obietnicach swoich / bydz
prawy / drogo ty krewn u siebie sług swoich
ślicznych. Y wszelkiej krzywdy słodze we-
tniesz.

Jam sługa twoy / jam jest Syn niewol-
nice twojej. Tyś mnie obronił / w przygo-
dzie mojej. Tobie ja wdzięczne Serce ba-

de ofiarował / y twe z wielką ccią Imię
mianował.

Tobie przy wszystkim zborze / o Boże
łaskawy / chce w obietnicach swoich bydz
prawy. Chce bydz praw przy powszechnym
ludu twego zborze / w twym świętym mie-
ście / w twym zacnym dworze.

CCCCXCV.

Teże.

Bodham się w Panu / ktory prośbno-
śli / wysłuchac / rasył / głos bary o tes-
tliwy. Za syni go bede po kim jedno
żywy / z duszaniem wzywac w cięskościach
swoich.

Siły mie były śmierci boleści / y ogar-
nety testnice grobowe / a niż minęły jedne /
ażci nowe / następowały miłi bez wieści.

Jednak wzywając Pana swego / a mo-
wiac: Panie wybaw dusze moje. Pan mi-
łosterny pomniac Łaskę swoje. Zdraż mie
wyrwał z wszelkiego złego.

Takci zawždy Pan śwrych ratuje / y
mnie ratował bardo z niedzonego / wroć się
duszo ma do wąsa swego / kiedy cię tak
ten twoy Pan miłuje.

On

On cie od Śmierci frogiey zachował/
Płaz twoy utulił/nogi od upadn / zbronit
za co mu insym tu przykładu bede poim
żyw / służąc dżelkować.

Uwierzyłem mu com y wyznawał / da
mi suż zewśad prawie dusno było / jednat
y w ten čas Serce me mowilo. Bóg /
nie słowiek / prawdę zachował.

Czymże sie ja wdy wypłaca swemu / Pá
nu za jego przeciw mnie litości / Kubeł zbó
wienia z serdecney wdzięčności / wezm
y oddam chwały samemu.

A com ślubował będąc w cięskłości
To iść cie bede w potarząd ludu jego / Mo
włac / iże śmierć każdego świętego / jest dro
gą w oczach Pánstey miłości.

Mnieś wsem na przykład Pánie wy
stawił bo ażem ze wśech slug twoich : ná
niżsy / y niewolnice twoley Syn naliżsy /
przecieś mie z petą śmierci wybawił.

Za co ja tobie z sercá wdzięčności / O
fiare chwały bede ofiarował y oddam álur
by comá je ślubował. Przy twego Zboru
cney przytomności.

Twa święta chwała nápełnić mamy /
sieni przybytków w potarząd Jeryzalem /
tiedy

tiedy tłustości ofiar swych zapalem / a Hal
leluja gdy zaśpiwamy.

CCCCXCVI.

Psalms 117.

Wysławiajcie Pána wśyscy Narodo
wie: wielbicie Imię jego Wiernych
Zborowie.

Bowiem nád námi / rozberzona jest
Laska jego: a prawda Pánsta / trwa do wie
ku wiecznego.

Chwała Bogu Dicu / y jego Syno
wi: z Dicem z Synem / chwała świętemu
Duchowi.

Jako była ná początku / niechaj będzie:
Náwyższemu Pánu / wieczna chwała, wśe
dzie. Amen.

CCCCXCVII.

Psalms 120.

Każdym ucisku swojim / wołałem
do Pánat R. a Prośba moja zaw
ždy / była wysłuchana / y Dżis cie
tymże

tymże Sercem proszę Pana mego: R. Do-
broń mnie od potwarzy/ języka zdraźnego.

Co swym kłamstwem pożył się/ języ-
ku wśetęgny: R. jedno ludzka nienawiść/
a gniew Boży wieczy. Twoje słowa są
strzały/ jadem napojone: R. Śmiertelnym
Twoje słowa węgla/ rozpalone.

Miedzy zbrojcy (nieśwety) jest mi-
łość moja: R. miedzy ludem nieludzkim/
trawia lata swoje. Mnie nie po-
koj / a oni / w zwał się się kochają / R. a gdy zgo-
de wspomina / miedzy pomyłają. A-
men.

CCCCXCVIII.

Psalm 121.

Szukając sobie pomocy / ozy moje we-
dnie w nocy: podnoszę na w-
srony / szukając od Pań obrony.

Niemogłem należeć żadnego / pomo-
ci tak pewnego: Ktoryby się ulitował / w
moich ciężkościach mnie ratował.

Jedno ten Pan Ktory stworzył / Niebo
Ziemię / wszystko sprawił: Ten jest moje
wspomożenie / we wszystkich potrzebach pocieszenie.
Przy tym wiodu moje nogi / nie zstęp-
pują

ja z prawej drogi: nie spi nigdy / strzeże
zawždy / by wierny nie zginał każdy.

Israela flugi swego / strzeż w dzień
złoty przygody jego: y każdy te straża suje /
ktory go wiernie miłuje.

Potrąbi w to bardzo śnádnie / yż żaden z
tych nieupádnie: Ktory w jego Bożkiej
mocy / mają ufność / we dnie / w nocy.

We dnie słoneczna goracość / a w no-
cy mroźna jasność: Człowiekowi nie za-
śkodzi / Pan w to wybornie ugodzi.

Od Czartá y wśego złego / ustrzeże du-
chę wiernego: nie da zginać ni żadnemu / jest
gotów zawždy każdemu.

Każde ty Páni na wielki / nie wypu-
śc nas z opieki: abyśmy gdzie nie zbłądzi-
li / tobie k' woli zawždy żyli.

Dla Jezusa / wybranemu / pomoż Dje-
stadu swemu: a dla świętych zasług jego /
daj dźiał Królestwa wiecznego. Amen.

CCCCXCIX.

Senje.

Słowiek ja nieświały / słowiek stra-
piony: R. Ozy śmiałe podnoże / na
wszystkie strony / upatrując / kto się /
wždy

wzdy mnie użalu: e: Ktory mnie w zley przy-
godzie / mojej ratuje.

Duszo moja przećie / ty tuż dobrze so-
bie: R. Bóg w nieśczęściu twym / będzie
pomocen tobie. Bóg ten / Ktory w wysokości
Niebo zbudował: y ziemię w wszytkorodny
trag ugruntował.

Co twój stróż / ten cie z ognia nigdy nie
spuści: R. ani nódze swankować twojej
dopusci / Strożę twego żaden / Sen / nig-
dy nie zejmie: nie spi Strożę Izraelski / ani
się zdrzemie.

Pan ustawił cię / będzie przy boku two-
jemu: R. y ten cie zewład / cieniem okryje
swoim / ze cie ani w dzień / Słońce gor-
ce przejmie: ani zimno Miesiąca nocne-
go zejmie.

Cokolwiek poćmiesz / bądź to dom cie
zabawi. R. bądź cie z niego / potrzeba dale-
ka wyprawi: wszedy nad sobą / doznasz
Pańskiej opieki: y dziś / y potym / zawždy
na wszytkie wieki. Amen.

CCCC.

Psalms 122.

Barżom się rozweselić / kiedy mi w głę-
powiedziano: R. yż do Pańskiego do-
mu /

mu / na Nabożeństwo iść miano. Będzie
brżmi Ewangelia wiečna / poćiecha serdec-
na: o grzechów odpuszczeniu / z Bogiem
przez wiarażeniem.

Stana sięśliwie nogi / w bramach Je-
ruzalemskiego: R. Miasta / z szerych Ka-
mien / żywych ubudowanego / Jeruzalem
ozdoba światła / slyn na wieczne lata: świe-
ta świętych osado / Zbór Pańskiego gro-
mado.

Do ciebie więc wstępują / na wyroki
násświetłego: R. wybranych Pokolenie / z
wieku y Rodu każdego. Tu winna chwale
Pann dają / tu się odnawiają: w ślubach
Umowy świętey / z Bogiem y z ludźmi za-
jętey.

Tu Stolica sądów / tu zagajenie / Na-
wyżego: R. tu zwierzone sąsarzom / Kluge
Królestwa wieznego / tu jest y Tron Dawi-
dowej / mocy Krystusowej dla wzrostu Cer-
kwie świętey / jego droga Krwia dobytey.

Żadajcież wszyscy tego / co bydy do po-
koju znaćie: R. wy coście w Jeruzalem / brá-
cia / y spólny dział macie / niechże w Tobie
połoj przebywa / niech wasu żążywa: Dzie-
dzie twego podwoja / Miasto w idzenia po-
koja.

S f f i i j

D'Aró

O Królu pomśczonego / Kościół Chrześcijański : R. rąć dąć książę pokoju / pokój za wielu naszego : byśmy pobożnie / spras wiedliwie / tu gęi twej cnotliwie : Dni nasze zpromadził / w Niebie cie godnie chwali. Amen.

CCCCCI.

Psalms 123.

W Ojcie / Który mieszkasz / nad wszystkimi Niebami : R. prozemy ty trość ludzkich / w wszelkiej potrzebie. Do ciebie ja wznozę / smutne oczy swoje : o Panie / Nadzieję / w Spasienie moje.

Jako w niedostatku / na Pana poga : R. Głodny szuka ręki / w łasce pożada. Jako niewolnica / Ktorej głód dojmuje : co raz panu swojemu rękę upatruje.

Także oczy nasze / obciążone sążniami : R. na Pana patrząc / owa się nad nami : smilować jako Pan miłosierny / rączy : a wysiępków naszych. Łaskawie przebaczy.

Ujął się nas ujął / nieśmiertelny Bóg : R. abowiem już ledwie / cierpieć więcej możemy. Nasze głowienie / pośmiechowi / wzgardy / tak nas ten lud trapi / swojimi Szczęściami hardy. Amen.

Czasu

CCCCCII.

Psalms 124.

Czasu nieśczęścia naszego / by Pan Bóg nie był z swymi : R. Świadkiem jest Izrael tego / z wybranymi w wszystkimi. My niedźmi y utrápieni / zewsząd kłopotem ściszniemi : bylibyśmy zniszczeni.

Tak się na nas namowili / zli ludzie / z szerey złości : R. tak praktyki sporządzili / w zjadłej popędliwości. Tak z nami byli zaciągali / tak trwała rade zaciągali : by nas żywo pożarli.

A jako walc strumień płynie / zgwaltowanych dżdżów zebrany : R. zewsząd bystra woda linie / tak się piekielne bramy. Na nas gwałtem nawalily / wszystkie nas Szatanie siły już b. ty obścipy.

Bogu słusna chwala ma być / z niewymowney litości : R. że się nie dopuścił paskwić / nad nami ich srogosci. Dufań jak ptaś / już uleciała z ich siatek : na wolność Bożych dżiatek.

Szyli się im pomieszać / musza wytrwać o głodzie : R. obierz się ich porwały / a myślimy

f f f i v

mysły na swobodzie. Ty coś Niebo u-
budował / y krag ziemię ugruntował: Ty
nas Panie ratował.

Bądź głose wieżnemu Królowi / Dycu
miłosierdnemu: R. bądź chwała jego Syno-
nowi / y Duchowi świętemu / jako była ob-
wieżność / niechajna wieki z wdziężnością.
Brżmi jego wielebności. Amen.

CCCCCIII.

Tenże.

Budu Boży Izraelu / śpieway o swym
Zbawicielu / głosem y z Sercą szere-
go / wyznay / y rżęż na głęś jego.

By z nami Boga niebyło / perwieby
już po nas było / by był na nas oká niemial /
niebyłby się z nas nikt ośiał.

Bo śle Kájinowá ślák / wścieklena nas
obálák / Antykryst / y woyská jego / y po-
dwoy / piekła ciemnego.

Y byliby nas pożarli / y żywo ziemia
zátarli / froga powodź by nas była / o raz
wszystkie potopiká.

Wszystkie nieślesne Prżygody / zgarná
Potop hardey wody / bijac na jedyny ma-
ły / koras / Pána wieżney Chwały.

Bądź

Bądź chwała Bogu na wieki / że wyr-
wał z frogley páśseki / Kościół jednorodzo-
nego / Krystusa Syná swego.

Sieci zdradliwe objáwił / Dusze jak
ptaszká wybáwił / sieci porwał w swey moż-
ności / nas postáwił na wolności.

W Bogu Tworcy Niebá Ziemi / ufa y
wszystko wiernych Plemis / ten swych w nie-
śczęściu ratuje / niech nam bojaźń nie pánuje.

Sława y Cześć nawyższemu / Królowi
nieśmertelnemu / Dycu y jego Synowi /
bądź Cześć świętemu Duchowi.

Ktora jemu od wieżności / włásna / prá-
wem wśchmocności / bądź od nas wzda-
ná społecznie / teraz / y zámwe / y wieżnie / A-
men.

CCCCCIV.

Psalms 127.

Jesli sam Pan / domu nie zbuduje: R.
prożno głowiek onit śle frásuje / jest
sam Pan / Miástá strzedz nie będzie:
R. prożno guje / straż po murzech wśedzie.
Prożno z domu / przede dniem wycho-
dźsi: R. prożno mrokiem ośátnim prży-
chodźsi.

ffv

chodź. Nie zarobił / ani pożywienia : R.
nie będzieli : Niebą wspomozenia.

Alle Komu / Pan jest miłościwy : daj
mu Sen ogom pożyliwy. Daje dźiatel
w dźięcne w domu roje : R. toć jest Pánie
pożegnání twoje.

Nie ták groźne / nie ták są strąśliwe : R.
w reku mešich / strąły popedliwe : jak
tiedy / prsy Dycowskiy głowie : R. ząstąw
sie / cnotliwi Synowie.

Szczęśliwy to / między szczęśliwy mi : R.
kto swoj sądał / strąkami ták mu : obró
rował / gdy przeb sądem stání : R. y prá
wá mu y Serca dostání. Amen

CCCCCV.

Psalms 128.

Kto sie Pána Boga boji : R. y ná je
go drógách stojí. Jest ták błogostá
wiony : R. strąże go Bóg / z káždey
strony.

Wiec yž z pracerał swych żyje : R. wnet
ták głowie utyje : Prsy porsy mu / Pan
Bóg chleba : R. ile mu go będzie trzeba.

Wzław sy go / ná swą obrónę : R. dá mu
wedle

wedle / myśli žone : y dá mu dźiatki nádo
bne : R. Drzewu oliwy podobne.

Ktore w kóło stolu siedą : R. poslušne
mu we wšem beda / Ták i Pan Bóg bło
gostáwi : R. tym kterzy mu / chca bydž prá
wi.

Kto żywi powietrżne ptáki : R. kto
zwierżta / kto robáki : Kto pod wodą bło
bne ryby : R. Ty sam Pánie / bez podchyby.
Ty sam Pánie z swey Szczębrosći : R.
dawał wšystko ku żywności. Y nápełniał
miejsca wšystkie : R. Nieprzebrány mi ży
tki.

Tego s sie głowieku zwierżyl : R. á
niš mu kresu zamieržyl. Aby ku potrzebie
swojej : R. Użył hojney łásti twojej.

Będž głęć chwał / twej miłości : R.
zá tákowe użrności. Żywie Duše / á dáj
Chleba : R. Ktory płynie z twego Niebá /
Amen.

CCCCCVI.

Tenże.

Zwot ten nieć będzie / błogostáwiony /
Kto Pánich przestrągá dróg / z káždey
strony.

Ktory

Ktory zna prawdziwie / Páná swoje-
go: y jego / sie boji z Serca prawego.

Y wyroków Pánstich / śanuje pilnie:
Sunnienia ob zlych spraw / strzeże usilnie.

Tak będziesz prace rąk / twojich używał:
a w łasce u Boga / będziesz opływał.

Bedzie w domu żoná / obfitowała: jak
winna macica / plód wydawała.

Synowie cnotliwi / do stołu siedzą: a
śrepcom oliwnym / podobni będą.

Takci kto sie Páná boji / w swym sta-
nie: weźmie bez pochyby / w nim poźegna-
nie.

Niechajże z Syonu / Pan błogosławi:
y łaskę nad toba / niech swa objawi.

Byś patrzył na ścieżkę / miastá swie-
tego: y był syt pociech zá żywota swe-
go.

Niechci Pan da widzieć / wnetki po-
życia: co by zdobyli / Lata twe śedziwe.

Niech da widzieć Pokoj / nad Ludem
swojim: byś mógł Páná chwalić / z Po-
tomstwem twojim.

A ty nasze głosy / utwierdzaj Pánie: y
niech sie z twej Łaski / to wszystko stanie.

Amen.

Wszyscy

CCCCCVII.

Tenże.

WSzyscy są Błogosławieni / y pewnie
będą zbawieni / ktorzy mają Bojaźń
Bożą / a Drogami jego chodzą.

Y z Prac rąk twych używasz / Bło-
gosławienstwo otrzymasz / barzo dobrze toe-
bie będzie / jako Doma tak y wszędzie.

Bo w twym Domu twoja Żoná /
Plodem będzie obdarzona / podobna Ma-
tce winney / w urodzaju Twym obfitey.

W okrag ten Stołu twojemu / ro-
wni Szczępiu oliwnemu / siedzą twoji Po-
tomkowie / tak Corci jako Synowie.

Tak siestemu błogo wodzi / co w Bo-
jaźni Bożkiej chodzi / Przeklectwo będzie
złożone / ktore jest wśem przyrodzone.

Pożegna cie Pan z Syonu / z tey Gó-
ry Bożego Domu / y Dobrá Miastá swie-
tego / użyżysz Jerozolimskiego.

Będzieś sie weselił z tego / wśtych
Dniów żywota twego / że Pan Bóg obda-
wa śrepcę / a rad ci ni swoim dobrze.

Użyżysz Syny Synów swoich / do-
tasz pociechy po nich / uznasz Pokoy Izra-
elski / zdarzy to Pan Bóg niebieski.

Szczęś

CCCCCVIII.

Tenże.

Szczęśliwy słowiek prawdziwie / kto
w Bojaźni Pańskiej żywie / gotów pe-
nić / co on swemi / wyrzekł uszy na-
świetkami.

Tempo jego wierna praca / nigdy się w-
żał nie obraca : ale zego ziemi zwierzy /
Wszystko mu z lichwa odmierzy.

Jako / widać się po tyce / płodny trzął
winney macice / obfituje w słodkie grona
tak bogobojnego jona.

Dłec siedzie za swym stołem / a dzia-
teżki stoja kołem / by w buynym sędzie sie-
lone. Dłwki nowo sędzone.

To ma odnieść niewatpliwie / kto kol-
wiek pobożnie żywie : tego siedząc na Syo-
nie / będzie miał Pan w swej obronie.

W Księży pospolitej zgodzie / y całej upo-
ży swoboda : użyży Synów swoich ple-
mie / y spokojna zewład ziemia.

CCCCCIX.

Psalms 129.

Mogarżec Pańscy wybrani : z młodo-
ści nas trapił / trapił srodzy pogan /
przed siem nas nie pozyla.

Grzbie-

Grzbiety nam srodze orali / nieznosne-
mi plagami : y głodem nas mordowali / y
ciężkimi pracami.

Pan wleśney sprawiedliwości / o swoy
lud się zastawil : potknął Petá w swej sro-
gości / a nas niewoley zbawił.

Boday zginął / tego sława / boli mia-
sia Pańskiego : boday uschł / jako trawa /
w wierzchu muru twardego.

Trawa / która nie gęła / Kąz Kosy sta-
łacej : ale przed gąsem znięła / Dgniem
gwiazdy gorącej.

Tá raki nie napełnił / Zencowi ochot-
nemu : ani kóna obciążył / Mosarżowi pil-
nemu.

Ani / ktorzy przemiali / sąsu zbierania
Zboża / Robotnikom winowali : kasta nad
wami Doża.

CCCCCX.

Psalms 130.

Srebożości grzechów moich / wołam
do tobie nity Panie : R. wysłuchaj moje
wołanie / pokładam w tobie ufanie /
Kłó uszy miłosierne twoje / pomni na obiet-
nice swoje : słysz płágliwe prośby moje.

Będziefli miał na bężności / nąsewke-
lkie

lać krewość: R. jeśli w swej Sprawie
dłiności / będziesz sadził nasze złości. Te
dyś się nie ostoi żaden / Ktoryby był Zba
wienia pewien: Każdypotepienia winien.

Alles ty jest miłosierny / w obietnicach
swoich wierny: R. przetoż słowom twym
ufamy / na nich całe polegamy: jak nocna
straż sąsiedniego / tak my ciebie Pána swo
jego: czekamy sąsiadnego.

W tobie miłosierny Panie / Izrael ska
da ufanie: R. bo u ciebie moc zbawienia / u
ciebie moc wykupienia: Bóg Izraela wy
branego / Pan każdego swego wiernego / wy
tupi z grzechu wszelkiego. Amen.

CCCCCXI.

Tenże.

W Trościach głębokich ponurzony / do
ciebie Boże niezmierzony / wołam
róż smutne prośby moje: przyjac
zastawce uszy swoje.

Jestli tey z nami surowości / będziesz
chciał użyć / jako złości / nasze są godne: Kto
praw Panie; przed stogim sądem twym
stanie.

Alles

Alles ty Pan jest dobrotliwy: Pan z
przypodzenia litościwy: co przeciw tobie u
wszech ludzi: Ugiętość wielką w Sercu
bądź.

Ciesz się Panie / dobroć swoją / cie
sz się słowami: Dusza moja / upatrz się twego
smiłowania: barz się niż nocna straż świta
nia.

Barz się niż nocna / straż świtania / pra
gnie duch twego smiłowania: o Izraelu
niech się dźteje: co chce / ty w Panu kładz
nadzieję.

U tego litość nieprzebrana / u tego po
moc niegłęboka: ten Miłosterdziś swemu
woli ze wszech cię grzechów twych wyzwo
li. Amen.

CCCCCXII.

Tenże.

Wiaćte Mocy jako: Dzieluś się

Kroliu mocny.

W Niezmiernej swej cięskości / na cie
Pána swego / wołam z głęboko
ści Upadku mojego Panie głos mój
dobrotliwy przyjmij w uszy swoje / i jak mi bydy
miłostliwy na modlitwy moje.

G g g

Jestli.

Jeśli nas z nieprawości karać będziesz
Panie / ktoż przed twoją srogością sadem
się ostanie? ale skłonniejszy zawsze nam do
odpuszczenia / aby cię chwalił każdy za twoje
smiłowania.

A yż tak kasta jego grzesznym jest go-
towa / ogladam się na niego y na jego kła-
wá: yż wieści go radość cię Dusza ma po-
żada / a niś straż co z tęsknościami Szwitania
wygląda.

Niechże się to chce dzieje / Izraelu w
Panie kładź zawsze swe nadzieje / uznaj
smiłowanie: Pan Izraela swego jest wy-
kupicielem / onże grzechów sam jego jest wy-
glądziacielem.

CCCCCXIII.

Psalmy 131.

Nanie kiedy cię o co / w swej potrzebie
proszę: R. wiem że serce y ogu / hary
dziej nie podnosi. D rżęcy się wy-
sokie / na świecie nie kusi: leż tu tobie po-
tornie / dźwigam niedźna dusze.

Jak dzieć nie wie nigdzie / jedno do
māciężę: R. po swe wszystkie potrzeby / co-
tey wszystko bierze. Tak ja też twoje dzieć
Tak

to / niewiem gdzie proz ciębie: Djęs mo-
jątko moją / który mieszka w Niebie.

Przetoż też ty strapiiony / miły Izraelu:
R. ufaj w Bogu jedynym / nie w omylnych
wielu. Boć na tym żaden wierny / nigdy
nieutrąci: gdyż Pan swym działkiem ho-
nie / tu y w Niebie płaci. Amen.

CCCCCXIV.

Tenże.

Niegnij Boże / nie nadszies pychy w
Serca moim: R. anim ja zwykł
przenosić chudych / okiem swoim.
Ani się ja na wielkie nazbyt kusi rżęcy: a-
ni się ja nad rozum / ani się ja nad rozum /
wysadzam głowiecy.

Niechay wiecznie nie uznajm Panie / kła-
stwojey: R. jestem ja nie poniż y niżej / du-
še swojey: niż jeśże moy Stanniecie. Now.
nie wiec tak licha: Dziećina zostawiona: R.
do Matki swej wzdycha.

To jest Kstakt myśli moich: ani ja
mam sobie: R. pewniejszego ratunku / jeno
ufać tobie. U Pana ma pociechy / szukać / y
obrony: kto niechce byż w nadzie.

R. swojey omylony.

AMEN.

G s s i

Jako

CCCCCXV.

Psalms 133.

Jako rzeź piękna / jako rzeź przyjemna: patrząc / gdzie miłość pamięć wzajemna. A bracia sformi / w szereg uprzejmości: strzeżąc jedności.

Nie tak jest wdzięczny / olej Bálzamu / świeżo wylany na Włos Aronowy. Szad wonny płynie / aż na kraj bogaty: o ślawniej Szaty.

Nie tak rośkosne / Prople są perłowe / Niebieskie rosy / które Hermonowe: Pasma wiśka zdobia / kiedy wstaje z morza: Dniem sta zorzą.

Bo kiedy zgodą światła pręmiestkawa: tam Pan niebieski / wszystko dobre dawaj: wzbudzając zawżdy namiejsce Djeon e: potomstwo nowe. Amen.

CCCCCXVI.

Psalms 134.

Ly mi Pánscy służebnicy / Domu Pániego strażnicy / Dniem y nocą Pánów chwalcie / Imienia jego wzywajcie. Nece swe w światobliwość / wznosić do

do jego miłości: Páná swego błogosławcie / chwalcie jego myśl swą bawcie.

A Pan który wszystko sprawił: bądźcie wam też błogosławili: bądźcie z Syonu swego / lań na was wiele dobrego.

CCCCCXVII.

Psalms 136.

Chwalcie Páná z dobroci jego nieprzebraney / chwalcie z Litości / Wielkom iadnym niepodobaney.

Chwalcie Boga / który jest Bóg nad Bóg / bo jego miłosierdzia nie zagina dróg.

Chwalcie Páná / który jest Pan nad Bóg / bo on w swym miłosierdziu nigdy nieprzebram.

Który sam cuda syni przećiw ludzkiej wierze / bo żaden wiel litości jego / nie przebieże.

Który Misterstwem wielkim piękne Niebo sprawił / bo swemu Miłosierdziu Biesu nie postawił.

Który wynurzył ścień / z morskich głębokości / bo końca nigdy Pánstkiej nie będzie litości.

G g g ij

Ktory

Ktory zasięgi na niebie gwiazd niegłębione / bo Pańskie dobrodziejstwo niejesto kresione.

Słońca aby białemu dniowi pánowało / bo Jego Miłosierdzie wiecznie będzie trwało.

Mieśiac y złote gwiazdy / aby noc rozdzieliły / bo Łaska jego żadne niezwyćieża siły.

Ktory Egipt pokarał / na pierworodzonych / bo jego miłosierdzie jest Łatwiejsze niż koni.

Ktory Lud swój z ich wyrwał okrutney pasterki / bo jego nieprzebrana Łaska trwa na wieki.

Wyrwał niezwyćieżoną moją Krew swoją / bo Pańskie dobrodziejstwa na nas wieczny stoja.

Ktory w pół prawnie morze rozdzielił czerwone / bo jego Miłosierdzie jest niebożone.

Y przeprowadził przez nie Lud swój suchą nogą / bo wieczney Łaski Pańskiej łatwiejsze niż żelazo.

A Pharaóna zalał z wojskiem niezliczonym / bo litość jego zrowna z wielkiem nieśkonczonym.

Ktory Lud swój wielkimi przewodził pusty.

pustyniami / bo jego miłosierdzie wiecznie będzie z nami.

Ktory Tyranny pobije / y Króla wależne / bo jego dobrodziejstwa są y beda wiecznie.

Króla Amorreyskiego męznego Syonana / bo jego wieczna Łaska nie jest zamierzona.

Y Króla bogatego Babilonskiego Daga / bo Łonca miłosierdzia nie narodził u Boga.

Y dał nowym przychodniom lich bogate kraje / bo jego dobrodziejstwo nigdy nieustaje.

Dał je Izraelowi / iudze je dał swemu / bo jego litość rowna wieku jest wiecznemu.

Nie rączy nas przypominieć w naszej doległości / bo Łonca jego światły nie będzie litości.

Dojść nas rełom strógi / y moey Poganskicy / bo niemaś miary / niemaś Łonca Łasce Pańskiej.

Ktory ciętu wosłkiem jego żywność daje / bo jego szkodliwość nigdy nie ustaje.

Chwalcie Pana / co ctrag niebieski sprawuje / bo jego Dobrodziejstwo Wieku nie ustaje.

Chwal.

Chwalcie Pana / Ktory jest Pan nad
inše Pany / bo on w swym Miłosierdziu
nigdy nieprzebrany.

CCCCCXVIII.

Psalmy 137.

Ná te Plote: jako XVII.

S Jedząc po niskich brzegach / Babilonu
skley wody: R. a ná pietne Syonkie
wspominając grody / coż nam inšego
gynie: jedno płakać smutnie: R. powie-
śawszy po Wierzbach niepotrzebne Lirnie.

Leż Pogani niebagny / w tey nášey
Jakobie: R. przed sie Piosnke Syonska / ka-
że śpiewać sobie / prze Dęg / jakoż to ma-
bydż / aby Piesni Pańskich: R. Głos kie-
dy miał bydż słysan / w Krájinách Pogan-
skich.

Jezlibym cie zapomniat / o Krájna
swieta! R. niech moja swey náuki / reka za-
pamięta: niechaj mi Jezus uschnie / kiedy cie
przepominie: R. kiedy cie ná posátku / we-
sela nie wspomnie.

Pomni wszechmocny Panie / co nam
wyrządzał: R. Ldomácy: jako w náš
ciepki dzień wołał / zgubcie ten zły Na-
rod:

rod: Ogniem miasto spalcie: R. a ich Mu-
ry do gruntu / samego rozwalcie.

Alle y ty Babilon / strzeż dobrze swey
głowy: R. bo już wisi upadek / nad toba
gotowy. Szczęśliwy / Ktoryc za nas / od-
mierzy twe winy: R. a o skute roztraci / twe
nieśczęsne Syny. Amen.

CCCCCXIX.

Psalmy 139.

Panie / Ktory ná swey pieczy / maś
skryty rozum głowiecy: zewnatrz / y
z wierzchu znaś / wszystkie rzeszy.

Jawne są / náše zasiadania / jawne z
miejsca powstawania: niośac skryte / tajne
zamyślenia.

Dogladaś swych / času wszelkiego / wia-
domaś drogi każdego: aż do postąpienia /
namniejszego.

Wiac y słowa / Ktore mowimy / pierwey
niż w uściech tworzymy: że je zrozumiewaś /
niewątpiemy.

Z przodku / z tyłu / w ludzkie zabawy /
patrząc Boże náś káśtamy: nigdy z nas
nieśpiśkaś / reki prawey.

Ná twa dziwna / wiadomość Panie / na-
medr.

SSS

medrskiego nie wystanie: Miałki rozum ludz-
ki / głupie zdanie.

Gdzieś się kryje? gdzie nam bojaźli-
wym? zejść przed Duchem przeraźliwym:
gdzie uciec przed Obligiem / twoim straszli-
wym.

Wstąpiem' w niebo / alis ty w Niebie /
dali miejsce nam u siebie / przepaść: ni tam
możem' bynąć bez ciebie.

Choć też strzydła / w lot przyprawiemy /
choć z ranna zorza wzleciemy / a jednym
dniami morze / przebedziemy.

Twa wiadomość / żesmy tam / zgadnie-
y tam na nas Bosta śnamię: nie uchroni
nas / twoja padość.

Choć też sobie / tak pomyślemy / że się w
ciemności utajemy: a nocna ciemność / na kry-
jemy.

Prozno / bo oko twej bystrości / rów-
nie widzi co w ciemności: jak to co się w
dżienney / lani jasności.

Boże ty wieś co w tym tajnego / pło-
żywota matczynego: dżielem obłąkany / o-
ka twego.

Czym cie pilniey / kto upatrzy / tym
wiecey cudów znajduje: tym się znańciey w
chwale / twa w prawnie.

Sztugne

Sztugne kostek / żył wiazanie / prze-
dżinne ciało budowanie: mowi Nadrość /
ymoc twoja Panie.

Wszystko co gdzie osobliwego / z szlag
Rejestru poszło twego: przed wszystkich wie-
ci zpisanego.

O Panie jak / są znamięnity / jak twoje ra-
dy są obfite: toć pociechy / wiernym / w nich
zawite.

Kto je żliży / takowy śnamię / ile Pia-
ski w morzu / gadnie: Boże daj nam łos /
toba przypadnie.

Boże ty straciś bezbożnego / zgładziś
męż / krwie pełnego: nie cndnie odpra-
wiś obłądnego.

O my się też / z niepobożnymi / niebrá-
ćimy / ani z nimi: spoku na wieki / mieć nie
myślimy.

Znaś Panie chęć / naszą serdeczną / znaś
nienawiść / żych bezpiegna: doświadcz / y
prowadź nas / drogą wieczną. Amen.

CCCCXX.

Psalms 140.

Boż mi moe Panie / od ludzi złości-
wych / bron od potwarców sprośnych
niewscydliwych: Ktoży w swym ser-
cu

cu zdrade tylko krusza / a na mnie wyopsta u-
stawnie syknia / Odrodźcie mi Zebow po-
dobny wojowi / Jadem bystremu rowni
padalcowi.

Uchoway mnie rat / Panie / niepobożnych
broń mnie od moich Nieprzyjaciół moich
Ktorzy upetac myśla moje nogi / Siłami
acieżki natężawszy / y drogi / Panie / Tyś
moy Bóg ty modlitwy moje : rat przy-
jac w uszy miłosierne swoje.

Tyś moy obrońca : Ciębiem ja kasta-
wym / znał przećiw sobie zawsze w boju
krwawym / niecieś złyh ludzi / Boże moy
prawdziwy / w ich przedawożeniu : aby nie
zygliwy / Człowiek pływając w fale :
nie winnemu / tym cięższy nie był / y sroższy
dobremu.

Jch radę chytrą / y škodliwą mome / o-
broń na ichże niepobożną glonę : niech ży-
wy Dgien z Nieba spadnie na nie / a Ty ich
doraż / że żaden nie wstanie. Nie długie są
ście klątwliwych na awieście / a zły w swojej
że złożę się uplecie.

Pewniem tego / a nie się nie myle / że
użyję w rychle te ścisliwa chwila / Pledy
Pan będzie krzywdy niżej ubogich / a wy-
bawi je z ich strasunków srogich : y będą do-
brzy

brzy Pana wyznawali / y na Twarz Jego
prawdziwie patrżeli.

CCCCXXI.

Psalm 141.

Tobie Dże wzywam / kasty / Ty
moje : R. rat uprzejme prosby / przy-
jac w uszy swoje. Prośba za każdą
to : Jak złożenie / Panie : niechci za wiegor-
na dżis ofiarę stanie.

Chciejże naprzód język / moj zapieczęto-
wać : R. a pod straż / Panie / usta moje cho-
wać. Chciej że także umysł / obracać ku cno-
cie / aby się nie chylil / namniey ku sromocie.

Niech się ja o żadną / praktykę nie kusę :
R. Ktoraby napotym / spećie miła Dusza.
Niechce u wstetecznych / ludzi / szukać rady :
R. ani na ich drugie pozwole biegiady.

Wole że mie głowiek / uderzy cnotliwy :
R. niż mie ma balsamem / natrzeć nierowy.
dlowy / niechce ich : y owsem / prośba zawsze
Pana : R. aby złożę ich była widomie Ra-
tana.

Sędziowie niewierni / zdrajcy przełożę-
ni : R. bodaj z ostrej stacy / na syje zrzuce-
ni.

ni. Świątą dokonali: a tam więc wspomnieli: R. jako zdrowe słowa / odemnie slybali.

Jako konna ziemia / plugiem rozsypała: R. tak się we mnie kosi / moje rozsypa. Strachem frogiey śmierci / Boże moi obrońca: R. w tobie samym ufam: nie gub mnie do końca.

Strzeż mnie od fortelów / lub si nieżyliwych: R. abym się nie pobit / w ich śladach zdrażliwych / daj abym ja minął / ich ślad / a one: R. w ichże własnych śladach / widział uplecione. Amen.

CCCCCXXII.

Psalms 142.

Pana wołam / Pana proszę: Nece swe Eniemu wynoszę: przed nim krzywdę swą przekładam: jemu żal swoy opowiadam.

Ledwie mi już ducha stanie: ale tobie / mocny Panie: świadomo / że bez winności: cierpie takie doległości.

Po drogach / gdzie mnie widają / ślad na

na mnie zostawiają: spojrzę w Lewo / albo w prawo: nie stawi się / niżę zastawo.

Jesli ułec / niemaś kedy / nieprzysiędł pełno wśady: a niżę się z tym nie opowie: żeby zastaw na me zdrowie.

Do ciebie ja / Boże żywy / uciekam się nieślesliwy: Tyś nadziesią / Tyś na ziemi: działy moi między żywymi.

Przyjmi w uszy moi płacz frogi / bo mi zewsząd zięły trwogi: wyrwij mnie z rąk cięskiemu: Nieprzysiędelowi memu.

Zbaw więzienia dusze moje / abym wyznał łaskę swoję: użyja dobrzy radości: z twej przeciwko mnie litości. Amen.

CCCCCXXIII.

Psalms 143.

Słuchaj wiesny / wysłuchaj wiesny / Boże prosby moje: a nakłoń mi nie światłe uszy swoje. R.

Według swej Prawdy: R. według swej Litości: rąk mi ratować / w mojej doległości. R.

Niechciej się zemna: R. Boże litości

światy: Prawem obchodźcie / żaden Cisko-
wiel żywy. R.

Tak światy nie jest: R. aby na twym
Sadzie: niemiał bydź w jałm / wytkniony
nierządzie. R.

Oto ży Ciskowiel: R. trapi moje
Dusze / a ja w jałm / ślepych mieścić
muszę: R.

Światła nie znając: R. rowien u-
mierałemu: pod niewidoma / ziemię włożo-
nemu: R.

W takich strasunkach: R. y w takich
niewoładach: myślałem przecie / o dawniej-
szych grzechach. R.

Coś ty za Cudą: R. czyni / coś sprá-
wował: abys był w całej / Wierne swe za-
chowal. R.

Toć jest pociecha: R. moich trost: y
wzdychania: żeś ja przecie / twego smi-
łowania. R.

Czeka Dchłody: R. Dusza utrapio-
na: jako Dzija gęka / Ziemia upalona. R.

W gęś mie wysłuchaj: R. wołania
rátuj Pánie: już mi sił ledwie / y Dusze do-
stanie: R.

Sadzie mie ty przejrzyś: R. jużem
dawno

dawno w ziemi: y niech mie liża / między
umierłymi. R.

W tobie nadzieja: R. w tobie myśli
moje: tkwią wszystkie: a ty Miłosierdzie
swoje. R.

Objaw nade mną: R. a okaż mi dró-
gę: po której chodząc / bezpiecznie bydź mo-
gę. R.

Wyrwi mie z ręk: R. Nieprzyjaciół
wrogich: Obronco smutnych / Ty wrodo u-
bogich. R.

Nauż mie w światym: R. żyć Za-
konie twoim: abowieniesz ty / sam jest Bo-
giem moim. R.

Duch twój prawdziwy: R. niechaj
mie sprawuje: y drogę k' tobie prostą uká-
zuje. R.

Prze słowa swoje: R. rozwiąż mie z
trudności: a użyj zwykłej / nade mną lito-
ści. R.

Weźmi w opiekę: R. Dusze moje
smutną: Nieprzyjacielską / obroć myśl okrut-
ną. R.

Śnił je na ziemi: R. w wrogim Gnies-
wie swoim: a pomni / Pánie / żeś ja Słus-
gą Twoją. R. Amen.

h h h

Ciebie

CCCCXXIV.

Psalms 145.

Ciebie chwale / Boże mój / Imię twoje / na wieki błogosławić będą chwalebniemu: żaden mi dzień bez twojej chwały nie upłynie / Imię twoje sławić będą / poki świat nie minie.

Wielki / niewysłowiony / nieśmiertelny Boże / żaden rozum / żadna myśl / objąć ci nie może / wszystkie wielki twoje sprawy będą powiadały / y Twoje osobliwa dzielnosc wspominały.

Dzidoba sławy twojej / cuda niesłychane / Moznosc y twoje sily nie będą milasne. Nie ustanie pamięćka Twojej Dobrotliwosci / pełen Świat zawsze będzie Twojej Sprawiedliwosci.

Tys łaskawy / tys dobry? do Gieru leniwy / do Miłosierdzia pretki / ty z wszystkich żygliwy. A niemaż tak lichego na świecie stworzenia / coby się nie cieżyło z twojego opatrzenia

Ciebie two wszystkie syny / Panie wyznają
waj.

waja. Ciebie Wybrani twoi chwalić nie przestają. Zaczność Królestwa Twego / y twoe dzwone sily / Roznosząc / aby jawne na wszystkie świat były.

Twoje mojne Królestwo tak jest założone / że go nigdy nie zgwałca wielki nieślone / Ty / Panie / upadłego na nogach zas stawiasz / y opłakane zdrowie serstwości nabawiasz.

W Tobie Day swe trzymia / wśelanie stworzenie / a ty każdemu dajesz jego pożywienie: Ty ręce sam otworzyłeś / a twojej hojności / wśelka się dupa naje / prawie do żytości.

We wszystkich swych Postępkach Pan jest sprawiedliwy / we wszystkich Sprawach swoich dzwone litościwy. Blisko jest Pan tych / ktorzy do niego wclają: mówię / kto rzy go Serce uprzejmym wzywają.

Pobożnym k' woli gini / Modlitwy przymuje. W niebiespieżństwie strzeże / z przygod wyprawuje. Sługom swoim jest łaskaw / leż niepobożnemu / Srogość swoje / bez chyby / okaże każdemu.

Ciebie / o Panie / chwalić będą Usta moje / a wśelka żywa Dupa Imię swoje te
h h h ij twoje /

twoje/wielbić będzie; tak długo/pokinie
odmiennym / Kołem poydzie Gwiazdzista
noc za światłem dziennym.

CCCCCXV.

Psalms 146.

Nobie nieśmiertelny Pánie: pokimij
wota stánie: y usta będą śpiewały:
y myśli serdeczne gráły.

Ná króle się nie spuszczaćcie: Śmiertel-
nemu nie ufajcie: bo ten niepomůže sobie:
po gotowiu ani tobie

Słowo Duch wynidzie z ciała: Ziemia
ziemię będzie brąta: a nasze płonne na-
dzieje: po powietrzu wiatr rozwieje.

To głowiek prawie śgieszliwy: Komu
sam Pan jest chetliwy: a on też tylko jed-
nemu / ufa Pánu Bogu swemu.

Ktory piękne niebo sprawił: y ziemię
z morzem postawił: y cokolwiek ognisty
mi: Świat obkapił mury swymi.

Ktory prawdy / strzeże wiecznie: Krzy-
wy nie lubi koniecznie: głodne chlebem opá-
truje: więźnie z ołów rozwiązuje.

Pan osy zaśle ciemnością: obbarża
nową

nową światłością: Pan niedoleżny ch ratu-
je: Pan sprawiedliwe miłuje.

Pan jest strożem przychodniowi: Pan
sirote y stan wdowi / ma ná piesy: tenże
zgladzi: co zły w głowie swey uradzi.

Królestwo / Syońska skała! Twego
Króla będzie trwało / póki słońce gore lot-
ne: poprowadzi lata wrotne. Amen.

CCCCXXXVI.

Psalms 147.

Chwalcie Pána / godno dąć: Czas
Pánu temu: Piesni wesola / o:dobny
rym / słuzj jemu. Miasto Jerosolim-
skie / on z nowu sádzi: a wygnance do wlas-
nych / domów prowadzi.

On smutne Serca cięży: Trosti lekuję:
Kány wiąże / boleści rozpłakie ujmuję. On
wszystkich gwiazd niebieskich / ligba ma w
głowie: y każda swoim własnym / Imie-
niem zowie.

Bóg nasz / Bóg wielkiej siły: wiel-
kiej możności: niepojęty / niezmierny w
swojej mądrości. On skromne / on pokorne /
ná górę sádzi: a hárde nieposesnie nádół
sprowadza.

h h h

Pánu

Pannu syniac powinne / dżietki / sple-
waście: Pannu na słodko brzmiących Cytha-
rach graście. Który burzę zgromadza: śle-
mie dżdżem chłodzi: trawę bujną po Gó-
rach wysokich rodzi.

Który żywność wsłatkim / dawa zwie-
rzątom: y biednym co wołają / Eniemu / tru-
szatom. Nie patrza on na dżielność / wy-
prawnych koni: ani okłada chybkim / ber-
mierzem skoni.

W tych się Kocha / Ktorzy mu / słucha śla-
teanie: y co na kaskie jego / kasa bezpiecnie.
Pannu Jerosolimskie / obronne wały: Pannu
daj sięc posado / Syonstkiey skały.

Który w żelezie figerym / bramy twe
kował / y synom twym dobr hojność / wiel-
ką zgotował. Który pokojem ustał / two-
je granice: a ciebie koiem karmi / tłuściey
psenice.

Który skoro ziemi swe / powie wyroki:
Słowa jego niecierpia / żadney Odwołki.
Który żniegiem / by wełna / pola odzie-
wa: a żrzej po ziemi / jako popiół rozsie-
wa.

Lód z nieba miece / jako błachy kupane:
Ktorego frogie żimno / komu wytrwane?
Kżese słowo a lody / na tych Miasz taja:
wie-

wienie Duch Jego / a wnet Wody wzbie-
raja.

Ten wyroki / ten sądy / swe Jakobowi:
Ten oznajmił Zakon swój / Izraelowi.
Żadnemu Narodowi. Pan się nie stawił /
tak kaskawie / ani prawo swoich objawił.

CCCCXXVII.

Psalma 148.

Duchy prozne Smiertelności: dajcie
śczęść na wysokościach: Panu ze wszech
nawysokiemu: Pannu niewychwalone-
mu.

Wszyscy Anjelowie jego: wszyscy
Wojska wyznajcie go: Słonce y Kóło Ksia-
żysne wyznajcie go Gwiazdy ślignie.

Niebo pięknie zaślepione: wody wzgó-
ra zawieszone: winna chwale naswiatše-
mu: dajcie Imieniu Pańskiemu.

On wyrzekł swe święte Słowo: a
Świat stanął wnet gotowo: tu wiecno-
ści wszystko sprawił: niezmienni się / co usta-
wił.

Y wy Panną chwalić macie: Smocy
co w Górach mieszkać: y Wielorybowie z
wami: Ktorzy grają pod wodami.

Para y ogień gorący: Grad y śnieg z
h h h y Nie-

Nieba płynący: y przedkie Duchy wichrowe? na Pánskie Słowo gotowe.

Góry / y pola zniżone. Drzewa plodne: Drzewa plone: Zwierzęta bydło / robaczy / y odziani pierzem ptacy.

Królowie / y przełożeni / na sad Ludzi wysadzeni: wolne rzeszy pospolite: y Królestwa známenite.

Y ty kwitnaca młodości: y ty dojrzała starości: dajcie Pánu gęść społecznici: On sam godzien chwały wiecznie.

Jego sława wyższa Nieba: On jako Pan dał co trzeba: a my jego lud wybrani: śpiewajmy mu Psalm podany. Amen.

CCCCCXVIII.

Psalm 149.

Dwa piosnki Pánu Wtórni zaśpiewaycie: R. a w zebraniu Świtych / jemu chwała dajcie. ty się wesel w twoim Twórcy Izraelu / Synowie Syonscy ku temuż weselu / przyjdziecie doznaycie w swym Królu počech wielu.

Chwalcieś Imię jego świate w swoim Zborze / R. na serdecznych gęśłach / sławcie go w swym Korze / na serdecznych arfach /

arfach / gęść onemu dajcie / że się Pan w swym ludu Kocha / peronie znaycie / od niego pokorni zbawienia gęśaycie.

Koźradnja się też swięci w chwale jego / R. w pokojach swych beda ucieśnieni / z tego / w uściech swych radości bożich pełno mają: ostre miecze w rękę / ku boju trzymają / wśatże na obronie Pánstkiej przestawają.

Yż za moźna sprawa Hetmána takiego / R. śnádnie pomścę weźmą z Pogánstwa siogiego: szczęśliwie narody wszystkie posulają / Króle ich w żelazne Peta okowają / Kycerstwo ich zbrojne w moc swą poimają.

Potym z nimi prawem postąpią pisanym / R. aby Nieprzyjaciel każdy był skarany / a ták będzie chwałá / wszystkim świtym jego / iż ták zwyciężyli zprzećiwoniłá swego / za moźnym ratunkiem Pána wśechmocnego.

CCCCCXIX.

Psalm 150.

Alicie Bogu wielkiemu / gęść w jego Świątnicy: chwalcie go z mocy jego Wtórni słuźebnicy.

h h v Chwale

Chwalcie ná rozpestárčiu / jeho wiel-
možności: chwalcie go według jego / wiel-
kiej dośtojności.

Chwalcie trąbą y bebnem / Zářsa
Přisakámi / niechaj Pan serdeczyni / a son
bedzie lutniámi.

Y Orgány / y Cytry / y wódzłagne Cym-
baly: niechaj głos wydawája / pełen Pán-
skiej chwały.

Niechaj beda wśelákie / náciagnione
strony / aby Pan wśech zástępów / był ob-
nas wielbiony.

Niech Duch wśelki wysławia Pána:
Pánle twemu: niech bedzie aśc ná wielki /
Imieniu swietemu. Amen.

CCCCCXXX.

Renje.

Chwalcie Pána z jego swiatobliwosci:
Chwalcie z Jego wielkiej možności:
Chwalcie z mocy / Chwalcie go / z dźwi-
ney wielkości jego.

Chwalcie Pána ogromnemi Trąbami /
Chwalcie Pána przyjemnymi Lutniámi:
Chwalcie bebný Chwalcie go / Rótem táncá
piśnego. Chwal-

Chwalcie Pána y Zářsa / y Regály /
Chwalcie Pána wśolemi Cymbaly: wśel-
ka rżeg ktora żywie / wyznay Pána chwał-
wie.

Pieśń o Smiertelności.

CCCCCXXXI.

Smiertelni! ó mizerni! coż sobie
dumamy? tu żadnego / Młásta swe-
go / pewnego nie mamy: Jutro z tad
pres.

Z obłednego światá tego / wynisbž
rozpázuje? Bóg nád Bogi / Sedžia srogi
ná obłok wśepuje? stawáć taje.

Od wyżšego / do nižšego / Káždy ále rá-
chuje: postępuja / wyštepuija / jedne z win
twituija: drugie sádzi.

Kto co synil / co přewoñil / táť bierze
nád grode: Cnoty pláca / zbytki tráca / y o-
błudni škoda: podejmuija.

Pečno plácu / juž ná plácu / zka myšł /
zke łochanie: gry bespieane / skozi grzežne /
šlugne spáskowanie. pełne trwogi.

Sedžia srogi / w káste drogi / ośób nie-
prýp-

przyjmuje: paterzy wiary / gárdzi dary / de-
kretem waruje: Prawowicznymi.

Wiec się gijmy poctujmy / Dekret
poprzedzajmy: gronimi błedy / Cnoty wsta-
dy / z wiary rozsiewajmy: na cześć Bożą.

Pan każdego / sąsu tego / kaskawie stro-
fuje: ni jednego / gładzi ztego / ktory poku-
tuje: nie odrzuca.

Coż się zkradaś: przez odkładaś / dźien
poprawie dany: zle sąsujesz / ni się gijesz /
że będziesz skarany: o te zwłoki.

Gdy śmierć wstąpi / sęd nastąpi / radbyś
pokutował: Bogas prosi / oży wznosi /
chcac go ratował: szczęśliwy Łazarz.

Już nieboże / niepomóż / ni z tych co
na gody: za prośeni / są wpuszeni / ani pro-
ple wody: niepodadza.

Pokis duszy / pokis służy / świat / a grzech
smakuje: wżgardz marnościami / brzydź się
złoscią: niech ciało ujmie: Boża siła Boża.

Do radości / do wieczności / do ślania
go Aleba: Droga cnoty / Krzyż wroty /
przedrzeć się potrzeba: wiernym Pańskim.

Nas hetmanie / Kryste Panie prowadź
nas za sobą: gódzie Anieli / są weseli / daj
nam mieścić z tobą: w Niebie
wiecznym. Amen.

mało

CCCCXXXII.

Mało ludzi na tym świecie / ktorzy się
Boga boja: R. Złosci płodzą w
swoim żywocie / o cnota mało stoja /
w rostkach zawsze pływają / ciało rozpust-
nie chowają: po swej woli zawsze chodzą /
bez wstydu grzechy płodzą.

Ala Pan wszystkich swoim Słowem /
mle do siebie woła: R. by się nie
nawrócili / sąs służy / temu dawa. Nie
żada śmierci żadnego / oczekawa na grze-
nego: aby się ze smu przecuci złosci swoje
porzuci.

Posyła też wierne slugi / Szafarze Sło-
wa swego: R. by każdemu zwiastowa-
li / to co jest wola jego. Al yby każdy go-
dził / kto usłyszy te Nowiny: porzuci
świeckie rostkę / a radził o swej Duszy.

Jednak mało co przyjmują / tak kaskaw-
ne poselstwo: R. lekce wlec sobie są-
ją / to Pańskie Dobrodziejstwo. Nie są
wzdzięgni tey Światłości / zamikowali
ciemności: Wola tu światu nie woli żyć / niż
Pannu posłusni być.

Alle tieby tu Bresowi / już będzie przy-
cho-

chodźko : R. a śmierć u drzewi załóża-
tám więc niebywa mił / Tu Bogá o zdro-
wie prosi / osy / race P' niemu wznosi : do-
piro pokute stroi gdy Duszą w gardle stoi.

Sluby Bogu dziwne czyni / y wiele o-
biecuje : R. áno go Sumnienie trapi / y
grzechy ukazuje. On się leża / on się boży /
a Szatan nim zewsząd trwoży : ni żąd po-
ciechy niemięwa / zewsząd opuszon bywa.

Ciało się też grzeszne leża / sadu sprawie-
dliwego : R. że ciężko Bogá gniewało /
nie czyniąc Woli jego. Lecz sąs łaski wa-
żyło / światu z pilnością służyło : już wi-
dzi swe dokonanie / niewie gdzie się dosta-
nie.

Żałości tam dość bywa / dziwnego ná-
rzekania : R. z niład rady nie dostawa /
pełno powatpiewania. Nadby sąs drogo
zapłacił / który tu marnie potracił : po se-
rolich Drógach chodząc / bezbożny żywot
wiodąc.

Przja jał tu trudno bywa / z Pánem
swym się rachować : R. gdy Rejestrá nie-
státownie / trudno ich poprawować / ábowiem
przý tym rachunku / dosyć więc bywa strá-
funku : zwołą się / gdy się kto zadłży / a sąs
t' temu nie służy.

Każde

Każde pości sąs miłości / byś sprawo-
swych poprawował : R. tego Świata /
jego złości / byś się pilnie wárował. Ży-
wa Wiara Pánu chowaj / a zawsze go o-
szekawaj : aby cię nálażł gójnego / y w wie-
rże gotowego.

Wiele się ich omyliło / którzy sąs obślá-
dali : R. poprawę życia zwłoczyli / bédzi-
wych Lat gwałili. Świat wieku Czartu od-
dali / Drożdże Bogu obiecali / w t' m im
śmierć nieślógowała / ich Myśli pomie-
szała.

O jako są ci śgęśliwi / którzy w swojej
młodości : R. w Zakonie Pánstkim się
ćwiga / nieśkając stárości. Ci śgęśnie dnia
ostatniego : ujrzą Zbawiciela swego : a
przywitańsy go śmieje / wnida z nim ná-
Wesele.

Niechciejże się żaden dawać / w służbę
Świátu złośnemu : R. boć służba niedo-
brze płaci / służebnikowi swemu. Obłud-
nie swoje miłuje / do sąsu tylko folguje : kto
się z nim prawie pobrać / wieżne Dobrá
potraci.

Każdy który Páná swego / chce uprzy-
mie miłować : R. musi mu sąsu wśelkie-
go / Wiara swoje zachować. Alz z tego
Świat

Świat jawnie bydź / bo się y takimi brzy-
dź: ale się tego nic nieboj / przy Panie
swym całe stoj.

Prosimy już wszyscy nabożnym / Sercem
Pana swojego: R. by on nas rasył po-
silic / mocą Ducha swietego / daj Kryśte bys-
my wzgardzili / świat / a tobie doślnyli:
rasy nas do nieśmiertelności / pojąc z ziemi
sich radości. Amen.

CCCCCXXXIII.

Wszyscy Ludzie rozmyślajcie / a w
świecie się nie Kochajcie: gdy jest
pełen wszelkich Złości; wielkie na
nim omylności.

Widząc rżeszy dawne / nowe / plonne
rozkoszy światowe: te Prorocy rade dali:
bysmy się w nich niekochali.

Odkryli światą marność / y płużące na
nim złości: do pokuty zwoływając. w bo-
jaźni Bożej zaprawiając.

W świecie sobie stykowali / y wielce
się frąłowali: żądając przyscia Páńskiego:
a wybawienia swojego.

Tobiasz Mał sprawiedliwy / żyjąc na
świecie / testliwy: długie lata ciasto nośil /
o dokonanie prosil.

Na

Na Proroka Eliáša / wspomni / także
na Jonáša: od Boga śmierci żądali: gdy
złości Świata poznali.

Wspomni na Dawida Króla / y ten
miał swojego mola: który go gryzł do ży-
wego: z chęcią szukał zgonu swego.

Także też Apostołowie / y inni święci
Mężowie: y ci na nim porzewniáli: rozka-
senta z nim żądali.

Napominając każdego / żeby się strzegł
żadzy jego: od przysyn złych uciekali: na
rozkos jego niedbali.

Milosiński Boży Jan święty / y ten
poznał świat przeklęty: y dał znać w swym
objawieniu: o jego złym dokonaniu.

Rozważ że to wierny wszelki / jako to bór.
30 błąd wielki: na świecie rozkosy pło-
dzić: a zbawienia chcieć dochodzić.

Waż głębież zapamiętały / o swe Zba-
wienie niedbały: co weźmiesz ztąd za poży-
tek? byś też zyskał y świat wszytek.

Gdy tu w rozkosy żyć będziesz / wiedz
że wleżneychwały zbedziesz: bō majątność /
y rozkosy: nie długo to śmierć rozpłósy.

Stać to za prawdę odmianą / z kaski
wypasć tego Pána: a pozbywszy tu wszy-
stkiego: nabydź piekła gorącego.

Jii

Ata.

A takto słowiege wierny / patrzą na ży-
wot swój niżerny : jako prętko pomijają :
Lata twoje ubiegają.

Nieposolguje śmierć tobie / wnet cie
złoży w ciemnym grobie : tam jeśli ciężłym
zastanie : da cie na wiegne karanie.

W ten czas twoje piękne lice : y ślignych
ogzu żrzenice : wniwec obrocione beda : y
uśy słuchu pozbeda.

Coż na to nadziny słowiege / co głowa /
co rozum rzeże : gdy wszystkie Świata lu-
bości : doznają swej odmiennosci.

Prętko ten żywot pominie / tak jako
polny kwiat zgynie : a jak światło jasnegas-
nie : tak każdy z nas w śmierci zśnie.

Y Job światy oznajmuje że krótki wiek /
opisuje : do kwiecia przyrownywając / ży-
wot : takim uznawając.

Pomóż Panie wszystkim z tego / światła
na wszem omylnego : byśmy się nim niepa-
rali : y na nim ni os niedbali.

W prawey wierze zawsze trwając /
woli twojej przestrzegając : Tobie w tym
posłusni byli / wola twa zawsze pełnili.

Daj byśmy w dobrym wytrwali / ży-
wot wiegny otrzymali : prowadź nas do
wiegney chwaly : daj byt lepszy żywot stały.
Amen

Amen spokojnie śpiewajmy / a Pana
Bogu ufajmy : że on nas tu z tych trud-
ności : weźmie do swojej radości. Amen.

CCCCCXXXIV.

Spomni o Słowiege na to / żeś
Popioły marne błoto : teraz mi-
ściwe lato.

Czyn pokute pokis zbrowy / miej się z
Bogiem do umowy : dziś Bóg z kasta swa
gotowy.

Bo skoro się śmierć nawinie / już y po-
tęta upłynie : y wiegny cie żywot minie.

Przypatrz się sam w swej osobie / nie-
masz nic trwałego w tobie : pomyśl za sa-
m o sobie.

Świat nie ma nic gruntownego / prz-
no się garnieś do niego : z utratą Dobrą
wiegnego.

Marna roskoś cie zawiędzie / z Bogiem
y z Niebem rozwiedzie : a z Piekiem / y z
czartem zwiędzie.

Wierz mocno w Syna Bożego / a
rządź się Nauką Jego : dojdzieś Żywota
wiegnego.

Wyrzecz się niepobożności / Szatana /
błędowy złości : y marnych pożydlivosti.
J i i j Śmierć

Śmierć jak cień za tobą chodzi / y stać
y zowad zachodzi : niewiesz ktoredy ugo-
dzi.

Patrz co się z innymi dzieje / jak je za-
wiodły nadzieje : jak się gart z ich zguby
śmieje.

Jedni z nich starby zbierali / w Grosiu
jak w Bogu ufali : o wiegne dobra nie-
dbali.

Drugim przeszedł wiek w lubości / w
grzech / w pijaństwie / w bezpieśności : w nie-
zobojstwie / w niesystości.

Insi zaś gęść unosił / insi ich dzieła
ność y siła : niektóre bystrość mamił.

Leż nim się światu stawali / nim się
na nim rozgłosili : Duse y Nieba po-
zbyli.

Choroba bez wieści wpadła / śmierć
im na gardło uśiadła : a klamka łaski za-
padła.

Chciał drugi wyznać swe złości / chciał
rozdawać majątności : leż nie było spo-
możności.

Wszystko się nań zle kupiło / całe pie-
kło obstarpiło : a pomocnika nie było.

Obaż się już głowiecie / nim cię śmierć
tosa podsieje : a gas ratunku niecie.

Blagaj

Blagaj Boga zgniewanego / Wiara
Serca struszonego : y pełnieniem Słowa
jego.

O Kryste Panie nad Pany : w Miło-
sierdziu nieprzebrany : rás zbawie Lud swój
wybrany. Amen.

CCCCXXXV.

Wspominając początek / żywota na-
szego : y jakie po tym ma być / do-
konczenie jego : jawnie też wszyscy
wiemy / jako tu w nim żywiemy.

Możet to każdy wleźć / że się w grze-
chu rodzi : a zawždy te swowolność / bez
prześlania płodzi : niebaczac nic żadnego /
dobrodziejstwa Pańskiego.

Bowiem grzech który się w nas / już
tę roztorżenił : prawie nam wszystko /
ludzkie obyczaje zmienił : już o Pana nie-
dbamy / by zwierzęta mieścimy.

Je sta dziś / trudno naleść / słowika ta-
kiego : któryby miał pamiętać / dobroć Pa-
na swego : jak go ślachtetnym stworzył / y
nad wszystko przelozył.

Nadzień to się roztosy / ście światła te-
go : które nas tę odwiodły / od Pana na-
szego :

J i l i j

sego :

tego: z ktorymi ani wzwiemy / gdy marnie
poginiemy.

Nikt z nas wiedzieć nie może / nigdy
czasu swego: gdy nia stągać przed srogi /
Majestat sedziego: dżiwieć to ten Pan
sprawil / w swej mocy to zostawil.

Każdego przestrzedz rasy / aby był w
śmieszności: a zawždy się wawował / sproszył
Wskazywaności: bo tego niewie żadny / gdy
przydzie Dżiś on zdradny.

Jakoż się tu już niema / użnać słowiec
każdy: gdyż w tym niebezpieczeństwie / Dżi
wota jest zawždy: musi byc do skonienia /
tu iście bez wątpienia.

Kuśa się o nas zawždy pilnie / we
dnie / w nocy: Czart / ciało / y marny świat /
z całej swojej mocy: aby nas potłumili /
a Pannu obmier żili.

Wardżoć to na nas iście / srodzy hár-
cownicy: z ktorymi nie możemy / porow-
nać niedzicy: a dżiwieć z každy strony:
trapią nas bez obrony.

Lubieżne są nam rżesy / pod czas po-
dawaja: ale zawždy srogi jad / w sobie za-
trawaja: bo co się ciało lubi / to zawždy
duśe gubi.

Beel

Beelzebub on stary wąż też pilen swe-
go: y zawždy we dnie w nocy / rygac su-
ka tego: by mógł poźrzeć słowiec / zatra-
cić go do wieka.

Czymże już tedy sobie / niezbępną pomoc
mamy: gdyż takie przeciw sobie / przeciw-
nik znamy: y gdzieś szukać Hetmana? Jed-
no Jezusa Pána.

A przetoż każdy znając / Pána tak moż-
nego: uciek się pod obronę świętej Ksi-
jki jego: boć ten przyjmie każdego / do Króle-
stwa swego. Amen.

CCCCXXXVI.

Biednych pierwszy mamy / pości na
świecie mieszkamy: Duch woisko cnot
świątych wodzi / a ciało grzechy pro-
dżi / patrząjmy na coć godzi.

Mam urodę / młode lata / terazby mi
zażył świat: przypadnie smutek w staro-
ści / teraz świeckiej wolności: zażyje do sy-
tości.

Duch powiada: boć się Boga / boną
sądźcie bądźcie trwogą: rżekcie / na Chrście
żył cnotliwie / pobożnie / sprawiedliwie:
stromnie / y światobliwie.

J i i j

Ciało

Ciało mówi: niech się dzieje / co chce /
perone me nadsieje: bede jadło / piło / grą-
ło / naley: rzylej: wołało: bede sobie buja-
ło.

Duch zaś mówi: wspomni sobie / gdzie
jest bogas o tej dobre: z Piekkła w Niebo
oży w: nośi / o krople wody prosi: ale nic
nie odnośi.

Ciało mówi: nim do tego / przydzie-
ja dowiodę swego: potym bede pokuto-
wać / y z Grzechy żałować: Wiara spram
swych ratować.

Duch powiada: pokutować / będziesz /
razyle Bóg to dać: ni wiary niemaś w
swey mocy / niewieś we dnie / cy w nocy:
Śmierć y Sad Boży wkrozy.

Ciało mówi: kiedy okiem / rzuć / po
świecie syrokin: widzę rostoś / majątno-
ści / gęść pych / bezpieczeńci: tych mi się
chce lubości.

Duśa mówi: świat pomine / y żadza
jego z nim zginie: jeźli nas w tym Śmierć
zajanie / ma mek / two káranie: na Wieki
nie uśanie.

Ciało mówi: toś mi cię / bojaźń mi
plekielna zjeł: jużem sobie powatpiło / to

co

co mi miło było: już mi się naprzy-
krzyło.

Duśa mówi: przestań Ztego / Pan
Bóg Serca skruszonego: (tylko mu wierś)
nie odrzuć / y każni gęsnych stroci: y si-
cony Naj wroci.

Ciało mówi: miłościwy / rąś mi
bydź Dje prawdziwy: Kryste przyjm
mie do siebie: o Duchu świsty ciebie: pro-
ś postaw mie w Niebie.

Duśa mówi: Bogu chwala / żeśw
się tak ratowała: a choćesmy niegodnymi /
co możemy czynimy: a ty Panie bądź z swy-
mi.

Ta Pieśń już Koniec swój bierze / Bo-
że niech do Konca w wierze: y w cnotach
świstych wytrwamy / niech się w Niebie
witamy: niech tam y Wiedność mamy /
Amen.

CCCCCXXXVII.

S Doremne nasze Prochwile toż bli-
skie macie swoje cyle: R. nic nad
Śmierć niemamy peroniejszego / tać
zbije z wesela każdego. Ciemuż wždy na to

Jitv

nie

nie pamiętamy / yż na świat idąc umiera-
my : gemuś się do pokuty nleniamy.

O śmierci toć przykra jest każdemu /
wzmianka o tobie bogatemu : R. nie lubi
cie wesoty / y nłody / ni przyjemney Czo-
wież urody : lekce sobie poważaś kaźde-
go / jak bogasá tak y chudego : tak mądre-
go zejdziesz jak głupiego.

O śmierci toć wyprawujesz sztuk / po-
tężne Strząsy twe y łuki : R. Tobie się
nietylko trudno bronić / leż się trudno cie-
bie uchronić. Nád cie nie jest nic okrutniej-
szego / niemáš nád cie nic stráśliwszego / bo
bez folgi uprzataś kaźdego.

O Jakoć mi pretko zbiegły lata / toć
nimem zwiedziać ide z świata : R. Już
śmierć do mnie posły swe wysłała / wnet się
má będzie przybywała / już się y wcale ciá-
żo wwiezuje / już wszystkie smysły odejmuje
á do grobu zemna postępuje.

Serce moje ujęty ciężkości / opuściły
mnie me radości : R. do Grobu nie po-
będzie zemna Sława / bo już uwiedła jako
trawá / tylko już teraz to mam własnego /
com tu czyni kiedy dobrego : ale (Ach nie-
stety!) więcej złego.

Dobra noc wam dąje przyjaciele / á
prze-

przestrzegam nie grzeszcie śmiecie : R. Dżis
zad ide / Jutro wy pojedziecie / gynnem jest
teraz / wy będziecie. Już co rychlej się
zad odprawujecie / á ná Sad Boży się go-
tujcie : jedni za drugimi postępujcie.

Dize pojrzy ná nas Działki twoje /
staw nam wdzięgne oblige swoje : R. śie-
miga / Prochem bydyś się wyznawamy / ále
Miłosierdzia żądamy. Daj że w czas o-
puścimy Marność / Ty nam też przebac
naśych Złości : daj zaśnąć śpaznie / weź
do Radości. Amen.

CCCCXXXVIII.

Warżob żywota naszego / Śmierć nas
ogarnęła : R. Ktoż jej zabronite-
go / by nas nie pokłnęła : Ty sam
nawyższy Panie : winni się twojej Miło-
ści / dawamy z swoich złości. Święty Pá-
nie Boże / światy mocny Boże / światy náš
Pástawy Zbawicielu / ó wiegny Boże : za-
floniec nas swą reka / raś przed piekelną me-
ta : Kyrieleyson.

Warżob Śmierci Piekło ná nas / roz-
dárko pászęka : R. Ktoż wyrwie ? Kto
taki nas odbierze w opiekę : Ty sam / Ty
dobry

dobry Panie : bo Ty jaśniejsi Zginienia/
ludzkiego potępienia ; święty Panie Bo-
że / święty mocny Boże / święty nasz łaskaw-
y Zbawicielu / o wieczny Boże : zaślo-
nie nas swa Ręka / raz przed piekielną me-
ką / Kyrieleyson.

Wśród Piekiła gorącego / nas Grzechy
wpędziły : R. gdzie jako zbierze z tego/
jakoż zmoc ich siły : w twej Mocy Pa-
nie Jezu : Potokiem Boku twojego/
Grzech zglądzon do jednego : święty Pa-
nie Boże / święty mocny Boże. Święty
nasz łaskawy Zbawicielu / o wieczny Boże :
niech błęśnij w prawej Wierze / koniec Ży-
wot nasz bierze : Kyrieleyson. Amen.

CCCCXXXIX.

Bogum oddał sprawę moję / niech wy-
kona wola swoje : żyć / lub umrzeć/
każesz Panie / niech się stanie : Twoją
wola / twoje zdanie.

Godzina / czas moi gdy Bóg chce / kresu
mu zamierzając niechce : najmniejszy Wro-
seł żadnego / z miłości swego : nie spądnie
prosz woli jego.

Tu

Tu nie niemasz progu żałości / utrapie-
nia / doległości : Czas życia naszego ma-
ły / y niestały / a w Bogu trawieny cały.

Coż jest Człowiek ? Ziemię Brek /
nagim go Matka zrodziła : żadnych Bo-
gactw nieprzywodzi / gdy się rodzi : nie
niebierze / gdy zjad zchodzi.

Niepomocę Cnoty / sumy / Mądrości/
godności / harda dumy : na śmierć nie uro-
flo ście / choć go wiele : Człowiek / w śmiera-
telnym jest ściele.

Dzisiaj z browi / gęstwi żyjemy / jutro na
marach leżemy : Dzisiaj jako roza kwitnie-
my / wnet więdniemy : Żywot ten śmiera-
cia konzamy.

Jedne po drugich wynoszą / z Dnia / z
myśli / naszych znoszą : Świat zapomni
jść starego / tak młodego : y wszelkiej god-
ności jego.

Ach Panie / niech pamiętamy / yż wnet
pomrzeć wszyscy mamy : tu niemasz miejsca
trwałego / śmierć każdego : bierze / prosta-
k / mądrego.

Grzech nasz / grzech nasz / Boże żywy /
śmierć wprowadził niebezpieczny : Ktora nie-
kim niebrakuje / wśech zajmuje : Zgola nie
nie upatruje.

Nie

Te dni / krótkie tu mieszkanie / dzienny
moi chleb / ży y kłanie : gdy Bóg kaze /
skończy lata / pojde z Swiatá : Umarzeć mi
zysk / nie utrata.

Y lubo mie moj grzech cięży / leż mie
w rozpacz niepograzy : gdyż wiem że Bóg /
Syná swego / namilwego ; dał ná śmierć /
za mnie grzesznego.

Jeżus Chrystus Pan jebyny / umarł za
me wszystkie winy : á wstał z martwych
mnie niedziennu / ku dobremu : odjał Noc
piekła strasznego.

Twójem żyjąc / twoj umarli / Śmierć
mie z tobą nie rozdziel : Tobie żyje y u-
mieram / tym zawieram : Zbawicielem cie
obieram.

To pociecha moja w każddy / czas krzyża
y smutku zawždy : pewniem Dnia ostat-
niego / zemia z mego : Grobu wzbudziś pod-
ziemnego.

Bóg mój z łaski swej litości / strze-
że wszystkich moich koch : by każda z swo-
jego ciała / wielka / mała ; bez zguby w ca-
le została.

Ujrze / jestem pewien tego / Twarzę w
Twarz Boga mojego : y dam mu w o-
ney

ney wieczności / y radości : Czasę Chwały
ná wysokość.

O Jezu Chryste moj Panie / ktoryś z
nas znosił grzech / káranie : stryj mie w swe
rany w potrzebie / bo krom ciebie : ni kt mie
nie posadzi w Niebie.

Amen moj jedyny Panie / zbarsz nam
szczęśliwe stonanie. Chciej nas wszystkich
w Niebie stawić / bym cie sławić : wiecznie
mogli / rąć nas zbawić ! Amen.

CCCCXL.

Śmierci się oprzeć nie moge / nieprze-
moge / więc jej powolny bede : R.
Nic / choć ciało umorzone / nie zgubio-
ne / ja go z duszą nabede / uwielbiony / oświe-
cony / u wiecznego / Dja mego / stane : prze-
żyć mu nie bede.

Niech to ustąpi odemnie / zawże we
mnie / o śmierci rozmyślanie : R. ná nie
się gotuje silnie / z wiara pilnie / do ciebie
się mam Panie. Boś ty jest moj / á jam jest
twoj / y Śmierć twoją / zbroją moją : ztąd
wielką radość nastanie.

Dziec dał mi Syná swego / namilwego /
Ten

Ten za mnie śmierć podstąpił: R. bym
ja od wiegney wolny był / y wieganie żył w
tym mie on sam zastąpił. Dica mego / ká-
stka jego / to sprawił / nabawił: żem już ży-
wota dostąpił. Amen.

CCCCCXLI.

SWicie z ciebie wychod: / a Droga
swa odchodze / do Domu wiegnego:
Dusa chętnie oddawam / ciało y ży-
wot wzdawam: w ruce Boga wszechmocy-
nego.

Mój żywot zgōn swoj guse / Śmierć na
mnie następuje. umrzeć mi korzyściem: nie-
máš tu nic trwałego / to moje co wiegnes-
go: zchodze ztąd z wielką radością.

Choć mis tu Świat zawodził / y ob-
Boga odwodził / sprośności Grzechów
mich: jednak niepowatpiwam / leż się z
Wiara / ozywam: żem już uwolniony ob-
nich.

W Bogu ufność pokładam / że Twarz
jego ogladam / przez Krystusa mego: bom
przezeń wybawiony / y Dicu zalecony. Po-
średnika jedynego.

Grzech

Grzech mi skodzie niemoże / z kástki mie
zbawił Bóg / przez Braw Krysta Pána:
nie mie nieba nie zbawi / ale mie tobie stá-
wi: Wiara od ciebie mi dána.

Stugám nieużyteżny / a w dobrym nie-
státeżny / grzech prży mnie y złości: leż
Niebo z kástki twojej / darmo daś Duszy
mojej: nie z mych grzechów godności.

Zatym w Pánu umieram / Niebo / ká-
dosc odbieram / te mi on gotuje: to mnie
namniey nie trwoży / że mie sen śmierci mo-
rzy: Czas rozstania następuje.

Przetoż się ztąd wynosze / świecie uważ
to prośe / y ty za mna poidzieś: mlej się do
Boga swego / wśás sukaj kástki jego: bądź
wiernym / a Nieba dojdzieś.

Czas twój już jest przed tobą / nie-
grzech / rachuj się z sobą / bierz się w Dróge
one: z Modlitwą y ze drżeniem / z rżeszy
śiemskich wzgardzeniem: tak swa odnie-
siesz Korona.

Toć na dobrą Noc dawam / sám się
Bogu oddawam / pragne jąc do niego:
strzeż się Piekká náilnie / pamiętaj na
Śmierć pilnie: ja już zchodze

z Świata tego.

Amen.

R t t

W B.

CCCCCXLI.

Bogu ufaj / jest stale trwać / na
ziemi y na Niebie / na ziemi y na Nie-
bie : R. masz w swym Panie / po-
ufanie : Niebem daruje ciebie / niebem daru-
je ciebie. Przetoz w tobie a nie w sobie /
ufam w smierci w zywoacie / ufam w smier-
ci w zywoacie : Jezu Panie me Kochanie / w
trwogach : w kazdym kłopotcie / w trwo-
gach w kazdym kłopotcie.

Choć to temu / światu ztemu / y Dia-
blu rzes przeciwna / y Diabłu rzes prze-
ciwna : R. Tyś przecie moj. Jam Je-
zu twój / Moc twa ztarka je dziwna / Moc
twoja ztarka je dziwna. Temu ufam / gdy cie-
bie mam / z Duchem twym Jezu Boże / z
Duchem twym Jezu Boże : że mnie ztrwo-
ży / ani poży / ni Śmierci / ni Szatan mo-
że / ni Śmierci / ni Szatan może.

W Tobie ufam / nadzieje mam / że mi
wszystko dać możesz : że mi wszystko dać
możesz : R. o Boże moj / tu przy mnie
stoi / Ty mnie sam dopomożesz / Ty mnie
sam dopomożesz. Daj żałować / pokuto-
wać za Grzechy : ratuj Panie / za Grzechy
ratuj

ratuj Panie. Kąż wysłuchać / y to mi dać /
com prosić / że się stanie / com prosić że się
stanie. Amen.

CCCCCXLI.

Kotkie tu lata / y gasy / byre strasno-
ci niewgasy : stroć się niedzny żywo-
cie : da Krystus sam / Niebieski Pan /
lepszy po tym kłopotcie.

Bóg przykazał słowiekowi / by się
przeciwniał grzechowi : Grzech wszystkim
rowno płaci : śmierci przywodzi : kto się
rodzi / z tych każdego on traci.

Wszakże w grobie nie zostaną / mocą
Bożą z martwych wstana : podzie / rzece /
me działki : Jezus Syn moj / dał żywot
swoj / za wszystkich was upadki.

Przetoz śmierci jest zyskiem moim : choć
mnie napi żądłem swoim / Krystus jest moim
zbawieniem / po żalosciach / po Testno-
ściach / będzie moim odposnieniem.

Nietrwoż duszo wierna soba / jest y w
śmierci Krystus z toba : ten cie sam pora-
tował / śmierci podstąpił / nas zastąpił / ży-
wot wieczny darował.

Lata podległe protkości / zmienia się
A E I J w wiec-

w wieczne radości. Skroć się żywocie ciele
ny: bo Chrystus Pan/da wszystkim nam:
On w Niebie żywoć wieczny. Amen.

CCCCXLIV.

Jezu Chryste/ś moi Panie! nie daj
mi ginąć wiecznie: R. Krew/Śmierć
Twoja/niech mi się stanie/Uciecha w
śmierci wdzieszcie. Pierwym tego/3 flo-
wów Twojego/żeś mię Krwią swą ratował:
zmyłś grzech moj/zniósłś Sąd Twój: a
Nieboś mi darował.

To mając ś Jezu Panie/ochotnie z tab
wychodzę: R. twoja wola niech się sta-
nie/bądź zemną w mojej drodze: Moc
wiecznego/Ducha twego/niech mię zwi-
dza w meym wierze: dostatecznie/ustawia-
nie/aż mię Niebo zabierze.

Zatym w ostatniej potrzebie: dajam
3 Serca ścyrrego: R. w Rece twoje Jezu
coś w Niebie/3 ciała Ducha mego: Tak
ścisliwie/niewatpliwie/wyniś z tego
świata: ty mię stawiś/gdy się zjawiś: w
Niebie/ná wieczne lata.

Tam już zawżdy z tobą będę: w wie-
cznej sławie/w radości: R. 3 Światymi trwy-
mi

mi zasiada/ściec się w doskonałości. Chwa-
ła twoja/oczy moje/ná wieki ujrza Boże:
to się stanie ufam Panie: nic mię żywo-
ć nie może. Amen.

CCCCXLV.

O ciebie Jezu/do ciebie Jezu/prac-
gnie z tab serce moje: R. potem
ja żyw/w tym doślesnym kłopotcie. R.
W tobie o Jezu/w tobie o Jezu/mam
nabzieje swoje: R. mocno wierząc/moc-
no wierząc/będę w wiecznym żywocie.

Któryś sposobil: R. Wiernemu twee-
mu. Śmierćią go zdobycz/nam tu do-
bre mu. R.

Baranku Boży/Baranku Boży/słyś
serdeczne wzdychanie/bądź w Niebo poglą-
danie. R.

Cieś mię Duchem Twoim/Boże
moje: w Testności mię ratuy.

Gdy pojde 3 Światą tego/sięż ty
sam Duchą mego.

Bo y w żywocie y w śmierci mojej/
oddam się łasce twojej.

W Rece twoje ś Panie/niechaj się Duch
moj dostanie. Amen.

R t f iij

D Ja-

CCCCXLVI.

S Jakoście wy błogosławieni / coście
przez śmierć Bogu przyłączeni : wy
rozwiązani. Myszyni roznym Krzy-
żem uwikłani.

Tryjemy tu właśnie jak w ciemnicy / w
troskach / w trwodze / w kłopotach / w testni-
cy : Miasto Radości / mamy prace / ciężkie
boleści.

Wy w swych grobach macie odpo-
czenie / od wszelkich Bied / Trudności wy-
tchnienie : wszystko ustało / co trapiło / co
was tu bolało.

Chrystus otarł wasze łzy gorące / tego
Serce tu pragnie wierzące : wam się
zjawilo / co na Umysł Ludzki nie wsta-
piło.

Ktożby nie rad przez śmierć z światą
tego / być do Uciech Nieba rokosznego ?
Ktożby się zdzierał ? Ktożby radniey Krzyż
ziemski obierał ?

Przydźże Jezu / wyprzeż nas z Trud-
ności / rozwiąż z światem / postaw na wol-
ności. U ciebie Panie / Dusze wierzą-
cych rokoszne mieszkanie.

A m e n.

Ser-

CCCCXLVII.

S Trzęsnie osiekawam / zgonu szęśli-
wego : R. pod brzemieniem usta-
wam / kłopotu ziemskiego. Już pra-
gnię rozwiązań / przydź o Jezu święty :
daj niebieskie mieszkania : Świat ten zły
przeklety.

Wszak Ty mnie odkupisz / nadrośsz
Arwia swoją : R. z grzechu z plekta wy-
kupisz / toć pociecha moja. Ni się ja śmier-
ci lekam / ni grobu ziemnego : wszystkim
zwyękasz mięk / Zbawiciela swego.

Choć ludzjom światą tego / żywot ten
smakuje : R. a śmierć z następu swego /
trwogi w nich sprawuje. Ja dawam na
twoje zdanie / śmierć mi zyskiem moim / Tyś
żywołem o Panie : z martwych wstaniem
swoim.

Bo choć me ciało w ziemi / robactwo
popłuje : R. Kłó nie twa odmieni / ślic-
nością daruje. Gdyż od ciebie wzbudzo-
ny / słoneczney Jasności : dojdę przyszo-
dobio.

Choć me też świat namawia / bym tu
został

A m e n

został dłużey : R. Kościoły swe wysła-
wia / którym pilnie służy / przecie ja o to nie-
dbam / niemam nie trwałego : ścieśnia des-
nego / nie znam : proś wiekuiętego.

Choć się też z przyjaćioły / rozstanie mi-
łymi : R. przyjdzie on dzień wesoly / że
się uyrze z nimi. Gdzie już z sobą spolega-
nie / z Bożkiew obliżności : serpac bądzie-
my wiecznie : Poćiech obfitości.

A jeśli też zostana / drobne dziatki mo-
je : R. y w Sercu twym powstana / fra-
sowliwe boje. O Jezu wierze tobie / że ich
nieopuszczisz : z opieki tuż sobie : wiecznie
ich nie spuszczisz.

Coż się tedy troszcicie / siroty ubogie ?
R. wezmieć was na swe / wiedzcie / Pan
Bóg race drogic. Wszak on ośiroconych /
Przysięg ratuje : jak Dzieci porzuconych :
sam się podejmuje.

Niechże wam błogostawia / Bóg / namil-
szy moi : R. niech ży wraże zastawi / z
wielkiew łaski swojej. Bożcie się Bogu
stale / boć się ogladamy : w króćce / w nie-
bieśkiew chwale : z sobą przywitamy.

Gdyż się żywot moj straca / bo ciebie
Jezusie : R. już się duch moj obraca / przyjdź
o przyjdź

o przyjdź zmiłuj się ześli swoje Anioły / od-
puszcz grzechów długi : przentes gdzie byt
wesoly : Moca twej zasługi.

Posil Wiary y miłości przytul mi-
do siebie : R. przy zgonie daj z krewo-
ści / nie odstąpi ciebie : daj w boju nie usta-
na / daj do chwale wleżney : po śmierci się
dostanie : gdzie żywot bezpieczny.

Amen już zaśpiewajmy / chwale Panu
dając : R. Bogu swemu ofiarujmy / tego
Słowo mając. O Panie wiemy o tym /
żeś ty naszym Panem : y w żywocie y po-
tym : raż bydź przy nas. Amen.

CCCCCLVIII.

Ezu Kryście wiecznie żywy / Boże skro-
wleże prawdziwy : Tyś by twój D-
ciec przebażył / mych win / Krzyż za-
mie nieść rasył.

Prośże się dla śmierci twojej / bądź mi-
łosćtwo Duszy mojej : kiedy zła chwila
przypadnie / gdy mie gwałt śmierci opad-
nie.

Gdyżajdziesz moj wzrost / słuch / morra /
a na pował legnie gloria : gdy ni mych
wrodzonych mocy / ni ludzkich stanie pomo-
cy.

R e t v

Gdy

Gdy Serce moje zdrewnieje / gdy wsty-
sknie zpełzną nadzieję: przybądź Jezu / Jezu
rata / podaj Ręki: prowadź z Światła.

Ukróć mój / ulżej cięskomości / śmierci uje-
mi surowości. odpadź przez Czartą sprof-
nego / przydaj Anioła świętego.

Gdy się Duch z ciałem rozstanie / ra-
go wzięc w ręce swe Panie: Ciało zaś po
śśnym Boju / daj wytchnąć w ziemnym
pokoju.

Potym na Sad wzbudź szczęśliwie / me-
sprawie staw się żygliwie: a przypomnia-
wszy wśch złości / wzdaj mi z łaski wiegne
włości

Bo to mam za prawdę istną / co rzekł
z przyśięga dwójistą: Amen / Amen / kto
w mie wierzysz / takiego Grób nie odbierzesz.

Leż przez ciśnie śmierci wrota / już
przestąpił do żywota: a ja dnia ostatniego
go / wzbudzę z prochu ciało jego.

Gdyżem ja jest chce aby byli / ci co mi
wiernie służyli: a żeby z mojej Sławności
wiecznie gęrpali radości.

O Panie zatęszy długi / bądź łaskaw
na nas swe flugi: trzymaj słowo a wiernego
go / dodaj nam Serce do niego.

Trudney ostatniej chwili / przypilnuj
nas

nas w Bożkiej sile: rás do zgónu o nas
radzić / róg szczęście w Niebo przesądzić.
Amen.

CCCCCXLI.

Albo według słów Ezechy.

Panie Jezu tys głowiek y Bóg / ciesz-
piakes meki / śmimo / głod / na trzymus
za mie żywot dał / z Dycmeś mie
swym pojednał.

Prośe cie dla meki twojej / trzymaj
mie w opiece swojej / gdy już na ostatnia
przyde / a z śmiercią Trwogi nie ujde.

Gdy się zaciemnia moje Dęty / nieustyska
nie me uszy / Jezus moy mowić nie będzie
a Serce mi się rozśiadzie.

Gdy się wstytek zapamiętam / ludzkiej
Pomocy nie uznaj / w ten Czas przyjdź / o
Jezu miły / pomóż mi w ostatniej chwili.

Wywiedź mie sam z złych Przepaści /
skroć mi śmiertelne Bolesti / Ducha złego
tez przez odpadź Duchem swym zawsze
przy mnie bądź.

Duszą ma skoro wyniosie / w Twych
Rękach Panie niech będzie / niechay ciało w
ziemi leży / aż się śadny Dzień przybliży
Daj

Daj mi weseło z martwych wstać / w
Dzień sadny o mnie mówić rąg / Grzechów
moich zapamiętać / z łaski swej żywot wiec-
ny dać.

Tak jakos mi przysięga rąg / w Sło-
wie swym mocnie upewnić : za prawdę za
prawdę wam mówię / kto mnie słucha a wie-
rzy w nie.

Ten ci już na Sad nieprzysiężę / wiec-
ney śmierci pewnie ujdzie / choćby też tu u-
marł gęsnie / wszdy jedna nie zgine wiec-
nie.

Bowiem ja Pan wszechmogący / wy-
rwa go z okrutney Śmierci / y przysiężę w
Królestwo swoje / gdzie wiec ma bydź ze-
mna równie :

W wesele żywocie wiecznym. Pomoż
nam Panie tam wszystkim / Panie odpuszc
naś Winy / daj byśmy cierpliwie byli.

Czekając godziny gęsney / dodaj ty
nam wiary mocney / przy słowie twojim stale
trwać / pości nas tu rąg chować.

CCCCCL

Eżli wiem że umrzeć muszę / leż kiedy
śle to stanie : R. jako przysiężę od-
dać

dać duszę / na tym mi śmierć zastanie / nie
wie młodość ciała ludzkiego / bo to rądy
Sadu twego : sam wieś zgon wieku me-
go.

Alle to wiem / co też Panie wiadomoś
je nam z twego : R. Daru serdeczne usła-
nie / w tobie / że cie samego : znam tym /
co w swej Niewinności utopiwszy światła
łości : wzniósł nas na wysokość.

Na to Jezusa drogiego / proś o na-
pewnienie : R. że mi z Miłosierdzia swe-
go / da spokojne Sumnienie. Zeby wycho-
dzając z ciała / Duszę tę otuche miał : że
wiary dotrzymać.

To dawszy / łaski pieczęcia / zwińdź so-
bie oddanego : R. że wytrwam z dobrą
pamięcią / aż do czasu ostatniego : bądź w
domu / w polu / w oborze / pogasna mi gę-
ne zorze : Ty mi wstaw w światych Zbo-
rze.

Urwieli mi też okrutny : Żołnierz lub
zwierz porażi : R. lubo potok porwie
chutny / lub Powietrze zarażi. Boże moj
w nagłej potrzebie / jakom wiec zdrow pro-
sił / ciebie : tak mi przysiężę do ciebie.

Niech mi nie wadzą krewkości / y grzesz-
ne Przemowienia : R. Jestli przypadną we

we młodości / y głonków obnażenia: o to
niekarz sługi swego: co się z rozumem Glu-
piego: przyda niezupełnego.

Dwsem dołącz w mey niemocy / swey
Dostrey wszechmocności: R. a dodawsz
mi pomocy / użyc umiejętności. Ze z bliz-
nim stanawszy sformie / domi rozprawiwszy
przystojnie: zaśne w tobie spokojnie.

Kiedy racysz / już też Panie / czyż ze-
miesz co chcesz sobie: R. nieopisując stara-
nie o sobie wzdamam tobie / Wola twa / y
Słowo twoje / jedyne Prawidło moje: w
tobie wszech pociech źródło.

Do wieczney chwaly żywota / Krwiga
Pańska otworzone: R. z kłaski Bożey wi-
dzą wrota / już widzą obłożone: Korony
Nieśmiertelności / już w twej Jezu dostos-
ności: ida w Niebieskie włości / Amen.

CCCCCLI.

W Nacieszey godzinie mojej / w dzień
stąpienia ostatniego: R. Jezu
podaj ręk twojej / przypilnuj sługi
twego / ukaz mi wesołe lice / duszę bierz do
swey prawicy: w tey są roskoszy źródło.

Grzechy

Grzechy mi ida na duszy / wietrze niż pła-
set morski: R. y zke mie Sumnienie tło-
czy / les ufam w łasce Dostrey: że twoje na-
droższe rany / Piekielne żłakły Tyrany: toż
są Tryumfy moje.

Jem głonkiem ciała twojego / to me
serdeczne gody: R. pod czas stychu śmier-
telnego / w twym Doku me okłody: jam
ni żyw / ni umre sobie / les żyje y umre to-
bie: twoja śmierć moj żył wiegny.

A yżes wstał dnia trzeciego / mnie też
Grób nieudzierzy: R. Żywot z zmar-
twoch wstania twego / każdy ma co w cie-
wierzy: a gdzieś Ty jest pewnie będa / w
Twey wieczney Chwale zasiada: na to ida
wesoło.

Ida do Pana mojego / ściagnawszy re-
ce obie: R. a wdziać na konie jego /
Duszę ma wytchnie sobie. Prosz Jezusa
żaden z Ludzi / z Grobu Ciał Ludzkich nie
wzbudzi: z nim wniđe do Radości: A-
men.

CCCCCLII.

Kryśtus żywotem moim / Śmierć mi jest
korzyś.

Porzyscia: Kryste jam Sluga two im. Z
tad ide z radością.

Z radością z światła ide: do Pana mo-
jego: pewnie wiem że tam przyde: wiec-
nie bede jego.

Juz sie ciebie zwycislwem / przez Twe
Kryste rany: y twego boju Msiwem: z
Bogiemem zjednany.

Gdy ma moc ginac badzie: Duch ciebie
ti nastanie: Jazyk mowyswey zbedzie: Bo-
ze slyb wzdychanie.

Gdy jak swieca niszczaja / Serce / Smy-
sly moje: y tam y sam sie chwieja: tracac
Czerstwość swoja.

W ten czas wdziesanie po woli / daj mi
zasnac Panie: wedlug twey swietey woli:
gdy ma smiere nastanie.

Daj ze sie ciebie trzymam / Wiara swa
stalesnie: Radość w niebie otrzymam: daj
cie chwale wiesnie. Amen.

CCCCCLIII.

Barátku Boży / Jezu moi / w żywocie
w śmierci jestem twoj: daj bym ro-
stosne u ciebie / Dziedzictwo miał /
wiesnie w Niebie.

Bo

Do na co bys był śmierć znosił / tał
wiele plag / ran / ponosił: gdybym był nie
miał zbawienia / dostąpić y uwielbienia /

Na co by było złożone / twe ciało w
Grob: w nim zamknięte: kiedyby moc
śmierci twojej / nie zniszczyła śmierci mojej

Stoj przy mnie Jezu moi Panie / ciebie
nie pod moje skonanie: nie opuszczaj slugi
swego: krwio twoja oczyszczonego.

Niech zaśne w swietym Pokoju / w to-
bie odpoczne po Boju: daj zbawienne do-
skonanie / daj uyrze twarz twa o Panie.

O Jezu dla Matki twojej / proś daj to
duchy mojej: zagym cie gasy wiecznymi /
żać bede z swietymi twymi. Amen.

CCCCCLIV.

Uż sie z toba rozstawam / zły swiecie
obłudny / R. Twój postępek uznaj-
swam / grzeszny y nie cudny / w Niebie
był yochłoda / tam ja pragne tego / tam jest
wielernym nadgroda / od Boga samego.

Dodaj mi Radość swoję / o Jezusie dro-
gi: R. pomoż mi z biedy mojej / bym zniost
ten ból srogi: skróć me utrapienie / pośit

III

Ducha

Duchá mego/ daj szczęsne dokonczenie/ wnieś
do Raju swego.

W Sercu moim nie zgąsło/ Imię twe
Miłości: R. Krzyż twój jest moje hasło/
pełnem radości/ daj że w potrzebie mojej/
na moje wzdychanie/ Maki y śmierci two-
jej/ było wspomnienie.

Niech się w rany ułryje/ twej zaśluga
krwawey: R. niech dostąpię żyje/ wie-
cznej sławy: Kto z łaski twej górnego/
Pałacu na Niebie/ doszedł: ten się ma z cie-
go/ weselić u ciebie.

W Półcie niech z wybranymi/ niech w
wiązance świętych: R. niech między ży-
wiącymi/ żyje w Niebo wziętych: gdzie w
niezwiedley serśwosci/ bądźziem chwali-
li/ Twe o Boże litości/ na wielki sławili.
Amen.

CCCCCLV.

Albo według innego Przekładania.

Mam Wola się rozstać z tobą/ chytr-
zowiecie/ R. widząc że niechcesz prze-
stać/ grzeszyć/ twe zle życie: frąsuję
Dusza moja/ Ktora wielce żada/ bytu w
Niebie/ gdzie swoje/ Nagroda oglada.

Alch

Alch Jezu! dodaj Łady/ posil mię
Bolesci: R. Znies jeśli są Zawady/ ja-
kie do cięności, ulżyj mi Utrapienia/ cieśser-
ce troskliwe/ wprowadź mię do Zbawienia/
przez Deseć szczęśliwe.

Lepiej Imię twoe święte/ w Duszy me-
j wzięzione/ R. niż Dżerwo nieodcięte/
w ziemi wkorzonione: ukaz mi się w tym
ciele/ gdy przyjdzie Skonanie/ w którym
tronil wiele. Krwie Twej/ Kryste Panie.

Jak Gólab przestraszony/ w ślonej roz-
padlinie: R. tak bide ochroniony/ ja w
krwawey Jaskinie: w Jaskinie Boku twe-
go/ z Ktorey/ wiernym płynie/ jak z źródła
obfitego/ Radości y Zbawienie.

Napiś Imię me swoje/ Krwią w Księ-
gi żywota: R. a niegardź Dusza moja/
otworz niedzney Wrota: do Pałaców nie-
biejskich/ bo gdy tam usiedze/ Przykładem
Wojst Anielskich/ wychwalać cię bede!

CCCCCLVI.

Pobakem nader wzgardzony/ śmier-
ci testnością Jety Poćiedy niemaś
z żadney strony/ w śmierci/ w
żywo-

żywoćie / Święty: Jezu poćiecho moj Pá-
nie / jedyne moje kochanie: Boże słys me
wołanie.

Daj Jezu że w twoim ciele / látoro-
ka zostawam: R. daj mi z Ducha poćiech
wiele gdy się z światem rozstawam: gdy
całe wzroku pozbędę / więcej tu już żyć nie
będę: przez śmierć żywota zbedę.

Nie daj abym w tej potrzebie / miał
wątpić o wiegności: R. ratuj Boże kto-
rys w Niebie / pomóż / daj zbydż tęskności:
spraw to abym skonkiem twego / był wiec-
nie cięś światego: wyszedłszy z Świata
tego.

Pomni Pánie na twoj wdzięczny / słabi
przysięga ztwardzony: R. że mi daś on
życie wieczny / że nie będę zgubiony: nie
doznam Sadu ostrości / ni wieczney śmier-
ci straszy: lecz zbawienney miłości.

Niech mi świeci jasnie Pánie / Skoro
twoje do żywota: R. daj mi szczęśliwe sko-
nanie / jam twoj / zbaw mi kłopot: bo
w tobie ufam co w Niebie / nie opuścisz
tych w potrzebie: co wołają do ciebie.

Truści moj Boże oddawam / Duszę mo-
ją rękę twoją: R. stoj przy mnie / ja nie-
zostawam / w tobie / daj pomoc swoją: gdy
mo-

morwa moja ustanie / przyjmij ostatecznie w ży-
wanie: dla Jezusa / o Pánie. Amen.

CCCCCLVII.

QUa wspomni na to głowie / co twa
chwała na ziemi: R. niedługo maś
żyć na świecie / w proch się cięś two-
je zmieni. Życie twoje światu podobny / pro-
chowi ziemskiemu równy: Który Wiatr
miecie górny.

Jak ptak gdy lotem wysokim / wiatr
pióry rozjeżdża: R. prześia w powietrzu
wyrokiem / droga się nienajduje. Tak my
też nie niebagemy / gdy głowieś pogrzej-
biemy: jego spraw zapomniemy.

Pomni każdy zęś w gościnie / niepew-
ne tu mieszkanie: R. Życie nasz z ciałem
pomini / każdy u kresu stanie. Pośpieszaj
się do górnego / od Kryśa zgotowanego:
Przybytku Niebieskiego.

Tam mieszkamy zostanemy / co w Kry-
śu wierzymy: R. z Anioły Bractwa
przyjmujemy / radości zażyjemy. Jego Dła-
nierobisz / także ucho niesłyszało: Serce
twoje będzie miło.

notem ozdobiona : z swiata pragne / cie-
bie jadani : daj cię bez wŹŹch Trwog o-
gladam.

Miały wiel moj tego swiata / choćbym
tu był w długie lata : Grzech / śmierć / za-
gniewanie twoje / syna niedzne życie mo-
je.

Daj mić o tym rozmyślanie / a w to-
bie moje ufanie : wierze IESU Słowa
twoemu / żeś miłościw minie grzesznemu.

Grzech nasz przyniosł nam Zgnienie /
Krzyż / Bolesć / Śmierć / Utrapienie. Bo-
że wejrzy na swe Stugi / wŹŹat Syn twoj
zgladził ich długi.

Szczęśliwy co ma bażenie / na zbawienie
ne dokonanie : Bojaźń / Źyrosć w Sercu
jego : y Duchą ma pokornego.

Bo wdzięczna śmierć w osach Pán-
skich / ludzi wiernych Krześciańskich : kto
w Krystusie dokonawa / w łasce Pánstkiej od-
pozywa. Amen.

CCCCCLX.

Jak żalofny gās mamy / tu w tej
Ziemskiej Niskości : R. z pretk
wszystcy

wszystcy pomijamy / śmierć nie folguje mdo-
ści. W tym tu mizernym żywocie / żyjemy
w pracach w Kłopotie : bym się nalepiey
mieli.

Adam tego sam nabawił / siebie y dzie-
ci swoich : R. daj Boże by Duch Twój
sprawił / poznanie w bżiatkach twojich / żem
ślepi / na nie nie dbamy : choć tu w Boles-
ciach mieszkamy : Ażeg użalenia godna.

Tys nasza Ucieczka Boże / przybywasz
nam z pomocą : R. Chęć Twoja przeba-
szyć nie może / Źyczących się Twoja Mocą
niebierz nam Duchą twojego / żyć skonania
szczęśliwego / przez Krysta
Pana. Amen.

Pieśni Pogrzebne.

CCCCCLXI.

Nuż my wierni Chrześciane / przez ża-
łofne rozmyślanie : Śmierci słowie.
R. grzesznego : badźmyż Sercą na-
bojnego.

Na śmierć swoje pamiętajmy / Swiata
temu nie ufajmy : bo niemaś w nim nie-
pewnego : omyli łacie każdego.

Ellv

Widzle

Widzimy dobrze na oko / z wielu przys.
Kładów serot: i gdy nam więcej folgu-
jes. Doly grzebie a nas psuje.

Długie zdrowie obiecując / myśli do-
brey dodawając: z pamięci nam Śmierć
wyplunuje: Ktora przeciw sobie suje.

Bowiem byśmy pamiętali / na ten czas
żywota mały: byłby każdy z nas skromniej-
szy: na wszystkie sprawy bagatelniejszy.

Nie służyłby światu temu / ani też cia-
łu swojemu: Ktore od Boga odwołają:
wespółnego co za nim chodzą.

Gdyż tedy nie pierwotniejszego / nad Sło-
wo Pana naszego: quimys a badzmy goto-
wi: a tak nas świat nieukowi.

Bowiem do nas tak mówi Pan / Sło-
wem ciagnac do siebie sam: byśmy bezpie-
ni niebyli: nie wiedząc o żadney chwili.

W Ktorey do nas posle swego / Śmierć
posła bardzo strasznego: aby z nami li-
czył: ze wszystkiego co kto przewinił.

Dla tego nas upominaj / y przykazanie
nam swe daj: byśmy wedle niego żyli: in-
szę drogi opuścili.

Ustaw cudzych nie słuchali / Ktorech Lu-
dzie nadziewali: a twe Panie wyrzucili: ja-
koby w tym niedrżby byli.

Nie.

Niemając zaśu żadnego / nad drugi
czas godniejszego: zawsze mamy Bogu
służyć: nigdy się w grzechy nie dnuć.

Zawsze mamy trzeźwimi być / w
mierności jeść: w mierności pić: bo obzar-
stwo zawsze płodzą: wszystkie złości z sie-
bie rodzą.

Jeden dzień tedy drugiego / niema nic
w sobie lepszego: zawsze Śmierć za nami
chodzą: nie wiem w Ktorego ugodzą.

A tak na to pamiętajmy / a żywota po-
prawiajmy: bowiem Grzech srogo karze
Pan: tego znałł gęste dał nam.

Panie Kryste Zbawicielu / drogi nasz Do-
kupicielu: radz nas grzeszne wspomagać:
po Śmierci daj z sobą mieszkać. Amen.

CCCCCLXII.

De w wesołym Sumnieniu / do Pa-
na mego upewniony o zbawieniu / sto-
wem jego: już dokonawszy tu Bo-
ju / siedź sobie w Pokoju.

To mi Syn Boga żywego / Pan Je-
sus sprawił: w Którym z miłosierdzia swe-
go / Bóg mi stawił: nad śmiercią Triumf
bezpieczny / y Starb żywota wieczny.

Jak

Jak do Chorągwie do niego / Bóg
miłosierny / zbiera wybrania swego / Na-
rod wierny: przez Mandat Słowa wiecz-
nego / na cały Pręg brzmiacego.

Jezu Narodów Pogańskich / wiezna
świątkości / Słowo wiłości Izraelskich / na
radości: już kiedy chcesz bierz do siebie / baj
bydź co rychlej w Niebie. Amen.

CCCCCLXIII.

Albo tak.

Bożem idę w radości / już zjadł
Boskiej Miłości / Serce me jest uwe-
solone / y spokojne! bo jako Bóg przy-
rzekł w słowie swym słodkim uczynił śmierć
moje Snem.

A to przez Syna swego / Zbawiciela
wiernego / któregoś mi Panie! objawił /
znającie wystawił / toć jest mój Syn
Zbawienie / w Smutkach y w śmierci wspo-
możenie.

Tegoż z łaski na świat zesłał / aby Na-
rod wezwał / do Królestwa twego wiecz-
nego / wiernym sprawionego / przez Słowo
swoje Zbawienie / po wszystkim Świecie
rozgłoszone.

On

On jest światłość y Zbawienie / Poga-
nów naprawienie / ob niego ci co go niezná-
ją / Dawiecie mi ja / on jest Izraela Czesę
prawa / światłości / Wesele / wiezna Sła-
wa.

CCCCCLXIV.

Już Panie wolno puścić Stęgi swo-
jego: w wodziącym Pokoju według
Słowa twego.

Abowiem uprząży / szesne Dzy moje:
Zdawną nam obiecań / Zbawienie twoje.
Ktores z wielkiej łaski swej / sam raczył
sprawić: a przed obliżność wszystkich Na-
rodów stawić.

Światłość świecą ludowi Pogań-
skiemu / a ozdoba Ludowi Izraelskiemu.

Chwała Bogu Dzu / y jego Syno-
wi: bądź Chwała y przenaświetszeniu Du-
chowi.

Jako była na Początku / niechaj wsta-
dnie Nášwietszeniu Panu wiezna Chwa-
ła będzie. Amen.

Już

CCCCCLXV.

Uż w Pokoju Panie / na swe obieca-
nie / puść z świata slugę swego: gdy
Dy ujrzały / Ace piaszowały / me /
Pomazanie twego / tegoś na zbawienie / dał
na Dawiecenie / Ludowi Pogańskiemu / tu
Sławie zaś wielkiej / a to na gas wpełnił
dał Ludowi Judzkiemu. Amen.

CCCCCLXVI.

Uż się z Światem rozstawam / Duchą
Bogu oddawam / Śmierć mi jest Ko-
rzyście: bo Chrystus z łaski swojej / dał mi
bo Duszy mojej: ja już z tad idę z Nado-
ścią.

Inżem wiara oglądał / Jezusa sęgom
żadał: Ten mi śmierć swoją: Zbawie-
nie wieczne sprawił / Niebą uciech nabawił:
za co go gę pieśnią moja.

Nam Pogańom będącym / w cieniu
śmierci śledzącym / świeci światłość dro-
ga: ta niechaj mi prowadzi / do Niebą
zaprowadzi: patrzyć na Twarz mego
Boga.

Bóg

Bóg do Kościoła swego / zwołał Iz-
raelskiego / Ludu / przez swe slugi: Chrystus
sława swych słyń / ta wiecznie niezaginie:
tych wszystkie popłacił dlugi.

Przetoż o Jezu Panie / Chwała Two-
ja ustatnie / w zgromadzeniu świętych: gdy
ś się nam darował / nasę sam umi-
ował: miejże Cześć y Chwałę od nich.
Amen.

CCCCCLXVII.

Obrym już boj obprawił / tu natey
Niskości: R. Bóg się łaskawym
stał / mnie z Arzyją / z trudności:
wyprawił / z jarzma cięskiego: Daje po-
tym boju / wziął do Raju górnego / wdział
mego Pokoju.

Gdzie mi jest odłożona / prawdziwych
radości: R. Sprawiedliwych Korona:
w Bożej obłisności: gdzie Twarz w
Twarz ogladani / Pana Boga mego: sęgo
tu z Sercą żadam / to weźmie od niego.

Inż się uprzykrzyło / w tym będo-
wym żywocie: R. już mi tunica nie miłoi-
ty po tym kłopocie: załug Jezusowa / jest
mi

mi Zyskiem wielkim : Młka Zbawicielo
wa / jest ratunkiem wielkim.

Już się z wami rozstawam / moji Przy
jaćiele : R. już wam dobra noc dajam ;
nie śmiećcież się wiele : prozecz to narzekanie :
Ciało w ziemię idzie : lecz kiedyż
martwych wstanie / jak słońce wynidzie : Amen.

CCCCCLXVIII.

Natom przed się was zwyciężył / srodzy
Nieprzyjaćiele : R. Których Psi Jad
mia ciemnił / a Paśszek waszych wie
le : na mi się naśledało / Kląstwo wa
śe zniżyło / Biew Baranka was zwalę
ka / y z Szatanem zawstydyła.

Nlech ma Trunę zdołi Wleniec / z
Kwiatów roznych uwity : R. jako w tłu
cu jest Młodzieniec / tak Grób mój zna
mienity : Dusza śledzi na konie / Bożym
w aligney Koronie / gerstwe Pleszy odpra
wuje / a po Boju tryumfuje.

Wy / Których musza po sobie / zostawić
niezależnie : R. Zesła niego / w ciem
nym Grobie / Połoy mój upatrujcie / Zay
brodę narabiacie / poła tak narzekacie / u
waż

ważcie : że me Skonanie / jest wdziegne z
Bólów Wyrwanie.

Przydzie on Dzien pożądaný / w Kto
ry wy Ratunku : R. dostapićie / Pan
nad Pány / pozbawi was Gwałtu : z nim
będziemy spokojnie / w Niebie żyli bezpie
nie / ułapią wszystkie Trudności / gdy Je
sus do nas przyszości.

CCCCCLXIX.

Nu leże smiercią uspiomy / w tym Po
koju położony : Ciało wdziegne od
Spoczywa / Smartwych wstania ożekie
wa : a Dusza u Pana swego / Kupiona dro
ga Krwią Jego.

Tys mi stworzył o moji Panie drogą
apłate dał za mi : znalaz mi w Sywoicie
moim / ja y w śmierci jestem twoim : Pa
na niechce mieć inzego : Tylko Jezusa sa
mego.

Gdy się sás Sadu pokaze / tobie wi
domy moji Boże : przywroc Dusze Cia
tu memu / bom ufał tobie samemu : Daj
wiegne patrzyć na ciebie / w radościach Kto
te są w Niebie.

Przyjaćiele wszechmocnemu / porusam
was Bogu swemu : wyscie mi zacie
m m m nęciłi /

uzelli / do Grobu zaprowadzili: nie płaka-
cieś / bo się ujrzymy / w Niebie: tam wiec-
nie będziemy. Amen.

CCCCCLXX.

Albo tak.

Nu śpie według ciała mego / na kształt
Kobaska niedźnego / w Grobie moim
mając Pokoy / obudzi mnie Pan Jezus
moy / Dusza ma uweselona / droga Krwia
Jego skroplona.

Tys jest Panie / moy Stworzyciel / y
drogi moy Odkupiciel / żyłem tobie nieob-
miennie / tobie też umarł zbawiennie / prze-
to nie jestem / innego / tylko twym Panem
jego.

Gdy Czas przydzie naznaczony / tobie
Jezu powiadomym / żlag Dusze ma z Cia-
łem mojim: jakoś przyrzekł w Skowietwo-
jim: bym cię oglądał w Radości: w
wielkiej Skłonie na Wieczności.

Zegnay was Bóg w tey to Chwili /
Sto! try / Bracia moi mili! coście mnie do
Kohortki mey / wprowadzili z miłości swej

Ach nie płaczcie! przydzie ten

Czas / co wiecznie roz-
weseli nas.

CCCCCLXXI.

Nu leże Kobał zmorzony / w tey Ko-
morze położony: Ciało me oddawam
Ziemii / aż obudzeni będziemy: a Du-
ś o Jezu tobie / boś jej twą nabył Krwia
sobie.

Tys mnie stworzył / tys mnie zbawił /
tys mi się uciecha stawiał: tobie ja żył / y u-
fał Panie / tys mi dał szczęśliwe stonanie. prze-
tożem własny twój Boże / tys Bóg moj /
nikt mnie nie zmoże.

Przybądź mi o Jezu z Nieb! ty wieś
gdy tego potrzebę: niech szczęście z mar-
tych powstanie / w gromadzie twych świę-
tych stane: ktorzy na ciepatrzyć będą / przez
cie radość i nabada.

Tuż was żegnam Przyjaciele / dzieku-
jąc wam za Dobre wiele: za Miłości o-
świadczenie / do Grobu zaprowadzenie: daj

Boże byśmy się w niebie / ujrzeli

wszystcy chwaliłi ciebie.

Amen.

W

idę do

ni

M m m ij

Pos

CCCCCLXXII.

Pogrzebmyż to Ciało w Ziemi / a w
tym nammię niewatpimy : że w sad-
ny dzień z martwych wstanie : prze-
Tron twój / Jezusie Panie.

To ciało z ziemi stworzone / w ziemi
będzie obrocone : y zaś przed Sad całe
wstanie : na Anielskie zawołanie.

Duch jego w Niebie przebywa / w Pa-
sce Pańskiej odposywa : ktorego przez Sy-
na swego / oświcił Bóg z Grzechu w niego.

Już wzięty dobre skonżenie / troski je-
go y trapienie : wszystko zarazem ustało / co
Człowieczeństwo cierpiało.

Odnosił Jaznio włożone / od Pána
Krysta zrzadzone : a choć umarł jednaż ży-
wie / w żywocie lepszym prawdziwie.

Żywie Duch u Pána swego / ciało spi-
do Dnia sadnego : tam mocą Boga wzbu-
dzone / będzie dżiwnie oślącione.

Tu żyło w wielkiej trudności / tam zaś
dostąpi radości : iśnienie się jak Skonice be-
dże / skoro Pan wprowa przybedże.

Niechże odpłacie w Ziemi / my do
swych

swych Domów pojdziemy : pilnie o tym
myśląc każdy / by był pogotowu zawždy.

Bo nad to nic pewniejszego : że śmierć
potka z nas każdego : ten dług wszyscy za-
placimy / ktorzy się na świat rodzimy.

Wspomóżże nas Kryste Panie / a daś
dobrze dokonanie : ktoryś nas Krwią swą
wybawił / byś nam żywot wieczny sprawił.

Wyrwi nas z Szatańskiej siły / byśmy
w chwale twojej żyli : z tobą naszym mi-
łym Panem / rzeszmyż wszyscy na to : A-
men.

CCCCCLXXIII.

Obdajmyż to Ciało Ziemi / ktoreż z
naley wzięte wiemy : niechże tu już
odposywa / z martwych Wstania o-
żetwa.

Toć właśnie ktore chowamy / jasne
Ciało ogladamy : na przyscie Syna Bo-
żego / na Głos ArchAnioła jego.

Błogo tym co umierają / w Pánu / bo
w nim żywot mają : Saduście im bać nie-
trzeba / bo z śmierci idą do Nieb.

Cieś się każdy tymi słowy / na Śmierć
m m m iij y Sad

y Sad bądź gotowy, bądź w dobrej Wi-
rże stącały / tak otrzymasz Żywot wieczny.
Dajże nam o Chryste Panie / Wiara / y
w niey Dożonanie : nlech się niepuszamy
ciebie / daj staniemy ścieganie w Niebie. A-
men.

CCCCCLXXIV.

Jam mœsta quiesce querela Lachrymas suspendi-
te matres : nullus sua pignora plangat : Mors
hæc reparatio vitæ est.

Quid nam sibi saxa cavata. Quid pulchra vo-
lunt Monumenta : Res quod nisi creditur illis,
Non mortua sed data Somno.

Nam quod requiescere Corpus. Vacuum si-
ne mente videmus spacium breve restat ut alti, re-
perat collegia sensus,

Veniet cito secula cum jam socius calor ossa
revisat. Animataq; sanguine vivo Habitacula pri-
stina gessent.

Quæ pigra cadavera pridem Tumulis putrefa-
cta jacebant Volucres rapiuntur in auras. Animas
comitata priores.

Sic semina sicca virescunt. Jam mortua, jamq;
sepulta : quæ reddita cespiti ab imo Veteres medi-
tantur aristas.

Nunc

Nunc suscipe terra fovendum gremioq; hunc
concepe molli : Hominis tibi membra sequestro
Generosa fragmina credo.

Animæ fuit hæc domus olim, factoris ab ore
creata fervens habitavit, in istis Sapiencia principe
Christo.

Tu depositum rege corpus : Non immemor il-
le, requiret. Sua munera fidor & autor, propriiq;
enigmata vultus.

Veniant modo tempora justa, Cum spem DE-
US impleat omnem, Reddas patefacta necesse est.
Qualem tibi trado figuram.

Wieś preż żałosne / nárzekanie / nastro-
neśmety / ch marteł kłanie : nie płacz
powinny powinnego : Smierć ża-
miana / żyćia wiecznego.

Do na coż Marmory ciosane : na co
nagroblei żłotem lane : jedno k. woli temu
śladowi : Ktery zwierzson do gąsi snowi.

To ciało tak twarżo zmorżone / w ro-
żumy w panieć obnażone : w pretce da
Pan Bóg zaś w gromada : wśytkich smy-
słów przywoła rada.

Idzie idzie ten gąs Ktorego / każda Ro-
sta do stawn swego : nastąpiąsy Dom
m m m jv przyj-

przyniść ciała : w którym żywa Dusza
bydź miała.

Nic to choć trup w proch obrocony /
nic choć już y proch wstęga stracony : naj-
dzie się wszystko a bez zwłoki : całe Cia-
ło położy w obłoki.

Tak y Ziarno w Kłosa wrzucone / y o-
stra żmija umorzone : na Wiosnę wesoło
wychodzi : y w śliśney trawie Kłosa ro-
dzi.

Odbieraj Ziarno co się daje / bierz
nieśmiertelne urodzaje : pomierzamy się
twojej pieczy : Części mey Natury gło-
wieszey.

Tu swoj Kiedys Smach Duszą miała :
ktora się tchnieniem Bożym stała : w tym/
Duch Pana Jezusów Ciele : Klenotów
przechowywał wiele.

Bierz Skład Boży Ziarno / ktorego /
czuść się upomni / pewnego : bo nie da-
gnie wleźnie swojemu : Conterfetowi ko-
chanemu.

Storo Wiernych Nadszeje zjawi / sto-
ro się Chrystus na Sad stawi : toż właś-
nie ktorec się oddało : wroci się wiesz.

ney Koronie Ciało. A-

AN.

CCCCOLXXV.

Si bona suscepimus de manu Domini, mala autem
quare non sustineamus. Dominus dedit, Do-
minus abstulit, sicut Domino placuit, ita factum est,
sit nomen DOMINI benedictum. Nudus egressus
sum de utero matris meae, nudus revertar illuc, DO-
MINUS &c.

Bżymyśmy ; Kłci Pańskie wiele do-
brego / gennużbyśmy przygł ntemie-
li y złego. Pan Bogci dawa / Pan
też y bierze : jako się Jemu podoba / tak
się też stało : niech Imię Pańskie będzie
błogosławione. Jakom Nągi wyszedł z
Żywota Mątki mojej : tak zaś nągi wro-
ce się do mey / Pan Bogci. rc.

CCCCOLXXVI.

Do Pana wiele dobrego / bierzemy gaa-
su każdego : R, gennuż niemamy y
złego / z dobrą wola braci ed niego ;
dopusza na nas Trudności : Bóg by
nam zprzysiężył Marność : Biedy / y
wspietane Złości.

mmv

pan

Pan dał dobrą bardo wiele / Pan ob-
biera gdy chce śmieie : R. Ku swej myśli
wszystko gmi / nikt go słusnie nie obwin-
Pan w sprawach nieogarniony : niechaj bę-
dzie pochwalony : na serobie Świata stro-
ny.

Y nago śle na Świat rodze / y nago
zś z Świata zchodze : R. ni Szłoto / ni
Kamień drogi / nienbłaga Śmierci srogiey.
Pan co dał Ducha niech będzie / ma Nę-
dzieję tu y wskazuje : z tej mię Drogi nikt
niezwiedzie. Amen.

CCCCCLXXVII.

W Dziejach Powinni / przez powatpie-
wać : wielkim Wzdychaniem / z
pląsem narszkać : temu że w-
bżem / ciało umorzone / y w Grób włożone.

Aż niewiecie / że przybędę czas jego :
Cikowieką Pan wziął / z Świata niezboż-
nego : z Trudów Ktoryni / często był tra-
piony : już uwolniony.

Tu musiał w Trwogach / trawić lata
swoje / miał z Diabłem / z Ciąłem / z złymi
srogie boje : wiele ciężkości doznawał / po-
nosił : z pląsem je znosił.

Lec

Lec teraz pozbył Nieprzyjaciół wśel-
lich / z żałości wyszedł / nabył wśasów wiel-
kich : nikt go niemaje / wiecey prześlado-
wać : ani straszać.

Już przewyćiały / wśelacie Nieszczęści
Połoj / Skarb znalazł / doskonałe bogact-
o co jąt Pański Żołnierz tu bojował / gdy
pielgrzymował.

Duch jego żyje / już w wielkiej Rado-
ści / jest przyodżiany / Szata Niezłomności :
śpiewa z Anioły / Chwali Boga swego :
y Sady jego.

A ciało jego / do ziemię schowane / jest
by nasienie / w dobry Grunt posiane : po-
wstanie z martwych / ślęnie / w chwale wżi-
tey : Niebieskiej / świętey.

A to śle stanie gdy flyseć będzie
my / głos Archanielski / gdy z martwych wsta-
niemy : Pan z nowu wszystko / bardo do-
bre sprawi : Staże naprawi.

W ten czas nas / kiedy zabrzmią Mocy
jego / z wielką Radością : zgromadzi do
swego : Pałacu / gdy nas z Triumfem
wprowadzi : w Niebie posadzi.

A tam my w Smachach / Niebieskich
spokojnie / bez Grzechu / Smutku / nieśkac
będziem wiecznie : już śle nas nie tknie
Czart /

Czart / Smierć Narzekanie : wszyjko u-
stanie.

Leż doskonałe / w Anielskiej Czystości /
w ciele prześląnym / w uprzejmej Miło-
ści : chwalić będziemy / wiecznie Boga
swego : w Królestwie jego.

Teraz uważajcie / wdziesięć Przyjacieli /
a nie trapićcie się / jak Poganie wiele : kto-
rzy o zmarłych nadzieje / niemają / gdy je
chowają.

Daj Boże y nam / zbawienne skon-
nie / potym z wiernymi / sławne z martwych
wstanie : w Dzień Twego Sabu / gdy
wzbudziś każdego : z Prochu Ziemięskiego.
Amen.

CCCCCLXXVIII.

Ezłowiek z Ziemię wystawiony / w Zie-
mie bywa obrocony : sam Grzech
psuje / ciało nasze : Chrystus uciecha
swoim żawie.

Jak się z popiołu buduje : jasne słońce /
pięknie eksztazuje : tak z prochu ciała nasze-
go / Pan sławie sławi każdego.

Da nam uwielbione ciało / będzie z
Bogiem wiecznie trwało : w Nadrości w
Spraw-

Sprawiedliwości / w uciechach / w wiecznej
sławności.

Ża co dzieła Chryste tobie / tyś mię twa
trwoga kupił sobie : na cie wiecznie patrzyć
będę : gdy śmiertelności pozbedę.

Przyjdź prętko o Jezu Panie przysćcie
twe z bied mych wystanie : terazem w świecie
cie wżgardzony : w Niebie będzie uwielbio-
ny.

Daj mi szczęsne dokonzenie / w ziemię
spokojne wytchnienie : Wiernym swoim
odpuść grzechy : daj z martwych wstać / daj
uściechy. Amen.

CCCCCLXXIX.

Jem że moi Zbawiciel żyje / choć i am
zgrzeszył na ziemi / umrzeć muszę z
drugimi : R. legł Nieprzyjaciół
prawdźwie / moi / skodźcie mi niemoże / co
mam z Łaski twej Boże : tyś Jezusa Sy-
na twego / dał nam Kochanie swoje / w Nie-
bieś niemiął nic mił sęgo / w niebieś niemiął
nic mił sęgo : uważaj Serce moje / uw-
ażaj Serce moje.

Tenże zaś z prochu ziemięskiego / w ciele
mie sam obudzi / Czart strachu / twog nie
wzbu-

wzbudzi : R. ni Piektu / Smierć / nie ta-
kiego / radość to wszystko znosi / co śmierć
Pauka przynosi : niech się kto śmierć oprze-
jemu / Waż na słowa zdeptany : Duszę
wdawam Panu swemu : Duszę wdawam
Panu swemu : On w łasce nieprzebrany / on
w łasce nieprzebrany.

Tyś Panie uciekał moją / nie bade o-
mylony / chyba u złyh wzgardzony : R. te
niech słow twych / światłość twoją / wzbu-
dzi / by się uznali / dobr Niebieskich dostali :
a jeszcze zamknawszy bieg swój / z tymi co
twoje znają / Imię / y na wielki Tron twoj /
Imię y na wielki / Tron twoj : w rado-
ści oglądają : W radości oglądają. A-
men.

CCCCCLXXX.

Bóg was błogosław / Przyjaciele / Dzieci
współkier miłości : R. nie smaczcie się
nie nader wiele / zabawcie się / żałob-
ści. Dwojem się nie frasujcie / ni tym so-
bie Serca psujcie : że się z wami rozsta-
wam.

Jeżdżemy się zaś spoleganie / toć ma-
żniectwo Narzekanie : R. wszystkich was
błogosław serdecznie. To wasze rozmyślanie ;
bądź /

bądźcie się ujrzymy w Niebie / bo nas sta-
wi Pan u siebie : co daj o Ję-
zu. Amen.

Pieśni o Sadnym Dniu.

CCCCCLXXXI.

Swiat przewodzi / nie się tego / wierny
Sługo niebo : R. ale jako dobry
Rycerz / w swoim miejscu wiary stoi /
nie będzie świat zastarzał / lepszy czas te-
go : a niżeli był za Lotą / albo za Noego.
Czworaki Stan wyrażony / w Piśmie
biegów świata : R. pierwsze złote / dru-
gie srebrne / upłynęły lata / trzeci Wiel-
przypadek niedzianny / na ich gorse Syny : na-
gorse nasz czas zmieszany / z żelazą / y z gli-
nami.

Prawie się już pomieszają / z twarzą ska-
łą glina : R. Wiary na świecie nie widać /
pobożność nowina / Ludzie się siebie młuką /
bardzi / pyśni / chętni : Złudnicy / nie-
władni / zdrajcy / y niemilostni.

Wszystko już prawie swankuje / nie nie-
maś całego : R. zfluby wszystko wystu-
puje

puje / co raz do gorszego / dobre sąsy / lepsze
nasi / przodkowie przeszli : a nam ubogim
Potomkom / gorse zostawili.

W tej niewoli nie sam tylko / testni Rod
głowiesz : R. nie tylko Wybrani Pań-
scy / leż y inie rżęzy / bo yż marność ci pod-
dane / jest każde stworzenie / więc wzdycha
do Boga / z mocy zły / o wybawienie.

Gdyby Pan Bóg pożytu niemiał / wy-
branych na ziemi : R. jużby sobie daw-
no pokój / usynił ze złymi / nie omieszkawaj /
przysądź rychło / o Krolu Niebieski / z płą-
sem cie wyglada co dzień / wśelaki Twor
Ziemski.

Już znaki przysięcia bliskiego / wiódziemy
Pańskiego : R. każdy z nas bądź pogotowi /
pilny miejsca swego / nie daj się z złotego
Kubka / wśetęgnicy pości : zbież co rych-
leż z Babilonu / niechciey Sercą dwójcie.

Już sąsę gniewu na ziennie / wylewa
Bóg mściwy : R. już Babilon z grun-
tu burzy / Sędzia sprawiedliwy / już i Ro-
gow Korab bierze / już wywodzi Lot / wż-
mieda Bóg / prawda górę / w cenie bądźcie
enotą.

Drży świat / namniey soba nietrwoż-
ny Krześcianinie : R. ufaj Panu / a żaden
włos /

włos / z twej głowy niezglinie / Bóg z
tobą / jeśli by przyszło na cie co takiego : do
nieba masz przewodnika / tuż bierz pewne-
go.

Ten się zemści Erwie wybranych / wy-
lany na ziemi : R. ten odprawi sprawie-
dliwy / Sąd niepobożnymi. Ten każdemu
ktory dobry / boż z wiary bojuje : pomaga
na światcie / w Niebie Koronę gotuje.

Do Pana wszyscy nabożnie głosy ser-
decznymi : R. o Pomoc / y o ratunek / w
potusach Erzycimny. Daj Boże co rychley
przebydż / to morze burzliwe : a wpro-
wadź w dobrym pokoju / nas w Kraje świę-
twe. Amen.

CCCCCLXXXII.

Nuż on Sadny dzień straszny nado-
dź / bo Świat wśedzie grzechy wiel-
kie płodzi : o czym Pan Krystus ma-
wiał / y nam znać dawał.

Już przyszło od wiary odstąpienie / już
mamy proroctwo w piśmie / spełnienie : toć
światy Paweł wiedział / nam przepowie-
dzał.

Syn zatrącenia w Bożym Bościele /
N n n siedzi /

siedzi / Bogu lży / błąd wnosi śmieie : w
pyche się udawając / Bogu równając.

Gwałt fałszywych Proroków powsta-
ł / także odstępów / w wiele nastąpi / kto-
rzy nauka swoją / wszystko złe broją.

Jużci Antykryśt y zgrają lego / objawio-
ny jest z Pisma świętego : miejmyż się na
baczni / w tym zawiedzeniu.

Odbasmy się całe Bogu swemu / bła-
dów się strzeżmy / służmy samemu : bo Pan
na Sad zasiedzie / złe karać będzie.

Świat się rozmnaża w grzechu / we
złości / niebojąc się nic Bostkiej ostrości : co
Pan Bóg upatruje / na zaś folguje.

Świat kwitnąc mniema że jest szczę-
śliwy / a że go minął Sad sprawiedliwy : leś
z pretką go ogarnie / Sad : zginie marnie.

Wszystkie biedy zwała się na niego /
strachu dozna / trwożenia wszelkiego : zado-
nu testność nastanie / cięskie lekcie.

Stonice / Księżyc / Jasności pozbedą /
Ludzie soba srodze trwożyć będą : w tym
Pan Kryśtus przybedzie : na Sad zasie-
dzie.

Z którym przyjdą Zastępy Anielskie /
y 36

przetrzymać na Mieścieńce ziemskie : by z
Grobow swych wstawali / na Sad stawia-
li.

Tedy rzeże do Aniołów swoich / przy-
stąpi pomsta Nieprzysięgi moich : będą co-
luna wzgardzali / wleżnie płakali.

Leś wy zgromadzcie Wybrane moje /
niech odśiedzisz wieczne pokoje : te co po-
bożnie żyli / a mnie służyli.

Te na mojej prawicy postawie / wiec-
nie trwałych rozkoszy nabawie : y posda
do radości / z ziemskich trudności.

Aniezbójnym rzeże / sami stawajcie / li-
bę ze wszystkich spraw swych dawajcie : bo-
ście wy mnie gniewali / na mnie niedbali.

Światym żywotem gardzili / a swój
żywot marnieście strawili : mniemając że
ja miłsał / bym przebaczyć chciał.

Przetoż idźcie złościcy przekleci w o-
gień wieczny gdzie mełami zjeć : dozna-
cie dla swych złości / Sprawiedliwości.

Tam z wielkim strachem do piekła poj-
da / gdzie za swe złości srogich miał doj-
da : Których wleżnie niezbada : trapić się
będą.

Łeż wierne swe od swych odłączywszy
 á do siebie one przyłączywszy : stawi w
 szerey jasności / w wieczney radości.

Bądźże Panie przy nas w tej Nisko-
 ści / á potym staw nas w wieczney Sław-
 ności : bym tam ná cie patrzyli / wiecznie
 cie ścili. Amen.

CCCCCLXXXIII.

EDy gáś przydzie Dnia sądneho /
 tam Bóg przez Anioła swego : Tra-
 ba Proch ziemski obudzi / y zawoła
 wszystkich Ludzi.

Wstana z martwych wielcy / máli / w
 bodzy y okazáli : Morze / śmierć / y Piekło
 stawi / umarłe swoje nájawi.

Majestaty wystawione / Krógi będą
 otworzone / jedne Pan po swej Práwicy /
 drugie stawi po Lewicy.

Tam głupie godne nágany / tam y ma-
 dre ujrzymy Pámy : piéc mądrych / piéc głu-
 pich było / leż obojch rozne dzieło :

Mądre za Zdrowia dobrego / D-
 lejem Duchá Świętego : Serca Wierne
 nápeł-

nápełniły / Cnotami z Wierzechy świeci-
 ty.

Głupie zaś áż okazały / pozor w ogách
 ludzkich miały / leż tego prawdy nie było /
 co áż tylko z wierzechy iszło.

Śmierć obiedwie zasnęły / oraz obie-
 dwie ocknęły : gdy w pułnocy zawołano /
 o Obudzeniu znać dano.

Wszystkie wespół powstawają / wśy.
 stkie áż do Lamp swych mają : Defekt glu-
 pie obaczyły / o pomoc mądrych prosiły.

Mówiąc : też nas pamiętajcie : Ple-
 tu z swych Lamp dodacie : moc te która
 w Sercu nieci / wiarę / á cnotami świeci.

Bez nley sie ani Bliźniemu / ni Bo-
 gu godziem' samemu nie pomoga nic swia-
 tości / ni z wierzechy okazałości.

Bez żywiołacy Duchem wiary / nie nam
 żadne Boże dary / nie pomoga : Cud wy-
 znawie / proznie ciał w maki podanie.

Odpowiedza Mądre ná to : przešlo
 młodościwe lato : tu gáś pilować własnego /
 trudno ratować cudzego.

Łeż idźcie do tych co śmieją / Kram
 wytrabali w Kościele : co Odpustę prze-
 dawá.

barwa / a z Grzechów Skarby zbiera-
li.

Czym gdy się Głupie zawodzą / Ma-
drych Nowiny dochodzą . w Drzwiach
Pan miody / idźcie śmiecie / Panny / na wie-
ne Wesele.

Porwa się y wnet świętego / Oblubie-
ca Niebieskiego / przywitawszy : z nim na
gody / wstępuje w niebieskie grody:

Gdy się głupie zaś wrociły / Brama
zamknięta zosły : wołała otwórz nam
Panie / daj w niebie z sobą mieszkanie.

Nie znam was / Pan się ozowie / y ka-
że im swą wypowiedź : nieznam was / pros-
zę odstepujcie / a do piekła się gotujcie.

Kryśte z miłosierdzia swego / użyj nam
Ducha świętego : niech nam wiernie Serce
świeje / z cnót / nieśmiertelne nadszaje.

Na Dzień przyścia na świat tego / o-
budź w łasce z nas każdego : zachowawszy
wiecznej słody / przyjmaj na niebieskie Go-
dy. Amen.

CCCCCLXXXIV.

Posłuchaj każdy tej sprawy / Ktora się
w on czas objawi : gdy Pan Kry-
stus

stus na Sad siedzie / z tym y dobrym płá-
cie będzie.

Stana na ten Sad grzesznicy y beda
w wielkiej testnicy : bo im ukaze Sumnie-
nie / że je Bóg da na strácenie.

Stana nie mają Ksegniá / ni żadne-
go pomocnika : w tym tylko beda ufali / że
przed tym nieraz slychali.

Je nie tylko sprawiedliwy / Bóg / ale
też miłosierdy : za cym od sprawiedliwo-
ści / ucieka się do miłości.

Sadzio / mówiac / miłosierdy / w obiet-
nicach swoich wierny : dla miłosierdzia
twojego / nie ras potępiac grzesznego.

Kas Panie na to pamiętać / żeś siara-
zył głowieniem stać : wstałś ciałem z
żywej Panny / Boże wiecznie pożegnany.

Ucierpiłś za nas wiele / w tym two-
jim na światym ciele : a przetoż dla twej
miłości / odpusć ludziom ich przewróści.

Bo jeśli byś to uważał / że Czeł Z-
kon twój zniwazał : winieniby każdy zo-
stał / na sadzieby się nie ostał.

Alas ty Pan miłosierdy / na zgubę ludz-
ką niechciwy : odpuszczaj grzechy grzesne-
mu / szersze pokutujacemu.

Ktorem rzeże sprawiedliwy / Sadzia /
N n n jv jestem

jestem miłościwy: dobrym i pokutującym
nie wam swowolnie grzeszącym.

A przetoż ja sprawiedliwie/osadzę zmar-
łe i żywe: którzy Zakon mój gwałcili/ i
podług swej woli żyli.

Cierpiakem wam długo dosyć/ już mu-
sićie kazi ponosić: Spraw swych zapłatę
weźmiecie/ w piekle wiecznie zaginiecie.

Słyszac to na śmierć skazani/ a w
Summieniach przekonani: że wzmiątkę
Sprawiedliwości/ tak zabieją sey srogości.

O Boska Sprawiedliwość/ czemuś
tak bystra w ostrości: odpusć głowielu
grzesznemu/ miłosierdzia pragnącemu.

Zażbyś na tym dość niemiła/ żebyś
tak długo karała: jako długo głowieł grze-
szyć/ pości na onym świecie żył.

Leż nie zmiełsz tymi ostrego/ a przę-
prawie stojącego: Sędziego: który ich mo-
wy/ wnet porazi tymi słowy.

Jestem Bóg nad Bogi wieczny/ trze-
bą abyś głę wśietesny: wiecznych miał w
piekle doznawał bo wiecznego Boga gnio-
wał.

Słyszac grzeszni te rozmowy/ schyla
z strachem swoje głowy: i pogną się ba-
rzo lekac: od żalu serdecznie siłac.

me

Mowiac: tośmy osuśali/ siebie/ że-
śmy w grzechach trwali: dżis namżał jesmy
grzeszyli/ woli Bożej niepełnili.

Do których rzeże Chrystus Pan/ odstap-
cie przę/ ja was nieznam: wśak był przed
tym czas niemały/ czemuście go omieśkaly.

Dakem wam swe Przykazanie/ ale-
cie niedbali/ na nie: karności was gro-
mili/ a wyście na złość grzeszyli.

Przetoż już dla waszych złości/ idźcie ob-
mę obligności: idźcie na wieczne trapienia/
którym niebedzie skoenia.

O Dekrezie sprawiedliwy! a na wie-
ci przeraźliwy: toś nader straszny grzeszne-
mu/ przed swym Sędzią stojącemu.

Tego dekretu strasznego/ Chryste z Miło-
sierdzia swego: rąz wciernych swoich ucho-
wać/ łaskę im swoje darrować.

A przez twa nadroższą miłość/ rąz nas
przyjac pod swą rękę: byśmy się tobie do-
stali/ z toba wiecznie królowali.

AMEN.

N n n v

Bóg

CCCCCLXXXV.

Bóg dał głos Ewangelii : R. abyś-
my się polepsyli : leż nia ludzie por-
gądzają : R. mało tych co na nie
bbają : toć znat bliźniego / jest dnia sądniego.
Za nic Sług Bożych karanie : R. Ła-
komstwo / lichwa / o Panie ! ta góra złości
wybiety : R. y Serce się ludzkich chwy-
ciety. Toć znat. 2c.

Co dzień się krzewi drapieżstwo : R. U-
ciś / gwałt / krzywoprzyśięstwo : Sli nad
dobrymi przewobza : R. a bezprawnie
się obchodza. Toć znat. 2c.

Szyscy się Ewangelii : R. chociaż
tą niezbożnie żyja : bydza ożywićie i
Boga : R. nie wzrusza ich żadna Trwo-
ga. Toć znat. 2c.

Pełno na świecie Luptestwa : R. zdra-
dy pełno / pełno zdyerstwa : jakoby Bo-
ga nie było : R. tak się krzywdy namno-
żyło. Toć znat. 2c.

Kościelne dobra zabrano : R. jakby
tym wiele zyskano / ubogich nieopatr-
ja : R. Chleb od geby odejmują. Toć
znat. 2c.

Cho

Choć się nie przykładali : R. do
Stárbu Bogu nie dali : Łakomie to za-
bierają : R. do tego prawa nie mają.
Toć znat. 2c.

Zgola na Boga niedbamy : R. swey
własney chwały szukamy : wzmogła się
pycha / tyranstwo : R. wszelka hańba /
jawnie kráinstwo. Toć znat. 2c.

Gdzież ona miłose bliźniego : R. co
żywe sklonno do złego / zginęła Wiara y
cnota : R. byle każdy nabył Złota. Toć
znat. 2c.

Świat nie chce bytć naprawiony : R.
Słowom Bożym ośrocony : to jego
wszystką zabawa / R. jeść / pić / huścić po-
ci stawa. Toć znat. 2c.

To Kunst / to całe Mysterstwo : R.
Wankiet dobra myśl / Dpilstwo. Tego się
świat ngy wiernie / R. Brzuchy swe tu-
czy bezmiernie. Toć znat. 2c.

Słońce zaszły swey jasności : R. nie
mogąc patrzyć na złości / traci blask y Sár-
bezłota / R. smęci się nad złą robotą.
Toć znat. 2c.

Księżyc y Gwiazdy zaciemione : R. mie-
nia Twarz bo zasmucione. Dżekawaja
wol.

wolności / R. od wielkich ludzkich mą-
ności. Toć znać. 2c.

Przyjdźże już Jezusie Panie : R. u-
czyń świata dokonanie : niechay zli bado-
aniszgeni : R. Wierni twoji uwolnieni
Daj cię Sądziego ujrz sem miłego. Amen

CCCCCLXXXVI.

Ubo tak.

Bóg nam dał Ewangelię / byśmy się
polepszali / leż świat tym star-
bem pogardza / wieśća Czasę Ludzi
zań niedba / znać że Sądny Dzień już nie-
daleko.

Choć je dobrze nauką / prześle na-
to nie niedbają : Lichwy y Łakomstwa
pełno / mówiąc że nam wszystko wolno /
znać że Sądny Dzień już niedaleko.

Ewangelię się chwala / a wzdry się nie-
polepszają / już prawdzie z Boga wy-
jedną mówią i niezdybia / znać że Sądny
Dzień już niedaleko.

Szyrzej nastało lotrostwo / na świecie
le wielkie Drapieżstwo / ściskając zerw-
Ubo

ubogie / jakby nie był Bóg na Niebie / znać
że Sądny Dzień już niedaleko.

Kościelne Dobrą pobrali / jakby tym
wiele zyskali / ubogich nieopatrni / pożywie-
cia im nymnia / znać że Sądny Dzień już
niedaleko.

Świat na miły Bóg nie niedba / każ-
dy swoję Chwałę szuka / mają Gardość /
współkę Psoty / Kłamstwo y Zdradę za-
Cnotę / znać że Sądny Dzień już niedale-
ko.

Gdyż ona Braterska Miłość : opę-
nowała wśady Złość / zgineła Wierność y
Cnota / mówiąc / bym był nabył Złoty /
znać że Sądny Dzień już niedaleko.

Ludzie się niechcą dać karać / ani się z-
Bogom Bożych kłają / nie ucyli się niczego /
jedno Dbaństwa zbytniego / znać że Sądny
Dzień już niedaleko.

To ich ustawiony Przemysł / napassa-
Brzechamy złośliwą myśl / Brzechy zbytny tu-
szyć bezmiernie / tego się świat ucył wier-
nie / znać że Sądny Dzień już niedaleko.

Skonekto miłe przez żalost / niemożę pa-
trzyć na ich Złość / traci swoje Jasność zło-
ta /

ta / biada nad taką Lichotą / znąc że Sadny
Dzień już niedaleko.

Księżyc y Gwiazdy testliwie / ożazują
się rzewliwie / ożekiwając Wolności / od
ludzkich wielkich Marności. Znąc że Sa-
dny Dzień już niedaleko.

Przydźże już o Jezu miły ! boć już
jest świat umierliwy / dzwigac te Słownie
piekelne / użynie z nim Dokonzenie / day w
rychle widzieć miły Sadny Dzień !

CCCCCLXXXVII.

Boże rąć się zmiłować / a ratuy Pa-
dego / day nam wiernie pokutować /
dla Syna twojego. Niech to każdy
już użuje / że Pan Bóg Rozga gotuje / aby
karał Grzesznego / Pasterza z Trzoda jego
a nikt nie ujdzie tego.

Zdawnaś wołał na nas Panie ! bym
pokutowali / przez Skugi twoje leż na nie
namniejszym niedbali. Zażył Ruśnięs Bray-
naś karał / będziesz śladz wiecey tego miał.
Boże użal się swego / Ludu utrapionego /
rąć nas wyrwać od Złego !

Wielkie Cuda twe widzamy / Tu naszey
napr-

naprawie / Boże ! leż na to niedbamy / śle-
piemy my prawie / A Prawdy twej znąc nie-
chcemy / choć ja w Słowie twym widzi-
my / byśmy się uznawali / káski Bożey szuka-
li / Bogu się niesprzesáli.

Gorszych Czasów nikt niewidział / od
Pogatu świata / co Krystus Pan przepo-
wiedział / w Grzechach trawieni lata / Mi-
łości / Wiary na ziemi / niemáš / Sztukami
swojimi / trapi Pan ubogiego / bierze cieś-
ci Pot jego / chce nábydz Grośa miąższe-
go.

Ktoż może wyliayć Złości / Swiata
niezbożnego / Pijństwa / Zarcia / Zardości /
nábył Czasu tego. Bóg dálej cierpieć
niebędzie / z Gniewem swym frogim przy-
będzie / patrzą by w cie nieugodził /
y Szatanai nieśkodził / lepiey byś się nie-
kodził.

Pan Bóg już chce dáć Skonzenie /
prattie tego świata / świaday to wszystko
Stworzenie / już się konca Lata / genu-
ten żył Swiat niewierzy / bo się Rozumem
swym mierzy / jeśgac wduż pojda Lata /
możem zażywać Swiata / aż z Diabła ma-
ja Brata.

Ten

Ten Świat nie chce przestać Złego /
to Zwierzę gwoźdźcowe / w tym przyjdzie
Zginięcie jego / pewne y warowne : Bo
Szatan przywiódł do tego / że wzgardził
Słowa Bożego / sroga / Ludzie niebójsi
z niego się namięniają : Boga niemają
udają.

Już ślepię przyłożono / do Drzewa
Korzenia / Słowem Bożym wyrażono / to
godne spalenia. Szczęśliwy co to przy
mnie / do Serca / wlec się gotuje / na Prę
cie Pána swego / strzeże się wśpę złego /
y Piekła gorącego.

Co Pan Chrystus przepowiedział / w
Słowie swoim światym / chce by to każ
dy z nas wiedział / rządził się pilnie tym :
Y by ścisze pokutował / Miejsce w Ser
cu swoim gotował / Panie / gdyż my niewie
my / kiedy zjadł iść musimy / tego Świata
zbedziemy.

Tego namiętnie nie uważa / Serce
Niebożnego / ani go też nieprzerasta / Zdra
da Świata tego. Gdy tu ma Szczęśli
we Czas / niebda nie o Wiedze Wzasy /
tym Dusza Diabłu dawa / do Piekła
się dostawa / Żalu Wiernych nabawia.

Pan Bóg zawsze z Serca radzi / o
swoich Ułubionych / jak o swej własnej de
radzi / Arwio Pánsta Kupionych. Bo nas
przez to sam pozbauił / Zginięcia / a zaś na
bawił / Pan káski Dycy swego / y Niebá ro
bożnego / uchorwał piekła złego.

Tá piośńeska Koniec bierze / z Uciechy
Wiernego / jeśli kto śwankował / w Wie
rze / przepras Pána swego. Bo gotów z
każdemu / oney z Serca pragnacemu /
Tey nam Dyse przez swego / Jys Syná
namilśego / dla Czei Inuienia twego.

CCCCCLXXXVIII.

Weselać się Arzeccanie / wnet się Syn
Boży okaże / Ktory się naszym Dra
tem stał / a ten jest nasz namilśy Pan.
Dzień sadny już niedaleko / przydź
Jezu z Niebá wysoko / na każdy Dzień cie
sekamy / y radzi z toba bydz chcemy.

Anty Chrystus się wyjawil / Zdrady swo
jej nie utajil / nie tájno żadnego śleka / jak
on ná to nárzeka.

Ty wierny Zbawicielu náš / gdyż się
ten już wypełnił Czas / o Ktorem prawil Da
niel / tedy przydź o Emańuel.

D o o

Simeon

Simeon cie ośetiwat / na twe Przy-
sęcie sie radowat / a tego żadał dostąpić / y
toba sie uweselić.

Ażet ja rad teraz umieram / gdyż Pa-
na przed osyma mam / a wszakoż niemi-
prawie / ale w pokoju zjad poyda.

Tego też y my gękam y serdecznie ci-
prosiemy / abyś długo nieostawał / a sta-
go Weża skarał.

Ktory wysiłek Świat podwraca / a
Kłamstwem sie nienasyca tego Potwara
weźm w on Dzień / a wrzuci go w piekiel-
ny ogień.

Czekają wszystkie Działki twe / kiedy
ten świat raz upadnie / y kiedy Diabelstwo
zginie / y w wieczney Sromocie stanie.

Duch żyj Imię twe sromoci / y Ludzi
ubogie speci / on sobie szuka swej Chwa-
ły / tobie słodzi Czas niemący.

Co ty każesz zakazuje / przećiw tobie
postępuje / conamda twa Szczęść roblwość /
wydarta by jego Zazdrość.

Szatan to wszystko prześladza / że sie
nas mało nawraca / odwołzi nas od Do-
brego / prowadzi do wśego Złego.

Przytródi by rad do upadku / by poznał

nas bez Rozsadku / pragnie krwie ciała na-
szego / uchoway nas Smoka tego.

Świat już dłużej stać nie może / nie-
mocny / stary / przemienie / Trzęsący / strzypi-
na wśem Mieyscu / noście niemoże ciężaru.

Nie można jest Kreaturom / dłużej sta-
tyć tym Marnościami / chciły by rady wolne
być / na Odruceniestwo niepatrzyć.

Antykryst one obciążał / y dobry Po-
sadet zmieniał / a przetoż z nami Wolności /
pragna y twojej Wytności.

Dycowie świeci gękają / kiedy sie oka-
żesz z Chwałą / z Zastępem Aniołów asy-
stich / na to gękają w swych Grobiech.

Ey miły Panie ! pośpiesz sie / day wie-
dzieć twoje oblige D Boże Chwalebny w
Troycy / ktemu pomoż nam na wieki.

CCCCCLXXXIX.

Jezus Chrystus wiecznie żywy / przy-
dzie Król y Bóg prawdziwy / na Sad-
umartwych y żywych : według Pisma
świątých prawdziwych.

Przyścia swego dzień utajł / lecz znaki
perone zostawił : na jasnym Niebieśkim
Słońcu / na gwiazdach y na mieśiacu.

D o o ij

Be-

Będzie w ten czas ziemię drżenie /
miedzy ludźmi zatruwienie: ale się nie nie
lekajmy / Słowy swe wzgórza wznajamy.

Bowiem się już przybliżyło / odbu-
pienie się zjawiło: na skronieniu światła te-
go / zguba Antykrysta złego.

Gdy się pożyje wiernych spełni / a zło-
stych miara wypelni: zaraz Archanielskie gło-
sy / ruszą ziemię y niebiosy.

Naj to ogromne wołanie / będzie ludźmi
zmarłych wstanie: ruszą się wojska niebie-
skie / ruszą się y wojska ziemskie.

Upředzą Pana swosiego / ogień y zbroj-
ny twór jego: wszystkie żywioły przepła-
wi / Niebo / ziemię nową stawi.

Tam Król sam na Trybunale / usiedzie
w zupełney chwale: nie uleknie się nikogo /
niezbożnym się stawi srogo.

Wszyscy do sprawy przyzwani / będą
zli / dobrzy / poddani: by rachunek Panu da-
li / jako się tu sprawowali.

Tam oświeci serc skrytości / Skończą
Boskiey wiadomości: jawne będą dobrych
sprawy / widne niezbożnych zabawy.

Tam według spraw niewatpliw / da
Dekret Sędziei prawdziwy: Niewierne do
Piekle zkaże / wiernym do nieba iść każe.

Wier-

Widząc to / my co wierzymy / Panu /
chciejmy być gotymi: w Modłtwach y
w Pobożności / strzegąc się wśelakię Zło-
ści.

Panie rąć nas mśc w swej pieczy / u-
chowaj nas strasnych chęci: daj stać god-
nie przed tobą / daj wnieść do Nieba za-
sobę. Amen.

CCCCCX

Roślu Niebieski / my lud Krześcijański:
z Serc do ciebie wołamy: a ty rąć
się smilować nad nami.

Twój pokój nam daj / przyśwercy: a-
chowaj: Prawdę zbawienia cnego: nas
wszystkie do skonania samego.

A gdy się zjawiś / y Sąd twój zasa-
dź: w ostrej Sprawiedliwości: zażyj
nad nami zaykley litości.

W on Dzien okrutny / cały ten Świat
smutny: przed sędziego srogiego: musi
trząść lęka myślenia złego.

Ukażę Aary / pokruszę Tyrany:
Wierne po swej Prawicy: Niezbożne po-
stawię po Lewicy.

Nic niezatajisz / cnotliwe ostawisz: nad
D o o li j jasny

jaśny błask słoneczny: Niezbożnym rozka-
żeś w Promień wieśny.

Inż masz gotowo/ ono wdzięczne Sło-
wo: do mnie o pożegnani: Do mnie przed
Grunty świata wybrani:

Coście wierzili/według Słów mych
żyli: wnidźcie w Dom niebieskiego / Kró-
la: do Dziejstwa Diewotkiego.

Stanie wesoło / Świętych Boży chło-
to: a żli zaś będą kłali: na śle będą gorzko
narzekali.

Je śle zrobili/ je na świecie żyli: be-
da tego zalować: beda z Lamentem na
Góry wołać.

Wzdy ślesmilujcie / góry / nas ratuj-
cie: niechay więcej Sadzkiego: nie widziimy
na wielki strasznego.

Leg ich wołanie / na darmo im stanie:
bo śle Pan nie smiluje: ani mił złyh lu-
dzi nieratuje.

Jaś raz skazani / tak beda karani: płas-
y żebów zgryzani: y Dzien na wielki nie-
ustanie.

O święty Panie / znieś z nas zagnie-
wante: dla niewinney swey miłki: raż nam
podać miłosierney Ręki.

Tu śle jednamy / tam niech śle bozna-
my:

my: Sadzkiego karkawego: Raż nam do
Królestwa Niebieskiego.

Od śle już królujes / swym miejsce gotu-
jes: tam daj jeć hymn wesoły: z Zborem
twym śpiewamy / y z Anioły. Amen.

CCCCCXCI.

O Cnucie śle wszyscy Ludzie! w ry-
chle do nas Pan Bóg przydzie / a
srogoć nas sadzić będzie.

Jesli śle nieocnucie / a grzeszyć nieprze-
staniecie / od Boga Pomsta weźmiecie.

Chce śle nad nami / rychle mścić / yż
śle niehcemy polepszyć / ani Woli swey od-
mienić.

Udaliśmy śle w Marność / w Pijań-
stwo y wielkie Złości / w Zdrady / Fałsz /
Obłudność.

Zawisli / Kosterki / Gniewy / tegoć u nas
dosyć wady / a snadź więcej niżli Łady.

Dosyć też na świecie Pychy / Czarów /
Kłamstwa y Lichwy / Miar Fałszywych y
Zdrady.

Nie dosyć Człowiek na swym ma / ob-
żalnego swego żada / co jedno Dkiem o-
glada.

Do o jv Miło-

Miłosierdzie też zgineło / Ktore przed
tym sławne było / Ubogini Intosę jednako.
Baktwochwalstwa też nastąpi / Ktore
przed tym niebywały / Ludzi prostych nie-
psonały.

Panie Kryste ! rą nas zrzadzić / bys-
my się mogli polepszyć / żywota swego od-
mienic.

Amen ! Amen ! takó Bóg day / a-
bymi posli w Niebieski Ray / gdzie jest
wiečna Radość. Amen.

Pieśni Pospolite.

CCCCXCII.

Dyzrzy z Nieba do nas Panie / ubor-
gostaw to zebranie : w Którym Imi-
ę swiate twoje / wielbiac / Kładziem
poaty swoje / a ty Dyż nas łaskawy / weźmi
w opiekę nasze sprawy.

Raz nas y Dnia dżiszeyszego / y przez
dżis życia całego / potrzebami opatrować /
od wśego złego uchowac : day błagane pra-
dokońanie / a w Niebie Odpoży-
wanie. Amen.

Sm

CCCCXCIII.

Miluy się nad nami Panie / boć w to-
bie mamy ufanie wysłuchay nasze Wo-
łanie / ubaży swoje smilowanie : powstani
powstań Zbawicielu / nasz miły Odkupi-
ciel.

A od nas cie nie odwracay pooy strą-
cony przyswacay : Poganie na nas powsta-
li / a Krewo twych Swiatych przelali : y
namci się też dostanie jeśli nas opuścisz Pa-
nie.

Ktoż nas z rą wydrze Turkowi / tak.
że Anty Krystusowi : cie mowia : Sercapys-
nego : a gdzież macie Boga swego : o Żet-
manie najmocniejszy weydzry na ro ruch
dżiszeyszy.

Niech się doznamy mocnego Ktory bro-
nił ludu swego / Niezbożnicę Przeciwnigrozą /
z Klatwami na nas się sroża ale je ty w
banie podasz / gdy Wiernych Twojich wy-
słuchasz.

Przez twe Kryste zasłużenie oddał od
nas to więzienie : bysiny przy twym slo-
wie trwali / ciebie wiecznie wysławiali / z
D o o v Be.

Bogiem Dycem Duchem świętym. Po-
ciešycielem nami wziętym. Amen.

CCCCXCIV.

Ezu Kryste Boże wlewny a Niebieski
Panie na żal oświecaj nas grzesznych wzdry-
żanie wyczrząj Okiem Miłosierdzia
swego ratujże nas z głębi serca twojego.

Wspomożysz nas niech się ku tobie, praco-
 bzie sercem mamy / Ciężu / Diabłu światu
 sprzeczniwamy / a twa wola day nam pra-
 wie poznac / a sercem ja y skutkiem wykonać.

Wspomożysz nas niech się tu twoje prawo
 dźże sercem mamy / Ciątu / Diabłu światu
 sprzeżiwiamy / a twa wola day nam prze-
 wie poznac / a sercem ja y skutkiem wykonać.

Niechże się u siebie sami żałują po-
żamy / a ku tobie Panie przybliżamy / przy-
muj twe nieużyteczne usługi a odpuść nam
nasze wszystkie długie.

Ustypisz nas / prze; naydrażey Król
twojey wylanie day w łasce twey spoko-
ne stonanie by nas minge wiekusty P
mien. Uchoway nas Panie Kry-
sie. A M E N.

prýb

CCCCCXV.

Rzyſko nam perwne zbawienie z
ſzerey Bożey miłości: R. nąſe
doſyć nąynienie niemiało tey godno-
ſci: Wiarę Krystuſa ſkazuje tym ſię ſamym
piekietuje ten za nas oręduje.

Co Bóg w załonierozkazał niebył? Eto-
by usynił; R. záczym nas Bóg ná Smierć
kazał y ná Piekło obwinił? Bóg chciał Dusz
y Ciało / gystości / w sýstkich síł doskonále-
ści / swej: y bliżnich miłosci.

śaśpywie / nie jeden nimiał / yż Za-
kon ná to dány : R. żeby sobie głę po-
moc miał / ktory wśgał napřowány. A
ono Zakon máluje / á nas náim konterfetu-
je : jakim řto pořazuje.

Niemogę z ludźmi grzesznych iaden/zbyty
wini z własney swej siły : R. kusil się oto
nie jeden/lec się grzechy ziliły. Niemogę
nie zwierżchne światości / bez wnetrżney
sprawiedliwości : y serdecney szyro-
ści.

Bdy práwá byto došlawác / álbo gl-
 nac nam tržebá : R. Pan Bóg šle račyl
 slutowác / y poslat Syná z Uliebá. Ten
 došl.

dość Bożemu Gniewowi : dość ugięty
Zakonowi : dość żywot słowiekowi.

A yż już mamy takiego / co spełnił Za-
kon Boży : R. ten który uwierzył w nie-
go / niechaj sobą niecierwoży. Tylko Two-
dość ugięnie / twa Krew Jezus twoje
genie : Twoja Śmierć / me Zbawienie.

Dzisiaj się co chce / ja się twego / Bożego
słowa dzierżę : R. a coś rzekł temu
z całego Serca / samemu wierzę / kto okrzy-
ny / wierzy w ciebie / ten z ciebie / a nie sam
z siebie : ma żywot wieczny w Niebie.

Kto z Wiary jest sprawiedliwy / ma-
ty w pokój Boży : R. temu z wiary strumień
żywy / płynie / co cnoty mnoży / Wiara mi-
łość Bożą rodzi / z tej y miłość bliźnich
chodzi / y wszystko co się godzi.

Grzech z Zakonu bywa poznany / z sta-
strach Sumienia złego : R. Ewangelia
nieście Pan / ta zaś ciekła grzesznego. Mo-
wiąc : jedno ty mnie słuchaj / w Zakonie
Ulgi nie szukaj : ni w swych ugięciach usaj.

Za nic nie stoja bez wiary / z wierzą-
świętobliwość ci : R. nie przyjemne war-
ofiar / idące z wątpliwością. Cnoty z wi-
ry wagi mają / w tej się Bogu podobają
inaczej ceny nie mają.

W na

W Nadziei Wierni czekają / Bożego
obietania : R. Celów pewnych nie sta-
wiają / aś pewni zmiłowania / on sam wie
ciebą ratować / wie ciebie co ma dawać :
mnie nam słowo chować.

Nic to choć nas pod czas zbywa / jak-
by nas zpuszczał / z pieczy : R. gdy czas upa-
dłszy przybywa / y wspiera naszych Kłeszy.
Zyglimy nam w swej osobie / słowu które
przyrzekł tobie : wierz pewniey niż sam
sobie.

Bądźcieś częścią chwały na wieki / za te
wspie Dobrodziejstwa : R. Boże Dzie-
Synu / Duchu / ty Moca swego Bożstwa /
Kas wypełnić w nas coś pożął / abyś sam
z tego chwałę wziął : a więc że się Imię
twoje.

Brólestwo przyjdź : bądź twa Wola
jak w Niebie tak na ziemi : R. Chleb po-
wspedni daj nam dzisiaj. Opuść nam na-
se winy jak my winnym odpuszczamy :

z pokus wyrwij się jadamy :

zbaw nas od Złego :

A m e n.

miał

CCCCXCVI.

Mysl głowieże żądoby / yż musi umi-
rzeć każdy : a yż iak żmie Krolat.

Tak też pomija ten świat.
Na nim smietku wiele / a troćmichne we-
sele : co dżien to roboty / żale / bole / kłopoty.

A z tego wszystkiego / proś domku dżie-
wianego : nie dādżą żadnemu : ba y to nie
każdemu.

O Swiecie obłudny ! toć twoj żwy-
saj niecudny : przed tymi nieopowiadaj
gdy służba wypowiadaj.

Nikt tego niezgadnie / gdy żła Chwila
przypadnie : cy we Dnie : cy w Nocy :
a świat nie da pomocy.

W niebezpieżney dobie / pomysł każdy
o sobie : Swiatą odbywaymy : do Bo-
ga przystawajmy.

W Niebie byt bezpieczny / w Bogu
zdrowia zdroj wieżny : w Bogu Raj Ká-
dości : y wszystkie szczęśliwości.

Boże wszechmogący / w niebieściech Kró-
lujący : daj bysmyc służyli / y wieżnie
Toba żyli. Amen.

Jestem

CCCCXCVII.

Jestem ná dródze / szesć Pánle : weźm
mnie w pożet swoj / wśiat wiele Umysł
moj : w tobie nie ufanie.

Sam Pan Krystus daje drógi : iako
to ma żyć / duszy swej służyc : pomniac ná
Sąd srogi.

Stożtowałem Dáru twego : daleś
mi wiele / Zdrowie / wesele : znam wiele do-
brego.

Żmłobuś mnie Pánle wychował : sprá-
wuj do Konca : bos moj obrońca : be-
dąc odflugował.

Dáry twe Pánle wyznawam : dżleś
tule tobie / Ktoryś ná Niebie : w moc się
tobie dawam.

Tobie nie tájne me spráwy : przepuść
me grzechy / przywróć poćiechy : iak De-
śiec Káśtawoy.

Tys Pánem wszystkich Zástępów : weźm-
mnie w opiekę / nie daj ná Męś : broń ob-
pietśelnych Szépów. Amen.

Jestem

CCCCCXCVIII.

Jestem na drodze: bieżęc Panie: weźm
mie w pojęt swój / wśat wieś umysł
moj / w tobie me ufanie.

Cyś miś od mojej młodości / w opiece
chowal / y opatrowal / znam twe uczynno
ści.

Dosyćiem uznał dobrego / dałeś mi wole
le / Zdrowie wesele / z Miłosierdzia Twe
go.

Sprawnijże miś sam do końca: y moje
sprawy / Dajś łaskawy / boś ty moj Dbron
ca.

Zamyśl moj tobie nie tajny / y ten zażę
ty / bieżęc Panie światy / z dobroci zwycięż
ney.

Każę mi bydź na pomocy: od wśęgo
złego / bron śluga twego / y we dnie y w
nocy.

Aniżś twój niech miś prowadzi: niech
wszystkie trwogi / uprżata z drogi / pilnie o
mnie rądzi.

O Panie trojęy opieki / w którąś się
dawam / niechaj doznawam / y dziś y na wie
ki. Amen.

CCCCXCIX.

Jestem ja głę utrapiony / w ostat
nich Dniach rozdzielony: pojde
fortom Grobu swego: widząc fro
gose Dnia przyszłego.

Już swoich Lat ostatęnych / pozbaćwio
nem bardo wdzięcznych: Ludzka Moc nie
wydrze z tego: Kresu już zamierzonego.

Jestem w swym nadzłym Sercu
sam / Pána Boga nie ogladam: tam w
oney ziemi żywiących: a jego łaski pragna
rych.

Już dalecy za swego wleka / nie oglą
dam tu głowieka: w Pokoju mieśkają
tego: bom bliski Dnia ostatniego.

Narod moj y me Mieśkanie / nie dłu
go zemna zostanie: jako Pasterz Budka
swoje: tak zostawie ziemię moją.

Żywot moj jak u Kłaga nie / pretko
musi rozerwan bydź: bo y pierwszy moj
pożatek: znałem że był słaby watek.

Jako słoma gdy się wznieci / wnet spłoz
nie / niedługo świeci: tak nasze dni dziś
y wżora: każą konca wieżora.

Choroba ma taka była / jak Lew me
P p p Kości

Kości Krusylá : od zaranku t' wiechorowi :
przybliżam się tu koncowi.

By Jaskółka bede Frzygał / Bolesci
moje wylisat : przyrównam się Golsbicy :
bukając w wielkiej testnicy.

Widze co się zenina tosy / bärzo mi ná-
mdlały osy : wznosiat je tu Pánu swe-
mu : bo mi gwałt ciśnie tu temu.

Ach ktoż może ten ból zgoić ? rás go
Pánie uspokojć : by mié tak śródze niepalit' :
aby mi twoje Imię chwalić.

Y coż już z tym daliey rżec mam ? gdyś
mi śmierć opowiedział Pan : bede lata
swe rozmyślać : a śmierć sobie przypomi-
nać.

Y gdzieś się indziej obroćić ? by bó-
lu swego utroćić : boć Dusza ma jest w
Gorzkosci / w Strachu śmierci / y w cię-
stosci.

Pánie / ci co tu mieszkają / o tym wś-
stkim wiedzieć mają : żeś mié był choro-
ba złożył : a zdrowiem z nowu nadarzył.

A tak mié moj Pánie obzyw / aże mi z-
łosc swą wiecey trzyw : jednat w po-
koju te gorzkosc : ustromniá twoja Mo-
nośc.

Tys sam wyrwał Dusza moje / w-
wś-

wś- ja w opiekę swoję : aby marnie nie z-
neta : leś by pierwsze zdrowie wzieta.

Gdy mié ja tobie moj Pánie / podał w
two opatrowanie : a tobie gdy mié się poru-
zył : tyś me Grzechy w tył zarzuć.

Żaś ciebie Grób chwalić będzie ? zażci
śmierć syni geśc wśedzie : zaż cié wyznają
amárli ? co się w odchłaniach oparli.

W prawdzie twojej każdy żywy / wy-
zna cié słuć sprawiedliwy : tak y ja ciebie
moj Pánie : gdyż znam twoje zmiłowá-
nie.

A ták to światła nowina / przydzie od
Dica do Syna : abowiem jest bärzo
wśięgana : światła Prawda twoja wśię-
gana.

Pánie ty nas sam rás zbawie / łasktwo-
le nam objawie : a my za te łaski Tobie
żacniem wśięgane piosnki sobie.

Ku chwale Imienia twego / póki tu jed-
no nasego : żywota nam starwac będzie :
gdyżes ty Pan moźny wśedzie. Amen.

CCCCC.

Interżenko Jezusie / wzniós nam w
swęj jasności : świeć nam Pánie
P p p ii Kry-

Chrystusie w tej ziemskiej ciemności : w namiętności.

O ubogich ufanie ! E tobie Ducha mego / wznoś : zmiłuj się Panie / wejrzy na grzesznego Tobie wierzącego.

Nie mam odpowinienia / nie mam dła jasnego : dla mego przewinienia / Strachy mnie Sądni twego : ratuj mnie niedźnego.

O Jezusie nasz Panie ! Synu Boży w Niebie : usłysz moje wołanie / z Serca prośbę ciębie : przytul mnie do siebie.

Cyś krewe dla mnie grzesznego / przełat światła swoje : niech godny będę tego / połącz kasta swoje : a zbaw Duszę moją.

Jeśli dla Grzechu twego / rzekł Pan / złe Sumnienie / maś : wierż u mnie samiego / będziesz miał ulżenie : Grzechów odpuszczenie.

Tylko poprzestań złości / syn co jest dobrego : a ja z swojej łitości / dam ci Ducha swego : Wodzą prawdziwego.

Ja za Pokarm Duszy twej / dam ci ciało moje : Pragnącego z kasty swej / Krwią moją napoję : dam ci dobrą swoją.

O Jezu ! chwala ciębie / cała wszechświatu : mnoż Wiara / którzy w Niebie / w Sercu

Sercu mnie niedźnego : weźmi do Krainy swego. Amen.

CCCCCCI.

Chrystus Pan idąc do swego / Miasta Jerozalemskiego : usłyszawszy je płakał jawnie / gdy go Lud prowadził sławnie.

Płacząc / Miasta / Kościołowi / y zły ch Żydów Narodowi : Prorokował obłędnie / y do gruntu wyniszczenie.

Wszedł do Kościoła Bożego / a widząc w świątyni : Jaskinią Żydów działy / y Kupcy w nim dopuszczały.

Jak Bóg w mocy doskonały / rząd u synów w domu chwały : wyrzucił przedawające : wygnał z niego kupujące.

Tak od światła przełożonych / y w Domu swym wystawionych : od złych Szafarzy / Starb drogi / biorąc : zagryna ślad stogi.

W Pogroźki przeraźliwe / ni Karante zapalały we / Boże : niemina żadnego / bez pokuty grzeszającego.

Orogo karani bywają / ci co lecce poważyli / Dzien nawiedzenia Pańskiego : y łaski miłosności jego.

P p p iij

Inj

Już y ono oprakane / Jeruzalem pota-
rane / przez wojny / mory y głody / y wszel-
kie zke przýgody.

Miasło widzenia potoja / zburzyła po-
ganska zbroja : niemaś Kamienia żadne-
go / iako ma bydź leja rego.

Srogie dośesne Karanie / srośke wiede-
ne niemianie : szukamyż potł sśs mamy /
łaski Bożej / ktora znamy.

Panie ktory z Nieba swego / przed tym
widziś / co każdego : potłac maja za przý-
gody : obron nas od wszelkiej głody.

Dajże dzień łaski twej znamy / a jey do-
brze używamy : niech Królestwa twego
Panie / srodzy nie trapią Paganie.

Kas dościół y Domy twoje / przýjac
w swiete Acec swoje : w rśnć z nich łas-
de zke Sprawy / sam w nas mieśkaj Boże
prawy.

Niech Serca nasze poznają / że cie w
sobie Jezu maja : a z toba y Dica twee-
go : y z nim Duchą nśswietłego. Amen.

CCCCCCCII.

Dutrzeńko z Wysokości / pełna łaski
spraw zacności : Rozjśo z Pnia
Jes-

Jessego : R. Synu Dawidów y Panie /
jedynemioje Kochanie : Pożiecho Serca me-
go / wdzieśny / siśny / Rajco dżiwny / Bo-
że siśny / wświelbiony : nād Niebiosą wywyż-
siony.

Tys głowy mojej Koronā / Syn Bo-
ży z Marye y Ionā : ó Królu wielkijśty !
R. Tys Serca mego Lilia / a twosā Ewān-
gelia : mey Dusze Pokarm gysły. Tys
moj / Jam twój / Zosianna / swietas Mān-
nā / syś nas soba : dobrze nam nā wiēti
z toba.

Kubinie Glāncu piśknego / zápusć w
głebia Serca mego / Promień twojej Mi-
łosći : R. daj mi przý sobie wytrwanie /
niepozbauiay mie ó Panie : swej swietey
uśśśności / błedne / wiedne / Rozo swieta /
w Niebo wżieta / pošil Serce : po tobie
śramione wielce.

Pełnem w Sercu Radości / gdy twee-
go ośa jasności : Skutek zbawienney gu-
le : R. gdy sie Moca Duchā Twego.
Także Słona nśswietłego : Ciałem
Krwia pošilkuje / wewnatrz / zewnatrz /
swey Litości / y Miłosći / Goracościa : o-
grzej / wesprzy / Wśśśmocnościa.

P p p jv

Boże

Boże Dzię / moja Siko / gdy jeśże
Świąta niebyło : jużes mie umiłowat
R. Syn twój posłubił mie sobie / Zbawie
nie sprawił sam w sobie : Skarbem mi
cie dąrował / Pan moj / Bóg moj / Synet
wleżny / Był bezpieżny / tam mie jęwił
Chwałę mi sobie objawi.

Ná Arfie wesołograjcie / Dźwięk przę
semny wydawajcie : pląsaj wś siko / ród
bościa : R. jać się z swym Jezusem Pa
nem / Oblubieńcem y Zetmianem : zlagę
trwał / miłością : z Żukiem / z Krzykiem /
przystępujcie / Triumfujcie / Pána chwale
cie : Królem go wieżnym przysnającie.

O Kostoży ! o Radości ! tego co Di
cem wieżności : za Skarb Jezusa krado
R. On mie nábawł wieżnego / Kája U
ciechy pełnego : tam z tych Krájów zają
da. Amen / Amen : o Korono / ma obro
no / przýdź co przedzy : nie zostawiaj mi
w tey nadzie. Amen.

CCCCCCHI.

W Jęłw tworco / o Pánie / Jezusie
Królu náš : R. Wierń cie w Du
chu

du chwale / a ty w Wiernych mieśtaś / bo
hoc Dłec w Niebie / po prawicy cie Bo
kiey posadził u siebie : jednać ni Siemiá /
ni twój / Kościół : jest bez ciebie.

Niebem nieogarniony / wszędy jesteś
Panie : R. a osobliwie w Cerkwi / pośi
Świąta stanie : jest twój ulubiony / Pá
łac / Duchem y Słowem prawdy założo
ny : zjad Twe Imię ná wszystkie / słyńie
Świąta sirony.

Kożęzujesz w pośrodku / Nieprzysja
ciół twoich : R. piśesz ná Wiernych Ser
cach / Zakon ustaw swoich. Lud twój
zbawiennymi / zewnatrz y zwięzchu / ze
wsad / zdołiś dary twym : y dawasz im
moc ze sa / działkami Bożymi.

Tac jest Nadzieja w peronym / grun
cie założona : R. a jako ná nas twarósey / stá
le utwierdzona / bo kto Pána swego / w Du
chu a prawdzie skonkiem / y Kościółá je
go : ten niewatpliwie gęta / Synotá wież
nego.

Biegly w naswiatsey ludzkiej / Jezus
Wymowności : R. Dwocó w nie wypo
wie wszystkich / cney ufności : bo powatpi
wante / każde / o łasce Pánstkiej y każde leśa
nie :
p p p v

nie : wygania ; Serce to Panu Bogu po-
ufanie.

Nie zwycięża Piekielne / żadne Pokusze
nia : R: tych co wiara trzymają / nadszje
je Zbawienia. W Krzyżu ogerstwoenie / w
Boju z światem / y z ciąłem perwne posile
nie : y w strachu śmierci wleczney / wido
nieienie.

A poſtí ná tey ſwiſtey / niezmóžney
 ſtále : R. ná ſámym Pánu Bogu uprýymu
 á celé. Wiara zoſtawá : y Sumniená
 dobrego pilnie dogladája : zámpſe Pána
 Jezuſa / za Dbrońce znája.

Bóg nikomu słubów swych / odmien-
niać nie będzie : R. dobry Bóg / bojują-
cym / Korona przybędzie / ni on wiecey na-
nie / niewłoży / jedno co znieść / może przy-
rodzenie : Ktore też bierze z Ducha / Pa-
skiego zmocnienie.

Y jaśmużny / y inſe ſwiate ŭgynno
ſci : R. wydawo z ſiebie żrzedo / zba
wienny uſnoſci / gdyż y ſtoſrotnego / cde
En pewien každy / Sługa Pana tego : Pro
ry co wynakoż / w Imię ſwiate Jego.

Desetawa drogiego / Starbu objaw

wienia : R. w niebieśied złożonego / na
dziejśa zbawienia. Patrząc na nadgrode /
słowiec wierny / pomaza leſce zła przygo-
de : chcąc pozyskać Kryſtuśa / Świat kła-
dziejśa ſtode.

O Jedyne nadsieje / nasza / Kryste Pa-
nie : R. rós w nasze Serca włoszyc / zbaw-
ienne ufanie / gdyż nad cie innego / ni na-
ziemi / ni w niebie / niemamy żadnego : Na-
dsieje nieśmiertelney / dawce permyjszego.

CCCCCCIV.

Światła wlewna jasności / Światko z
Dziwowskiej Istności: o Jezu Jakobo-
wego; Gwiazdo Denny wybranego.

Któryś w wieżney Śmierci Ciemi-
niedzi! Lwinemu plienieniu: 3. Kad sroga
ma ogarniony: Lud przez cie jest oswie-
cony.

Tys sam słowietą pierwszego wspart
śmierci pogrążonego : y nas nabznie
go Syny / zbawil : zmywszy swa Brwia
Diny.

Tys sam jest Sfortą do Niebá / wąpię
am w tym niepotrzebá : przez cie do nie-
bieszczey Bramy : jedynego Przystap ma-
Tys

Wys otworzył Tajemnice / wlecz
Żywota Krynice : y trzymasz w swojej
Prawicy : Klus do Niebieskiej światni-
ce.

Zaden na ziemi ni w niebie / nieznale-
zion opros ciebie : coby był w tej ci-
zrownany : Baranku niepokalany.

Do ciebie tedy samego / wołamy gła-
wosłkiego : o Jezu nasze Zbawienie : ro-
nam dać swe Wspomożenie.

Bądź chwała / gęś / Wyśławolanie / to-
bie wiegny Pánów Pánie : z Diczmy
y z Duchem świętym : rowny w Bos-
niepojetym. Amen.

CCCCCV.

A Dám świat cały zarażić / z niego grzech
dziedzicemy : R. On Natura nasz
stał / w nim umarli leżemy. Grun-
townego / proś Boskiego / ratunku nieznaj-
bujem : sprawiedliwy / popedliwy : Śmierć
przećiw sobie gujem.

Gdyż Wąż piekielny swojimi /
w upadek wprowadził : R. y zwiódł Sł-
wy kłamliwymi / w głąb Słów Boskich
sprawil / śmierć wprowadził / les Bóg
dział

dział / jakoby nas ratować : Syna swego /
namilskiego : niechciał dla nas litować.

Jako tedy przez Adama / cudzą Winę
ginieny : R. tak nie swym / les Krysta
Pana / żywotem zaś żyjemy. Jako owym
Adamowym / upadkiem umieramy : tak
zbawienie / odrodzenie : z śmierci Krystu-
śa mamy.

Jeżeli nam Syna darował conegod-
nych zstąpił : R. Śmiercią / siebie ofia-
rował / a po tym w Niebo wstąpił : już
dusamy / pewnie mamy / z Nag wieśnych
wzwołnienie : już Diczmy / słowo Boskie :
jest śmierci ofłodzenie.

On jest Droga y Światłością / Ży-
wotem / Prawda Drzewami : R. Twa-
rę Diczmy / jasnością / Słowem wieś-
nym / Bóg z nami. Dla obrony / z każdej
strony / już mamy gotowego : opuścić /
ludzka siła : nie wydrze nas z Nag jego.

Wzdalen od Niebieskich progów kto
Zbawienia swojego : R. szuka y u obcych
Bogów / y z Kamienia ludzkiego : nic do
Nieba / widzieć trzeba / takowy się dosta-
nie : les w srogiego piekielnego : Zbo-
że mocy zostanie.

Kto w Bogu ma swe usanie / niebywa
pohany.

pohánbiony : R. bo gdy na tej skałe sta-
nie / choćby jest ogarniony / Kropotami /
Trudnościami / od swanku jest daleki : gdy
Naktunku / w swym Frąsunku : wierny do-
stąpi wśelki.

Pokornie Cię prośe Panie / niech mie nie-
obstępuje : R. Słow twych świętych
przysławanie / niech skaże grzech ugnije, Nie-
chaj będzie / zemina wsadzie / kaská twa / kto-
rey żada : ostoji się / nieboji się : y śmier-
ci nieogłada.

Jasno Słow twych gorąca / Lampa
pá / sprawi me nogi : R. jak zorża rano
wzschodząca / by nie zstapity z Drogi. Będzie
ta wschodzi / gwałt dochodzi / z obietnic Bo-
ga swego : skutku świętych / z wiary wśiel-
tych : Darów Ducha świętego. Amen.

CCCCCVI.

Bożę Bożę wszyscy znamy / o niey
nie pilnie pytamy. Która przez wi-
słość daruje : Pan Bóg : tym które
miejemy.

Bożę cna / Dar pożyteczny / Pomu-
mity żywot wieczny : o ten się klenot sta-
wiamy : Czasu kaski zażywamy.

Bożę

Bożę Bożę Dár wzięty / z owo-
w chwali Duch święty : Ktore y obfi-
nie rodzi : y z Swiata w Niebo wywo-
dzi.

Boża Bożę grzeszyć broni / od wśy-
skiego złego stroni : Cierpliwosć swiata
buduje : sama się w Bogu funduje.

Wszystkie lubości cielesne / wszystkie ja-
dła Swiata złosne : jako Dgien / Woda /
Baba : tak je z Serce ludzkich wypłaka.

Na dobre rado wychodzi / gdy Bożę
Boża rząd wodzi : Ciało od złych spraw
hamując : Bogu w służbę ofiarując.

Bożę Boża jest Mądrości / Poja-
ciem / y Pobożności : Sprawiedliwość
i Kochanie : o niey się pilnie staranie.

Stawa we wnetrznym głowie / Kła-
dź się / a nie w tym to Wieku : Bogu się
podobac swemu / szuka : a nie Swiatu
złemu.

Nade wszystkie inne rzeszy / Sumnienie
dowa na pieczy : strzegac by mu kiedy cia-
ło : Kłodney Kany nie żadało.

Zalecają nam Piotr święty / że Bo-
żę Boża Starb wzięty : bo Potory
wśy-

wszystkie budzi; wdziegne u Boga / u lu-
dży.

Bo sie Bóg Pysnym przećwi / po-
korne w łasce swej żywi; na te patrzy
wdziegna twarz; co się z Grzechów sa-
mi karzą.

Te y z trudności wyrwa / ochrona je
swoją okrywa; dawaj im swe pożegnanie;
po śmierci w niebie mieszkanie.

A ci zaś co bez Bojaźni / w świecie
żyli / z Bożej karni; brali srogie Do-
kone genie; Dusze wiegne zatracenie.

Prosimyż Dica Niebieskiego / byśmy
mieli Bojaźń jego; one w Sercu swym
chowali; nia się zawsze sprawowali.

Daj to Djeze pożegnany / coś się nam
stał przejednany; przez Syna twego mi-
łego; dla nas na Świat posłanego.

Każ wlać w nasze Serca wiary / Bo-
jaźni z innymi Dary; abyśmy po tym
Kłopotcie; wytchneli w wiegny żywot
cie. Amen.

CCCCCVII.

Bóg Dziec z sęrey Miłości / posłał
Syna

Syn z Wysokości; dla wzniesienia mi-
sernego; Czeka w Raju upadłego.

Tego wdziedzna wierna Dusza / mi-
le Pana Jezusa; nad wszystkie stworzone
żeczy; łaska jego ma na pieczy.

Koszt y w Majetności / Przyjaciół y
wacności; obrzuca / a w samym Panie;
łaskę swe składa ufanie.

Strachów ludzkich się nie boi / wternie
zawszy przy nim stoi; woli sroga śmierć
podstąpić; a niżli Boga odstąpić.

Niemoże Dusze wiernego / żadna rzecz
odwieść od niego; ma w nim y w dzień
swey przygody; pewna Koszt / pewnego go-
dy.

W świecie będąc testni po nim / Każda
słysz / mowi o nim; to je powołanie sta-
ranie; synie Pańskie przykazanie.

Często ku niebu pogląda / rozkłada z
ciałem żada; żeby z tym / kogo miłuje;
mogła być / gdzie on króluje.

Nic nie jest w świecie droższego / nad
Paną / y miłość jego; ta ciało y Świat
wojuje; y nad Czarciem triumfuje.

Język ludzki Brakomowny / nigdy nie
jest

Q q q

jest tak wymowny : aby miał wszystkie
własności : wyliżę tedy chęć miłości.

Szesliwi / ktorzy Kochanie / mają swe
w Jezusie Panie : Sowita w niebie za-
płata : wezma za każdą utratę.

W tym za przykład wystawieni / prze-
kowie błogosławieni : bo już po swym do-
brym Boju : z Panem mieszkają w po-
koju.

Ci zaś / co świat miłowali / w Lubo-
ściach cięli ptywali : mają Biedę / mieć
mają : Ulgi wiecznie nie uznają.

Kryste namilejśy Panie / jedyne swie-
tych Kochanie : daj cię miłujem serdecznie
czyniac twa Wola skutecznie.

Serce nasze tak skłon E' sobie / byśmy
testniłi po tobie : nie nie mając tak mi-
go / jako ciebie Pana swego.

A gdy przydzie czas skonania / Dusze
z ciałem się rozstania : przybądź / pobierz
nas do siebie / daj mieszkanie wieczne w Nie-
bie. Amen.

CCCCCVIII.

Jezu Kryste / wiecznie żywy / Królu
y Boże prawdziwy : Tyś Pan nasz
Pány!

Pány / R. Bóg połączony : wejźrzy
na swój Lud wybrany.

Tys sam swoją / śmiercią drogą / zglą-
dził światą winę naszą : tyś z swej za-
ślugi / R. nieznosne drugi : zapłacił za swo-
je flugi.

Krwie twojej najświętszej Panie / bo-
je na Krzyżu wylanie : wszystkie urazy /
u. wrodzonej skazy : zległyś / omył-
ożnazy.

Tys sam bez żadnej pomocy / wyrwał
nas z Szatańskiej mocy : Leż jego bar-
dy / R. na skałę twardej : zdeptany / nie
uśledź wżgardy.

Jezu prawdziwa Światłości / oświeć
serdecznie ciemności : niech wszyscy znamy /
R. że w tobie mamy : Żywot / którego ge-
łamy.

Jezu tyś sam prawda żywa / E' temu
droga niewatpliwa : miannijś się / R.
żaden bez ciebie : Mieszkania nie najdzie w
Niebie.

Spraw to E' Jezu kaskawy / niech zna-
my gościniec prawy : niech cię słuchamy /
R. w tobie ufamy : do ciebie się ucie-
łamy.

Tys jest Targu bojujących / y Dłłoda
D. q q ij prachu

pracujących : nikt nie uśanie / R. Kto w
tobie Panie : swoje pokłada uśanie.

Niech się Świat jako chce stroży / niech
mie śmiercią / piekłem trwoży / o Sprawę
swoję / R. nic się nie boje : gdy przy to-
bie Panie stoje.

Niech mie Świat ma w Nienawiści /
niech się twa przestroga jści : dla Twoj-
mikości / R. pełne skłóceń : wbyłkie
świata okrutności.

Nedza / Głód / y utrapienie / niedostatek /
pohánbienie : ani w Potrzebie / R. za-
przenie siebie : nie odłazy mie od Ciebie.

Tylko ty o Jezu drogi / dodaj Męstwo
na te trwogi : w czas niebezpieczny / R.
Umysł stateczny : sprawuj w testności ser-
deczny.

Jeslić się też spodobáło / Karac tu me
grzeszne ciało : w popedliwości / R. twój
Surowości : nie następuj na me Skłóceń.

A gdy przydzie po tym Boju / Czad
przyjemnego Pokoju : na twoje zdanie /
R. spuściam się Panie : Wola twa nie-
chaj się stanie.

Obietnice twojej oney / trzymam się
poprzyśiężoney : że Dnia onego / R. Sł-

du wálnego : przyznaj mie za sługę swo-
go. Amen.

CCCCCCIX.

Eudzie czasu ostatniego / jeli się wby-
skiego złego : o Pána Bogá nie-
dbają / w swej woli sobie bujają.

W grzechy się wielkie udali / do Błę-
dów poprząstawali : Stárszy / Młodsi /
Pan / chudżina : Cnota na świecie Nowie-
na.

Ach do czego nam przychodzi / co Krze-
ściństwo przewodzi : Żydowskie / Pogań-
skie Błedy : zámnożyły się w nim w śre-
dy.

Jak Duchowni zagynają / tak słuchają
opierają : pomagają sobie tego : niećie
Dnia Piekielnego.

Te złe Dni przepowiadali / na te czasy
nárzekali : Prorocy / Apostołowie : wter-
ni. Kościół Wodzowie.

Pan u świętego Łukasza / także y u Ma-
teusza : dał znać yż przed przyściem jego /
porozę miało wiele złego.

Prawie już Świat na skóńczeniu / we-
stym

złymi leży położeniu : wesela się pija/gru-
ja : Miary złości dopełniają.

Kada dobra pogardzają / z dobrych so-
bie prześydzają : pełni obłudney chytr-
ści : prozni szerey Pobożności.

Pociąga z nieba do ziemi / smot/zabo-
ronami swymi : trzęcia są je Gwiazdy
ustaly : co świętych cnot pilnowały.

Ludu błedny coży z tego / zawiaże się
Bledu twego : uważ poniec twoich Zło-
ści : Śmierć y piekielne cięskłości.

Czarowniki/Wšeteczni/Wakwochwal-
ce / Rozbujniki : y tego co sąsż młuje :
Bóg na śmierć wieczną skazuje.

Alb to tam niewdzięczne Gmachy /
Płacz / Żul / y nieznosne strachy : w ten
Draż wiedzie Szatan srogi : Żul w cno-
ty święte ubogi.

Nic to choć w Piekle mać wiele/prze-
cie Świat przewodzi śmiecie : Bład/nie-
gystość / y bezprawie : tu swojej wiecznej
nieślawie.

Broni Kryste ostatku swego / ob zatra-
cenia wiecznego : zrzuć z Serca naszych mar-
ne buty : użyj prawdywney Pokuty.

Utwórz nas w wierze prawdywney /

w mi-

w miłości / y niewatpliwey : Nadzieję / po-
tym Skopocie : o wielotrwającym Żywot-
cie.

Tam prozni Bledów / y Złości / w
Sprawiedliwości / w Radości : z Bogiem
y z jego świętymi : będziemy sąsy wiecz-
nymi. Amen.

CCCCCX.

W Jara miłość / zginie / a złość się
wszystkich jeła : Biada miłe smut-
nemu / w miłości zwiędzionemu :
w starości żeśtemu.

Jeżeli się światem / bracie / cna Społecz-
ność utraci : chceli żyć pobożnie / świat mi-
osadzi zdrożnie : y potłumi możnie.

Świat się teraz raduje / wierne Boże
frąsuje : ujmali się światą / beda z niego
miat brata : a z nim szczęśne lata.

Alle idzie o Boga bez tego wieczną
trwoga : z światem się rozstawać / a na-
sad myślimi stawać : z spraw swych li-
be dawać.

Tam wszystkie stana głowy / na płac-
cu beda mowy : osadza każdego / Pana y
ubogiego : zle zjad : chodzącego.

D. q. q. jv.

Tu

Tu jni przydzie Komiesnie/ z jednym ro-
stać sie wiecznie : albo z świętą marno-
ścią/ albo z Bożą Miłością : y z Nie-
śmiertelnością.

Alce śnadeney bez światła/ pojda nam
wieczne lata : od niegoż odstanmy/ z tych je-
go spraw przestannmy : do Boga! przysta-
my.

Kto sie Jezusa bierzcy/ chociaż sie
Światu zmierzcy : po krótkiej Zakości
dostapi Dostojaści : y wieczney Rado-
ści.

O Kryste rąz pod swoje/ łaskę wziąć
Sprawę moją : ratuj wtpliwego/ niech
sie ciebie samego : trzymam Boga me-
go. Amen.

CCCCCXI.

Serce cie miluje o Panie : R. pro-
szę niech tuż przy mnie zostanie/ pomocy
łaska twoja : R. Święci mi nęle-
pę nie może : R. O Niebo/ Ziemię nie-
biam Boże / gdy cie ma Duszę moją / a
choć me Serce ztruchleje : R. przecie w
tobie mam Nadzieję : Uciecho ma/ me
Zbawienie/ przez Krew twą mam Uwole-
wienie :

nienie : Panie Jezu / o moj Boże ! o moj
Boże ! niechaj mnie Zambanieżmoże.

Tys mnie Panie udarował fant : R. Du-
śa/ Ciałem/ y wespółim co mam : w tym
łaskowym żywocie : R. daj że słusnie ży-
wam tego : R. z Chwałą twą y z Do-
brym Bliźniego : Łaska twoja ciebie mnie w
Rokopie. Od zley broni Panie Nauki : R.
graz Diabła/ znieś jego Szutki : w Ła-
dym Krzyżu miezatrzymaj/ abym go mogł
znieść posilaj : o moj Jezu / o Bożemoj !
o Boże moj ! w Godzine Śmierci przy-
mnie sto.

Panie niech Aniołowie twoji : R. w
głaz Śmierci strzeżę Duszę moję : gdzie
Abram tam ja stawił : R. niech Ciało
w Komorze podziemney : R. wdzierżmie
bez Trwóg w łożnicy ciemney/ spł az sie na
Sądziawil/ w ten czas mi zmartwych wstać
Łażę : R. Dąsom moim sie pokażę / w
Radosciach wiecznych o Panie : Tys mnie
zbawil/ me Kochanie : Jezu Kryste / daj z
Miłości. Daj z Miłości : abym
Cie chwalił w Wiečno-
ści. Amen.

Da q q v W Sum.

CCCCCXII.

W Summieniu swym ochłodzenie /
w Smutkach uweselenie : w tobie
samym Boże składam ; bo nadzieję
je indziej niemam.

Ja wiem że jest twoje Stworzenie /
choć skazone przynudzenie : Syn utrać
Ła Kajskiego : Adama Dłużnika twego.
Bom Zakonem Grzechu jety / wnet
gdymbył w Matce pojęty : zład y Umyś
zły przychodzi : y uzynek zły się rodzi.
Jednak ja na bagnaść twoją : smie
le rozdawam sprawę swoją : boć mię / po
przedził grzesznego : wielką kłosa Syna
twego.

Syn Twój zstąpił z Wysokości / bez
grzechu w światobliwości : jest Duchem
światym pojęty : y wieśdź racyl Żywo
światy.

Pan Bóg w Ciebie się objawił / Przyja
cielem nam się stał : dla naszych Grze
chów pracując : a z Plądem się ofiarując.

O Jezusie pożegnany / Boże y Panie
nads Pany : pierwszy Lekarz każdego : Ja
dem Kajskim otrętego.

Maś

Maś Niebieskie w sobie Dary / y roz
dawaś je bez miary : z wiary pokutujące
mu : a Wola twoja syniacemu.

Do tych którzy cie miłują / a twych
Przykazań pilnują : wchodźś z Dajem go
ścin wzięty : tam mieszka w Duch Twój
światy.

Jezyl wymowić niemoże / twych u
pominków moją Boże : którym nas opā
trujesz : a wiat się w niebie dąrujesz.

Coż jest nadzany głowiek Panie : że oń
maś wielkie staranie : wiodąc go do bez
pieznego : Miasta Jerozalemskiego.

Sam na sobie w światy ziemi / budo
jesz z żywych Kamieni : Miasto / a w nim
twoj wybrany : Lud / będzie koronowany.

Nie trwoż soba Duszo moją / Pan Je
sus Nadzieję swoją : ten z Mocy swojej
zasługi : zapłacił twych Grzechów dług.

Maś zapisy Pana tego / maś Testament
światy jego : własną Krwią zapiekatował :
jeć i z Grzechów twych kwiłował.

W Pana ufaj a światemu / wierz Du
cho Słowu Boskiemu : Ziemia z gnie /
Niebo minie : Słowo Pańskie wiecny
stanie.

Niechże

Niechże się Czart jak chce sroży / niechaj
wszystkim światem trwoży : niech kraja
ryzy Lew srogi : niech poruša wszystkie
trwogi.

Ja się nie boję Szatana / bo mam mo-
niejszego Pána : mam po sobie co srogie-
go : potarg Węża Piekielnego.

Y ktoż mi bydy może srogi ? gdyż mi
Odkupiciel drogi : w sobie ufac rozkazuje
je : y zwycięstwo obiecuje.

Wielkie wiebli Święci Boże / nieś-
własne Brzyże swoje : y dla Imienia Pa-
niego : ucierteli wiele złego.

Zaden z nich co się sprawował / Sło-
wem Pańskim / nieśwankował : y już w
niebieskiej Krainie : każdy z nich zwycię-
ca flynie.

O Boże mój ! o mój Panie ! co chce-
niech się zemna stanie : jedno gdy będzie
potrzeba : dodaj mi pomocy z Nieba.

Na ciebiem się spuścił całe / daj mi trwo-
przy prawdziwe stałe : a po Boju Duch-
nego : weźm do Domu Anielskiego.

Cobie oddam Pieśni mojej Imię sławie-
bied twoje : z ludźmi wszystkimi świętymi
mi : y z Anioły niebieskimi.

Chwa

Chwała bądź miłosierdnemu / Stra-
życielowi naszemu : proś się święty Boże
ciebie : rąk mi w Niebo wzięć do siebie.
Amen.

CCCCCXIII.

Est Zdrada w świecie / jak w polnym
świecie / więc ja porzucić / R. Dn-
ko Rodana / Grzechem zmażana / das
się oćnić ! biją Godziny / przygrymasz
Winy : Szatan swe Strzały / R. Jadem na
tiera / Pieko otwiera. Stróż nieospały.

Nade Lwy srożka / nad Smoki gor-
ba / na nas śmierć guje : R. Kostoś ca-
tuje / żyć obiecuje / Kosi gotuje : a w tym
Szarlaty / y Amiecie Platy / jako Mol-
psuje / R. Cesarze truje / Króliki kieruje /
wszedy panuje.

Obraca w Błoto / Perły y Skoto / Ro-
baki daje : R. zacnym Hetmanom / Kró-
lom y Panom / Serce się krąje : gdy tro-
che Plachty / odziewa Szlachty / Grono zie-
lone : R. tam cięka w Groby / Marsa Dzo-
doby / Brwia uzdrowione.

Śatofne Mątki / od Pierśi Dziatki /
śmierć

śmierć wam wydziera : R. Śmierć ja-
dowita / gdy kwiat zaskwita / wnet go roz-
dziera : ząb wychowanych / Synów Kocha-
nych / niedaje zżyć / R. Klenot tak drogi /
tęże Głos srogi / pretko odważyć!

Podcina Kosa / jak Trawę z Kosa.
Młódz wysmienita / R. Zusarżę z Bo-
ju / bierze do Gnoju / Moc znamięnita w
Bojażni obraca / Serce utraca / w Smutek
oddziera / R. Kycerz umiera / Zarcę zawię-
ra / Krwi a Pierśi zlewa.

Nie da się prosić śmierć / ni Jak wzno-
sić / wstyżkich zabija / R. a choć przewle-
że / twój Wiel Czkowieże ! jednak nie-
mna : Matuszał stary / niedoznał Wiary / u-
marł w tyśiąc Lat / R. Józef strapiony
potym sławiony / zwiędł jak Kwiat.

Absolon gładki / zły Syn złej Ma-
tki / gdzie w swej urodzie : R. Glansie-
go zplynął / we Krwi utonął / jak Marmur
w Wodzie : jak złote Włosy / od ostrej
Kosy / leja podcięte / R. Krwi a Bołi
pluśka / dąbrowę tłuśka / Grotami spłata.

Pasmem się wija / gdy Pierśi gnija /
sprośni Pendracy / R. Kótami chodzą /
gdy

gdy Zarcę zwodzają / z Powietrza Ptacy :
wesołe Czoko / dziurawe w Koko : Wąra-
gi rumiane / R. daleko cuchnia / gdy już o-
uchnia / Kopa oblane.

Mizerne Dto / uschły seroko / twoje D-
grody / R. złote Winnice / zimne Kryni-
ce / rżesne Brody : Cyprys blednieje /
Kosa wiednieje / a two Powieki : R. S-
ty niemają : Uciech nieznają / gniją na
wieki.

Ucho Kamienne / Pierśi zbawienne / co-
ś odganiało / R. gdzie wdziaśnie Strony /
głosne Pawy / które ustało : Cytry-
spróchniało / Arsy zbótwiało / miły maza-
ła / R. teraz kostuje / wiernie pilnuje / Ko-
bał Języka.

Gdzie jest Płaskanie / gdzie Jak Klaska-
nie / inne lubości / R. gdzie Tańce miłe /
gdzie Nogi zgniłe / wąż kadości : Ba-
chacie swego / śarostobkiego / Wina pozby-
ła / R. Piekielnych Szanców / dla skoga-
nych Tańców / Młódz nabawileś.

Świetne Szarłaty / drogie Bławaty /
gdzie wąża cena : R. Chłop nieda pro-
sty / za wąża Kofy / swego Dobzienia / Cze-
muś

muż zbradzaćie hymnamiawiaćie : Młod-
nirozmyślna / R. by się strojiła / Sercem
wabila : Kostof ponysłna.

Przemysłne Wety / sinagie Pąstety /
Wina drogic / R. na nas godzićie / bo
nam mnożyćie / Kobąstwo frogie : upijay-
sis / objadaćie się : leż wytchmiesz tego / R.
gęła cie tak / Pijawstwo Zapłata / Trunk-
linolnego.

Szgera Marnośći : marna Proznos-
ćci : także na świećie / R. wosytko się
mieni / zle z dobrym żeni / zlinie y Lecie.
Młodośći serwon / Stárośći szelona / tak-
że to flynie / R. ten co był takim / Dzia-
ładajątkim / wosytko przemienie.

Nieś szina Głowo : zrozumiey Glo-
wo / przez Światą prągniesz : R. gęm-
Piekłu służy / w Kostofach pluży. Ser-
cem nierozadnieś : wygladaś Brog-
niedbaś o Wdga / jatochy Nieb-
przeżywoy Łata / po Szyszcin z Świat-
nigdy nietrzeba.

Bogaz salony / jesy straplony / w śia-
syfym Lochu / R. tak dla srebrnego /
chłotego / swarży się Prochu : Z Dę-
Gł

Głos woznośi / o trochę prosi / maługła wo-
dy / R. co przed tym spiewał / Dostatk-
miewał / codzienne Gody.

Marna Proznosći / prozna Marnośći /
to my widzimy / R. Ziała Pijawstwo /
Starby Tyranstwo / Ach miłujemy : gyl-
nierwlemy / że Wiatr gonimy / gdy chcemy
świata : R. leż zawsze Witwy / konży Go-
nitwy / nocna poświata.

Jużes żył wiele / grzeszyłś amiele / prsy-
twey Kostofy : R. Perły z Uroda / nie-
poyda z toba / smierć to rozplofy. Zosta-
na Wofy / Kurki / Stodofy / Wofki natka-
ne / R. Czeladź / Szarlaty / twe tylko Sz-
ty / Mary ułane.

Grątki są Działki / nie madre Matki /
co ich żadaćie : R. bo jakie beda / na gym-
zasiada : sami nieznacie / z Rodzicacnego /
Syn nic dobrego / rodzi się gęsto / R.
wosytko przepija / potym zabija / po Wsiach
Lud gęsto.

Pierwey Chętwośći / a potym Zło-
ści / swa Wola pufga / R. Dni swey
Młodości / na Nieprawości / spetnie roz-
pufga / ztadei Utrata spływa na Brata /
Świat nic dobrego / R. wynosi St-
Ar r we /

wę / Herby / Buławe / 3 Domu Zaczego.

Zginęły dawne / dżelne y sławne / ich
Familię : R. a dobry Dżedżic / jak prze-
wy Rodzic / dobrem ich żyje / Płochosć
nowsta / Zdrada lotrowska / to pogubiła /
R. naprzód Klenoty / potym Herb złoty /
w Wino wruciła.

Przez twoy Ból frogł / Jezu nasz dro-
gi ! day nam Powstanie / R. z nieśca-
nych Złosćci : day z twej Litości / upa-
mianie : day Lamentani / hoynem i
mi / żałować Grzechy / R. rąg się zli-
wać / a day ogladać / Kaystie Poćiechy !

CCCCCXIV.

NJemáš ná Swiećie żadney cieżsiej
Kzeczy / jedno Graśuncę w Sercu mi-
ná piegy / ten boxiem zgryzie Czło-
wiekowi Głowe / zkaśi y Mowe.

A jeśli t' temu ufność nie przystapi-
Pan Bóg łaski swojej Bgodyrej łapi / i
naszą Pracą niłgemna ná swiećie / gdsie
złe plećie.

Przetoż Człowiege ! day się Pánu
swemu / przystapny Sercem uniozym t'
nie

niemu / u niego Pomoc otworzy się wie-
na / y też bezpiečna.

Wyrwał Proroka Dánielá mżnie / 3
Paszet Łwich wyrwał także inne Wiesznie /
Babilonski Piec jego Możność sławi / sa-
łona sławi.

Y ty nie nlewatp / mley Nádzieje do-
bra / u niego znaydziesz Mitość jego Bso-
dra / tylko trway w Brzyżu aż do Konca sta-
le / Kzecz twoja w cale.

Człowiekci łatwie w Kádzie się o-
myli / leq Pan Bóg jego potężnie pośili /
zmieniący Serca ludzkie t' woli jego : że
Kadość z tego.

A' tobie ślately ućiekamy Pánie ! pro-
bac o swiete Modlitw wysłuchanie / wy-
twóř nas z tej to ciężkiej Doległości / Bo-
że litości.

Wspomni ná swe Obietnice prawdzi-
we / a przychyl ku nam Serce litościwe /
żasymy nastąpi Kadość po Za-
kości / weble Za-
dości.

A r r i j

Wiem

CCCCCCXV.

Wtem o Kwiatku pięknym prawie/
w którym jest me Kochanie/w Ser-
cu moim jest/ tu Sławie/ y kłā-
wie/ nād inſe Kwiatki ſtanie.

Ten Kwiatek jeſt Słowo Boże/ Ktore
od Boga dane co w ciemności ſwiecić mo-
że/ y wspomaje/ od Boga zachowane.

Ono droga y ſwiatłość/ Prawda
y żywot z ſiebie/ daje/ tym Ktorzy/ żało-
ſcia/ y Gorzkoſcia/ Grzechy znają do ſie-
bie.

W nim Pan nas woła/ tu ſobie/ Kto-
rzyſmy obciążeni/ ochłodzi was/ w zły
Chorobie/ y w tej dobie/ bądźcie uzdrowi-
eni.

Bierzcie jedźcie ciężko moje/ Ktore wam
z kłāki dajam/ macie z mych Darów Po-
koje/ chłodne Źdroje/ w Sercu waszym zo-
stawam.

Pijcie też Krew moje ſpolnie/ Ktoram
ja wypał hoynie/ syni doſć za Grzech w
tej Mierze/ y w Dzierze/ jam wam to dał
przypoynie.

pro-

Proſimy cie Kryste Panie / przez Me-
te twa kłāwca / Ktoryś umarł / niech ſie
ſtanie / mtey Staránie / y zprzysiaj naszym
Sprawam.

Przyimi nas za ſwoje Syny / żebyſmy
cie chwaliłi / przy Słowie twym odpusć
Winy / z twej Przyſyny / bym cie zawſe
wielbili.

CCCCCCXVI.

Na Woli Pańſkiej ſpolegam / w Bo-
gu krade ufanie : R. Proſba u nie-
go nālegam / o dālſie Kátowanie : on
nie w Trwodze nie opuſci / on zna me u-
trāpienie / ani nād Możliwość dopuſci / Kſić
mie ſwe Stworzenie.

Kogo ten Pan umiſuje / Kego jāt Sy-
na lubi / R. tego nabarżiey ſtrofuje / jed-
nāt go niezagubi : leż ſkarawſzy ſprawi-
dliwie / jāt Dcieć miłofierny / obchodzi ſie
dobrotliwie / z tym / Kto mu w Służbie
wierny.

Nie bądź hārdym w wielkim Szczę-
ściu : Bóg ſie pyſnym ſprzeciwi / R.

A r r i j

nie

nie trap się w ciężkim Niebezpieczeń / Panze
młode ożywia : temu poruszę Kęsy swo-
je. On cię łatwo wspomogę / on pocieszy
Serce twoje / on cię ratować może.

W złym Kącie żądy śmiałości / jako
Lew nieślimy / R. w Nędzie Pańskie
Litości / bądź w Uciśku cierpliwym : bo
gdzieś ten Czekol znaleziony / co by zawidy
miał Bódy ? żaden nie jest uwolniony /
od niebezpiecznej Przygody.

Bóg się Bogą wszechmocnego / ratu-
jących w Potrzebie / R. a gdy cię co
potka złego / uważ to sam u siebie / że to
wszystko Bóg nagrodzi / co tu w Trójkach
cierpiemy / on nas po Smutku ochłodzi /
gdy w Kaju być będziemy.

CCCCCXVII.

Ach Boże nasz ! już ci nie masz / gdzie
się podziąć na świecie / dla frogiego /
Gniewu twego / który nas ciężko gnie-
cie.

Wielkie Kąśni nieprzysiażni / Bóże ma-
ja nad nami : już zginiemy / y niewiemy / co
dalej będzie z nami.

Świat się wzburzył / y okurzył / Dy-
mem

mem Kościół y Dwory / Miasz wlec wole /
już w Popiele / Dzieni twoy wędzie gore.

Kożne maki z krwawey Kąci / w cięż-
kim Bólu nas mają / Lud twoy ginte / Krew
ich płynie / Trup ziemią okrywają.

Smutne Matki / y ich Dziatki / okrut-
nie zabijają. Młody y Panny / możne Pa-
ny / w Niewola zabierają.

Jak Dwieżki / twoje Dziatki / po świe-
cie rozprośeni / ob swego / y obcego / już
dale opuszczeni.

Przetóż Panie ! zlutowanie / miew nad
Ludem ginącym ; znieś Mies frogi / wpeł-
nie Trwogi ; kasta okaż prośącym !

Odpusć Złości / Nieprawości / dla kto-
rych już cierpiemy : ratuj Lud twoy / day
Poty swoy / niechże już nieginiemy !

Rozprośone / Utrapienie / zgromadź z
nowu kasty Wieśniów twoich / z Ką-
tów frogich / wybaw / ratuj w złej Spra-
wie !

A my Panie ! gdy nas stanie / Dziatki
tobie oddamy ; zmiłuj się / zlituj się
śia : tego wszyscy żądamy.

CCCCCCXVIII.

Ezu me Kochanie / Serce Upodobanie /
 Dusze Radości. O jak dawno w Nie-
 bie / pragne widzieć ciebie / wieśna
 Madrości / Baranku bez przestanku / O
 blubienge moy Kochany / Skarbie nieprze-
 brany.

Pod ścieniem twych Skrzydeł / nie le-
 cam się ścieł / Nieprzysiężelskich : niech
 żył hordzie fuka / O Jaku się puka / Pan
 z Gór Niebieskich / Posilił mię w zley Chwi-
 li : a ten co się o mnie kuś / wnet umilknie
 mi.

Ja przy Pańskim Bożu / Tobie stary
 Smoku / mrgać moge : Burz się nie
 spokojny / Świećcie : podnos Woyny / ja
 w każda Trwoge / nie boję się / bo stoję
 pod Opieką twoją / Boję / Ktoż mi skodzi
 moje.

Niech się Kocha w Skoście / Kto chce : ja
 w Klenocie / Jezusie moim / podzi-
 pres Marność / Ziemskie Działkości : z
 Pozorem swoim / Wzgardzenie / Utrąpie-
 nie / nie obłączy mię od mego / Jezusa me-
 tego.

Zeg

Zegnam was Koscioły : Ktore wnet
 rozproszy / Czas ządrościwy / Serce me
 nie lubi / Cześć z Ktorey się chlubi Czkowie-
 chetliwy / Niecnotom / sprosznym Psotom
 Tył podaje : Kto Skość broji / niech przy-
 mnie niestoji.

Y wy żli Duchowie / prozno w mojej
 Głowie / Trochę wzniecać : bo iż mi w
 Grąskę / doda Pan Ratunku w Krotce po-
 znać. Kto służy Bogu / płuży / w Kase
 jego / mowiac Panie : JEZU me Ko-
 chanie.

CCCCCCXIX.

Słowa twego / Panie / cnego / dawno
 zgasty Promienie / R. aż kaskawie
 tak w tey Sprawie / Paweł dał Ob-
 jasnienie / y z drugimi / Braty swymi / co z
 list twych Bożych mieli / dżiałaz tobie / żem
 w tey dobie / te kaskawe widzieli.

Moca prawie / tak kaskawie / w Dżach
 się rozawieć / R. z twej Dobroci niech
 się wroci / to co się obłądziło / ci co w Błę-
 dzie / stojac w rzedzie / Nant ludzkich su-
 chaja /

X r r v

chaja / day im Panie / już Uznanie / niech
wleśnie / niezmierają.

Chceś nadobnie / y ozdobnie / w Biegu
twym postępować / R. wierż ścześnie /
a społecznie / maś ufność / Wiara chwała
z Układnością / y Miłością / przeciw Wlasy
nim Sumniente / miej spokojne / boć go
bojny / nie da nigdy Stworzenie.

Alle Panie / two Staránie / to z kasty
nie musi : R. kto się cięsy / E tobie spie
sy / Tyran go nie udusi / choć się sroży : Jaki
swoy mnoży / nic z tego / przecie tobie / Sło
wo Panie ! two zostanie / trwać będzie
w swej Dzдобie.

Pomoż Panie / day Uznanie / tym Ktorzy
w Bledzie siedzą / R. co wzgardzają /
odrzucają / Słowo o nim nie wiedzą / mo
wia śmieje / fałsu wiele / choć nie czytali te
go / ni słuchali. Lesz wzgardzali / zaż to nie
Sprawa Złego.

Pewnie wierze E temu mierze / co Pa
weł piśe stale : R. to się stanie / że usła
nie / wbytko / Słowo two wcale / tak trwać
będzie / choćby wśedzie / wiele Serc zatwa
dziej / jeśli trwają / w Bledzie / stają / nie
bada mieć Nędziej.

Pan jest Mocą / y Pomocą / Śmierć
jego

jego Zyskiem moim : R. Ktorą zbawił /
nas zostawił : Krwaw y Starániem two
im / Dziekaj tobie / w twej Dzдобie / daś
mi z swej Dbietnicy / o co proszę / niech co
noszę / oglądać twoje Lice.

Ufam Panie / że Staránie / będziesz miał
o tych pilnie : R. Ktorzy twego / Słowa
onego / tu strzega nieomylnie : daś Zba
wienie / Wyrzyszenie / nie uznaję Zguby
wiegney / a ja proszę / Day wznoś / day
Dżon w śmierci : bspiesney !

CCCCCXX.

Nad Azek Babilonśkiemi / siedzieliś
my testliwie / R. tam Myślanii
Syonśkiemi / płakeliśmy rzewliwie /
zawiesiliśmy w Ciężkości / żarfy Głos
ne w tej Żalności / na Wierzbach w ich Krą
nie / bosmy wiele Żelżywości cierpieli tak
że Boleści / y po dziś dzień co słynie.

Ktorzy nas ciężko trzymali / w Wi
sach Mieysca onego / R. Chcieli żebyśmy
spiewali / z Szczęśliwstwa okrutnego / suk
li u nas / w żalności / płakney Pieśni / w tej
Ciężkości : Ach ! wesoło spiewajcie /
Pios.

Piosneki Syonkie mile/dobaycie namtro
tochwile/nam k'woli/wykrzykaycie.

Jakożmy w twardey Niewoli/w tym
cieleskim Utrapieniu? R. Pieśń mamy
spiewać wam k'woli/w obległym Uciśnieniu?
D Jerozolimo święta! jeśli cie
myżł zapamięta/ niech Bóg Praw mych
zapomni/ Język moy niechay zdrzewieje
w Uciech mych niechay struchleje/ Kiedy
cie niewspomni.

Ażaj cie z wielką Pilnością/ Jerozale
m ślęcznie / R: nieochraniam/ z Uciech
ścia/ y z Weselem ślęcznie: wspomni Pa
nie! co wyrządzali: Edomaycy/ gdy
wołali/ rozrwicie/ y popalcie/ z Grun
ten Lud wyrzwaycie/ Murom Wytchnie
nia niedaycie/ do śiętu je rozwalcie.

O ty Babiloniska Coro! będziesz
także zgnioną / R. niechay temu będzie
sporo/ od ktorego znisziona/ będziesz/ za lo
trostwa wielkie/ y za Uragania wielkie/ ob
dądzac za twoe Winy. Szczęśliwo y coe Ka
ci ztrać/ o Stęże ostrą roztra
ci/ małuskie twoje
Syny.

Jezu

CCCCCXI.

Na te Note jako CCCXI.

Nadżisane Pamiątanie/ Serce
prawdziwe Kochanie. Nad miob
nad wielkie mniemanie/ słodkie z toba
Obcowanie.

Nic wyśpiwać wdziegnieyszego/ nie
używać wesełnego/ nie niepomyśleć słodkie
go/ nad cie Jezusa miłego.

Nadżiejo pokutującym/ jakże kaskawy
prośącym? dobryś siebie szukającym/ &
coś wiecey znaydującym?

Jezu słodkości serdecznej/ źródło praw
dy Jasnosc wiegna/ przewyższasz wesele
wielkie/ ba y požądanie wielkie.

Ni Język może wymowić/ ani też Piś
mo wyśłowić/ świadomy ten może zeznać/
co to jest? miłość twoja poznac.

Z Maryą rano wzbudając/ Ciebie moy
Jezu szukając z Serca ja wołam ku Tobie
szukam cie wezmie ku sobie.

Grób obleje memi łzami/ Mieysce na
pełnie

pełnie prośbami / Jezu / do twych Nóg
pádne / obkapiśjac nieodpádne.

Ciebie Jezusa ściskając / Łzami Tworząc
swą oblewając / będą zebrał Odpuszczenia /
Łaski y Dusze Zbawienia.

Nieśkay ze mna ma Miłości / wyrzuci
z mey Dusze Ciemności / mą Slepota rą
oświecić / Poćiechy w Sercu rą wznieść

Gdy nawiedzają Serce moje / w ten czas
znam Poćiechy twoje / śmierdzą mi światłości
Prozności / od Zapachu twej Miłości.

Miłość twa nauczę mnie / y prawdziwie
nawodźsz mnie / o tak Pobożnym śmie
tuje / myśl wyflowić nienajduje.

Świadcz to twe kłopoty / Arwoty
winny uronienie / boś nam tym sprawi
Zbawienie / y wleżne Boga widzenie:

Jezu Królu napiekniesz / y Zwycię
co namożniesz. Ty z niewymowney sł
kości / zmiosłeś moje Nieprawości.

Jezu Sprawco Łaski / sama Na
dziejność / Trzódka Łaski nieprzebr
nie / Tyś nam Poćieszenie dał.

Ci ktorzy się pożywiają / pragnąc nie
dy nieprzeżęją / prosz ciebie nie nie zabają
bowiem w Tobie wszystko mają.

Jezu

J E Z U twoje Miłowanie Dusze
mojej Dzierżwienie / Pokarm dając do Sy
tości / nasycaś krom Obmierzłości.

Kto kosztuje twej Miłości / pozna ja
kieś ty Słodkości / ten już prawie nasyco
ny / bo z toba jest zjednoczony.

Już się tysiąc kroć pojadam / Jezu mo
gdy się oglądam? Ach / kiedyś miaroz
radujesz? Oblizem twoim dąruję.

Z twej Miłości ustawnię / sercam
pożytek rozlęgnę / boś ty Ogrodem Won
ności / mając Poćiechy Wdziękości.

Jezu Dobroci najwyższa / Tyś Serca
Wdziękość nablizła / obdarz mnie Dobro
liwością / y zwiąż mnie twoją Miłością.

Dobrzeż mnie ciebie miłować / moy
Jezu w Sercu płaszcować / niech ustana pra
wie sobie / tylko abyć mogł żyć tobie.

O Jezu moja Słodkości / Nadziej
Dusze w Ciężkości / ciebie Łzami gorze
mi / szukam / wołam uszy mymi.

Już gdziekolwiek ja zasięde / z soba
cie Jezu mieć będę / o jak się będę rado
wał / znalazłszy / żeś się darował.

Z Tobą zbawienne Związanie / y ro
stosne

Kośne Cierowanie / szęśliweż z toba Mię-
kanie / o Jezu moje Kochanie.

Jezu nad Słońce jaśniej sy / y nad W-
sami nad światy / o Jezu wdziedzina slob-
kości / utop mnie w twojej Miłości.

Zwyćiaż mie Twoja Skodkości / o
chodź mie twoja Wonneści / niech mo-
Dusza ustatnie / dla Twojej Miłości / mo-
Panie.

Tys moje swiete Placanie / Tys Mi-
ści wykonanie / Tys ma Kadość me Koch-
nie / me Zbawienie / Jezu Panie.

Słuchnie się tedy raduje / zgom zad-
niż płacuje / dla twojej Miłości omdlewam
z Miłości nabożnie śpiewam.

Zapach Miłości prawdy / Dg-
niech gore w mnie żywy. O następne och-
dzenie / z Ciebie Jezu w Serce wienie.

Królu Państwa chwalebne / Kró-
Zwyćiestwa sławnego / wyrzuc Enute-
Sercą mego / Łaska twoja oświeć ciemne-
ad Jezu Anielska Piękności / Tys w us-
Pienie Wdziedzności / Ustom Miód d-
ney Skodkości / w Sercu Wonneści z W-
sokości.

Ucie-
nie

Niechże cie wszyscy poznają / y Ciebie
niech pożąda / Ciebie we wszystkim niech su-
dają / szukając niech nie ustają.

Serce me Miłością twoją / zran-
potym Czysta moja / raz bydź po Skon-
niu moim / a ja też niech ba-
de Twoim. A-
men.

Przydątek

Pieśń y Psalmow.

Na Boże Narodzenie.

CCCCCXXII.

Niech się temu świat dźwiuże / że Go-
spoda zapisuje / sobie w Stajni Bóg
mocny. O moy Panie! Serce Ko-
chanie! niedzny masz Pokoy nocny.

W ubóstwie żyjesz w zgardzonym / aby
był ubogaczonym / przez cie Człowiek nie-
godny. Pan ubogi / Starb nasz drogi / Chleb
żywota łagodny.

Dziatki Pańskie weselcie się! gdyż
ss s wam

wam Dzięcie nágie nieśie / Klenot w dusz-
ney Potrzebie : to was zbawi y nabawi
Radości wiegney w Niebie.

Stad Dchoty nabywaycie / aż Anioł-
mi oddaycie / W Dgu słodkie śpiewanie :
ziemi śsodre Dary / dobre / w ludziach
podobanie !

Przygość do nas miłościwie / Gościu
ktorego testliwie / wyglądamy / światło
ści ! Niemowiatko / cne Dzieciatko / ro-
zświet nasze ciemności.

Ná Nowe Látó.

CCCCCXXIII.

Ná te Noce jáko LXVI.

N Teraz gdy dokonywa Słońce swego
Biegu / a niemal już pozbywa / ziemi
Zmárka śniegu / wszystko się odna-
wia / ubywa długiey Nocy / a nam przyspa-
sta Noc / y zersiwego Zdrowia.

Wśródzie pełno Ciemności / wśb-
Grzech pánuje / ktoż nam doda światłość
kto nas porátuje ? Jezus to sam spráwi /
On naszym Pośrednikiem / y pierwszym
Pomoc-

Pomocnikiem / On nas Lud swoy zbá-
wi.

Dla tego jest zraniony / y środze ubity /
we Krwi swej ubroszony / aby miał obfi-
ty : Odpust każdy wierny / y dozna utra-
plony / Czekaj że Bóg niezmierny / Dziec
miłosterny.

Żakon nam oznajmuje / strąśliwe Prze-
klectwo : leś Jezus obiecuje / swe Błogo-
śławieństwo : tym co w nim ufają / wśy-
ście Nieprzyjacie / pod Nogami Mostem
ści / kiedy go wzywają.

Jezu źródło żywota / Pánie mi-
łostwy ! otworz łaski twej Wrot / day
nam Kot śśealiwy : bron Kościół swe-
go. Od Nędzy fałszywey / Dus Truizny
śboblwey / zgrom Czarci chytrego.

Strzeż potężnie Zwierzchności / wśy-
śto władny Pánie ! niech w niey Duch
twey Mądrości / ma swoje Mieśkanie : day
abyśmy społem / Strucha cie ubłagali / a
po Śmierci doznali : Poćiech za Twym
Stołem.

Otworź twe śśobroblwe / Kce / day
nam Chleb / obroć swe miłostwie / Day
tu nam z Nieb / przebas wśytkie Wi-
ny / a oddal Oniew swoy srogi, Błód /
S s s i j mór.

Mór / Woyna y Trwogi / od nášey Arty-
ny.

A zátymž džíekujemy Jezu ! za tve
Dáry / přijmi / ktoreč niešiemy / z Měd-
cami Dfiary : Dfiary serdecne / za coč be-
džiem špiewáli / y w džíeknym powtaržáli
Pieniem Psálmy wlečne !

CCCCCXXIV,

M Inať Koť stáry záiste / chwalemy či
Jezu Kryste / žes nas broní / w ro-
kíey Trwodze / nie dáješ sie zachwá-
tobze !

Z nowu čie Pánie prošimy / žes Špi-
Božy o tym wiemy / broní Kržesčian
stwa káštawie / záštawíay sie w nášey sprá-
wie.

Nie odehymny Słowa twego / bo ma-
my Počiech z niego / odwróc Bázwo-
chwalstwo srogie / hámmy zle Náuči mni-
sie.

Day bysmy z Gržebow powstáli /
do Popráwy sie událi / do Gržebow sie ni-
wrácali / w tym Koťu kášti doznali.
Ze bysmy přystoynie žyli / šgešnie teš žy-
wot

končyli / a potom z Grobów powstáli /
y do Niebá sie dostáli.

Gdžie bysmyč Chwale společnie / z A-
ngjoly oddáli wiesnie. JEŽU přymnájay
nam Wiary / tu dánu tobie Dfiary !

O Umęczeniu Pánškim.

CCCCCXXV.

Sžesć / pomoz Pánie Bože / ty Stwo-
rzyć cielu moy ! Sylláby / Kymy no-
we / zbitrac ná Chwale twa : a-
bym wesoło zášpiewał / Słowo twojorož-
kával / proš byš přy mnie stať.

Wlečne trwa Słowo twoje / jať Pro-
kot Ezajáš / w Kšiedze swoy opisuje / rychley
pržeminie ten Čás / y co sam Bóg stwo-
rýť ragýť / chočby wšy siko žgineť o latwíey
by snadž přebagýť.

Jezus / Słowo Dycowstie / přyšedł
ná swiat w Nedze / spráwníac Cudá wiel-
kie / wydány za Pienšabze / přez Ugníá swe-
go / Indašá / ná smierť jest zapředány / Panu
Počiechá náša.

Kiedy wielkonošnego / Béránka poży-
wał / potom nie nánať tego / Chleb z Aťu
swych

swych dáwał / rzekł : jedźcie to ciałomo-
je / ktore za was wydane / na Grzechow D-
puszzenie.

Ku Pięciu im podawał / Krew swa dro-
ga w Winie / śmierć swa rozgłaszać kazał /
Paweł piše / godnie / kto tego Chleba za-
żywa / y pić będzie z Kielichá / ten nigdy nie
umiera!

Jezus ugniom Nogi mył / oneyże to
Godziny / Słowy słodkimi użył / zwykły
swojej Namowy : zobopolnie się miłujący
potymci was poznają / że mojem jestestwie.

Krystus w Ogrocy kesał / w Mo-
dltwie strwożony / żydów tam ogęłiwał /
od nich był związany / do Sebziego pro-
wadzony / zelżony y strąpiony / na Śmierć
jest potępiony.

Na Krzyż rozbity wisiał / Jezus / ono
Książę / y nas do siebie żadał / przetoż mo-
wił : pragne / zwłaszcza Zbawienia na-
szego / dla tego się narodził / z żywota prze-
stępnego.

Skloniwszy Słowa swoje / oddał Du-
chą swego / iak o tym mamy Sprawę / ob-
Janá swietego / z Krzyża w Grób się poło-
żył / trzeciego Dnia z Martwych wstał /
iak sam był przepowiedział.

A w

A w tych Dniach Jezus użył / ugnie
swoje miłe : by każdy z nich wyświadczył
Słowa Moc y siłę / kto wierzy a ochrzson
będzie / ten Żywota wiecznego przez Kry-
stusa nabędzie.

Lukaš piše o jego do Niebá wstapie-
niu / którym jednáł nam swego bytu w U-
trapieniu nie usnuje : owsem w Słowie
Przytomność swa waruje starszy Diabła
surowie.

Duchá zesłał / Swietego Cieszyciela
ob Doga Ten użył / Endu Jego / gdzie
prawdziwa Droga : Tego nam wzywac
potrzeba : bo On nas nie opuści / y powie-
dzieć do Niebá.

Mobimy się za Zwierzchnościá do D-
kupiciela / choćby nas też Dstrościá zelżywie
kará / nawet wśyskie Przeciwniki / Lá-
ska obdarz o Boże : dla trwawey

Syná meki : A

MEN.

S s s iv

D swia

CCCCCXXVI.

Swięty Jezu / cożś ty przewinił /
cożś przed światem niezbożnym u-
gynił / że Dekret na cie wydał tak
straszliwy / Lud niecnotliwy.

Dzire łacną swiate ciało Biege / Nie-
zbożne Kce; śmieja Oblige / a Krwio nie-
winna cierniowa Korona / wszytką zbroso-
na.

Śmiechem niełudzkiem zerwad nągra-
wany / Dorem y jolcia gorzka napawany /
a na ostatel Pan tót znamięnity / na Krzyż
rozbity.

Coż cie przymiodko do takowey Mi-
li / nad soba / Jezu / doznac ludzkiej K-
ci / Grzechy o Grzechy nasze / ta jedyna /
Panie Przygyna.

Dziwny sie temu pobożny Człowiek /
Grzechów twych ciężar Pan na sobie wle-
se. Pan sprawiedliwy za niezbożne Sku-
gi / wypłaca Długi.

On do okrutney śmierci prowadzony /
w żadnym nie będąc Grzechu doświadco-
ny. A Człowiek ktory w cieślach Grzechów
leżał / Mał twych ubiejał.

Dob

Od nożney Stopy aż do Wierchu Gło-
wy / z Żarazy Grzechów Człowiek już był
zbrowy / za co miał Dekret nad soba zrze-
celny / Dzien piekielny.

Ale o wielka Miłosci / bez miary / kto-
ra cie do tey / moy Jezu / Ofiary / za nas
bezbożne prowadziła / Ludzie w nieznosnym
Trudzie.

O Królu wielki / Królu znamięnity / kto-
ryś tót będzie Jezus wyśmienity. Aby te
Miłosc ktorą nam objawił / dosyć wysta-
wił.

Człowiecy Rozum ogarnąć nie może /
jak wielka Miłosc twoja mocny Boże / y
tego żaden ktorekolwiek / rodzi / z nas nie-
nagrodzi.

Ale wiemy że cie tym Człowiek ubła-
ga / kiedy cie wielbić z Swietem pomagaj-
y od niezbożney rzuciwszy się zgraje / grze-
chy przestaje.

Y to nie z własney ucyńi kto siły /
przeto prośmy / o Panie nasz miły / niech
Serce nasze / ktore często błądzi / Duch
świąty rządzi.

Tak ja gdy twoje sam miłosc rozwa-
żę / wszytkiemu żaraz światowi pokażę / żem

Sss v

Mieysce

Nieysce obraz w twojej Królowej Kanie
nastodby Panie.

Już nie poćiągnie ży świat mnie za
sobą / tyś nasłaniejsza / Panie moy ! D
doba / Ktorego gdy w swojej ja mam Pa
mieci / nie mie nie sineci.

Choć najwyższego doznam utrapie
nia / gdy tylko / Panie ! dla twego Imie
nia / nie niedbam / nawet / śmierci się niebo
ja / przez Miłość twoją.

Wiem że to wszystko podłe bierzo / D
ry / ale z prawdziwej gdy pochodzą Wi
ry / nagrodziś / Panie kasa twoja świata /
Prace podjęta.

Tam / Jezu drogi / gdy niskim pokor
nem / wszyscy przed twoim Ludzie pódna
Thronem / weźmiesz pod swoją wieczną mi
Obrone / y daś Korone.

A ja złożęwszy wszystkie z siebie Trwo
ga / z światem śpiewać Anioły pomogę
Chwała bądź wieczna / o Panie nad Pany
z twoje Kany !

CCCCCCXXVII.

Chwała tobie Kryste Panie nad Pany
za twoją śmierć / y mek / Krzyż y two
Kany.

Kany / Ktores rasył cierpieć dla ludzwe
go abyś nas wprowadził do Króju twego /
Kyrie Eleyson.

Prosim cię miły Panie przez twoje K
ny / rasy potkumie piekielne frogie Tyrany /
wybaw nas od Grzechu / zbaw wsęgo zle
go / broń piekła / ubłagaj Gniew Dyc two
go / Kyrie Eleyson.

Użyj nam w Krzyżu naszym twej c
pliwosci / niech żyjem aż do śmierci w świat
tobliwosci / day nam lekkie skondanie przez me
te twoje / a weźmi po śmierci do sie Du
samoje Kyrie Eleyson.

O Zmartwychwstaniu Kry
stusowym,

CCCCCCXXVIII.

Zuści z martwych wstał Krystus Pan,
Halle: On poćieszył światą sam.
Halle.

Gdyby był z martwych nie powstał /
Hallelnja ! Świat by wiecznie zginac mu
biał. Halle:

Leg gdyż wstał z Grobu y z śmierci.
Halle.

Halle. Chwatać bado / Kryste / na Wielki
Halle.

Trzy Marye tu Grobu sły. Halle.
drogie Masei z soba niosły. Halle.

Szukały Krysta milego. Halle. Pami-
nuj z martwych wskazał. Halle.

Do Aniołów tam znałszy. Halle. Ci
je mile poćieszał. Halle.

Anioł.

Nie bojęcie się : weselcie się : Hal. nie
tu / Pan / ktorego chcecie : Halle.

Marya.

Powiedzcie Aniele miły. Halle. gdzie
bym Pana znaleźć mogły : Halle.

Anioł.

Już wskazał z martwych z Grobu swe-
go. Halle. Dzisiaj Dnia Wielkonocnego.
Halle.

Marya.

Wskaz nam Krysta milego. Halle. Jezus
świ / z martwych wskazał. Halle.

Anioł.

Patrzcieś sam na Miesieczono ! Halle.
gdzie go było położono. Halle.

Marya.

Nie maś Pana ! bym goniła. Halle.
le. wiele bym się radowała ! Halle.

Anioł.

Anioł.

Oto Przesłanie / ktorem. Halle. przy-
tryty był w Grobie swoim. Halle.

Marya.

Widziemy to już tej Chwile. Halle.
pokaz nam / gdzie Krystus mile : Halle.

Anioł.

Do Galilei przyjdziecie. Halle. tam
go zapewne znajdziecie. Halle.

Marya.

Dziś wam Anieli miłi : Halle. Ra-
dujemy się już w tej Chwili ! Halle.

Anioł.

Siedzą Piotrowi powiedzcie. Halle.
y inże iście tym ciescie. Halle.

Marya do Ludu.

Spiwamy wszyscy radośnie : Hal-
le. Z martwych wskazał Jezus potężnie :
Halleluja.

Pospolstwo.

Radujemy się / żyw zbawiciel ! Hal-
Krystus Jezus Poćieszył ! Halle.

O po.

O Pokucie S.

CCCCCXXIX.

Ná te Mote jako CCCXXX.

Smoł serca mego / brzydkie (ach) sum-
nienie / w głęboką rozpáć duše moję
żenie / Grzech stárzy ná mie / Grzech
we dnie y w noc / zákosná Pomsta kładzie
mi przed Dzy.

Com ja jest ? jedno Kaymowe ple-
mie / co náprzód strwáwił Brátem właś-
nym ziemie / com ja jest ? jedno z ligby je-
den onych / ktorzy nie weszli w koráś poto-
pionych ?

Chám ze mnie drugi / jam jest wieże-
ney Kánuen / gózie ludzki język rozdzielony /
jam ulic swiádom / y Kynku Sodomy / jam
wszystkie zwiędział y w Gomorze Domy.

Jam główniá Pieklá / tam wieżny Grób
śmierci / w ktorym ma robać loch co Duše
wierci / od pieluch wielk moy strawiony w
mierządzie / Kásigi Spraw moich pokaja ná
śabzie.

Kedy

Kedyż sie stryja przed Gniewem twym
Panie ? gózie mie stroga Kázi twoja nie-
stanie ? coli ja przed on wieżny Tron
poniosę / gdy mie stać zżenie / Śmierć / jako
wiatr rosa ?

Dług / sy żal gorzki ? dług táma nie
ma zwolki : do żalu też był (rżeka) śas
seroki. Ná kres ostatni beda żyhać / sylić
jednogolotrą śaszele / dośe ich mylić

Podobien swemu żywotowi Kóniec /
to wie z żyym idzie wieżorowy Góniec ?
jako zwierz w Lesie obegnány w kóto / w
ty ma pogónia / á śieci ná goło.

Tak skowiek w gestwie niehamowny
złosci ná hać przychodzi śatánstiew chytr-
ści. Czemuż ja z tego lasu nie uciekam / do
Domu káski ? czego daley śekam ?

Bo wżdynte beda mówić / że złosc mo-
ja wieśka jest / niżli káśka Pánie twoja. Ja
násey ucy ón wołać do ciebie / co wnet po
grzechu swym stárzy ná siebie.

Stárzy / á kámi twarz swoje polewa /
y te nawlecey rżęć do ciebie miewa : zmi-
suy sie Boże nádemna / bo twoje niewy-
serpane miłosierdzia zdroje.

A jakoś boyna káždemu swoboda / omij
też

też brud mój w światy kąpię. Woda / y co
dziej więcej pianny tak plugawo / niech k
wyciera / y mydło kąpię.

Boć ja znam sprosna sam Nieprawo
moje / a na grzech patrząc wzdrygam się
boję. Tobtem samemu upadł / pod twym
okiem wiódł mnie. Grzech zawsze gościncem
bierokim.

Alle ty będąc w obietnicy prawy. Ja
tulisz geby co twe sądzę sprawy / bom się
urodził w Abamowej złości. Y w niej
pożerła Matka moje kosi.

Al ty na prawda bystre mając oko / bo
żes mi weyjrzyć w sprawy twe głęboko /
teraz potrop grzbiet Izopem Panie / a ja
nym z ciemney wysiada odchłanie.

Zmyj mi twą ręką / celujsz śnieg biały
ktorym pulnocne wiatry dach odziały. A
jesli zabrznią słodkie w uszy słowa. Z no
wu ponieście smetna wieniec głowa.

Y ciężkim petem pokrzywione Kosi
niezwykła wolności radość wyprosi. Jed
no twarz odwróć od Grzechu brzydkiego
a topiąc złości / zapomni wszystkiego.

Y tak dopiero daś mi Serce nowe /
wznowisz zmysły na twoy głos gotowe; ma
ja

ac twe oko po mých tropach wszędzie. A
Duch twoy światy sam mi wodzem będzie.

Wroć / wroć / mi z nowu wesole Sum
nienie / y wrzuc na grzbiet mój białe zaś o
żnienie : zaśym bezpiecny między Skym
liada / Gdy je nawracac cnyim przykładem
bada.

Wyrwi mi ze Brzoś / d mój / wybaw /
Boże! a język śpiewać Sadow twych po
może / otworz mi nieme wargi / wiecny Pa
nie. Ze mi na chwale twojej Słów dostan
nie.

Y palić bade jeśli chcesz ofiary / ale o ta
le nie dbasz ty wiem dary / nad Perły / y
Skarb okragłego świata. Jaki gorzki tobie
nadróżba obłata.

Struśonym Sercem nie pogardziś Pa
nie. Dotąd rzewliwie płakać nie przesta
nie. Day jedno Boże dobrośliwy / aby (z
twoy woli światy) teraz Syon słaby.

Jeruzolimskim Murem stanął w koło /
a znou twarde basty miał na golo. Bo
już na ten czas wdzienie przyjmiesz wonia /
Ofiary prawey / y co może dlonia.

Upżeymą głębi klasz na twoje Dłtarze /
Cielceli /

Cielceli / niżli gniew go twoy poKarże. Nie
mniey na drugim mieyscu Pánie woła / nie
wchodź / na sąd twoy z sług / bo nie zdola.

Ustanie każdy jesti na rachunek / rozpę-
siny tego / położyś sáfunek / Tym / on
ciebie swego / słowy / Bogá / w upadku
błagał / wzywał kiedy trwoga.

Y miał do Pána ten posel pokory / mie-
wał y przystep do Lekarza chory. Jedno
że wieł w twej prowadząc bojaźni / choć
śnadź wykróty / pewien był przyjaźni.

Ja gdy w sie weyrzję / sym swoje na-
zowie Szatanstey Strząty cel / nieśmiał
głowe / trzętłoc śgęśli y / ktory w Páni
ślim branku z Nieprzyjacielem sym / a bez
śwanku.

A jeśli mgła Bzew do ziennie przypad-
nie / porwie sie pralko / y pokrępi śnadnie /
rządki ten ktory zle łamie zryga je. Gdy już
świat pánem / kiedy ckało łaje.

Co sie nunię dzieje / bo stare nategi /
złote mi pto wrzuciły na nogi : także choć
pod gas zatribie na trwoga / żebym mogł
ucier z wiązienia / niemoga.

Podnieś mie z gnoju Jezu tak sprosie-
go / y wywieź więźniá z pta jałosnego /

zy mie wyrzuciś z postu twego Pánie? y
prozne będzie do ciebie me kłanie?

Prozno piaseć moja nagle pierai bijeć
proznokzy język wołający pię? jeśli wyrzu-
ciś / znam że sprawiedliwym Dkiem pogar-
diś słowiem brzydliwym:

Bo usta moje siurodlwa tchną páre / y
odmienilem twoy obraz w mąstkará a jeśli
śiostra twego Aarona / niegodna była / trę-
dem zespęgoná:

Y poyrżęć ná on przybytek twoy świe-
ty / gdzie sie podzieje ja głowiek przez laty
chwalebne domu twego Pánie progi / pcha-
ja od siebie skarade me nogi.

Alle doładze z namiotów wygnány / poy-
de trąd grzechów / poyde goię rany : ono
przed miastem / ná tysey Brzyż górze / ná
nim gleit nadznych / rumiony ná storze.

Trojakim grotem okrutnie przybity. A
bokiem leje strumień en obfity. A choćby
w głuchym stanał kiedy lezie / jako en ktory
wzją z miedzi nieście.

Pusteby miastá zostály y grody. Bo
wysyśle plyną do niego Narody / poyde
tam y ja / a za co uproś / Drumatna liaga
pod świetym pnieniem rose.

Szkarłatne zdroje / z ran jego płynące.
Tęsa Lekarstwo wrzodom moim raze / le-
nade wszystko z twej Jezu postawy / dźwi-
gam się barzciey / do nadsieje prawy.

Głowieś nałkonit / abys mie całował
bym jedno za grzech serdecznie całował. Ale
ceś rozciągnął / abys mie obrąpił / bym jed-
no sam się do ciebie pokwapił.

Je mia dogetaś / dajes przybić Nogę
Abym do ciebie przystąpił bez trwogi / je-
bym ci ufał / y serceś otworzył / bym ja też
jedno serceś swe ukorzył.

Coć znasz obraz / y nakł maki twojej /
Pociecho niedzney Dusze Jezu! mojej. Ko-
goś ty wiśać na okrutnym drzewie zapom-
niał : niemy tylko Kamień niewie.

Ważny do nieba głos za srogie Rąty /
posyłaś Ciebie targają twe Rąty. Coś wie-
cey bierze niż prosi / że wierzy / iż z Twoich
Panie / Niebo Ręk odzierzy.

Młateś dał Ugnia samego za siebie
Ugniołci Młate / ostatni Głos z ciebie
przypuśc wstanie Dize Syna swego / a
weźmi w ręce twoje Ducha mego.

Ktoż mi pożywy leż o Jezu drogi
bym nimi skropił ciało ręce nogi : a

tań z ciebie Krew upławionego / Ktoż mi
da mascei oleyku drogiego?

Wszakże tu droższy nad Balsam roj-
ny / płynąc z zranionych Ran Twoich na me
rany : ten zchowam w Serceś floy alab-
strowy a lejąc Potok Wody z Dęgi zdrowy.

Wiara przywłaśże sobie Jezu twoje
Krew y Zasługę na Zbawienie moje. A do-
dad Duch moy skłoni rzadzić będzie / pod
Krzyżem zawždy myśl moja usiedzie.

Leżi wiatr pod tą chłobnica powiewa-
tu Tren żałostny niechay Dusza śpiewa. Tu
niechay kwili gdy natrże Pokusę / aże po-
spiechy w Niebo do Jezusa.

CCCCCXXX.

Psalm LI.

Zmiłuy się Boże litościwy : weob-
miłosierdziła twego / nademna nied-
zym zgładź brzydliwy Grzech / a po-
zbaw mnie sprośnego Występu / Który zaw-
dy widze y bez Przestanku się nim brzy-
dze.

Tobieś samemu zgrzeszył Panie : y
przed toba zlem ugnit : a tymem dawno
twe

T t t iij

two Karanie y Cielew surowy przewin
Tyś sam Pan w Skowiedh bez nágány/
grzesinik spetnie pomázány.

Otom się posat w Nieprawości/pier
wey niż miś porodziłś / Mátka / już byłem
peten Złości / gdy miś w żywocie nośiłś
Ty w Prarodzie Boże ! masz Kochanie
ja w Grzechach Upodobanie.

Dążyć miś Izopem : a będą og
ściom od Nieczystości omij miś / a ja zsta
nabęda nad śnieg białeskiej Jasności / niech
słyśa Radość Kości moje : Ktore skruchy
Kace twoje.

Nie patrzą na Zbrodnie popełnione/
odwróć od nich Twarz surowa / stworz we
mnie Serce ożywczone a wzbudź w wnetr
nościach Mysł nową a nie porzucay miś
Nadnego / od Dblisza twego świętego.

Przywroć wesele Serca memu / We
sele twego Zbawienia. Niech podlega Du
chowi twemu Duch moj ! a ja Pośilenia
pewien / do ciebie poprowadza Grzesine /
na to się usądza.

Alby na Drogi twoje wstąpił / Przestę
cy / idąc mym śladem / y do ciebie się na
wprocił / Potuty mojej Przystąpię. Wy
zwol

wol miś z Pomsty za Krew Boże ! Ktorey
twoj Skuga znieść niemoże.

Tyś sam Zbawienia mego Daroca
Tyś Panem Sprawiedliwości : wiec też y
tego racz być Sprawca / abym chwalił twoe
Litości : otworz zaślubione Wargi moje /
niech usta wielbią Imię twoje.

Choćby miś dał Ofiary wonne / wiem/
że ich więcej nie żadaś / nie miśec są staroza
łonne Dary / te / Ktorey wygladaś / są Ser
ce smutne / Duch skruchy. Ból / Żal oś /
a umysł strwożony.

Czyn dalecy dobrze Syonowi / niech się
w Łasce twojej raduje Jeruzalem / bądź Ko
ściolowi. Dajem ! co wnet pobuduje/
Pałace swoje rozwalone y Murzy Gruntu
wyprowcone.

Tam przymiesz powinne Ofiary / O
fiary Sprawiedliwości / y świece z Keti
mojej Dary / gorliwej Bogoboyności ni
rzyć Zarany wytużone / na
tym Ołtarzu za
palone !

T t t p

Do

CCCCCXXI.

Psaln 130.

Do ciebie wołam Boże wysokości / strzy-
wiony więzien / z wieże głębokiey. /
A ty już przypnś Głos moy żałosny /
ktoryc posyłam z Białuże sprośny.

Przyłoż tym pilniey / y nakłon uchą /
Utrapienego Modlitwie Duchą. Włoży
liżkości na wagę Pánie / prośe / a kto twym
przed Sadem stanie?

Leż na twym łonie kto gniew hamu-
je / a kto cie blaga / Serce niegnie / a twe
upadłym łobdnie wyroki / podnośa ogy wile-
gie w obłoki.

Krzepi się Duszą / zaráżem mocni / gdy
jey twe Słowo rzekło / odpocni : / staż ze-
bna biorgąc potrop Nádziejá / wzdycha do
Pána y Dobrodziejá.

Od straży ráney co wita zorze / aż zło-
te pádnie słońce zá Morze / niechay Izrael
Sereá nie tráci / że go Bóg jego sam ubo-
gáci.

Bo Miłosierdzie w Páustim poklá-
dże.

oście. Tánje y okup hoyny ow kładzie
ktorym (przydziejien) kiedypopłaci Dług
á Nieprawość / krewney swey bráti.

Pieśń Wieczorna.

CCCCCXXII.

Dziś Obronę moją / idę do swe-
go Pokojá położy sie w Łóżko
swoje / zámkní Ty zá mna Drzwi
moje.

Strzeż mnie od Ognia y Wody / ob-
nagrey Smierci y Szkody / ob Smutku /
Strachu / Żałości / bron mnie w tey nocney
Ciemności.

Kiedy usnie gny ty Pánie / niech zbrn-
giemi zdrowo wstanie a do nowey po tym
Pracy / day mi co twa Wola raży.

Pogrzebna o lekkie Skonanie.

CCCCCXXIII.

Boże wierny / gdy miżerny / ten
świat musi opuścić : / prośa
T t v ciebie /

ciebie / Ktoryś w Niebie :/: raga mi mo-
Grzech odpuszczyć :/:

Gdy zjad musie / Bądź ma Dusze / wola-
Aniołom do ciebie :/: bym z toba był /
twoy użył :/: Kadości wleżney w Nie-
bie :/:

A tak wierze że odzierze / Łaski two-
owe stroje :/: Ktorzy Dusze / ma do cie-
bie :/: odprowadza moy Boże :/:

O Sadnym Dniu.

*****XXXIV.

Nabyliż się Dzień sądowy / a z nim
do nas Syn Boży / R. sądzić w sy-
tel świat gotowy / tym chwale się / a ro-
mnoży / gdy z tym na postrach osiedzie Ma-
jestat / gdy wszelkie będąc Dniem topił-
wioły:

Głos Traby wzbudzi / Przykliwey / w sy-
stie Koncyny ziemi : R. na Ktoey otrzy-
straszliwy / powstanie ludzkie plennic : a tró-
so żywi zostana Światna Pan Jezus prze-
miana w otęgnięciu ednowi.

Petym skoro z Księg pisanych /
bada

bada na jawi R. co kto czyni : tamż wezw-
nych Stary z Młodym się sprawi / 3 lat y
pożycia swojego / bo mu wszystko dzieła je-
go na oko Bóg potaje.

Biada temu / Ktory Pańskim smiele
pogardził słowem : R. a przedemiac Szatan
Kim / Marność pał obłowem Dusze / Bo-
gactwo zbierając / ten załiście w Piekle ma-
jąc był naznagony / 3 gnie.

Katuy w ten czas służy swego / bla-
tu / Jezus / twojej R. wiew Księgach Sy-
wiegnego day miejsce Duszy mojej / bo-
ufności nie zbadał / że ty sam Diabła
osadził / a Dług moy Krwisi zapłacił.

Dredny za nunc o Panie gdy się obja-
wierał / R. a gdy mę Braci mieszkańcy
górnym Niebie naznagł / chciejże mie-
rowno z nimi / Księg sytać twoich / byś
twoimi wszyscy społecznie byli.

O Jezus przejdź się / wolaż Dzieńsa-
dny ostateczny R. Ledwie słowem nierozpa-
zaod Strachu niebezpieczny / Przydźże /
przydź / Sędzio wielki / pozbaw nas

Niewoli wszelkiej / day Wol-
ność / wleżna /
m R. Nowo do
po

Pospolite.

CCCCCXXXV.

Do ciebie Jezu moy Panie wo-
łam : słyś Skarżącego : przypie-
mi serdeczne Wzdychanie w Na-
dzieję zwatłatego. Abym znał Drogę
prawdziwą posłuszny Słowu twemu / wle-
bliżniemu / y Tobie chętny oddał Służ-
bę samemu.

A że więcej / o moy Boże żadam / niż
możesz mi dać : niechże mnie tedy nie zmoże za-
bawa / owszem bym siebie mógł umacniać w
twojej ufności / raz mnie sam posilkowac y ra-
towac w mojej uciężalności / bym Wiary
mógł dochowac.

Day bym serdecznie Bliżniemu obpu-
ścić winy jego : odpuszc y mnie dług sa-
memu / spraw mi Ducha nowego : Słowo
twoje niech Duszę moję / żywi y mażnie bro-
ni / pomysł o ni już się nie boje / gdy nie-
wła Moc załoni.

Niech mnie ni strach ni Węzelnosć od-
ciebie nie odwróca : użyj do Konca ista-
ności / niech me Grzechy nie stłodzą / zwat-
ga

ga jem prozen zaślęgi / dary mi Łaska
twoja / a zgładz moje Dbsita Krwąg Dru-
gi / bym ośiadał Niebo twoje.

A gdy dotąd walczyc muszę / posilayże
słabego umacniay Łaską twą Duszę / doday
Sercá miastkiego : użynili wstret Pokusá /
niech mi nóg nieporwinie / y pominie / niech
ciebie Jezusa znam w ostatniej Godzinie.
Amen.

CCCCCXXXVI.

Kryjcie Dbronco Zboru Krzyżo-
wego / pospiesz na Pomoc / ratuy
Ludu swego znisz Nieprzyja-
ciol zbuntowanych jady / y krwawe Kady. R.

Stoy przy nas samże / niech two ramie
Pánstie / winowez obroci zamysły Szatan-
skie / nawet kto przeciw skoncom twym wo-
juje niech pomija guje. R.

Niech Kościol / Szkoły / Pokoy swie-
ty mają / niech Kzady świeckie zgodnie się
zmacniają / niech małtych Wiernych Ser-
ce y Sumnienie Usposojenie. R.

Żąsym tu nasze pojda pod Niebiosy /
owszem y wiecznie rozniósł się Głosy / To-
bie

bie na chwata : Stroju wszechmogacy
Trzody Zebrzacey R. Amen.

CCCCCXXXVII.

* Chwalcie Pana w Swiatnicy /
flawcie Bogu swego / R. wynoscie
Glosom wielkim moc y Godnosc
jego : chwal go na rozpostarcu gornym
swisty Korze przypatrz sie rzadam jego w
przedziwnym pozorze.

Chwalcie Sercem y Usty cudotworna
Kete R. jednokladce dzielnego : przywlaszcz
cie mu Dzieke ; za wszelkie Dobrodziejstwa
wielbiac go z Radosci ; ogloszwszy go
slawie sameyze Wlegnosci.

Pochwalcie go przystojnie Trzabami Trzy
wymia. usynicie Językami Dzwiazk wdzia-
ny żywymi, Psalterz / Arfy z Strzypkami
niechay jemu graja / niech Muzyka Pysalki
z Zebnem przeplataja.

Na skodkobrzniacych stronach Imie
ego goscicie / R. wiec kiedy brzaskajacych Tym-
balow ruszycie / za piewajcie mu Piosnke w
piatney Spoleznosci / o jego nieustaley Dy-
cowskiej Litosci.

Niech Pann Chwata daja Niebiescy
Anje

Anieli / R. niech sieznitni y ziemni z Plaszniem
weseli : niechże Duch kazdy peten Skawoy
Panskiej bedzie / spiewajac / grajac / wielbiac
swego Tworcy wshedzie.

Amen : Usty y Sercem rzec Wierza-
cych Zborze / R. wrzuczajosc y Bolesci w
niepamienci Morze : badz wesol w Panu /
tenai Smutek twoy serdeczny odmienisz /
Radosci / Wshitosci da / wieczney.

Odbarzy cie tym wshyskim / degoctyl-
ko trzeba / R. badz tu na niskley Ziemi : badz
kiedy do Nieba : bycie zbawit / przesniezenie
szelne mieskanie : jako ztwirdzit Przysia-
ga : Amen : niech sie stanie!

CCCCCXXXVIII.

* Niestaly ! O nietrwaly ! ten
Zywot slowiesy / jako z Siemie
mgla wybija / a na tych miest os-
sumija / tak sie Zywot nasz rozwija.

O niestale ! o nietrwale ! sa slowie-
se lata / jako Strumien spadly z Skaly /
spieszy / na Kstalt z Lutu Strzaly / tak ne-
chodzi czas niestaly.

O niestale ! o nietrwale ! sa ludzkie
Kostosy / w zegarku Piasku drobina sple-
nie

nieprzeko z nim godzina / tak się smacie nie
nowina.

O niestała ! o nietrwąca ! pieśńona
urodo / jak się Kwiatek polny zwinie / jeśli
go wiatr niepomnie / takci Kształt pieśńo-
ny ginie.

O niestała ! o nietrwąca ! jest Duszę
z Potęgą : co Dbrzemy bit / otyłe / co w ty-
siące ważył się / tego wrzód kopie w mo-
gile.

O niestała ! o nietrwąca ! nasze Szczęśli-
wości : jak się Kula / wala / Kreć / tak ci / co
Szczęściem nieci / doznają jego niechci.

O niestała ! o nietrwąca ! świecić
Dignitářstwą : tego przed tym zwano Do-
giem / Kłaniając się mu przed progiem / zba-
wła z Tronu śmierć swym rogiem.

O niestały ! o nietrwący ! jest Do-
wcip słowiesy / temu / co wspaniałe Glo-
wy / tużył ciekrowemi słowy / niestawa na
potym mowy.

O niestała ! o nietrwąca ! wynalaz-
ci nasze / ten co rozum miał głęboki / y wyniosł
się nim w obłoki / zapadł w Śmierci Dół
Beroki.

O niestała ! o nietrwąca ! nasze Ma-
jtności / spalić Dgien / weźmieć Woda / wy-
smy

smętnieć z błatną Przygodą / aliz tu wsty-
skiego škoda.

O niestała ! o nietrwąca ! jest wspa-
niałość naszą / kto się moca dobił sławy /
nie jedney pozyl dżierżawy / idzie przecie
w Grób plugawy.

O niestała ! o nietrwąca ! jest glo-
wieja Dumą / siedziś Panie w złotej ka-
cie / ukazując się w bławacie / w podziemi-
nym zpełznięt Kownacie.

O niestała ! o nietrwąca ! są ludz-
kie zamyśły / ten co chorym usługował / y od
śmierci ich ratował / sam do Ziemię powę-
drował.

O niestała ! o nietrwąca ! wstykie
ludzkie syny / wstyko co widzimy minie /
kto stałym w Pobożność słyne /
ten na wieki nie za-
ginie.

Zbiór Pieśni zapamiętanych.

CCCCCCXXXIX.

Z wśech naswiatłszy Dzień nastał / a
jego słusney żaden nie wykonał / jedyny
tylko Syn Boży : Który Pieśńko zwo-
jował / y w nim S:atana przekłetego zwi-
ażał / tym Krześciany wybawił / to sam Pan
Jezus sprawił. Kyrie eleison.

CCCCCCXL.

Swięty Duchu przybądź / a Serca
tobie szczerze oddanych rządź / mnożąc
w nich swoje Dary / zwiąż : Ktem jedney
Wiary / rozmajcie narody / wiedź do świe-
tey w Kościele twym zgody / za co słusne
dądzą Dzieci / wieczne Wieki / Halleluja /
Halleluja.

CCCCCCXLI.

La Syna twego ofiary / Dyse świe-
ty mnoż swe Dary przysporz nam ży-
wey Wiary : abyśmy słow Twych
słu-

słuchali / y one zrozumiewali / y do Serca
składali.

Jeśli nam Duchą świętego / Kładzce
Zbórni powszechnego / Doktorą niebieskie-
go : oświeć serdeczne wnetrżności / zmiękc
twardości / zpadź ciemności / wśchep w nas
dyste żadości.

Przyłóż zbawienne pieczęci / utwórz w
nas słow twych pamięci / mnoż do dobrych
Spraw chęci : Pasterze rąż sam sprawo-
wać / ich Języki polerować : day nam w
Niebie królować. Amen.

CCCCCCXLII.

Jezus Chrystus żywot nasz / nasze Zbá-
wienie / nasz Pokój / nasze usprawiedli-
wienie : ucieśnik przyrodzenia ludz-
kiego / naswiatłszy płód żywa otá Pamienskie-
go.

Odeymując nas srogiemu Szatanowi /
y syniac dosyć Bożemu Gniewowi : Du-
še swoję własneę nieślanował / leż ja na
śmierć krzyżową ofiarował.

A na wieczną pamięć Dobrodziejstwa
tego / znióży Baranką starozałonnego :

U u u i j

Wie-

Wieser za nam nowa nagotował / a w niej
ciało y Krew swą nam darował.

Chleb jeść kazal / mówiac : toć jest mo-
je ciało / ktore będzie na Krzyżu śmierć ciera-
piało : Wino darowy Krwia je swą wy-
świadczył / ktora Grzechy Świata popła-
cić rasył.

Mamy Stół gotowy Zbawiciela
swego / tylko godnie przystępujmy do nie-
go : bo kto tu niegodnie przystępuje / ten
sobie Sad / y Śmierć wiecna gotuje.

Doswiadczyc się y uwazyć nam po-
trzeba / yż ten Stół jest wielkiego Króla z
Nieba : Chleb jest ciałem Boga praw-
dziwego / Wino Krwia ktora nabył Zbó-
ru swego.

Gdybyśmy się mogli sami poratować /
nie potrzebaby Panu z Nieba zstępować : coż
nam po Śmierci Syna Bożego ? jeśli
jest gdzie Sprawiedliwość pros niego.

Kto chce godnie przyjąć te święta Do-
biate / ma sobie sporządzić wesełna Szata :
osadziwszy się w swej Nieprawości / we-
dług prawa Bożej Sprawiedliwości.

A zrzućwszy z siebie zte stare naćgi /
przystępujmy z Wiara na święte progi / do

Altarza Wybranych własnego / dla Poży-
wania Żaranki Bożego.

To bykolwiek miał kto do swego Bliż-
niego / odpnać mu chętnie z serca uprząjme-
go : od nas urażonym odpraszamy / a z
Kościółem się Pańskim pojednamy.

Pod tym takowych jakie Pan z Wyso-
kości / postanowił / używamy Świątości :
Głosu Pasterza swego słuchamy / nie ujmuj-
my nic / ani przydawamy.

A przymierze z Panem utwórziliwszy
wieczne / postanowienie ucyłmy serdeczne :
Jemu służyć w wszelkiej Pobożności / w
Czczeniu / y w świętej Sprawiedliwo-
ści.

Pańska służby Pańscy śmierć opowia-
dajmy / a gule w Nędzie ogetiwajmy :
sławnego Przyjścia Boga wielkiego / Jezu-
sa Odkupiciela naszego.

Bądźcie / Boże żywy / gdzie y Chwała
tobie / że nas karmisz / y naprawiasz / sam w
sobie : Dajże dać bym z twej Do-
bitości / dośli w Niebie Wy-
branych Społeczno-
ści.

CCCCCXLIII.

Matki przez wołanie / że Dziatek zby-
wać / wśat grzesna śmierć ich była /
Aren Panki ich omyła. Czemu
wzdy tak narzekamy : gdyż je zaś ogła-
damy : w Niebie z nami bydy mamy.

Nagrobki znac daja / pamięć odnawia-
ja / yże Dusza ich żywie / z Bogiem swoim
prawdziwie. Ciało w ziemi leżąc będzie /
snyłowo przez śmierć pozbedzie : leg ich
zaśle nabędzie.

Wnet się z Nieba stawi / Bóg słowem
się zjawi / wszystko wzbudzi w Nowości
nabawi nas Radości : przywróci nam
Dziatki wasze / to uważajcie zawsze : usta-
ną Smutki nasze.

Ciała umorzone / y w proch obroczone /
z nowu z martwych powstana / przed Pana
na Sob stana : a z Dusza będąc złączone /
od Grzechów uwolnione : wiecznie będą
zwielbione.

Patrzącie na nasienie / co wrzucone w
ziemie / te pleśnie wyrastają / kłos z trawy
wydawają : wszystko pięknie zakwitawa-
cieby

Kiedy Wiosna nastawa : co Radości do-
dawa.

Ziemio chowaj w sobie / Ciało dane
tobie / Smach wdzięczny Dusze mojej / zwie-
rżam opiece twojej : Ktore sam Bóg u-
kształtował / Mądrością udarował : Kry-
stus je sam sprawował.

Przetoż ziemską włości / miej Skarb
w uściwości / co Bóg grzesnie zbudo-
wał / to u ciebie zachował : upomnie się
tworu swego / Bóg w Dzień Sadu wal-
nego ści nabawi onego.

A rychłoż czas przydzie / a radość naba-
ędzie / gdy Bóg Wola swa spełni / Na-
dzieje sąych wypełni : że cięta będą wstępe-
kone / przez Krysta obżywione : y ślaskie
ozdobione. Amen.

CCCCCXLIV.

An Krystus w swym Przysięciu pła-
wonym / stawił się Sługa naniższym :
ale gdy drugi raz przydzie / na Mía-
jestat jak Król siedzie.

Tu był wszystkim miłościwym / tam już
Sędzia sprawiedliwym : Wiernym da-
U u u jv Niebie.

Niebieska Radość / Niewiernym Piękną
Zakość.

Ci są pełnymi nabożeństw / Których Wiara
Cnoty ścieżka : bo owoc zasiewu tego /
zbierać beda Dnia sadnego.

Daj nam Daje w Synu oży : owoc
Wiary rós rozmnożyć : daj w Dobrym
Szczęśliwym Wytrwanie / a w Niebie wieczne
Miejsce. Amen.

CCCCCXV.

Różni / dobra myśli / Gody / y inne
Światowe Pogody / niemożna by
długo trwać miały / Kto miłuje Zbo-
wienie / przyimi to napomnienie / wstań w
w czas z Bledów / do Pańskiej Chwały.

Zrzućmy z Sercą Złości / weźmi
zbroję Sprawiedliwości / wiernie pokutuj
za Grzech każdy / Bojaźń Boża miej w so-
bie / w Trzeźwości radzaj sobie / gętaj głę-
bię Pana zawsze.

Uważ to dobrze sobie / że Śmierć nie
da nic tani tobie / ni się ona nad kim zlewa
je / ale sporo przypadnie / oraz wszystko upa-
dnie / wszystko Czwolę odstępnie.
Pomni

Pomni na te Godziny / w Która za-
kłada twoje Wina / abyś gnił Ciężko roz-
kasa : przetoż pości czas tego / przeprawie
kasta jego / nie gętaj aż ciele na Śmierć sta-
ja.

Piękność / Moc / Urodzenie / w pobliży
po śmierci chodź Ciężko / nie to niepomoc
Grzesznemu / sama Wiara prawdziwa / z
niej Miłość światobliwa / wlewnie płamna
bedzie Dobremu.

Świecła wymysłów Sława / wlewnie
jaś Roślina zieleń Trawa / a natym się bierz
śladnie / Niezbożnych Wywyższenie / ma
Kłopot / y Trapienie / a przez śmierć się /
wiecznie zapadnie.

Coż pomoże Człowieku / choćby miał
wszystkie tego Wieku / Królestwa y ich Do-
stojności / kiedy z Grzechu przysięgną / zby-
wszy Duszę jedyną / musi cierpieć wieczne
ciężkości.

Niemaj kosztowniejszego / niemaj Ale-
notu perowniejszego na świecie nad dobre
Sumnienie / inże rzeży śmierć stroci / w po-
piół / wnieść obroci / dobre Sumnienie
wlewnie śynie.

W sym Duszą z Świątą zchodź / y w
u u u v gni

sym ja Pański Sad zachodzi / musi stanać
w swym własnym ciełe a co w nim zarobi-
ła / takowa w ciełe była / tak weźmie / lub
śmierć / lub Wesele.

Daj Rozum oświecony / a Umysł Cno-
ta zapalony / staw Panie Jezui w prawey
mierze : niech wszystko uważamy / niech le-
pšie obieramy / rás nas zmocnić w zbawien-
ney Wierze.

Daj aby Prawda święta / z Ewán-
geliey cney pojęta / sym dąlicy / bąrszies gó-
re brała : niech świat Marność swą gnie-
niech się na Sad gotuje. Prowadź nas
tą / gdzie wiečna Chwała. Amen.

CCCCCXLVI.

W Tobie o moj Panie! w Trwogach
mam ufanie : Ty mnie umiesz ra-
tować / wśrego złegoudować. Nie-
śczęściu odjac możesz / za wzdoy mi dopomo-
żesz.

Choć Grzech następuje / to mierz Trwogę
wyjmuję : że Chrystus ma Nadzieję / z nie-
go mam Dobrodzieję. Jemuż ja się od-
dawam / na nim całe przedstawiam.

Choć

Choć mnie ten świat zbedzie / Śmierć
mi zyskiem będzie : Chrystus żywotem mo-
jim / jam Chryste Sługa twojim. Lub dżiś
Intro pomnie / z Duszą z ciałem niezgine.

O Jezui moj Panie / srogieś zmości ka-
ranie : na Krzyżuś umorzony. Tym ży-
wot zasłużony : mnie y z Wiernych każde-
mu / ztad Niebą pragnacemu.

Amen Wierny każdy / śpiewaj i Sercą
zawzdy : Panie sprawuj nas sobie / tu twej
ści y Dobre : bym się tu wyślawiali /
wleśnieć w Niebie śpiewali. Amen.

CCCCCXLVII.

O Patruj nas sam : boś Dzieci nasz y
Pan : my Czeladź twa : niech twój
Odporec w nas Miejsca niema : od
wśelkiego Złego / zachowaj z Wiernych
każdego / przywiedź do Królestwa swego.
Amen.

K O N I E C.

Rejestr

I.

Rejestr Pieśni / pożądujący / ktora

Pieśń jest położona / na którym
Miejscu.

II.

Ach Boże nasz / już ci niemam /	998
Ach Boże z nieba wejrzy k' nam /	671
Ach Boże toć w tej niskości wiele /	510
Ach cieście się Krześciane /	581
Ach jużże tak do końca /	674
Ach mizerny stanie głowie /	579
Ach moy Niebieski Panie Boże /	465
Ach moy Panie / mnież nieszczęście /	463
Ach na nasze kłoseć tośmy strapieni /	356
Ach Panie byś niebył Bóg co /	467
Ach wspomni na to słowie /	501
Ach wśch mogacy / dobrotliwy /	585
Adam Świat cały zaraził / z niego /	572
Aniołowie / Aniołowie zaśpiewali /	50
Aniołowie zaśpiewali / radość wielką /	51
Ascendit Christus Hodie, Halleluja,	242
A toni przed się was zwyciężył	912
Bądź	

B.

Bądź Chwała Bogu na wysokościach /	303
Bądź Chwała Bogu błogosławion.	453
Bądź Chwała Panie tobie	638
Bądź nam Bożemilosty / pożegnay /	765
Baranek nasz Wielkonocny / Chrystus /	220
Baranku Boży Jezumoy / w żywocie /	856
Baranku Boży niewinny / na świętym /	123
Barzom się rozweselić / kiedy /	820
Bede cie wielbił moy Panie /	704
Bede ja zawsze wielbił / Imię /	718
Błogosławiony Bóg a nierozdzielny	276
Błogosławiony Bóg a równy w wiel.	280
Błogosławiony słowiek / co się /	651
Błogosław Dusz moją Pannu /	800
Błogosław Dusz świętemu /	591
Błogosław nam nasz Panie /	765
Bóg dał Głos Ewangelii / abyśmy /	938
Bóg gdy Niebo ubudował / a w nim /	553
Bóg który ma Świat na pieczy /	334
Bóg nam dał Ewangelii / byśmy się /	940
Bóg Długo z figury Miłości /	576
Bóg się stał ciałem / a jest naszym /	104
Bóg was żegnay Przyjaciele / Dzieci /	926
Bóg	

Bóg wieczny a wszechmocny Pan / 550
 Bóg wieczny Król wszechmogący / 628
 Bóg wszechmogący / Dziec nasz Lieb. 62
 Bóg wszechmocny / Bóg prawdziwy / 743
 Bogum oddał Sprawę moję / 876
 Bogu ufa Duszę moją / toć moy / 755
 Bojażń Bożę wszyscy znajmy / 974
 Boże / Boże / Panie moy od wstania / 758
 Boże / ciebie gęimy ! ciebie my / 278
 Boże / coś rano pon stanął / a do / 614
 Boże gęmus mi / gęmus mi moy / 689
 Boże ktory nieśkaś na wysoki / 823
 Boże ktorego Chwała w mych uściech / 806
 Boże ktory wieś wśyskie myśl sercá / 557
 Boże ktory slug mgdy nieprzepomni / 752
 Boże litościwy / w moy čas nieśgłsiwy 760
 Boże moy rás cie nademina zmiłować 471
 Boże náš przez Syná swęgo / bron nas 570
 Boże Djeś badź z nami / a bron / 292
 Boże Djeś niebieśki / jam jest głowiek / 469
 Boże Djeś przy słowie twym / rás nas 380
 + Boże wierny / gdy mizerny / 1033
 Boże w miłosierdziu swoim nieprzebr. 774
 Boże Zástupów / Królu náš niebieśki / 332

Brn

Brón mie moy Panie od ludzi złośli. 843
 Bronje nas Panie na wielkiy Kosciół 364

C.

Chrystus Pan idac do swęgo Miasta / 965
 Chwała badź na wysokościach P. Bogu 68
 Chwała Bogu w wysokości y dżięł 281
 Chwaląc już badź Jezu Kryśtenasenie 66
 Chwała tobie Kryśte Panie nad Pány 1018
 Chwała tobie swięty Panie / za wielkie / 89
 Chwalcie Pána / Dobroci jęgo / 837
 Chwalcie Pána / godno dąć / gęś Pánu / 853
 Chwalcie Pána / jęgo Swiatobliwćci 858
 + Chwalcie Pána w Swiatnicy / 1038
 Chwal dżis swęgo Stworzyciela / 247
 Chwal Duśo ma bez przestania / 254
 Chwal Duśo ma Pána mego / 727
 Chwale Pánu daycie / wszyscy / 433
 Chwalebny Bóg Izraelski / Stworzyć. 30
 Chwalebny jest Pan Bóg Narodu / 29
 Chwalmy Boga wszechmocnego / 145
 Chwalmy wszyscy Boga / za to / że nam / 95
 Chwalmy wszyscy Króla niebieśkiego 240
 Chwalmy wszyscy / z weseleni Stworzyć. 62
 Chwal wierni Zbórże swiętego / 171
 Ciebie

Ciebie Boga znamy/Panem wyznaw.	331
Ciebie będa Boże prawy / całym /	666
Ciebie chwale Bożemoy / Imieniom /	850
Ciebie ja po ki mi jedno Żywota /	681
Ciebie o Boże niezmierzony /	793
Ciebie Dżę wzywam Łaskawy /	845
Cieś sie Corko Syniśka / Cerkwi /	17
Co Bóg moy chce / niech sie stanie /	508
Contere Domine Fortitudinem Inimicorum.	364
Czasu Gniewu y czasu twej zapalę w.	659
Czasu Gniewu y czasu twej popędliw.	732
Czasu nieśczęścia naszego /	823
Czego chcesz ponas Panie / za twoe hojne /	325
Czemuś Panie odstąpił? czemuś /	668
Czemuś sie Serce nie drgał?	319
Cześć / Chwała tobie / Któryś cześć /	164
Czkowieś na świecić żywy /	387
Czkowieś ja nieśczęśliwy /	819
Czkowieś z Ziemię wystawiony /	924

D.

Dajcie Bogu wielkiemu cześć /	857
Dajcie cześć Panu / dajcie cześć /	632
Dajmy cześć Bogu swemu za /	636
Daj nam Pokoj miły Panie /	466

Daj

Daj nam Panie miłościwy / Pokoj /	381
Dobry Bóg Ludowi swemu /	773
Dobrym już Bóg odprawił /	911
Do ciebie Jezu / do ciebie Jezu /	885
Do ciebie Jezu moy Panie wołam /	1036
Do ciebie wołam Boże /	1032
* Do ciebie Panie ja więzien testliwy /	606
Do ciebie Panie wzdycha Serce /	697
Doład mie chcesz zapomnieć /	673
Doładże Panie Obliga twójego /	599
* Doładże w testności / jężnem /	486
Dla Syna twego Dfiary / Dżę /	1042
Dla twego obrzezania / odejści od nas /	94
Domine Rex Pater JESU Chrtiſti,	599
Ducha świętego zesłanie / wspominając /	256
Duch święty przybądź nam a zniebios.	262
Duchu święty zawiataj k nam /	263
Duch Pański napelnić Dtrag Ziemi /	253
Duchy prozne Smiertelności /	855
Duszo śpiewaj Pannę Pieśń o nieogarn.	802
Dwu rżęsy profe Panie moy /	637
Dziatki Ludu żydowskiego chwalily /	167
Dziecie sie narodziło / Ktore obiecane /	34
Dziecie wielebne narodziło sie nam /	34
Dziękujemy wśchmogacy Boże /	440

X K K

Dzie.

Dziękujmy wszyscy Djeu niebieskiemu/	293
Dziękujcie Królu mocny/ żeś strzegł/	622
Dziękujcie Djeu przez Syna twójego/	621
Dziękujcie Pánu/ bo jest miłośny/	631
Dziękujemyć wieczny Pánie/ żeś/	644
Dziękujcie Pánie/ za powstanie/ y za/	620
Dzień już nastał o nasz Pánie/	612
Dzień się wesóły zjawił z Wschodu/	53
Dzisiaj nas Pánie przy Słowie trzym/	380
Dzisiaj Słowo Izraelskiego/ Pána/	389
Dzisiaj Chrystus Król wieczny Chwały/	218
Dzisiaj nam nastał Dzień ozdobny/	195

E.

Ey nasz Páńscy służebnicy Domu/	836
---------------------------------	-----

F.

Folgując Świątu z kłemu srodzemu/	460
-----------------------------------	-----

G.

Gdy czas przyjdzie Dnia śabnego/	912
Gdy Jezus na Krzyż był rozbit/ a na/	152
Gdy się Chrystus narodził/ Anioły/	54
Gdy Chrystus wielkonoconego Baranka/	158
Głupi mowi w Sercu swoim/ niema/	675

Go

Godzienes jest tego Pánie/ pości/	559
Grates aunc omnes reddamus Domino,	81

H.

Herodzie prześ się Judyjskiego/ boiż/	99
---------------------------------------	----

I.

Ia słowiec utrapiony/ wiekniłszy/	577
Iako Jelen szuka Zdroja/	738
Iakobolwiek Szyjęcie tu mnie się/	721
Iako Krzyżacy Jelen czasu gorącego/	736
Iako na puszy pretkimi p sy szwana/	734
Iakor żeś piękna/ iako r żeś przyjemna/	836
Iam multa quiesce querela - lacrymas,	918
Ida w wesółym Sumnieniu/	907
Jeśli sam Pan Domu niezbuduje/	825
Jest zdrada w Świecie/ jak/	989
Jezu Chryste Boże wieczny a niebie/	954
Jezu Chryste Ktoręś śmiercią.	378
Jezu Chryste Nazareński/ proś cię/	586
Jezu Chryste Nazareński/	567
Jezu Chryste wiecznie żywy/ Boże/	889
Jezu Chryste wiecznie żywy/ Królu/	978
Jezu Chryste Wykupicielu/ wstałeś/	226
Jezu Chryste o moy Pánie/ nie day mi/	884

K r r ij

Jezu

Jezu Kryste w Rece twoje ja /	903
Jezumie Kochanie / Serc upodobanie /	1000
Jezu wdzięczne Pamiątanie /	1005
Jezu wiem że umrzeć muszę /	892
Jezu Panie nasz nad Pány Boże /	429
Jezus Krystus Bóg głowiek mądrości /	134
Jezus Krystus nasze Zbawienie / co /	443
Jezus Krystus nasze Zbawienie / teni /	445
Jezus Krystus nasz Zbawiciel / smierci /	221
Jezus Krystus nasz Zbawiciel / Etory /	221
Jezus Krystus wiecznie żywy / przydzie /	947
Jezus Krystus z martwych wstał /	217
Jezus Krystus żywot nasz nasze Zbaw.	1043
* Jezu Skarbie doskonały / Studnico /	487
Jezuście Bśiąże Pokoju / Boże nasz /	564
Jezu jutrzenka światłości /	626
Jezusa Nazareńskiego / dla nas utrzym.	223
Jestem na Drórze szczęście Panie /	959
Jestem na Drórze szczęście Panie /	960
Jezus na Krzyżu rozbity / na swym ciele.	151
+ Jużci z martwych wstał Krystus Pan /	1019
Już nam ten Dzień usłępuje /	638
Już nie lża jedno w Niebo gysie /	314
Już on sadny Dzień straszny nadchodzi /	919
Już Panie wolno puścić sługe /	909
Już	

Już po wszystkich wiecie Głos Ewang.	365
Już się śmierć do nadchodzi noc /	643
Już się z światem rozstawam /	910
Już się z tobą rozstawam /	897
Już Słońce i Nieba wyszło radujcie się /	59
Już teraz wszyscy śpiewajmy / a Krystusa /	75
Już weszły zorze słoneczne /	613
Już w Pokoju Panie / na twoje obietnice /	910
Żali Dusza moja słuszenie Pannu /	756

R.

Każdy Duchu chwal Panną / boć jest /	282
Kiedy Król Herod królował / nad żydy /	97
Komunikę zbawienie gąsudzistejzego /	307
Kocham się w Pannu Etory /	815
Królowi nad wszystkimi Królmi /	549
Królu na Ziemi y na wielkim Niebie /	761
Królu niebieski / my Lud Brzeszcząński /	949
Królu niebieski zdrowie Dusze mojej /	701
Królu wysokiego Nieba / Etory /	548
Krotkie tu lata y gąsy / ścyre /	883
Kryste Dniu naszej światłości /	641
Kryste Królu niebieski ty przychodź /	166
Kryste Królu Stworzycielu jedyny /	154
Kryste Synu Kochany Dja /	315

X x x iij

Kry-

Kryście tyś ukrzyżowany /	157
Krystus jednorodzony Syn Boga /	315
Krystus leżał w mocy śmierci /	215
Krystus nasze zbawienie w Grzechu /	138
Krystus nasze zbawienie ktory Grzechu /	139
Krystus Pan dzisiaj z martwych wstał /	228
Krystus Pan z martwych wstał / anan /	210
Krystus Pan z martwych wstał / anan /	218
Krystus Pan z martwych wstał / wstąpił /	229
Krystus Pan z martwych wstał / żyje /	220
* Kryście ktory maś w swej mocy /	593
* Kryście obrońco Zboru krzyżowego /	1037
Krystus Syn Boży / Grzesznym Radość /	59
Krystus Syn Boga żywego / dnia /	210
Krystus słubował ugnom siły /	268
Krystus w mocy śmierci leżał za nas /	212
Krystus w niebo wzięty / zesłał nam /	252
Krystus wstał sławie / za nas /	222
Krystus wszechmogący / a Pan król /	235
Krystus Zbawiciel wstał na Niebo /	251
Krystus z martwych powstał /	232
Krystus żywotem moim / śmierć /	801
Kryśtafowe Wstąpienie / jest odkupienie /	249
Kryśtafianie prawdę Bożą /	348
Kryśtaf t' tobie wiesz miły Panie /	356
Kto	

Kto pod Obroną Najwyższego /	787
Kto się Pana Boga boji / a na /	826
Kto się w opiekę poda Panu swemu /	785
Kto tu chce Bogu służyć / żyjąc /	351
Ku ci Panu za krzyż /	792
Kyrie Łaski niezmiernej / Dzię /	222
Kyrie Dzię nasz miły / ty Boże /	2

L.

Łaska wieczna Bóg jedyny / zjawił się /	26
Ludu Boży Izraelu / śpiewaj /	824
Ludzie Ciąśni ostatniego / isli się /	981
Ludzie wszyscy weselcie się / Syn Boży /	36

M.

Madrze Dica wszechmownego /	128
Mając polne w Sercu pocieszenie /	84
Mato ludzi na tym świecie / ktery /	861
Mam przez Pana miłować /	813
Mam wola się rozstać z tobą /	898
Maria święta Dziewica / cieść się /	32
Matki przez wołanie / że Dzieci /	1046
Mati cieście Pana niewinnego /	177
Miej głębi przez Syna twójego /	618
Minał Kół stary zajął / chwalemy /	1012
Mocna wieść Pan Bóg prawdziwy /	362
X x x	1000

Mocny Boże jakoż ich wiele /	655
Moc Dica wszechmogącego Krystus /	149
Modlmy się Dżeswemu w Pokorze /	404
Moga rzec Pańscy Wybrani /	830
Moy wiekujisy Pasterz mie pascie /	694
Mowil Pan Bóg wszytkie te Słowa /	385
Myc się porusamy w Kce twej /	646
My ktorzy temu wierzymy / rżeszmy /	384
Myślasłowie zawiady / i musi umrzeć /	958
My wierzymy w Boga jednego /	397
My wszyscy w jedynego / wierzym /	398

M.

Nad Rzeki Babilońskiemi siedzieli.	1003
Nakloni o Królu wieczności Ucha /	624
Nakloni Panie ku mnie Ucho twoje /	783
Narodzenia Bożego Pamięć odn.	106
Narodził się nam Zbawiciel / Jezus /	40
Narodziło się nam Dziecię z Marią /	81
Narodził się Syn Boży / nam grzesznym /	41
Narodził się Syn w Bethlehem /	78
Nastąpi nam Dzień zbawienny /	274
Nastąpi nam dzień pożądany / w ktorym /	44
Natrudniejszy naszey chwile /	509
Ná woli Pańskiej spolegam /	997
Nieba w swojej rżadzie chwale /	687
Niech	

Niech się temu Świat dżiwuje /	1009
Nie daj Boże nasz hanblę /	364
Niemasz na świecie żadney /	994
Nie nam stworzeniu podobny /	811
Nieobruszay się że kto niewstydliwie /	728
Nie rąg w Popadliwosci / Panie /	666
Niescie chwale mcarze Panu /	703
Niestetyż toż złego gaju żalostnego /	572
Nie trwoż soba duszo moja / jeśże /	518
Nie trwoż o słowieś soba /	321
Nie bierz nam Ducha swego /	380
Niewinność Panie moje / przyjmi /	739
Niosęć Panie / za powstanie /	625
Nowa Piosnka Panu wierni /	856
Nunc Angelorum Gloria Hominibus,	80
Nuż my Dżiatki zaśpiwajmy z weselem /	75
Nuż my wierni Krżeszććanie / przez /	905
Nuż sprawiedliwi zaśpiwajcie /	713
Nuż łagani y pragnacy /	450
Nuż wszyscy Krżeszććanie / wesoło śpiem.	24
Nuż wszyscy ktorzy pragniecie /	500
Nuż wszyscy zaśpiwajmy / a do /	378
Nuż wszyscy z Serca całego / chwalmy /	69
Nuż wszyscy z Serca wiernego /	354
Nuż zaśpiwajmy / Bogu chwale dajmy /	455

G.

D Bogu przyjemne Kwiatki / nowonar. 103
 D Boże ktoryś rączy stworzył / 601
 D Boże Dize wszechmocny / 384
 D Bożeróg się zmiłować / 943
 D bñta Ducha świętego / Łaska z Niebą / 270
 D bronco uciñnionych / Boże litościwy / 748
 D dziec niebieski daj swego Syna / 179
 D dziec niebieski wybranych z Łaski / 545
 D enę się o Ducha moją / 647
 D enę się o Ducha moją / 647
 D enę się o Ducha moją / 647
 D darenie nasze Protokwile / toć / 373
 D dajmy wierni Chwałę Bogu / 372
 D dajmy Chwałę swemu Bogu Łaski / 634
 D dajmyś to ciało Ziemi / 917
 D daj surowy Gniew swój / oddal / 560
 D daj od nas gniew swój / 561
 D daj Pána wiele obdrego / bierzemy / 921
 D daj wschodu Słońca jasnego / do / 60
 D jact sa miłe two Przybytki Panie / 781
 D jact jałosny czas mamy tu w tey / 904
 D jałoscie wy błogosławieni / 886
 D jact na wysokości / chwalmy / 635
 D jact niebieskiego / chwalmy z tey / 73
 D jact ktoryś wszystko stworzył / 619
 D jact

D jact nasz ktoryś etc. wzięles nas za / 407
 D jact nasz ktoryś etc. wejrzysz na nas / 410
 D jact nasz ktoryś etc. nas grzesznych / 415
 D jact nasz ktoryś w niebie / święc się / 433
 D jact nasz miły Panie / 273
 D jact nasz namocniejszy / 629
 D jact nasz wszechmocny / ktory mieszka / 413
 D jact niebieski prosim cię / 404
 D jact / Synu / Duchu święty w Trocy / 426
 D jact Jezubądź pochwalony / żeś za nas / 158
 D jact Jezubądź obroń moją / 1033
 D jact Jezubądź pamięci / mocą twoją / 447
 D jact Jutrzenko z wysokości pełna Łaski / 966
 D jact Jutrzenko Jezusie / wzniósł nam / 963
 D jact Kryśte dżienna Jasności / ktory / 642
 D jact Kryśte wstępuj / trą Król / 225
 D jact ktory siedziś na wysokim niebie / 678
 D jact Łatom niepodległy / ni żadney / 312
 D jact Majestatu strasnego / Królu / co / 484
 D jact Mace Pána naszego / Prorocy za / 126
 D jact niestały / o niestały ten / 1039
 D jact Panie Jezus Kryśte / Boże / 540
 D jact Panie ktory na swej pieczy / 841
 D jact Pasterzu Izraelski / Panie światła / 779
 D jact Pateru naszemu / boś Dziec nasz y P. 1051
 D jact Skonce Sprawiedliwości / 624
 D jact

O śmiertelni! o miżerni! coś sobie / 859
 O świec światłem twym Panie / 598
 O światy Duchu przybądź / 1042
 O światy Jezu / cożes ty przewinił? / 1016
 O toś nam żyłiwy / Dize wiegnie / 12
 O trzey! jedyny Istności / o Boże / 287
 Owo twoy Jezus głowie / 163
 O wszechmocny Panie Stworzenia / 495
 O wszechmogacy Panie / co wsystko / 375
 O zacnaś to była nowina! / 41
 O Żalosci! o Gorzkosci! / 176

P.

Pamietaj dawco Żywota / żesiny / 120
 Pamietajmy Brzeszczanie / że nam dał / 388
 Pana wołam / Pana prosze / rece / 846
 Pan Bóg sie rażył zmiłować / nam / 61
 Pan Bóg w sprawach swych skuteczny / 6
 Pan Bóg wszechmogacy / trólujac od / 56
 Pan Bóg wszechmogacy / sluby swe / 2
 Pan Bóg teraz z swey miłosci / 382
 Pan Krystus przykład zostawił / 110
 Pan Krystus w swym Przyściu / 1047
 Pan Panu Dziec jednorodzonego / 809
 Panie Boże Dize nasz / Królu / 595
 Panie Boże wieczney chwaly / 627

Pac

Panie Boże wszechmogacy / Dize / 633
 Panie Boże z wysokości / Cześć / 441
 Panie jak ich wiele jest / ktorzy / 653
 Panie Jezu do ciebie wołamy / 269
 Panie Jezu Kryste / przez twoje Wcielenie / 33
 Panie Jezu Kochanie moje / 232
 Panie Jezu tyś głowie y Bóg / 891
 Panie Jezu tyś zwatłatym Duszam / 456
 Panie kiedy cie o co / w swej potrzebie / 834
 Panie ktorego Imie nastawniejsze / 665
 Panie mocny / tyś wszechmocny / 193
 Panie nasz / ktory w niebie przebywaś / 547
 Panie nasz / Studnico dobroci / Dize / 35
 Panie nie opuścisz / swoich wiernych / 317
 Panie pokij wzdry swej Sprawiedliw. / 506
 Panie zmiłuj sie / Kryste zmiłuj sie / 418
 Pan moy ktory zawsze / mnie sam / 692
 Pan nasz wtory Adam z Nieba / 168
 Pan ogniem swojej światłości / 700
 Pankta jest wsystka ziemia / 695
 Panu Bogu wszechmocnemu / dzieł: / 635
 Pan z Głosem Traby wstępuje / 243
 Pasterzu niebieski / Jezu Kryste / 361
 Pieśń zaśpiewajmy / na chwale / 71
 Plaż sprawiedliwy y Rąge / 679
 Po Adamowym zgrzeszeniu / nasze ciało / 27
 Pochwalmy wsystcy społem Pana / 91
 Po

Pochwalny wszyscy Pána z Niebá/	570
Pogrzebmyż to ciało w ziemi/	916
Pojedynę perny mamy/	871
Pojrzy z Niebá ná nas Pánie/	552
Potrzy swoym Miłosierdziem/	767
Pomóżcie mi wystawiać/namiłse/	87
Pomóżte nam z Grzechów naszych/	421
Poslan Archaniol Gabriel przezwany/	1
Poslan był od Boga Aniol/toremu/	3
Posłuchaj każdy tej sprawy/	934
Posłuchajcie Lamentu Dżaniebiest/	186
Posłuchajcież weselęm/co się Dnia/	42
Posprawie Poselstwa swego/	241
Powstał zmartwych Pan chwaly/	211
Powstań już powstań Pánie/	359
Powstań każda Duszo wierna/	125
Pozegnaj nas Boże Dże/mocą/	608
Pozegnaj swoj Lud wybrany/	286
Prez/prez/żałosne narzekanie/	919
Prorocy wołali Pána we dnie/	1
Prośmy dziś Ducha swietego/bynas/	265
Prosim dziś Ducha swietego/byśmy/	265
Prosim cie ktory mieszkaś/ná wysokiń/	408
Przećiwne chmury/Stonice nami/	595
Przed Bżym Tronem stoja/Aniolowie/	329
Przez Obietnice prawdżiwe/Ewangel/	377
Przez twe swiete w niebo wstąpienie/	252
Przez	

Przez twoje swiete Ducha zesłanie/	273
Przez twoje swiete z martwych wstanie/	194
Przybadź do nas Gościu wzięty/	264
Przy Bogu mocno stoje bo mnie/	516
Przybliżać się już dzień biały/	609
Przybliża się czas porostania/	610
Przybliża się Dzień sądowy/	1034
Przydź Duchu swiety napełń nas/	259
Przydź o Zbawienie Pogańskie/	14
Przyjawmy z Ksi Pánstkiej wiele/	921
Przypuść Pánie w Uby swoje/	657
Przyśeć do nas obrzym mocny/	22
Przyśkoć nam perone Zbawienie/	955
Puer natus in Bethlehem/	78

Raz poświęcić Pokarmów Kryste/	630
Raz ukazać miły Pánie nad nami/	464
Raz zosić z nami Pánienoc nadchodzi/	650
Rado śnie śpiewajmy/w Sercach/	77
Radujmy się dziś spożegnie/á chwale/	341
Radujmy się Krześciane/gyniac/	168
Radujmy się wszyscy Krześciane/	237
Radujmy się wszyscy z tego/chwalać/	258
Raduj się z tego wierny/że nas/	100
Rano wstawmy ze Snu swego/každy/	615
Koba	

Kobakem nader wżgardzony / śmierci /	899
Koszt dobra myśl /	1048
Koskemy stary skonsyli /	93
Koźmyślajmy dziś wierni Krześciane /	129
Koźmyślajmy dziś etc. niewinna /	132
Koźliżne usynności / sławmy /	326
Koźne ścieście ludzkie uważają /	555
Koźpominaj każdy wierny / trud /	123
Koźwajajmy wszyscy Łaskę Bogą /	183
Kżabż nas Słowem twojim Panie /	379
Kżes bårzo dziwna się stała /	81
Kżes zbyt stråśna slysemy /	573
Kżektem ja gżek utrapiony /	961

S.

Sam mi się obrał Pan Pasterzem /	695
Serce mi także śpiewać Pannu /	740
Sercem tu Sprawiedliwości /	527
Serdecznie ośkarżam / zgonu /	887
Si Bona suscepimus de Manu,	921
Stędzac pomistich brzegach / Babilonst.	840
Sławne Krystusa powstanie / wspom.	202
Słońce się chyli tu Ziemi /	649
Słowa twego / Panie cnego /	1001
Śmierci się oprzeć nie może /	879
Śmół Sercą mego brzydkie:	1022
Spie:	

Śpiewać bade ja o sobie sama / śem /	534
Śpiewajmy Bogu tu chwale / ktory /	544
Śpiewajmy Pieśń radości / że nam /	116
Śpiewajmy wszyscy z Sercą śerego /	1
spiritus Sancti Gratia, Apostolorum pectora,	270
Sprawować się tobie będziem /	776
Srogie się żewśad zażurzyły dymy /	603
Stworzenie ludzkie Pana Bogą /	520
Stworzy cielu nasz Boże wielkiej mocy /	316
Stworzy cielu wszechmogący / Boże /	288
Świat przewodzi nic się z tego /	927
Świećcie z siebie wychodzą / a Dróga /	880
Święty Duchu zawitaj k nam /	254
Syn Boży Dicu Kochany / światu /	109
Synu Boży / Panie moen / Zbawie.	95
Syn Boży z górnego / Kraju Niebieś.	13
Surrexit Christus hodie, Halz humano,	228
Surrexit Dominus, valet lucus,	231
Śześliwy głowiek prawdziwie /	830
Śześliwy komu Grzechy odpuszczo /	713
Śześliwy ktory nie był między /	652
Śześliwy ten ktorego złości /	711
Śześć / pomóż Panie Boże /	1013
Śigodry Wieżor / śigodry wieżor /	102
Śiukając sobie pomocy / ozy /	818
Y y y	Łat

Tak nas woła sam c. ktory nasze dobro / 512
 Tak nas woła sam c. wy ktory Swiat / 489
 Tak Pan Bóg swiat umiłowat / 271
 Tak Pan Bóg tennedzny Swiat umiłowat / 37
 Te Deum laudamus, te Dominum, / 276
 Tego Dnia swietego Wielkonocnego / 231
 Tego jest nawietża Potrzeba / 437
 Teraz gdy dołany wa słonie / 1010
 Tobie bądź Panie Chwała wespółkiego / 88
 Tobie nalepszy Boże nasz y Panie / 340
 Tobie bądź głęść Dłże mocny / 626
 Tobie nieśmiertelny Panie / pośi mi / 852
 Tobie Panie Grzech twoy wyznać muszę / 478
 Tobie wielkijsty Boże / tobie służę / 339
 Tobie ufam o moy Panie / 515
 To służna z wiernych każdemu / 458
 Tu leże śmierć uśpiony / w tym / 913
 Tu leże Kobał zmorżony / w tey / 915
 Tu spie według ciała mego / 914
 Twoja głęść chwał / nasz wieczny Panie / 454
 Tworco Duchu swiety donas przybądź / 200
 Ty coś Niebo wysofie pieknie / 504

Tys o Jezu Kryste Panie / jedyne / 481
 Ty sam Panie dawasz z Nieb / 630

II.

Veni sancte Spiritus, reple tuorum, / 254
 Victimę Paschali laudes, / 230
 Umiegentie naszego Pana Jezu Krysta / 141
 Uślyś me Prośby / Boże władze / 714
 Uślyś Prośby moje / Boże litościwy / 794
 Utrapienia pełno wśedzie / nic to / 497
 Uważ to Serce każdego co maś / 147

III.

W Bogu swego wśedzmocnego / 396
 W Bogu ufać / jest stale trwać / 882
 W gystym Sercu y w Pokorze / 627
 Wdzięgni powinni przez powatpiw. / 922
 Wśelcie się Krześciane / 945
 Wśelmy się Krześciane zśedşy się / 311
 Wśelmy się wśyscy wierni / gśu / 83
 Wśelmy się wśyscy z tego / chwalc / 76
 Wśel się Cerkwi swieta / ślubem / 345
 Wśel się Cerkwi Syonśka / wśpołek / 16
 Wśel się tey to chwile ludzkie Pokol. / 203
 Wśoko śpiewajmy / Boga Dica chwał. / 8
 Wśoły nam Dzieni nastal / w ktorym / 197
 Y y y i i Wśo

Wesoły nam dżien nastał / gdy śmierć / 194
 Wesołym Głosem śpiewaliśmy / narodzi. 69
 Wiara / Miłość zginęła / a Złość / 983
 Wiegny Boże mienajdziesz Pychy / 835
 Wiegor nadchodź / wstań Panie / 640
 Wiegny Królu Panie nasz / Ty / 777
 Wielkowi Tworco / o Panie Jezusie / 968
 Wiem o Kwiatku pięknym / 996
 Wiem że mój Zbawiciel żywie / 925
 Wierna Duszo świętego / przyjm / 18
 Wierzę w Boga jednego / Tworco / 399
 Wierzę w jednego Boga / Dica / 401
 Wierzę w Boga jednego Dica / 402
 Wierzę w jednego Boga / Dica / 395
 Wierzę temu o głowie / że jest / 393
 Witaj Dniu Wielkonocy ozdoby / 207
 Witaj do nas święta Wielkanocy / 208
 Witaj Jezu Kryście z niebieskiej radości / 20
 W każdym ucisku seroim / 817
 W Kryście Panu ufamy / bo w nim / 493
 W Młokach Krzyża okrutnego / 173
 W mieście Bethlehem Efrata / zjawił / 109
 W Mocy w Mądrości znanego / 143
 W najcięższej Godzinie mojej / 894
 W niezmierny swej cięskości / 833
 Wspominając Pożatek żywota / 869
 Wspomni o głowie na to / 867

Wszystko

Wszedł żywota naszego / Śmierć / 875
 Wstał Pan Kryśtus Dnia tego / 242
 W Sumnieniu swoim odchodzenie / 986
 Wszemmocny Boże / miłościwy Panie / 588
 Wszemmocny Pan Bóg święty / 285
 Wszemmocny Panie wiekujisty Boże / 663
 Wszemmogacy Panie / coś ten Krzyż / 476
 Wszemmogacy Stworzycielu / Nieba / 289
 Wszego dobrego dawco y Szafarzu / 602
 Wszyscy cośmy grzech poznali / 482
 Wszyscy ludzie rozmyślajcie / 264
 Wszyscy są błogosławieni / 819
 Wszystka Ziemia / wszystkie Kraje / 763
 Wszystkich Zastępców Panie / długo / 582
 W tobie ja samym Panie / głowie / 662
 W tobie o mój Panie / w Trwogach / 1050
 W tobie ja ufam mój Panie / 710
 W tobie Panie nadzieję mam / 771
 W tobie ufam / o mój Panie / 708
 W tobie ufność swa kładę / Boże / 706
 W tobie ufność swa kładę / Boże / 767
 W Tróściach głębokich ponurżony / 832
 W Trzydziestym Roku Kryśtus Pan / 117
 Wydałś Dobrą Duszę Panie Słow / 376
 Wyśławiajcie Pana wszyscy / 817
 Wysłuchaj wiegny wysłuchaj / 847
 Wyśpiewujmy Krześciance / uwajając / 100

Y y y u

Wy-

Wyznawajmy wyśławiajmy Króla / 80
 Wzywam cie Boże światła mojej / 696
 Wzywam cie Obronce Boga / 583
 Wzywam Panie na Pomoc ciębie / 480

2.

Y ktoż w Przybytku twym Panie / 676

2.

Zachowaj mię o Sprawco Niebieś. 672
 Zaczna wśedy chwała twa dobrot. 594
 Zażni cie nowa moznemu Pieśń / 789
 Zażnijmyś wśyscy serdecznie / 791
 Zal mi żem kiedy zgrzeszył / 462
 Zaspiewam Panu memu / mnie / 343
 Zawitaj wieżna jasności / 571
 Zbawicielu Kryśte nasz Panie / 114
 Z Bożego Narodzenia dla ludzkiego. 54
 Z całego Serca swego / dziękując / 616
 Zegnam cie Świecie przewrotny / 902
 Zetrzyj mocną Reka swoją / 364
 Ze wśech nasz wietśy dzień nastal / 1042
 Z Głabości Grzechow moich / 831
 Z martwych wstanie Pana swego / 205

Zmi.

Zmiłuj się Boże litościwy / według / 1029
 Zmiłuj się Boże / zmiłuj nad nami / 423
 Zmiłuj się nad Brzeczny / 746
 Zmiłuj się nademną Boże / 751
 Zmiłuj się / nad nami Panie / 953
 Zmiłuj się Panie / zmiłuj się Dże / 192
 Zmierzkiem dochodzi / Kres świata / 645
 Znaj każdy Dobrodziejstwa / 324
 Znamy Dże nasz niebieśki / żesmy / 477
 Zochotnym sercem ciębie wyśławiamy / 370
 Z Pisma to jest nie tajno każdemu / 337
 Z Pokojem ide w Radości / 908
 Z Radości zaspiewajmy Brzeczanie / 85
 Z samego Nieba wychodzi / z Nowina / 47
 Z Serca cie miłuje o Panie / 984
 Z Weselem y z radością wśyscy / 368
 Z wielkiej mocy y Mądrości chwalmy / 435
 Z woli Dżewskiej Kryśtus Pan / 435
 Zywot Niepobożnego / za światła / 726
 Zywot ten mieć będzie błogosławiony / 827

Y y y

H. Re.

II.

Rejestr Pieśni (nie wbytklich) leg

co znajomym pręciunagomach i Nie
mieckiegona Polski Jezye.

M.

Ach Gott mein Herr / wie groß und schwer /	463
Ach Gott thu dich erbarmen durch Christum /	942
Ach Gott von Himmel steh dar ein /	671
Ach Gott wie manches Herzeleid /	510
Ach lieben Christen seye getrost / wie	581
Ach wir armen Sünder unser Missethat /	156
Ach wie elend ist unser Zeit /	904
Ach wie nichtig / Ach wie flüchtig ist der etc.	1039
Ade du schändte böse Welt /	902
Alleinmach dir Herr Jesu Christ /	885
Allein Gott in der Höh sey Ehr /	281
Allein zu dir Herr Jesu Christ /	481
Also heilig ist der Tag /	1042
An Wasserflüssen Babylon /	1003
Auf meinen lieben Gott trau Ich /	1050
Auß meines Herzens Grunde / sag Ich	616
Auß tieffer Noth schrey Ich zu dir	831

Bedenck

B.

Bedenck / O Mensch allezeit / daß du /	867
--	-----

C.

Christ der du bist der helle Tag /	642
Christe der du bist Tag und Licht /	641
Christe du Beystand deiner Creutz gemeine /	1037
Christus der ist mein Leben / sterben ist mein /	895
Christus der uns Seelig macht / kein böß	138
Christ fuhr gen Himmel / was sand Er uns /	252
Christ ist erstanden von der Marter alle /	229
Christus ist erstanden von des Todes Banden /	216
Christus ist erstanden / hat überwunden /	232
Christ lag in Todes Banden /	213
Christ unser Herr zum Jordan kam /	435
Christus wahrer Gottes Sohn / auf /	134
Christum wir sollen loben schon /	60

D.

Das Alte Jahr vergangen ist /	1012
Das Alte Jahr ist nun vergahn /	93
Da Christus geboren war / freuet sich /	54
Da der Herr Christ zu Fische saß /	158
Da	

V y y o

Da Jesus an dem Kreuze stund /	151
Da kommen solc der Wele Heyland /	16
Dancket dem Herren denn Er ist sehr /	631
Dancksagen wir alle Gott /	69 und 75
Dem Neugebornen Kindelein / singen /	54
Den Vater dort oben / wollen wir /	635
Des Heiligen Geistes reiche Gnad /	270
Der du bist drey in Einigkeit.	287
Der Tag bricht an / und zeigt sich /	610
Der Tag der ist so freudenreich /	53
Der Tag vertreibt die finstre Nacht /	609
Die Nacht ist kómen darinn wir ruhen sollen /	645
Diß ist das seelige Freudenfest /	274
Du Friedenfürst Herr Jesu Christ /	564
Durch Adams Fall ist gang verderb /	972

E.

Ein feste Burg ist unser Gott / ein /	362
Ein Kindelein so löblich / ist uns /	41
Ein Kind geborn zu Bethlehem /	78
Einen guten Kampf hab ich auf der /	911
Ein Würmlein bin ich arm und klein /	899
Erbarm dich mein o Herre Gott /	464
Erhalt uns Herr bey deinem Wort /	380
Erschienen ist der herrliche Tag /	195
Erstanden	

Erstanden ist der Herre Christ /	228
Erstanden ist der Heilige Christ /	1019
Es ist das Heil uns kommen her /	955
Es ist gewislich an der Zeit /	1034
Es stehn für Gottes Throne / die /	329
Es wird schier der letzte Tag herkommen /	929
Es woll uns Gott genädig seyn /	765 und 766

F.

Frisch auf mein Seel verzage nicht /	518
Für Freuden laß uns springen / ihr /	85

G.

Geliebten Freunde was thut ihr so verzagen /	922
Gelobet seyst du Jesu Christ /	66
Gläubige Seele schau dein Herr /	18
Gleichwol hab ich überwunden /	912
Gott der Vater wohn uns bey / und laß /	292
Gott des Himmels und der Erden /	619
Gott hat das Evangelium /	938 und 940
Gott sey gelobet und gebenedeyet /	453
Gott schuff Adam auß Staub und Erd /	924
Gottes Sohn ist kommen /	13
Helffe	

B.

Helfft mir Gottes Güte preisen / ihr /	87
Herr Christ der einige Gottes Sohn /	315
H. Gott dich loben wir / H. Gott wir danken /	278
Herr Jesu Christ du hast bereit / für /	456
Herr Jesu Christ du höchstes Gut /	487
Herr Jesu Christ ich weiß gar wol /	892
Herr Jesu Christ in deine Hände /	903
Herr Jesu Christ mein Herr und	884
Herr Jesu Christ wahr Mensch und Gott /	889
Herr nu lässest du deinen Diener /	907. 909. 910
Herr unser Gott laß nicht zu schanden werden /	364
Hergliebster Jesu was hast du verbroschen /	1016
Herglich thut mich verlangen /	887
Herglich lieb hab ich dich o Herr /	984
Heut triumphiret Gottes Sohn /	218
Hilff Gott daß mirs gelinge /	1013
Hier lieg ich armes Würmelein /	915
Hört auf mit trauern und Klagen /	919

B.

Ich danck dir fast o Herre Gott /	612
Ich dancke dir Herr Gott für deinem Throne /	621
Ich danck dir lieber Herre / daß du mich /	622
Ich	

Ich danck dir schon durch deinen Sohn /	618
Ich glaub an Gott der geschaffen hat /	396
Ich hab mein Sach Gott heimgestellt /	876
Ich schlaß in meinem Kämmerlein /	913
Ich weiß das mein Erlöser lebt /	925
Ich weiß ein Blümlein hübsch und fein /	996
Jesu Christ unser Heiland / der den Tod /	221
Jesu Christus zc. der von uns /	443. und 445
Im finstern Stall o Wunder groß /	1009
In dich hab ich gehoffet Herr / hilff daß /	708
In dulci Jubilo nu singet und seyd froh /	77
Ich ruff zu dir Herr Jesu Christ /	1036

R.

Komm Gott Schöpffer heiliger Geist /	263
Komm heiliger Geist / erfüll die Herzen /	254
Komm heiliger Geist Herre Gott /	259
Komm her zu mir spricht Gottes Sohn /	489
Kurz ist die Zeit / Kurz sind die Jahr /	883

R.

Laß deinen Knecht numehr / in deinem /	910
Laß uns mit traurigem Herzen /	147
Litaney / Kyrieleyson /	418
Lobet	

Lobet den Herren / lobet den Herren / 632
 Lobet Gott unsern Herren / in seinem Heiligt. 1038

H.

Mag ich dem Tod nicht widerstahn / 879
 Mein Herr und Gott weiß ich nu sol / von / 1033
 Mein Leben sich hier endet / 910
 Meine Seel erhebt den Herren / und / 639
 Menschenkind merck eben / 8
 Mensch wilt du leben seliglich / 387
 Mit Fried und Freud ich fahr dahin / 907 und 908
 Mitten wir im Leben sind / 875

N.

Nachdem die Sonn beschlossen / 1010
 Nim von uns Herr du treuer Gott / 561
 Nun bitten wir den heiligen Geist / 265
 Nun freut euch lieben Christen gemein / 311
 Nun freut euch Gottes Kinder all / 243
 Nun segne euch Gott der Herre mein / 926
 Nun höret zu ihr Christen Leut / 871
 Nun komm der Heyden Heyland / 14
 Nun laß uns den Leib begraben / 916
 Nun laß uns Gott dem Herren / danck sagen / 634
 Nun lob mein Seel den Herren / 797

D. Chris

G.

D. Christe Morgensterne / leucht uns / 963
 D. Herre Gott / dein götlich Wort / ist / 1001
 D. Jesu Gottes Lämmelein / 896
 D. Lamb Gottes unschuldig / am Stamm / 123
 D. Mensch bedenck zu dieser Frist / 901
 D. Mensch schau Jesum Christum an / wahren 163
 D. süßer Herre Jesu Christ / 114
 D. Traurigkeit! D. Herzeleid! ist das! / 176
 D. Welt ich muß dich lassen / 880
 D. wie selig seyd ihr doch ihr Frommen / 886

L.

L. Traurt nicht ihr Mütterlein / 1046

D.

Dalet wil ich dir geben / du arge / 897. 898
 Vater Unser im Himmelreich / 407
 Verleihs uns Frieden gnädiglich / 381
 Verzage nicht o frommer Christ / 321
 Uns ist ein Kindlein heut geboren / 81
 Von Adam her so lange Zeit / war / 27
 Von

Von Gott wil ich nicht lassen / denn / 516
 Vom Himmel hoch da komm ich her / 47. 49

W-

Wartumb betrübst du dich mein Herz / 319
 Was mein Gott wil das gescheh allzeit / 508
 Was fürchtest du Feind Herodes sehr / 99
 Wär Gott nicht mit uns diese Zeit / 823
 Weil Maria schwanger gieng / 63
 Wend ab deinen Zorn lieber Herr / 560
 Wenn mein Sündlein vorhanden ist / 894
 Wenn wir in höchsten Nothen seyn / 509
 Werde munter mein Gemüthe / 647
 Wil mir Gott wohl / so geht mirs wohl / 997
 Wir danken dir Herr Jesu Christ / 156
 Wir wollen singen / heut für allen Dingen / 455
 Wir glauben all an einen Gott / 397
 Wie schön leuchtet der Morgen Stern / 966
 Wo sol ich fliehen hin / weil ich beschweret / 486

Z.

Zwey Ding o Herr bitt ich von dir / 637

III. Rejestr

III.

Rejestr Pieśni / zgadzających się
 tak z Ewangeliami / jako też z Listami
 Św. Dorogyni.

W Niedziela I. Adwentowa Ew. Mat. 21.

Wesel się Córko Syońska / 16
 Przyjdź o Zbawienie Pogańskie / 14
 Syn Boży z Górnego / 13
 Pańska jest wszystkie Ziemia / 695

List. Rom. 13.

Pan Bóg teraz z swej Miłości / 382
 Przyśłoć nam pewne Zbawienie / 955
 Już po wszystkich świecie / Głos / 365

W Niedzi. II. Adw. Ew. Luc. 21.

Wesoło śpiewajmy / Bogu Dżci / 8
 Przybliża się dzień sądowy / 1034
 Bóg dał Głos Ewangelii / 938
 Oddal od nas Gniew swój Panie / 567

List. Rom. 15.

Słowa twego / Panie cnego / 1007
 Chwal 333

Chwal Duso mą Páná mego /	797
Chwalcie Páná w Swiátnicy /	1018
W Niedz. III. Abw. Ewán. Matth. II.	
Krystus jednorodzony / Syn Boga /	313
Cieś sie Corko Syónska /	17
Witaj Jezu Kryste z niebieskiej /	20
Wierna Duso świętego / przyjm /	18

Refc. 1. Corinth. 4.

Pánienáš / Ktory w Niebie przebyw.	547
Królu niebieski / my lud Krześciana /	949
Wiara Miłość zginęła / a Skości /	983

W Niedz. IV. Abwent. Ew. Johan. I.

Przyśedł do nas Dbrzym mocny /	22
Spiwajmy Pieśń radości / że nam /	116
Z woli Diewskiej Krystus Pan /	435
Sercem tu Sprawiedliwości /	527

Refc. Philip. 4.

O Jutrzenko z Wysokości / pełna /	906
Bárzomášierozwielit / kiedy mi /	810
Kryste Obronco Sboru Krzyżow.	1037
Ná Boże Narodzenie. Ew. Luc. 2.	
Chwalmy wszyscy z weselem /	63
Pan	

Pan Bóg wszechmogący królujac /	56
Dzień się wesół zjawił z wschodu /	53
Z Bożego Narodzenia / dla ludzkt.	54
Wesołym Głosem spiewajmy /	69
Narodził się nam Dziecię / z Maryey	81

Refc. Tit. 2.

Bóg Dziec z szerey Miłości /	976
Już Słońce z Niebá wyszło /	59
Dica niebieskiego chwalmy /	73
Krystus Syn Boży / Grzesznym Kád.	58

Ná Dzień Pamiątki S. Szczepaná. Ew.
Matth. 23.

Ná woli Pánstkiej polegamy /	997
Wieczny Królu Pánienáš / tydzień.	777
Jezu Kryste Boże wieczny a niebiesk.	954

Refc. Act. 6. 7.

Krześciane Prawdy Boża sączy /	348
Kto tu chce Bogu służyć /	351
Z Sercá cie miłuje o Pánie /	984

Ná Dzień Pamiątki Jana Ewangelisty S.

Ew. Joh. I.

Chwalac już bądź Jezu Kryste /	66
B z z ij	
Ditá	

Dica niebieskiego chwalmy / 73
Już teraz wszyscy śpiewajmy / 75

Refc. Hebr. 1.

Nastat nam Dzień pożądaný / w / 44
Chwała bądź na wysokościach Pánu / 68
Z radości zaśpiewajmy / Krześc. 85

W Niedz. po Narodz. Páńskim. Ew. Luc. 2:
Radośnie śpiewajmy / w Sercach P. 77
Z samego Nieba wychodze / z Now. 47
Aniołowie Aniołowie zaśpiewali / 60

Refc. Galat. 4.

Pan Bóg ślęgażył zmiłować / nam / 61
Bóg wszechmogący Dziecnaś nieb. 62
Mając spolne w Sercu pocieszenie / 84

W Dzień Nowego Łata. Ew. Luc. 2.

Dla twego Obrzezania obeyśi ob / 94
Tobie bądź Pánie chwała wsyt. 88
Kochamy ślęry stonęły / a nowysiny / 93

Refc. Gal. 3.

Teraz gdy dołonywa Słońce / 1010
Chwała Pánu daście wszyscy wierni / 433
Królu na Ziemi na wielkim niebie / 761
W Niedz.

W Niedz. po Nowym Łecie. Ew. Matth. 2.
albo też o Krzście P.

Ciaśu nieśszęcia nášego / by Pan / 823
O Bogu przýjemne kwiatki / now. 103
O Łatom niepodległy / ni żadney / 112

Refc. Tit. 3.

Tego jest nawietka Potrzeba każd. 437
Weselmy się Krześciance / zśedży się / 311
Na Trzy Króle. Ewánj. Matth. 2.

Narodził się Syn w Bethlehem : / 78
Kiedy Król Herod królował / nád / 97
Kaduj się z tego wierny / że nas / 100

Refc. Esa. 60.

Gdy się Krystus narodził / Anioły / 54
Słodry wiegór / słodry wiegór / 102
W Mieście Bethlehem Efrata / 107

W Niedz I. po Trzech Król. Ewán. Luc. 2.

Pochwalmy wszyscy spolem P. Bogá / 92
Syn Boży Dicu kochany / Swiata / 109
Dlaś sa miłe twe przýbytki Pánie / 781

Refc. Rom. 12.

Boże w miłosierdziu twoim nieprz. 774
3 3 3 iii Kryście

Kryste Synu Kochany Djea nawyż. 315
 Pamiętędy cie o co w swey Potrzeb. 874

W Niedz. II. po Trzech Król. Ew. Joh. 2.

Bóg gdy Niebo nbudował / a w / 153
 Bóg wieczny a wszechmocny Pan / 550
 Kto sie Pana Boga boji / y na jego / 826

Refc. Rom. 12.

Z Sercaciele miłuje o Panie / proste / 984
 Tyś o Jezu Kryste Panie / jedyne / 481

W Niedz. III. po Trzech Król. Ew. Matth. 8.

Adam Świat cały zaraził / z niego / 972
 Do ciebie Jezu mój Panie / wołam / 1036
 Już sprawiedliwi zaśpiewajcie / 715

Refc. Rom. 12.

Dzise nas któryś jest w niebie / nas / 415
 Jako rzeż piękna jako rzeż / 836

W Niedz. IV. po Trzech Król. Ew. Matth. 8.

Bóg wszechmocny Bóg prawdy / 743
 Natrudniejszej naszej chwile / zwatp. 509
 Krzysym i tobie wieczny miły / 356

Refc.

Refc. Rom. 13.

Pamiętajmy Krześciane / że nam / 388
 Przyśłoć nam pewnie Zbawienie / 959

W Niedz. V. po Trzech Król. Ew. Matth. 13.

Boże Dżę bądź znami / a broń / 292
 Nieobruszaj się że kto niewstydl. 728
 Ludzie gjasu ostatniego / jeli sie y 981

Refc. Col. 3.

Wielko Tworco o Panie Jezu / 968
 Duchy proznie Śmiertelności / 855
 Dajcie gęśc Panu / : Dognastaw. 632

W Niedz. VI. po Trzech Król. Ew. Matth. 17.

Zawitaj wieżna jasności / Światło / 972
 Bóg Dziec z szerey Miłości / 576
 Do ciebie Jezu / do ciebie Jezu / 885

Refc. 2. Petr. 1.

Zochotnym Sercem ciebie wysław. 370
 Jako na puśsy pretkini Psy / 734

3 3 3

W Niedz.

W Niedz. Stározapustna Ew. Matth. 20.

Zaspiewam Pánu memu / mnie ze 343
 O Pasterzu Izraelski / Pánie Swiatá / 779
 Stworzenie ludzkie Pána Boga / 520

Refc. 1. Cor. 9. y 10.

Do ciebie Jezumoy Pánie / wołam / 1036
 Jezum me Bóh Pánie Sercupodob. 1000

W Niedz. Miesopustna Ew. Luc. 8.

O wśchmogacy Pánie co w srosto / 375
 Wiem o Kwiattupieknym prawie / 996
 Bądź nam Pánie miłościwy / 766

Refc. 2. Cor. 11. y 12.

Ach Boże toć w tey miłości / 510
 Nietrwoż soba Duso moja / 518

W Niedz. Zapustna Ew. Luc. 13.

O Mace Pánanásego / Prorocy / 126
 Uważ to Serce każdego / co maś / 147
 Boże gemuś mi / gemuś mi moy / 689

Refc.

Refc. 1. Cor. 13.

Tys o Jezu Kryste Pánie / jedyne / 481
 Już się z toba rozstawam / zły świec. 897

W Niedz. I. w Post albo Invocavit. Ew. Matth. 4.

Pan Krystus przykład zaświadc / 110
 Mocna wieża Pan Bóg prawdy. 362
 Ato się w opiekę poda Pánu swemu / 785

Refc. 2. Cor. 6.

Przy Bogu mocno stoje / bo mie / 516
 W tobie ufam o moy Pánie / 708

W Niedz. II. w Post albo Reminis. Ew. Mat. 15.

Nietrwoż soba duszo moja / jeśże / 518
 Boże Dize bądź z nami / a bron / 292
 Dotąd mie chceś zapomnieć / 673
 albo / Ach jużże tak do końca / 674

Refc. 1. Thessal. 4.

Wierż temu o Cłowiecie / że jest / 393
 Kryste Dniu naszey Swiatłości / 641
 W Niedz. III. Postu albo Oculi. Ew. Luc. 11.
 Mocna wieża Pan Bóg prawdy. 362
 3 3 3 W Co

W Tobie ja ufam mój Panie / 710
Boże ktorego Chwała w mych nęc. 806

Refc. Eph. 5.

Dwo twój Jezus słowiecie / Bóg / 161
Słowiecie na świecie żywy / chcieli / 387

W Niedz. IV. Postu / albo Letare. Ew. Joh. 6.

Prosimcie ktory miekasz na wysoki / 408
Dwu rżesz proś Panie mój / 637
Król na Ziemi y na wielkim / 771
Ty sam Panie dawasz z Nieb / 630

Refc. Galat. 4.

Krystus jednorodzony / Syn Boga / 313
Tyś o Jezu Kryście Panie / jedyny / 481

W Niedz. V. Postu albo Judica. Ew. Joh. 8.

Umeżenie naszego Pána Jezu / 141
O Mece Pána naszego Prorocy za / 126
Czasu nieśczęcia naszego / by Pan / 813

Refc. Hebr. 9.

Weselnijcie Krześciane / 311
Dotądże w Testności / jarzmie / 486
W Niedz.

W Niedz. Kwiecna Ew. Matth. 21. albo 1.
Cor. 11.

Ciesz Chwała tobie / ktoryś gęś / 164
Kryście Królu niebieski ty prychodź / 166
Powstań każda Duszo wierna / 325
Panie Boże z Wysokości gęś / 441
Twoja Ciesz Chwała nasz wiegny / 454
Panie Jezu tyś zwałakym Duszami / 456

Refc. Phil. 2.

O święty Jezu / coż ty przewin. 1016
Uważ to Serce każdego / co maś / 147

Na Wielki Czwartek. Ew. Johan. 13.

Sięś Pomoż Panie Boże / 1013
Gdy Krystus wielkonocnego / 118
Pan nasz wtory Adam z Nieb / 168

Na wielki Piątek. Historya o Mece Smierci y
Pogrzebie P.

Ach na nasze złości / to smyć strap. 156
Kozmyslajmy dziś wierni Krześc. 129
Jezus Krystus Bóg słowiek / 134
Krystus nasze Zbawienie / 138
Jez

Jezus na Krzyżu rozbity / 191
 Kryste tyś ukrzyżowany / 197
 W mękach Krzyża okrutnego / 173
 O Żalosci! o Gorzkości! serdeczne 176

Ná Wielką Noc Ew. Marc. 16.

Ze wszech nas wietrzy Dzień nastał / 1042
 Dzisiaj nam nastał Dzień ozdobny / 195
 Witaj Dniu Wielkonocny ozdob. 207
 Krystus Pan z martwych wstał / 216
 Radujmy się Krześciance / syniac / 198
 Jezus Krystus z martwych wstał / 217

Refc. 1. Cor. 5.

Witaj do nas święta wielkonocy / 208
 Krystus w mocy Smierci leżał / 213
 Sławne Krystusa powstanie / 202
 Baranek nasz wielkonocny / 220

W Poniedziałek Wielkonocny Ew. Luc. 24.

Wesel się tej to Chwile / ludzkie / 203
 Krystus Syn Boga żywego / Dnia / 210
 Wieśń nadchodzi / zostan z nami / 640

Refc. Actor. 10.

Krystus z martwych powstał / y / 233
 Dzisiaj

Dzisiaj Krystus Król wieżny / 218
 Jezus Krystus nasz Zbawiciel / 221

We Wtorek Wielkonocny Ew. Luc. 24.

Wyśpiewujmy Krześciance uważaj. 200
 Jezusa Nazareńskiego / dla nas / 223
 O który siedzisz na wysokim Nieb. 678

Refc. Actor. 13.

Wesoły nam Dzień nastał / 194
 Krystus Pan z martwych wstał / Zal. 229
 Krystus Pan z martwych wstał / a / 218

W Niedź. I. po Wielkiej Nocy / Ew. Johan. 20.

Powstał z martwych Pan Chwały / 215
 O Kryste wskrzeszony / tyś Król / 225
 Jezu Kryste Wypicieli wstał / 226

Refc. 1. Johan. 5.

Bóg wszechmocny / Bóg prawdy. 743
 Do ciebie Jezu moy Panie / wol. 1036

W Niedź. II. po Wielkiej N. Ew. Johan. 10.

Bądź Chwała Bogu na wysot. 303
 Pan

Pan mój który zawsze mnie sam / 691
 Pasterzu Niebieski / Jezu Kryście P. 361

Refc. 1. Petr. 2.

Tak nas woła sam Syn Boży / 512
 Ach Boże toć w tej Niskości / 510

W Niedź. III. po Wielkiej N. Ew. Johan. 16.

Jezu Kryście wiesznie żywy Królu / 978
 Panie / potij wżdy swej Sprawied. 506
 Niemaś na świecie żadney cięższej / 924

Refc. 1. Petr. 2.

O ktoż w Przybytku twym Panie / 676
 Królu wysokiego Nieba / który / 548

W Niedź. IV. po Wielkiej N. Ew. Johan. 16.

Weselmy się Krześciane / zbedsy / 311
 Chwalmy wszyscy Króla niebiesk. 240
 Duchy prozne Smiertelności / 855

Refc. Jacob. 1.

Wschmocy Panie wiekuiści Boże / 663
 Kryście Synu Kochany / Dzia nawyż. 315
 W Niedź.

W Niedź. V. po Wielkiej N. Ew. Johann. 16.

Modlmy się Dju swemu w Pokor. 404
 Zmiłuy się Boże / zmiłuy nad nami / 423
 Krzyżym k' tobie wieszny miły / 356

Refc. Jacob. 1.

Słowa twego Panie / cnego / 1001
 Błogosławiony słowiek / co się tak / 651

W Dzień w Niebowstąpienia P. Ew. Marc. 16.

Po Sprawie Poselstwa swego / 245
 Pan z Głosem Traby wstępuje / 243
 Chwał dziś swego Stworzyciela / 247
 Przez twoje światło w Niebowstap. 252

Refc. Actor. 1.

Naduimy się wszyscy Krześciane / 237
 Krystus wszechmocacy a Pan Króluj. 235
 Wstąpił Pan Krystus Dnia tego / 242

W Niedź. VI. po Wielkiej N. Ew. Johan. 15.
 p 16.

Ty coś Niebo wysokie pięknie / 504
 W Sumnieniu swym ochłodzenie / 926
 Boże który sług nigdy nieprzepomn. 752
 Refc.

Ref. 1. Petr. 4.

Świat przewodzi / nie śleż tego / 227
Przybądź do nas Gościu wzięty / 264

W Niedziel. Świętego / Ew. Johan. 14.

Nastąpi nam Dzień zbawieniy / 274
Prośmy dziś Ducha świętego / 265
Tworco Ducha świętego do nas / 260
Ducha świętego zawiataj nam Serca / 261

Ref. Actor. 2.

Obsta Ducha świętego / Łaska / 270
Ducha świętego zesłanie / wspomn. 256
Krytus słubował / ugniom swoj. 268

W Poniedziałek Świętego Ew. Johan. 3.

Tak Pan Bóg Świat umiłował / 271
Przydź Ducha świętego napeln nas / 259
Przyśkoć nam pewne Zbawienie / 255

Ref. Actor. 2.

Nuż wszyscy z Serca wiernego / 254
Ducha świętego przybądź nam / 262
Prośmy dziś Ducha świętego / 265
Wtorek Świętego Ew. Johan. 10.
Panie Jezuso Ciebie wołamy / 269

Dla

Dla Syna twego Pfiary / Dje / 1042
Pasterzu niebieski Jezu Kryście Pan. 361

Ref. Actor. 2. albo 8.

Oktory śledziś na wysokim Nieb. 678
Kadujmy się wszyscy z tego / chwal. 258
Przez twoje święte Ducha zesłanie / 273

Na Dzień Błogosławionej Trojce S. Ew. Jan. 3.

Boże Ciebie ścimy Ciebie my / 278
Chwała Bogu w Wysokości / y 281
Tego jest nawistka potrzeba każdo, 437
Bądź nam Boże miłościwy / pojęg. 766

Ref. Roman. 11.

Każdy Ducha chwal Pana / boć jest / 282
Wszystomogacy Stworzycielu / 289
O Trzej jedyney Ijności / 287

W Niedziela I. po S. Trojcy. Ew. Luc. 16.

Pojedynę pewny mamy / pości / 871
Śmiertelni o mizerii / coż sobie / 859
Dnieśtali o niemiędzy / ten żywot / 1039

A a a a

Ref.

Refc. 1. Johan. 4.

Jezu wzbijajne pamiątanie / 1001

Tyś o Jezu Kryście Panie / 481

W Niedz. II. po S. Trojcy Ew. Luc. 14.

Oddajmy wierni chwale Bogu / 371

Nuz wszyscy ktorzy pragniecie / 501

Wiem o Kwiatku pięknym prawie / 991

Refc. 1. Johan. 3.

Z Sercá cie mikuje o Panie / proś / 981

Wieków Tworco o Panie Jezusie / 961

W Niedziela III. po S. Trojcy Ew. Luc. 15.

Ach moj Panie / mnieś nieśtanie / 461

Jezu śarbie doskonały / Studnico / 481

Solgujac Światu z kemu / srodzem. 460

Refc. 1. Petr. 5.

Jezu me Kochanie / Serc upodob. 1000

Kryście Dniu naszej Świątkości / 641

W Niedz.

W Niedz. IV. po S. Trojcy Ew. Luc. 6.

Dize nasz ktoryś jest w Niebie / nas / 415

W Tobie ja samym Panie słowie / 562

W Tobie ufam o moj Panie niech / 708

Refc. Roman. 8.

Już się z toba rozstawam / 387 / 897

D jutrzeńko z Wysokości / 966

W Niedz. V. po S. Trojcy Ew. Luc. 5.

Panie nie opuść się swoich wiern. 317

Ciego chcesz po nas Panie / za twe / 325

Jeśli sam Pan Domu niezbuduje. 825

Refc. 1. Petr. 3.

Bada ja zawsze wielbił Imię Pana / 718

Nie maśna Świećcie żadney ciżby / 994

W Niedz. VI. po S. Trojcy Ew. Matth. 5.

Adam Świat cię zaraził / z niego / 572

Y ktoż w Przybytku twym Panie / 676

Do ciebie Jezu moy Panie / woł. 1036

A a a i j Refc.

Refc. Roman. 6.

Chwała Pánu dajcie / wszyscy / 43
 Kryśte Synu Kochány / Dica / 31

W Niedź. V II. po S. Trojcy Ew. Marc. 8.

Dajcie Cześć / dajcie cześć / 63
 Duszo śpiewaj Pánu / Pieśń / 80
 Nie obruszaj się / że ktoniewstydlivo / 72

Refc. Roman. 6.

Żal mi żem kiedy zgrzeszył / 46
 Żnuć się Boże litościwoy / weobług / 102

W Niedź. VIII. po S. Trojcy. Ew. Math 7.

Pasterzu niebieski / Jezu Kryśte / 36
 Ach Boże z Nieba wejrzy k' nam / 67
 Endzie gasi oścátniego / jeli się / 98

Refc. Roman. 8.

Wysłuchaj wiegny / wysłuchaj wieg. 84
 D jutrzenko Jezusie / wzniądź nam / 96

W Niedź IX. po S. Trojcy. Ew. Luc. 16.

D Boże rás się żnućować / 94
 Dwu

Dwu rzesy prośe Pánie moj / 637
 Kás ukazać miły Pánie / 464

Refc. 1. Cor. 10.

Żąpietwam Pánu memu / minie ze / 343
 Niebierz nam Duchá swego náš. 380

W Niedź. X. po S. Trojcy Ew. Luc. 19.

Kryśtus Pan idąc do swego / 965
 Siedząc po niskich Brzegách / 840
 Nás Kżeki Bąbylonsticmi / 1003
 Jezusie Káiaje Pokoju / Boże / 564

Refc. 1. Cor. 12.

Albo historia o Zburzeniu Miasta Hierosol
 imskiego.

Oddal od nas Gniew swój Pánie / 561
 Już po wszystkich Swiecie / Głos / 365

W Niedź. XI. po S. Trojcy. Ew. Luc. 18.

D jaś samie twe Przybytki Pánie / 781
 Pánie kiedy cie o co w swej Potrzeb. 834
 Boże w Miłosierdziu twoim / 744

A a a iij Refc.

Refc. 1. Cor. 15.

Wiaranku Boży Jezu nasz / 864

Wiem że moś Zbawiciel żyje / 935

W Niedz. XII. po S. Trojcy. Ew. Marc. 7.

Nie nam Stworzeniu podobem / 811

Chwał Duśo ma Páná mego / 797

Oddajmy Chwałę swemu / Bogu / 634

Refc. 2. Cor. 3.

Dla Syná twego Ofiary / Ofiary / 1041

Przyśłóć nam pewne Zbawienie / 955

W Niedz. XIII. po S. Trojcy. Ew. Luc. 10.

Adam Świat cały zaraził / 971

Boże gnuś mie / gnuś / 689

Cyś o Jezu Kryste Pánie / 481

Refc. Galat. 3.

Stworzenie ludkie Páná Boga / 520

Weselmy się Krześciance / 315

W Niedz.

W Niedz. XIV. po S. Trojcy. Ew. Luc. 17.

Dokądże w Testności? / 486

Szczęśliwy komu Grzechy odpuszc. / 713

Chwalcie Páná w Świątnicy / 1038

Refc. Galat. 5.

Dziesięć Stów Izraelskiego / 389

Kosztó dobra myśl Bedy / 1048

W Niedz. XV. po S. Trojcy. Ew. Matth. 6.

Nietrwoż o Czkowieże soba / 321

Chwalcie Páná / godno dąć / 859

Kto się Páná Boga boji / 826

Refc. Galat. 6.

Wielóm Tworco o Pánie Jezusie / 968

Nieobruszaj się że kto niewstydliwie / 728

W Niedz. XVI. po S. Trojcy. Ew. Luc. 7.

Bogum oddał Sprawę moją / 876

Máło Lubi na tym Świecie / 861

A a a a i v W r z ó d

Wzrżód Żywota naszego / Śmierci / 871

Refc. Eph. 3.

Ach Boże toż w tej Niskości / 510

Kładź nas Słowem twoim Panie / 379

W Niedz. XVll. po S. Trojcy Ew. Luc. 14.

Czasu Nieścisła naszego / 823

Boże który wieś wbył i myśl / 557

Człowiecze na Świecie żywy / 387

Refc. Eph. 4.

Wydałeś Dobrotę Duszy / Panie / 376

Jako rzeź piśna / jako rzeź / 836

W Niedz. XVIII. po S. Trojcy Ew. Matth. 22.

Wierż temu o słowie / że jest / 393

Sercem tu Sprawiedliwość / 527

Kryś Synu Kochany / Dje / 315

Refc. 1. Cor. 1.

Z ochotnym Sercem Ciebie wysław. 370

Słowa twego Panie cnego / 1001

W Niedz.

W Niedz. XI X. po S. Trojcy Ew. Matth. 9.

Z Głębokości Grzechów moich / 831

Jezu Skarbie doskonały / 487

Błogosław Duszomoją / Pann / 800

Refc. Eph. 4.

Jezu Kryśle ktoryś Śmiercią strag. 378

Wtóż w Przyszły twym Panie / 676

W Niedz. XX. po S. Trojcy Ew. Matth. 22.

O jutrzętko z Wysokości / 966

Serce mi kaze śpiewać Pann / 740

Jezu me Kochanie / Serce Upodob. 1000

Refc. Eph. 5.

Pani Bóg teraz z swej Miłości / 582

Dajcie Bogu wielkiemu cześć / 857

W Niedz. XXI. po S. Trojcy Ew. Johan. 4.

Natrudniejszej naszej Chwile / 509

W Tobie Panie Nadzieję mam / 771

A a a a v W to

W Tobie o moj Panie / 1050

Rekt. Eph. 6.

Boże Dize bądź z nami // a broń / 101

Mocna Wieża Pan Bóg prawdy / 301

W Niedz. X XII. po S. Trojcy. Ew. Matth. 18.

Ułysz Prośby moje / Boże litość. 794

Wysłuchaj wiesny / wysłuchaj wieg. 847

Żal mi jem kiedy zgrzeszył / 462

Rekt. Philip. 1.

Radujmy się dziś Spoleganie / 341

Powstań już powstań Panie / 359

W Niedz. XXIII. po S. Trojcy. Ew. Matth. 22.

W Tobie ufam o moj Panie / 708

Bron mie moj Panie od ludzi / 843

Arólu wysokiego Nieba / 543

Rekt. Philip. 3.

Máło Ludzi na tym świecie / 861

O jaśności wy błogosławieni / 886

W Niedz.

W Niedz. XXIV. po S. Trojcy. Ew. Matth. 9.

Wspomni o Czkowiege ná to / 867

O daremne naše Brotochwie / 873

Jezu Kryste wiecznie żywy / 889

Rekt. Coloss. 1.

Chwała Bogu w Wysokości / 281

Znaj każdy Dobrodziejstwa / 324

W Niedz. XXV. po S. Trojcy. Ew. Matth. 24.

Świat przewodzi / nie się tego / 927

Inż on sadny Dzień straszny nad. 929

Weselić się Krześciane / a nie / 943

Rekt. 1. Thessal. 4.

Jeżus Krystus wiecznie żywy / 947

O Majestatu strasznego / Aróla / 984

W Niedz. XXVI. po S. Trojcy. Ew. Math. 25.

Arólu niebieski / my Lud Krześc. 949

Posłuchaj każdy tej Sprawy / 954

Bóg dał Głos Ewangelley / 928

Rekt.

Refc. 2. Theſſal. 1. X.

O Boże rás ſie zmiłować / 942

Przybliża ſie Dzień ſadowy / 1031

W Niedz. XXV II. po S. Trojcy. Ewánj.

Matth. 25. v. 1. aż do 13.

Gdy zaś przydzie Dnia ſadnego / 912

Oucicie ſie wſyſcy Ludzie / 951

Pan Kryſtus w ſwoym Prępciu / 1047

Refc. 12. Petr. 3.

Wesoło ſptewajmy Boga Dnia / 8

Rozliżne ucywmoſci / ſławimy / 326

Pięć Uroczyſtoſci Świąt

ſługoc.

Na Dzień S. Andrzeja. Ew. Matth. 4.

Tak nas woła ſam Syn Boży / 489

Jak ſa miłe / twoe Przybytki Panie / 781

Refc.

Refc. Rom. 10.

Sercem tu Sprawiedliwoſci / 527

Na Dzień S. Tomáša / Ew. Johan. 20. 156

Ach moj Panie / mnieć nieſtanie / 463

Do ciebie Panie wzdycha Serce / 697

Refc. Eph. 1.

Kryſtus jednorodzony / Syn Boga / 319

Na Dzień Nawrocenta Páwła S. Ewánj.

Matth. 19.

Mocna wieża Pan Bóg prawdy / 362

Do ciebie Jezu moj Panie / wołam / 1036

Refc. Act. 9.

Tuż nielża jedno w Niebo / 354

Na Dzień Dępczenia Pánn Maryey. Ew.

Luc. 2.

Pochwalmy wſyſcy ſpołem Páná / 91

Tuż ſie z Świątem rozſtawam / 910

Refc.

Refc. Mal. 3.

Boże w Miłosierdziu swoim / 744

Ná Dzien S. Macieja. Ew. Matth. 11.

Z ochotnym Sercem ciebie / wysław. 370

Tak nas woła sam Syn Boży / 419

Refc. Actor. 1.

Panie nasz / Ktory w Niebie przeb. 347

Ná Dzien Zwiastowania P. Maryey. Ew. Luc. 2.

Nuż wszyscy Arześciante / weselo / 24

Poslan był od Boga Anioł / 1

Refc. Esa. 7.

Aniołowie / Aniołowie zasplewali / 50

Ná Dzien S. S. Filippa p. Jakuba / Ew. Joh. 14.

Tak nas woła sam Syn Boży / 513

Pan Ogniem swojey Świątkości / 700

Refc

Refc. Eph. 2.

Tobie nalepży Boże nasz / 340

Ná Dzien S. Jana Krzciela / Ew. Luc. 1.

Naduśmy się dziś spokasnie / 343

Chwalebny Bóg Izraelski / 30

Refc. Esa. 40.

Nuż po wszystkich Świecie / Gros / 365

Ná Dzien S. S. Piotra p. Pawła / Ew. Matth. 16.

W Krystusie Panu ufamy / bo / 493

Nieba w swoim rządzie / chwale / 687

Refc. Actor. 10.

W mocy w mądrości znásnego / 543

Ná Dzien Nawiędzenia P. Maryey. Ew. Luc. 2.

Spiwac bede ja o sobie sama / 534

Marya Swiata Dziewica / ciepac / 32

Refc

Refc. Eſa. 11.

D Jutrzenko z Wyſokoſci / 506

Ná Dzien Mār. Magdaleny. Ew. Luc. 7.

Dokądże w Teſtnoſci / jārzmem / 486

Boże Diſe niebieſki / jām jeſt / 469

Refc. 1. Tim. 1.

Jezu Skārbie doſkonāły / 487

Ná Dzien. S. Jākubā. Ew. Matth. 20.

Przy Bogu mocno ſtoje / 516

Kocham ſię w Pānu ktory / 815

Refc. Rom. 8.

Ach Boże toć w tey Niſkoſci / wiele / 510

Ná Dzien S. Bārełomieja Ew. Luc. 22.

Bojażn Boża wſyſcy znamy / 874

Pānie kiedy cię o co / w ſwey / 834

Refc. 2. Cor. 4.

Nā woli Pānſley ſpoſegam / 997

Ná Dzien

Ná Dzien S. Mattheuſā. Ew. Matth. 9.

Tak nas woła ſam Syn Boży / 489

Nuż wſyſcy ktorzy prāgniecie / 500

Refc. Ephel. 4.

Spiewajmy Bogu tu chwale / 544

Ná Dzien S. Mich. Arch. Anjōlā. Ew. Mat. 18.

Boże ciebie gēimy / ciebie my / 278

Przed Bożym Tronem ſtoja / Anj. 329

Refc. Apocal. 12.

Boże Zāſtepōw / Krōlu nāſ nieb. 332

Ná Dzien S. S. Simonā y Judy Johan. 15.

Kto tu chce Bogu ſłużyć / żyjąc / 351

Nie daj Boże nāſ hānbić ſwojich. 364

Refc. 1. Petr. 1.

Chwalcie Pānā w Swiātnicy / 1038

R O M A N S C.

Kátechizm,

od

D. Marćiná Luthera

Z Pismá S. zebrány,

à

Z Niemieckiego ná Polskie
przetłumáczony /

z Przydáním

Niektórych Pytań y Odpowiedzi
dla Działek /

tákże y

Modlitew S.

rozny^m Czásom y Ludziom
służacych.

Kátechizm.

Nzech nas Bóg y Ociec náš
napomocnictwem dla Pána naszego Jezusa
Krystusa przez Ducha swego swietego / do wszelá-
kiej prawdy prowadzi / y do zbawionego Káte-
chizmu swietego Uważania Łásti y Błogosłá-
wienia swego użyczy / Amen.

Jákieżes Wiary?

Jestem Krześcianinem?

Dla czegożes jest Krześcianinem?

Dla tego / iż wierzę w Pána Jezusa
Krystusa / y jestem w Imię jego otręgon.

Co za powinność jest Człowieka
Krześciańskiego?

Aby się Pána Boga / z Słowá jego
objawionego prawié uszył znáć / miánować /
w nim Nádzieję swoję pokládáć / onego
miłowáć / y jemu samemu służyć.

Ktoré jest to Słowo Boże?

Jest Náuka Prorocká Krystusowa y
Apostolská ktora w Kátechizmie swietym
trotko jest zawártá.

Wiele

Wiele jest Części Kátechizmu swietego.

Sześć: Pierwsza o Zakonie ábo o Dziesię-
ciorgu Bożych Przykazaniách.

Wtóra / o Trzech Głównych Artyku-
łách Wiary naszej Krześciańskiej.

Trzecia / jest o Modlitwie Páńskiej.

Czwarta / o Krżcie swietym.

Piąta / o Spowiedzi y Rozgrzeszeniu,

Szosta o Wieżerzy Páńskiej.

Powiedz mi Pierwszą Część Kátechizmu swie-
tego / o Zakonie ábo o Dziesięciorgu

Bożych Przykazaniách?

Ktore jest Pierwsze Przykazanie?

Nie będziesz miał Bogów in-
nych Przedemną.

Wtóre.

Nie bierz Imienia Pána Boga twee-
go na darenno,

Trzecie.

Pamiętaj / abyś Dzień Odpoczynienia
swięcił.

B b b b ił Czwarte

Czwarte.

Czcí Dycá twego / y Matka twoja / a
być sie dobrze dżiało / a przedkuzone były
Dni twoje na ziemi.

Pięte.

Nie będziesz zabijał.

Szóste.

Nie będziesz cudzołożył.

Siódme.

Nie będziesz kradł.

Ósme.

Nie będziesz mówił przeciw Bliźnie-
mu twemu Świadectwa fałszywego.

Dziewiąte.

Nie będziesz pożadał Domu Bliźniego
twego.

Dziesiąte.

Nie będziesz pożadał Żony Bliźniego
twego / ani Skugi / ani Dziewki / ani Wy-
dła / ani żadney Rzeczy jego.

Coż mówi Pan Bóg o tych wszyst-
kich Przykazaniach.

Tak mówi:

Jam

Jam jest Pan Bóg twoy / Bóg
mocny y záwisny / náwiedzający Nie-
prawości Dyców ná Syny / w trzecim y
czwartym Pokoleniu tych ktorzy mie niená-
widzą. A czyniąc Miłosierdzie ná tysiące
mi / tych ktorzy miemilują y strzega Przy-
kazania mego.

Powiedz mi Wtórą Część Katechizmu świętego /
o trzech Stownych Artykułach Wiary
nášej Krześciańskiej :

Jakoż brzmi Pierwszy Artykuł o
Stworzeniu :

Berże w Bogá Oycá / wśech-
mogacego Stworzyciela Niebá y
Ziemi.

Wtóry Artykuł o Odkupieniu.

Berże y w Jezusá Krystusá. Sy-
na jego jednorodzonego / Paná nášego.
Ktory się pogat Duchem świętym / náro-
dził się z Máryey Panny / umarł pod
Pontským Piłatem / utrzymowan / umarł y
pogrzebion / zstąpił do Piekká / Trzeciego
Dnia

Dnia z martwych wstał / wstąpił na Nie-
biosą / siedząc na Prawicy Boga Dyca
wszechmogącego / z tam tam przydzie sędzić
żywe y Umarłe.

Trzeci Artykuł o Poświęceniu.

Berze w Duchą świętego świę-
ty Kościół / Krześcijański / świętych ob-
cowanie / Grzechów Odpuśczenie. Ciało z
martwych wstanie / y Żywot wieczny / A-
men.

Powiedz mi Trzecia Część Katechizmu święte-
go o Modlitwie Pańskiej.

Jakiey nas Modlitwy Chrystus Pan nauczył ?

Ocze nasz któryś jest w Niebie /
Świeć się Imię twoje. Przyjdź Kró-
lestwo twoje. Bądź Wola twoja / jako
w Niebie / tak y na ziemi. Chleba naszego
powседневnego daj nam dzisiaj. Y odpuść
nam nasze Winy / jako y my Winy odpuśc-
gamy naszym Winowaycom. Y nie wprowadź
nas na pokuszenie. Ale nas zbaw ode Zle-
go. Albowiem twoje jest Królestwo / Moc
y Chwała na wieki Wieków / Amen. po-

Powiedz mi Czwarta Część Katechizmu święte-
go o Świętości Krztu świętego.

Tak mowi Pan Chrystus do Ucz-
niów swoich / w Mateuska y Marka / w
ostatnim Rozdziale.

Idąc po wszystkich świecie nauczajcie
wszystkie Narody. Krzescąc je w Imię Dy-
ca / y Syna y Duchą świętego. Kto uwie-
rzy a okrzęci się / zbawion będzie : ale kto
nie uwierzy będzie potępion.

Powiedz mi Piąta Część Katechizmu świętego
o Spowiedzi y Rozgrzeszeniu.

Naprzód

Coż jest Spowiedź ?

Spowiedź nic innego nie jest je-
dno Grzechy y Winy swoje wyznać y o Od-
puśczenie onych prosić jako nas tego sam
Pan Chrystus w Modlitwie swojej (Dyca
nasz / nazwany) nauczył.

Jakoz się tedy spowiadaś ?

Jako ubogi grzeszny Człowiek spo-
wiadam się Panu Bogu wszechmoga-
comu /

B b b v

cemu z moich wszystkich Grzechów / y winien
 sie dawać / żeni Boga mego z całego Ser-
 ca swego nie miłował / ani Bliźniego me-
 go / tak / jako siebie samego. A do tego w
 Grzechach będąc pojęty y narodzony ob-
 samiey Włodości mojej gościł Pana Bo-
 ga gniewał / Zadzami zły / Słowy y U-
 czynkami. Czego mi serdecznie żal. Les-
 wierzę iż Pan Chrystus sam jedynie za grze-
 chy moje dosyć uczynił / obiecuje też za Po-
 mocą Boga żywota mego polepszyć. Za-
 czym y was / wielebny w Chrystusie Duce /
 proszę. Abyście mi na Miejsce Bożym
 Grzechów moich Odpuszczenie oznaymić / A
 strwożone Sumnienie moje Słowem Bo-
 żym pocieszyć racyli.

Gdzież jest Nauka o Kluczach Królestwa
 Niebieskiego zawarta?

U Wsłuchaj się świętego w ósmym
 tym Rozdziale / gdzie Pan Chrystus
 tak mówi: abyściekolwiek związali na
 Ziemi / będzie związano y na Niebie / a co-
 byście rozwiązali na Ziemi / będzie rozwią-
 zano y na Niebie. Także u Jana święte-
 go

go we Dwudziestym Rozdziale napisano:
 Jezus tknął na Ugnie swoje y rzekł im:
 weźmiecie Ducha świętego / Którym Kolwiek
 Grzechy odpuszcicie / będą im odpuszczone:
 a Którym Kolwiek zatrzymacie / będą zatrzy-
 mane.

Powiedz mi Szostko a ostatnia Część Kátechizmu
 świętego / o naswiechtęj przenaćwalebniey
 Krew Świątości prawdziwego Ciała
 y Krwie Pana naszego Je-
 zusa Chrystusa?

Jakoż o niey pisał Ewangelistowie święci / Mát-
 teusz / Márk / y Páwel święcy.

Tak pisał.

Pan nasz Jezus Chrystus tej No-
 cy / Ktorey był wydan w żłat Chleb /
 podziękowawszy Bogu Dycu swemu łamał
 y dał uczniom swoim mówiąc: bierzcie a
 jedzcie Toć jest Ciało moje / Ktore się
 za was dawa / to gnyćcie na Pamiętke mo-
 ją.

Żłat

Wzial także y Kielich gdy było po Wieczerzy / a podziękowawszy dał im mówiąc: pijcie z tego wszyscy / ten Kielich jest Nowy Testament we Krwi mojej / Ktora się za was wylewa na Odpuszczenie Grzechów. To czyncie / ilekroć pic będziecie / na Pamiątkę moją.

A toć jest rzetelne Objawienie Pierwszej: Wtorej: Trzeciej: Czwartej: Piątej / y Szostej Części Katechizmu świętego w Nabożeństwie naszym Krześcijańskim w Słowie Bożym ugruntowanego. Przy którym niech nas Pan Bóg dla Jezusa Chrystusa przez Ducha swego świętego do żywota wiecznego zachować raczy Amen.

Bogu bądź Dzięła.

Krotkie Nawiązanie Krześcijańskiey ogarnienie w Pytaniach y w odpowiedziach złożone. Dziesięć o Prozykajama Boże / które je Gospodarz Działkom y zeladzi swocyj jasi napro sciey bydz moze przekladac ma.

Jakoż brzmi Pierwsze Przykazanie ?

Ne będziesz miał Bogów innych przedemną.

Ja.

Jakoż to rozumiesz ?

Mamy się Pana Boga nade wszystkie Rzeczy bać / onego miłować / y w nim samym ufać.

Jakoż brzmi Wtore Przykazanie ?

Nie bierz Imienia Pana Boga twęgo na daremno.

Jakoż to rozumiesz ?

Mamy się Pana Boga bać y onego miłować / żebyśmy na Imię jego niezłorzęsyli / ani Przywo nieprzysięgali nie garrowali / nie kłaniali abo Pogo zdrażali. Ale abyśmy go we wszystkich Uciściach naszych wzywali ono chwalili jemu się modlili y dziękowali.

Jakoż brzmi Trzecie Przykazanie ?

Pamiętaj abyś Dzień Odpoczynienia święcić.

Jakoż to rozumiesz ?

Mamy się Pana Boga bać / y onego miłować abyśmy Kazaniem y Słowem jego nie pogardzali: ale żebyśmy je za święte mieli / radzi go słuchali y pilnie się go uczyli.

Jakoż

Jákož brźmi Czwarte Przypáziánie :

Czci Dycá twego / y Mátkę twoję / á-
być się dobrze dźiało / á przedkážone były
Dni twoje ná Ziemi.

Jákož to rozumieš :

Mamy się Pána Boga bać / y onego
miłować / żebyśmy Rodzicami / Państwem
y Przełożonymi naszymi / nie gárdzili / áni
ich do Gniewu nie pobudzali : ále żebyśmy
ich w Uściewości mieli / rádzi im służyli / y
poslušnymi byli / one miłowali / y wysoko
je sobie poważali.

Jákož brźmi Piáte Przypáziánie :

Nie będziesz zabijał.

Jákož to rozumieš :

Mamy się Pána Boga bać / y onego
miłować / ábyśmy Bliźniemu naszemu ná
Ciele jego nie škodzili / áni mu Cieszkostí
niejakiich nieráchowali. Ale ábyśmy go rá-
zey wspomagali y onego we wszystkich po-
trzebách jego cielesnych forytowali.

Jákož brźmi Szóste Przypáziánie :

Nie będziesz cudzołóżył.

Jákož

Jákož to rozumieš :

Mamy się Pána Boga bać / y onego
miłować / ábyśmy usćiwý / y wstydlivý Žy-
wot prowadzili w Skowiech y Usynkách
y áby každý Mážonka swoje miłował y w
Uściewości miał.

Jákož brźmi Siódme Przypáziánie :

Nie będziesz kradł.

Jákož to rozumieš :

Mamy się Pána Boga bać / y onego
miłować / ábyśmy Bliźniego nášego Pie-
niedzy ábo Dóbr jego nie zabieráli / áni ich
fálšywým Towárem ábo Kupia sobie nie
przywłaszczáli / ále ábyśmy mu Dóbr y
Dywności jego popráwiać y bronić dopo-
magáli.

Jákož brźmi Ósme Przypáziánie :

Nie będziesz mowil fálšywego Świá-
dectwa przeciw Bliźniemu twemu.

Jákož to rozumieš :

Mamy się Pána Boga bać y onego
miłować / żebyśmy Bliźniego nášego fál-
šywie

sywie nieobetgali / niezdradzali / nieobma-
wiali / ani oslawiali / ale go raczej wymawia-
li / dobrze o nim mówili / y wszystko w do-
bre obracali.

Jakoż brzmi Dziewiąte Przykazanie ?

Nie będziesz pożadał Domu Bliźnie-
go twego.

Jakoż to rozumieś ?

Mamy się Pana Boga bać / y onego
miłować / abyśmy o Gruncie y Domu Bliź-
niego naszego zdradliwie nie zamýsłali / ani
go pod Zastóną słusności do siebie nie po-
ciągali / ale aby się przy nim zostal Pomoc-
ca mu do tego y Kaba byli.

Jakoż brzmi Dziesiąte Przykazanie ?

Nie będziesz pożadał Zony Bliźniego
twego / ani Sługi / ani Dźiewki : ani Wy-
dła / ani żadney Rzeczy jego.

Jakoż to rozumieś ?

Mamy się Pana Boga bać / y onego
miłować / abyśmy Bliźniemu naszemu
Mążonki y Czeladzi abo Wydła jego nie
odmawiali / nie wyćiskali / ani odwodzili :
ale abyśmy ich do tego mieli / żeby przy-
nim

im zostawsy Powinność swoją wykona-
wali.

Coż tedy Pan Bóg mówi o tych wszystkich
Przykazaniach ?

Pan Bóg mówi : Jam jest Pan Bóg
Twój / Bóg mocny y zawisły / nawie-
dzający Nieprawości Dyców nad Syny /
w trzecim y czwartym Pokoleniu tych Kto-
rzy mię nienawidzą. A syniác Miłosier-
dźie nad tysiącny tych Ktorzy mię miłują /
y strzeżę Przykazania mego.

Jakoż to rozumieś ?

Pan Bóg / grozi karać wszyst-
kich Ktorzy te Przykazania jego prze-
stępują / przetoż mamy się bać Gniewu Bo-
żego / y nie grzeszyć przeciwko takowym
Przykazaniom jego. A za tym obiecuje
Kasie Miłosierdźie / y wszystko Dobre /
tym Ktorzy takowych Przykazań jego prze-
strzegają / przeto go y my mamy miłować /
w nim ufąć / y wszystko chętnie wy-
nieć według Przykazań
jego.

☩ ☩ ☩ ☩
E c c c

Wyznaś

Wyznanie Wiary Krześcijańskiej

jaśo ja Gospodarz Działkom y Czeladzi
swojej jaś naprosćciey bydy moze/
przekładać ma.

Jaśoż brzmi Pierwszy Artykuł o
Stworzeniu:

Wierzę w Boga Dycá wśech
mogącego / Stworzy ciela Niebá y
Ziemie.

Jaśoż to rozumiesz?

Wierzę / że mi Bóg stworzył /
ze wszystkim Stworzeniem / dał mi
Ciało y Duszę / Dą / Wsy y wszystkie Człon-
ki / Rozum y wszystkie Zmysły / y dotąd je
zachowuje. Do tego Ddżenie y Dburwie /
Potarm y Nápo y Domostwo y Solwark /
Bona y Dzieci / Kola / Wydło y wszystkie
Dobra ze wszelakimi potrzebami y Żyw-
nościa Ciela y Żywota mojego obficie o-
pátruje / od wszelkich Niebezpieczeństw bro-
ni / y od wszelakiego złego strzeże y zachowuje:
a to wszystko z łaski y Dycowściey
Boskiey Dobroci y Miłosierdzia / ná wszel-

ty Zasługi y Godności mojej. Za to mi
ja wszystko dziękować onego chwalić y iemu
służyć y posłusznym bydy powinien: a to jest
nieomylna prawda.

Jaśoż brzmi Wtóry Artykuł o
Odkupieniu:

Wierzę y w Jezusa Krystusa / Cy-
ná jego jednorodzonego Pána naszego /
ktory się posłał Duchem świętym / naro-
dził się z Maryey Panny / umegon pod
Pontskim Piłatem / ukrzyżowan / umarł y
pogrzebion / zstąpił do Piekieła / trzeciego
Dnia zmartwych wstał / wstąpił na Niebio-
ś / siedząc na Prawicy Boga Dycá wśech.
mogącego / z tamtąd przydzie sądzić żywe
y umarłe.

Jaśoż to rozumiesz?

Wierzę że Jezus Krystus będąc
prawdziwym Bogiem z Bogá Dycá
przed wieki spłodzonym / wiec y prawdzi-
wym Człowiekiem z Maryey Panny naro-
dzonym / jest Panem moim / ktory mi nie str-
aconego y potępionego Człowieka / od wszy-
stkich Grzechów moich / od Śmierci y Mo-
cy

C c c c i i

cy Diabelskiej odkupił / sobie nabył y pozyskał / a to nie Złotem ani Srebrem; ale swoją świętą przynależnością Krwi y swoją niewinną Krew y Śmiercią / abym jego własnym będąc w Królestwie jego podobnym żył / onemu służył / w wiecznej Sprawiedliwości / Niewinności y Świątobliwości / tak jako on sam zmartwych powstał / żyje y króluje na Wieki. A to jest nieomylna Prawda.

Jakoż brzmi Trzeci Artykuł o
Poświęceniu:

Wierzę w Ducha świętego / świętego Kościoła Krześcijańskiego / Świętych Obcowanie / Grzechów Odpuszczenie / Ciało zmartwych wstanie y Żywot wieczny / Amen.

Jakoż to rozumiesz?

Wierzę że ani z własnego Rozumu mojego / ani z sił moich / w Jezusa Chrystusa Pana mojego wierzyć albo do niego przyść mogę: aleć mnie Duch święty przez Ewangelia święta do niego powołał / Darami swojemi oświecił / y w prawdziwej Więrze poświecił y zachował / tak własnie

nie jako on sam Zgromadzenie całe Krześcijańskie na tym Świecie powoływał / zgromadza / oświeca / poświaca / y przy Jezusie Chrystusie wprawdza w jedyną wiarę zachowywał / w którym Zgromadzeniu mnie y wszystkich Wierzącym eo Dzień wszystkich Grzechów miłosierdzie odpuszcza / a na Dzień sądny mnie y wszystkich Umarłych zmartwych wzbudzi / y da mi ze wszystkimi w Chrystusie Wierzącymi Żywot wieczny. A to jest nieomylna prawda.

Modlitwa Pańska jako ja Gospodarz Działom y Czeladzi swojej jako nas prościec bydz może / przekładać ma.

Jakoż brzmi Początek Modlitwy świętej Pańskiej:

Prośże nasz / któryś jest w Niebie.

Jakoż to rozumiesz?

Pan Bóg nas tym do siebie chce przybrać / abyśmy wierzyli że on jest prawdziwym Oycem naszym. A my zaś prawdziwymi Dziećmi jego / żebyśmy mu się dozwier.

E c c c i j

wiernie y ze wszelką ufnością modlili / jako
miłe Dzieci Dycu swemu miłemu.

Jakoż brzmi Pierwsza Prośba :
Świeć się Imię twoje.

Jakoż to rozumieś :

Imię Boże samo w sobie jest świete :
ale my w tej Prośbie prosimy / żeby też y
w nas świete było.

Jakoż się to dzieje :

Kiedy Słowa Bożego sączy się y pra-
wie nauczą / a my także według niego swia-
tobliwy Żywot / jako Dzieciom Bożym
należy / prowadzimy. Do czego nam racz
dopomóc Dyże nasz niebieski / leś ktobyś
naszey ucył y żył / niż Słowo Boże ucył
tenby Imię Boże między nami żył / czego
nas racz uchować Dyże nasz Niebieski.

Jakoż brzmi Wtóra Prośba :
Przyjdź Królestwo twoje.

Jakoż to rozumieś :

Królestwo Boże przyprowadzi samo
przez się / From Prośby naszey : Leś my w
tej Prośbie prosimy / aby też y do nas
przyszło.

Jakoż

Jakoż się to dzieje :

Kiedy nam Bóg Dzieć nasz Niebies-
ki daje Ducha swego świętego / abyśmy
Słowu jego świętemu za Użyżeniem ciała
jego wierzyli / y według niego światobliwy
żywot prowadzili / tu dożęnie a potom
wiecznie.

Jakoż brzmi Trzecia Prośba :

Bądź Wola twoja / jako w Niebie /
tak y na ziemi.

Jakoż to rozumieś :

Dobrotliwa y miłościwa Wola Bo-
ga naszego / staje się w Prawdę y From
Prośby naszey : leś my w tej prośbie pro-
simy / aby się też y w nas stała.

Jakoż się to dzieje :

Kiedy Pan Bóg wszelką Kade y wo-
la nasze tłumi y odwraca / Ktore nam Imię-
nia Bożego święci / Królestwu jego do
nas przyśc nie dopuszczają / jako to Wola
Diabelska / Świata tego / y Ciata nasze-
go : ale nas umacnia y zachowuje stale w
Słowie swoim y w Wierze / aż do Sto-
nania naszego : a to jest miłościwa y do-
brotliwa Wola jego.

C c c c p

Jak

Jákož brzmi Czwarta Prośba:
Chleba naszego powszedniego daj nam
Dziś.

Jákož to rozumieš:

Dawac Bóg Chleb powszedni y from
Prošby našej / wšyř kim z kým Ludźiom:
wšakże my w tey Prošbie prośimy / aby
nam to dał uznać / y z Dziśczynieniem Chle-
ba naszego powszedniego pożywać.

Což się rozumie przez Chleb powszedni:

Wšyřto to cokolwiek do Wyżywie-
nia / y Wychowania Ciała naszego należy /
jako Pożyw / Napoy / Odzienie / Dburole /
Domostwo / Chłola / Bybro / Pieniądze / Ma-
jetność / cnotliwa Małżonka / skromne Dzie-
ci / powolna Czeladź / dobra y sprawiedliwa
Zwierzętność / dobry Kład Rzeczy pospoli-
tey / zdrowe Powietrze / Pokoy / Zdrowie /
Karność / Cześć / żygliwi Przyjaciele / wierz-
ni Sąsiadzi / y inſe tym podobne Rzeczy.

Jákož brzmi Pięta Prośba:

Odpuść nam nasze Winy / jako y
my odpuszczamy naszym Winowaycom.

Jákož

Jákož to rozumieš:

Prośimy w tey Prošbie Boga Dycá
Niebieskiego / aby nie rączył patrząc na Grze-
chy nasze / ani nam dla nich tey Prošby / od-
mawiać / bośmy tego wšyřkiego o co pro-
śimy niegodni / y nieśmy takiego niezasłu-
żyli. Ale nam to wšyřto z łaski swej dać
raczył / abowiem codzien wielorako grzeſzy-
mi / y same ſaegulne Karanie zasługujemy /
zaśmy y my wzajem z Serca odpuszczając / y
tym chętliwie / ktorzy nas obrażają / dobrze
czynieć zechcemy.

Jákož brzmi Szosta Prośba:

O niewzódź nas na Pokuszenie.

Jákož to rozumieš:

Bóg ci niłogo nie knai / my jednal w
tey Prošbie prośimy / aby nas Pan Bóg ra-
czył bronić y zachować / żeby nas Diabeł /
Świat / y Ciało nasze niezwodziło / ani do
Niedowiarstwa rozpączy / abo inſych wiele-
kich Grzechów Nieprawości nieprzywodzi-
ło; a lubo byśmy też od nich Nagabania ja-
kie odnosili / żebyśmy jednal na ostatek go-
re y Zwycięstwo otrzymali.

C c c c v

Jákož

Jakoż brzmi Słobna Prośba?

Ale nas zbaw ode Złego.

Jakoż to rozumiesz?

W tej Prośbie jako w niejakiem kró-
tym Ogarnieniu prośmy / żeby nas Bóg
Dzieci nasz Niebieskiode wszystego Złego / Du-
chy y Ciału Majetnościami y Stawie sko-
dliwego / wybawił / a na ostatek gdy Go-
dzina Śmierci naszej nastąpi / zbawionego
Stonania nam użył / y z tego nadzłego
Padołu do siebie do Nieba z łaski z swej
powołać raczył. Amen.

Coż rozumiesz przez to Słowo Amen?

Jż pierwszy tego bydy mam / że Prośby
takowe Bogu Dychu Niebieskiemu są przy-
jemne / y od niego wysłuchane / gdyż się on
nam tak modlić rozkazał / y że nas chce wy-
słuchać obiecał / Amen / Amen / rozumie się
zaprawda / zaprawda / że się to tak stanie.

Światłość Krzewu świętego / jako ja

Gospodarz Działkom y Czeladzi swojej

jaś naproszę bydy może / przez

czładac mar

Ma

Naprząd.

Coż jest Krzew?

Krzew święty nie tylko jest prośba Wo-
da / ale Woda w Słowie Bożym zawarta /
y z Słowem Bożym złączona.

Ktoreż tedy jest to Słowo Boże?

R. Gdy Pan nasz Jezus Krystus
w Młatości świętego w ostatnim Ko-
ściele mówił: Idąc po wszystkich Świecie /
naukajcie wszystkie Narody / Krzając je w
Imię Dycy / y Syna / y Ducha świętego.

Do Kto.

Coż sprawuje albo co za Pożytek czyni

Krzew święty?

Sprawuje Odpuszczenie Grzechów /
wybawia od Śmierci y od Diabła / y da-
je Zbawienie wieczne wszystkim / Ktorzy te-
mu wierzą / jako opiewają Słowa y Obiet-
nice Boże.

Ktoreż tedy są takowe Słowa y Obietnice Boże?

Gdy Pan nasz Jezus Krystus umarł

ta

Tá w ostatnim Rozdziale mówi: Kto uwie-
rzy á okrzęci się / zbawion będzie / á kto nie
uwierzy będzie potępion.

Po Trzecie.

Jakoż wdy Woda tak wielkie Krze-
żenie uczynić może?

Wodać tego śregulna / nie czyni / ale
Słowo Boże które z Woda y przywodzi
jest / a Wiara która / takowemu Słowu Bo-
żemu w Wodzie wierzy / Woda bowiem
oprocz Słowa Bożego / jest tylko prosta
Woda / a nie Krzeżenie. Leż z Słowem Bo-
żym złączone / jest prawdziwym Krzeżeniem / to
jest Woda Zbawienia Łaski y Żywota y
Omycia Odrodzenia w Duchu świętym /
jako S. Paweł do Tytusa w trzecim Roz-
dziale mówi: przez Omycie Odrodzenia
y Odnowienia Ducha świętego / którego
wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystu-
sa Zbawiciela naszego / abyśmy usprawiedli-
wieni będąc Łaską jego / stali się Dziećmi
człowieka według Nadzieje Żywota
wielkiego / a toć jest nie-
mylna Prawda.

Po

Po Czwarte.

Coż tedy znaczy takowe Woda
Krzeżenie?

Znaczy / że stary Adam w nas przez
Kazdobożenną Struchę y Pokutę ma być
utopiony / a że ma umrzeć ze wszystkimi
Grzechami / y złymi Zadkami / a zaś na Ka-
dy Dzień ma wyńść y powstać Nowy
Człowiek / któryby w Sprawiedliwości y
Czystości przed Panem Bogiem żył na wie-
ki.

Gdzie o tym napisano.

Święty Paweł do Rzymianów w so-
stym Rozdziale mówi: Pogrzebieniśmy z
Chrystem przez Krzeżenie w Śmierci / aby ja-
ko Chrystus wzbudzony jest z martwych tu
Chwale Ojcowskiej tak żebyśmy y my w
Nowości Żywota chodzili.

Światość Wieczera Pańskiego / Jaka

to ja Gospodarz Działkom y Czeladzi

swojej jak naprosicie bydy moje /

przekładać ma.

Co

Což jest Swiátość Wierzerzy Pánskéy?

Jest prawdytým Cíásem y Krwí Pána nášego Jezusa Krystusa / pod Chlebem y Winem nám Bržešciánom ku Jedzení y Píciu / od sámeho Krystusa postáwioná.

Gdyž o tym nápisáno:

Tak písa Ewángelistowie Swięci / Máteus / Máreš / Lukáš y Apostol Páwel swięty.

Pán náš Jezus Krystus tery No-
cy / ktorey byl wydan / Wziat Chleb /
á podziškowawšy Bogu Dycu swemu /
lámal / y dáł Usním swoím mówiac: bierz-
cie á jedzte / toč jest Cíálo moje / ktore áš
za was dáwa / to gýńcie ná Pámiatke moje.

Wziat také y Kíelich / gdy byto po
Wierzerzy / á podziškowawšy dáł im mó-
wiac: píte z tego wšyscy / ten Kíelich jest
Nowy Testament we Krwi mojej / ktory
áš za was wyléwa ná Odpusšenie Brže-
chów to gýńcie / iletoč píte bédzíte ná Pá-
miatke moje.

Což

Což áš Požytek přýnosti také Jedzenie
y Pície?

Toč nám wyražá te Słowá / ktore
(Cíálo) áš za was dáwa: y (Krew) wy-
léwa ná Odpusšenie Bržechów: zwlašá
že áš nám w tery Swiátości Odpusšenie
Bržechów / Žywot y Šbáwienie přez tá-
kove Słowá dáwa. Do gdsie jest Brže-
chów Odpusšenie / tám též jest Žywot y
Šbáwienie.

Jákož moze čielešne Jedzenie y Pície tak wielkú
Něžy gýnić?

Jedzenie y Pície tego nie gýní / ále
nášepnjace Słowá / za was (Cíálo) dáne y
(Krew) wylána ná Odpusšenie Bržechów.
Ktore Słowá ša přýtým čielešným Jedze-
ním y Píciem jáko náglowniešá Češcia w
tery Swiátości / á kto tym Słowom wíe-
řy / ten to má co one twirdžá y jáko ople-
wá / zwlašá Odpusšenie Bržechów.

Ktož tedy takowa Swiátość gdníe
přýjmuje?

Posěťci y čielešne áš do tego přýgo-
towá / jest w prawdy přýstojná y po-
wěšná powěšglíwoš / ále ten dople-
ro

ro jest práwie godnym y dobrze przygo-
wánym. Ktory tym Słowom wierzy za
was (Ciało) dáne y (Krew) wylana ná
Dopuszczenie Grzechów. Leż kto tym Sło-
wom wierzy abo wątpi / ten nie jest godnym /
ani dobrze przygotowanym / bo to
Słowo (za was) wyciąga sa-
me Serca wie-
rzące.

Krótkie Ogarnienie / Nauki Krze-

ściánstwy w Pytaniach y w Odpo-
wiedziach złożone.

Jestże więcej Bogów niż Jeden?
Nie maś tylko jedyny jest Bóg.

Wieleż jest osób w tym jedynym
Bóstwie?

Trzy.

Jakoz je zowia?
Bóg Ociec / Syn y Duch święty.

Ktoż cie stworzył?
Bóg Ociec.

Ná coż cie stworzył?
Ná Wyobrażenie swoje.

Coż jest Wyobrażenie Boże?
Jest Boża Sprawiedliwość / Swia-
tość y Nieśmiertelność

Ślad to pochodzi / zeb Grzesznikiem
y śmiertelnym?

Od Diabła / y Nieposłuszeństwa zło-
wiczego.

Coż jest Grzech?
Wszystko to Grzechem jest / co jest prze-
ciwko Działaniu Przykázaniom Bo-
żym / wewnętrżnie y zewnętrżnie.

Coż zasługujemy Grzechami naszymi?
Gniew Boży / wśelanie Káranie y
wieczne Potępienie.

Ktoż cie wykupił?
Bóg Syn.

D b d

Jakob

Jakoż zowie Syna Bożego?
Jezus Chrystus.

Czemuż go zowie Jezusem?
Iż jest moim Zbawicielem y Pomoc-
nikiem.

Czemuż go zowie Chrystusem?
Iż jest Pomazáncem moim / Królem
y Najwyższym Kapłanem.

Ktoż jest Pan Jezus?
Jest prawdziwym Bogiem y Czło-
wiekiem.

Skądże jest prawdziwym Bogiem?
Iż jest z Boga Dyć od Wieków zpo-
dzony.

Skądże jest prawdziwym Człowiekiem?
Iż jest z Marię Panny w Czasie na-
rodzony.

Czym cię odkupił?
Swoją przénazwienią drogą Krwi-
ą y swoją niewinną Kłó y Śmiercią.

Ode Czego cię odkupił?
Ode Grzechu / Śmierci / Diabła / Pie-
kła / y wiecznego Potępienia.

Coś cię zasłużył Odkupieniem swoim?
Grzechów Odpuszczenie / Sprawiedli-
wość / Ducha Świętego / y Żywot wieczny.

Przez coż się stał takich Dobrodziejstw
Uczestnikiem?

Przez Wiarę.

Coż jest Wiara?
Wiara jest stała ufność w Obletnicy
Bożey zależąca o Odpuszczeniu Grzechów
y Żywocie wiecznym / dla Chrystusa Pána.

Na coż cię odkupił?
Abym mubez Bojaźni dożywośnie slu-
żył / w Świątobliwości y Sprawiedliwo-
ści jemu ulubionej.

Ktoż cię poświęcił?
Bóg Duch Święty /

D b d i j

Przez

Przez coż cie poświęca?

Przez Ewangelia / y przechwalebne
Świątości.

Coż są Świątości?

Świątości są Pieczęcia y Zastawa Do-
bietnic Bożych o Odpuszczeniu Grzechów y
Żywocie wiecznym / dla Krystusa Pana.

Wieleż jest Świątości?

Dwie.

Jakoż je zowią?

Krztem / y Świątością Ołtarza / albo
Wieszcza Pana Krystusowa.

A jesteś okrzczon?

Jestem / bo mam Imię moje / na Krzcie
mi dane / do tego y mili Rodzicy moi z
Krzestnymi są Świadkami moimi.

Jakożes okrzczon?

Woda / w Imię Boga Dycą / y Sy-
nā / y Duchā Świątego.

Jakoż używasz Krztu Świątego?

Na Potwierdzenie słabej Wiary mo-
jej /

jej / y na Polepszenie grzesznego Żywota me-
go.

Jakoż używasz Krztu świątego / na Potwierdze-
nie słabej Wiary twojej?

Abym codzien stała miał do Boga Uś-
ność / że mi Grzechy moje odpuszczą / y chce
mi błogosławić / a na ostatek do Żywota
wiecznego przysiąc / dla Krystusa Pana / w
którym okrzczon.

Jakoż używasz Krztu świątego na Polepszenie
Żywota twego?

Abym się codzien Grzechów wystrze-
gał / a z drugiej Strony we wszelkich się
Dobrych Uczynkach trzymał ku Bogu y Lu-
dźiom / jakom to na Krzcie posłubił.

Coż jest Absolucya?

Absolucya jest Rozgrzeszenie y Dżnaye-
mienie Łaski Bożej.

Ktożci przy Spowiedzi Grzechy swoje
odpuszcza?

Sam Pan Bóg przez Usta Sługi swe-
go.

D d d iij

Coż

Coż przyjmujesz w chwalebnej Świątości
Dziarża Świętego?

Prawdziwe Ciało y Krew Pana naszego
Jezusa Chrystusa pod Chlebem y Wi-
nem.

Na coż przyjmujesz Świątosc Dziarży
Świętego?

Na potwierdzenie słabej Wiary mojej
y na Polepszenie grzesznego Żywota mojego.

Jakoż przyjmujesz Chwalebna Świątosc Dziarży
Ś. na Potwierdzenie Wiary
twojej?

Abym codziennie stała miarłusność / ja-
em prawdziwie przyjął Ciało y Krew Pa-
na Chrystusowa / że też tak prawdziwie wy-
dał Ciało swoje / y Krew swoją wylał / ku
Odpuszczeniu Grzechów moich / y ku memu
Dusznemu Zbawieniu.

Jakoż przyjmujesz Świątosc Dziarży Ś.
na Polepszenie Żywota
twojego?

Abym się codziennie Grzechów wyszł-
gał!

gał / a z drugiey Strony w dobrych się U-
czynkach twierzył ku Bogu y Ludziom ja-
kom to na Spowiedzi posłubił.

A możesz to z własnych sił twoich
uczynić?

Nie / lecz mi w tym Ducha Świętego /
Pomocy potrzebą / którego o tożądobżlen-
nie proszę.

* * *

Wzrostek Ogarnięte Nauki
Chrześcijańskie w Pytaniach y w Od-
powiedziach obfiter
złożone.

Jestem Chrześcijańcem?

Jestem / bom jest okrzestony y wierzę w
Jezusa Chrystusa / ukaż się też Nauki jego y
naśladuję je / ile mi można.

Śladuj się ukaż Nauki Pana naszego
Jezusa Chrystusa?

Nauki Pana naszego Jezusa Chrystusa /
naśladuj się ukaż z Katechizmu Świętego.
D o d o j Coż

Coż zowia / ábo coż jest Kátechizm?

Kátechizm jest usna Nánta y Dpowa
wiedzia / y jest trokim Dgárnieniem Bi-
blii Swietey / to jest całego Pisma áwle-
tego w Pytaniach y w Odpowiedziach zlo-
żonym.

Wieleż jest Głównych Części Kátechizmu
świtego?

Sześć.

Ktoreż są?

Pierwsza główna Część / są Dziesięćcio-
ro Boże Przykazania.

Wtóra / Artykuły Wiary naszej Krze-
ściáńskiej.

Trzecia / Modlitwa Páńska.

Czwarta / o Swiatości Krztu áwle-
tego.

Piąta / o Kozgrzeszeniu / ábo o Używá-
niu Kłusów Bościelnych.

Szosta / o Swiatości Oltarza S. ábo
prawdziwego Ciála y Krwie Pána Jezus-
sa Krystusa.

Coż

Coż są Dziesięćcio Boże Przykazania?

Dziesięćcio Boże Przykazania są zro-
ceniem wszystkich innych Przykazań Bożych /
w ktorych nas Bóg uży / jako się náprze-
ciwko onemu / y náprzeciwko Bliżniemu
náшему wewnatrznie y zewnatrznie dosko-
nale mamy zachować / pod Dbietnią do-
gesnych y wieśnych Dobrodziejstw / jeśli to
uzyniemy / á pod Groźba dosesney y wieś-
ney Kaźni / jeśli tego zaniechamy.

Ktoreż Przykazania uży / jako się náprzeciwko
Bogu zachować mamy?

Pierwsze Troje jako to Pierwsza Tabli-
ca Dziesięćciorga Przykazań Bożych.

Ktoreż Przykazania uży / jako się náprzeciwko
Bliżniemu náшему zachować
mamy?

Ostatnie siedmioro Przykazania / jako
to Wtóra Tablica Dziesięćciorga Przyka-
zań Bożych.

Pokaż mi to / że Bóg w Dziesięćciorgu Przykaza-
niach zewnatrznie y wewnatrznie doskonałe
Posłuszeństwo wycioga?

Tego nas uży Pannaś Jezus Krystus
D o d o v w tro-
s

w Krotkim Ogarnieniu albo Zawartku Dziej-
sieciorgu Przykazań / u Mateusza we Dwu-
dziestym Wtórym Rozdziale / a u Łukasza
w Dziesiątym Rozdziale tak mówiąc: be-
dziesz miłował Pana Boga twego / ze wszy-
stkiey miłości twojej / y ze wszystkich Sił
twoich / a toć jest pierwsze y największe Przy-
kazanie / a Wtore jest podobno temuż: be-
dziesz miłował Bliźniego twego / jako sa-
miego siebie / na tych Dwóch Przykazaniach /
wszystek Zakon y Prorocy zawisniali.

A możeszli to wszystko zewnętrznie y w-
ewnętrznie doskonałe wykonać?

Nie mogę / gdyż to y po Odrodzeniu
w tym tu grzesznym Żywocie / wykonać
niemożna.

Coż tedy po Dziesięciorgu Bożych Przykazaniach /
kiedy ich żaden człowiek doskonałe
wypełnić nie może?

Tego nas uży Koniec Pieśni w Dziej-
sieciorgu Przykazaniach Bożych zapisany:
A te wszystkie Przykazania dane / ucho-
dząc Karania / trzymać masz Człowiecze grzeszny /
abyś wziął Koniec posesny.

Ktoż

Ktoż są te Obiecnice y Groźby Dziesięciorgu
Przykazań Bożym ob Boga
przydane?

Te / gdy Pan Bóg we Wtórych Księ-
gach Mojżesowych we Dwudziestym Roz-
dziale / tak mówi: Jam jest Pan Bóg twój /
Bóg zawisły / nawiedzający Nieprawość
Dziew nąd Syny / w Trzecim y Czwar-
tym Pokoleniu tych / którzy mi nie nienawidzą:
syniac miłosierdzie nąd tysiącami tych / kto-
rzy mi nie miłują y strzeżąc Przykazań mo-
ich. Tu też przynależy Dwudziesty szósty
Rozdział trzecich Księg Mojżesowych / y
Dwudziesty ósmy Rozdział piątych Księg
Mojżesowych.

Coż są Artykuły Wiary naszej.

Chrześcijańskiej?

Artykuły Wiary naszej Chrześcijańskiej
są Krotkim Ogarnieniem / y Wyznaniem o-
bożkiej Istności / Dobrodziejstw y
Woli jego.

Coż jest prawdziwy Bóg albo Trojca
przenawieczna?

Jest Bóg Ojciec / Syn y Duch Świę-
ty. Jakoż

Jakoż mają być te trzy osoby w Jednym
Bóstwie rozróżnane?

Tak: Bóg Ojciec od Wierców Syna
sweego jedynego zplodził / wysłał Syna y
Ducha świętego / y wszystko stworzył.

Bóg Syn jest od Wierców z Istno-
ści Dycowskiej zplodzony / stał się Czło-
wiekiem / y odkupił nas.

Bóg Duch święty z Istności Dycy y
Syna od Wierców poświadczył y poświęca nas.

Ktoreś są najprzedniejsze Dobrodziejstwa
Boże?

Te trzy.

Pierwsze jest Stworzenie.

Wtore / Odkupienie.

Trzecie / Poświęcenie.

Dla czegoż Pan Jezus Chrystus Zbawiciel nasz
musiał być prawdziwym Czło-
wiekiem?

Aby mógł dla nas cierpieć y umrzeć.

Dla

Dla czegoż musiał być prawdziwym
Bogiem?

Aby Młkę znieść mógł / Smierć zwycię-
dzić / y Żywot wieczny zasłużyć.

Coż jest Wola Boża?

Wola Boża jest / abyśmy weni wierząc
onemu zawsze za wszystkie Dobrodziej-
stwa jego Sercem / Usty y Krześciańskim
Dobrowaniem działowali.

A jakoż my niedzi y grzeszni przed Bogiem
bawamy usprawiedliwieni y
zbawieni?

Tego nas użył Apostoł Paweł zwie-
sty: w Liście do Rzymianów w trzecim
Kozdziale: usprawiedliwieni bawamy dar-
mo z łaski Bożej przez Odkupienie / ktore
nie stało w Jezusie Chrystusie / ktorego Bóg
wystawił ubłaganiem przez Wiare we Krew
jego.

Coż jest Dycę naszą / albo Modlitwa
Panią?

Dycę naszą jest Modlitwa / ktora sam
Pan

Pan Jezus Chrystus / złożył. W której
nas uży prosić / co za Dobrodziejstw / y
zemu nam ich Pan Bóg duchownie y cie-
lesnie udzielać ma / a co y zemu od nas ma
oddalać / co y nam duchownie y cielesnie
stodzieć mogło / z ta Obietnica / że nam
Bóg to wszystko dać y usynić chce.

Wieleż jest Części Modlitwy Pańskiej
Trzey.

Ktoreż są te trzy Części :

Pierwsza Część jest / Wstęp albo Przeb-
nowa. Druga Nas / Ktoryś jest w Niebie,
Wtora Część siedm Prosb w sobie za-
wiera.

Trzecia Część jest / Chwała. Albowiem
twoje jest Królestwo / Moc y Chwała na
wieki wieków Amen.

W którychże Prosbach nas Pan Kry-
stus uży o duchowne y cie-
lesne Dobrá
prosić :

W Pierwszych czterech Prosbach.

W którychże Prosbach nasz Pan Jezus Chrystus
nas prosić / żeby Bóg od nas razyl
oddalać / co y nam duch-
ownie y cielesnie
stodzieć.

W ostatnich trzech Prosbach.

Czegoż nas Pan nasz Jezus Chrystus na Kościu
Modlitwy swojej S. uży :

Ukazuje nam trzy przysyny / dla któ-
rych Pan Bóg takowa Modlitwa wysłu-
chać ma / a że nam (I.) jako Król nasz / (II.)
a że wech Miar wszechmocny będąc wszy-
stko dobre dać y wszystko złe ma y może
oddalać (III.) a że dla tego nas światłe Ja-
mie jego na wielki wieków zawždy wysoce
wielbić y chwalić chcemy.

Coż jest za Rozność między Modlitwa Krze-
ścińska / a między Modlitwa Żurecka /
Żydowska / albo innych bez-
bożnych ludzi :

Jest Dwojaka Rozność / naprzód nie-
nie

nie wiedzą Turcy: Żydzi / y inși niezbożni
Ludzie / Kto prawdziwym jest Bogiem /
ktorego samego wzywac należy. Po wtore-
re / nie wiedzą jeśli ich Modlitwa wysłucha-
na ponieważ o Woli Bożej / y o Obietnic-
cach jego nic nie wiedzą. Ale Krześciani
wie oboje że prawdziwego tylko Bogama
wzywac / Który jest Bóg Dzieć / Syn y
Duch Święty / y wierzy że Modlitwa jego
będzie wysłuchana / dla Pana Jezusa Kry-
stusa / lubo jest niegodnym y niedzielnym grze-
sznikiem.

Jakoż o cielesne Dobrá prosić mamy?

O Dobrá cielesne z Dokładem Boga
prosić należy / a wśakże wierzyć / że nam je
da. Gdyby to tylko nie z ubliżeniem Czci
jego Dosławy / ani z Uśzerpkciem Zbawienia
naszego nie było / w czym Wola nasza Wo-
li Bożej poddać mamy / jako temu / Który
lepiej wie co nam jest ku dobremu niżeli
my sami wiedzieć możemy.

Coż są Słowa o Świętości Krztu
świątego?

Słowa o Świętości Krztu świętego

Ja Nauka że Pan nasz Jezus Chrystus U-
niom swoim rozkazał / aby sedpy na wszy-
stek Świat nągali wszystkie Narody / Krzesc
je Woda w Imię przeniachwalebniejsey
Troyce Świętey / obiecując / iż wierzący o-
krzesceni mają być zbawieni / a grożąc / iż
Niewierzący mają być potępieni.

Jakoż rozumieś te Słowa / ja ciebie krzesc w
Imię Boga Ojca / y Syna / y
Ducha świętego?

W tych Słowach Czumi Bóg przeni-
achwalebniejsza Święta Trojca z Dzieć-
ciem / Ktore się krzci / przymierze Łaski / zemu
dla Pana naszego Jezusa Chrystusa Grzechy
odpuszczone być mają / Duch Święty y Ży-
wot wieczny darowany. Z przeciwney stro-
ny Dziecia / Ktore się krzci / z Bogiem Przy-
mierze czyni / że go tylko samego znać ene-
go wzywac y jemu służyć chce.

Coż są Słowa o Rozgrzeszeniu / albo o Użycia-
niu Kłuców Kościelnych?

Słowa o Rozgrzeszeniu albo o Uży-
waniu Kłuców są Nauka / że Pan nasz Je-
sus Chrystus Ugnie swoje na Świat posłał /
Jaka

jaśo go Dzieć jego posłał / a iżelim Tchnie-
niem swoim Ducha Świętego dał / a do
tego Młoc zupełną aby Grzechy Pokutują-
cym odpuszczali / a przeciwney Strony Nie-
pokutującym zatrzymali.

Wieleż jest Czości Pokuty Krześcijańskiej ?

Trzy.

Pierwsza Cześć jest Strucha y Żal za
Grzechy ?

Wtóra / jest Wiara.

Trzecia / Nowe Posłuszeństwo.

Coż jest Strucha y Żal za Grzechy ?

Strucha y żal za Grzechy jest / prawdzi-
wie się lękać Gniewu Bożego przeciwko
Grzechowi palającego / a żeby Człowiek
serdecznie żałował y z Grzechami swoimi
Boga rozgniewał.

Coż jest Wiara ?

Wiara jest stała ufność w Obietni-
cy Bożey zależąca o Odpuszczeniu Grze-
chów / y żywość wiecznym / dla Kryścia-
nina.

Coż

Coż jest Nowe Posłuszeństwo ?

Nowe Posłuszeństwo jest / Bój dobry
bójować / Wiara / y Sumnienie dobrze za-
chować.

Coż jest Spowiedź ?

Spowiedź zawiera w sobie dwie Cze-
ści / Pierwsza wyciąga abyśmy Grzechy na-
se wyznawali. Druga / abyśmy Rozgrze-
szenie albo Odpuszczenie Grzechów / od Spo-
wiednika / jako od samego Boga / otrzymali
/ a w tym namniey niewatpili / ale mocno
wierzyli / że nam Grzechy przez to w Nie-
bie przed Bogiem są odpuszone.

Z którychże się tedy Grzechów mamy
spowiadać

Ze wszystkich Grzechów przed Bogiem
winnymi się dać mamy / y z niewiadomych
jako to w Modlitwie Pańskiej czynimy / a-
le przed Spowiednikiem tylko się z wi-
adomych / y z tych które w Sercu gniemy
spowiadać mamy.

Coż

Coż

Coż są Słowa o Światłości Ołtarzowej ?

Słowa o Światłości Ołtarzowej / są
Nauka / iż Pan nasz Jezus Chrystus w wiele-
ci Czwartek w Nocy / z Dziełczynieniem
Wierzącego swą światą postawił / tak że
Chlebem y z Winem podał Ciało swoje / a
Krew swoją / którą za wiele wylał / na Od-
puszczenie Grzechów / z tym Rozkazaniem /
abyśmy to wszystko brali / często jedli y pili
na Pamiątkę jego.

Ktoż zbawienie przyjmuje Wierząc
Pana naszego Jezusa
Chrystusa?

Chrześcijańscy prawdziwie pokutujący /
to jest / Grzechy swoje uznawający y za nie ża-
łujący : w Pana Jezusa Chrystusa wierzą-
cy y Odpuszczenie Grzechów z serdeczną uf-
nością proszący : przed się wzięcie dobre
Grzechów się napotym wystrzegającym się
y Panu Jezusowi Chrystusowi za Mękę y
Śmierć jego z Serca dziękujący / y dla nie-
go wszelkie Dobrodziejstwa Bliż-
niemu swojemu wyświad-
czający.

☩ (*) ☩

Brze

* * *

Chrześcijańskie Pytania D. Luthe-

ra / na które ci / Ktorzy chcą godnie przy-
jąć Światłość Wiecznej
Pamięci / odpowiadać
zwykle.

A wierząc y wyznawając żeś jest
grzesznym ?

Wierzę / y wyznawam / żeś jest Czo-
łowiekiem grzesznym.

Błędnie tego dochodziś ?

Z Dziesięciorga Przykazań świętych
których niepełni.

A żal ci też tego / żeś Grzechami Pana
Boga obraził ?

Żal mi tego serdecznie / żeś przeciw Pa-
nu Bogu zgrzeszył.

Cożes tedy Grzechami twymi u Boga
zaskłuj ?

Zaskłujem sobie srogą Gniew y nie-
Ł e e e iij kaska

Káské Boží / dožesna Smierť y wiesni
Potěpienie.

Spodžiewašše sie zbáwionym byď z

Tak jest / spodžierwam sie.

Spomně sie tedy člepyš z

Moim milým Pánem Jezusem Kryšto-
sem.

Ktož jest Kryštus z

Syn Boží / prawdžiwý Bóg y Česlo-
wíek.

Wielež jest Bógów z

Jeden tyľko / ale tržy Osoby / Děteč
Syn / y Duch swiaty.

Což zá čis Pan Kryštus użynil že čis
nim člepyš z

Umárl zá nás y ná Kržyžu wylal Krew
swa ná Odpusťenie Grzechów.

A umárlže tež zá čis Děteč z

Nie / ábowiem Děteč tyľko jest Bóg /
Duch swiaty tež / ale Syn jest prawdžiwý
Bóg y prawdžiwý Česlowíek / ten zá nás
umárl / y Krew swa swiata wylal.

Že

Žlobže to wíeš z

Ž. Ewánjeliey swiatey y. ze Słowo
Swiatości / y žčláka y Krwie jegow Swia-
tości námie zá upomínek dánych.

Jakož te Słowa bržmí z

Pan náš Jezus Kryštus tey Nocy / zc.

Wieržyš tedy / že w Sakramencie praw-
džiwé Čláko y Krew Kryštu-
sowa jest z.

Tak jest / wierž z.

Což čis pobudža ho takowey Wíary z

Słowo Kryštusowe: Wierž čis á / požy-
wayčie / toč jest čláko moje: Píjčie wšyscy z
tego / tak jest Krew moja.

Což mamy žynčie člepy Čláka jeho požywmamy / y
Krew jeho pijemy / y zá upomí-
nek přijímjemy z.

Smierť jeho y Krwie přeláně přy-
pomínáć sobě y opowídáć mamy / jako
nás náužyč rasyž. To žynčie / iletoč to žy-
níčie / ná moje Pámíatke.

Le e e i v

Čjennž

Czymuż Śmierci jego mamy wspominać
y one opowiadać?

Abysmy się uszyli wierzyć / iż żadne
Stworzenie / nie mogło dosyć uczynić / za
Grzechy nasze tylko Chrystus / prawdziwy
Bóg y Cielowiec / y ichyśmy się uszyli Grze-
chów naszych lekać / y one wielce wazyć / y
z niego samego się tylko radować / y cies-
zyć / y tak przez tej Wiaryzbawion mi bydy.

Coż go pobudziło za Grzechy umrzeć
y dosyć uczynić?

Milosc jego wielka / tu Dyon swemni
tu nunc / y innym grzesznikom / jako napisa-
no / u Jana 3. 14. Rom. 5. Gal. 2. a do
pbesew w 5. Rozdz.

Leż na Koniec / dla czegoż chcesz iść do
świątosci Wierzy?

Abym się uszył wierzyć / iż Chrystus
dla moich Grzechów / z miłości wielkiej
umiał / jako się rzekło: a potom abym się
też nauczył od niego / Boga y Bliźniego
swego miłować.

Coż

Coż Krześcianiną ma upominać y pobudzać
świątosci Wierzy / gesto
używać?

Ze Strony Bożej / ma go do tego / tak
Przykazanie jako też y Obietnica Chrystusa
wa: z jego strony za się / jego własna Ne-
dola y Dolegliwość / ktora obciążony / znie-
walać / dla ktorey takowe Rozkazanie / we-
zwania / y Obiecanie naszym jest.

Leż jakoż sobie Cielowiec ma porządkować / kiedy tak
łowey Dolegliwości / niemoże być / albo
żadnego Głodu / ani Pragnie-
nia / do takowey Świą-
tosci używać?

Temu się lepiej nie może poradzić / je-
dno aby naprzed samego siebie doświada-
ł y poznał / jeżeli też Bóg y Ciało ma /
y wierzył Pismu co o tym mówi Gal. 5.
7. Ciało pożąda przeciwko Duchowi / a
Duch przeciwko Ciału: a te rzeczy są so-
bie przeciwne. Rom. 7. 18. Wtem że nie-
miejska we mnie (to jest w ciele moim) do-
bre:

Le e e v

bre : ábowiem chcé jest we mnie / ále wy-
konáć to co jest dobrego nie znájdúja.

Po wtore / áby się obejrzał jeśli też ná
świecie jest / á pámístał / że mu ná Grzechu
y Wzisku niebédzíte zchodziko / jáko Pismo
mówi / Joh. 15. y 16. 1. Joh. 2. y 5. Roz-
dźciele

Po trzecie / tedy też y Diabła okolo
siebie bédzíte mlał / ktory mu Kłamstwem
y Worderstwem / we Dnie y w Noc / zab-
nego Pokoju álbo odpoczynku nie da / ále
wewnętrznie y pozewnętrznie dotukáć mu
bédzíte / jáko go Pismo zowie Johan.

8. y 16. 1. List. Piotra 5. Ephes.
6 1. Timoth. 2.

Modlitwy

MODLITWY

nabożne, káždemu w róż-
nych Przychodách
służące.

I. *Modlitwa o Duchá Łiski
y Gorliwości S.*

O Intentu náswietłym Bo-
gá Dycá / y Syná / y Duchá śwítego / Pá-
ná Bogá w Trojcyáwítéy jedynego y błó-
gosławionego / ná Wieki wieków / Amen.

O Pánie Boże śwítéy / w nie-
przystapney Śwíatłości mieszkájący /
znamci ja to do siebie / yżem Proch y
Zemia / y z toba mówić niegodzien / ále yż
do siebie wśyskich wolać rácyś / otoż y ja
wazę się iść do ciebie / y już przystapuję w
Pokorze y w Unikomości Serca mego / do
Tronu łaski twojej / w nádzíej nieogárnio-
nego Miłosierdzia twojego / w Godności

934.

y zaśludze / Jezusa Chrystusa Syna twego /
 Pana y Zbawiciela mojego. Wejrzyż na
 mnie o mój Panie! Dłoni łaski twojej /
 światły / do ciebie w Imieniu tego święte-
 go Baranka Pana Jezusa przystępującego.
 Wyrzuc ze mnie wszelką młodość y Gnus-
 ność cielesną / a spraw we mnie Ducha o-
 choznego / y utwórz mi w tym dobrym
 Przedsięwzięciu / żeby w nim nieustawał.
 Dążyć mi / abym Serce moje czyścił / wy-
 rzuciwszy z niego Pychę / Dłudość / Złość /
 Gniew / Zazdrość / Nienawiść y Przewrot-
 ność. Daj od Marności świeckich odwro-
 cone / łzami z Pokuty światły żalane / y Re-
 ce światobliwe / w niewinności y we Krwi
 Jezusa Chrystusa / Pana mojego emogone /
 y omyte / do ciebie na wszelkim miejscu y za-
 wsze wznosił. Boże mój! o Boże mój /
 bądźże miłościw mi grzesznemu / a przy-
 mi ode mnie ubogie Modlitwy moje / pro-
 by y dziełow synienie. Dto ja tym mo-
 jim się do ciebie uciekaniem / oświadczam
 to / że jest własnym Dziecięciem twoim /
 a ty Dajeś światły niebieski / gdy mi łaskę
 wie wysłuchając bądźżeś mi / pokajęś to /
 żeś ty sam jest Dycem y Dobrodzielem mo-
 jim /

Jim łaskawym / y wszystkich Wiernych two-
 jich. Co razże użynie Dajeś światły Nie-
 biecki / dla Jezusa Chrystusa / Syna twego
 namilszego / Pana y Zbawiciela naszego / A-
 men.

II. Modlitwa Poranna w Niedziele.

Boże Sprawiedliwości mojej /

Gdy Cię wzywam / ożdw mi się: zmi-
 łuy się nademną / a wysłuchay Modlitwy
 mojej. Amen.

Do ciebie Stworzycielu y Do-
 brodziele mego / o miłosierny a do-
 brotliwy Dajeś wieczny / nieogarnio-
 ny Boże! z Pokora przystępuję / przed to-
 bą Panie y Boże mój upadam / weyrzy na
 mnie / a wysłuchay Głos Modlitwy mojej.
 Dziekuję ci Boże / żeś mi tę Noc /
 od wszystkiego złego / y od wszelkiej szkody y
 Niebezpieczeństwa zachować raczył: a pro-
 śę Cię pokornie / razże mi y Dnia dzisiejsze-
 go z łaski twojej bronić / cde wszystkiego zle-
 go.

go. Sprawy moje wszytkie / tak sam rządzi
y sprawy / żebyś się podobaly. Dzien ten
świety / day mi na chwale y służbie twojej
pożyte nie ztrawie. Dygemoy obron mo-
ją / w twoje ja naszwietse Kce / Dusze / Cła-
ko y dobra moje wszytkie porucam. Anioł
twoy świety niech przy mnie będzie / aby
Nieprzypaść duszy do mnie przystępu za-
dnego mieć niemogł. O Panie / zmiłuy
się / a wysluchay mie / weyrzawszy na Przy-
giny y nadroże zasługi Syna swego na-
milsego Jezusa Chrystusa / Ktory z toba y z
Duchem S. żywie y Króluje na Wieki / A-
men.

III. Modlitwa, gdy się bierzesz
do Kościoła.

O Wszechmogacy / a dobrociliwy
Dyge moy niebieski / oto ja niedzne
Stworzenie twoje y Sługa twoy /
w nadziei wielkiego Miłosierdzia twego
Bożiego / poyde do Domu twego / dla od-
bania grzechy y chwały powinney Imienia wi-
twoemu zawsze błogosławionemu / posposu
z wlece

wierneimi twoimi przez spolegne prosby /
Modlitwy / Dziękczynienia y jako przez
wzniegna y tobie miła Testamentu nowe-
go Ofiarę: poyde ty do Domu twego / y
dla chwilenia się w wolei twojej / z słucha-
nia Słowa twego naszwietsego. Kasje /
pokornie prośe twojej naszwietsey Miło-
ści / poświęcić y wyprostować Serce y
wszytkie zmysły moje / aby ta serdeczna chęć
moja Ktora mam ku tobie y ku Słowu two-
jemu swietemu / z Ktorey do twego swiste-
tego Miejskania pragne / nieustawala we-
umie: ale abym tym ochotniey do spoleg-
ności swietych twoich spieszył się / a w to-
warzystwie tych / Ktory y cie Panie w Duchu
y w prawdzie chwala y wyznawaja / po-
mogł zarowno oddać winna chwały Imie-
niowi twojemu naszwietsemu / y onych
przykładem / załonu twego się uzyć / po-
dług niego sprawować się y tobie E. Wola-
ję Pannu Bogu mojemu. Co mi racz dać
z Miłosierdzia twego swietego / jako
Bóg na wieki błogosła-
wiony / Amen.

✠(*)✠

Modlitwy

IV. Modlitwa, rozmyślanie rzeczy stworzonych, w sobie zawierająca.

Wszehmogący a nieogarniony mądrości Boże / Dyś / Synu / Duchu święty / Boże w Trójcy jedyny / Który przed wieki bez czasu początku będąc / początek czasowi i rzeczy rzeczy dając. O wielką to i niewymowną moc i mądrość twoją Panie / Ktorey jako światłość ona i zastępy Anielskie pier. wszego Dnia stworzone dziełując się w wszechmocności twej / co raz Święty / Święty / Święty śpiewają i chwałę twoją opowiadają: tak daj abyśmy ja nadznie Stworzenie Sprawom twoim dziełował się / a Ciebie Pana Boga swego i tu w tej Smiertelności i w potym w onych wiegnych przybytkach z tymiż Aniołami chwalić mogli Boga Dyś / Syna i Ducha świętego / Bogą na wieki Błogosławionego / Amen.

mo

V. Modlitwa przyszedzsy do Domu Bożego

Dobrośliwy a niewymowne miłosierdy Panie Boże Dyś nasz niebieski / ponieważ ty sam Prawica twoja Boga nas do Zbóru twego S. zgromadzasz / żebyśmy tu na tym placu przez Imię namilszego Syna twego powinna Chwałę oddali / rąże tedy Dyś miły to zgromadzenie nasze które tu Czei twojey czynimy przytomności swą Panistą przeżegnając y pobłogosławiać: napełnij nas wszytkie Duchem twoim a. żebyśmy Ciebie Pana Boga i Stworzyciela swego nie podług zdania naszego głębi i chwalili / ale tym porządkiem jako jest Wola i Rozkazanie twoje postępując sobie / abyśmy naprzód za ko- nu Ewangeliey twojey świętey / Który jest doskonały i Który Dusze błędne nawraca / z pilnością i ze wszelakim uwaganiem słuchali / słuchając rozumieli / y w nim się cwieczyli / y po wolei twojey świętey / po wszytkie

S f f f

tekie dni y godzin y żywota naszego / przed
obliżnościami twojimi chodzili / y tobie Panu
Bogu naszemu y chwale twojej świętey
zawsze służyli. Aż przez Słowo twoje /
świato wzywając nas / raczył do siebie / wzy-
wać Panie y do znajomości swej / y tu
światobliwemu obcowaniu / podaj nam
prosimy Kłosa twoje Boże / dopomóż
wszystkim ktorzy się jedno do Znajomości
twojej odzywają / żebyśmy Brzeszczanie
nasze z chwały Imienia twojego s. z dobrym
Sumieniem naszym / y z wiecna Dusz na-
szych / pociecha przeprowadzać y oświada-
ć mogli / a to tu zbudowaniu y pozyska-
niu Bliźnich naszych / tak / żeby się nikt przy-
kładem naszym nie utwierdzał we złym.
Dopomóż nam w tym o miły Dyrze! dla
ści jednorodzonego Syna twojego miłego
a Pania naszego / ktorzy z toba y z Duchem
ś. godzin jest ści y chwały wszelkiej ob-
wieków na wieki / Amen.

VI. Modlitwa do Syna Bożego za Káznodzieje.

Synu Boga żywego / ktorzy
nam kazał prosić Dyrę swego miłego
go

go o żenice do żniwa swego / a nas z łaski
swey obiecałeś miłosierdzie wysłuchawac
Prosimy cie tedy jako Pania y Dziedzica /
Gospodarza y Dozorca wszystkiego Brze-
szczania / o nauzone y gule w Słowie
twoim Pasterze / ktorzyby Lud twoy we
Arwi twojej nadrożsiej pozyskany / jako
drogie kupno / y miłe twoje Dziedzictwo
wiernie y sęprze na pastwiska Słowa Ży-
wota wiesnego wywodzili / pasli y onego
gwynem strożami byli. Z tych zaś Robot.
miłow uchoway nas Panie Jezu Kryste /
zachoway y od niewiernych najemników /
y od tych wszystkich / ktorzyby jedno mieli
być w Domu twoim świętym / nie tu zbu-
dowaniu / ale tu zgorzeniu / y obalaniu
Chwały twojej w Kościele twoim świę-
tym: a temu miły Panie ktoręś nam za
Pasterza na tym miejscu podać raczył / daj
Ducha s. żeby był wierny w Słowie twoim
świętym y przykładny w żywocie Brzeszczania-
stwu. Otworź Usta jego do przepowie-
dania Wyroków twoich Bożich / otworź
też y uszy nasze / otworz y zmysły / żebyśmy
Zakonu Ewangeliey twojej świętey z pew-
nym owocem słuchać mogli. Niechayże
S f f f ij Sł

Słowo twoje święte miejsca w nas obfi-
cie / żebyśmy zasa swego w cierpliwość
mogli wielki owoc przynieść. Dajże nam
to wszystkim Patronie nasz jedyny / żebyśmy
przed obliżem twoim tak postępowali / ja-
ko na Dziatki świętości należymy. W czym
ty nas sam podpomagay jako Pasterz w Stoa-
wa jedyna Kościoła swojego / Amen.

VII. Modlitwa Wieczorna w Niedzielę.

Panie niechay beda wdzięczni
przyjete Słowa nst moich / y rozmyślanie
Sercá mego : boś ty jest Opieką moją
y odkupieniem moim.

Dobroclwý á miłosterný Bo-
że / ja nędzne á ubogie Stworzenie
twoje / do ciebie się z nowinuciekami
znam to że nie jest godzien / abym
Rece y Dzy do ciebie podnieść miał. Bom
cie wielce obraził Grzechami rozliżnemi.
Ale jes nam to rozkazał / abyśmy się mo-
bili / y obiecał nas wysłuchać. A nad to
sposob

sposob Modlitwy przez Syna twego mi-
tego racyleś nam podać : przeto tym o-
hotniej y bezpiecniej się do ciebie ucie-
kam. Dziękuję ó moy dobroclwý Boże
kiesmi Dzień ten dał na służbie swojej stra-
wić / y od wsego złego racyleś mnie miłos-
tę zachować. Proszę cię moy Panie ra-
cyś mi odpuszczyć wszystkie Grzechy moje
á w opiekę swoje świętą Noey tey racz mnie
przyjąć. W twoje ja naswiętę Rece / Du-
che / Ciało / y wszystkie inše rzeczy porucam.
Anioł twój święty niech przy mnie będzie /
aby Nieprzyjaciel dušny żadnego prawa
nademną nieprzewodził. Drazżę to uszy-
nić / dla Syna twego namilsego Jezusa
Krystusa / ktory z tobą y z Duchem świętym
żywie y króluje na wieki / Amen.

VIII. Modlitwa, gdy się kła- dziez spać.

Naswiętę Imię twoje Pa-
nie Jesu Kryste / biorę się na Pokoy
swoy : Panie ktoryś mnie drogą
Krwia swoją odkupił / y Dnia tego przeży-
tego

tego od wszystkiego złego zachować / bądź
y tey nocy strożem moim y Domu mojego
bądź Obrońcą y wspomogyteliem moim / y
tych wszystkich ktorzy jedno do ciebie jedyn
go Patrona swowego w potrzebach swoich
serdecznie wzdychają / a po tey śmiertelności
daj nam wszystkim wieczną światłość wie
dzieć / Amen. Dajże to Panie Jezu Kry
ście przez gorzką śmierć twoją / y zasługę do
skonania / Amen.

Zamknięcie Modlitwy.

Boże Głuche Stworzycielu
nasz / y wszystkich rzeczy / bądźże Ty
miłościw każdemu z Wiernych two
rzych / y mnie grzesznemu a niegodnemu gło
wiectwu / Amen.

Panie Jezu Kryście Zbawicielu
mój jedyny / Synu Boży jednorod
zony / Baranku Boży doskonały / ktorzy
gładziś Grzechy Świata / smiluj się nad
każdym z Wiernych swoich / y nademna
grzesznym niegodnym Człowiekiem / odpuszc
Grzechy

Grzechy moje / bądźże mi miłościw a ratuj
mnie / Amen.

Duchu święty jedyna Uciecho
Serca mojego / Boże prawdziwy / smiluj
się nademna grzesznym niegodnym gło
wiectwem / bądźże miłościw każdemu grzesz
nemu z Wiernych twoich / y mnie nadzmemu
a grzesznemu człowiekowi / odpuszc mi wsty
skanie Grzechy y Nieprawości moje / Amen.

Boże nasz w Trojcy święty
jedyny / Dyś Synu y Duchu
święty / bądźże ty bydlizanna grzesznym y nie
godnym człowiekiem / bądźże bydlizanna wsty
skaniem wiernymi twoimi / teraz / zawsze / w
każdey potrzebie naszej / y w Godzina śmier
ci naszej daj nam napłnienie / a potom na
wieki wieków / Amen.

IX. Modlitwa Poranna w Po niedziałek.

Obroć Panie / Ucho twoje ku
S f f f i v Sto

Słowom moim. O Królu moy / y Boże
moy / słuchayże pilnie głosu wołania mego
boć się modlił tobie. Panie wysłuchaj głosu
moy z poranku / abowiem rano gotuje się to
bie Modlitwa moja / Amen.

Szechmogacy / wteczny / mi-
łosterny Boże Dyse moy niebieski
ktoryś się nam rozkazał we wszel-
kich potrzebach naszych wzywać / y obiecał
żeś nas kaskawie wysłuchasz: proszę cię moy
Panie / racz mi Ducha kaski y Modlitwy
życzyć / abym cię w Duchu a w Prawdzie
chwalić mógł. Przypuszczę Proszby y Mo-
dlitwy moje / ktoremci teraz oddawać u-
myślisz / do uszu swych Panie / a nie odwrac-
cay odemnie oblisa swojego. Dziękuję
o moy niebieski Panie / iż mi tey Nocy
od wszystego złego duchowego y cieleśnego o-
bronisz. Tobie o wszechmocny Boże poru-
sam ja y na ten Dzień dziłać się / Duszę
Ciało / zmysły / y Dobrą moję wysyłać /
racz ty sam byś Strojem y Obroną mo-
im. O Boże moy / racz mię wysłuchać /
y Dnia tego / ode wszystego złego / od zdrady
y chytrości Diabelskiej / y od wszelkich
przysia

przysięgi obronę dla nadrośsey przysy-
ny Syna twego namilsego / ktory z toba
y Duchem swiatym żywie y króluje na
wieki / Amen.

X. Modlitwa Rozmyślanie rze-
czy stworzonych za-
mykająca w
sobie.

Szechmogacy a nieogarniony
Dny nadrości Boże / ktoryś wtore-
go Dnia usynić raczył rozpostrze-
nie / dzielać wody górne od dolnych / a żie-
mię osuszając: dziwnyż to usyniłeś raczył twych
Boskich miły Panie / za ktory jako niebios
chwała twoja swista bez przesłanki opo-
wiedają / tak day żebym też y ja niemięte-
ny Stuga swoy teyże chwały twojej nigdy
nie milszał / a iż mię wszystko stworzył barzo
dobrze / ciebiem za to wy nawat / y ciebie
tylko samego sprawcę rzeczy takich opowia-
dać tu na ziemi / y ondzie w onych przysy-
stach wiegnych śpiewając: onanowa Pieśń
5 f f f v 3 An

3 Aniołmi y z wśmi twoimi wybranymi
świsty / świsty / świsty Pan Bóg nasz bło-
gosławiony na wieki wiecze / Amen.

XI. Modlitwá o pomnożenie Królestwa Bożego.

Kryste Synu Boży / y Kró-
lestwo twoje / nie jest z tego świata /
y u świata / niepożorne / daże nam to
prosimy cie abyśmy się / pod jego postać
wznieśli / y z niego dla nieśmiertelności / prze-
śladowania / urągania / które dla Królestwa
twojego cierpieć musimy / niewystawiali
perwui będąc / że nam zachocia Królestwa
chwały niebieskiej : z łaski swojej światy
to wszystko sownienabgrodzi. W którym
yżes nam przez śmierć swoją / miejsce y po-
wona ośiadczość zgotował / daże abyśmy się
jako dziedzicy Królestwa tego sprawowali
tu się na tym świecie nieśadowili / w niebie
Sercu / myśla / radości naszą ustawianie
przemieścili / smół jego w Sercach na-
szych guli / y serdecznie do niego przeniesieni
bydź pragneli. A kiedy nas z Prochu ziemi
tego

tego wzbudzi / daże nam usłyszeć / on po-
ładany głos swój : podzie błogosławieni
Dyć mojego / odziedzicze Królestwo wam
zgotowane / od założenia Gruntów Świa-
ta. Ktorey Korony sławy wiecznej / y nie-
śmiertelności / racz nam dać dostąpić / przez
krew twoją cierniową Koronę ukro-
nowanie / nadrośsy Panie Jezu Zbawicielu
nasz jedyny / Amen.

XII. Modlitwá o rząd Biegu y Spraw Krześciań. skich.

O Emmánelu Panie JEZU
Kryste Synu Boga żywego / Odku-
pieliu wśego Świata jedyny / pro-
śa pokornie twojej naszwietney Miłości /
racz rządzić bieg wezwania mego / żeby
się wśytek na chwale Imienia twego świat
tego obracał. Uczyńże ze mnie Synu Bo-
ży nażywie łaski y Miłosierdzia / oddaże
odemnie / jako Towarzystwo skodliwe / tak
y mowa wśelka niepobożna / żebyś ja za-
przą.

przyswojeniem takowym rzesom / niewy-
padł jako nieostrożnie z spokośności twoich
świątych / gdyż ty miły Panie / nie inſe u-
znawaś za owoce swoje / jedno te ktorzy prze-
strzegają y chowają twoje święte powieści.
Zapalę y poświęcę Serce moje Duchem
twoim świętym / żebyś ja palając praw-
dźw miłością ku tobie jedynemu Dobro-
dziejowi mojemu / pomażał się ustawianie
w nauce Słowa twojego świętego. Raz-
że o Panie Jezu Kryſte potwierdzać mi w
Wierze twojej świętej / y uznaniu Prawdy
twojej / żebyś przy Słowie twoim wy-
trwać mógł aż do oſtátniego Wychnienia
mego. Nie razże o Zbawicielu moym jedyn-
ym pamiętać na Grzechy młodości mojej /
ale raz pomnieć na mnie podług miłości
dźia twoego świętego / żebyś mnie nie tylko
tu na ziemi w tym śmiertelnym wieku chwa-
lił; ale też y w Niebie na wieki. Nie opuſć
gdyż też o Patronie jedynym Kościoła two-
go / ktory sobie głosem Ewangelii twojej
świątej zbierając y zgromadzać rasy a ja-
ko po inſych mieſcach po ſieroſości Świa-
ta / tak też y na tym mieſcu zbieray y zgro-
madzay wedle wolej twojej świętej / bro-
niąc

niac nas Dziedzictwá twego od Nieprzy-
ciół naſzych / żebyś nas cieſpokośnie z Dycem
twoim miłym y z Duchem świętym / nie
tylko my / ale też y potomkowie naſzy zna-
li / góili / y chwaliłi / ſtawiając się tym spoſo-
bem twojej wiecznej radości / y wiecznego
Błogosławieństwa ucieſnieniami. A tego
wszytkiego od ciebie Synu Boży namilſzy
żadam / y pokornie proſzę podług onych
Słów ktoreś uſty swoimi naſwiałymi wy-
rzec raczył / mówiąc: Oto aj z wami je-
ſtem po wszytkie Dni żywota waszego aż
do ſkonzenia Świata. Razże też ziemna
bydź dźis y zawsze o Patronie moym jedynym;
raz być z Małżonką moją / y z Dziećmi
moimi / ktore raz poświęcić Duchem
twoim świętym / żeby roſły w Bojaźni
twojej świętej / w wyrozumieniu Wolej
twojej / y w poſłuſzeńſtwie nas Rodziców
swoich) niechże bade o Panie Jezu Kryſte /
w opiece twojej świętej / y ze wszy-
tkimi potrzebami moimi / obta-
d
aż do Stároſci mojej /
A m e n.

XIII. Modlitwa Wieczorna w Poniedziałek.

Do ciebie / Panie / wołam / mo-
cy moją / nie zatuszujeszy twych przedenia
nłysz Gros Prośb moich / gdy wołam do
ciebie / y gdy podnoszę Kce moje do przy-
bytku twego świętego / Amen.

Wieczny Boże / miłośniwy Wy-
że / do ciebie ja z nowu / z Ofiara
wieczorna ide / do ciebie oży / ustał
Kce y Serce swe podnoszę dżiśkując moy
Boże / iżeś mie Dnia tego ode wśego zle-
go / miłośniwie bronić racysz. A pokornie
cie proszę / racze mi odpuszczyć wszystkie Grze-
chy moje / almię przy mnie straż Aniołów
swych świętych. Rozśiągni nade mną wśech-
mocna prawica twoja / o moy dobrotliwy
Panie! tyś jest Bogiem naszym / Ktoryś nas
stworzył. Prżeto / do ciebie ja wołam / za-
choway mie / o Boże! a day mi spokojnie
zśinąć / y w dobrym Zdrowiu powstać. Ob-
dal

dal odemnie straszne y niespokoyne sny: a-
bowiemci ja w obrone twoje podawam
Ciało y Duszę swoję / y wszystkie Dobramo-
je / a nie wątpię nic / że mie wysłuchasz ra-
cyś / dla namilszego Syna swego Jezusa
Krystusa / Ktory z toba y z Duchem świę-
tym żywie y Króluje na wieki / Amen.

Zamknienie Modlitwy jako w
Poniedziałek.

XIV. Modlitwa Poranna we Wtorek.

W tobie ufam Panie / niechże
nie bede zawstydzon na wieki. Nałkon tu
minie ncha twego. Abowiemes ty jest sta-
ca y obrona moja / Amen.

Wieczny a nieśmiertelny Bo-
że / Dyże Pana naszego Jezusa Kry-
stusa / Dyże nasz niebieski chwalcę
serdecznie / y dżiśkując uprżeymie / iżeś mie
tej nocy ode wśego złego / dusznego y cie-
lesznego

lesniego z rąk swej obronie / pod wſzech nę-
jędow Szatańskich niedostawie zachować
raży. A przytym pokornie cie / Dycia do-
broliwego / proſię / rażę mie y na ten Dzień
przyjść / w obronę swoję świętą / a day
był go za pomocą Ducha twego święte-
go ku dalszej celi y chwale Imienia twego
Boskiego / Bliżniemu ku pożytkowi / Ciele-
ku y Duszy mey ku pocieſie / obrocić y stra-
wić mogł. O Panie y Boże moy / ucho-
wajże nas od wſelkiego Grzechu / raż po-
wſeignać krewieć cię jako moje / które się ſkła-
nia do wſytkiego złego / abym nie obrażał
śladnym Grzechem Majeſtatu twego. No-
ſkaż Stworzyćcielu moy Aniołom swoim
aby nas strzegli na wſech Drogiach moich.
O Panie / wysłuchay proſby moje / a zmi-
łuy się nademną / Amen.

XV. Modlitwa rozmyślanie
rzeczy ſtworzonych za-
mykająca w so-
bie.

Wstawiam cie Panie Boże
Dyśce

Dyśce / Synu / y Duchu. święty / Boże w
Troycy jedyny / a jako za inſe Dobroczyn-
noſci twoje / tak mianowicie / y za to wzda-
wamyć chwale / coſ tego Dnia przyjął ra-
daniu tego świata synie y ſprawować ra-
zył: ukazaleś bowiem Panie Dnia tego /
wielmożny twoy Boski usynek / żeś Wo-
de która wſyſtka ziemia przed tym zalała /
y wſyſtkie mieyſcā w okrag na niey zakry-
ła była / tak iż ſamo Niebo tylko na goli
wolne było / co ty Panie okiem ſwoym Bo-
ſkim widząc / okazał się Wodomną jedno
mieyſce zbierać / y na doł opadać / co się za-
różną rozkazanie twoje Boskie ſtalo. Dzie-
kujemy y za to / żeś ziemię rozmaitoſcią
zboż / drzewa / trawy / y kwiećcia / przytę-
y ona ozdobić raży / ſkaż nie tylko my na-
rod ludzki / ale też y zwierzęta leśne y wſe-
lkie dobytki mają ſwoy obrot y ſwoje pe-
wną żywność. O wielkaż to dobroć y o-
patrzoſć twoją miły Panie / która y dziś
wſytko co jedno żywie znając na cie się o-
gląda / które dobroć y opatrzoſci two-
jej / ia też niedźny proch y popioł wdziera-
ny nad ſobą będąc / na każdy Dzień prze-
to Imię twoje s. chwale / y tobie ſamemu
służy /

fluże / abowiemes ty jest Pan Bóg nasz
Wielki święty y błogosławiony / Amen.

XVI. Modlitwa o prawdziwą Wiarę.

Panie wieczny Boże / Wycaś
światłości / u którego niemaś ob-
miąny / ani zaciemienia wracającego
śle / od którego wszelkie dąrowanie dobre
y wszelki dar doskonały pochodzi. Oto ja
do ciebie z pochora idę y uniżenie ciebie
Panie / proszę / raczej przez Ducha świętego
prawdziwą znajomość Syna
twego Jezusa Chrystusa w Sercu moim
pię y zachować / y Dzień ode Dnia po-
mnażać / abym znajomością Woli twojej
świętey napełniony będąc / we wszelkiej
mądrości y wyrozumieniu Duchownym tak
postępował / jakoby owoce Wiary y Po-
kuty godne nosił y w nich się pomnażał
wielką cierpliwością y cichością. Użyj
według obfitości chwały twojej / abym
był umocniony we wewnętrznym skowiteku /
a Pan Jezus aby przez Wiarę mieszkając w
sercu

Sercu moim. O Dyse moy / ponieważ nikt
nie zna Syna tylko Ojciec / a Ojciec tylko
sam Syn / a komu by on objawił. Prze-
toż cię proszę / rąs mnie poćiągnąć do niego /
a on niech mnie do ciebie prowadzi / day mi
znajomość zbawienia / które jest w Odpus-
zczeniu grzechów. O Panie / przyjdź na po-
moc słabej wierze mojej / tak jąta jest / jako
światło gorygane / a pomóż ją wemnie /
day abym im dalecy tym więcej obfitował /
we wszelkiej sprawie dobrej / napełniony
owocami Sprawiedliwości / ku cię a chwa-
le twojej. Potwierdź to Panie / coś posaż
we mnie / aby w Krzyżu y pokusach wiel-
kich nie ustawała Wiara moja. Użyj mnie
stałym w wyznaniu Chrześcijańskim / abym
w tak różnych błędach / rozterwaniach y
kacerstwach / nie był zwiedzion. Day też
y to / aby Wiara moja nie martwa / ale ży-
wa była / y ktoraby tak w śmierci / jako y
w żywocie kwitnąć mogła. Za naswiate-
lę y nawiernieyszą przysynę y Pomoca
Pana y Zbawiciela naszego

Jezusa Chrystusa /

Amen.

Ggggij XVII. Mo:

XVII. Modlitwa o Nádzieję niewatpliwa.

Panie Boże wszechmogący w
Trojcy świętej jedyny / Tyś jest ob-
młodności mojej nádzieją moją. Do
narodzenia mego / zaraz po gmatem ufać w
tobie. Napelnijże mnie pokojem y radością /
aby mi przez pociechę Słowa twego / y Du-
chą świętego / zupełne w tobie ufanie zawis-
niał / w trzyszy y w dolegliwościach moich
nigdy nie rozpasał. Daj cierpliwość w
cierpieniu y w niedostatku / wesole Serce
w smutku / z trudności uwolnienie. Próż-
nowanie nasze w tobie ufali / a nie byli omyle-
ni / do ciebie wołali / a według nádzieję swoją
wysłuchani byli. Przetóż y ja w tobie u-
fam / abowiem Neka twoja / na pomoc mo-
ją / kiedy ty chcesz / nie jest utrudzona. Nie
grzeszny głowiek / który w stworzeniu ufa-
ja tylko Panie w tobie śmym / choćbyś mi
y zabić chciał / ufać nieprześciana. Nic mi
od ciebie / y od miłosć twojej na wieki nie
odlagay / ani uciś / ani przesładowanie / ani
głód

głód / ani niedostatek / ani niebezpieczeństwo /
ani Śmierć / ani Mieg. Abowiem Panie /
tyś jest obrońcą potężnym Dusze mojej.
W tej nádzieję żyję / y z tego świata za Po-
mocą twoją zejść / y według tej nádzieję
mojej żyć będę po śmierci z tobą Panem
Bogiem moim / na Wieki. W tobie Pa-
nie / nádzieję moją / niechajże na wieki nie ba-
dę zawstydzony. Co razże mi daj o Panie
Boże mój wszechmogący / wiecznie Błogo-
sławiony Panie. Amen.

XVIII. Modlitwa Wieczorna we Wtorek.

Boże wysłuchay Modlitwę mo-
ją / a umaj słowa ust moich / dobrowolnieć
będę ofiarował / a będę chwalił. Imię
twoje / abowiem dobre jest.

Swięty / święty y chwalebny
Panie Boże nasz wszechmogący / Kto-
regu ustawienie chwala wbytkie za-
stępny niebieskie / y Ktorego pozmienić chwa-
lić jeżyć wśelki / przetoż też ja grzeszny gło-
wiek
G g g g iij

wieś gąsnu tego wiegornego serdecznie do ciebie
wzdychając / oddając chwałę powinna /
ktora za ofiarę wiegorną rąs przyjać. Bo
że moy odemnie / przyjmij prośbę Panie po
winny pokłon / przyjmij ofiarę chwały z usi
mych grzesznych / a odpusć prośbę moje wsty
tkie Grzechy ktorembych cie jedno Dnia
tego obraził / poświęć sobie Duszę moją y
ciało moje / żeby było wdzięcznym przyby
tkiem y przemieszkaniem twoym miłym / a
ja żebym cie stworzyciela mego nie tylko w
dzienney światłości / ale też y przy skona
niu Dnia chwalił y tobie dobrowolnie stu
żył. Daryż mi też y tym o Boże moy /
żebym ja nigdy powinności swej nie omie
ściwał / y nie zaśypiał. Uczyń to o Dyś
dobrotliwy / uczyn dla Imienia umiłowa
nego Syna twójego Pańa y Zbawiciela
przyjmy mego jedynego / ktoremu z to
bą y z Duchem s. niechay będzie cześć
y chwała / teraz / zawsze / y na

Wielki wiecnie / A.

in L N.

Zakończenie Modlitwy jako
w Niedzieli.

XIX. mo

XIX. Modlitwa Poranna we Śrzedę.

O Panie / Ciebie ja znowu będę
wyławiał / y wychwalał miłosierdzie two
je / gdyś był obrona moja / y nieśćka mo
ja. Tobie będę śpiewał / o mocy moją / a
bowiem ty jest / Boże / obrona moja / a
Bóg miłosierdzia mojego / Amen.

O Stworzyciela wszytkich rzec
zy Panie y Dyś nasz namiloscitwosy /
dziękuję ja tobie pokornie przez Sy
na twego miłego a Pośrednika mojego /
o mie mając w rękach twoich Boskich / ra
cyś strzedz na wszelki gąs ob wszytkiego
złego / a jako tej nocy przeszley rasyłeś A
le twoja Boska miłość nade mną / tak też y
Dnia tego rąs mię y z tym wszytkim co
mam z łaski twojej w obronie twojej Bo
skiej zachować / a mienowicie zachoway mię
Grzechu / zaśmucenia y wszelkiej zley przy
gody / abowiem ja miły Panie nikomu jed
no tobie / jako zawsze tak y dziś porucam y
od

G S S S IV

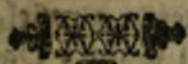
oddawam Duszę y Ciało moje / prace / sprá-
wy / y wszystkie potrzeby moje w twoje na-
świadczenie wszechmocne Dycowskie Kace. Wey-
zrzyjże na mnie y tey niniejszey zarámney Bo-
dżiny / weźmiżże mnie o Boże moy / weźmiż
Domek moy w opiekę twoję świętą / rządz-
że mnie y wszystkie domowniki moje Duchem
twoim świętym / prowadźże mnie Drogą
mi Rozkazania twego s. żebym ja we wszy-
tkich rzeczach moich tak postępował przed
bliskością twoją Boga / żebym wdział
był a mnie y Blizniemu memu pożytecznie
w sym ty mnie sam ratuy y wysłuchay / żebym
pobądbion na on czas / niebył / gdy
Syn twocy miły na Śąd przyjdzie : z Kto-
rego Rozkazania y pod Ktorego Imieniem
na światłym jestesś się tak modle / mówiąc
Dyś nas / ie. Boże bądź miło sercowi
grzesznemu / ie. Chwała bądź Panu

Bogu mojemu Dycu y Sy-

nowi y Duchowi

świątemu /

Amen.

XX. Modlitwa rozmyślanie rze-
czy stworzonych w sobie
zawierająca.

Panie Jezę Kryste Synu Bo-
ży namilęjszy Ktoryś społecznie z Dy-
cem twoim miłym y z Duchem świę-
tym stworzyć raczył / Słońce y jego słone
promienie: Stworzyłś też Panie y piękne
Koło miesięczne / y ze wszystkimi Gwiazda-
mi / Którymi dwiema wielkimi światłami
ozdobilesś Niebo Tron Majestatu twego s.
owa jako ziemia przykryła prawicą twoją
Boga / y one dżiwie rozmaitemi Drzewy
y kłębami ozdobila / y innymi dżiwnymi sprá-
wami Kac twoich : tak y Niebo ślismym
Słońcem / miesiacem / gwiazdami przyozdo-
bila Kaca twoją Páńską. A toś sa Pánie
spráwy twoje nigdy nieodmienne: poru-
żesś bowiem Słońce / Gospodarstwo dzien-
ne / miesiąc zaś po zachodzie Słońca nastę-
puje / Ktory z rozkazania twego Bostiego
pospołu y zprzydánymi sobie Gwiazdami
B s s s v władnie

władnie noca y oney z rozrządzenia twego
 Boskiego rozkazuje. O Kryste Panie nasz
 miły / o Synu Boga żywego / Któryś jest
 słońce bez zachodu y Któryś się rasyś miłoś-
 wać światłością Swiata / raczej Kościo-
 łowi twemu świecić bez zamięszania.
 Dajże o Panie Jezu Kryste pielgrzymstwu
 naszemu Słowo twoje święte za podobnia /
 przy którym raz mi daj y wszytkiemu Dzie-
 łactwu twojemu szczęśliwe y state aż do
 końca wytrwanie / a nie dopuszczay nam nie-
 szczennu z swoich zginać / Amen / Amen. Daj-
 że to Synu Boży / a bądź pochwalon za
 wszytko na wieki / Amen.

XXI. Modlitwa z Wykładem

Pacierza albo Mo-

dlitwy Pań,

skiey.

O Wstępn / o wszechmogacy / y
 dobrośliwy Dyge / Ktorego jest Sto-
 lica Niebo wysokie Tyś Panie wszy-
 tko stworzył / wszytko zachowywasz / rzą-
 dzisz /

dzisz / sprawujesz / y napełniaś / niechayże
 Imię twoje święte będzie w nas sławne y
 chwalebne / przez słayre y prawdziwe Sło-
 wa twojego świętego / opowiadanie / także
 przez używanie świętości y postępek cne
 Krześcijańskie w mowie y usynkach naszych /
 z Którychbyś był od nas pochwalon. A
 to w nas o miły Dyge spraw / żeby Sło-
 wo twoje święte było w nas skutecne / a
 żebyśmy przy nim mocnie stali / y w nim się
 pomnażali / żeby obficie w nas mieszkało /
 znosząc skromnie i woli Chwale twojej
 świętej / y i woli Majestatowi Słowa
 twojego wśelając trudności y Niebepie-
 senstwa / Ktore jedno z Woli twej s. tu
 na nas w tej Smiertelności przychodzi. A
 jako Anjelowie święci wola twoje święta
 we wszytkim w Niebie czynią / tak y my
 tu na ziemi niechci poddani będziemy. Niey-
 że też nas y potrzeby nasze na pieczy / przy-
 tym daj żywność naszą / Zdro-
 wie / pokoy / y odzienie / daj lata żywe / y to
 wszytko cokolwiek jedno widzisz nam bydź
 potrzebnego / a nade wszytko żebyśmy się
 dali Królestwa Bożego y jego Sprawie-
 nliwości. Odpusć że też wśelając wystę-
 pi

Ti nasz Eterny Gniw twoy zasługujemy
 sobie/bądźże nami miłosćiw / czyniąc dosyć
 swojej przysiedze/gdy mowić racysz przez
 Usta Proroków swoich swiatych : Sywia
 ja Bóg / niechce Smierci Grzesznego / ale
 żeby się nawrócił y żył. Alz Panie a Dy-
 że nasz dobrotliwy gujemy Adama starego
 w cielech naszych / gujemy sioła y rozmaite
 waby Szataniskie / widzimy przykład y zle
 y zgorzenia rozmaite / co wszystko żeby nam
 nie szkodziło / a nawracę Dusz naszych / ty
 miły Dyge / oddal od nas to / ratuj nas y
 Katakwoje Boska trzymaj nad nami / abyś-
 my w Pokusach nie ustawał / a z Dpiet-
 twojey swiaty niezpuszczayże nas : bo co
 jest innego ten Swiat / jedno morze burzli-
 we y zeglowanie po nim niebezpieczne : Do-
 wa w tobie tylko Panie nadzieja / Ty sam
 rias nas do Portu onego pożądanego szczę-
 liwote prowadzić / gdzie sam z Synem twym
 miłym / y z Duchem s. Królujesz / żebyśmy to
 co teraz Sercem tu Sprawiedliwosci
 wierzimy / a uszy tu zbawieniu wyznawa-
 my / że twe jest Królestwo / twoja Moc y
 Chwała / w oney wieczney / Szczęśliwości
 okiem oglądać y z tego się na Wieki cieszyć
 mogli /

mogli / Amen. Dajże to Panie Boże nasz
 wszechmogący. Tobie niech będzie Dycu y
 Synowi y Duchowi swiatemu chwała
 y ustawiana / Amen.

XXII. Modlitwa o Miłość Bo- gą y Bliźniego.

Boże mój / pociągajże ro-
 skazał / abym cie nade wszystko miło-
 wał / a Bliźniego mego tak jako sie-
 bie samego. Kładź wyrzucie z Sercą me-
 go wszelką zbytnią Miłość Swiatą tego /
 y swiętych rzeczy / w których się bierzę
 do tego czasu kochał / niż w tobie / a o Bliź-
 niego mego zgolać nie niedbał. Dajże mi
 to miły Panie / abym już ciebie nabierzę
 y z Sercą szczerego miłował / a z miłości tu
 tobie / y dla ciebie / wszystko za Smierci na
 tym świecie pogrywał / wszystkim wzgardził /
 y gdzieby tego potrzebą była / dątnie to
 wszystko opuścił / wiedząc / że wszystkiego
 tego swego czasu / przez śmierć odbieję mu-
 że / wszystko to ustanie / sama tylko Miłość
 swiata / w Niebie wiecznie trwać będzie.
 Daj

Day abym też Bliźnie moje / Przystać toły
y Nieprzystać toły / dla ciebie miłował / y o-
nym / ile ze mnie bydz może / według potrze-
by ich dobrze czynił. Kąda / żywotność /
użytkiem ratował : a zgoła to czynił Bli-
źnemu mojemu / co bym rad / aby y mnie toś
drudzy czynił / a tego nie czynił / zego bym
sobie nie przypisał / aby mi kto użyć miał.
Sprawże to wemnie o Panie Boże moim
Trojcy świętey jedyny / Boże pokoju / Mi-
łości y zgody : a gąs swego przesilenia
do Niebá / gdzie jest wieczna Miłość y zgo-
da. Amen.

XXIII. Modlitwa Wieczorna we Śrzedę.

Wysłuchayże mnie Pánte / ábo
wlemci jest dobre Miłosierdzie twoje / we-
zrzy na mnie według wielkich litości twoich
Nie zatrzymay obliża swego / od Sługi
twojego / pośpieś się a wysłuchay mnie / po-
śpieś się ku Duszy mojej / Amen.

W. Do

Dobroci nteprzebrana Pánte
Boże mój jedyny / tobie ja Pánu Bo-
gu mojemu przy dołożeniu / Dnia
tego ofiara duchowna powinney chwali za
nieustawające Dobrodziejstwa twoje / o-
dawam / które okrom zasług y wszelkich
godności naszych z samey tylko dobroci twej
pożądować y onych nam używać racysz : a
osobliwie iżeś miś przez ten Dzień od wszy-
stkiego złego zachować y obronić racysz / o-
puszcz też y Grzechy moje / umórz to wszy-
sto wemnie / áym jedno osy Majestatu two-
jego świętego bywają obrażone / a odpuszc-
wszy wszystkie Nieprawości moje / racześ miś
na ten Wieczor y na tę Noc zapadającą w-
opieć twoje święta y z tym coś mi dać przy-
jęć. Ty jesteś bowiem Boże mój moja je-
dyna ucieczka y wszytká Nadzieja / któremu
ja dusząc k' tobie się uciekam / żebyś racysz
zadosci moje pobożne nápełnić y mieć miś
w straży y w łasce twojej świętey / zmiłuy-
się y nad wszystkimi w utrapieniu będący-
mi / a day łaskawy wszystkim Odpocynęć a
potym nas sam racz obudzić / ze Snu / iże-
byśmy ku chwale Imienia twego świętego
zawszy

zawždy ani / y w Pobożności prawdziwej
Dni żywota naszego wykonywali / Amen
Dajże nam to nasz miły Panie / przez swoje
te Imię twoje / które niechay będzie pochwalone
lone teraz / y aż na Wieki wieczne / Amen.

**Zámknienie Modlitwy jako
w Niedzieli.**

**XXIV. Modlitwa Poranna w
Czwartek.**

Boże mój raczżeście pośpieszyć
na wspomóżenie moje / a rąk otworzyć
gi moje / żeby usta moje mogły godnie chwa-
ły twoje święte opowiadać.

O święte Niebieski! Chwale cie
opatrność twoją Boga która na-
demna y nad Rosetokiem twoim usła-
wianie mieć raczys: dziękuję y za te łaski
ścis mi y tej przeszłej Nocy w Pokoju
w zdrowiu zachować raczys y z domestkiem
moim.

moim. O Panie Boże święty! raczże y
Dnia tego / y na wszelkie postąpienie moje
wymiać Kęte twoje Boga nademna / że-
bym pod obronę twoją będąc / mogłem dró-
gami rozkazania twego świętego chodząc:
chowajże mnie pości raczys na tej niskości zie-
mi / usłyszże mnie y te wszystkie potrzeby moje
naopieczę twoją Bóstw / radzże mi Duchem
twoim s. żeby mi za pomocą y powodem je-
go mogł na każdy Dzień w każdym użyna-
tu dobrym pomażać się y mieć zawsze
Sumnienie dobre przed oblicznością two-
ją świętą / dajże mi też y to żeby mi był o-
strożny / na przeciwko każdemu światu tego
zgorbeniu. Błogosławże mnie Dajże miły /
Błogosław Pracam Rąk moich / zmiłuj się
nademna / y bądź mi na wszelki czas miło-
ściw. O usłyszże mnie na twojej Wysoko-
ści niebieskiej / y wybaw ode wszystkiego
złego / w Imię nazwiesz Syna twojego
miego jedynego opiekuna dusz naszych. Pa-
nie wołam do ciebie mówiąc: Dy-
ś się naś: Boże bądź mi-
łosierdzemnie grzesz-
nemu.

S h h h

XXV. Mo-

XXV. Modlitwa Rozmyślania

Rzeczy stworzonych
májaca w so-
bie.

Przędź twę moc / Dobro-
ci / y Mądrości Panie! Któryś tego
Dnia powietrze ptąstwem / a Wody
y Morze rozmaitymi Rybami napełnił /
abyś je to pomnajało. Błogosławieństwo
swojeś dał. Niechże cię wszytko Stworze-
nie za to chwali y wyznawa Panie / two-
bowiem to moc własna sprawiła y sprawi-
je / że ptąstwo powietrzne lata pod rozpo-
strzeniem niebieskim po powietrzu. Daj
nie tyś sam ozdobił rozmaite ptąstwo pi-
rzym pisknym nakrapianym y miłym
wdzięcznym śpiewaniem / skąd uślawia-
chwała idzie Imieniu twemu s. a bla-
nierozważności y złego używania Dą-
twoich unas niech Błogosławieństwo two-
je Bóstwie nie ustawa / a my też Xc. two-
szogobro

szogobroliwa majac / niechay cię ztad chwa-
lmy y błogosławimy Bogu. Dyc. / Synu
y Duchu s. Amen.

XXVI. Modlitwa o Uczciwe
y Przystojne Poży-
wienie.

Proś mnie o moją Pante / Boże w
Trojcy świątey jedyny / nad Godność
moją / aż do tego czasu / wszelkimi po-
třebami Duszy y Ciała memu należącymi /
obficie opatrować racysz / dziękuję tobie Pa-
nu Bogu mojemu za to serdecznie. Nie-
rację mi o moją Pante y na potym opu-
ścić. Daj pokarm / napój / odzienie przy-
stojne / y mieszkanie spokojne. Ptasiatka
maje / y Zwierzęta polne / mają Zyrnosć
od Ciebie / mają gniazdegła y jamy swe / do
których się zchrania / a Czasu Potrzeby : y
niewieść Dyc. moją wielce miłośnierny / kto-
rym jest daleko ważniejszy niż one / nieupo-
siedziś. Daj tylko abym y o twojej D-
szogobro
h h h h ij patr.

patriarchości Bostey nigdy niewatpis / iey si
cale obdał / y zawse iey nad soba doznawał
Bez twojej bowiem pomocy / nietylko si
pożywić y przysodziać / ale y jednego ziarnie
ka z ziemi wywieść nie możemy. Nasze
nam tedy błogosławić / a zachoway nas /
bysmy Darów twoich / z grzechem / rozpu
stnie y zle nienżywali. Niedawaj mi / ani
nabyt wiele / abym cie / dostatkem y py
cha uniesiony będąc nie zapomniat y niez
niedbał / ani nabyt mało / abym ubóstwem
przymuszony / nie rzucił się do nieślusnych y
niepobożnych środków / do trądziesztwa y
oszukiwania Bliźniego mego / przeciwko
zażazaniu twemu. Day abym się naprze
dniej starał / o pokarm trwały tu żywoto
wł wiecznemu / który nigdy nie zgini. Slo
wa twego świętego jebym rad słuchał / one
go przeszłzegat / y wszelkich środków zb
wiennych zażywać nigdy nieomieszkwał.
A ty racz mi dać / potrzebne tu na świecie
wyżywienie / spokojne Sumnienie / a potym

duśne zbawienie / dla Imienia two

go świętego / wiecznie

chwalebne.

Amen.

Modli

XXVII. Modlitwa o Návrocenie Niewiernych, y Zawiedzionych.

Panie któryś Słowitela dla te
go stworzył / aby się poznał y chwa
lił / y tobie służył dożył wiecznie /
za co się chwalimy : prosimy cie smiluj się
nad tymi / którzy cie jeszcze nie znają / oświeć
je Słowem swoim y Duchem świętym / y
ona Światłośćią Narobów / Panem Je
zusem Chrystusem / y przyswiedź je / przez po
znanie ciebie samego / Boga prawdziwego /
do Kościoła twojego prawdziwego. Wej
rzy na te / którzy chytrzą się Diabelską uo
wien / y z Drogi prawdziwej zwiędzeni są /
a naprowadź błądzące na Drogę prawą.
Rozproś one Dwiegły swe / racz zgroma
dzić / y obdać je jednemu Pasterzowi Dusi
y ciała naszych / Panu naszemu Jezusowi Chry
stusowi. A nas / którzy Prawda twoja / y
3 b b b iij ciebie

ciebie samego Boga prawdziwego zbawie-
nie znamy / w ciebie wierzymy / raz w tym
wszystkim dobrym / aż do śmierci zatrzy-
mać / a po śmierci Koronę chwali żywo-
tą wiecznego / z łaski swej świętej ukoro-
nować. Co rás nam dąć / o święty Dye-
nasz Niebieski / dla zasługi Syna twego mi-
łosego / Jezusa Chrystusa Pana y Zbaw-
ciela naszego / Amen.

XXVIII. Modlitwa Wieczor-
na we Czwartek.

Nakłoń Panię ku mnie Ucho
twoje / a wysłuchaj mnie. Abowiem ubogi
a niedostateczny ja jestem / strzeż Duszę mo-
ją / a zachowaj / o Boże mój / Sługę two-
go usiłującego w tobie. Zmiłuj się nademną
Panie / abowiem do ciebie wołam na każ-
dy Dzień. Wyśłuchajże Panię Modlitwy
mojej / a przypuść do uszu swych Głos Pro-
by mojej / Amen.

O Boże Stworzycielu mój! co-
ble ja przy Dołożeniu Dnia tego
Dziś

Ofiarę wieczorną oddawam / za twoje wsyt-
te Bockie Dobroczynności / Których ja na
każdy Dzień z Łaski twych Pańskich twoje
niegodne Stworzenie używam / a przytym
proszę cie pokornie jako Boga y Dycę mo-
ją / żebyś mnie raczył szczęśliwie prowadzić
do onego wiecznego odpożywiania / mnie y
wszystkim wybranym twoim we Krwi na-
drożney Syna twego miłosego zgotowane-
go / tam mnie rás fortunnie prowadzić / gdzie
żadnego Niebezpieczeństwa nie będzie.
D niechayże za twoją Boską pomocą prze-
płyne to burzliwe morze Niebezpieczeństwa
współnego pełne. W którym ty mnieś rás
podpomagać dla Jezusa Chrystusa Syna
twego miłosego / Ktoremu z tobą y z Duchem
Świętym niechay będą wieczne Dzieki /
Błogosławieństwo y Dobroć.
genie od tad aż na Wie-
ki Wieczne / A-
men.

Zamknięcie Modlitwy jako
w Niedziele.

333333 XXIX. mo.

XXIX. Modlitwa Poranna Piatek.

Panie racz bycż Bężełtym po
satkiem y Dokonaniem wszytkich Sprac
moich Dnia tego dzisieyiego / a day godni
Imienia twojego swietego wzrywac.

Szechmogacy / a miłosierdny
y dobrotliwy Panie Boże Dy
mily nasz niebieski / dzikujaczą w
tkle Dobrosynności twoje / a osobliwie
to iżes mi przez smierć Syna twego mi
go z wieczney niewoli / y potapienia wole
nego wykupić raczył. Dzikujac y za to
Dy se miły / iżes mi dał poznać twoje Wo
la swieta y Syna twego miłego / przez co
śis uperwian / iżem jest za kaska twoja swi
ta Dziecięciem twoim y wybranym tu
wotowi wieznemu. Dzikujac y za to
ne Dobra że miś żywił Chlebem powsze
nim / jako Zdrowiem / odzieniem / Miejs
niem spokojnym / żywności ujęciwa y w
tym

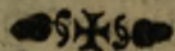
timi inšymi Darami twoimi. Dziku
jac y za swiete Dobrodziejstwo / iżes mi
tey Nocy od wszelkiego Niebezpieczeństwa zachow
wać y obronić raczył / Ktora kaska twoja Dy
cowsta / racze też y Dnia tego / y po wszyt
kie godziny Żywota mego / nade mną po
kazywać. Opuść mi moje wszytkie
Grzechy z Kaski y Miłosierdzia twojego
swietego y dla namilšego Syna twojego /
dla Ktorego wszytko raczył czynić / tego strze
żac jako dobrotliwy Ociec mój / żebym wien
wierząc nie zginał / ale żebym przeżył / zna
jąc kaska twoje swieta / Miłosierdzie two
je y Zbawienie me. Weygrzyż na mi o
Boże mój / a Błogosławieństwo twoje
swiate racz wysłać na mi / żebym nad Słowa
moja odpoczywał. Mierz mi prośbę / w
opiecz twojej swietey / bronź mi na wszel
ki čas y na każdym miejscu / w każdej po
bożney Sprawie mey / ode wszytkiego zle
go / dusznego y cielesnego. Zmiłujże si też
Dy se dobrotliwy nad wszytkimi potrzebu
jącymi wspomozienia twego Boskiego / cho
re racze uzdrawiać / a z kosa nienioy po
dług Wolej twej swietey podźwignąć /
śmiatne racz pociepać / a Wdowy pobożne /
h h h h y y wšy

y wszystkie opuśczone sieroty rąć przysłać
do siebie / mając je w opiece swojej Bo-
skiej / także y wszystkim podobnym rąć by-
przysłannym prowadzićielem / przez twoje
światłe Anioły aż do miejsca pożądanego
D rączyś te łaskę usynić nad wszystkimi po-
trzebnymi pratklego Kątunkę y Wspor-
możenia twojego Boskiego / a to dla
na twojego miłego y jego doskonałego Do-
stojności / Ktory o wszelkie potrzeby nasze / tak
się nam rozkazał tobie Panu Bogu y Do-
cu naszemu modlić / mówiąc : Dyse nasz
zc. Boże bądź miłościw / zc. Daj nam
Panie miłościw / Pokoy pokłisny tu żywi-
boć nie jest żaden Bóg inny / coby bronil
tey krainy / jedno ty sam Boże nasz jedyny

Niechayże mnie błogosław w strzeże
mnie wszechmogacy y miłosierny

Pan Bóg mój Dziecie /

Syn y Duch świę-
ty i Amen.

XXX. Mo.

XXX. Modlitwa Rozmyślanie
Rzeczy stworzonych
zamykająca w
sobie.

Stworzy Panie Usta moje / żę-
by Język mój dziwne Sprawy twe
wyznawał / a miąnowicie te Ktoreś
Dnia tego przy zakładaniu Świata sprę-
wować rączył : tego bowiem Dnia o Pa-
nie / Ktory Początku y Dońszenia nie ma-
ł / stworzyłeś Wybletą ziemskie leśne / y
wszystkie domowe dobytki : stworzyłeś też
y Człowieka po stworzeniu wszystkiego / y
tameś prac swoich miłych y wdziących /
bardzo dobrze wszystko sprawiwszy / doko-
nał. Bądźże Panie przy Stworzeniu two-
im / a jako nieme Niesy twoim światym
Błogosławieństwem zachowywał / tak y do
Człowieka ostatniego usynku Kąt twych /
chciej się znać / y niezapominay tego / Ktore-
go w ten Dzień Piątkowy / nie tylko stwo-
rzył /

rzyć / ale też y upadłego Arwia nadržę
Syna twójego miłego razyleś odkupić
Znayże się Panie do Dziędzictwa twego
a day się Bogu Dyci Syna y Ducha swi-
tego mnie godnie chwalić / Amen:

XXXI. Modlitwa w ktorej prze-
kłada Człowiek Bogu
Oycu Mękę Sy-
na Jego.

Weyrży / o dobrośliwy O-
jcie! na Syna namilęgo dla mi-
tę ofrutnie zmężonego. Obas na-
żasławsy Królu / kto cierpi / a wspomni
tościwie za kogo cierpi. Izali ten nie jest
moy Panie / on niewinny / ktoregoś na of-
stugi wydał Syna? izali nie Spraw-
zywota ten jest / ktory jako Dwiec na za-
cie wiedzion / y tobie aż do śmierci posłu-
ny / nie bał się nasrożęgo podjąć zamord-
wania? wspomni wszytkiego zbawie-
Szafarzu / iż to ten jest / ktorego cho-
ciaż mo-

moey twej spłodził / jednał moey Arw-
ości / chętales go mieć użęstnikiem. Da-
roże tedy Panie Boże moy / Dey Mł-
statu twego / na Sprawę niewymowney
obroci twojej. Weyrży na Syna miłe-
go wszytkim ciałem rozciągnionego. Da-
ładay Ace niewinne Arwia swiata pty-
nce / a odpusć miłosćiwie Grzechy / ktore
popelnily Ace moje. Uwaz Boś obnażo-
ny / wrocznia okrutna przebity / a ony mi-
świetym zrodkiem / ktore z tamtąd wypły-
nało. Patrż na stopy niepokalane / ktore
na Drōdze Grzechnych niepostaty / ale zaw-
dy chodźily w zakonie twoim / srogimi go-
żami przebite / a umocni troki moje / na
nieślach twoich. O Królu swiaty / przeż
tego swietego nad swietyni / przeż tego
odkupiciela mego / day abym bieżał Drō-
sa Mandatów twoich / abym się mógł z
ym Duchem zjednożyć / ktory się nie brzy-
dź ciałem moim. A za niewidziś Dyse
dobrośliwy / jako Słowa Syna twego na-
milęgo / prześlagna byie zchylirży zmart-
wiać? poyrży nałastawsy Tworco / na
Stworzenie Syna miłego / a zmiłuy
się nad nadznym Stworzeniem. Obas /
jako

jako się świeca gołe Pierś / jak się serwo
 ni utrwawiony Boł / rospite schwa wnetr
 ności / ozy napisł nieyke mdeja / Brólewst
 twarz blednieje / wysokie Kamiona dratwa
 ja / golenie glądzie wiśa / Biew światła no
 gi powierciane polewa. Prżypatrż się
 wielmożny Dyge / Cikonkom Syna na
 wdżięgnieykego pośarpány / a wspomni
 dobrotliwie co za Wytność moja / oba
 Młk Bogá Czkowiek / a ulży nadze swo
 rzonemu Czkowieku. Patrż na Tráccie
 Odkupiciela / a odpusć Grzech odkupione
 mu. Ten jest / ó Pánie moy / ktoregoś dla
 Grzechów Ludu twego ubił / choć on jest
 twoy miły / w ktorym się zdrada nie náłaz
 a przećie między Złogynami jest polisom
 Prośe cie rągysz mi dla niego bydz mił
 ściew / Boże wiecznie pożegnány / Amen

XX XII. Modlitwa do Pána
 Jezufá Ukrzyżo.
 wanego.

Czcę y Chwałę oddawam

nałodby Pánie Jezu / Synu Boga żywe
 o! żeś rowney ści y Jsmość nierozdziel
 ey z Dcem swojím bidae / a ták Bogiem
 prawdziwym unżywszy się / w Supelności
 Cásu z przeżytey Pánni Máriae się ná
 odźte / y náśe Czkowiecstwo ná się prży
 cę rągysz. Tyś mie nadznego marnotrat
 ká ratował / y z nowu w łáste y w Dom
 Dyrá niebieskiego prżywiodł / od wfyskich
 Grzechów moich omył / ogyścił / y z Mocy
 Szatánstey / nie Złotem / ani Srebrem /
 albo infymi skazitelnymi rżegáni: ale prze
 nadrośka Krwia swoja odkupił. Coż cię
 do tego ó náświetszy Jezu pobudził / coć
 nálo prżysyne / jedno śayra łásta twoja
 przećiwko Rodzajowi ludzkiemu / jedno cu
 downa Pokora twoja / gdyż ty Sprá
 wiedliwy za Nieśprawiedliwe / światy za
 grzesne umarł / jedno niewypowiedziána
 Miłość twoja / ktora / a zaś moze bydz wiat
 śc / jako gdy kto Dusę swą za Prżyaciół
 swoje kładzie. A tyś za nas głowne Nie
 prżyaciół swe / hániebna Smierć podsta
 pl / y Dusę swą za nas položyl / nas ó
 Bogá niedbájace / do Boga prżywiedł / y
 z nim mile pojednáć rágysz. Tyś on sregi
 Cyro

Cyrograf / a w nim Grzechami naszymi
Gniew Boży / y Potępienie wieczne nam
zapisane Krwcią swoją zamazał / Smiercią
swoją śmierci doświadczył y wiecznej Zadość wy-
jał / Piektu Noc odjął / a nam przez pracę
y chwalebne zmartwych wstanie swoje / nie-
winność / Sprawiedliwość / Zbawienie
Żywot wieczny sprawił y darował. Da-
je to o święty / o niepokalany Baranku Bo-
ży / Panie Jezu Kryste Zbawicielu mój /
był ja skutek świętego Narodzenia two-
go / świątecznych prac / okrutnych Męk / y gor-
kiej a niewinnej śmierci twojej y zmartwych-
wstania twego w Sercu moim poczuł
Grzechami moimi więcej niż niekorzystowa-
łem z nich co dzień / przez poprawę Żywota mo-
go powstawał / a na potym już nie sobie
ale o Woli tobie żył / Cieszył y Chwałę two-
ją s. pomnażając / a w Królestwie łaski / y po-
brony twojej zostawiając / tobie w Pobor-
ności / w Świąt. bliżności / y w Spraw-
dliwości / obojnie y przyszłości służył /
wszystkie Dni Żywota mojego / a potym
Niebie na wielki wiecnie. Corazże nam da-

o nasza wiety Panie Jezusie / Zbaw-

wicielu nasz Jedyny!

AMEN.

XXXIII. 170

XXIII. Modlitwa Wieczor- na w Piątek,

Wyśławiajcie Pana wyw-
a Imienia jego / oznajmujcie między Na-
rody o Sprawach jego. Śpiewajcie mu
Pieśni / rozmarujcie o wszystkich Cudach
jego / chlubcie się w świętym Imieniu jego /
niech się rozraduje Serce tych co szukają
Pana / Amen.

Dziękujcie tobie Ojcze niebieski
za ten młody Dnia zdrowo zachować
y od wszelkich złych przygód obro-
nić nas / bądźże y tej Nocy Stojem mo-
im Panie / Młazonek moje / Dzieciak mój /
y innych wszystkich Domowników: niechay-
że Anioł twoj święty bądźże z nami / żeby
nieprzejściel duszny niemiał nad nami żad-
nego prawa. Dziękujcie Panie tego g-
wieżornego y za to żeś mi okrom wszel-
kich zła moich zranionego / przez gor-
ką śmierć Syna twego młodego uzdrowić / y
z tego niewolnika z niewoli wypuścić
nas /

III

razyl /

rażył / a wywiodłszy z Ciemności Biedon
y Grzechów / przyzywałeś mnie z śmierci do
Żywota / Ktorego razie mnie pod chorągwi
Ewangeliey twojej s. stojącego ujęstnikiem
użył / przez Pana naszego Jezusa Chrystu
sa / Ktoremu z toba y z Duchem S. niech
będzie wieczna Chwała y Działowgyni
nie / teraz zaś y na Wieki wieczne Amen
D niechayże miły Panie twoje s. Pożegn
nie y Błogosławieństwo przebywa y od
pożywa nad wszytkimi Wiernymi twymi
y nadenia też miężyteżnym Sługą two
im / a to dla Jezusa Chrystusa Syna twego
miłego / Ktorego Imieniem świętym ciebie
jęszce proszę / y ciebie Dyse miły wyzywam
sobie na Pomoc / mówiąc: Dyse nasz /
Niechayże będzie błogosławione Imię Pa
nie na Wieki / Amen.

Zamknienie Modlitwy jako
w Niedziele.

XXXIV. Modlitwa Poránna
w Sobotę.

Wyświadczyć cię bede / miedzy
Narodami

Narody Panie / a będąc śpiewał miedzy
rozlisnym Ludem. Albowiem zacne jest aż
nad Niebo Miłosierdzie twoje / y aż nad
Niebiosą Prawda twoja / Amen.

Boże mój / Nadszteso y Uciecz
ko moja jedyna / ciebie wysławia Du
śa moja / iżś mnie prześlesz / Noc / przez
obfite Miłosierdzie twoje / ode wszystkiego zle
go duchowego y cielesnego strzedz y bronić
razyl. D jak kaskawie ukazujesz się w szyt.
cim / Ktorzy cię nielubia / y prytaja się o Zás
tonie twoim. Proszę cię mój Panie / nie
razie mnie y dziś z opieki swej wypuszczać.
Broni mnie / wśakies obietca / od wszelkiej
złej Przygody od Niebezpieczeństwa wszelkiego /
od Dnia od nagłej Śmierci. Nawiedź
miejstanie moje / a wszelkie zdrady Nieprzy
jacielskie raz od niego oddalić. Niechay
świści Aniołowie twoi w nim przebywają /
a Błogosławieństwo twoje niech ziemną
przebywa wiecznie. Przypuść przed Chron
niestatu twego świętego te poránne D
ziary moje / Ktorec w Imię Syna twego na
miłego / na Ołtarzu świętych zasług jego
dziś ofiaruje. A day to z Łaski twojej
Jiii ii

świstej / aby dziś wszelka moja Sprawa
od Ciebie Boga mego Pożatek wzięła /
przez Ciebie po zaszczeniu dokonaniem miała.
moy mocny Boże / zmiłuj się na nędznego
ręka mi bądź miłościw / dla namilsego Syna
na twego Jezusa Chrystusa / który z toba
z Duchem świątym żywie y króluje / na wie-
ki wiekne / Amen. Dygnaj się. x.

XXXV. Modlitwa rozmyśla-
nie Rzeczy Stworzo-
nych zawierają-
ca w so-
bie.

Bogę wszechmogącego / który przez siebie
Dni wszystko stworzył / siódmi-
go Dnia odpoczywał y tamże Po-
syna twego miłego w Ziemi po onych
pracach / z strony Zbawienia naszego figu-
rował y wyrósł. Dajże mi miły Panie
te Tajemnice Spraw swoich uznawać / a po-
pra-

Pracach y Kłopotach moich / daj mi 3
toba w oney wiecznej twojej chwale / wie-
nego y nieśmionego Sabbatu używać / y
na Ciebie Boga prawdziwego Dycę / Sy-
na y Duchąś. wiecznie pańszyc / Amen.

XXXVI. Modlitwa y Dzięk-
czynienie za Miłosier-
dzie Boże.

Boże wielkiego Miłosierdzia /
pełne jest Niebo / pełna jest Ziemia /
Morze y cały Świat / Miłosierdzia
twego / którego nikt pojąć / y godnie wy-
sławić niemoże. Tyś miś upadłego / z Mi-
łosierdzia twego poratował. Tyś się ba-
wiał znaleźć / tym którzy się do Ciebie nawra-
cają. Ty Grzech opuścił / y zapomniał
Gniewu swojego. Ty poprzeczając wszystkie
Sprawy moje Miłosierdziem twoim. Mi-
łosierdzie twoje to sprawiło / że miś Nie-
przyjaciele moi niepożyli. Ani Grzechy mo-
je miś do Piekką niepograżiły. Tyś mi
wyrwał z Niebezpieczeństwa / którymem
był

był na roznych miejscach ogarniony / y gdyś
 kolwiekem się obracał / wśedzie koło mi
 było / y jest ustanowienie Miłosierdzia świa-
 te twoje. Niechajże będzie pochwalone
 światło Imię twoje / za tę wielką Łaskę
 twoją / na wielki wieków. O razże sey y na
 potym zażywać nadermna Panie Bożem
 Al jakże się Dziec zmiłowywa nad Dziatki
 nni swojimi / tak się ty zmiłuj nadermna
 Boże mój / y nad wszystkich / ktorzy się
 ciebie boją. Ja już Miłosierdziem two-
 jim nakryty / żyć będę w Miłosierdziu two-
 je uwimiony umierani / y na Miłosierdzie
 twoje oblegony y ubrany / stań przed csta-
 tegny Sad twój : ufając mocno temu / że
 mię grzesznego / Miłosierdzie twoje nie po-
 da na wieczne Potępienie. Boże bądź mi
 rodzicu mię grzesznemu Cielowickowi teraz
 y na wielki wieków. Amen.

XXXVII. Modlitwa gotujących
 się do Stołu Bożego.

Boże wielkiej Łaski y
 Miłosierdzia / Niebios opowiadają chwałę

twoją / a dzieło Jak twojich rozpostarcie
 najimnie. Dzień Dniowi podawa Sło-
 wo / a noc nocy pokazuje umiejętność. Z
 siebie jako że źródła nieprzebranej Stud-
 nie / serpalisiny y w ten prześły Tydzień /
 wśelacie Dobrodziejstwa twoje / Duszy y
 Ciału naszemu należące. Ale musimy to
 wyznać z Pohańbieniem twarzy naszej / żeś-
 my się nie wiali / twojej świętey łaski y Do-
 broczynności. Bo obciążywszy Sercą swo-
 je wielkim piegółowaniem o te dozesne że-
 sy / zamedbaliśmy tego / co miasto / bydy na-
 przedniejszym Staraniem naszym / nie szuka-
 jąc Królestwa Bożego y Sprawiedliwości
 tego. Zaczynam ten Tydzień : biegnij nam ra-
 zę w zabawach Świata tego / a niżeli w
 świętey Pobożności y Świętobliwości
 żywota. Co do siebie szukaj / na tym schy-
 ku tego całego Tegodnia dzisiajego So-
 botnego / stawiłisiny się w Domu twojim
 świętym Panie / pokornie upadając przed
 Boskim Majestatem twojim / y kłaniając
 się podnóżkowi Nóg twojich / przeprasz-
 amy cię Pana swego / że wszystkich Występ-
 ków naszych. O Panie Boże nasz / bądźże
 miłosierdziem nam nadzłym a grzesznym Lu-
 dziom /

dziem / a niedostatkę nasze / rás dopeln
 Zasluga Syna twego namilsego / Pána
 sego Jezusa Krystusa. Al poniewaz sie
 Dzień swiaty jutrzejszy Niebzielný gotu
 my / abyśmy poprzesławшы Robot zwoya
 nych / služby twojej swiatey pilnowali / a
 to słuchaniem Słowa twego swietego ta
 użyciem Sakramentu Ciała y Krwi
 Krystusa Pána Zbawiciela naszego / abyśmy
 się zabawiali y cieszyli : rásże nas sam do
 tego przygotować : a dawшы nam błę
 wie dosłać / Dnia swietego jutrzejszego
 Niebzielnego / rás przez Dary Ducha two
 go nazwiessego to w nas sprawić / żebyśmy
 poprzesławшы wszelakich Grzechów y Nie
 prawości / do ciebie się w prawdziwoy Wo
 rze / y świętey Pokucie nawrócili : a sta
 wiwszy się w gromadzeniu wiernych a wy
 branych twoich / Ewarzy y Obliza twego
 gorliwie szukałi / będąc nie tylko słuchacz
 mi / ale y synicielemi Słowa y rozkazania
 twego swietego / po wszystkie Dni Żyw
 ta naszego. Rásże to uczynić Dyse swiat
 Niebieski / y z nami zostawać / teraz / z
 y na wieki wieków. A to uczyn dla Syna
 twego namilsego / Pána naszego Jezusa
 Krystusa

Krystusa : Ktoremu z toba y z Duchem S.
 niech będzie oddana Cześć y Chwała te
 raz y gasy wiecznymi. Amen.

XX XVIII. Modlitwa Wie czorna w Sobotę.

Pante do ciebie wołam / pośpieś
 się do mnie / usłyś Słós moy / niechay be
 dzie płatna Modlitwa moja u ciebie / A
 men.

Swiatey a dobrociliwy Boże /
 tyś jest Żywot / Zbawienie / naywist
 sa Pokiecha y Odkłoda moja. Tobie
 ja serdecznie dziakuję / ciebie Chwale / iżeś mi
 Dnia błátessego / w obronie swojej swie
 tey chować raczył. Prośe ja twojej Bo
 stey Dobroci / abyś wszystkie moje występ
 ki y Grzechy Miłosierdziem swoim okrył /
 y one dla nadrossey zaslugi y Przypiny Sy
 na twego namilsego łaskawie mi odpuszc
 raczył. O Boże moy / rásże miś tey przys
 ley Nocy zachować / od wszelakiey škody /
 od wsego niebespieczeństwa y wszelkiej zley
 III v Przy

Przygody. Abowiem w tobie samymi na-
dzieja moja tyś mój Pan y Bóg mój / w
twoje naszwiatke. Nece porusam ja Duszę
Ciało moje. Ręce mi błogosławie / obron
mie święty Boże / zachoway mnie wteżny a
nieśmiertelny Panie. Panie posil mnie przys-
nieżniernie Miłosierdzie twoje / abym się
Szatanowi / y wsem najązdom jego Wi-
ra mocna sprzeciwił. O Stworzyciel
mój / ręk przys mnie stać / Zbawicielu mój
pomóż mi / Poćleszycielu mój mieścić przys
mnie / nieodstępny odenmie przys ośmiatny
Bog zinte mojej / gdy Day moje widzieć /
y uszy słyszeć nie buda. W ten czas ręk przys
ninte bydy ty naywyższy chwalebny Boże
aby żył Nieprzysiaćiel nadenma żadney mo-
cy niemiał. Dyże mój dobrotliwy nieoda-
mawiaj słudze twemu bóg cie prosi dla nas
bożney a wierney przysyny Syna twego
namilsego Krystusa Jezusa / Zoga z
tobay z Duchem świętym na
wieki poezgnanego /
Amen.

Zamknięcie Modlitwy jako
w Niedziele.

XXXIX. 1701

XXXIX. Modlitwa na Adwent.

Spuszczcie Niebiosą Rękę z Sda-
nia obłoki ze Dżdzem dajcie Sprawiedli-
wego / Ziemię otworz się / niech zaskwintnie
Świątce / a Sprawiedliwość niech wy-
chodzi.

Synu wszechmocnego Boga /
y coż cie do tego przyswiodło y coż
cie Panie poruszyło / żeś się tak dla
nas ponizyl / stawisz się nam we wstyżim
oprocz Grzechu / podobu / m. izali nie Mi-
łosć twoją ona nieprzebrana / z ktorejes nas
sobie umiłowal / przyswiodzac nas t. ni spo-
sobem do oney kaski / ktora nam był Adam
Człowiek pierwszy w Raju utracił. O dż-
zna Miłosći ktorey Prorocy swięci y in-
ni wierni dżzwonnie żadali y pragnili / a żyjąc
tego sobie żeby byli na twoy Adwent poje-
dany patrzyli / tak gęściuchno w żadości
swojej pobożney do ciebie Panie wolali /
abyś roztargnal Niebiosą / a do nas się / t. co-
132

rzy w cie duszamy / spuścił / żebyś nas wspo-
 mogł y Zwyściłwaś nad Nieprsy jaściolmi
 naszymi dożaz. Alżeś nam tāt wielka mi-
 łość pokazał rączył / bądże za to pochwa-
 lon na wieki / a z tey nieustawiajacey mi-
 łości twojej / zapalże też Serce moje wzajem-
 na miłość cię ku sobie abym ja ciebie samego
 Dobrodziejem swym znając / ciebie się też
 samego rozmyślał / w tobie ufność wpo-
 siłk moja złożył / y przy tobie Pannę swo-
 statęnie stał po wszystkie Dni moje. Al-
 koś się miły Panie zmiłuj z Majejstatu swo-
 go / chcąc dla mnie grzesznego skosztować
 wśelakię Nędze y Nieważów Swiatła
 tego / opuściwszy roztosny Pałac swoy nie-
 bieści: Tāt też wemnie to spraw przez na-
 świętę Wśelenie twoje / żebyś też y ja po-
 gładziwszy y opuściwszy wszystkie marno-
 ści świata tego / wszystkie myśl moje wynio-
 ku Niebumieśkiania twojego świętego / tāt
 gódzie z Bogiem Dycem y z Duchem świę-
 tym żywieś y Królujes na
 wieki wiegne / A-
 men.

OS(†)SO

XL. Mo

XL. Modlitwa na Boże Narodzenie.

Dzieciąte nasze narodziło nam / a
 Syn dan jest nam / którego Panowanie na
 Kamionach jego / Imię jego dziwny / A-
 ny / Bóg mocny / Dziec Własności / A-
 za Pokoju.

Niewymowna Syna Bożę
 go miłości / któryś dla tego zstąpił z
 Nieba / y Człowiekiem się stał / ba-
 dąc Bogiem błogosławionym od wielów
 na wieki. O przedziwne Narodzenie nigdy
 przed tym niesłychane / żeby Panna porodzi-
 ła / y Panna Matka bydsz miała z którego
 Narodzenia twojego świętego iż się y An-
 geli radowali / śpiewając na Powietrzu
 wśelane Pieśni / z którymi też y ja Osiara
 Chwały Dziełsynienia mojego złożywszy /
 niechay ku własnej Cści twojej Dobrodzie-
 stwa twoje święte / dziś y zawsze wysła-
 wiam. O dayże mi to Synu Boży przez
 święte

świete Narodzenie twoje / żebym ja tak wy-
sokiego Dobrodziejstwa twojego wdzięcz-
ny będąc / tobie jedynemu Dobrodziejowi
swemu służył / y Słowo twe świete Przy-
kładem Panny Maryey Matki twojej bło-
gosławionej w Sercu moim chował / y na
nie się we wszelkich Sprawach moich oglą-
dał. A przy tym proszę cie Panie / dajże
nam to wszystko / abyśmy w Obchodzie
Nabożeństwa naszego / y w każdej powin-
ności Krześcijańskiej / gujnymi y pilnymi
Pasterzami byli. Bądź pochwalon Panie
Jezu Kryście / a Imię twoje świete niechaj
wszędzie Świat na wszystkie Strony pełen
będzie / Amen.

XLI. Modlitwa na No- we Lato.

Serce czyste / na ten Nowy Rok /
stworz we mnie Boże / a Ducha prawego
odnow we Wnastżnościach moich / A-
men.

Jezu

Jezu Nadziejo / Pościecho y U-
cieśko moja / Jezu Porcie wdzięczny
Pomoceńku wierny / Jezu bez którego
nie się nam ścieścić nie może / oto ja dziś
Nowy Rok zaczynając / wspominam sobie
na obrzezanie / y na następne Imię twoje /
które dane jest przez Anioła / pierwej niż-
ś się w żywocie pojął : dziękuję ci mojemu dro-
gi Jezu / za wszystkie Intercessie y przysługi
twoje / któreś za mnie Dycu niebieskiemu
syni / chwale cie za wszystkie wierne prace
twoje / któreś dla zbawienia mego pode-
mował / chwale y za Anioły któreś dla o-
brony mojej posyłał. Tyś jest Pan mojej
Bóg mojej obroncy mojej w każdej przygo-
dzie / pomoceńku w każdej potrzebie. A tak
o Jezu mój / zmiłuj się nademną dla Imie-
nia twego / zerwij ze mnie starego A-
dama / umartwi głonki / poświęć ciało mo-
je / przyobleś mnie w Szatę Niewinności /
Sprawiedliwości / Świątobliwości / i ka-
łi twojej świętej. Daj mi to nowo wdzięcz-
ny Jezu / a nie mnie tylko / ale nam wszy-
stkim / którzy Imienia twego na świat tego
wzry-

wzywamy / żebyśmy się dziś na początku te-
go Nowego Roku duchownie obrzezawszy
w Nowości Żywota chodzili / Ciebie go-
dnie na zad na Sąd przyszedłeś w Gotowość
Chrześcijańscy oczekawali y tak godnie byli
otrzymać on obiecany wieczny żywot / Pro-
szymy nam tak drogo Narodzeniem / Mę-
cą y Śmiercią swoją zasłużyć rążyć. O Jezu-
świety / nasyń to dla Chwały Imienia
twojego świętego / jako Bóg prawdziwy y
chwałebny / Który żywiesz y królujesz w jed-
ności Bóstwa / z Dycem y z Duchem świę-
tym. Amen.

XLII. Modlitwa na Trzy Króle.

Wynidźcie Swiątą z Białob
y powołanie Łaski z Izraela / y pobijcie
zeta Moabskie / y wytrąć wszystkie
Setowe: y przyszedźcie do panowania
a Sejir będzie pod władzą Nieprzysię-
swoich / a Izrael będzie sobie po-
mąjcie.

Utrzęsio poranna / Swiątą
Świeta Niebieska / Słońce Sprawie-
dlowości / Panie Jezusie Zbawicielu
świety / Który oświecaś wszystkie Świat-
łością swoją / a wierne swoje znają-
ci Ciebie samego / Daj nam twojego / y Du-
cha świętego / y woli twojej świętej. Kto-
ryś y Narody Pogańskie tak oświecił / że się
do Ciebie wziębrali / Ciebie szukali / y znaleźli.
Daj nam wierzyć za Sprawą Ducha twoje-
go świętego. A toba się Zbawienie na-
mieszyszy / y za Zbawiciela się przysięgamy
na zad się szczęśliwie do Domu swego po-
wroć. Chwalimy Cię łaską y nas Sło-
wem y Duchem twoim świętym oświecić /
y do znajomości Ciebie / y Woli twojej świę-
tej łaskawieś przywleść rążyć. Prosimy
Cię pokornie / rążyć nas w tej świętej swię-
tości prawdy zbawiennej pomnażać / po-
ścić / aż do śmierci w niej zatrzymać. Daj
abyśmy w Ciebie wierząc pobożnie żyli / Grze-
chów się wszelkich zawsze wystrzegając.
A potem przepędzwszy szczęśliwie Bieg
Żywota naszego / dostali się do onej wiecz-
nej Świątłości y radości niebieskiej / gdzie
B e e wiec

wieganymi sąsiedzami radując się / Ciebie Páná swego / że wespół z nami świętymi twojimi chwalic będziemy. Różnie nam to dać Świątelsci wiegna / Pánie Jezusie Zbawicielu nasz jedyny. Amen.

XLIII. Modlitwa o Męc Páńskicy.

Zajiste / On niemocy nasze wziął na się / a Boleści nasze własne nośił: a my my mniemali / że jest zraniony / ubity od Boga y utrapiony: Les on zraniony jest dla Wysłępków naszych / zarty jest dla Nieprawości naszych. Każn Pokoju naszego jest na nim / a Siności jego jesteśmy uzdrowieni.

Namálby Zbawiciela mojego / Pánie Jezu Kryste / Dątko Ducha mojego: o prawdziwy miłośniku i rodni Ludzkiego / y ktoż tak zakałmiałego Serca będzie / Ktoryby z rozmyślania twojego tak wielkiej Miłości / żeś dla nas

wot swoy položyl / niemiał bydy wzruszony tu miłowaniu Ciebie Páná Boga swego: znam Pánie / znam Dobrodzieju mojego / żeś miś wiecey niżli sam siebie umiłował / zapalę serce moje / a uprzątni wszystkie myśli moje / tu rozmyślania tak wielkiej Miłości twojej / poday mi Kłęk twoje Boga / żeby miś nade wszystko miłował / y tego zawzię / co do Miłości twojej należy przestrzegać: a to ras usynić dla niewinnej miłi y gorzkiej Śmierci twojej / Boże z Dycem y z Duchem świętym wieganiepożegnany / Amen.

XLIV. Modlitwa Dziękczynienie Ukrzyżowanemu Jezusowi zawierająca w sobie.

Swałimy cie / o nasłodby Jezus! / żeś nas niedzne a upadłe Ludzie / bez

A t t t i j wśed

wśch Zasług y Godności naszych / prze-
gorzka Męka a niewinna Śmierć twoja
przenadrożne Krwie wylanie odkupić
syt. O naszwietny Jezu! jakoż wielka
męka? jak ciężkie Baranie twoje? jak
ustawiczne utrapienie? jak głębokie Kłany
o jak gorzka a dožadnych mał nieprzypom-
nana Śmierć twoja? o jakoż niewymowa-
na jest miłość twoja / z ktorejś nas z Dy-
cem swym pojednał / kiedyś się na Gór-
Dliwney krwawym Potem pościł / gdzieś
też od własnych Zwolenników opuścił
w Kęce złośliwych Żydów y bezbożney Ro-
ty / dobrowolnieś się dla nas podał? kto-
rzyś cie związawszy od jednego siedzkiego do
drugiego prowadzili / gdzieś fałszywie oskar-
żony potępiony / uplwany / błądniami
pieziciami ubity. Zranionyś też jest dla Nie-
prawości naszych / y siarty dla Złości na-
szych. Potym ubigowany / cierniową Ko-
roną zraniony / y nie jako Czkowiec / ale
to pośmiwisko wszystkich Ludzi wzga-
dzony / że też y Pogański Czkowiec Nie-
ności twojej litując / mówił: Oto Czo-
wiec. O Jezu mój namilśy! dla Złości
y Nieprawości moich / w pośredku dro-
goty

Kotrow / jako Złotyńca jesteś utrzymowa-
ny / Kęce y Nogi ostreimi Goździami do-
puszczęś przebić. A nad to w naciężnym
Pragnieniu Octem y Żółcią jesteś napojo-
ny / y z wielką Bolescią y Wołaniem wy-
puszcz Ducha / abyś długie nasze wypłacił /
a śmiatłością twoją abyśmy uzdrowieni by-
li. Otoż ci tedy za te niewymowną miłość
y gorzka Męka twoja dziękujemy / niechże /
nasłobny Jezu! w nas prozna nie będzie.
Ale racę day to / abyśmy Grzechom umie-
niając Sprawiedliwości żyli. O Baranku
Boży / który gładziś Grzechy Świata / zmi-
łuy się nad nami / zbaw nas na Duszy
y na Ciele / Amen o nadro-
żny JEZU! Amen.

XLV. Modlitwa na Wiel- ką Noc.

Bede Śmiercią twą o Śmier-
ci: y Żadkiem twym o Grobie!

Klll iij O Mle

O Piteżwyćieżony Jezu! ó Jezu Królu chwały wieczney! Tyś zmia-
 twych wstał mocą Bóstwa twego w dzień
 Wielkonocny / którym zmartwychwstańcie
 przed Bogiem Dycem za światła nas sta-
 wił / y zostawiles nam pewną Nadzieję
 Dzień ostatni pewnego zmartwychwsta-
 nia. Tyś o wszechmocny Jezu! Nieprzys-
 jaćioły nasze Szatana y Śmierć / aby nam
 nie szkodziły / zwyciężył: Tyś Piektu zburzył
 y nas grzeszne zmartwychwstaniem swoim
 z niego wybawił. O jakiejesz chwały / ja-
 kiego Podziękowania godzien? ale ktoż
 to potrafi? Ktoż wysłowi tak nieogarnione
 a zbawienne zasługi twoje? ó święty Jezu!
 zmiłuy się nad Ludem twoim / a przez chwa-
 lebne zmartwychwstanie twoje / ugnij to
 byśmy też Nieprzysjaćioły nasze mocną wi-
 rą y Modlitwą serdeczną zwyciężali / Da-
 jąc nam nasze otworzy oświeć Słowem twoim / a-
 byśmy cię poznać y ciębie samego chwalić
 mogli. O drogi Jezu! spraw to w nas /
 abyśmy od Grzechów przez prawdziwą
 Pokutę powstawali / za nie żałowali / na-
 gi dawne umarli / na Światła nie oglę-
 dowali /

downali / w Nowości Żywota chodzili / o-
 rzędach Niebieskich zamieszkiwali. O
 Nieśmiertelny Jezu! miejś nas / znamy Cię
 w tych niebezpiecznych / wskaza nam to o-
 blicząc rąk. A gdy przyjdzie Dzień sad-
 ny / znay nas za swoje własne Dziełki / po-
 sadź nas za Stołem swoim w Gospodzie
 wieczney / Kedyś Anielskie / któreś
 przygotował chwałcom twoim. O JEZU!
 weyjrzy na nas / O Jezu! wspomóż nas /
 O Jezu! zmiłuy się nad nami przez chwa-
 lebne zmartwychwstanie twoje / Amen /
 Alleluja.

**XLVI. Modlitwa na W-
 Niebowstąpienie
 Pańskie.**

**Spiewajcie Pannu / y Chwao-
 te mu oddaycie / bo on wstąpił z Nad-
 zię / y z wielkim Wszechmocy Trąby.**

Reff. 10

Pante

Ante JEZU Zbawicielu nasz
 jedyny / tyś przez twoje wielmożne
 w Niebowstąpienie / zupełnie do ko-
 nał Zbawienia naszego. Tyś otrzymał w
 Niebie dla nas Miejsce święte / y upewni-
 lesz nas Słowem swoim świętym / że przez
 wielmożne twoje w Niebowstąpienie / do-
 ciebie się zaraz po śmierci naszej dostać po-
 wonie mamy. Za które Uciechy tobie serdecz-
 nie dziękujemy Panu naszemu. Dajże nam
 prosić cię pokornie o łaskę Jezusa Zbaw-
 cielu nasz żebyśmy za toba Ojcy nasze zawoła-
 nie obrocione mieli / o tobie ustawicznie myśle-
 li / do ciebie serdecznie bez przestania pragnie-
 li / a przez wielmożne w Niebowstąpienie
 twoje / do Nieba się na wżasy wieczne do-
 stać mogli. Co dajże nam / o sławie trium-
 fujący / wielmożny Panie Jezus Zbawicielu
 nasz! Amen.

XLVII. Modlitwa na Świątki.

W one Dni wyleje Duchą me-
 go /

go / mowi Pan / na wszelkie ciało y beda
 prorokować Synowie y Córki wasze : y ow-
 sem y na Slugi y na Służebnice moje wy-
 leje Duchą mego w one Dni / mowi Pan.

Pożądany y żądanym
 ny Gościu Duchu święty / razie nas
 Dnia tego świętego Łaska y Poćiecha
 twoja / ktorey z Wysokości Niebieskiej za-
 wse szukamy / miłosć wie nawiedzić y opać
 trzyć / tak jakos na on czas Apostoły świę-
 te w Dzien światesny (tego my dziś zaco-
 na Pamiatke obchodzimy) nawiedzić y roz-
 maitymi Dary twojimi opatrzyćes racy.
 O Poćiehy cielu łaskawy! razie też y Smy-
 słom naszym dając poznać Dycę Niebieskiego /
 y Syna jego / y ciebie Duchu świętego ob-
 budawu pochodzącego. Poświęć o praw-
 dzy Poświęć cielu! Kosćciół cięła nasze-
 go y on sobie na mieszkanie racy obrocic / tyl-
 ko go ty sam godnym przybytkiem Maje-
 statowi twojemu racy nagotować / jako swoy
 własny Pokoy racy wszelkimi Krześcianski-
 mi Cnotami ozdobic y przystroic / kazawszy
 ustapic wszystkiemu / coby jedno ocy twoje
 święte miasto obrążyć: wypadzie z nas o Bo-
 gę

je Duchu święty / to wszystko co jedno jest
prześciwnego. Młajejstowi obecności two-
jej. O niechajże się myśl naszą y Serce na-
je w tobie Panie uspokoi / gdyżes ty jest /
prawdziwy Pokoy każdego wiernego / Po-
koy który przewyższa wszelaki zmysł słowie-
cy / w którym Pokoju świętym y odpoczy-
nieniu twoim bezpiecznym niechaj żywiemy /
niechaj umrzemy / y do Grobu idziemy / y
w nim na Sąd Boży staniemy / Amen.

XLVIII. Modlitwa na Dzień
Błogosławioncy Trojcy
Świętej.

Trzej są którzy Świadcze wo-
dawsia na Niebie / Dzieci / Słowo y Duch
Święty / a ci trzej jedno są.

Obie samemu na cześć y chwa-
le Panie Boże nasz wszechmogący / je-
dyny w Istności twojej Boskiej
Trojaki w Osobach / Dobre Synu / y Duchu
Święty /

Święty / stawiamy się na świętą Służbę
twoją / tobie samemu za świętą pomocą two-
ją / modlić się chcemy / tobie samemu na cześć
y na Chwałę wszystkie Sprawy nasze wy-
konywać mamy Wola. Jednakże do te-
go nie masz w nas żadney sposobności y u-
miejetności / przetoż cię pokornie prosimy /
różnie ty sam z łaski świętej twojej / o Pa-
nie Boże nasz / oświecić ciemne zmysły y ser-
ca nasze / abyśmy cię prawdziwie poznali /
takim jakimś się objawił / w Słowie swo-
jim świętym / w ciebie potężnie uwierzyli /
rozumem naszym w Znajomości twojej
świątey się nieśprawowali / ale tylko samym
Słowem twojim świętym / y Wiara w cie-
bie zbawienia / daj abyśmy tobie godnie zaw-
szy słuszy mogli / ciebie zawsze w Sercu na-
szym mieli / tobie się podobali / przy tobie
do Śmierci trwali / a po Śmierci z hołcey
łaski twojej świętej / Koronę żywota wiecz-
nego otrzymać mogli. Co różnie nam dą-
wać Panie Boże nasz w Trojcy s. je-
dyny / na wieki wieków bło-
gostawiony / A-
men.

XLIX. Mo-

XLIX. Modlitwá ná Dzień Pánný Máryey.

Geo Pánná počńte y porodźt
Syná / á názwie Imię jego Immanuel.

S Namilejby Synu Boży / leco-
ryś zstąpiwszy z Nieba / národziłś się
tu ná ziemi z Pánný / Duchem świę-
tym pojąwszy się / ktora my znamy Matka
twoja / wierzymy też y wyznamy ja Pánná
zawsze czystá / ktora cię też Zbawicielem swo-
jim uznawała. A iż też y nam słuchac cię
rozkazála / słuchamy przeto mile y chętnie /
Rozkazania jej / wyznawając cię przykładem
jej / nászym doskonałym Zbawicielem y przys-
zeczonym jedynym / nie szukamy indziej Prom-
ciebie Zbawienia / gdyż ty nas sam z łaski
swojej zbawił / y dla tegoż mając się bydź
drogim kupnem twoim / nie chcemy bydź w
stano indziej Niewolnikami / ale się o-
wieczkami twoimi znamy / y Głosu twego
jako Pasterza dobrego y Opiekuna jedynego

go Dusz naszych słuchac chcemy. O Pátro-
nie náš jedyny / zmiłuj się nad Kościołem
twoim / wesyłuj nań Dkiem miłosierdzia
twojego świętego. Zmiłuj się też Pánie
y nademną / nápełń mnie y wszystkie poboż-
ne Krześciany twoje / łaską twoją świętą
násklonie wszystkich Serca do Ewangeliey
twojej zbawienney / gdyż jest mocą Bożą
każdemu wierzącemu do Zbawienia. Day-
że Synu Bogá żywego / żebyś mi Woley
twojej świętey tak powolní y posłusni by-
li / jako posłusna była błogosławiona Ma-
tka twoja / mówiac do Anioła: otom ja słu-
żebnicá Pána Bogá mojego sprawuję też
y w nas taką świętą Pokorę á mię nas
w obronie twojej świętey / gdyż my oprosz-
ciebie jedynego Pátrona nášego w Głosiech
Proroctich y Apostolskich obwołanego / nie-
znamy y znac inzego nie chcemy á potym
weźmi nas do siebie / Amen.

Dayże to Synu
Boży.

L. Modlitwa na Dzień Pamiątki Apostołów y S. Bożych.

Nie zapominajcie tych! Ktorzy wáśymi Przełożeniami będąc / mówili do was Słowo Boże: teyże Wiary naśladować / i uważając sobie dokonanie ich.

Jedyny Ojciec nasz Synu Bożym żywego / tyś Apostoły twoje święte wybrał z tego Świata dla rozmnieszenia Sławy Imienia swojego w Dług Świata po wszystkiej Ziemi / tudzież tey dla Nauki náśey / żebyśmy umieli swoje Zbawienie sprawować / za co áż záwse / jednal y dziś miánowiącie przy tey zacney Pamiątce chwalić cię / y ze wszystkiego Serca do brorzącymy / prosić przytym pokornie / żebyś tey to y w nas grzesznych / co y w świętych Apostołach sprawowałeś razyl / dayże się nam szesliwie przy Nauce Apostolskiej zostac / a samych świętych Apostołów / day żebyś

żebyśmy w Wierze y w Żywocie przykładnym mogli naśladować. Dayże tey y to nam Panie Jezu Kryste / żeby się żaden z nas poznáney Prawdy E' Woli Świata y dla jego przegrozeł / nie przal / pošilayże ty sam każdego w cie wierżacego w tey wierze / pošilay Duchem twoim świętym Ktoś / żeby nas we wszelką Prawdę wprowadzał / y przyńiey aż do ostatniego Wytchnienia swego Mocą swoją świętą zatrzymawał / a to Wiara y Nadzieja Żywota onego wiecnego / Ktorego żebyśmy dostąpić mogli / niechayże za Pomocą twoją zwyciężymy Świat / jego wszystkie złe Sprawy. A po tey Nadzy / zaprowadź nas do onego wielkiego Odkupienia / Ktoreś mnie y wszystkim Wiernym y świątecznym chwalcom y Wyznawcom twoim / Smiercią swoją gorzka zasłużył / Amen. Dayże to Synu Bożym.

LI. Modlitwa na Dzień S. Michała.

Błagać Oboż Anioł Pański

ści około tych / ktorzy się go boją: y wy-
rywa je.

Aniołów świętych Biczbe niepo-
liżona / stworzyłś o Panie / naprzód
tu chwale y służbie twojej świętej /
potym na usługę Wiernym twojim: ktorzy
świętej straż y my zawsze doznawamy.

Tych Duchów Szlachetnych Pamiata-
te / y że prawdziwie są / my dziś obchodzimy.
A jako ciebie Panie Jezusie / Anioła
przymierza wiecnego chwalimy / za to żeś sam
obrońcą y wielkim Dobrodziejem naszym
Tak dziękujemy serdecznie / jako za wszelkie
cie święte Dary y Dobrodzieje / twa twoje /
tak mianowicie / za to / żeś dla usługi naszej
stworzył Anioły święte Duchy szlachetne.
Prosimy cię niechay nas nigdy nie odstęp-
ujś ci Stróżowie ciuym / ale niechay nas za-
wsze na wszelkim miejscu strzeżę / od wszel-
kich Przypadków złosnych. Daj nam to abyś
my ich od siebie Grzechami naszymi nie od-
ganiał / bo się nimi bardzo brzydzą. Ale z
Wiary pobożnie żyjąc / przy sobie je zatrzy-
mawali / bo się oni w Pobożnych Kochają.

Ażatym daj nam to abyśmy pospołu z ni-
mi y ze wszystkimi Świętymi twojimi na
Niebie y na ziemi / ciebie Pana Boga na-
jego / dożywnie y wiecznie chwalić y tobie
służyć y ochotnie służyć mogli. Co wszyst-
ko rą nam dać z Łaski twojej świętej / An-
iołów świętych y wszystkiego stworzenia
Tworco / Panie Jezu Zbawicielu nasz Je-
dyny / na wieki wieków błogosławiony Bo-
że. Amen.

LII. Modlitwa Pokutna.

Niebezpieśny ja Człowiek / do-
kładajże ucieka przed Bogiem rozgnie-
wanym? gdzieś się ostoje przed
Sprawiedliwością jego? Ktoż mnie ratuje?
do ciebie się uciekam / nadroższy Zbawicie-
lu mój Panie Jezusie. Tyś bowiem na ten
Świat przyszedł / abyś grzeszniki zbawił / z
których ja jestem nawiaty. Nie zatracajże
mnie mój Panie / gdyż ci się nie z Smierci
mojej nie zawiaże. Jesli idzie o pokaza-
nie Sprawiedliwości / wskazał ja pokazał
nada

nad Duchami nieszystymi Pięknymi /
rzy się już na wieki do Ciebie nienawro-
minie zfolgnij prośbę / wstań niechceś Zg-
żadnego grzesznego Człowieka / ale żebyś
do Ciebie nawrócił / y nie zginał / ale wie-
nie z toba żył. Kłaniam się Tobie o moją
nie wielce upadłego. Tyś sam moim
bynym Zbawicielem / w Tobie ja samym
yam / uzdrowie mnie moją Panią / a ucieś
się moje. A gdy mi łaska twoja święta po-
kaześ y nawróciś mnie do siebie / bronie
napotym / od Grzechów y zmiarzy Sum-
nia mojego o następnym Jezus / a bądź mi
ściw z Dycem twym / y z Duchem s. mi-
grzesznemu / Amen.

LIII. Spowiedź Wrocław- ska Kościelna.

A ubogi grzeszny Człowiek spo-
wiadam się Panu Bogu wszechmo-
gacemu / w Trojcy s. jedynemu / z mo-
jich wszystkich Grzechów / com się ich dopu-
ścił od swojej niedości aż do Dnia dzisiej-
szego:

świeżego: wyznawam / iże mi niedostaje pra-
wej Wiary ku Panu Bogu / serdecznej mi-
łości ku swemu Bliźniemu / nie nadyje w
sobie nic innego jedno wielkie a ciężkie grze-
chy / wspomnienia żadnego / ani odpuszczenia
Grzechów moich nterolem / tylko się ku Pa-
nu Bogu uciekam / nań się spuszczam / jego
świętemu Słowu wierzę / iże mi Bóg D-
ziec dla zasługi Syna swego miłego Grze-
chy odpuszczi / a mnie miłosierdziw będzie. Do-
biecuję też za pomocą Bożą Zywota swego
polepszyć / Grzechów poprzestąć y święto-
bliwy Zywot prowadzić / tego mi Panie
Bożeraz dopomoc. Y was Dyse wiele-
bny / prośbę / abyście mnie ze wszystkich grze-
chów moich rozgrzeszyli / y Słowem Bo-
żym pocieszyli ta Mocą / którą macie od
Pana Boga dani / Amen.

LIV. Modlitwa przed Używá- niem S. Sakramentu Wie- czerzy Pańskiej.

Panie Boże wszechmogący /
LIII ij Dlse

Dziś święty Niebieski Stworzycielu mój /
 już mnie Sługą Syna twego namilśnego /
 z rozkazań jego świętego / oświadczył mi
 pełne odpuszczenie wszystkich Grzechów mo-
 jich / mocą Kłusów Królestwa Niebieskie-
 go: a to w Imieniu twoim naświetszym
 Dziś święty Niebieski / y w Imieniu Sy-
 na twego namilśnego Pána mego Jezusa
 Krystusa / y w Imieniu naświetszym Du-
 cha świętego. W twoim naświetszym Imie-
 niu Pánie Boże mój / ktoryś jest jeden
 w Istności twojej Boskiej / a trojaki w Os-
 sobách. Upewnił mnie o tym Słowem
 twoim świętym / że mi są tak prawdziwie
 odpuszczone Grzechy moje / jakom od niego
 słyszał święte rozgrzeszenie. Com też od
 niego dowiernie / z uciechy Sumnienia me-
 go przysjał / mocno temu wierząc / żeś ty mnie
 już odpuszczył wszystkie Grzechy moje / y o-
 nych wiecej wspominać niebedzię. Ale
 yż to rzęga ściegna bydz niemożę / bez
 osobliwych Darów y Moc y Duchą twego
 świętego: przetoż cie pokornie proszę Dy-
 szę święty Niebieski / rażę mnie Duchem two-
 im świętym nawiedzić / Sumnienie moje
 poświęcić / mocą swoją Boską / Grzechy
 moje

moje wszystkie mnie odpuszczyć y to Swia-
 dectwo Duszy y Sumnieniu mojemu / przez
 Duchą swojego świętego / skutecznie odło-
 żyć / że mi Grzechy moje wszystkie są praw-
 dziwie odpuszczone / y że mi Dzieciactwem two-
 im y dziedzicem Żywota wiecznego. Próż-
 nie w łasce swojej świętej Dłuskiej / do
 Stoku Syna twego namilśnego / Pána mo-
 jego Jezusa Krystusa Zbawienie przypu-
 ścić o Dtrzymaniu Żywota wiecznego mi
 upewnić. Co rażę mnie dać z łaski swojej
 świętej / Dziś święty Niebieski Stworzy-
 cielu mój. Amen.

Garantu Boży niewinny / ktory

gładzi Grzechy Swiata / Zbawicie-
 lu mój jedyny / Synu Boży jednorodzo-
 ny / Boże prawdziwy / proszę cie Sercem
 unijonym / rażę cie żanna przysynić do
 Boga Dica swego Niebieskiego / y zjednać
 mnie święta łaska jego / a sprawić to aby
 mi był / dla świętej zasługi twojej / Dajem
 miłosierdziem / wszystkie występki moje aby
 mi odpuszczył / y onych na wieki nieprypo-
 minał. A ty sam jako Bóg / prawdziwy /
 wyćiągni prawice a moc Boską twego
 świętego nadenia / poświęć mnie sam so-
 bie /

bie / poświadcz mi y tego Stołu twego świę-
tego / y tych na nim świętych Darów two-
jich / a rąk mi w ciebie słowem twojim świę-
tym wierzącego / prawdziwie nakarmić /
prawdziwym naswiatłym ciąłem swoim
y napojem prawdziwie / prawdziwą naswiat-
łą Krwią twoją dla posilku mego w
wnętrznego Człowieka / dla utwierdzenia
Wiary mojej / o pewności otrzymania ży-
wota wiecznego / y dla odniesienia Uciechy
wszelkich w Summieniu moim. O daj
mi to naślodzić Panie Jezusie Zbawicielu
mój jedyny / dla nadobytka Najwyższej Zasługi
świętej twojej / Amen.

Ducha świętego / jedyna Uciecha
cho Sercu y Summieniu wiernych two-
jich / Poświęć mi mój / Boże prawdzi-
wy / który skutecznie w serce swoje cięś się
miesz / możesz y chcesz / prośba cię pokornie
raczej wstąpić do Serca / Myśli y Summie-
nia mego / y raczej y miś sobie poświęcić /
odrodzić Mocą swoją Bożą y dać mi to /
aby mi godnie y zbawiennie przystąpić mogło
do naswiatłego Stołu Pana mego Jezusa
Chrystusa / y używać ciała y Krwi jego na-
świętej

świętych / nie ku zginieniu memu / ale ku
świętej chwale jego / y ku utwierdzeniu Wi-
ary mojej / o pewnym otrzymaniu Żywota
Wiecznego. Co raczej mi dać o Jedyna
Uciecho Sercu mego / Boże Duchu świę-
ty / dla tego żeś ty jest Panem wszystkich
świętych Darów twoich. Amen.

Panie Boże mój wszechmoga-
cy w Trójcy świętej Jedyny / Daje
Snu y Duchu święty / Boże prawdziwy
badzże ty miłościwo każdemu łaski twojej
świętej pragnącemu / y mnie niedzielnemu y
grzesznemu Człowieku / a rąk byś zemna
y ze wszystkich Wiernymi twojimi / teraz y
na wieki wieków / Amen.

LV. Modlitwa po Używaniu
S. Wieczerzy.

Błogosław Duśko mój Panu!
Daj wszystkie wewnętrzności moje / Imie-
niowi jego świętemu. Błogosławie-
Duśko mój Panu / a niech cię zapominać
wszystkie

wszystkich Dobrodziejstw jego. Który od-
puszcza wszystkie Nieprawości twoje / Który
uzdrowia wszystkie Choroby twoje. Chwa-
le cie tedy Panie Boże mój wszechmoga-
cy / w Trojcy świętej jedyny Dże / Synu
y Duchu święty / Boże Stworzycielu / O-
kupicielu / Pogwicieliu mój prawdziwy
za wszelkie święte Dary y Dobrodziejstwa
twoje / Który meś miś według Dże y Ci-
ka mego / aż do tego gąsu tak opatrować
rażył / że miś na żadnym Dobrodziejstwie
twojim nigdy nie schodził. Dziękuję za
straż y za opatrność twoją Boże Ktorąś
nademną aż do tad tak prowadzić rażył /
że ani Włos z Głowy mojej żaden nie spadł
bez naświatłej Woli twojej. Ale miśno-
wicie / chwale cie za to Dże mój święty nie-
bieści / Pierwszą osobę w Trojcy S. jedyn-
nego Bóstwa / Boże prawdziwy / żeś miś
rażył stworzyć na obraz swoy święty / żeś
mi Syna swego najmilszego darował / aby
był Zbawicielem mojim / a w nim żeś miś
przyjął za Dzieci twoje / y za Dzieci
żywota wiecznego / grzechy mi moje / z ká-
twojej świętey / całe odpuszczył / y do Sto-
łu Syna twego najmilszego / kástawieś miś

przyp

przypuścić rażył. Co wszystko kásta two-
ja święta sprawiła / Dże święty niebieści /
żłab mam wielką uciechę. Czym się ja też
serdecznie ciesząc / y tobie za to serdecznie dzię-
kując / proszę cie nabożnie Dże święty / a-
byś miś w tej káście twojej świętey Disco-
wstąpił / chowając rażył aż do śmierci mojej /
a po śmierci rás miś dać on wiecznie trwa-
jący Żywot / gdzie cie wiecznie chwalić ba-
de. Dajże mi to S. święty Dże Niebieści.
Amen.

Gwale y ciebie Panie Jezusie
Zbawicielu mój jedyny / Baranku Bo-
ży doskonały / Który gładszy Grzechy Swia-
tą / Synu Boży jednorodzony / wtorą oso-
bą w Trojcy S. jedynego Bóstwa Boże
prawdziwy / żeś miś zbawił / Żywotaś mi
wieczny Młaka y Śmiercią swoją zaślubił /
y darowałś mi go / y wszystkie inśe zbawien-
ne uciechy / do Stołu swego świętego zba-
wienieś miś przypuścić / y swoim świs-
tym prawdziwym ciałem prawdziwieś miś
nakarmił / y swoją naświatłą Krwią praw-
dziwą / prawdziwieś miś napoił. Żłab
mam potężne utwierdzenie Wiary mojej o
Zbá.

LIII v

Zbawieniu mojemu / że mi pewnie należy /
mam y wielką uciechę w Sumnieniu mo-
jem. Co wszystko światu o nasłodszy Pa-
nie Jezusie: łaska twoja sprawiła. Co u-
ważając / y tym się ciesząc / serdecznie tobie
za to dziękuję Jedyny Zbawicielu mo-
jem. Proszę cię nábożnie / żebyś mię rázył w
mocy Pokarmu y Nápoju tego świętego /
prowadzić przez puśća tego Świata / y za-
prowadzić aż do Dyzyny Niebieskiej / ná
Górze świętej / do Żywota wiecznego / przez
cie wszystkie wierzającym nágotowanego /
gdzie cię wiecznie Páná swójego / y Dycá
twego y Duchá świętego chwalić bude. O
daż mi to nasłodszy Pánie Jezusie Zbaw-
cielu moym prawdziwy. Amen.

GSwale także y ciebie o Boże
Duchu święty / jedyna Uciecho Serca
mojego / Trzeciá osoba w Trojcy świętej
jedynego Bóstwa / Boże prawdziwy / żeś mię
odrodził y poświęcił / y godnościá zbawie-
nia do używania ciała y Krwóte Páná moje-
go Jezusá Krystusá podárował y ozdobił /
czego świadkiem skutecznym jest to / że suisz
Radość w Sercu moim / uciechy w Sum-
nieniu /

nieniu / Wesele w Duszy. A Wiary mojej
sta się skuteczne utwórdzenie / o pewności O-
puszczenia Grzechów / y otrzymania Żywó-
ta wiecznego. Co wszystko sprawiła łaska
twoja święta o Duchu święty: za co tobie
serdecznie dziękując / proszę cię pokornie / abyś
ty w Sercu moim / aż do Śmierci mojej
mieszkając / skutecznie mię cieszył / wspierał w
każdej potrzebie / o zbawieniu upewniał / á
po śmierci on wieczny trwający Żywot / we-
spółek z Dziećmi Niebieskimi / y Synem jego
młodym / Pánem moim Jezusem Krystusem /
mi dárować z łaski swojej świętej rázył /
gdzie cię wiecznymi chasy y Dycá Niebieskie-
go y Krystusá Páná Zbawiciela mojego
chwalić bude. O daż mi to Boże Du-
chu święty / á bądź mi Bogiem miłosierdnym
teraż y ná wieki wieków / Amen.

O Boże Ojcie / Synu / Duchu
Święty Boże moym / Jeden w Istności
twojej Bóstwie / á troskati w osobach / jużci
śis ciele oddawam z Duszą y ciałem moim /
y ze wszystkim co od ciebie mam / y ze wsy-
skimi Bliznimi moimi / w twoje náswie-
tła opatrznosci Bóstwa / radżę o mnie radzić
jako

jako o Dzieciach swoim. Od upadków /
 od przypadków / od duchowney / nagley cie-
 lesney y oney wiezney srogley Smierci / y
 od wszystkiego zlego / Duszy / y Ciało swo-
 bliwego / radz mi y wszystkich Wiernych
 swoich / miłosierdzie zachować / a wśelakimi
 ułechkami na duszy y na ciele / zawsze obficie
 ras opatrować. Dajże mi to miły Panie /
 abym się ciebie bał / drogami twojimi swie-
 tymi chodził / pobożnie żył / z Bliznimi
 swymi zawsze w zgodzie y w miłości swie-
 tej mieszkał / tobie samemu służył / y do smier-
 ci dosłużył / a po smierci Koronę Chwały
 wiezney / z łaski twojej świętey otrzymać
 mógł. Amen.

LVI. Modlitwa Sługi Bożego.

Panie Boże wszechmogący / Wy-
 sze Niebieści / Ktory sam dawasz Ko-
 ściółkowi twemu Pasterze y Nauz-
 dzie / a nikt sobie tej gci nie bierze / tylko
 ten / Ktory bywa powołany od ciebie / y nie-
 moze

może nie wstać Człowiek / jeśliby mu nie
 było dano z Niebá: uznawam y ja te Bo-
 że Sprawa twoja / y jestem o tym w Sercu
 moim upewniony / żeś ty mnie / jako do
 żywota wieznego wybrał / tak y do usłu-
 gi Stowa twego sam / pierwey niżelim wy-
 bódł z żywota Matki mojej / poświęcił / od-
 rążył y powołał / z łaski twojej. Cożem
 ja jest Panie Boże / y co za Dom mój / żeś
 mi nazynił na syniem twoim Wybránym /
 abym nosił Imię Jezusa Syna twego y
 opowiadał Ewangelia jego. Nie jestem
 godzien tak wielkiej łaski twojej / blarozmai-
 tych Grzechów moich. Les Łaska twoja
 jestem tym / czym jest: y stałem się Stu-
 ga Ewangeliey / według Dáru łaski two-
 jey / Ktora mi jest dana. Miejże się y chwa-
 la wiezna / o wiezney Boże / jako za in-
 wszystkie Dobrodziejstwa twoje / Którymi
 Duszę y ciało moje opatrujesz / tak y za to /
 żeś mi przez starsze Zbóru twojego / Sługa
 twoim / y Pasterzem gąstki ludu twego / na
 usługowanie to postanowił radz: a iż ani
 ten / co głępi / jest sym / ani ten / co polewa /
 ale ty sam / Ktory wzrost dawasz / potornie
 prośe twojej Boskiej Miłości / niechże łas-
 ka

sta twoja przeciwko mnie daremna nie b
 dzie. Mow Panie: bo Sluga twój słucha
 niech mowi Pan moy: abowiemś mię po
 silie. Duch twój święty niech mowi we
 mnie: a niech mię nauczy co bym mowić miał
 y jakoby mi się miał w Domu twoim
 sprawować / który jest Kościołem Boga ży
 wego. Spraw to wemnie / abym się usta
 wił w twój w Pobożności / a byś pili
 cytania / napominania y Nauki. Niech prze
 dnie sukam chwały twojej: niech będę wiera
 nym Domu twego srożem / napominającym
 niepobożnego / suszącym nad Duszą ludu
 twego / jako ten / który liże oddać mam
 z którego Kęci Krwie Niezbożnika sukac
 chęć / jeślibym go nie napominał y nie mo
 wił / abym go odwrócił od niezbożney Dro
 gi jego / tak jeby mi go przy żywocie zachow
 wał. Niech wiernie pracuje / uszynek wy
 konując Ewangelistę / albo Kąznodzieje
 Ewangeliey / wedle wymiaru Darów two
 jich: abym był błogosławionym Slugą
 którego byś przyśledszy znalazł tak syna
 go: a to czyniąc / abym y samego siebie zb
 wił / y tych / którzy mię słuchają. Strzeż
 mię y Domą y w Dróbce / jako zżenice o
 pa

ka: pod cieniem Skrzydeł twoich ukryj
 mię a obron od wszelkiego niebezpieczeństwa. Panie / do ciebie wołam
 mówiąc: Tyś Nadszēja moją: Tyś dział
 moy y Dziedzictwo moje / w ziemi żywią
 cych. Agdy się okaże ono Książę Pasterzów /
 Jezus Chrystus daj mi to z łaski swej / abym
 obniósł niezłomną Koronę chwały / Amen.

LVII. Modlitwa w Sta
 nie Swieckim bę
 dącego.

Boże który kierujesz y rządziś
 Niebem y ziemią / y rozdawasz w sy
 stie urządy między ludźmi / dla zastrze
 żenia Azadu dobrego na ziemi / dzierżąc
 pokornie / żeś mię imo wszelaką Godność
 moję / powołał na ten urząd / wedle Wo
 li twoey. Tyś niekiedy pochwalil Prośbę
 Salomona / Króla Ludu twego / gdy się
 prosił o Mądrość / y dałeś mu ją. Nie od
 mawiajże / o Panie Boże moy / Służebni
 cowi

Powi twemu y dziś teyże Nadrości : bom
 że ja jest Dziecie małe/nieumiejące wycho-
 dzić ani wchodzić. Dajże mi Rozum do-
 stateczny / abym sadził sobie powierzone
 rozoznawał między Dobrym a złym / nie
 nie giniąc lekkomyślnie / ale wszystko nważ-
 nie y poważnie. Sam mi dodaway Siły
 y Sposobności / jakley potrzebuje do przy-
 stojnego Odprawowania tego gęgom się
 podjął. Zachoway mnie Niedbałstwá y Le-
 niwá tam gdzie trzeba być gułym y pil-
 nym. Daj żebym się nigdy nie nadymał z
 tego / gymes się przed inšyminęcił. Daj
 abym Bojaźń Intenta twego y świętą
 Sprawiedliwość / miał zawsze przed sobą
 / nigdy się od niey nie odchylał / albo w
 Prawo / albo w Lewo. Daj / żebyśmy
 którzy pod moim Azadem są / umiał przodo-
 rować tak / żeby się żaden mna niemógł
 słusnie gorzyć / ale raczej bracie Pochop do
 życia pościwego / przystojnego / pobożne-
 go. Niech się oglądam zawsze na one li-
 ce / która mam dać Dnia ostatniego / y
 na Koniec Żywota mego / z którym oraz ko-
 niec weźmie y moją Zwierżchność / y wła-
 dza / y powaga / która mi dała / a porówna-
 ny będą przez Śmierć z ludźmi napobolejszy-
 mi y

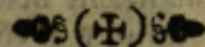
mi / y stane się Pokarniem Kobactwa. Y
 to Dziecie moe pierwszy Prochem był y w
 Proch się obrocił / tak y w Proch się lada
 Dzień rozsyper : bom Proch y Ziemią
 przed Obligiem twójim / a tyś Pan y Bóg
 moyná wielki błogosławiony. Amen.

LVIII. Modlitwa Mężonków Pobożnych.

O Bante Boże moy / Gdzie moy /
 Ktoryś mi z Woley twojej świętey /
 y z przejrzenia twego Boskiego w
 Stanie świętym Mężenstwu postanowił
 / dajże mi to z Łaski swey / żebym ja w
 tym Stanie przystojnie mieszkać / mógł
 swoją własną Pomocą wśelakie chytre Szá-
 kánkie Stáranie zwyciężyć : radź mi w
 tym wysłuchać o Boże moy / a na moy Ká-
 tuncz zawsze przybydź / żebym ja pospólu z
 Mężonką moją / mógł żyć podług Woley
 y Rozkazania twego świętego / zachowując
 sobie zobopolnie Wiare poprząszoną / a
 to tak w Sercu y w Mysłach / jako też y w
 M m m m Postęp.

Postępkach / czyniactym Sposobem ustraw
twojej Boskiej ozdoby y uświętwości / w
lata / y Niedostatki jedno drugiego w
rości znosząc. Niechayże też y Bóg / gdy
by na nas / Wolej twojej światy jałi przy
bede / cierpliwie znosimy / u ciebie samego
w tym Kątunku szukać. Niechayże Duszy
ny Nieprzyjaciół nie ma z nas żadney Po
ciechy / niechayże miły Pamięć wszystkie Kłopoty
jego przeciwko nam / prze: Moc twoje Bo
stwa wniknę obrocione będą / także y zły Człowiek
wiel jesliby za Pobudła Szatansta / z Kto
reykolwiel miary chciał nam w sym skro
dziej / ty o Panie Boże Obronco nasz jedyn
ny rąs nas sam od wszystkiego złego bronie
w Pokoju zachować: bo i sami sobie w żado
ney namnięszej sprawie y Potrzebie naszej
pomoc niemożemy / do ciebie przeto Panie
jako Patrona jedynego o Kątunek wołamy
oddalże od nas daleko wszystko złe / a w
spolney Miłości y w dobrym Zdrowiu / po
ki jest Wola twoja święta / tu na tym świecie
cie nas rąs chować / błogosławiać nam we
wszystkich Sprawach naszych pobożnych /
onym starodawnym Błogosławieństwem
twoim / Ktorego Abrahám / Izák / y Jaa
kob /

ob / y insey miłośnicy twoi w tym Sta
nie świętym hojnie doznawali / niezapomi
najteż y nas miły Panie nieużyteżnych slug
twoich / nie zapomina y Działość naszych
ktore mamy od ciebie z łaski twojej / da yże
nam Długie miły tu ści twojej światy
wychowować: ktore my jako zawise / tak y
teraz pod mocną obronę y opiekę twoję Bo
żą oddawamy. A jesliż jest Wola twoja
święta / prosimy żebyś nas w nich sąsił swe
go / gdy przyjdzie Bóg i na twoja / będąc
li je na świecie chować / pocieszyć rąs
Dayże nam y Działkom naszym Drogami
twoimi chodząc / żeby tak z nas jako też y z
Potomkami naszych Bł Chwała Imienia
twojego światemu. Dayże się nam też
starczy z sobą pospołu w Bojażni twojej /
y w łasce ludzkiej. Dfajże te łaski nad na
mi / y nad Potomkami naszymi / dla Jezusa
Chrystusa Syna twego miłego dla Ktorego
Zasługi Przygany jego za nami / per
nisiny że to wszystko o co cię tu
prosimy otrzymamy /
Amen.

M m m m z Mo-

LIX. Modlitwa Brze- mienney.

Boże święty y chwalebny /
Ktoż się Sprawom twoim Boskim
wydzimować może / y ktoż ugiąć
twoich Pánstich opowiedzieć może / y ktoż
Stworzenie Cielowetka rozumie? Boże
ktory Lwie Matce naszey dla Prześleptwa
Przykazania twojego / Dekretu twym Bos-
kim Prawo Pościecia / Rodzenia / y wycho-
wania Dziatek / pełne Boleści / Uciąż-
liwosty y Trudności ustawiłeś rasy / Kto-
ra użatwa twoją z Dekretu twego Boskie-
go / aż do Skonśenia Świata w Stanie
Zemskim trwać będzie / między który Stan-
jeż też y mnie Służebnice swoje wedle U-
podobania swego Boskiego w Matczym
pościanowić rasy / przeto teraz przed Ma-
jestatem twoim świętym upadam / y do cie-
bie się Pána Boga mego w tym Brzemi-
niu y Obciążeniu moim uciekam / y tobie
Pánu Bogu mejsmu y Płod moy odda-
wam / jako też niekiedy usyniła Anna Ma-

ta Samuela Proroka / Ktorey Przykładem
y ja się na twoje łaski Dycowska puszczam /
prośac pokornie / żebyś rasy mieć Straż
twoje święta nademną / w nośeniu tego
Płodu / a ja od ciebie Pána Boga mego z
cała Należiteja żękam błęgiwego Rozwia-
żania / y w tobie samym ufam / że żasny wy-
pełnionego y od ciebie zamierzonego / do-
znam Miłosierdzia twego świętego y D-
pátrżności twojej łaskawey / y dlategoż ná-
wola twoje święta spusgam się / a Płod
ten ktory nośe twojej Boskiej Dpiece po-
ruszam. Twojamci nieużyteżna Służebni-
ca / ugińże zemną co rasy / y coć się podo-
ba / gdyż ja w tobie ufam / póki nie jedno-
ná tey niskiej ziemi chować będziesz rasy.
Tyś sam Boże moy / Dyge moy / jest w sy-
ta ucieśka y uciecha moja w Panu naszym
Jezusie Kryśtinie / z którym ty w Jedności
Ducha świętego Królujesz Bóg bło-
gostawiony ná Wieki /

AMEN.

M m m m 3

LX. Mo-

LX. Modlitwa Wdów Zasmuconych.

Ojcze wśheláctey Boćciechy Bo-
że / ty sám jesteś Wdów y Sierot U-
bogich nawiernie-šym Opiekunem /
a Sprawy ich wszystkie bierześ ná sie / y
Sprawiedliwość im sám w ich utrzymdze-
niu czyniś / y bla tegoś w Słowie swym
świetym rozkazał / żeby im niht nieczynił
Krzywdy / ani utrapienia bodawał : O
Boże y Obronco moy ! o Sedzio sprá-
wiedliwy ! o Patronie wcierny ! przysmi łá-
stáwie w Obrona twoja mnie ubogo Wdó-
we / bron miś od Krzywdy y uciśtu wśhelá-
ctiego / cieś w zasmuceniu / pośilay w utra-
pieniu / opátruy w Sieroctwie / dźwigay w
utrzymdzeniu. A przý mnie wspomni teź
y ná inne wszystkie pobożne y osierociáte
Wdowy / przýtul je do siebie / bądź ich Pá-
tronem y Wspomożycielem / Dycem y daw-
cą Dobrá wśheláctiego. Opátrś nas potrze-
bami ciáśtu należacemi / bron od Języka Nie-
przý

przýjaćielskiego / od Sadu niesprawiedli-
wego / od Świadków fałszywych / od Bab
Ludzi złośliwych wyrwi nas / niech znamy
łáwje twoje Twarz łástáwa / niech pod cie-
niem Strzydek twoich odpoczywamy. Tyś
Opoka / tyś o Boże ! Obroná / y Ucieśká
náśa / Tyś Bóg nad Bogi / któremu się ja-
den sprzeciwić niemoże. Ty gdy chceś o-
cieráś og / upłáćane / ty pośiláś Serca zfra-
sowane. A tak zmiłuy áśe / o Boże / zmi-
luy áśe a bądź miłóściwó mnie grzeszney te-
raz y záośe / Amen.

LXI. Modlitwa Sieroty.

Ojcze Najwyższy / w Śtłóśter-
dziu nieogarniony / wielki w Dobro-
ci / przedziwny w Wśchmóchności /
Tyś Sierot ubogich Opiekunem / tyś jedy-
nym w jelić utrapieniu Portem / weyźrzy
o Boże moy ! ná Sieroctwo moje / oto D-
ciec moy y Mátká moja / opuścili mie / je-
stem włáśnie ják owce kłóćtá ktorych stárzy
odlecieli. Ale ufam ja tobie / Boże moy /
mmmm jv je

że mnie ty nieopuszczysz / nieodwrócisz ty D
twego od Sieroctwa mego. Izali może za
pomnieć Matka Dziecięcia swego / aby
nie miała żukować nad Płodem Żywota
swego? Ale chociażby ona zapomniała /
mnie / O Boże / nie zapomnisz / bo na dloni
swey napisałas mię y masz mię zawsze przed
Dziewcą swoimi: Ty dawasz Pokarm Kró-
lestwom które cię wzywają / y mnie tedy Glo-
dem nieumorzysz. Powstań tylko / o Bo-
że mój / a poprzę na tych którzy mi zlemys-
la / oto radzę o chudobie mojej / y mówią-
weźmieni Gwałtem co ma / a przysięga na
nas Mądrości jego. Ale ty Opiekunie
mój / trzymaj nademną Prawicę twoją
nie karz mię dla Nieprawości Prządaków
moich. Day mi mój Panie / Sprawy do-
bre / przysięga ludzka / y Błogosławieństwo
twoje święte / niech poznają ludzie żeś ty o-
brońcą moim / któryś mię wyprowadził z
Żywota Matki mojej / y poligłosesz Wro-
gi na Głowie mojej. O Boże zmiłuj się /
nieopuszczaj mię / bądź przy mnie / nie od-
dalaj odemnie Prawicę twoją / owa oba-
sa Nieprzyjacięle moi moc twoją y zawsze
dzia

działawscy którzy gwałcą na mię. Day
to Panie Boże mój Wszechmogący / Amen.

LXII. Modlitwa Po- drożnego.

Panie Boże Wszechmogący /
Przewodniku mój napewnieysz / kto-
ryś niekiedy / w dalekich y niebespie-
nych Drągach prowadzić strzeż / bronić y
błogosławić Eliezera Sluge Abrahama-
wego / Jakoba Patriarchy / Lud Izraelski /
Młodce nowonarodzonego Krystusa Pana
światła y insey chwalce swoje; radżey mię
w terażniejszej Drobie powołania mego /
przysięga w Boga opiekę twoją. Niech y ten
świat w światobliwych trawie zabawach; niech
rozmyślam w Zakonie twoim / y uwagam
wyroki twoje; jako on Podskarbi Kró-
wey Baniaces / który siedząc na Wozie
swoim / czytał Izajasz Proroka / y przez
Filipa Sluge twego / wziawszy go na Wóz /
wykład na miejscu onego Pisma / które czy-
tał / usłyszał y nauczył się Wiary w Jezusa
Krysta

Kryśtuśa / Syna twojego. Niech rozma-
wiam z kim / tu potrzebnemu zbudowaniem
a osobliwie o Słowie twojim / nietylko do-
mą / ale y w drodze będąc. Niech się tobie
modle / Głos mój do Ciebie podnosząc / ale
bo Sercem nabożnie wzdychając albo śpie-
wając tu chwale twojej. Aniołom swo-
im przykaż o mnie / aby mnie strzegli na wś-
stępnich Drogach moich. Uchowaj mnie Brze-
chów / z tego Zdrowia / Szkoły / wszelkich
Szwałków y Niebezpieczeństw. Strzeż
mnie / jako żrzenice Dłá: pod cieniem Śer-
bów twoich ukryj mnie. Bądź mi skałą mie-
scania / gdziebym zawżdy uchodził : Przy-
kazaleś / aby mnie strzeżono boś ty skała mo-
ja / y twirdza moja. Boże mój / wyrwij mnie
z Kłóć Niezbożników / z Kłóć Przewrotników /
y Swałowników. Abowiemeś ty Dziel-
waniem moim / Panie: Panie Nadszanie mo-
je / od młodości mojej / na tobie spoległ
zaráz z Żywotą: tyś mnie wyrwiodł z Ży-
wotą Młóć mojej i w tobie chwala moja
zawżdy. Zjednaj mi wszędzie Gospo-
dźnia. Duch twój dobry niech mnie prowa-
dzi / po ziemi prawej / a w pracy wezwania
mego niech mi przybywa doraźny i ratu-
nie

nie Błogosławieństwem twoim : Bo ja /
Panie / wkładam na Ciebie Sprawy moje / y
dobrze sobie myślę / że będą utwierdzone zamy-
śly moje. Trzymaj mnie z prawą Ręką moją /
aby mi zawżdy był z toba. Według Rądy
swey / prowadź mnie : a potym do Chwały
przyjmiesz mnie. Porządkuj Dom y Do-
mowniki moje ktorych odjechałem / w Nie-
dzieję twej opieki / jako też y wszystko to co
mam z Dáru twego. Zachowaj mnie De-
gnia / Zalu / Smutku / Kłopotu rozmaite-
go: aby mi przybywa wroć twój się za-
stać y pomocą twoją / błagaliwie do Donu-
do swoich / y sam osobnie y z nimi pospolu
oddaje Chwałę Imieniu twojemu za to /
żeś mnie y onych wysłuchał : przez Pana
naszego / Jezusa Kryśtuśa: ktoremu z toba /
y z Duchem Ś. należy Cześć y Chwała na
Wieki Amen. Najsławniejszy Panie JEZU
Kryśte / ktorego Matki / Smierci / y Śmierci
wychwstania Pamiętka w Sercu moim zo-
stała / przybliż się do mnie Podróżnego /
a podź ziemną. Stworz mi Śmyśl / żeby mi
rozumiał Pisma święte / ktore o tobie napi-
sane są. Niech Serce moje pała we mnie
Borliwością tu służbie twojej / w rozmyśla-
niu

niu y rozmawianiu o Słowie twoim. Bo
stań zemna / bo bez ciebie nie usynię nie mo-
ge. Błogostaw mi a piastuy mie sam na
Kroku swych. Odwróć mie od wszelkier
práwości / pobudź y nakłon myśl moją do
Dobrego / utwórz mie idącego Droga
powołania mego. Bądź mi Droga me-
mylna y niewatpliwa / w tym Pielgrzym-
stwie moim : a po Smierci wyprowadź mnie
do Wyższyn Niebieskiej Królestwa wie-
stego. Amen.

LXIII. Modlitwa Prze-
śladowanie cier-
piącego.

Boże mój Obronco jedyny /
pospiesz się y potwórz na Kątme-
mój / żeby ci ktorzy na mie y na na-
ziwa sława moje gubają / zawstyżeni y po-
sromoceni byli / niechay beda Panie pobaw-
bieni / ktorzy mi złe żysa. Przepuść Panie
na nie strach / żeby się w przedziwności
swoim

moim nie zostali / odeymy im Serce aby u-
stali / zemkli im Kęka / żeby mi nieškodzi-
li / zamięsaj Kade ich / żeby Zwycięstwa
nieotrzymali. Cóż miły Panie / ktorzy cie-
bie y wyrok twoje światu miłują / y w Bo-
żni twojej chodzą / niech się w tobie roz-
besela y rozradują. Aleciem ja jest niedzny
utrąplony / a przetoż o Boże mój / potwórz
na wspomóżenie moje / gdyż ty jest Zbaw-
ieniem y Kątnikiem moim / y dla tegoż
mój Panie / nieonnieślaway / Amen. Nie-
chay się dzieje we wszystkim Wola twoja
świata. Amen !

LXIV. Modlitwa Kuszo-
nego.

Niebieski wieczny Boże / nie-
maś nic dobrego na tym Świecie /
jedno Lubość ciała / a Dąs Pojady-
wość / y Pycha Zmota / a Ktemu wszystkim
Świat leży we Stosel / pełen Pogorszenia y
Grzechów. Przeto cie proszę / odwróć D-
ay moje od wszystkich Ziemskich y Świato-
wych

wych Ażegę / a tam mi tu sobie pręciagnę
 abym nie był według tego Świata / y nie
 miłował go / y tego co na nim jest / ponie
 waż Świat zginie y Kształt jego pręminie
 Pomoż mi abym się nie zgarżał Przykład
 z kłemi nienmiejatnych Ludzi / Ktore uśtawia
 nie na tym Świecie widzą / abym nie śe
 przestronna y szeroka Droga / Ktora ten
 Świat idzie na Zatrącenie y Potępienie
 wiesne. O Światy Boże ! Ktoryś mi ob
 tego Świata oddzielił y wybrał / abym nie
 był ziemskich Dobyćajow / ale żeby umysłem
 w Niebie mieszkał / y myślał o tym co tam
 jest / a nie to co jest ziemskiego. Daj mi ta
 kąś / abym się Światu temu nierównał /
 y Sprawam jego / ani był według Sprawy
 jego / ale się odnowił Umysłem tu poznaj
 niu / Ktora jest doskonała Boga Wola two
 ja / y według niej abym się sprawował / na
 wszelki czas. Niechay się od ciebie nigdy
 nie oddalam / ani przez Przyjaźń tego Świ
 ta. Użyj mi aby ten Świat był wemniem
 trąjowany / abym się odrzekł Świata z je
 go Kłopotami y Nieczystościami / y jemu zgo
 ła umarł. A jeśli mi Świat nienawidzi y
 prześladowuje / dayże mi byś cierpliwym / w

sz twego namilśego Syna pierwey w nie
 stawieć miało. Ten Przykład niech be
 dzie Poćiecha moja y znakiem pewnym że
 nie jest z tego Świata. O wieczny Boże po
 moż / abyśmy się wyrzekli Niepobożnego
 żywota / y Pożądliwości tego Świata / a
 pobożnie y sprawiedliwie żył na tym Świe
 cie / oczekiwając oney błogosławioney Na
 stępie y zanego Przyścia Chwały wielkie
 go Boga y Zbawiciela naszego Jezusa Kry
 stusa / Ktory wydał samego siebie za nas / aby
 nas wybawił / od wszelkiej Nieprawiedli
 wości / y ożywił sobie Lud osobny / naśla
 dujący uczynków dobrych w Kryścinie Je
 suzie Panu y Zbawicielu naszym. Amen.

LXV. Modlitwa Cho rużacego.

O Panie Królu wszechmogący /
 w Ktorego rozrządzeniu Kłopotowa
 niu są wszystkie rzeczy / Ktorego Woll
 aden się sprzećwić nie może / Ktory według
 wszechmocney / swłotey / miłrey y wolney
 Woll

Woli swej sprawujesz wszystko na Niebie
na ziemi / Ktoremu żaden rzecz nie może / ge-
minu tak czynisz? O to się Nadziny a Grzesin
Człowiek / w tej Chorobie ciebie skiey w sycie
na Wola twoje podawam / nęyn zemina co
rączy / y co siatwoje na światley Woli nale-
piey podobna. Jużem ja gotowy zynie / co
mi ty to wiek rokażesz: Tyś bowiem Pan
Stworzyciel mój / jam dzieło rąk twoich
niechceć się nim gryn sprzećciwić. Jeslibys
miły Panie / wiedział / siataniemoc moja ni-
jest tu śmierci / rączyś mi z łaski a z Miłosier-
dzia swego na światley wspomoc / a ni-
kładz na mnie więcej / jedno co bym znieś
mogł. Pomni wzdry ną to / zemni jest Spra-
wa y Usyntiem rąk twoich / Kace twoje wy-
stałtowały mi Panie / ze wszech Stron sto-
ra y ciaręmi przyoblekłeś mi / a Dpatrzno-
ścią twą zachow ywaś Ducha mojego. A
tak znikny się nade mną a nie oddalay się o-
demnie Stworzenia twojego. A jeśli się te-
juz Bres mox przybliżył daj mi Panie / wole-
dzieć Dożonienie moje / y jakoś zamierzysz
Bres Dni moich / abym wiedział / jako dłu-
go żyć mam na tym świecie. O to jedno na
Piedzi zamierzysz dni moje / a czas Żywota
mego

nego przeby toba jest jako nic. Oddalże o-
demnie wszelkie Pokusy y Trwogi / a daj mi
Sumnienie spokojne. Jesli mi / o miły
Panie / Godzinka szesna / a daj / abym wie-
cie nie zaśnął w Śmierci. Puść Panie słu-
żę twego według Słowa twego w Poko-
ju / abowiem widział Daj moje Zbawienie
twoje / Ktores zgotował przed Obliznością
wszystkich Narodów. Światłość tu De-
wieceni Narodów / y Chwała Ludu two-
go Izraelskiego. Panie Boże mox / gdy Du-
chomoja będzie miała wynisć z ciała / daj a-
bym bażył o sobie / y tobie ja samemu do-
wiernych rąk porużyl. A gdy bym już nie-
mogł niowić / tedy wzdry aby ostatnie wzdry-
chaniem mox rąk slysec / a Ducha mojego w
na światley Kace swoje przyjac / O Panie zmi-
luy się nade mną / a bądź miłosier-
dzynemu / zbaw mianą Duszy y na Ciele.
Amen.

XXVI. Modlitwa o Pokoy pod Czas Wojny.

Panie Boże Gyców naszych: to
Nnnn 3allj

zaliś nie ty sam Bogiem na Niebie? a nie ty
 panujesz nad wszystkimi Królestwy Naró-
 dów? a zaż nie w Kefu twoich jest Moc y
 Siła: a nie maś / Etoby się mogli ostać przed
 toba? Tyś Ludowi twemu Izraelskiemu
 dawał Zwycęstwo nad Nieprzyjacielem.
 Gdy wołali do ciebie w nieścach swoich / tedyś
 je wysłuchał / y wybarwiał. Oto y teraz sto-
 dzy Nieprzyjaciele wtargnali do Ziemi na-
 szej / y pustoszą ją. O Boże nasz jeżeli ich nie
 będziesz sadził y nie zemściś się nad nimi
 Krzywdy naszej? W nasci zaiste niemają za-
 ney Moc y przećiw mnożstwu tak wielkiemu /
 Etore przysła na nas: y nie wiemy / co czynić
 mamy / tylko tu tobie obracamy Dąy nasze.
 Zgromadź się byś przed tym Nieprzyjacio-
 ły / jedne z Przedu / drugie z tyłu / przećwi-
 ko Dąy zmię nas: y pożarliby nas byli ca-
 ła Gęba / gdybyś ty Panie / z nami nie był.
 A wszakże w tym wszystkim nie odwraca się
 Zapalcywość twoja: ale jeśże Kef twoj
 jest Wyciągniona: prze to że tym więcej Lu-
 dzie / tu mieścący / przysyniają Prześlę-
 wia / im więcej ich błą. Lud ten nie nawraca
 się do tego / ktory go bije / a Páná zastępów
 nie szuka. Bieś je ale ich nie boli: wnikwa

je obracaś ale niechca przyjać Karania: za-
 twardıli Dłize swe nad opokę niechca się
 nawrócić. Dajże nam / o Panie / wszystkim /
 abyśmy wedle Napomnienia y Prześrogi
 twojej / polepsiali Drog swoich / y przedsię-
 wzięcia swego: a spraw to / abyśmy nie-
 stali w Pokoju na tym miejscu w Ziemi tej
 Etoras dał Dącom naszym. Niewspominay
 nam przeszłych Nieprawości naszych: niech
 nas rychło uprzedzi Miłosierdzie twoje / bo-
 my bärzo znedzeni. Wspomóżże nas o
 Boże Zbawienia naszego / dla Chwały Im-
 mienia twego: a wyrwi nas / y bądź mi-
 łościw Grzechom naszym / dla Imienia twee-
 go. Powstań / Panie / a niech beda rozpro-
 šeni Nieprzyjaciele twoji / y nasi. Spraw
 to / aby y Żołnierze / idący na Obrone tych
 Krájów naszych / w Ciągnieniu swoim / ni-
 ku Swaaktunie synili / y nikogo przez Po-
 twarz nie podchodzili / ale przedstawiali na-
 bodziech swoich. Walg ty sam za nas: a
 bądź Mięśka naszą. Teraz / o Panie Boie
 nasz / wybaw nas z Kefi Nieprzyjaciół na-
 szych. Ty / Panie Sprawiedliwym bogo-
 sławie będziesz: a zastawisz go / jako Targu
 Dobroćliwość twoją. A my Lud twor /
 Amen ii y Dw-

y Dwce Państwa twego / będziemy cię wy-
sławiali na wieki : od Narodu do Narodu
będziemy opowiadac Chwałę twoją. Amen.

LXVII. Modlitwa o Urodzay
dobry pod Czas Głodu y
Drogości.

Sprawiedliwyś ty / Banie y
prawy w Sądach twoich : ktore y
tym słusnie każdy uznawa / żeś przys-
wolał głodu na te ziemie y wypuścić srogię
Strzałę jego / na zgubę naszą / zścisnąwszy
nas Niedostatkiem Pożywienia / y wielką y
zbytnią Drogością. Dzięci prośa o Chleb
aleniamyś / ktoby im go ukamał. Dla wiel-
kości Nieprawości naszej / y dla niezłoso-
stych Grzechów naszych / dla Zbytków Ma-
notractwa / Prych / Łakomstwa y Niewzdzi-
kości / użyniesz nam to. Jednak że ty nie
chcesz Śmierci Niepobożnego : ale abyś się od-
wrócił od Drogi swojej / a żył / do ciebie się
w Nadzieję Miłosierdzia twego / nieiekam /

do ciebie / ktory sam dawasz Pokarm wśla-
stnemu Ciastu : otwierasz Kłęk twoje / a nasy-
casz wśysko / co żywie / według Upodobá-
nia twego. Zlitui się nademną y nad in-
szymi Ludźmi / w tak cięskie Lata / y Czasy
bárzo drogie. Nie karz nas tym / aymes nie-
chędy groził nieposłusznemu ludowi swemu /
żeś miał zkamać lastę y podpórę Chleba / y że
mieli jeść Chleb pod Waga / we Śrásunku / a
jedząc nie najęść się / y uwisnąć w swych
Nieprawościach. Terazey niech się w nas
wypełni / coś obiecał przez Proroká swego /
żeś miał wola wysłuchać Niebiosá / jakoby
pragnące / spuścić Deszcz na Ziemie / albo też
wypogodzić / wedle Potrzeby : a Niebiosá
z twego Rozkazania miały wysłuchać
Ziemie Odwilżenia z Niebá / albo Skonca
dogodnego wygladająca : a zasia Ziemia
miała wysłuchać Psenice / Wino y Oliwe /
zakawające / rychłoli je z siebie wyda : a na-
wet że Dwce Ziemie miały wysłuchać Lud-
woi y dogodzić Zadości jego. Użynje to
á Dni naszych / rozwesel Sercá nadzą stra-
dione. Wśak doznawali przed nami Bo-
żey Dpatrności twej / pod Czas Głodu /
Patriarchowie / Abrahám / Izaak / Jakób y
Nun n ih 3 ca

z całym Domem swoim: przez siedm Lát
lud twój Izraelski na Puszcy / a w ziemi obic
canej / za onych czasów / kiedy Sędziowie
dżili: za dni Dawidowych przez trzy Lát
jednego Roku po drugim / za dni Eliaf
owych / przez trzy Lát / y sześć Miesięcy:
Elizenbowych / y za innych czasów: aż osob
na Prorocy / Eliaf / Elizenowy infy. W
ty dawasz Wydku Pokarm ich / y Krucetom
młodym / ktore wołają do ciebie. Adop
róż niemaś Niedostatku Ludziom bojącym
sie Ciebie: tym którzy cię szukają / niebód
schodził o nas wielkim Dobrym / sprawi
ty / aby nie było widzieć sprawiedliwego opu
szonego / ani na sienia jego żebrzącego Chle
ba. Y teraz Kłó twoja nie jest skargona
Wiesz ty / Wyże nasz niebieski / czego my / Dzia
tki twe / potrzebujemy. Nie opuszczaj nas
do końca / ale odrobiny te / ktore nam jeste
zostawia / rozmnoż. Poślij nas Duchem
tvoim swistym / żebyśmy / by też y o Gło
dziej / statecznie / a wernie służyli. Poruś do
nas i oświeć Serca Ludziomóżniejszych y bo
gatszych / aby / z Dostatków swych / ktorych
im zbywa / ktorych gęstość z grzechem
żyją / ubogich a potrzebnych ratować
Chleba

Chleba swego zgodniakym chętnie ukamo
wili / kłó y Błogosławieństwa twego
wdzięczni będąc. Daj przeto Duszę na
szę Pokarm on / ktory nie ginie / ale trwa ku
Wywotowi wiecznemu / gdzie nie będziemy
wiecey kłó / ani pragnąć. Amen.

LXVIII. Modlitwa o Zdro we Powietrze.

Panie Boże moj / ktoryś jest w
Gniewie twoim ogień trawiający / two
ja niekiedy Popędliwość zapaliła sie
na Izraela / gdy Dawid Król / z wielkiej je
go ligby nadawszy sie pobudzony od Szá
tana / rozkazał go polić: aniś od tego
śadnym nie dał odwieść sposobem: y prze
puszczał na Lud ten Powietrze morowe / táf
/ od poranka / aż do czasu nąznaczonego u
marko siedmdziesiąt tysięcy Mężów. Oto
tych czasów wyciągnął Anioł twój Kłó z
Miegiem dobytym w pośredku nas (albo
bliżo u Szadów naszych) ktorego lubo o
syma cielesnymi ludźmi dojrzeć niemoga táf
Annn jv jafó

jako Dawid nierzal Anioła / błącego Ludu
 ale ostrzeżę tego Niegodziwego quia a na sobie
 go doznawają. Tobie się ja / między in-
 mi / z osobną winnymi darami : uderzy-
 mie Serce y Sumienie moje / gdy to
 tym / to w owym prześwił tobie wystąpił
 Zgrzeszyłem bardzo : ale teraz : o Panie /
 przemie / prosi / Nieprawość sługi swego
 bom ci bardzo głupie uczynił. Jestem bar-
 zciśniony : wolał jednaki upaść w Kłopoty
 gdyż wielkie są Złotozania twoje / a niżeli w
 Kłopoty Ludzkie. Użał się Panie / żalostney z-
 bynależ / y rozkaż Aniołowi temu trącaćem
 Lud / aby przesiał / y zawłściagnął Kłopoty
 Sprawiedliwych ty Boże / we wszystkich
 Sprawach swoich które czynisz : ale y mi-
 łosterny : zabijasz / y ożywiają / raniś y le-
 czyś / wiodzisz do Grobu y wywodziś : a
 niemiś / ktoby z Kłopoty twojej wyrwał Do-
 twojej ochrony / o Nawyższ / y do Cienia / o
 wszechmogący / uciekam : tyś Nadsz-
 moją y zamek moją / Bóg moją : w tobie nadz-
 jemam. Pierzem Wpatrzności swej okry-
 mie / a pod Strzechami twoimi bezpiecznym
 będę. Wybaw mnie od śidła kłopotu / str-
 chumocnego / strząś y latającey y jądrowitey
 żarazy /

żarazy / to jest / od powietrza morowego / k-
 re taje mnie / strąsanie / y pretko przypadając
 jako w ciemności / nocne / tak y we dnie w po-
 tudnie / ztraca. Choćby pado po Bok
 myn tysiąc / a dżiesiać tysięcy po prawey stro-
 niemojey / niech się do mnie nie przybli-
 Ciebie ja sobie za Przybytek swój klade.
 Niech mnie nie potyka nic Złego ani Plaga
 niech nie przystępuje do Niepokojenia mego.
 Aniołom swoim przykaż o mnie / aby mi
 strzegli / na wszystkich Drogach moich. Cie-
 bie Boże moją / wzywam / wysłuchaj mi
 babsz zemna w Utrapieniu : wyrwij mi y u-
 wiel : długość Dni nasycenia y okazy
 Zbawienie twoje. A poimi Zdrowia y
 wotaużysz / daj Serce litościwe / y ba-
 nie na potrzebne / tym Niebezpieczeństwem
 ogarnionego : abym przed nim nie zawierał
 Wnetrzności swoich / ale był przeciwko nie-
 mudołtroliwym miłosterny / z miłości jemu-
 życz : w wielakimgo Sposobem ratował.
 Kląkon y Zwierzchność każda do tego / aby
 nie tylko zatałimi poddanyimi y Dwie-
 kami swymi / tobie modlili / przed tobą się u-
 kłaniać / y Brzechy swe wyznawając : ale że
 by i te z nami kłaniewie obchodzili / a tych /
 Annn y ktores

ktoreś ty ubił / nie prześladowałeś. Jesliś mi
też / lub dla Pokarania Grzechów / lub dla
pretkych do Nieba przenosić / pod morow
Miej naznaczył / uleż mi wprzód od śmier
cielnej / Grzechów moich żarzą / ożyj D
ś moje we Krwi Baranka niepokalanego
Jezusa Chrystusa / Wiary i Cierpliwosci prę
mnażaj. Żatym żyję ziemi / co ci się podobaj
co jest dobrego w Dłach twoich. W Keci
twoje poruszam Ducha mego : obfupię
mie / Panie Boże prawdziwy. Lubię / lub
umieram / niech twoim zostanę : a po Śmier
ci / niech z toba żyję wiecznie / w Królestwie
niebieskim / Amen.

LXIX. Modlitwa Ko nającego.

Krótkomci w prawdzie na tym
mizernym świecie żyję / o Panie Boże
moj wszechmogący : ałem wiele z
go / przed świętym Oblizem twoim nabro
ję. Strawiłem co lepszy i wiastę gąs /
Lubościach marnych Świata tego / a na

święta Chwała twoja / małom co / albo nie
nieobracaj. Ale otom się obaczył o moją Pa
nie w wracam się do ciebie. Ty zdejmiesz z
te śmierci Grzechów moich / ałaz przyniesie
kostowna Niewinności i Sprawiedliwa
ści / Jezusa Chrystusa Syna twego namilse
go / Pana i Zbawiciela mego Jedyne / śa
te / ynakryj mi niedostatek moje. Niechaj
już poznam z Daru twego / krotkość dni mo
ich / Pędzisz pomierzonech / y kres żywota
mojego bardo bliski / od ciebie naznaczył / to
tego ja prześladować / żadną miarą nie mogę. A
tedy go dojdę / y przeżyję dni moje / dażem
Droga przodków moich iść. Już mi ten
żywot obmierzył / już serdecznie pragnę / roz
wiażany y rozkasy brdż / : tym niezboż
nym Świata / a żyję z Panem Jezusem Zbā
wicielem moim. Przygotuj mi ty sam o
moją Panie / na te błogosławione Drogi /
Nadzieję / Miłość / Pościę / Wesele
Dusze mojej / Wiara / Miłość / Poświę
cenie / y pewna Nadzieja otrzymania ży
wota wiecznego. Ponaj mi na Duszy /
kostownym Balsamem / Krwi Pana Je
zusa Chrystusa Zbawiciela mego. Daj mi
w ten sposób zapomnieć wszelkich rzeszy Świata
tego /

tego / y by sie namniey na nie nie ogladał
 Nowow w te ostatnia / wyprawy mojej
 dzinegke / pamiec Jezusa Chrystusa utrzymu
 wanego w Sercu mojim / y stawi mi go przed
 oczy moje / abym sie nim ciesyl. Opat m
 Mele jego / cierniowa Korona jego / Nany
 swiate w Bozu y w Kstn jego. Wktore K
 ny ja sie / o moj Panie / ukrywam / przed
 proscia Sprawiedliwosci twojej. Uli b
 In / strachu / trwogi smiertelney. Prowad
 mie przez to Morze niebezpieczne / y stawi
 szesliwiec Portu Zywota wiecznego. D
 tworzy mi kstwie Drzewi Niebieskie / abym
 wshed na Wesele Baranka Bozego D
 bienia Duse mojej / Pana y Zbawiciela
 mojego / Jezusa Chrystusa y z nim sie y ze w
 stimi swietymi twojimi / na wieki wiekow
 weselil w onych Radosciach wiecznych. Bo
 ze bodez miostem / mnie grzesznemu a niego
 dnemu Czkowielowi Amen.

LXX. Modlitwa przysa-
 mym Skonaniu.

Uż teraz w Bojow wolno pu
 308

Modlitwa Wieczorna w Piątek /	121
Modlitwa Poranna w Sobotę /	122
Modlitwa rozmyślanie Księży stworzonych zawierająca w sobie /	124
Modlitwa y Dziękczynienie za Miłosierdzie Boże /	125
Modlitwa gotujących się do Stoku Bo- zego /	126
Modlitwa Wieczorna w Sobotę /	129
Modlitwa na Adwent /	131
Modlitwa na Boże Narodzenie /	133
Modlitwa na Nowe Łato /	134
Modlitwa na trzy Arde /	136
Modlitwa o Mięce Pańskie /	138
Modlitwa Dziękczynienie utrzymywania Jezusowi zawierająca w sobie /	139
Modlitwa na Wielką Noc /	141
Modlitwa na w Niebo Wstąpienie Pań- skie /	143
Modlitwa na Świątki /	144
Modlitwa na Dzień Błogosławionej Trojce S.	146
Modlitwa na Dzień Panny Maryi /	148
Modlitwa na Dzień Pamiątki Apostołów S. Boży /	150
Modlitwa na Dzień S. Michała /	151
Do o o ij	Modli

Rejestr Modlitw.

Modlitwa Pokutna /	153
Spowiedź Wrocławska Boscielna /	154
Modlitwa przed Używaniem Sakramentu Wierzy Pańskiej /	155
Modlitwa po Używaniu Wierzy /	156
Modlitwa Sługi Bożego /	164
Modlitwa w Stanie Świeckim bedącego /	165
Modlitwa Mężonków Pobożnych /	166
Modlitwa Brzemiennej /	172
Modlitwa Wdów zasnuconych /	174
Modlitwa Sienoty /	175
Modlitwa Podroźnego /	177
Modlitwa Prześladowanie cierpiącego /	180
Modlitwa Błogosłonego /	181
Modlitwa Choroźnego /	183
Modlitwa o Pokój pod czas wojny /	184
Modlitwa o Urodziny dobrego pod Czas Głodu Drogości /	185
Modlitwa o zdrowie Powietrza /	190
Modlitwa Konającego /	191
Modlitwa przy śmym Skonaniu /	192
Zakończenie /	193

Omyłki Znaczniejsze.

Karcę 11. linija s. obciężymy
 K. 14. l. 24. Niemiasto nie, K. 19. l. 16. Ni-
 tamże. l. 28. Potym. K. 42. l. 3. Kocha-
 nie. K. 45. l. 6. podstąpił. K. 46. l. 5. jedności. K.
 48. l. 5. tam. K. 51. l. 10. Grzechów. K. 55. l. 23.
 Wydziciele. K. 56. l. 12. takiej. K. 61. l. 6. Jan.
 K. 62. l. 2. Eorpsmy. K. 64. l. 16. Pána.
 tamże l. 18. so K. 70. l. 29. toś. K. 71. l.
 2. gestował. K. 72. l. 23. zwofane. K. 73. l.
 25. ślepi. K. 81. l. 19. wyhawit z wśelkich.
 K. 82. l. 18. widzieliście. K. 83. l. 16. wydrzeł.
 K. 86. l. 13. swego. K. 88. l. 3. wśelko. K.
 90. l. 9. Słostich. K. 94. l. 5. wysnułnize.
 K. 96. l. 14. Nároby Ktore. K. 99. l. 2. Ma-
 jali. K. 100. l. 16. ci co go. K. 105. l. 17.
 omył. K. 117. l. oftaen. cudowny. K. 123. l.
 10. Ezłowieka. tamże l. 17. wygładził tamże l.
 22. Krzyp. K. 125. l. 4. śmiertelnym. K.
 141. l. 22. Dgrojca. K. 156. l. 23. Mołam.
 Doo. l. 177.

R. 177. l. 21. Ciężka ludzka Winá. R. 189
l. 7. Kąkami. tamże l. 24. osadzenia. R. 209.
l. 8. Wola. R. 245. l. ostatnia. widomie. R.
281. l. 3. Łokajo. R. 284. l. 19. Cateanu
R. 301. l. 17. Przejrzyste. l. 21. Oddajo. R.
317. l. 19. Dpućci. R. 322. l. 17. gasko.
R. 334. l. 24. Ruzac. R. 343. l. 22. rozjita.
R. 345. l. 3. wielkie. R. 348. l. 5. zgerogo.
R. 349. l. 23. Heretpłowania. R. 364. l. 17.
i my. R. 365. l. 16. Gromadki masey. R.
397. l. 2. My wierzymy. R. 429 l. 11. mie
li. R. 442. l. 13. Chwate. R. 443. l. 20.
uczynil. R. 450. l. 18. Duż łacni. R. 466.
l. 20. zych. R. 477. l. 1. Kospagac. l. 11. jao
lowal. R. 481. l. 7. Nie znam R. 490. l. 12.
Duse. R. 491. l. 19. Swiat. R. 511. l. 27.
Cerca mego. R. 535 l. 9. dat. R. 625. l.
4. bez. R. 644. l. 7. swojey. l. 23. uymij. R.
658. l. 3. Plac. R. 661. l. 3. zowie. R. 687.
l. 4. Moc. l. 19. twa. R. 698. l. 21. własno
ści. R. 704. l. 20. Pijany. R. 736. l. 21.
cie. R. 737. l. 16. Chodza. R. 741. l. 6. wo
dzami. R. 749. l. 6. Tambym. R. 793. l.
23. robi tey. R. 809. l. 11. Chwate. R. 812.
l. 28. ziemia. R. 814. l. 12. wierzysem. R. 817.
l. 3. wpy

